

Uradni list

Evropske unije

C 24

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 59

22. januar 2016

Vsebina

EVROPSKI PARLAMENT

ZASEDANJE 2012–2013

Seje: 4. februar–7. februar 2013

Zapisnik seje je bil objavljen v UL C 120 E, 26.4.2013.

SPREJETA BESEDILA

I Resolucije, priporočila in mnenja

RESOLUCIJE

Evropski parlament

Torek, 5. februar 2013

2016/C 024/01 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. februarja 2013 o boljšem dostopu do finančnih sredstev za mala in srednja podjetja (2012/2134(INI)) 2

Sreda, 6. februar 2013

2016/C 024/02 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o 57. zasedanju komisije Združenih narodov za položaj žensk o odpravi in preprečevanju vseh oblik nasilja nad ženskami in dekleti (2012/2922 (RSP)) 8

2016/C 024/03 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o evropskem partnerstvu za inovacije za aktivno in zdravo staranje (2012/2258(INI)) 11

2016/C 024/04 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o strateških ciljih EU za 16. konferenco pogodbenic Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES), ki bo potekala od 3. do 14. marca 2013 v Bangkoku na Tajskem (2012/2838(RSP)) 19

2016/C 024/05 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o smernicah za proračunski postopek za leto 2014, oddelek I – Evropski parlament, oddelek II – Svet, oddelek IV – Sodišče, oddelek V – Računsko sodišče, oddelek VI – Evropski ekonomsko-socialni odbor, oddelek VII – Odbor regij, oddelek VIII – Evropski varuh človekovih pravic, oddelek IX – Evropski nadzornik za varstvo podatkov, oddelek X – Evropska služba za zunanje delovanje (2013/2003(BUD)) 24

SL

2016/C 024/06	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o družbeni odgovornosti gospodarskih družb: upravičljivo, pregledno in odgovorno poslovno ravnanje in trajnostna rast (2012/2098(INI))	28
2016/C 024/07	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o družbeni odgovornosti gospodarskih družb: spodbujanje interesov družbe in pot k trajnostnemu in vključujočemu okrevanju (2012/2097 (INI))	33
Četrtek, 7. februar 2013		
2016/C 024/08	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. februarja 2013 o evropskem semestru za usklajevanje gospodarskih politik: letni pregled rasti za leto 2013 (2012/2256(INI))	49
2016/C 024/09	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. februarja 2013 o evropskem semestru za usklajevanje gospodarskih politik: zaposlovanje in socialni vidiki v letnem pregledu rasti za leto 2013 (2012/2257 (INI))	55
2016/C 024/10	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. februarja 2013 s priporočili Komisiji o upravljanju enotnega trga (2012/2260(INL))	75
2016/C 024/11	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. februarja 2013 o 22. zasedanju Sveta Združenih narodov za človekove pravice (2013/2533(RSP))	89
2016/C 024/12	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. februarja 2013 o izobraževanju v pravosodju – sodni koordinatorji (2012/2864(RSP))	97
2016/C 024/13	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. februarja 2013 o letnem poročilu Evropske investicijske banke za leto 2011 (2012/2286(INI))	100
2016/C 024/14	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. februarja 2013 o Laosu: primer Sombatha Somphona (2013/2535(RSP))	106
2016/C 024/15	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. februarja 2013 o priporu aktivistov za človekove pravice v Zimbabveju (2013/2536(RSP))	108
2016/C 024/16	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. februarja 2013 o nedavnih napadih na zdravstveno osebje v Pakistanu (2013/2537(RSP))	111

III *Pripravljalni akti*

EVROPSKI PARLAMENT

Torek, 5. februar 2013

2016/C 024/17	P7_TA(2013)0034 Posebni ukrepi za kmetijstvo v korist manjših egejskih otokov ***I Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. februarja 2013 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o posebnih ukrepih za kmetijstvo v korist manjših egejskih otokov (COM(2010) 0767 – C7-0003/2011 – 2010/0370(COD)) P7_TC1-COD(2010)0370 Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 5. februarja 2013 z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. .../2013 Evropskega parlamenta in Sveta o posebnih ukrepih za kmetijstvo v korist manjših egejskih otokov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1405/2006	115
---------------	---	-----

2016/C 024/18	P7_TA(2013)0035	
	Posebni ukrepi za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije ***I	
	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. februarja 2013 o predlogu Uredbe (EU) Evropskega parlamenta in Sveta o posebnih ukrepih za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije (COM(2010)0498 – C7-0284/2010 – 2010/0256(COD))	
	P7_TC1-COD(2010)0256	
	Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 5. februarja 2013 z namenom sprejetja Uredba (EU) št. .../2013 Evropskega parlamenta in Sveta o posebnih ukrepih za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 247/2006	116

Sreda, 6. februar 2013

2016/C 024/19	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma v obliki izmenjave pisem med Evropsko Unijo in Združenimi državami Amerike v skladu s členom XXIV:6 in členom XXVIII Splošnega sporazuma o carinah in trgovini (GATT) 1994 glede spremembe ugodnosti na seznamih ugodnosti Republike Bolgarije in Romunije v okviru njunega pristopa k Evropski uniji (12213/2012 – C7-0409/2012 – 2012/0167(NLE))	118
---------------	--	-----

2016/C 024/20	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o predlogu sklepa Sveta o smernicah za politiko zaposlovanja držav članic (COM(2012)0709 – C7-0410/2012 – 2012/0335 (NLE))	118
---------------	---	-----

2016/C 024/21	P7_TA(2013)0039	
	Preglednost ukrepov, ki urejajo cene zdravil za uporabo v humani medicini ***I	
	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o preglednosti ukrepov, ki urejajo cene zdravil za uporabo v humani medicini in njihovo vključitev v področje nacionalnih sistemov zdravstvenega zavarovanja (COM(2012)0084 – C7-0056/2012 – 2012/0035(COD))	
	P7_TC1-COD(2012)0035	
	Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 6. februarja 2013 z namenom sprejetja Direktive 2013/.../EU Evropskega parlamenta in Sveta o preglednosti ukrepov, ki urejajo cene zdravil za uporabo v humani medicini in njihovo vključitev v področje nacionalnih sistemov zdravstvenega zavarovanja ⁽¹⁾	119

2016/C 024/22	P7_TA(2013)0040	
	Skupna ribiška politika ***I	
	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o skupni ribiški politiki (COM(2011)0425 – C7-0198/2011 – 2011/0195(COD))	
	P7_TC1-COD(2011)0195	
	Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 6. februarja 2013 z namenom sprejetja Sklepa št. .../2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta o skupni ribiški politiki, spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 768/2005 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES	134

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

2016/C 024/23

P7_TA(2013)0041

Raven hrupa motornih vozil ***I

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ravni hrupa motornih vozil (COM(2011)0856 – C7-0487/2011 – 2011/0409 (COD))

P7_TC1-COD(2011)0409

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 6. februarja 2013 z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. .../2013 Evropskega parlamenta in Sveta o ravni hrupa motornih vozil ⁽¹⁾ 195

2016/C 024/24

P7_TA(2013)0042

Evropski sklad za begunce, Evropski sklad za vračanje in Evropski sklad za vključevanje državljanov tretjih držav ***I

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Odločbe št. 573/2007/ES, Odločbe št. 575/2007/ES in Odločbe Sveta 2007/435/ES z namenom povečanja stopnje sofinanciranja v okviru Evropskega sklada za begunce, Evropskega sklada za vračanje in Evropskega sklada za vključevanje državljanov tretjih držav v zvezi z nekaterimi določbami, povezanimi s finančnim poslovanjem za nekatere države članice, ki imajo ali jim grozijo hude težave v zvezi z njihovo finančno stabilnostjo (COM(2012)0526 – C7-0302/2012 – 2012/0252(COD))

P7_TC1-COD(2012)0252

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 6. februarja 2013 z namenom sprejetja Sklepa št. .../2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi odločb št. 573/2007/ES in št. 575/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbe Sveta 2007/435/ES z namenom povečanja stopnje sofinanciranja v okviru Evropskega sklada za begunce, Evropskega sklada za vračanje in Evropskega sklada za vključevanje državljanov tretjih držav v zvezi z nekaterimi določbami, povezanimi s finančnim poslovanjem za nekatere države članice, ki imajo ali jim grozijo hude težave v zvezi z njihovo finančno stabilnostjo 265

2016/C 024/25

P7_TA(2013)0043

Sklad za zunanje meje ***I

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Odločbe št. 574/2007/ES z namenom povečanja stopnje sofinanciranja v okviru Sklada za zunanje meje za nekatere države članice, ki imajo ali jim grozijo hude težave v zvezi z njihovo finančno stabilnostjo (COM(2012)0527 – C7-0301/2012 – 2012/0253 (COD))

P7_TC1-COD(2012)0253

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 6. februarja 2013 z namenom sprejetja Sklepa št. .../.../EU Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Odločbe št. 574/2007/ES z namenom povečanja stopnje sofinanciranja v okviru Sklada za zunanje meje za nekatere države članice, ki imajo ali jim grozijo hude težave v zvezi z njihovo finančno stabilnostjo 266

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

2016/C 024/26

P7_TA(2013)0044

Ohranjanje ribolovnih virov s tehničnimi ukrepi za varovanje nedoraslih morskih organizmov ***I

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 850/98 za ohranjanje ribolovnih virov s tehničnimi ukrepi za varovanje nedoraslih morskih organizmov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1288/2009 (COM(2012)0298 – C7-0156/2012 – 2012/0158(COD))

P7_TC1-COD(2012)0158

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 6. februarja 2013 z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. .../2013 Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 850/98 za ohranjanje ribolovnih virov s tehničnimi ukrepi za varovanje nedoraslih morskih organizmov in Uredbe Sveta (ES) št. 1434/98 o opredelitvi pogojev, pod katerimi se lahko sled iztovarja za gospodarske namene, ki ne zajemajo neposredne človeške uporabe 267

Četrtek, 7. februar 2013

2016/C 024/27

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. februarja 2013 o predlogu direktive Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost glede mehanizma za hiter odziv v primerih goljufij na področju DDV (COM(2012)0428 – C7-0260/2012 – 2012/0205 (CNS)) 269

Legenda uporabljenih znakov

- * Postopek posvetovanja
- *** Postopek odobritve
- ***I Redni zakonodajni postopek: prva obravnava
- ***II Redni zakonodajni postopek: druga obravnava
- ***III Redni zakonodajni postopek: tretja obravnava

(Vrsta postopka je odvisna od pravne podlage, ki je predlagana v osnutku akta.)

Spremembe Parlamenta:

Novo besedilo je označeno s krepkim poševnim tiskom. Izbrisano besedilo je označeno s simbolom **■** ali prečrtano. Zamenjano besedilo je izbrisano ali prečrtano, besedilo, ki ga nadomešča, pa je označeno s krepkim poševnim tiskom.

EVROPSKI PARLAMENT

ZASEDANJE 2012–2013

Seje: 4. februar–7. februar 2013

Zapisnik seje je bil objavljen v UL C 120 E, 26.4.2013.

SPREJETA BESEDILA

Torek, 5. februar 2013

I

(Resolucije, priporočila in mnenja)

RESOLUCIJE

EVROPSKI PARLAMENT

P7_TA(2013)0036

Boljši dostop do finančnih sredstev za mala in srednja podjetja

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. februarja 2013 o boljšem dostopu do finančnih sredstev za mala in srednja podjetja (2012/2134(INI))

(2016/C 024/01)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Akcijski načrt za boljši dostop do finančnih sredstev za MSP“ (COM(2011)0870),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Evropa 2020: Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ (COM(2010)2020),
- ob upoštevanju poročila Komisije z naslovom „Zmanjšanje upravnega bremena za MSP – Prilagoditev predpisov EU potrebam mikropodjetij“ (COM(2011)0803),
- ob upoštevanju programa Komisije za konkurenčnost podjetij ter mala in srednja podjetja, programa „COSME“ (COM(2011)0834),
- ob upoštevanju „Akta za mala podjetja“ (COM(2008)0394), ki priznava osrednjo vlogo malih in srednjih podjetij v gospodarstvu EU in je usmerjen v krepitev vloge malih in srednjih podjetij ter spodbujanje njihovega potenciala za rast in ustvarjanje delovnih mest z lažanjem številnih težav, za katere se sodi, da ovirajo razvoj malih in srednjih podjetij,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 23. februarja 2011 z naslovom „Pregled Akta za mala podjetja za Evropo“ (COM(2011)0078) ter svoje resolucije z dne 12. maja 2011 na to temo ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o evropskih skladih tveganega kapitala (COM(2011)0860),
- ob upoštevanju predloga Komisije o uredbi Evropskega parlamenta in Sveta o evropskih skladih za socialno podjetništvo (COM(2011)0862),
- ob upoštevanju študije Komisije in Evropske centralne banke iz leta 2011 o raziskavi o dostopu MSP do financiranja,

⁽¹⁾ UL C 377 E, 7.12.2012, str. 102.

Torek, 5. februar 2013

- ob upoštevanju Posebnega poročila Računskega sodišča št. 2/2012 o finančnih instrumentih za mala in srednja podjetja, ki jih sofinancira Evropski sklad za regionalni razvoj,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. septembra 2010 o razvoju zaposlitvenih možnosti novega trajnostnega gospodarstva⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve ter mnenj Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov, Odbora za regionalni razvoj ter Odbora za pravne zadeve (A7-0001/2013),
- A. ker lahko slabo zasnovana ureditev finančne industrije, v povezavi s hudimi in razširjenimi posledicami finančne, gospodarske in dolžniške krize, otežuje dostop malih in srednjih podjetij do finančnih sredstev;
- B. ker je treba ustvariti in razviti potrebna orodja in določiti prave pogoje, ki bodo Uniji omogočili krepitev rasti v evroobmočju in Uniji kot celoti;
- C. ker so bančna posojila za mala in srednja podjetja glavni vir financiranja v Evropski uniji;
- D. ker se po podatkih Evropske centralne banke posojilne obrestne mere za mala in srednja podjetja med državami članicami zelo razlikujejo in ker v nekaterih državah obstajajo neravnovesja pri dostopu do likvidnosti ter visoka stopnja zavrnitev na področju posojil za poslovne projekte;
- E. ker mala in srednja podjetja predstavljajo več kot 98 % evropskih podjetij in zagotavljajo več kot 67 % delovnih mest v Uniji; ker so tako mala in srednja podjetja osrednji steber gospodarstva EU ter pomembna gonilna sila dolgoročne evropske gospodarske rasti in trajnostnega ustvarjanja delovnih mest v 27 državah članicah;
- F. ker so med letoma 2002 in 2010 85 % novih delovnih mest v EU ustvarila mala in srednja podjetja, zlasti novoustanovljena; ker je v EU 32,5 milijona oseb samozaposlenih;
- G. ker obstajajo različna mala in srednja podjetja, ki imajo zelo različne potrebe;
- H. ker ukrepe, ki podpirajo mala in srednja podjetja ter podjetništvo, ureja „Akt za mala podjetja“, države članice pa so se skupaj s Komisijo zavezale, da bodo ta akt izvajale;

Splošna vprašanja

1. pozdravlja akcijski načrt Komisije ter obsežen niz predlogov in priporočil v zvezi z malimi in srednjimi podjetji;
2. se strinja s Komisijo, da so gospodarski uspeh Evropske unije, odličnost in kohezija močno odvisni od trajnostne rasti in ustvarjanja delovnih mest, ki temeljita na zavezanosti malih in srednjih podjetjih za zagotavljanje kakovostnih izdelkov in storitev; opozarja na pomen spodbujanja gospodarske rasti v celotnem spektru podjetij; poudarja, da so mala in srednja podjetja del širšega ekosistema podjetij; ugotavlja tudi, da je treba v tem ekosistemu enako pozornost zagotoviti izboljšanju dostopa do finančnih sredstev za mikropodjetja in samostojne podjetnike; ugotavlja, da so večja podjetja močno odvisna od velike mreže manjših malih in srednjih podjetij;
3. poudarja, da imajo zaradi posledic finančne in gospodarske krize, ki se še poslabšujejo, mnoga mala in srednja podjetja težave pri dostopu do finančnih sredstev, ter da morajo upoštevati nova in včasih strožja zakonska merila kakor v preteklosti; poudarja, da bi za bančne ustanove, ki so izkoristile državno pomoč in druge posredne oblike zagotavljanja subvencij v času krize, na primer državna jamstva in likvidnostno podporo centralnih bank in Evropske centralne banke, morali veljati cilji glede zneskov financiranja in pogojev za mala in srednja podjetja; spodbuja Komisijo, naj nadaljuje prizadevanja za spodbujanje izvajanja načela „najprej pomisli na male“ na nacionalni ravni, kar terja nadaljnjo poenostavitev regulativnega in upravnega okolja za mala in srednja podjetja;

⁽¹⁾ UL C 308 E, 20.10.2011, str. 6.

Torek, 5. februar 2013

4. poudarja, da je treba pri poenostavitvi regulativnega in upravnega okolja za mala in srednja podjetja zagotoviti ustrezno zaščito za zaposlene na področjih socialne varnosti ter zdravja in varnosti pri delu; poziva Komisijo in države članice, naj obravnavajo morebitno diskriminacijo pri dostopu do finančnih sredstev v primeru malih in srednjih podjetij, ki jih vodijo prikrajšane osebe ali družbene skupine;
5. ugotavlja, da je bilo v zadnjih letih vloženi veliko prizadevanj za zmanjšanje pretirane birokracije;
6. opozarja, da je treba okrepiti lokalni bančni sistem; poudarja, da so banke, tako na evropski kot na lokalni ravni, odgovorne in zadolžene za pametne naložbe v gospodarstvo, zlasti v mala in srednja podjetja; ugotavlja, da obstajajo razlike med državami članicami pri stroških posojil za mala in srednja podjetja ter pri njihovem dostopu do finančnih sredstev, izhajajo pa iz neugodnih makroekonomskih razmer, kar lahko ima negativne posledice za konkurenco na širših področjih; poudarja, da rezultati raziskave Evropske centralne banke iz oktobra 2011 o posojilih med bankami kažejo na občutno splošno zaostrovanje kreditnih pogojev za posojila malim in srednjim podjetjem, čeprav se težave teh podjetij pri dostopu do posojil med državami članicami še vedno razlikujejo; poleg tega priznava, da je v EU prisotno znatno povpraševanje po mikroreditih;
7. ponovno poudarja, da spremenjena pravila na področju javnih naročil in koncesijskih pogodb ne bi smela ovirati dostopa malih in srednjih podjetij ter mikropodjetij do trga javnih naročil;
8. opozarja, da je v Evropi glavni vir financiranja malih in srednjih podjetij bančni sektor; meni, da je zaradi razdrobljenosti bančnega sektorja in posledično velikih razlik v obrestnih merah za posojila in v ponudbi posojil med državami članicami potreben diferenciran pristop k izboljšanju dostopa malih in srednjih podjetij do financiranja, ob upoštevanju okoliščin v vsaki posamezni državi;

Raznolikost malih in srednjih podjetij

9. opominja Komisijo, da so mala in srednja podjetja po vsej Evropi izredno raznolika, od zelo tradicionalnih družinskih podjetij do hitro rastočih družb, visokotehnoloških podjetij, mikropodjetij, socialnih podjetij in novoustanovljenih podjetij, in da morajo biti pristopi pomoči enako raznoliki;
10. poudarja, da v trenutnih razmerah, ko je nezadostni dostop do ustreznih virov tveganega kapitala, zlasti v začetnih fazah, še vedno ena najpomembnejših ovir za oblikovanje in razvoj v rast usmerjenih podjetij, akcijski načrt Komisije namenja velik poudarek tveganemu kapitalu kot možnemu načinu financiranja rasti; poudarja, da je tako financiranje ustrezno samo za majhno število malih in srednjih podjetij in da ostajajo bančna posojila glavni vir financiranja;
11. poudarja, da ne obstaja en način financiranja, ki bi ustrezal vsem, in poziva Komisijo, naj podpre razvoj obsežnega niza prilagojenih programov, instrumentov in pobud v obliki lastniškega kapitala (npr. poslovni angeli, skupinsko financiranje in večstranski sistemi trgovanja), navideznega lastniškega kapitala (kot so lastniško-dolžniška finančna sredstva) in dolžniških instrumentov (npr. majhne izdaje podjetniških obveznic, jamstveni instrumenti in platforme) ter partnerstev med bankami in drugimi subjekti, vključenimi v financiranje malih in srednjih podjetij (računovodski strokovnjaki, poslovna združenja ali združenja malih in srednjih podjetij ali gospodarske zbornice), da bi tako podprli podjetja v obdobju ustanavljanja, rasti in prenosa, pri čemer je treba upoštevati njihovo velikost, promet in finančne potrebe;
12. poudarja, da bi morala Komisija poudariti pomembno vlogo, ki jo lahko ima trg vrednostnih papirjev pri tem, kako mala in srednja podjetja ter vlagatelji pridobivajo finančna sredstva v različnih fazah; opozarja, da v evroobmočju že obstajajo trgi vrednostnih papirjev, ki so bili zasnovani posebej za mala in srednja podjetja, in da so bili zasnovani kot odziv na posebne zahteve trga in financiranja;

Ranljivost malih in srednjih podjetij

13. poziva Komisijo, naj za nove uredbe, ki so pomembne za mala in srednja podjetja, izvede splošno in vključujočo oceno učinka, vključno s celovitim testom, pri čemer bo upoštevala potrebe in izzive, s katerimi se morajo ta podjetja soočiti;
14. poudarja, da so mala in srednja podjetja pogosto prav na koncu dolge dobavne verige in jih zato najbolj prizadenejo zamude pri plačilih in kratki plačilni roki; zato pozdravlja pobudo Komisije za močno spodbujanje držav članic za hitrejšo izvajanje direktive o zamudah pri plačilih;

Torek, 5. februar 2013

15. poudarja, da raziskave Komisije kažejo, da za dostop malih in srednjih podjetij do sredstev ter njihovo inovativnost, konkurenčnost in rast ni pomemben le dostop do finančnih sredstev, temveč tudi dostop do znanj in veščin, vključno z upravljavskimi znanji in veščinami ter finančnim in računovodskim znanjem; meni, da bi izvajanje finančnih instrumentov EU zato morali spremljati ustrezno mentorstvo, programi inštruiranja in na znanju temelječe poslovne storitve;

16. meni, da je treba mala in srednja podjetja podpirati na lokalni ravni, da bi tako razvili politike za spodbujanje podjetništva, izboljšali razmere za mala in srednja podjetja v celotnem času njihovega obstoja in jim pomagali pri dostopanju do novih trgov; meni, da sta priznavanje dobrih praks in njihova izmenjava ključna elementa te politike;

Profesionalizacija podjetništva

17. ugotavlja, da pomanjkanje osnovnega finančnega znanja med podjetniki znižuje kakovost poslovnih načrtov in posledično zmanjšuje uspešnost vlog za kredite; zato poziva države članice, naj zagotovijo strokovno usposabljanje potencialnih podjetnikov, in podpirajo partnerstva med bankami, gospodarskimi zbornicami, poslovnimi združenji in računovodskimi strokovnjaki;

18. meni, da je žensko podjetništvo neizkoriščen vir za rast in konkurenčnost EU, ki bi ga morali spodbujati, ter da bi bilo treba odstraniti vse ovire, s katerimi se soočajo ženske;

19. meni, da bi morale biti v sisteme osnovnega izobraževanja vključeno razvijanje podjetniških veščin in programov za spoznavanje, kako delujejo in se medsebojno povezujejo trg, gospodarstvo in finančni sistem; meni, da je dobro pripravljen poslovni načrt prvi korak k boljšemu dostopu do finančnih sredstev in uspešnosti; poziva Komisijo in države članice, naj finančno izobraževanje nemudoma vključijo v izobraževalne programe; v zvezi s tem podpira program „Erasmus za mlade podjetnike“, ki spodbuja kulturo podjetništva in razvoj enotnega trga in konkurenčnosti;

20. meni, da so potrebni posebna strategija za novoustanovljena podjetja in finančna orodja za izvajanje inovativnih projektov ter razvoj ustvarjalnosti mladih podjetnikov;

21. poudarja, da v nekaterih državah članicah že obstajajo zgledi najboljše prakse na področju izboljševanja pripravljenosti podjetnikov; poziva Komisijo, naj podpre njihovo izvajanje v drugih državah članicah;

22. poudarja, da je nujno treba na enostaven način in redno obveščati podjetnike in potencialne podjetnike ter banke o pobudah za usposabljanje ter finančnih sredstvih in programih EU za mala in srednja podjetja na nacionalni, regionalni in lokalni ravni, saj morajo izkoristiti vse razpoložljive možnosti in ukrepe; poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo nacionalne organizacije malih in srednjih podjetij ustrezno obveščene o pobudah EU in predlogih politike;

23. poziva k večjim komunikacijskim prizadevanjem skupine Evropske investicijske banke za promocijo finančnih shem v skupnosti malih in srednjih podjetij v sodelovanju z organizacijami malih in srednjih podjetij;

24. poudarja, da je nujno potrebno usmerjanje podjetnikov, ki so bankrotirali, saj 15 % podjetij preneha z dejavnostmi zaradi stečaja; podpira poenostavitev in skrajšanje stečajnih postopkov ter spodbuja zamisel o tem, da bi zadevnim podjetnikom dali še eno možnost;

Preglednost

25. ugotavlja, da je znanje posojilodajalcev na področju kreditnih instrumentov v splošnem boljše od znanja podjetnikov in da bi morali podjetniki s posojilodajalci bolje komunicirati glede svojega poslovnega načrta in dolgoročne strategije; poudarja, da ta informacijska vrzel privede do težav pri razpravi o vlogi za kredit; ugotavlja, da med malimi in srednjimi podjetji obstaja potreba po posebej prilagojenem svetovanju o možnostih kreditiranja; poziva Komisijo, naj spodbuja izmenjavo najboljše prakse za specifične rešitve glede dialoga, sodelovanja in izmenjave informacij med posojilodajalci in podjetniki; poziva Komisijo, naj okrepi dialog in sodelovanje med podjetniki in posojilodajalci;

26. poudarja, da bi morali posojilodajalci določiti jasna in specifična merila za pregledno vlogo za finančna sredstva; poudarja, da mora posojilodajalec v primeru, ko v celoti ali deloma zavrne vlogo za kredit, podjetnika ustrezno in konstruktivno obvestiti o razlogih za zavrnitev; poziva Komisijo, naj določi jasne smernice o tem konstruktivnem pristopu do preglednosti;

Torek, 5. februar 2013

27. ugotavlja, da morajo mala in srednja podjetja v primeru predčasnega odplačila kredita upniku povrniti izgubo dobička in pogosto plačati tudi dodatno kazen, kar pomeni, da stroški postanejo nevzdržno visoki; poziva Komisijo, naj predlaga večjo preglednost v vseh pogodbah o predčasnem odplačilu za mala in srednja podjetja ter preuči možnost določitve zgornje meje za omejitve stroškov take transakcije;

28. ugotavlja, da se mala in srednja podjetja pri pridobivanju finančnih sredstev od kreditnih institucij soočajo z vedno strožjimi zahtevami, vključno z osebnimi jamstvi; ugotavlja, da bi lahko zvišane obrestne mere povzročile zvišanje necenovnih pogojev, vključno z osebnimi jamstvi; zato meni, da bi morala zakonodaja za regulacijo finančne industrije izrecno ščititi in spodbujati učinkovito posojanje realnemu gospodarstvu, zlasti malim in srednjim podjetjem;

29. poziva države članice, naj zmanjšajo upravno breme ob ustanovitvi malega ali srednjega podjetja in med njegovim delovanjem, glede na razlike med državami na tem področju, ki ovirajo dokončno izoblikovanje enotnega trga; poudarja, da je treba zmanjšati število dni, potrebnih za ustanovitev novega podjetja; poziva Komisijo, naj preuči zglede najboljših možnih praks, ki bi se izvajale v državah članicah; poziva Komisijo, naj oceni možnost uvedbe enotne identifikacijske številke za mala in srednja podjetja, ki bo vključno z vsemi finančnimi podatki shranjena v enotni evropski zbirki podatkov za mala in srednja podjetja, kar jim bo olajšalo vlaganje prošelj za programe in finančna sredstva EU ter nacionalne programe in finančna sredstva; opozarja, da je treba v primeru uvedbe takšne identifikacijske številke za mala in srednja podjetja pozornost nameniti načelom varstva podatkov;

30. pozdravlja predlog Komisije za spodbujanje uporabe kvalitativnih bonitetnih ocen kot dopolnila k standardni kvantitativni oceni kreditne sposobnosti malih in srednjih podjetij;

Novi načini financiranja

31. pozdravlja nove programe Komisije za financiranje, ki upoštevajo posebnosti malih in srednjih podjetij; poziva Komisijo, naj še naprej razvija financiranje EU, prilagojeno za ta podjetja; poudarja, da bi bilo treba preprečiti drobljenje financiranja in da je financiranje lahko učinkovito le, če lahko pokrije znaten del potreb zadevnih malih in srednjih podjetij;

32. trdno verjame, da bi bilo treba finančna sredstva za dolžniške in lastniške finančne instrumente v okviru programa za konkurenčnost podjetij in MSP (COSME) ter programa Obzorje 2020 močno zvišati ter občutno izboljšati dostop do njih za mala in srednja podjetja;

33. meni, da mora Komisija preučiti možnosti za izboljšanje evropskega trga nepravega lastniškega kapitala, zlasti dolžniško-lastniških finančnih sredstev; priporoča Komisiji, naj ugotovi, kako bi lahko okrepili dolžniško-lastniški instrument za rast Evropskega investicijskega sklada in preučili nove dolžniško-lastniške produkte, kot je jamstvo za dolžniško-lastniška posojila; poleg tega priporoča zagotovitev podatkov in analize v zvezi s finančnimi instrumenti, da bi zmanjšali ovire za finančne posrednike, ki želijo raziskati posojilni trg za dolžniško-lastniški kapital v EU;

34. poziva, naj se najmanj 20 % proračuna programa Obzorje 2020 dodeli za mala in srednja podjetja;

35. ugotavlja, da mala in srednja podjetja ter kreditne institucije kapitalska jamstva sprejemajo z odobravanjem in jih uporabljajo; pozdravlja prizadevanja Komisije na tem področju; poziva države članice, naj uvedejo ustrezen okvir za kapitalska jamstva;

36. poziva Komisijo, naj zagotovi ustrezen in prilagojen regulativni okvir za izdajatelje finančnih sredstev malim in srednjim podjetjem, ki se ne bo izkazal za obremenjujočega zanje in ki bo tudi pridobil zaupanje vlagateljev (v okviru evropske zakonodaje o računovodskih standardih, direktive o prospektu, direktive o preglednosti ter direktive o zlorabi trga in direktive o trgih finančnih instrumentov);

37. pozdravlja sporazum, ki ga je Evropski svet na zasedanju 28. in 29. junija 2012 dosegel o povečanju kapitala EIB za 10 milijard EUR, kar bo skupini EIB omogočilo, da svojo posojilno zmogljivost znotraj Unije za obdobje 2012–2015 poveča za približno 60 milijard EUR, spodbudi naložbe v skupni višini približno 180 milijard EUR in tako odigra dobrodošlo vlogo v okviru prizadevanja za usklajeno spodbujitev evropskega gospodarstva; pozdravlja, da je EIB v okviru svojih prednostnih nalog pri kreditiranju posebej priznala potrebo po razširitvi obsega bančnih partnerjev za kreditiranje malih in srednjih podjetij, tako da bo vključeval nove finančne in nekonvencionalne posrednike; poudarja, da ta nova zaveza ne sme podkopavati vzporednih prizadevanj za okrepitev in izboljšanje skupnih instrumentov EIB-proračun Unije na področju delitve tveganja ali soudeležbe v kapitalu; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj okrepi in optimizira instrumente Evropske investicijske banke za delitev tveganja ter programe Evropskega investicijskega sklada za portfelje lastniškega kapitala ali dolžniško-lastniških finančnih sredstev, ki jih malim in srednjim podjetjem odobrijo finančne institucije (posredniki); priznava, da je kohezijska politika eden od glavnih virov finančne podpore malim in srednjim podjetjem ter da so programi financiranja v okviru strukturnih skladov, zmanjševanje pretirane birokracije in večja hitrost in učinkovitost bistveni za spodbujanje oživljanja gospodarstva EU in njegove konkurenčnosti;

Torek, 5. februar 2013

38. poziva Komisijo, naj v okviru Evropskega investicijskega sklada vzpostavi stalno evropsko jamstveno platformo za lažji dostop malih in srednjih podjetij do finančnih sredstev, s čimer bi izboljšala razvoj jamstev ali posojilnih produktov na osnovi evropskih jamstev in zmanjšala zahteve po kapitalu bank ter izpostavljenost finančnih posrednikov tveganju;
39. spodbuja Evropsko investicijsko banko, naj nadgradi svojo pobudo za mikrofinanciranje projektov in tako krepi svoj prispevek k uresničevanju prednostnih nalog politike EU na področju socialne vključenosti;
40. ugotavlja, da so v nekaterih državah članicah na bančnih računih rekordni zneski prihrankov gospodinjstev, medtem ko se v drugih državah članicah depoziti zmanjšujejo zaradi učinkov krize; poudarja, da bi z oblikovanjem ustreznega okvira spodbud za sprostitev teh prihrankov olajšali dostop do finančnih sredstev malim in srednjim podjetjem tako v domači državi kot v tujini ter okrepili gospodarstvo EU; poziva Komisijo, naj pripravi predlog za aktiviranje teh prihrankov, na primer z uvedbo spodbud na podlagi zgledov najboljših praks, ki že obstajajo v državah članicah;
41. ugotavlja, da mala in srednja podjetja prispevajo k večji delovni aktivnosti prebivalcev v regijah z nizko ravno zaposlenosti, povečanju zaposlovanja in uresničevanju trenutnih potreb prebivalstva ter s tem pozitivno vplivajo na razvoj lokalnih skupnosti; zato meni, da ustanavljanje malih in srednjih podjetij prispeva k zmanjšanju neenakosti na državni ravni;
42. pozdravlja podporo malim in srednjim podjetjem ter mikropodjetjem prek pobud, kot so Program EU za socialne spremembe in inovacije, program Ustvarjalna Evropa (vključno s posojilnimi jamstvi za kulturni in ustvarjalni sektor), Program za konkurenčnost podjetij ter mala in srednja podjetja (COSME) in Obzorje 2020, ki vsi ponujajo nove možnosti za izpopolnjevanje znanja in veščin, s čimer se omogoča dinamični razvoj malih in srednjih podjetij ter mikropodjetij;
43. poziva Komisijo in države članice, naj preučijo možnosti za izboljšanje dostopa do financiranja za mala in srednja podjetja, ki želijo javnemu sektorju zagotavljati inovativne gradnje, blago in storitve; zlasti poziva k sprejetju ukrepov za izboljšanje pogojev financiranja, pri čemer je treba zagotoviti, da bodo tvegani kapital in drugi pomembni tokovi financiranja v celoti priznavali možnosti za rast, ki jih prinašajo inovativna podjetja v sodelovanju s partnerji v javnem sektorju tako pri projektih predkomercialnih naročil kot v okviru partnerstev za inovacije;
44. poudarja, da sta odprt in pregleden regulativni okvir EU za javna naročila ter sorazmerno, pregledno in nediskriminatorno izvrševanje Direktive 96/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev ⁽¹⁾ nujno potrebna za boljši dostop malih in srednjih podjetij do javnih naročil in njihovo zmožnost, da te pogodbe tudi dejansko izpolnijo;
45. dodaja, da je treba sprejeti ukrepe, ki bi zagotavljali, da poenostavitev čezmejne dejavnosti za mala in srednja podjetja ne bi olajšala tudi čezmejne dejavnosti, povezane z lažnim samozaposlovanjem, zlasti v gradbeništvu;
- o
- o o
46. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Evropski centralni banki, Evropski investicijski banki, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

⁽¹⁾ UL L 18, 21.1.1997, str. 1.

Sreda, 6. februar 2013

P7_TA(2013)0045

Odprava in preprečevanje vseh oblik nasilja nad ženskami in dekleti

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o 57. zasedanju komisije Združenih narodov za položaj žensk o odpravi in preprečevanju vseh oblik nasilja nad ženskami in dekleti (2012/2922(RSP))

(2016/C 024/02)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju četrte svetovne konference o ženskah v Pekingu septembra 1995, tam sprejete deklaracije in izhodišč za ukrepanje ter kasnejših dokumentov, sprejetih na posebnih zasedanjih Organizacije združenih narodov Peking + 5 in Peking + 10 o nadaljnjem ukrepanju in pobudah za izvajanje pekinške deklaracije in izhodišč za ukrepanje, sprejetih 9. junija 2000 oziroma 11. marca 2005,
 - ob upoštevanju konvencije Organizacije združenih narodov o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk iz leta 1979,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 1. marca 2006 z naslovom „Načrt za enakost med ženskami in moškimi 2006–2010“ (COM(2006)0092),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. februarja 2010 o Pekingu^o+15 – izhodiščih Organizacije združenih narodov za ukrepanje na področju enakosti med spoloma ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. aprila 2011 o prednostnih nalogah in splošnem pregledu novega političnega okvira EU za boj proti nasilju nad ženskami ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini in boju proti njima,
 - ob upoštevanju smernic EU o nasilju nad ženskami in dekleti ter o boju proti vsem oblikam diskriminacije žensk (Svet za splošne zadeve z dne 8. decembra 2008) in akcijskega načrta za enakost spolov in krepitev vloge žensk pri razvoju, ki je del sklepov Sveta o razvojnih ciljeh tisočletja, sprejetih junija 2010 (Svet za zunanje zadeve),
 - ob upoštevanju poročila z zasedanja strokovne skupine za preprečevanje nasilja nad ženskami in dekleti, ki je potekalo od 17. do 20. septembra 2012 v Bangkoku,
 - ob upoštevanju poročila z izidi foruma OZN za zainteresirane strani s področja preprečevanja in odpravljanja nasilja nad ženskami, ki je bil organiziran na sedežu OZN 13. in 14. decembra 2012,
 - ob upoštevanju vprašanja za Komisijo v zvezi s 57. zasedanjem Komisije Združenih narodov za položaj žensk o preprečevanju in odpravi vseh oblik nasilja nad ženskami in dekleti (O-000004/2013 – B7-0111/2013),
 - ob upoštevanju člena 115(5) in člena 110(2) Poslovnika,
- A. ker je nasilje nad ženskami in dekletu ena najhujših svetovnih in strukturnih kršitev človekovih pravic, žrtve in storilci so vseh starosti, najrazličnejše izobrazbe, prihodkov in socialnih položajev, ta pojav pa je hkrati vzrok in posledica neenakosti med ženskami in moškimi;
- B. ker do nasilja nad ženskami prihaja v vseh državah sveta, gre pa za trdovratno kršitev človekovih pravic ter veliko oviro za enakost med spoloma in opolnomočenje žensk; ker zadeva ženske in dekleta povsod po svetu, ne glede na starost, razred ali ekonomsko poreklo, pogublja družine in skupnosti, povzroča velike gospodarske in družbene stroške ter zavira in onemogoča rast in razvoj;

⁽¹⁾ UL C 348 E, 21.12.2010, str. 11.

⁽²⁾ UL C 296 E, 2.10.2012, str. 26.

Sreda, 6. februar 2013

- C. ker se je treba spoprijeti z vsemi oblikami nasilja nad ženskami, namreč telesnim, spolnim in psihološkim, kakor je opredeljeno v pekinških izhodiščih za ukrepanje, saj v vseh oblikah prikrajša ženske za možnost, da bi polno užile človekove pravice in temeljne svoboščine;
- D. ker nadlegovanje žensk in nasilje nad njimi zajemata najraznovrstnejše kršitve njihovih človekovih pravic: spolno zlorabo, posilstvo, nasilje v družini, spolni napad in nadlegovanje, prostitucijo, trgovino z ženskami in dekleti, kršenje spolnih in reproduktivnih pravic, nasilje nad ženskami pri delu, v konfliktih, v zaporih in zavodih, nasilje nad lezbijkami, samovoljno omejevanje prostosti ter različno drugo hudo tradicionalno ravnanje, kot so pohabljanje spolnih organov, zločini iz časti in prisilne poroke; ker vse te zlorabe puščajo globoke duševne rane in zajemajo telesne ali spolne poškodbe ali trpljenje, grožnje s temi dejanji in prisilo, ogrožajo splošno zdravje žensk in deklet, tudi njihovo reproduktivno in spolno zdravje, občasno pa povzročijo celo smrt;
- E. ker je zaradi neenakosti in diskriminacije tveganje za nasilje sicer večje, vendar so ženske še toliko bolj izpostavljene nevarnosti nasilja in izkoriščanja ob drugih oblikah diskriminacije, na primer zaradi invalidnosti ali pripadnosti manjšinski skupini; ker sedanje odzivanje na nasilje nad ženskami in dekleti in spremljevalne strategije ne vključujejo v zadostni meri žensk in deklet, ki so žrtve večplastnih oblik diskriminacije;
- F. ker obstajajo številne strukturne oblike nasilja nad ženskami, med drugim omejevanje njihovih možnosti izbire, pravic v zvezi s telesom in telesno celovitostjo, pravice do izobrazbe in do neodvisnega odločanja ter prikrajšanje za državljanske in politične pravice; opominja, da družba, v kateri ženskam in moškim niso zagotovljene enake pravice, vzdržuje strukturno obliko nasilja nad ženskami in dekleti;
- G. ker so za prihodnji napredek pri odpravljanju nasilja nad ženskami ter nasilja na podlagi spola bistvenega pomena lokalne in mednarodne nevladne organizacije, na primer skupine za zagovorništvo in varne hiše, klicni centri za pomoč in podporne strukture;
- H. ker je za dejansko odpravo nasilja nad ženskami in nasilja na podlagi spola potrebno mednarodno sodelovanje in ukrepanje, odločna zavezanost političnih voditeljev na vseh ravneh pa tudi več finančnih sredstev;
- I. ker so politike in ukrepi OZN za odpravo nasilja nad ženskami in dekleti ter nasilja na podlagi spola izredno pomembni, saj postavljajo ta vprašanja v ospredje mednarodnega političnega odločanja ter s tem spodbujajo države članice EU, naj k vprašanju nasilja nad ženskami pristopijo bolj sistematično;
1. potrjuje zavezanost pekinškim izhodiščem za ukrepanje in naboru ukrepov proti neenakosti spolov, ki so očrtana v njih; ponavlja, da je za delovanje proti nasilju nad ženskami in dekleti potreben usklajen in večsektorski pristop, v katerem bodo zajete vse zainteresirane strani in obravnavani izvorni vzroki nasilja, na primer neposredna ali posredna diskriminacija, prevladujoči spolni stereotipi in pomanjkljiva enakost med ženskami in moškimi;
 2. poudarja, da je na 57. zasedanju Komisije Združenih narodov za položaj žensk, ki bo od 4. do 15. marca 2013, pomembno doseči pozitiven izid, in sicer sprejeti nabor splošno sprejetih in v prihodnost usmerjenih sklepov, ki bodo znatno pripomogli k odpravljanju nasilja nad ženskami in dekleti, tudi invalidkami, pripadnicami avtohtonih skupnosti, migrantkami, najstnicami in ženskami s HIV/aidom, tako da bo po vsem svetu prišlo do sprememb;
 3. meni, da bi morale biti osrednje naloge pri spoprijemanju z nasiljem nad ženskami in dekleti odprava diskriminatorskih družbeno-kulturnih stališč, ki utrjujejo podrejeni položaj žensk v družbi in so razlog za dopuščanje tovrstnega nasilja v zasebnem in javnem okolju, v družini in na delovnem mestu pa tudi v izobraževalnih ustanovah; ob tem upa, da bo prišlo do hitrejšega napredka pri razvijanju mednarodnih pravnih norm, standardov in politik, zaradi katerih se bodo izboljšale storitve in zaščita žrtev ter bo več ozaveščanja, zato da bi spremenili ravnanje in stališča, predvsem pa zagotovili zadostno in dosledno izvajanje povesod po svetu;

Sreda, 6. februar 2013

4. meni, da morajo EU in njene države članice, če naj bi postale učinkovitejše svetovne akterke, povečati notranja prizadevanja za odpravo nasilja nad ženskami in nasilja na podlagi spola; zato ponovno poziva Komisijo, naj predlaga strategijo EU proti nasilju nad ženskami, med drugim tudi z direktivo, v kateri bi določili minimalne standarde; ob tem poziva tako EU kot posamezne države članice, naj podpišejo in ratificirajo konvencijo Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima;
5. poziva Komisijo in države članice, naj pregledajo politike, programe in sredstva, ki so na voljo za boj proti nasilju v EU in zunaj nje, ter naj okrepijo svojo strategijo z nadgrajenimi instrumenti in ambiciozno zastavljenimi cilji;
6. poziva EU in njene države članice, naj povečajo sredstva, namenjena za odpravo nasilja nad ženskami in dekleti, tudi na lokalni, nacionalni, evropski in svetovni ravni, ter naj podprejo akterje, ki si prizadevajo za odpravo nasilja nad ženskami in nasilja na podlagi spola, predvsem nevladne organizacije s tega področja;
7. izraža odločno podporo delu Agenciji OZN za ženske, ki je osrednja akterka v sistemu Združenih narodov za odpravo nasilja nad ženskami in dekleti po vsem svetu in povezuje vse zainteresirane strani s tega področja, da bi vplivale na spremembe v politiki in usklajevale ukrepanje; poziva vse države članice Združenih narodov in EU, naj povečajo financiranje agencije;
8. poziva evropsko službo za zunanje delovanje, naj v vseh ukrepih in dialogih, v katerih sodeluje, poveča prizadevanja, zato da bodo človekove pravice žensk in deklet varovane in okrepljene, naj pospeši izvajanje smernic EU o nasilju nad ženskami in dekleti ter o boju proti vsem oblikam diskriminacije žensk in naj vzpostavi tesnejše povezave z delom na področju nasilja nad ženskami in dekleti, ki poteka v okviru razvojnega sodelovanja EU, obenem pa naj podpre zagovornike pravic žensk, človekovih pravic in pravic lezbijk, gejev, biseksualcev in transseksualcev;
9. poziva k razvoju programov in institucionalnih mehanizmov na mednarodni in regionalni ravni, s katerimi bi zagotovili, da bodo preventivne strategije proti nasilju nad ženskami in dekleti v središču vseh mednarodnih ukrepov za odzivanje na humanitarne krize, ki so povezane s konflikti in pokonfliktnimi razmerami ali naravnimi nesrečami;
10. poziva EU, naj v celoti podpre priporočilo strokovne skupine, da bi se morala komisija Združenih narodov o položaju žensk leta 2013 dogovoriti o oblikovanju svetovnega izvedbenega načrta za odpravo nasilja nad ženskami in dekleti, pri čemer bi posebno pozornost namenili preprečevanju nasilja ter spremljanju in operativnim smernicam glede obstoječih mednarodnih obveznosti (po konvenciji o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk in pekinških izhodiščih za ukrepanje), kar bi morale vse države članice OZN podpreti in leta 2015 začeti izvajati;
11. poziva EU, naj podpre začetek svetovne zagovorniške kampanje za preprečevanje nasilja nad ženskami in nasilja na podlagi spola, zato da bi postale naše skupnosti in države varne in da bi povsod po svetu začeli spoštovati človekove pravice žensk in deklet; meni, da bi morala ta kampanja temeljiti na obstoječih partnerstvih med državami in drugimi ustreznimi akterji, tudi organizacijah civilne družbe in žensk;
12. poziva posebnega predstavnika EU za človekove pravice, naj v celoti upošteva poročila in predloge o nasilju nad ženskami;
13. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter posebnemu predstavniku EU za človekove pravice.

Sreda, 6. februar 2013

P7_TA(2013)0046

Evropsko partnerstvo za inovacije za dejavno in zdravo staranje**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o evropskem partnerstvu za inovacije za aktivno in zdravo staranje (2012/2258(INI))**

(2016/C 024/03)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 29. februarja 2012 z naslovom „Izvajanje Strateškega izvedbenega načrta evropskega partnerstva za inovacije za dejavno in zdravo staranje“ (COM(2012)0083),
- ob upoštevanju Madridskega akcijskega načrta o staranju iz leta 2002,
- ob upoštevanju Sklepa št. 940/2011/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2011 o evropskem letu aktivnega staranja in solidarnosti med generacijami,
- ob upoštevanju Strateškega izvedbenega načrta evropskega partnerstva za inovacije za dejavno in zdravo staranje z dne 17. novembra 2011,
- ob upoštevanju mnenja Odbora regij z naslovom „Aktivno staranje: inovativnost – pametno zdravje – boljše življenje iz maja 2012“⁽¹⁾,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z naslovom „Obzorje 2020: načrti na področju staranja“⁽²⁾,
- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve (A7-0029/2013),

1. pozdravlja predlog Komisije o evropskem partnerstvu za inovacije, ki spodbuja nov način razumevanja staranja kot priložnost za prihodnost in ne kot breme za družbo; poleg tega poudarja, da ta priložnost ne bi smela biti omejena na tehnične inovacije (IKT) in na njihov potencial za notranji trg ter industrijske panoge in podjetja v EU, saj bi morale biti rešitve IKT uporabniku prijazne, pa tudi prilagojene končnim uporabnikom, zlasti starejšim; meni, da bi moral tudi vključevati jasno in nedvoumno strategijo z družbenimi cilji za spodbujanje in formalno priznavanje vloge starejših ter vrednosti njihovih izkušenj in doprinosov družbi in gospodarstvu, brez vsakršne zaznamovanosti in diskriminacije;

2. ugotavlja, da bi morala ta strategija vključevati tudi raziskave novih oblik zaposlovanja, ki so primerne in ustrezne za starejše; meni, da bi bilo treba potencial in dodano vrednost zaposlovanja starejših podrobneje preučiti, da bi razvili smernice, vključno z rešitvami, ki bi bile primerne in sprejemljive za vse; poudarja velik prispevek, ki ga z demografskega vidika družbi lahko dajo starejše generacije;

3. poziva Komisijo, naj v svojo strategijo za aktivno in zdravo staranje uradno vključi vidik spola, pa tudi starosti, ter s tem tudi vprašanje usklajevanja poklicnega in zasebnega življenja;

4. ugotavlja, da gre starajočo se družbo pripisati demografskim spremembam (upadanje rodnosti);

5. poudarja, da so starejši starostna skupina, ki se v Evropi najhitreje povečuje; upa, da bo Komisija v tem okviru in zaradi čim hitrejšega razvoja infrastrukture, storitev in instrumentov, s katerimi bi se lahko odzvali na ta družbeni prehod, pri izvajanju ukrepov za izboljšanje ozaveščenosti o tej temi še naprej vabila k sodelovanju nacionalne vlade, lokalne organe, Svetovno zdravstveno organizacijo ter čim več zainteresiranih strani;

⁽¹⁾ UL C 225, 27.7.2012, str. 46.

⁽²⁾ UL C 229, 31.7.2012, str. 13.

Sreda, 6. februar 2013

6. poudarja, da je demografska struktura držav članic zelo različna in da je tudi veliko nacionalnih, političnih in kulturnih razlik v dojemanju demografskih sprememb, predvsem pa v soočanju z njimi in pripravo na njih; ugotavlja, da se v vseh državah članicah vztrajno povečuje pričakovana življenjska doba ter število ljudi, ki po upokojitvi nadaljujejo z delom, saj se je stopnja zaposlenosti pri delavcih v starostni skupini 65–74 med leti 2006 in 2011 povečala za 15 %;
7. poudarja, da je treba prisluhniti starejšim in jim zagotoviti družbo prek socialnih programov, v katerih bi se mladi družili z njimi in v zameno od njih prejeli vrednote in izkušnje; meni, da je podpora civilne družbe evropskemu partnerstvu za inovacije nujna v smislu zagotavljanja pomembnejše ravni oskrbe prek različnih zvez in združenj;
8. poudarja, da je enakopravna udeležba tudi za starejše člane družbe temeljna pravica;
9. poudarja, da so možnosti za zaposlitev in prostovoljno delo ter ukrepi socialnega varstva nujno potrebni za zagotovitev aktivnega in zdravega staranja;
10. poudarja, da starejši potrebujejo različne oblike pomoči in oskrbe, zato morajo biti storitve in rešitve vedno prilagojene ljudem in odvisne od povpraševanja;
11. poudarja, da se je treba boriti proti diskriminaciji starejših pri zaposlovanju, da bodo ti delavci lahko obdržali službo ali imeli dostop do zaposlitvenih možnosti;
12. poudarja pomembno vlogo, ki jo imajo lokalni in regionalni akterji pri posodabljanju, izboljševanju in racionalizaciji nujenja storitev zdravstvene nege in socialne oskrbe, da bi se ustvarili modeli, s katerimi bi posamezniki na trgu dela dosegali boljše rezultate;
13. poudarja, da je treba vzpostaviti ustrezne pogoje, da bodo ljudje lahko delali in ostali bolj produktivni, in sicer z izboljšanjem prožnosti trga dela, tako z uvedbo izračunov opravljenih delovnih ur skozi vse življenje in možnostjo za skrajšani delovni čas, kot tudi z uvedbo prožnejših oblik pogodb o delu za starejše delavcev ter prožnejših shem za upokojevanje, na primer z delno upokojitvijo ali bonus leti, pri tem pa je treba paziti, da bo vseskozi zagotovljeno ustrezno socialno varstvo;
14. podpira Komisijo, naj po vzoru Svetovne zdravstvene organizacije v predlog vključi opredelitev aktivnega in zdravega staranja; poudarja, da aktivno in zdravo staranje vključuje celotno življenjsko obdobje ter da bi morala opredelitev vsebovati posebnosti evropskega prostora, med drugim tudi prednostne naloge EU v zvezi z zdravimi in ekološko trajnostnimi okoljskimi pogoji, zdravstveno zavestjo, preprečevanjem bolezni in zgodnjim odkrivanjem, ki mu sledi primerna diagnoza in učinkovito zdravljenje, zdravstveno pismenostjo, e-zdravjem, telovadbo, varnostjo hrane in ustreznim prehranjevanjem, enakostjo spolov, sistemi socialne varnosti (vključno z zdravstvenim varstvom in zdravstvenim zavarovanjem) in sistemi socialne zaščite; ugotavlja, da starost sama po sebi ni povezana z boleznijo in da je zato ni treba povezovati ali enačiti z odvisnostjo ali invalidnostjo;
15. podpira predlog Komisije, da se v okviru ciljev programa Obzorje 2020 zastavi povečanje števila let zdravega življenja (LZŽ) za dve leti, ter pozdravlja napredek v medicini, s pomočjo katerega se pričakovana življenjska doba viša; vendar poudarja, da bi bilo treba za uresničitev tega ambicioznega cilja upoštevati vsa življenjska obdobja; poudarja, da bi bilo treba prednost nameniti dostopu do preventivne in osnovne zdravstvene oskrbe ter razviti ustrezne mehanizme za obravnavanje škodljivega vpliva kroničnih bolezni na aktivno in zdravo staranje skozi celotno življenjsko obdobje;
16. spodbuja Komisijo in države članice, naj zdravje obravnavajo kot horizontalno tematiko in naj zdravstvena vprašanja vključijo v vse ustrezne politike EU, vključno s socialno varnostjo in socialno zaščito, politiko zaposlovanja in gospodarsko politiko, enakostjo spolov in protidiskriminacijo/protidiskriminacijsko politiko;
17. poziva Komisijo, naj spremlja in zagotovi na dokazih temelječe, popolne in z lahkoto dostopne podatke o pojavnosti in razširjenosti obolenj in (kroničnih) bolezni ter naj te podatke vključi v strategije in smernice za dobro prakso glede aktivnega in zdravega staranja;
18. poziva države članice, naj pripravijo učinkovite smernice za oceno in spremljanje nasilja nad starejšimi, pa tudi njegovega učinka na zdravje in počutje žrtev, ter naj razvijejo dostopne postopke za pomoč žrtvam in njihovo zaščito;

Sreda, 6. februar 2013

19. poudarja, da je treba zdravstvena vprašanja vključiti v vse ustrezne politike Evropske unije, vključno s socialno varnostjo in socialno zaščito, politiko zaposlovanja in gospodarsko politiko, enakostjo spolov in diskriminacijo;
20. spodbuja Komisijo, naj dodatno poudari, da je povečanje povprečnega števila zdravih let državljanov za dve leti glavni cilj in da bi zato morali vsi izbrani ukrepi vidno prispevati k njegovi uresničitvi;
21. spodbuja predlog Komisije, da bi olajšala in usklajevala evropsko partnerstvo za inovacije za aktivno in zdravo staranje ter sodelovala z zainteresiranimi stranmi tako na strani povpraševanje kot na strani ponudbe; poudarja, da bi morala Komisija zagotoviti, da bo evropsko partnerstvo za inovacije koristilo vsem državljanom EU, zlasti tistim, ki so premalo zastopani ali jim grozi izključitev; pozdravlja dejstvo, da je Komisija v sporočilu COM(2012)0083 priznala vlogo evropskega partnerstva za inovacije pri uresničevanju ciljev Unije inovacij, digitalne agende, pobude nova znanja in spretnosti za nova delovna mesta, evropske platforme za boj proti revščini in socialni izključenosti ter zdravstvene strategije EU, med drugim pri doseganju ciljev vodilnih pobud strategije Evropa 2020;
22. poziva Komisijo, naj razvije kazalnike, ki lahko zagotovijo podatke o kroničnih boleznih in staranju, ki bodo primerljivi, popolni in zlahka dostopni, da bi razvila učinkovitejše strategije in omogočila izmenjavo dobre prakse tako na ravni EU kot na nacionalni ravni;
23. podpira predlog Komisije o povečanju udeležbe starejših pri sprejemanju odločitev in oblikovanju politik ter o spodbujanju regionalnega in lokalnega upravljanja; vendar poudarja, da so poleg redne udeležbe v družbenem in kulturnem življenju za participativni pristop od spodaj navzgor potrebne bolj poglobljene ocene izhodiščnega stanja ter redno spremljanje trenutnih in prihodnjih potreb in zahtev starejših in njihovih formalnih in neformalnih oskrbovalcev;
24. poudarja, da bodo informacije in podatki, ki so zbrani na lokalni ravni in s participativnim pristopom od spodaj navzgor, oblikovalcem politik zagotovili znanje, potrebno za oblikovanje politik, ki so sprejemljive in primerne za lokalne skupnosti; zato poziva Komisijo, naj kot zahtevo določi uporabo participativnega raziskovalnega pristopa od spodaj navzgor, pa tudi nadaljnji razvoj ustreznih kazalnikov in indeksov, da se določijo in spremljajo trenutne potrebe po učinkovitih politikah, programih in storitvah;
25. opominja Komisijo, da omejitve v zvezi z zdravstvenim varstvom, storitvami oskrbe, socialno zaščito in socialnim varstvom, ki so jih sprejele in jih izvajajo Komisija in/ali države članice v prizadevanju po doseganju finančnih in proračunskih prihrankov ter zmanjšanja (zdravstvenih in socialnih) izdatkov glede na sedanjo gospodarsko in finančno krizo, nikakor ne bi smele posegati v ali negativno vplivati na osnovne potrebe in dostojanstvo ljudi; poudarja, da se bodo zdravstvene in socialne neenakosti še poslabšale in bo prišlo do socialne izključenosti, če tega varčevanja in rezov ne bodo spremljale dobro premišljene reforme, osredotočene na paciente; poudarja, da bodo ti prihranki in rezi poslabšali splošne zdravstvene rezultate, neenakosti na področju zdravja, socialne neenakosti in socialno izključenost, zaradi česar bosta ogroženi med- in znotrajgeneracijska solidarnost; zato poziva države članice, naj oblikujejo generacijski pakt, ki bo vključeval jasno in nedvoumno strategijo za zaščito socialne kohezije, izboljšal splošne zdravstvene rezultate in obravnaval neenakosti na področju zdravja; poudarja, da bi morali biti cilji take strategije največja možna cenovna dostopnost, razpoložljivost in dostopnost sistemov zdravstvenega in socialnega varstva;
26. v zvezi s tem poudarja potrebo po ustreznem financiranju na lokalni, regionalni, nacionalni in evropski ravni, da bi podprli mala in srednja podjetja ter socialna podjetja; dvomi o zadostnosti razpoložljivih virov evropskega partnerstva za inovacije za aktivno in zdravo staranje, ki jih omogočajo zainteresirane strani, ter spodbuja Komisijo, naj zagotovi ustrezna finančna sredstva; pozdravlja predvideno usklajevanje finančnih instrumentov EU za čim boljši učinek financiranja ter spodbuja sprejemanje in nadaljevanje projektov, kot so CASA, Živeti dlje in bolje in drugi, ki spodbujajo medoperabilnost in izmenjavo znanja, podatkov in dobre prakse; meni, da je odločitev za opredelitev inovacij za zdravo življenje in aktivno staranje kot prednostne teme za val skupnosti znanja in inovacij v obdobju 2014–2015 v okviru Evropskega inštituta za inovacije in tehnologijo korak v pravo smer, ki pa ga je treba podpreti s konkretnimi finančnimi instrumenti, na primer s financiranjem v okviru večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020, vključno s programi Evropskega socialnega sklada in Evropskega sklada za regionalni razvoj ter programom Evropske unije za socialne spremembe in inovacije, programom za raziskave in inovacije ter programom Obzorje 2020;
27. je prepričan, da so za izboljšanje dostopa socialnih podjetij do finančnih trgov potrebni različni finančni instrumenti, kot so Evropski sklad za socialno podjetništvo, Evropski sklad tveganega kapitala ter Evropski sklad poslovnih angelov;

Sreda, 6. februar 2013

28. od držav članic pričakuje, da bodo pri koriščenju strukturnih skladov bolj upoštevale življenjske in delovne pogoje starejše generacije ter skupaj do leta 2020 ustvarile Evropo, prijazno do vseh generacij, in svojo socialno infrastrukturo dopolnile tako, da se bodo lahko borile proti revščini starejših;

Steber 1: Preprečevanje, presejalni pregledi in zgodnje odkrivanje

29. odobrava pristop Komisije do preprečevanja pešanja in šibkosti; poziva Komisijo, naj preprečevanje obravnava celostno; poudarja sistematično soodvisnost med socialno-ekonomskim položajem in zdravstvenimi rezultati skozi celo življenje; poziva Komisijo in države članice, naj začnejo reševati strukturna vprašanja, vključno z zdravstveno nepismenostjo, in obravnavajo socialno-ekonomske neenakosti (ki vodijo v neenakosti na področju zdravja); sprejema tudi, da mora imeti pri izboljšanju zdravstvenega stanja odgovornost posameznika pomembno vlogo, vendar odklanja pritiske na posameznike, naj zboljšajo svoje zdravstveno stanje, ne da bi se ustrezno lotili strukturnih vprašanj; zato poziva Komisijo in države članice, naj ustvarijo strukturne pogoje za reševanje strukturnih neenakosti in neenakosti na področju zdravja, vključno z zdravstveno nepismenostjo, in zagotovijo potrebna sredstva za nadaljnje raziskave vloge lokalnih skupnosti pri reševanju teh neenakosti;

30. poziva Komisijo in pristojne organe držav članic, naj priznajo, spodbujajo in financirajo vse oblike preprečevanja, na primer spodbujanje zdravega načina življenja, redne presejalne preglede zaradi odkrivanja bolezni, posege v zgodnji fazi bolezni za odložitev napredovanja bolezni ali obrnitev krivulje napredovanja v nasprotno smer in razvoj preventivnih ukrepov, namenjenih upočasnjevanju poslabšanja bolnikov, ki trpijo zaradi kroničnih bolezni;

31. opozarja, da je intelektualno mobilnost mogoče povečati z dostopom do vseživljenjskega učenja tudi v poznejšem življenjskem obdobju, kar pripomore k preprečevanju demence;

32. podpira pristop Komisije glede spodbujanja zdravja s celovitimi programi; vendar poudarja, da bi morali ti programi temeljiti na dokazih (odražati sedanje in prihodnje potrebe starajočega se prebivalstva); poleg tega opozarja, da bi morali ti programi ustrezno pristopati k vprašanjem, ki niso (v celoti ali neposredno) povezana z vedenjem posameznika, kot so okoljske razmere (kakovost zraka in vode, zmanjševanje hrupa, ravnanje z odpadki), zdravje in varnost pri delu (upravljanje staranja) in varstvo potrošnikov (tržni in oglaševalski standardi, varnost hrane, pravice potrošnikov);

33. podpira pristop Komisije k povečevanju ravni fizične aktivnosti prebivalstva, da bi izboljšali aktivno in zdravo staranje, pri čemer opozarja, da pomanjkanje redne telesne dejavnosti povzroča številne zdravstvene težave, ki po mnenju Svetovne zdravstvene organizacije, predstavljajo četrti najpogostejši dejavnik tveganja smrti; je zaskrbljen, ker večina državljanov EU ne dosega priporočene dnevne količine telesne dejavnosti

34. spodbuja tesnejše povezovanje zdravega staranja in večje telesne dejavnosti v izobraževalnih programih; poudarja pomen vsakdanjih izbir (telesna dejavnost, prehrana itd.) pri preprečevanju zdravstvenih težav; poziva Komisijo in pristojne organe držav članic, naj z ukrepi spodbujajo ljudi vseh starosti k telesni dejavnosti kot načinu izboljševanja njihovega zdravja, kar bo imelo kot posledico večje število let dobrega zdravja, pa tudi precejšnjo korist za družbo v obliki splošnega zdravja ljudi in finančnih rezultatov;

35. pozdravlja strateško izvajanje načrta za evropsko partnerstvo za inovacije za dejavno in zdravo staranje ter zlasti dejstvo, da je osredotočeno na sodelovanje med Komisijo, državami članicami, industrijo in gospodarstvom, javnimi in zasebnimi zainteresiranimi stranmi, strokovnjaki s področja zdravstva in nege ter organizacijami, ki zastopajo starejše in paciente, na izmenjavo in prenos dobrih idej in najboljše prakse (na primer digitalno platformo „Marketplace“) ter racionalizacijo obstoječih instrumentov za financiranje; poudarja, da bi treba staranje obravnavati kot priložnost in ne kot breme ter da je treba prepoznavati in podpirati vrednote starejših ljudi, njihove izkušnje ter nenehni prispevek k družbi; pozdravlja pristop Komisije, ki je jasno usmerjen v spodbujanje vitalnosti in dostojanstva starejših v Evropi z njim prilagojenimi inovacijami, v krepitve kulture aktivnega staranja v Evropi, prijazni vsem generacijam, ter v vodenje tega procesa skupaj s priznanimi partnerji v svetu znanosti in civilne družbe;

36. ponovno poudarja, da je pomembno celovitejše priznavanje formalne in neformalne izobrazbe starejših delavcev, zlasti tiste, ki je bila pridobljena s prostovoljnim delom ali neformalno oskrbo;

37. poziva Komisijo, naj da prednost dejavnikom, ki lahko vplivajo na način staranja ljudi v Evropi, na primer visoki stopnji porabe alkohola in tobaka;

Sreda, 6. februar 2013

Steber 2: Oskrba in zdravljenje

38. podpira cilj Komisije, da še naprej razvija celovite sisteme oskrbe in zdravljenja; upošteva primernost obstoječih, prednostnih in prihodnjih sistemov oskrbe in zdravljenja glede na njihov razvoj v prihodnosti in upošteva načelo subsidiarnosti na področju javnega zdravja poziva države članice in pristojne organe, naj vzpostavijo nacionalne, regionalne in lokalne sisteme oskrbe in zdravljenja, ki naj temeljijo na celostnem in celovitem pristopu k upravljanju s starostjo povezanih boleznih; poziva Komisijo, naj pri tem pomaga državam članicam, pri čemer naj spoštuje regionalne in lokalne razlike v pričakovanjih, načelih in vrednotah državljanov; spodbuja Komisijo, naj izkoristi in strne delo v zvezi z zdravljenjem pri starejših ljudeh, ki so ga opravili pri Evropski agenciji za zdravila, da izboljša dostop do varnih in ustreznih zdravil za starejše bolnike;

39. pozdravlja namen Komisije, da bo izvajala sisteme in načrte oskrbe za individualno obravnavo primerov; čeprav priznava, da je na stranko oziroma bolnika osredotočen pristop potreben, pa vseeno meni, da stroškov tovrstnega pristopa – namestitve usposobljenih oskrbovalcev in uporabe ustreznih pripomočkov – ne bi smel nositi samo posameznik, temveč bi jih bilo treba obravnavati kot družbeno odgovornost, ki zagotavlja med- in znotrajgeneracijsko solidarnost; meni, da bi bilo treba razmisliti o novih oblikah solidarnosti, ki so skrite v potencialu starejše generacije in ki bi jih bilo treba vključiti v rešitve za vprašanja, povezana z oskrbo in zdravljenjem;

40. spodbuja ambicijo Komisije v zvezi z e-zdravstvom, ki naj bi postalo pomemben in bistveni vidik sistemov oskrbe in zdravljenja v prihodnosti; priznava, da so e-rešitve sicer koristne, vendar ne morejo bistveno izboljšati zdravstvenih rezultatov, vključno s psihološkim dobrim počutjem, če nadomestijo človeško interakcijo, namesto da bi bile vključene v pristop na štiri oči med bolnikom in zdravstvenim delavcem; meni, da tehnologija e-zdravstva ne bi smela okrniti zaupnega odnosa med starejšimi ljudmi in zdravstvenim osebjem;

41. priznava namen Komisije, da prispeva k izboljšanju stroškovne učinkovitosti sistemov oskrbe in zdravljenja; vendar poudarja, da stalnega povečevanja stroškov za zdravstveno varstvo in socialno zaščito ne moremo pripisati samo starajočemu se prebivalstvu; priznava, da ima vse večja razširjenost kroničnih bolezni bistveno vlogo pri povečevanju stroškov za zdravstveno varstvo in socialno zaščito, vendar ugotavlja, da se takrat, ko je breme stroškov za zdravstveno varstvo vse bolj na ramenih posameznika, utegne ustvariti začaran krog, v katerem sta zdravje in dobro počutje ljudi ogrožena, saj se lahko zgodi, da so prisiljeni prerazporediti svoja pogosto omejena sredstva ali odložiti oz. zapustiti zdravljenje, pomoč ali ustrezno prehrano ali se jim celo odpovedati, kar lahko kasneje privede do še večjih stroškov za zdravstveno varstvo in socialno zaščito tako za posameznika kot za družbo;

42. priznava cilj Komisije, da razreši pravne in zakonske negotovosti in razdrobljenost trga, vendar poudarja, da je treba pri vseh potrebnih reformah trga upoštevati pomen ohranjanja dostopnosti zdravstvenega varstva za državljane, priznati in spoštovati pa je treba tudi pristojnosti nacionalnih in regionalnih vlad ter lokalnih oblasti glede zdravstvenega varstva in socialne zaščite ter se po njih ravnati, ne da bi pri tem izključili potrebo po vlaganju v skupnostne sisteme varstva;

43. vztraja, da je treba nadalje reformirati pokojninske sisteme, da bodo ustrezni, trajnostni in varni, pri čemer je treba zlasti odpraviti razlike v plačah med moškimi in ženskami ter posledično pokojninah, prav tako pa je treba ohraniti predvidljivost višine pokojnin za bodoče generacije; zato je potrebna večja skladnost med dejansko in uradno upokojitveno starostjo ter pričakovano življenjsko dobo; poziva tiste države članice, ki so dvignile zakonsko upokojitveno starost ali to nameravajo storiti, naj spodbujajo zaposlovanje starejših, na primer s pomočjo davčnih olajšav in olajšav na področju socialne varnosti;

44. poziva Komisijo, naj opravi splošno analizo potenciala evropskega zdravstvenega varstva v odnosu do nacionalnega potenciala v državah članicah, in sicer s stališča hudega pomanjkanja zdravstvenih delavcev v nekaterih državah članicah zaradi dejstva, da so delovni pogoji v drugih evropskih državah bolj privlačni;

45. poziva Komisijo, naj pripravi strategijo za doseganje enakih možnosti za vse evropske državljane na področju zdravstvenega varstva, da bi ustvarili sistem sodelovanja med evropskimi državami, ki izgubljajo veliko število zdravstvenih delavcev, in tistimi, ki imajo od storitev teh delavcev korist;

Sreda, 6. februar 2013

46. vztraja, da politika ravnovesja med družinskim in poklicnim življenjem ženskam omogoča, da se bolje soočajo s staranjem, ob upoštevanju dejstva, da delo izboljšuje kakovost življenja; meni, da takšna politika ženskam omogoča tudi, da se izognejo razlikam v plačilu med moškimi in ženskami in s tem nevarnosti revščine v poznejšem življenjskem obdobju, če morajo zaradi ravnovesja med družinskim in poklicnim življenjem opravljati delo s skrajšanim delovnim časom, občasno ali netipično delo, kar posledično vpliva na višino vplačanih pokojninskih prispevkov;

47. meni, da je treba primernost pokojnin okrepiti z bojem proti diskriminaciji na podlagi spola na trgu dela, zlasti z zmanjšanjem razlik na poklicni poti in plačilu med moškimi in ženskami;

48. poudarja pomen osebne odgovornosti, saj morajo tudi posamezniki razmisliti o tem, kaj lahko naredijo, da zavarujejo svojo upokojitveno starost; poudarja tudi pomembno vlogo družine in medgeneracijske solidarnosti;

Steber 3: Aktivno staranje in samostojno življenje

49. pozdravlja pristop Komisije k aktivnemu staranju in samostojnemu življenju oziroma, natančneje, njeno poglobljeno razumevanje vloge in pomena kraja pri staranju, saj se s staranjem obseg območja, na katerem ljudje živijo, vse bolj manjša in ker starejši, dokler je to mogoče, raje živijo samostojno, obenem pa ostanejo aktivni v svoji skupnosti; poudarja, da je treba starejše ljudi spodbujati k temu, da živijo samostojno na svojem domu, vse dokler so tega sposobni, če tako želijo, da bi tako čim manj zmotili običajni tok svojega življenja tako na fizični kot na psihološki ravni; poudarja tudi, da rešitev niso samo domovi za ostarele, temveč tudi medgeneracijske in celostno dejavne soseske; meni, da je skupni program sosedске pomoči za samostojno življenje pomemben instrument za uvajanje tehničnih sredstev za lajšanje vsakdanjega življenja;

50. spodbuja Komisijo, naj v oceni rešitev za samostojno življenje upošteva problem, ki ga poznajo v mnogih državah, in sicer vrzel med povprečno pričakovano zdravo življenjsko dobo in upokojitveno starostjo, zaradi katere bi številni ljudje v določenem obdobju ne bili več sposobni dela, vendar ne bi bili še upravičeni do prejemanja polne starostne pokojnine;

51. ugotavlja, da so starejši državljani dragoceni za našo družbo ter da moramo v vseh poklicih izkoristiti njihovo znanje in izkušnje ter jih podpirati, da kar najdlje živijo samostojno;

52. meni, da je to bistvenega pomena v boju proti informacijski izoliranosti starejše generacije ter da je dostop do novih tehnologij in njihova uporaba eno od ključnih orodij za aktivno in zdravo staranje in družbeno vključenost starejših;

53. poziva Komisijo, naj spodbuja dostopna in cenovno sprejemljiva fizična okolja in prilagajanje domov starejših oseb s ciljem, da se omogoči njihova samostojnost; poudarja, da je preureditev domov najboljši način za preprečevanje nesreč na domu, ki lahko povzročijo resno invalidnost ter visoke stroške za javne službe in družine, hkrati pa otežujejo zagotavljanje aktivnega in zdravega staranja;

54. podpira cilj Komisije, da ustvari starejšim prijazna okolja, s čimer bi preprečili, da bi potencial in (preostale) sposobnosti starejših ovirala njihova okolica, ter jim pomagali, da bi čim dlje ohranili svoje fizične in kognitivne sposobnosti in živeli v domačem in varnem okolju, kar bi tudi preprečilo družbeno izolacijo; Komisijo poziva, naj spodbuja ustvarjanje okolij, oblikovanih za vse uporabnike, in poudarja, da bi bilo treba ta okolja razumeti v širšem smislu, ne zgolj kot mestno in podeželsko okolje z udobnimi, varnimi in dostopnimi hišami, pločniki in mesti, temveč tudi kot socialno, psihološko, ekološko, kulturno in naravno okolje, ki bo ponujalo različne oblike dejavnosti in dajalo vsakemu posamezniku možnosti za osebno zadovoljstvo in medsebojno spodbujanje; poudarja, da bi to mestno okolje moralo starejšim ljudem zagotavljati lažji dostop do koristi, ki jih prinaša življenje v gosto naseljenem območju, in sicer z lažje dostopnimi bistvenimi storitvami, ter opozarja, da kljub napredujoči urbanizaciji veliko ljudi še živi na podeželju, kjer so inovativne rešitve prav tako potrebne.

55. poleg tega poudarja, da je pomembno prilagoditi notranjost stanovanj, v katerih prebivajo starejši, da bi lahko učinkoviteje preprečili nesreče in padce na domu in podaljšali neodvisno življenje; spodbuja države članice, naj zagotovijo, da bodo starejši upravičeni do financiranja za preureditev stanovanja; podpira ukrepe, ki bodo preprečili osamitev starejših in/ali tistih, ki so priklenjeni na dom, in odpravili stigmatizacijo, ki jo imajo bolezni, ki so ali niso povezane s starostjo;

Sreda, 6. februar 2013

56. poudarja, da je pri oskrbi starejših potrebno ravnatežje med mesti in podeželjem; meni, da bi morale tehnološke inovacije IKT reševati izzive mobilnosti, s katerimi se soočajo starejši, ki živijo na podeželju;
57. poudarja, da je treba nameniti posebno pozornost vključevanju starejših, ki živijo na odročnih območjih ali ki so na različne načine prikrajšani;
58. podpira prizadevanja Komisije, da ustvari starejšim prijazno okolje in tako zagotovi, da potencialne (in preostale) zmožnosti starejših ne bodo ovirane zaradi okolja; poudarja, da bi bilo treba to okolje razumeti širše, ne samo kot grajeno okolje, temveč tudi kot družbeno, psihološko, kulturno in naravno okolje; zato spodbuja Komisijo, naj predlaga evropski zakonodajni akt o dostopnosti;
59. poziva Komisijo, naj preuči možne rešitve in dobre prakse v zvezi z novim pristopom k aktivnemu staranju in k vzpostavitvi celovitega in skladnega sistema aktivnega staranja v vseh državah članicah;
60. predlaga, da bi morale politike EU v naslovu XII Pogodbe o delovanju Evropske Unije o izobraževanju in športu vključevati poglavje o aktivnem staranju;
61. poudarja, da tudi odstranitev arhitekturnih ovir za invalide pozitivno vpliva na mobilnost starejših, ker jim pomaga, da lahko dlje časa živijo neodvisno in aktivno; zato meni, da je pomembno, da se te ovire odstranijo tudi v majhnih mestih, kjer živi veliko ostarelih;
62. predlaga sprejetje ukrepov za spodbujanje upokojevanja, ki je povezano z določeno aktivnostjo;
63. poziva Komisijo, naj predstavi predloge za boj proti diskriminaciji starejših pri dostopu do trga dela, na delovnem mestu in pri opravljanju dela, da bi dosegli skladno delovno okolje, prijazno do vseh generacij;
64. poziva delodajalce, naj pospešijo prizadevanja za prilagajanje delovnih razmer zdravstvenemu stanju in zmogljivostim starejših delavcev ter spodbujajo bolj pozitivno podobo starejših na delovnem mestu;
65. poudarja, da staranje ne pomeni le izzivov, temveč nudi tudi priložnosti, zlasti na področju inovacij, ki lahko dolgoročno prispevajo k odpiranju delovnih mestih in večanju gospodarske blaginje v Evropi;

Horizontalna vprašanja

66. pozdravlja pristop Komisije glede instrumentov financiranja, postopkov standardizacije, razvoja zbirk in poenostavljanja sodelovanja ter izmenjave dobrih praks med državami članicami; kljub temu poudarja, da je treba te cilje nujno povezati s trenutnimi potrebami in zahtevami (tj. zagotoviti, da bodo politike, programi in storitve temeljili na dokazih ter bodo podprti z reprezentativnimi ocenami in rednim spremljanjem, da se tako olajša in pospeši ustvarjanje starostnikom prijazne EU); zato poziva Komisijo, naj začne razvijati standardizirana orodja za ocenjevanje in spremljanje, da bi zagotovila potrebne podatke glede političnih priporočil, podprtih z dokazi, razvoja programa in zagotavljanja (zdravstvenih/varstvenih) storitev;
67. podpira pristop Komisije glede starostnikom prijaznih inovacij; kljub temu poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo te inovacije usmerjene k uporabnikom, da bodo njim prijazne ter aktivno vključevale njihov potencial; zato poziva Komisijo, naj razvije metodologijo za ocenjevanje sedanjih in prihodnjih potreb starejših, ter naj v svoje politike in programe financiranja bolj vključi končne uporabnike; ugotavlja, da je dokazano, da so elementi, prilagojeni potrebam starejših, na splošno v prid tudi mlajšim generacijam;
68. meni, da je potrebno boljše usklajevanje med različnimi ravni, ki sodelujejo pri razvoju rešitev za aktivno in zdravo staranje, ter upravljanje na več ravneh na tem področju; meni, da regionalnih in lokalnih oblasti ne bi smeli obravnavati zgolj kot organe izvajanja, temveč bi jih morali vključiti v celotni proces sprejemanja odločitev in ocenjevanja;
69. poudarja pomembno vlogo, ki jo imajo lokalni in regionalni akterji pri posodabljanju, izboljševanju in racionalizaciji nujenja storitev zdravstvene nege in socialne oskrbe, da bi ustvarili modele, s katerimi bi posamezniki na trgu dela dosegali boljše rezultate;

Sreda, 6. februar 2013

70. pozdravlja obstoječe pobude o dostopnosti, kot je nagrada Access City Award; poziva Komisijo, naj sprejme ambiciozen evropski akt o dostopnosti, da se bo razvil trg dostopnega blaga in storitev;

71. podpira zamisel, da bi predstavnikom mlajših generacij ponudili neformalno usposabljanje za zagotavljanje skupnih oblik oskrbe za starejše;

72. poudarja bistveni pomen večjega vlaganje v izobraževanje in stalno usposabljanje, pri čemer mora imeti prednost vseživljenjsko učenje ter spodbujanje zdravega načina življenja, da bi vzpostavili delovno okolje, ki bo prijazno do vseh generacij, in omogočili starejšim delavcem, da se bodo lahko uveljavili tudi v spreminjajočem se tehnološkem okolju; v tem smislu poziva k izrazitemu poudarku na vseživljenjskem učenju znotraj programa „Erasmus za vse“, ki je učinkovito orodje za spodbujanje izobraževanja in nadaljnega poklicnega razvoja za državljane Unije vseh starostnih skupin;

73. poudarja potrebo po celostnem pristopu k staranju ter širšem razvoju in reformah, ne le na področju vseživljenjskega učenja in trga dela, ampak tudi pri dostopnosti vsega naštetega, vključno s prevozom, infrastrukturo in stavbami;

74. poudarja, da je treba vzpostaviti sisteme podpore za družinske člane, ki negujejo svoje;

75. podpira cilj Komisije, da ustvari starejšim prijazno okolje, kar bistveno prispeva k aktivnemu in zdravemu staranju v celotnem življenjskem obdobju; vseeno pa poudarja, da samo spodbujanje ustvarjanja starostnikom prijaznega okolja še ne bo izboljšalo mobilnosti ljudi, prijaznosti soselek do pešcev ter možnosti za družbeno udeležbo ter dostopa do kakovostnih in cenovno dostopnih zdravstvenih storitev in storitev oskrbe ter do primernih in cenovno dostopnih stanovanj;

76. pozdravlja cilj spodbujanja starejšim prijaznega okolja kot nujno orodje za podporo starejših delavcev in iskalcev zaposlitve ter spodbujanja vključujoče družbe, ki bi vsem nudila enake priložnosti;

77. poudarja, da je zagotavljanje zdravja in varnosti pri delu pogoj za trajnostno poklicno življenje in aktivno staranje, zlasti za invalide in delavce s kroničnimi obolenji; poudarja, da bi lahko pri tem imeli ključno vlogo informacijske in komunikacijske tehnologije ter stroji, saj bi starajoči se delovni sili olajšali fizična dela; poziva Komisijo in države članice, naj te tehnologije podpirajo, kjer so primerne; pozdravlja, da je v prvem stebru strateškega izvedbenega načrta priznana pomembnost preventive; je prepričan, da ima preventiva pomembno vlogo tudi pri delu, saj izboljšuje poklicno zdravje in posledično zmanjšuje pritisk na zdravstveni sistem in sistem dolgoročne oskrbe;

78. je prepričan, da so potrebne korenite reforme, s katerimi bi preprečili resne pomanjkljivosti pri dostopu do trga dela, kar bi še pospešilo gospodarski upad in ogrozilo raven blaginje v Evropi; v zvezi s tem poudarja potrebo po širši perspektivi, ki bi upoštevala vprašanja, kot so gospodarska politika, zaposlovanje, socialna varnost, socialna zaščita, enakost spolov in diskriminacija;

79. pozdravlja trenutne pobude na področju standardizacije, kot so mandati „oblikovanja za vse“ ter dostopnost informacijske in komunikacijske tehnologije ter grajenega okolja; je seznanjen z zavezo Komisije, da bo sprožila podobne pobude za evropske standarde o e-zdravju in neodvisnem življenju; poziva Komisijo in organe za standardizacijo, naj poskrbijo za boljše sodelovanje uporabnikov pri teh pobudah, da bodo njihove potrebe ustrezno upoštewane;

80. poziva Komisijo in države članice, naj izvedejo kampanje za izboljšanje javnega mnenja o prispevku in storilnosti starejših delavcev, zlasti invalidnih in tistih s kroničnimi obolenji;

81. meni, da starejši za izboljšanje kakovosti življenja potrebujejo primeren dohodek, bivališče, dostop do vseh zdravstvenih, socialnih in kulturnih storitev, močna socialna omrežja ter priložnosti, da še naprej in ne da bi bili pri tem omejeni zaradi starosti sodelujejo na trgu dela, če to želijo;

Sreda, 6. februar 2013

82. poudarja pomen podpore in olajšav za starejše prostovoljce in medgeneracijsko prostovoljno delo; meni, da lahko prostovoljstvo in pobude „starejši za starejše“ nudijo starajočemu se prebivalstvu možnosti za vključevanje ter so primeren prispevek k vzdržnosti sistemov dolgoročne oskrbe; zato na tem področju spodbuja razvoj in inovacije;

o
o o

83. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

P7_TA(2013)0047

Priprave na konferenco pogodbenic CITES COP 16

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o strateških ciljih EU za 16. konferenco pogodbenic Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES), ki bo potekala od 3. do 14. marca 2013 v Bangkoku na Tajskem (2012/2838(RSP))

(2016/C 024/04)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju prihodnje 16. konference pogodbenic (CoP 16) Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES), ki bo potekala od 3. do 14. marca 2013 v Bangkoku na Tajskem,
 - ob upoštevanju vprašanj Svetu in Komisiji o ključnih ciljih 16. konference pogodbenic Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES), ki bo potekala od 3. do 14. marca 2013 v Bangkoku na Tajskem (O-000201/2012 – B7-0109/2013 in O-000202/2012 – B7-0110/2013),
 - ob upoštevanju člena 115(5) in člena 110(2) Poslovnika,
- A. ker je CITES s 176 pogodbenicami konvencije, vključno s 27 državami članicami Evropske unije, najobširnejši svetovni sporazum o ohranjanju prostoživečih živali, ki preprečuje prekomerno izkoriščanje prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst zaradi mednarodne trgovine;
 - B. ker je namen CITES zagotoviti, da mednarodna trgovina s prostoživečimi živalmi in rastlinami ne ogrozi preživetja vrst v naravi;
 - C. ker je dolgoročna blaginja pomembnejša od kratkoročnih ekonomskih interesov;
 - D. ker so izkoriščanje prostoživečih vrst, nezakonita trgovina s prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami, uničenje habitata, podnebne spremembe in človeška poraba naravnih virov glavni vzroki za zmanjševanje biotske raznovrstnosti;
 - E. ker sta zamejevanje nedotaknjenih gozdov in ohranjanje brezcestnih območij cenovno ugodni rešitvi za ohranjanje biotske raznovrstnosti in storitev ekosistemov;
 - F. ker je v prilogi 4 resolucije konference 9.24 (Rev. CoP15) CITES govora o ukrepih, ki jih je treba upoštevati ali izvajati, ko se spreminjajo dodatki;
 - G. ker bi se CITES morala odločati na znanstveni podlagi;
 - H. ker so vrste, ki jih štiti CITES, navedene v dodatkih glede na ohranitveni status in ravni mednarodne trgovine, kjer dodatek I vsebuje vrste, ki jim preti izginotje in za katere je trgovina prepovedana, dodatek II pa vrste, kjer je treba trgovino nadzorovati, da se prepreči izkoriščanje, neskladno z njihovim preživetjem;

Sreda, 6. februar 2013

- I. ker so vrste iz dodatka I CITES močno zaščitene, ker je prepovedana vsakršna trgovina z vrstami, navedenimi v tem dodatku; ker bi vsakršno dovoljenje za prodajo zaseženih osebkov ali proizvodov (na primer slonovine, tigrovih kosti ali nosorogove roževine) razvrednotilo namen CITES;
- J. ker je občasen pregled pokazal, da je CITES bila uspešna za nekatere vrste iz dodatka I, ki se jih sedaj lahko prestavi v dodatek II;
- K. ker cilj 12 iz Aičija v strateškem načrtu za biotsko raznovrstnost za obdobje 2011–2020 v okviru Konvencije o biotski raznovrstnosti predvideva, da se do leta 2020 prepreči izumrtje znanih ogroženih vrst ter izboljša in vzdržuje njihovo stanje ohranjenosti, zlasti za vrste z največjim upadom;
- L. ker cilj 6 iz Aičija v strateškem načrtu za biotsko raznovrstnost za obdobje 2011–2020 v okviru Konvencije o biotski raznovrstnosti predvideva, da bodo do leta 2020 vsi staleži rib in nevretenčarjev ter vodnih rastlin upravljani in izkoriščani trajnostno, zakonito in z uporabo ekosistemskih pristopov, s čimer se bo preprečevalo prekomeren ribolov, uveljavljalo načrte in ukrepe za obnovitev vseh izčrpanih staležev ter odpravilo vsakršne škodljive učinke ribištva na ogrožene vrste in občutljive ekosisteme, vplivi ribištva na staleže, vrste in ekosisteme pa bodo znotraj ekološko varnih ravnj;
- M. ker je preglednost sprejemanja odločitev v mednarodnih okoljskih institucijah ključni element za njihovo dejansko delovanje; ker sklepni dokument konference Rio+20, „Prihodnost, ki si jo želimo“, ponovno potrjuje, da za doseganje trajnostnih razvojnih ciljev potrebujemo učinkovite, pregledne, odgovorne in demokratične institucije na vseh ravneh; in ker je tudi spodbujanje preglednosti del strateške vizije CITES: 2008 – 2013, ki jo vsebuje resolucija konference CITES št. 14.2;
- N. ker sedanji poslovnik CITES določa, da se tajno glasovanje običajno uporablja le za vprašanja, povezana z volitvami uradnikov in držav gostiteljic; ker je kljub tej določbi na zadnji CoP mnogo sklepov bilo sprejetih s tajnim glasovanjem; ker se tajno glasovanje redno uporablja za občutljiva in pomembna vprašanja, kot so na primer morske vrste ali trgovina s slonovino;
- O. ker je atlantski morski pes zelo občutljiv na prekomeren lov;
- P. ker je morski pes kladivar vsesplošno ogrožena vrsta zaradi mednarodne trgovine s plavutmi in prilova, ki sta povzročila izredno zmanjšanje staleža;
- Q. ker se je zelo povečal divji lov na slone, kar je zelo prizadelo njihovo populacijo v vseh štirih afriških podregijah ter postalo resen, skrb vzbujajoč in naraščajoč pojav; ker so tudi zasežene količine nezakonite slonovine med letoma 2009 in 2011 dosegle najvišjo raven do sedaj;
- R. ker je netrajnostni in neetični lov na trofeje povzročil obsežen upad ogroženih vrst, navedenih v dodatku I in II CITES; ker lov na trofeje resno spodbopava cilj konvencije CITES;
- S. ker neučinkovito izvrševanje predpisov pomeni, da se vrste, navedene v dodatkih I in II CITES, še ubijajo za dobiček;
- T. ker se približno 80 % afriških nosorogov nahaja v Južni Afriki; ker divji lov na njih v mnogih državah hitro narašča;
- U. ker so tigri in druge azijske velike mačke iz dodatka I še vedno predmet nezakonite trgovine, ni pa na voljo poročil o ukrepih pregona, zlasti pa ni poročil o upoštevanju sklepa CITES št. 14.69 o postopnem opuščanju gojenja tigrov in zagotavljanju, da se tigri ne gojijo za trgovino (vključno z notranjo trgovino) z njihovimi deli ali izdelki iz teh živali, ki ga je EU leta 2007 podprla;
- V. ker podnebne spremembe močno ogrožajo severnega medveda (*Ursus maritimus*); ker lov na severnega medveda in trgovina z njegovimi deli tudi resno ogrožata to živalsko vrsto;
- W. ker je Evropska unija eden od pomembnejših uvoznih trgov za plazilce v vlogi hišnih živali, vključno z vrstami, ki so navedene v CITES;

Sreda, 6. februar 2013

- X. ker mnoge želvje vrste močno izkoriščajo za živilske trge in mednarodno trgovino s hišnimi živalmi;
- Y. ker vse večji ribolovni pritisk, ki ga spodbuja mednarodna trgovina z ražinimi škržnimi lističi, vodi k znatnemu upadu velikosti populacij mante (*Manta spp.*) in drugih vrst raže;
- Z. ker bi morali instrumenti mednarodnega ribištva in CITES delovati skupaj za doseg istega cilja, to je dolgoročnega ohranjanja ribjih staležev na odprtem morju, tudi z upoštevanjem posledic prilova na neciljne vrste;
- AA. ker konvencija CITES vključuje določbe o vnosu iz morja, ki so nejasne, ter natančnejše določbe o stanju vnosa, ko se vrste lovijo na odprtem morju;
- AB. ker je delovna skupina CITES, ki se ukvarja z vnosom iz morja, predlagala rešitev, ki bi spoštovala jurisdikcijo države zastave, ki bi bila odgovorna za izdajo dokumentov CITES, z le redkimi izjemami, povezanimi z ribiškimi plovili v zakupu;
- AC. ker bo ustrezno delovanje konvencije CITES najbrž zahtevalo, da v naslednjih nekaj letih pogodbenice znatno povečajo financiranje;
- AD. ker Evropska unija ne neposredno prispeva k konvenciji CITES; ker pa je kljub temu prek razvojne pomoči med njenimi največjimi donatorji;
1. poziva Evropsko unijo in države članice, naj jih načelo previdnosti vodi pri vseh odločitvah o delovnih dokumentih in predlogih o uvrščanju na sezname ter naj zlasti upoštevajo načelo „uporabnik plača“, ekosistemski pristop in tradicionalna načela ohranjanja;
 2. poziva Evropsko unijo in države članice, naj nastopijo enotno ter izboljšajo hitrost in učinkovitost svojih notranjih postopkov odločanja, da bi se lahko hitro sporazumele o notranjem stališču EU o CITES CoP 16, ter naj izkoristijo moč 27 pogodbenic iz EU, da bodo sklepi CoP 16 temeljili na previdnosti;
 3. poziva Evropsko unijo, naj z aktivnim sodelovanjem pri pogajanjih o konvenciji CITES in spodbujanjem odprave vrzeli, ki še slabšajo razmere, prevzame vodilno vlogo pri zaščiti ogroženih vrst; obžaluje dejstvo, da je prišlo do navedb o državljanih držav članic in Evropske unije, ki naj bi bili posredniki pri prenosu nosorogove roževine v Vietnam ali v druge države, kjer ima visoko komercialno vrednost, zaradi česar se veča povpraševanje in nadaljnji divji lov;
 4. poziva Evropsko unijo in države članice, naj se pred konferenco in med njo povežejo s tretjimi državami in sklenejo zaveznitva;
 5. spodbuja pogodbenice CITES, naj preučijo nadaljnje možnosti za okrepitev sodelovanja, usklajevanja in sinergij med konvencijami, usmerjenimi v biotsko raznovrstnost, na vseh ustreznih ravneh;

Preglednost odločanja

6. ostro nasprotuje tajnemu glasovanju kot splošni praksi v CITES, saj poslovnik CITES predvideva to prakso le v izjemnih primerih; v zvezi s tem podpira predlog Danske v imenu držav članic EU;
7. pozdravlja predlog Danske v imenu držav članic EU, da se v resolucijo konference 11.1 (Rev. CoP15) vključi nov odstavek o navzkrižju interesov;

Financiranje

8. poziva Komisijo, naj prek razvojne pomoči zagotovi stalnost financiranja, da se dosežejo cilji CITES; v zvezi s tem zlasti opozarja na sedanji program MIKE o nadzoru nad nezakonitim odstrelom slonov, ki bi ob neodvisni reviziji in oceni njegove učinkovitosti lahko ustrezal novi zavezi Evropske unije;

Sreda, 6. februar 2013

9. spodbuja Komisijo in države članice EU, naj preučijo možnosti za dolgoročno finančno pomoč konvenciji CITES prek Evropskega razvojnega sklada;
10. podpira predlog, naj CITES Globalni sklad za okolje (GEF) prosi, naj služi kot finančni mehanizem za CITES ter naj svoje področje delovanja, namenjeno biotski raznovrstnosti v okviru 6. strategije delovanja, razširi tako, da vključi tudi sklop o vrstah ⁽¹⁾;

Vnos iz morja

11. pozdravlja razprave in napredek v delovnih skupinah CITES v zvezi z vnosom iz morja; pozdravlja CoP16 Doc.32 za boljše uveljavljanje seznama CITES za morske vrste, ulovljene v morjih zunaj jurisdikcije katere koli države, ter poziva pogodbenice, naj na srečanju CoP16 zaključijo dela na to temo;

Morski psi

12. pozdravlja predlog Brazilije, Komorskih otokov, Hrvaške, Egipta in Danske v imenu držav članic Evropske unije, naj se atlantski morski pes (*Lamna nasus*) vključi v dodatek II; poziva Evropsko unijo in države članice, naj ta predlog podprejo;
13. pozdravlja predlog Brazilije, Kolumbije, Kostarike, Ekvadorja, Hondurasa, Mehike in Danske v imenu držav članic Evropske unije, naj se tri vrste morskega psa kladivarja (*Sphyrna spp*) vključijo v dodatek II; poziva Komisijo in države članice, naj ta predlog podprejo;
14. poziva Evropsko unijo in države članice, naj podprejo predlog Brazilije, Kolumbije in Združenih držav Amerike o vključitvi oceanskega beloplavutega morskega psa (*Carcharhinus longimanus*) v dodatek II CITES;

Slonovina in nosorogova roževina

15. pozdravlja umik predloga Tanzanije, da se njena populacija afriških slonov (*Loxodonta africana*) iz dodatka I prenese v dodatek II ter da se enkratno prodajo njene zaloge slonovine;
16. poziva Evropsko unijo in države članice, naj zavrnejo vsakršen predlog, da se afriški slon uvrsti v nižjo kategorijo ali za trgovanje s slonovino, dokler se ne opravi ocena o posledicah enkratne prodaje Bocvane, Namibije, Južne Afrike in Zimbabveja novembra 2008 in ugotovi, ali ta enkratna prodaja ni imela negativnih posledic na populacijo slonov v teh ali sosednjih državah;
17. zavedajoč se sedanje krize, ki je nastala zaradi divjega lova na slone, spodbuja pogodbenice CITES, naj pri obravnavi mehanizmov za sprejemanje odločitev glede prihodnosti trgovine s slonovino uporabijo previdnostni pristop in pri svojih odločitvah upoštevajo morebitni vpliv na ohranitev slonov in na izvajanje akcijskega načrta za afriškega slona po koncu devetletnega premora, ki se je začel novembra 2008 z enkratno prodajo Bocvane, Namibije, Južne Afrike in Zimbabveja; zato poziva Evropsko unijo in države članice, naj podprejo predlog o spremembi sklepa št. 14.77 o mehanizmu za sprejemanje odločitev glede prihodnosti trgovine s slonovino, ki so ga vložili Benin, Burkina Faso, Srednjeafriška republika, Slonokoščena obala, Kenija, Liberija, Nigerija in Togo;
18. spodbuja pogodbenice CITES, naj podprejo sprejete resolucije o akcijskem načrtu za afriškega slona, ki sta jo vložili Nigerija in Ruanda, ter izvajanje tega načrta kot najučinkovitejše poti za ohranitev slona v Afriki;
19. poziva Evropsko unijo, države članice in vse pogodbenice CITES, naj podprejo predlog Kenije o začasni nični kvoti za izvoz nosorogovih trofejev iz Južne Afrike in Svazija, ter poziva pogodbenice CITES, naj pregledajo ukrepe za zmanjšanje povpraševanja po nosorogovem rogu;
20. poziva pogodbenice, naj zmanjšajo letne nacionalne izvozne kvote za lovske trofeje ogroženih vrst, navedenih v dodatku I in II CITES;

⁽¹⁾ <http://www.cites.org/eng/cop/16/doc/E-CoP16-08-04.pdf>

Sreda, 6. februar 2013

21. poziva vse pogodbenice, v katerih se uporabljajo nosorogova roževina, zlasti Vietnam, naj sprejmejo nujne ukrepe za zaustavitev nezakonitega uvoza nosorogovih rogov in določijo stroge kazni za tiste, ki kršijo zakon, obenem pa sprejmejo ukrepe za ozaveščanje potrošnikov o učinku njihove porabe na populacije divjega nosoroga; poziva Komisijo in države članice, naj to zadevo obravnavajo v trgovinskih pogajanjih s svojimi pogodbenicami;

Velike mačke

22. poziva Evropsko unijo in države članice, naj zahtevajo prekinitev trgovanja s pogodbenicami, ki se ne držijo sklepa CITES 14.69 o tigrisih, ter s pogodbenicami, ki spodbujajo vzrejo tigrov za trgovino z njihovimi deli in izdelki iz teh živali;

23. poziva pogodbenice CITES, naj ustavijo netrajnostni in neetični lov na trofeje, ki je povzročil velik upad populacije afriškega tigra;

24. obžaluje, ker ni bil vložen noben predlog za prenos tigra (*Panthera leo*) iz dodatka II v dodatek I CITES;

Plazilci

25. poziva Evropsko unijo in države članice, naj podprejo vrsto predlogov, da bi v dodatek II CITES vključili več vrst severnoameriških in azijskih morskih in kopenskih želv, v dodatek I pa prenesli sedem vrst;

26. poziva Evropsko unijo in države članice, naj glede nadomestnih predlogov za tri vrste sladkovodnih želv sklednic (*Cuora galbinifrons*, *Mauremys annamensis* in *Geoemyda japonica*) v skladu s strokovnim priporočilom z delavnice CITES v Singapurju podprejo odločnejše predloge držav na območju razširjenosti (Vietnam in Japonska);

27. poziva Evropsko unijo in države članice, naj podprejo vključitev novozelandskih zelenih gekonov (*Naultinus* spp.) in mangšanske jamičarke (*Protobothrops mangshanensis*) v dodatek II CITES, ki sta jo predlagali edini državi na območju razširjenosti Nova Zelandija in Kitajska;

28. poziva Evropsko unijo in države članice, naj podprejo osnutek sklepa o trgovini s kačami in ohranitvenem upravljanju, ki ga je vložila Švica;

Druge vrste

29. poziva Evropsko unijo in države članice EU, naj podprejo osnutek sklepa o preučitvi zakonite in nezakonite trgovine z gepardi, ki so ga vložile Etiopija, Kenija in Uganda;

30. pozdravlja prizadevanja Mednarodne komisije za ohranitev tunov v Atlantiku (ICCAT) po spodbudi s CITES CoP 15 leta 2010;

31. obžaluje, ker ni bil oblikovan noben predlog, da bi se navaden tun (*Thunnus thynnus*) uvrstil v dodatek I CITES;

32. obžaluje, da ni bil oblikovan noben predlog, da bi se korale vrst *Corallium* spp. in *Paracorallium* spp. uvrstile v dodatek II CITES;

33. poziva Evropsko unijo in države članice, naj podprejo naslednje:

— vključitev mante (*Manta* spp.) v dodatek II CITES, kot so predlagali Brazilija, Kolumbija in Ekvador; ter vključitev drugih vrst raže v dodatek II, kot sta predlagala Kolumbija in Ekvador;

— prenos severnega medveda (*Ursus maritimus*) iz dodatka II v dodatek I CITES, kot so predlagale Združene države Amerike in podprla Ruska federacija;

— prenos zahodnoafriškega lamantina (*Trichosurus senegalensis*) iz dodatka II v dodatek I, kot so predlagali Benin, Senegal in Sierra Leone;

— prenos sladkovodnega pilarja (*Pristis microdon*) iz dodatka II v dodatek I, kot je predlagala Avstralija;

Sreda, 6. februar 2013

- vključitev več vrst palisandrovine (*Dalbergia* spp.) in ebenovine (*Diospyros* spp.) v dodatek II CITES, kot so predlagali Madagaskar, Belize, Tajska in Vietnam;
 - vključitev več vrst okrasnih rastlin, s katerimi se mednarodno trguje (*Adenia firingalavensis*, *Adenia subsessifolia*, *Cyphostemma laza*, *Opercularia decaryi*, *Senna meridionalis*, *Uncarina stellulifera* in *Uncarina grandidieri*) v dodatek II CITES, kot je predlagala edina država na območju razširjenosti, Madagaskar;
34. poziva Evropsko unijo in države članice EU, naj nasprotujejo naslednjemu:
- predlagani spremembi izjave o strateški viziji CITES z zahtevo, da CITES prispeva k drugim globalno dogovorjenim ciljem namesto k sedanjemu cilju, to je prispevanje k znatnemu zmanjšanju stopnje izgube biotske raznovrstnosti;
 - odstranjevanju ali prodaji primerkov iz dodatkov I, II in III, s katerimi se je nezakonito trgovalo in so bili zaseženi, kot je predlagala Indonezija;
 - prenosu treh vrst krokodilov (*Crocodylus acutus*, *C. porosus* in *C. siamensis*) iz dodatka I v dodatek II CITES, kot sta predlagali Kolumbija in Tajska;
 - prenosu prerijske kokoši (*Tympanuchus cupido attwateri*) iz dodatka I v dodatek II, kot je zahteval odbor za živali, ker je prostoživeča populacija te podvrste kljub temu, da je bila zadnja posamezna nezakonita pošiljka zasežena leta 1998, v letu 2012 upadla za 58 % in šteje le 46 prostoživečih ptic;
 - črtanju sive goščavske kokoši (*Gallus sonnerati*) in krvavega fazana (*Ithaginis cruentus*) iz dodatka II, kot je zahteval odbor za živali, saj prostoživeče populacije obeh vrst postopno upadajo, mednarodna trgovina s sivo goščavsko kokošjo za trge hišnih živali je precej prisotna, nekatere podvrste krvavega fazana so razporejene na ozkem območju razširjenosti z zelo omejeno populacijo, Kitajska pa kot država na območju razširjenosti nasprotuje črtanju krvavih fazanov;
 - črtanju cesarske žolne (*Campephilus imperialis*) iz dodatka I, saj se kljub temu, da ta vrsta šteje za „domnevno izumrlo“, anekdotna poročila o zapažanju redno pojavljajo;
 - črtanju želodčonoših žab (*Rheobatrachus silus* in *Rheobatrachus vitellinus*) iz dodatka II CITES, kot je predlagala Avstralija, saj obstaja možnost, da ti vrsti še nista izumrli, na terenu pa se izvajajo raziskave, namenjene odkrivanju preostalih populacij;

o

o o

35. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter pogodbenicam in sekretariatu CITES.3

P7_TA(2013)0048

Smernice za proračun za leto 2014 – drugi oddelki razen Komisije

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o smernicah za proračunski postopek za leto 2014, oddelek I – Evropski parlament, oddelek II – Svet, oddelek IV – Sodišče, oddelek V – Računsko sodišče, oddelek VI – Evropski ekonomsko-socialni odbor, oddelek VII – Odbor regij, oddelek VIII – Evropski varuh človekovih pravic, oddelek IX – Evropski nadzornik za varstvo podatkov, oddelek X – Evropska služba za zunanje delovanje (2013/2003(BUD))

(2016/C 024/05)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 314 Pogodbe o delovanju Evropske unije,

Sreda, 6. februar 2013

- ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Sklepa Sveta 2007/436/ES, Euratom z dne 7. junija 2007 o sistemu virov lastnih sredstev Evropskih skupnosti ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju letnega poročila Računskega sodišča o izvrševanju proračuna za proračunsko leto 2011, skupaj z odgovori revidiranih institucij ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju poglavja 7 v naslovu II Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračun (A7-0020/2013),
- A. ker sporazum o novem večletnem finančnem okviru za obdobje od 2014 do 2020 še vedno ni bil sprejet, zato zgornja meja razdelka 5 proračuna EU za leto 2014 še ni bila določena, medtem ko zgornja meja razdelka 5 za leto 2013 znaša 9 181 milijonov EUR v trenutnih cenah ⁽⁴⁾ in bo po letni tehnični prilagoditvi ⁽⁵⁾ podaljšana v leto 2014, če sporazum ne bo pravočasno dosežen;
- B. ker morajo Evropski parlament in vse institucije EU zaradi gospodarske krize in težkega bremena javnega dolga ter omejitev v obdobju prizadevanj za konsolidacijo državnih proračunov še naprej izkazovati veliko proračunsko odgovornost, nadzor in samodisciplino;
- C. ker je nemoteno delovanje Parlamenta enako pomembno vodilno načelo;
- D. ker lahko nekatere naložbe bistveno vplivajo na institucionalni proračun in bi jih bilo zato treba obravnavati kljub omejenemu manevrskemu prostoru;
- E. ker Parlament v tej fazi letnega postopka čaka na ocene prihodkov in odhodkov drugih institucij in na predloge svojega predsedstva glede proračuna za leto 2014;
- F. ker bo treba upoštevati enkratne finančne posledice evropskih volitev sredi leta 2014;

Splošni okvir in prednostne naloge za proračun za leto 2014

1. vztraja, da morajo institucije tudi v prihodnje omejevati oziroma zamrzovati svoje upravne odhodke iz solidarnosti z državami članicami v hudi gospodarski in proračunski stiski, vendar to ne sme vplivati na kakovost njihovih temeljnih dejavnosti, spoštovanje pravnih obveznosti in potrebo po naložbah za razvoj;
2. meni, da bi morala proračunska sredstva za leto 2014 temeljiti na skrbni analizi realizacije sredstev za leti 2012 in 2013, da bi ustvarili prihranek v vrsticah, kjer je prišlo do težav pri izvajanju; meni, da je mogoče s prepoznavanjem prekrivanj in neučinkovitosti v proračunskih vrsticah ustvariti dejanske prihranke in povečati učinkovitost;
3. poziva institucije, naj poglobijo medsebojno sodelovanje, da bodo lahko, kjer je to mogoče in upravičeno, izmenjavale najboljše prakse in poiskale možnosti za prihranke z združevanjem in souporabo človeških in tehničnih virov, na primer pri sistemih informacijske tehnologije, prevajanju, tolmačenju in prevoznih storitvah, po možnosti pa tudi na drugih področjih;

⁽¹⁾ UL C 139, 14.6.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 163, 23.6.2007, str. 17.

⁽³⁾ UL C 344, 12.11.2012.

⁽⁴⁾ Zgornja meja razdelka 5 vključuje prispevek zaposlenih za pokojninsko shemo.

⁽⁵⁾ Člen 24 Medinstitucionalnega sporazuma med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju (UL C 139, 14.6.2006, str. 3).

Sreda, 6. februar 2013

Parlament

4. poudarja, da se je zaradi institucionalnega varčevanja in ob upoštevanju stopnje inflacije proračun EP realno zmanjšal; spominja, da je bilo to mogoče doseči z doslednim proračunskim načrtovanjem in nadzorom, izjemno predanostjo pristojnih odborov in reorganizacijo dela, predvsem z znižanjem proračunskih vrstic za službena potovanja, skrajšanjem in omejitvijo števila službenih potovanj, pogostejšo uporabo videokonferenc ter optimizacijo prevajalskih in tolmaških služb; opozarja, da bodo že dogovorjene strukturne reforme, med katerimi se nekatere izvajajo od leta 2011, predvidoma zagotovile letni prihranek v znesku približno 29 milijonov EUR, dodatnih 10 milijonov EUR pa bo privarčevanih z napovedanimi obrestmi za financiranje nepremičnin v prihodnjih letih na podlagi predplačil, čeprav se je bilo treba spoprijeti s povečanimi pristojnostmi in dodatnimi stroški za 18 novih poslancev, ki so se pridružili na podlagi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe in priprav na pristop Hrvaške;

5. poudarja, da o varčevanju nedvoumno pričata zamrznitev vseh poslanskih nadomestil na ravni iz leta 2011 do izteka tega parlamentarnega mandata in dejstvo, da nadomestila za službena potovanja uslužbencev niso bila indeksirana od leta 2007;

6. podpira nadaljnje strukturne in organizacijske reforme, katerih cilj je povečati učinkovitost, ne da bi pri tem ogrozile zakonodajno odličnost in kakovostne delovne razmere; pozdravlja organizacijske novosti, ki bodo izboljšale učinkovitost Parlamenta in kakovost storitev in delovnih razmer za poslance, med drugim tudi učinkovitejšo strukturiranje delovnega tempa Parlamenta ter prevajanja in tolmačenja (ne da bi bilo ogroženo načelo večjezičnosti), optimalne logistične rešitve, tudi prevozna logistika, za poslance in njihove pomočnike, prihranki pri gostinskih stroških, boljša interna pomoč pri raziskavah ter nadaljnje izvajanje in razvoj elektronskih sej in parlamentarnega dela brez papirja; ponovno poziva k analizi stroškov in koristi sej brez papirja ter poziva upravo, naj jo Odboru za proračun posreduje najpozneje do sredine leta 2013;

7. poziva k izvajanju varčnih in učinkovitih metod upravljanja v Parlamentu, s katerimi bi zmanjšali upravno breme ter instituciji prihranili čas in denar;

8. meni, da bi lahko skupna delovna skupina predsedstva in Odbora za proračun, ki se ukvarja s proračunom Parlamenta, na podlagi svojega dela, ki se je začelo leta 2012, odigrala koristno vlogo pri tej reformi z opredelitvijo možnosti za prihranke in obravnavo idej za boljšo učinkovitost, ki jih predstavi Odboru za proračun; ugotavlja, da je delovna skupina že uresničila večino ciljev, opredeljenih konec leta 2011, zlasti v zvezi z zmanjšanjem potnih stroškov; glede na prve ugotovitve delovne skupine, ki se je oprla na primerjavo med proračunom Evropskega parlamenta, proračunom kongresa ZDA in vzorčnimi proračuni držav članic, se zavzema za nadaljevanje dela te skupine in pripravo ustreznega akcijskega načrta, ki bo predložen v obravnavo Odboru za proračun in predsedstvu med proračunskim procesom Parlamenta za leto 2014; spominja na svojo resolucijo z dne 23. oktobra 2012⁽¹⁾, v kateri je navedeno pričakovanje, da bodo te študije ustvarile dolgoročne prihranke v proračunu Parlamenta in ponudile ideje za izboljšanje učinkovitosti v letu 2013 in v prihodnje; ugotavlja, da je skupna poraba Evropskega parlamenta na prebivalca nižja kot pri primerljivih parlamentih držav članic in kongresu ZDA; ugotavlja tudi, da bi bilo treba okrepi nadzorno vlogo Parlamenta in mu zagotoviti bolj ciljno usmerjeno raziskovalno podporo, da bo lahko uresničil svojo vlogo demokratičnega predstavništva;

9. pozdravlja okrepljeno sodelovanje med Odborom za proračun in predsedstvom v letnem proračunskem postopku; je pripravljen na dodatno poglobljanje sodelovanja med generalnim sekretarjem, predsedstvom in Odborom za proračun skozi vse leto, da bi zagotovili nemoten proračunski postopek in učinkovito izvrševanje proračuna; pričakuje, da bo predsedstvo predstavilo preudarno in na potrebah temelječo oceno prihodkov in odhodkov, v kateri bo upoštevalo morebitna dodatna povečanja sredstev zaradi pravno zavezujočih obveznosti, zlasti enkratne stroške, povezane s prehodnimi ureditvami poslancev, za evropske volitve leta 2014; poziva generalnega sekretarja, naj zagotovi informacije o stroških teh ureditev med prejšnjimi volitvami v Evropski parlament;

10. opozarja na sklep, sprejet na plenarnem zasedanju, v katerem poziva Svet, naj do junija 2013 predložiti časovni načrt glede več sedežev Parlamenta, in pričakuje, da bodo zadevni odbori, generalni sekretar in predsedstvo poslancem zagotovili najnovejše podatke in informacije o finančnem in okoljskem vplivu te ureditve; predlaga, naj službe Parlamenta

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0359, odstavek 93.

Sreda, 6. februar 2013

za presojo vpliva preučijo to vprašanje, tudi kar zadeva vpliv prisotnosti Parlamenta ali njegove delne na zadevne skupnosti in regije, ter to presojo predstavijo do junija 2013, da bi bilo mogoče njihove ugotovitve upoštevati pri naslednjem večletnem finančnem okviru;

11. poziva zadevne službe Parlamenta, naj ocenijo sporazum med luksemburškimi oblastmi in Parlamentom o številu zaposlenih, ki morajo delati v Luksemburgu, in pri tem upoštevajo revizijo potreb Parlamenta; meni, da bi morala ta ocena vključevati predloge, kako s pogajanjem spremeniti sporazum, ne da bi posegali v veljavne pravne določbe;

12. opominja na proračunske resolucije Parlamenta, vključno z najnovejšo z dne 23. oktobra 2012 ⁽¹⁾, v katerih je ta pozval k preglednemu procesu odločanja na področju nepremičninske politike, in sicer na podlagi zgodnjih informacij, ter k ustavitvi novih pridobitev do konca sedanjega zakonodajnega obdobja; prosi za informacije o ugotovitvah generalnega sekretarja v zvezi z obnovitvenimi deli in selitvijo pisarn ter o urniku za ta dela, vključno z informacijami o začasnih prostorih za uslužbenca Parlamenta v prihodnjih letih, zlasti glede na strukturne težave v stavbi Paul-Henri Spaak in nakup stavbe Trebel;

13. je seznanjen s prizadevanji v letu 2012 za obveščanje Odbora za proračun o napredku pri gradnji stavbe KAD in poziva, naj se to obveščanje nadaljuje v celotnem obdobju izvajanja projekta, zlasti glede izidov spremenjenega povabila k oddaji ponudb; je seznanjen s tem, da so bili na zahtevo Odbora za proračun načrti prilagojeni in zmanjšani za 8 000 m², da bi ostali pod mejo ali v mejah vnaprej določenega finančnega okvira za projekt KAD; pozdravlja prihranke pri plačilu obresti v višini več kot 10 milijonov EUR v naslednjih letih (v primerjavi s predvidenimi stroški projekta iz leta 2012), ustvarjene s prerazporeditvijo sredstev za predplačila za stavbi KAD in Trebel; meni, da bi bilo treba zaradi vse večje večine poslancev, ki zagovarja nove delovne ureditve ⁽²⁾, gradbene projekte Parlamenta obravnavati previdno ter poskrbeti, da bo previdnost prevladala nad ambicijami; spodbuja nadaljevanje plodovitega dialoga in poziva k temu, da se zahtevane informacije posredujejo pravočasno;

Druge institucije

14. se zaveda, da ima večina institucij zaradi okoliščin in izida nedavnega proračunskega postopka omejen manevrski prostor za vse obsežnejše naloge, ki so jim bile zaupane, zlasti Sodišče Evropske unije, ki se sooča s povečanim obsegom dela, in Evropska služba za zunanje delovanje, ki ima posebne potrebe;

15. se zaveda, da je Evropska služba za zunanje delovanje razmeroma nova institucija, ki je še vedno v fazi rasti, in da je treba njeno mrežo misij še dodatno okrepiti, da bo kos političnim prednostnim nalogam EU; ugotavlja, da je Evropska služba za zunanje delovanje še posebej izpostavljena inflaciji v državah nečlanicah in nihanju valutnih tečajev ter da mora zadostiti posebnim varnostnim potrebam uslužbencev;

16. meni, da so neutemeljena vsesplošna zmanjševanja proračunskih sredstev in preveč poenoten pristop k proračunom institucij neproduktivni; namerava namesto tega tudi v prihodnje obravnavati vsak primer posebej;

17. ponavlja stališče, sprejeto med prejšnjimi proračunskimi cikli, da pričakuje, da si bodo vse institucije še naprej prizadevale za prihranke in ohranjale najstrožjo proračunsko disciplino;

o

o o

18. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Sodišču, Računskemu sodišču, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru, Odboru regij, Evropskemu varuhu človekovih pravic, Evropskemu nadzorniku za varstvo podatkov in Evropski službi za zunanje delovanje.

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0359.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0359.

Sreda, 6. februar 2013

P7_TA(2013)0049

Družbena odgovornost gospodarskih družb: upravičljivo, pregledno in odgovorno poslovno ravnanje in trajnostna rast

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o družbeni odgovornosti gospodarskih družb: upravičljivo, pregledno in odgovorno poslovno ravnanje in trajnostna rast (2012/2098(INI))

(2016/C 024/06)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Resolucije Sveta z dne 3. decembra 2001 o nadaljnjem spremljanju zelene knjige o družbeni odgovornosti gospodarskih družb ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Resolucije Sveta z dne 6. februarja 2003 o družbeni odgovornosti gospodarskih družb ⁽²⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije o posodabljanju prava gospodarskih družb in izboljšanju upravljanja gospodarskih družb v Evropski uniji – načrt za napredek (COM(2003)0284) (akcijski načrt o upravljanju gospodarskih družb),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Sveženj „Odgovorna podjetja“(COM(2011)0685),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Pobuda za socialno podjetništvo – Ustvarjanje ekosistema za spodbujanje socialnih podjetij kot ključnih akterjev socialnega podjetništva in socialnih inovacij (COM(2011)0682),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom EVROPA 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast (COM(2010)2020),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 30. maja 2002 o zeleni knjigi Komisije o spodbujanju evropskega okvira za družbeno odgovornost gospodarskih družb ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. maja 2003 o sporočilu Komisije o družbeni odgovornosti gospodarskih družb: prispevek podjetij k trajnostnem razvoju ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. marca 2007 o družbeni odgovornosti podjetij: novo partnerstvo ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 24. maja 2012 o sporočilu Komisije z naslovom Obnovljena strategija EU za družbeno odgovornost podjetij za obdobje 2011–14 ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Obnovljena strategija EU za družbeno odgovornost podjetij za obdobje 2011–14 (COM(2011)0681),
- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve ter mnenj Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, Odbora za zunanje zadeve, Odbora za razvoj, Odbora za mednarodno trgovino in Odbora za kulturo in izobraževanje (A7-0017/2013),

Sodobnemu razumevanju družbene odgovornosti gospodarskih družb naproti: izhodiščne ugotovitve

1. poudarja, da podjetja ne morejo nadomestiti delovanja javnih organov, kar zadeva spodbujanje, izvajanje in nadzor družbenih norm in okoljskih predpisov;

⁽¹⁾ UL C 86, 10.4.2002, str. 3.

⁽²⁾ UL C 39, 18.2.2003, str. 3.

⁽³⁾ UL C 187 E, 7.8.2003, str. 180.

⁽⁴⁾ UL C 67 E, 17.3.2004, str. 73.

⁽⁵⁾ UL C 301 E, 13.12.2007, str. 45.

⁽⁶⁾ UL C 229, 31.7.2012, str. 77.

Sreda, 6. februar 2013

2. poudarja, da sedanja svetovna gospodarska kriza izvira iz temeljnih napak, ki so povezane s preglednostjo, odgovornostjo, pristojnostjo in kratkoročnim razmišljanjem, in da je dolžnost EU zagotoviti, da se bodo vsi naučili te lekcije; pozdravlja namero Komisije, da izvede raziskave Eurobarometra o zaupanju v podjetja; poziva vse zainteresirane strani, naj sodelujejo v izčrpni razpravi o rezultatih te raziskave in v zvezi z njimi ukrepajo; odločno zagovarja družbeno odgovornost gospodarskih družb in je mnenja, da lahko družbena odgovornost gospodarskih družb – če se izvaja pravilno in jo izvajajo vsa podjetja, ne le velike družbe – znatno prispeva k povrnitvi izgubljenega zaupanja, ki je potrebno za trajnostno okrevanje gospodarstva, in lahko ublaži socialne posledice gospodarske krize; meni, da je za vse koristno, kadar podjetja prevzamejo odgovornost za družbo, okolje in zaposlene, in da to omogoča bolj trdno podlago za zaupanje, ki je potrebna za gospodarski uspeh; meni, da je vključitev družbene odgovornosti gospodarskih družb v trajnostno strategijo podjetij v interesu podjetij in družbe kot celote; poudarja, da veliko podjetij, zlasti malih in srednjih, postavlja izjemen zgled na tem področju;
3. meni, da podjetja lahko prispevajo k razvoju socialnega tržnega gospodarstva in k uresničevanju ciljev strategije Evropa 2020 z zagotavljanjem delovnih mest in omogočanjem gospodarskega okrevanja;
4. meni, da je treba razpravo o družbeni odgovornosti gospodarskih družb umestiti v širši okvir, ki bo ob ohranjanju prvenstveno prostovoljne usmeritve omogočal dialog o regulativnih ukrepih, kjer je to primerno;
5. soglaša z novo opredelitvijo družbene odgovornosti gospodarskih družb, ki jo predlaga Komisija in s katero se izničijo nasprotja med prostovoljnimi in obveznimi pristopi;
6. meni, da je ustrezno upravljanje družb ključni dejavnik družbene odgovornosti gospodarskih družb, zlasti kar zadeva odnos z javnimi organi in delavci ter njihovimi predstavniškimi združenji in pa kar zadeva politike podjetij v zvezi z nagradami, odpravninami in plačami; meni, da zlasti, ko je podjetje v težavah, pretirane nagrade, odpravnine in plače za menedžerje niso v skladu z družbeno odgovornim ravnanjem;
7. meni, da bi bilo treba šteti, da je davčna politika podjetja del njene družbene odgovornosti, da torej strategije, ki vključujejo davčno utajo ali izkoriščanje davčnih oaz, niso v skladu z družbeno odgovornim ravnanjem;
8. meni, da bi bilo treba pri ocenjevanju družbene odgovornosti gospodarskih družb upoštevati ravnanje družb v svojih dobavnih verigah in njihovih morebitnih podizvajalcev;

Krepitev povezave med družbeno odgovornostjo gospodarskih družb, državljeni, konkurenčnostjo in inovacijami

9. poziva Komisijo in nacionalne oblasti, naj spodbujajo inovativne oblike podjetij, ki so usmerjene v krepitev vzajemnosti med podjetji in družbenim okvirom, v katerem delujejo;
10. poziva Komisijo, naj upošteva, da trenutno poteka razprava o prenovi direktiv o računovodstvu in preglednosti, da bodo lahko nove strategije družbene odgovornosti gospodarskih družb dopolnjevale prenovljeno direktivo;
11. poudarja pomen podpiranja inovativnih rešitev, ki lahko podjetjem omogočajo spoprijemanje z družbenimi in okoljskimi izzivi, kot so uvedba pametnih prevoznih sistemov in okoljsko učinkoviti proizvodi, ki so dostopni in namenjeni vsem;
12. podpira pobude, ki jih Komisija usmerja v spodbujanje prepoznavnosti družbene odgovornosti gospodarskih družb in razširjanje dobre prakse, ter odločno podpira uvedbo evropskega priznanja za podjetja in partnerstva na področju družbene odgovornosti gospodarskih družb; zato poziva komisijo, naj ob drugih ukrepih razmisli tudi o tem, ali bi bilo mogoče v ta namen uvesti evropsko socialno oznako;
13. pozdravlja zamisel o oblikovanju večstranskih platform za družbeno odgovornost gospodarskih družb in soglaša z izbranim sektorskim pristopom;

Sreda, 6. februar 2013

14. priznava pomen in potencial pobude „podjetje 2020“ evropske mreže za družbeno odgovornost gospodarskih družb, ki lahko občutno prispeva k utrditvi povezave med družbeno odgovornostjo gospodarskih družb in konkurenčnostjo s spodbujanjem širjenja dobrih praks; poziva Komisijo in države članice, naj razvijejo večje sinergije v zvezi s cilji politik in pobud za spodbujanje družbenih inovacij in ustvarjanja delovnih mest; poziva Komisijo, naj podpre prizadevanja evropske mreže za družbeno odgovornost gospodarskih družb, katerih glavni cilj je okrepitev sodelovanja med podjetji in državami članicami, da bi se tako spodbudila razvoj nacionalnih akcijskih načrtov in razširitev dobrih praks;

15. podpira predlog Komisije o izvajanju rednih javnomnenjskih raziskav, s katerimi se ocenita zaupanje in ravnanje državljanov v odnosu do strategij podjetij na področju družbene odgovornosti gospodarskih družb; priporoča, da se vsebina teh raziskav poveže z revizijo akcijskega načrta za trajnostno porabo in proizvodnjo, da bo mogoče prepoznati ovire na poti do odgovornejše porabe;

Izboljšanje preglednosti in učinkovitosti politik družbene odgovornosti gospodarskih družb

16. poziva Komisijo, naj oblikuje posebne ukrepe za boj proti zavajajočim in napačnim informacijam o zavezah k družbeni odgovornosti gospodarskih družb in v zvezi z okoljskimi učinki izdelkov in storitev, ki bodo presegali direktivo o nepoštenih poslovnih praksah, zlasti upoštevajoč težave z vlaganjem in obravnavanjem pritožb na podlagi jasnih in odprtih postopkov ter sprožanjem preiskav; meni, da lažna prijaznost do okolja („greenwashing“) ni le goljufiva in zavajajoča do potrošnikov, javnih organov in vlagateljev, temveč tudi spodkopava zaupanje v družbeno odgovornost gospodarskih družb kot učinkovito sredstvo za spodbujanje trajnostne in vključujoče rasti;

17. se strinja, da je treba izboljšati vključevanje družbenih in okoljskih vidikov v javno naročanje; v zvezi s tem poziva k zmanjšanju pomena merila najnižje cene pri dodeljevanju poslov in k večji odgovornosti vzdolž celotne verige podizvajalcev;

18. poziva Komisijo, naj sprejme nadaljnje pobude za sprostitev in okrepitev možnega prispevka družbene odgovornosti gospodarskih družb v boju proti podnebnim spremembam (tako da družbeno odgovornost poveže z učinkovito rabo virov in energije), npr. v postopkih nakupa surovin v podjetjih;

19. poudarja, da so pomoč, ki jo EU nudi vladam tretjih držav pri izvajanju socialnih in okoljskih predpisov, in učinkoviti mehanizmi nadzora nujno dopolnilo, da bi napredovala družbeno odgovornost evropskih gospodarskih družb po vsem svetu;

20. poudarja, da so družbeno odgovorne naložbe del procesa izvajanja družbene odgovornosti gospodarskih družb pri naložbenih odločitvah; ugotavlja, da sicer trenutno ne obstaja splošna opredelitev družbeno odgovornih naložb, vendar pa pojem običajno združuje finančne cilje vlagateljev z njihovo skrbjo za socialna, okoljska, etična vprašanja in vprašanja v zvezi z upravljanjem podjetja;

21. priznava, kako pomembno je, da podjetja širijo informacije o trajnosti, kot so socialni in okoljski dejavniki, za prepoznavanje tveganja za trajnost in krepitev zaupanja vlagateljev in potrošnikov; opozarja na velik napredek na tem področju in Komisijo poziva, naj odločno podpre cilj Mednarodnega sveta za celovito poročanje, ki je, da bi celovito poročanje postalo standard v prihodnjem desetletju;

22. poudarja, da so strogo spoštovanje človekovih pravic, skrbnost in preglednost nujni za zagotavljanje družbene odgovornosti gospodarskih družb vzdolž celotne dobavne verige, merjenje trajnostnega odtisa evropskih podjetij in boj proti izogibanju davkom in nezakonitim denarnim tokovom;

23. poudarja, da se odgovornost gospodarskih družb ne sme omejiti na marketinško orodje, temveč se lahko v celotnem obsegu razvije le, če se družbeno odgovornost gospodarskih družb vključi v splošno strategijo podjetja ter se uresničuje in izvaja med vsakodnevnim poslovanjem in v finančni strategiji; bi pozdravil povezavo med dobro odgovornostjo gospodarskih družb in dobrim upravljanjem podjetja; meni, da bi morala Komisija spodbujati podjetja, naj o strategiji družbene odgovornosti gospodarskih družb odločajo na ravni uprave; poziva Komisijo in države članice, naj uvedejo pravila upravljanja gospodarskih družb, ki bodo odsevala pomen odgovornosti vseh v gospodarski družbi in vzpostavljala tesno povezavo med uspešnostjo na področju človekovih pravic, okoljskem in socialnem področju ter njenimi finančnim rezultati;

24. poudarja, da bi morala biti podjetja, ki so se zavezala družbeni odgovornosti, lahko prepoznavna za vlagatelje in potrošnike, saj bi se s tem podprla njihova prizadevanja;

Sreda, 6. februar 2013

25. poudarja, da družbeno odgovorno vlaganje, ki je del procesa izvajanja družbene odgovornosti gospodarskih družb pri naložbenih odločitvah, združuje finančne in gospodarske cilje vlagateljev ter družbena, okoljska, etična, kulturna in izobraževalna vprašanja;
26. budno spremlja sedanje razprave v zvezi z zakonodajnim predlogom o preglednosti socialnih in okoljskih informacij, ki jih objavljajo podjetja; podpira sprejetje zakonodajnega predloga, ki bo omogočal visoko stopnjo prožnosti pri zaposlovanju, ob upoštevanju večrazsežnostne narave družbene odgovornosti gospodarskih družb in raznolikosti izvajanja njenih politik v podjetjih, skupaj z zadostno ravnijo primerljivosti za izpolnjevanje potreb vlagateljev in drugih zainteresiranih strani ter da se potrošnikom zagotovi lahek dostop do informacij o vpliv podjetij na družbo, vključno z vidiki upravljanja in metodologijo stroškov življenjskega kroga; meni, da bi morale informacije o trajnosti zajemati tudi podizvajalsko in dobavno verigo, kjer je to ustrezno, ter bi morale temeljiti na globalno sprejetih metodologijah, kot sta metodologija pobude za globalno poročanje (*Global Reporting Initiative*) ali sveta za celovito poročanje (*Integrated Reporting Council*); hkrati poziva, naj se vzpostavi izjema ali poenostavljen okvir, do katerega bi lahko dostopala mala in srednja podjetja;
27. poziva k povečanemu, bolj vključujočemu in preglednejšemu spremljanju načel družbene odgovornosti gospodarskih družb v trgovinski politiki EU z jasnimi primerjalnimi merili, določenimi za merjenje izboljšav, s čimer se spodbuja zaupanje v sistem;
28. spodbuja EU in države članice, naj zagotovijo konkretne informacije o družbeni odgovornosti gospodarskih družb in izobraževanju ter usposabljanju s tega področja, da bodo lahko gospodarske družbe v celoti izkoristile družbeno odgovornost in jo izvajale v svoji organizacijski kulturi;
29. spodbuja medijske družbe, naj v svoje politike družbene odgovornosti gospodarskih družb vključijo pregledne novinarske standarde, kar zajema tudi zagotavljanje zaščite virov in pravic prijaviteljev;
30. poziva Komisijo, naj dodatno premisli o obveznih in neobveznih ukrepih za podpiranje priznavanja in spodbujanja prizadevanj podjetij na področju preglednosti in razkrivanja nefinančnih informacij;
31. odločno nasprotuje uvedbi posebnih meril, kot so na primer kazalniki učinkovitosti na ravni EU, ki lahko privedejo do nepotrebnih upravnih postopkov in nastanka neučinkovitih struktur poslovanja; namesto tega poziva Komisijo, naj gospodarskim družbam zagotovi mednarodno sprejete metodologije, kot sta pobuda za globalno poročanje in Mednarodni svet za celovito poročanje, ter spodbuja njihovo uporabo;
32. vseeno meni, da je nujno, da Komisija čim prej razvije načrtovano skupno metodologijo za merjenje okoljske učinkovitosti, ki bo temeljila na stroških življenjskega ciklusa; prepričan je, da bi bila takšna metodologija koristna tako z vidika preglednosti poslovnih informacij kot za ocenjevanje okoljske učinkovitosti podjetij s strani javnih organov;
33. pozdravlja namero Komisije o ustanovitvi „skupnosti praks“ za družbeno odgovornost gospodarskih družb in za družbene dejavnosti podjetij; meni, da mora to dopolnjevati kodeks dobre prakse za koregulacijo in samoregulacijo, kar bi vsem zainteresiranim stranem omogočilo udeležbo v skupnem procesu učenja, s čimer bi se izboljšala in okrepila učinkovitost in odgovornost ukrepov, pri katerih sodeluje več zainteresiranih strani;
34. poziva k celovitemu in dejavnemu posvetovanju in udeležbi predstavniških organizacij, tudi sindikatov, pri razvoju, delovanju in spremljanju postopkov in struktur družbene odgovornosti gospodarskih družb, sodelovanju z delodajalci v resničnem partnerskem pristopu;
35. poziva Komisijo, naj zagotovi, da obveznost sistematičnega poročanja ključnih informacij o trajnosti ne bo preobremenila gospodarskih družb, saj mora biti vsaka nova strategija družbene odgovornosti zanje dobrodošla; poziva Komisijo, naj dovoli prehodno obdobje pred začetkom veljavnosti rednega nefinančnega poročanja za gospodarske družbe, saj bi takšno prehodno obdobje omogočilo gospodarskim družbam, da najprej navznoter pravilno izvajajo družbeno odgovornost in uvedejo natančne in podrobne politike družbene odgovornosti gospodarskih družb kot del njihovega sistema notranjega upravljanja;
36. podpira predlog Komisije, da se od vseh investicijskih skladov in finančnih institucij zahteva obveščanje vseh njihovih strank (državljanov, podjetij, javnih organov itd.) o morebitnih etičnih merilih ali merilih odgovornih naložb, ki jih uporabljajo, ali o morebitnih standardih ali kodeksih, po katerih se ravnaajo;
37. podpira direktivo Komisije o minimalnih standardih za žrtve; poziva, naj politike družbene odgovornosti gospodarskih družb v ustreznih sektorjih (kot so potovalni, zavarovalni, nastanitveni in telekomunikacijski sektor) vključujejo pozitivne in praktične strategije in strukture za podporo žrtvam zločinov in njihovim družinam v izrednih okoliščinah in naj se vzpostavijo posebne politike za vse zaposlene, ki so žrtev zločina na delovnem mestu ali zunaj njega;

Sreda, 6. februar 2013

38. priznava veliko vrednost in potencial instrumentov samoregulacije in koregulacije, kot so kodeksi ravnanja na sektorski ravni; zato pozdravlja željo Komisije, da izboljša veljavne instrumente z razvojem kodeksa ravnanja na tem področju; nasprotuje pa uvedbi enotnega pristopa, ki ne bi upošteval posebnosti posameznih sektorjev in posebnih potreb podjetij;

Družbena odgovornost gospodarskih družb ter mala in srednja podjetja (MSP): od teorije k praksi

39. opozarja na posebnosti MSP, ki so predvsem dejavna na lokalni in regionalni ravni ter znotraj specifičnih sektorjev; meni torej, da je temeljnega pomena, da politike Unije na področju družbene odgovornosti gospodarskih družb, vključno z nacionalnimi akcijskimi načrti na tem področju, ustrezno upoštevajo posebne potrebe MSP in da so skladne z načelom, po katerem je treba „najprej razmišljati v majhnem merilu“, ter da priznavajo neformalni in intuitivni pristop MSP do družbene odgovornosti gospodarskih družb;

40. opozarja na pomen vključevanja malih in srednjih podjetij v družbeno odgovornost gospodarskih družb in priznavanja njihovih dosežkov na tem področju;

41. priznava, da mnoga MSP v Evropi že zdaj sledijo politikam družbene odgovornosti gospodarskih družb, kot so politika lokalnega zaposlovanja, delovanje v korist skupnosti, uporaba dobrega upravljanja v dobavni verigi itd.; vendar opozarja, da večina teh MSP ne ve, da dejansko izvajajo trajnostni pristop, družbeno odgovornost gospodarskih družb in dobro upravljanje; zato poziva Komisijo, naj preuči sedanje prakse MSP, preden začne razmišljati o oblikovanju posebne strategije družbene odgovornosti gospodarskih družb za MSP;

42. zavrača vse ukrepe, ki utegnejo privedi do dodatnih upravnih ali finančnih bremen za MSP, in podpira ukrepe, ki bodo MSP omogočali izvajanje skupnih dejavnosti;

43. poziva države članice in regionalne oblasti, naj pametno izkoristijo financiranje iz kohezijskih skladov za podporo promocijskim dejavnostim na področju družbene odgovornosti gospodarskih družb, ki jih izvajajo posredniške organizacije MSP, pri tem pa naj se zgledujejo na primer po glavnem nemškem programu, ki ga sofinancira Evropski socialni sklad;

44. poziva Komisijo, naj v sodelovanju z državami članicami, posredniškimi organizacijami MSP in drugimi zainteresiranimi stranmi oblikuje strategije in ukrepe za pomoč MSP pri združevanju dobrih praks na področju družbene odgovornosti gospodarskih družb, na primer s podatkovno zbirko, v kateri bi se zbirale informacije o politikah s področja družbene odgovornosti gospodarskih družb, jih izvajajo MSP, skupaj s podrobnostmi o projektih, ki se izvajajo v različnih državah članicah;

45. priporoča pripravo vodičev in priručnikov o družbeni odgovornosti gospodarskih družb za MSP; v zvezi s tem poudarja, da je nujno potrebnih več akademskih raziskav o načinih spodbujanja družbene odgovornosti gospodarskih družb med MSP, pa tudi o gospodarskih, družbenih in okoljskih vplivih družbene odgovornosti gospodarskih družb na lokalni in regionalni ravni;

46. meni, da bi bilo treba program družbene odgovornosti gospodarskih družb – da bi ta resnično vplival na zmanjšanje revščine – osredotočiti tudi na MSP, saj je njihov skupni družbeni in okoljski vpliv občuten;

47. poziva Komisijo in države članice, naj opredelijo strategije za razvoj in podpiranje, ki bodo usmerjene v razširjanje družbene odgovornosti gospodarskih družb med MSP; priporoča zlasti razvoj posebnih ukrepov za majhna in mikro podjetja;

Vprašanja glede spoštovanja in odnosi s tretjimi državami

48. poudarja, da je treba po uveljavitvi Lizbonske pogodbe Parlament v celoti obveščati o tem, kako se ugotovitve presoje vpliva sporazumov na trajnostni razvoj vključujejo v pogajanja pred njihovo sklenitvijo in katera poglavja teh sporazumov so spremenjena, da se preprečijo negativne posledice, ugotovljene s presojo vpliva na trajnostni razvoj;

49. poudarja, da morajo prihodnje dvostranske pogodbe o naložbah, ki jih podpiše EU, zagotavljati pravično ravnotežje med potrebo po varovanju vlagateljev in potrebo po omogočanju posredovanja države, zlasti v zvezi s socialnimi, zdravstvenimi in okoljskimi standardi;

50. poziva, naj se med delodajalci spodbuja zamisel o sponzorstvu;

51. opozarja, da so za reševanje trgovinskih sporov in/ali za zahtevanje nadomestila za negativne zunanje učinke neodgovornih ali nezakonitih poslovnih dejavnosti že na voljo tako sodni postopki kot alternativno reševanje sporov; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj stori več za izboljšanje osveščenosti o obeh možnostih v poslovni skupnosti in v širši

Sreda, 6. februar 2013

javnosti; opozarja, da Mednarodna gospodarska zbornica zagotavlja storitve reševanja sporov za posameznike, podjetja, države, državne subjekte in mednarodne organizacije, ki iščejo nadomestne možnosti sodnim postopkom, ki lahko prispevajo k izboljšanju dejanskega dostopa do pravnega varstva za žrtve v primeru kršitev odgovornih poslovnih praks, ki povzročijo gospodarsko, socialno in okoljsko škodo v EU in/ali v tujini;

52. poudarja, da je treba osveščanje na ravni podjetij glede pomena družbene odgovornosti gospodarskih družb in posledic njenega nespoštovanja, kar je naloga Komisije, pospremiti z ustrezno osveščenostjo in krepitvijo zmogljivosti na ravni vlad držav gostiteljic, da se tako zagotovi učinkovito izvajanje pravic glede družbene odgovornosti gospodarskih družb in dostop do pravnega varstva;

53. meni, da bi morale Komisija in države članice spodbujati podjetja iz EU k izvajanju pobud za spodbujanje družbene odgovornosti gospodarskih družb in k izmenjavi dobrih praks z njihovimi partnerji v drugih državah;

Sklepi

54. poudarja, da je treba morebitne regulativne ukrepe oblikovati znotraj trdnega pravnega okvira in skladno z mednarodnimi standardi, da se preprečijo razhajanja med nacionalnimi razlagami in tveganje konkurenčnih prednosti ali slabosti na regionalni, nacionalni ali makroregionalni ravni;

55. spodbuja Komisijo, naj nadaljuje s prizadevanji za promocijo družbene odgovornosti gospodarskih družb v odnosih z drugimi državami in regijami sveta; v zvezi s tem poziva k okrejitvi prizadevanj, da bi vzajemnost postala osrednje načelo trgovinskih odnosov;

56. ponovno poudarja prepričanje, da bi bilo treba zagon za razvoj družbene odgovornosti gospodarskih družb črpati zlasti iz pristopa na podlagi več zainteresiranih strani, kjer bi bilo treba vodilno vlogo nameniti gospodarskim družbam, ki morajo biti sposobne razviti pristop, po meri njihovega posebnega položaja; poudarja, da so potrebni posebni ukrepi in pristopi za razvoj družbene odgovornosti gospodarskih družb med MSP;

57. ugotavlja, da sedanja strategija Komisije o družbeni odgovornosti gospodarskih družb zajema obdobje od 2011 do 2014; poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo pravočasno sprejeta ambiciozna strategija za obdobje po letu 2014;

o

o o

58. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

P7_TA(2013)0050

Družbena odgovornost gospodarskih družb: spodbujanje interesov družbe in pot k trajnostnemu in vključujočemu okrevanju

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o družbeni odgovornosti gospodarskih družb: spodbujanje interesov družbe in pot k trajnostnemu in vključujočemu okrevanju (2012/2097(INI))

(2016/C 024/07)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju členov 5, 12, 14, 15, 16, 21, 23, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34 in 36 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,

— ob upoštevanju Evropske socialne listine, zlasti členov 5, 6 in 19,

Sreda, 6. februar 2013

- ob upoštevanju Deklaracije Mednarodne organizacije dela o temeljnih načelih in pravicah pri delu, sprejete leta 1998, in konvencij Mednarodne organizacije dela, ki vzpostavljajo splošne temeljne delovne standarde v zvezi z: odpravo prisilnega dela (št. 29 (1930) in 105 (1957)); svobodo združevanja in pravico do kolektivnih pogajanj (št. 87 (1948) in 98 (1949)); odpravo otroškega dela (št. 138 (1973) in 182 (1999)); ter nediskriminacijo pri zaposlovanju (št. 100 (1951) in 111 (1958)),
- ob hkratnem upoštevanju konvencij Mednarodne organizacije dela o javnih naročilih (št. 94) in o spodbujanju kolektivnega pogajanja (št. 154),
- ob upoštevanju agende za dostojno delo in globalnega pakta o zaposlovanju, ki ju je sprejela Mednarodna organizacija dela s splošnim soglasjem na mednarodni konferenci dela 19. junija 2009,
- ob upoštevanju deklaracije o socialni pravičnosti za pravično globalizacijo, ki jo je 10. junija 2008 soglasno sprejelo 183 držav članic MOD,
- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah (1948) in drugih instrumentov Organizacije združenih narodov na področju človekovih pravic, zlasti sporazumov o državljskih in političnih pravicah ter ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah (1966), mednarodne konvencije o odpravi vseh oblik rasne diskriminacije (1965), konvencije o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk (1979), konvencije o otrokovih pravicah (1989), mednarodne konvencije o zaščiti pravic vseh delavcev migrantov in članov njihovih družin (1990) ter konvencije o pravicah invalidov (2006),
- ob upoštevanju marca 2010 uvedenih načel Združenih narodov za krepitev vloge žensk, ki ponujajo smernice o tem, kako okrepiti vlogo žensk na delovnem mestu, na trgu in v skupnosti, in so rezultat sodelovanja med Agencijo ZN za ženske in globalno pobudo ZN za družbeno odgovornost in trajnostni razvoj gospodarskih subjektov,
- ob upoštevanju „projekta skladnosti“, pri katerem sodelujejo odbor za standarde poročanja o podnebnih spremembah (CDSB), pobuda za globalno poročanje (GRI), Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) ter Konferenca Združenih narodov za trgovino in razvoj (UNCTAD), katerega namen je podpirati večjo skladnost pristopa k povpraševanju po informacijah podjetij v zvezi s podnebnimi spremembami in ponudbi le-teh;
- ob upoštevanju vodilnih načel ZN o podjetništvu in človekovih pravicah ter sklepov Sveta za zunanje zadeve z dne 8. decembra 2009 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju smernic OECD za multinacionalne družbe, ki so bile posodobljene leta 2011,
- ob upoštevanju Konvencije OECD o boju proti podkupovanju iz leta 1997,
- ob upoštevanju pobude za globalno poročanje,
- ob upoštevanju ustanovitve Mednarodnega sveta za celovito poročanje (IIRC),
- ob upoštevanju danskega akta o računovodskih izkazih (2008),
- ob upoštevanju pobude ZN za globalni dogovor,
- ob upoštevanju študije o vrzelih v upravljanju med mednarodnimi instrumenti in standardi za družbeno odgovornost podjetij ter veljavno evropsko zakonodajo (znane pod imenom edinburška študija) ⁽²⁾, ki je bila opravljena oktobra 2010 na zahtevo Komisije, njene zaključke pa, ki so bili objavljeni v letnem poročilu Evropskega parlamenta o človekovih pravicah 2011 ⁽³⁾, je v celoti podprl Evropski svet,

⁽¹⁾ <http://www.business-humanrights.org/SpecialRepPortal/Home/ProtectRespect-Remedy-Frameworkin> http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/111819.pdf

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sustainable-business/files/business-human-rights/101025_ec_study_final_report_en.pdf

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0126.

Sreda, 6. februar 2013

- ob upoštevanju odstavkov 46 in 47 zaključnega dokumenta s svetovnega vrhunškega srečanja o trajnostnem razvoju Rio+20 leta 2012,
- ob upoštevanju načel ZN za odgovorne naložbe,
- ob upoštevanju mednarodnega standarda ISO 26000, sprejetega 1. novembra 2010, ki zagotavlja smernice za družbeno odgovornost,
- ob upoštevanju študije 99 podjetij iz leta 2009 z naslovom Zeleni zmagovalci (Green Winners) ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju ustanovitve Evropskega foruma različnih interesnih skupin za družbeno odgovornost podjetij 16. oktobra 2002,
- ob upoštevanju Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev ⁽²⁾,
- ob upoštevanju predloga Komisije o direktivi Evropskega parlamenta in Sveta o javnih naročilih (COM(2011)0896),
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah ⁽³⁾, ki je nadomestila Bruseljsko konvencijo iz leta 1968, razen glede razmerij med Dansko in drugimi državami članicami,
- ob upoštevanju Resolucije Sveta z dne 3. decembra 2001 o nadaljnjem spremljanju zelene knjige o družbeni odgovornosti gospodarskih družb ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Resolucije Sveta z dne 6. februarja 2003 o družbeni odgovornosti gospodarskih družb ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Spodbujanje dostojnega dela za vse – prispevek Unije k izvajanju agende za dostojno delo po svetu“ (COM(2006)0249) (sporočilo Komisije o dostojnem delu),
- ob upoštevanju sporočila Komisije o posodabljanju prava gospodarskih družb in izboljšanju upravljanja gospodarskih družb v Evropski uniji – načrt za napredek (COM(2003)0284) (akcijski načrt o upravljanju gospodarskih družb),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Trgovina, rast in svetovne zadeve – trgovinska politika je temeljna sestavina strategije EU 2020“ (COM(2010)0612),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Sveženj „Odgovorna podjetja“(COM(2011)0685),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „K okrevanju s številnimi novimi delovnimi mesti“ (COM(2012)0173),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Pobuda za socialno podjetništvo – Ustvarjanje ekosistema za spodbujanje socialnih podjetij kot ključnih akterjev socialnega podjetništva in socialnih inovacij (COM(2011)0682),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom EVROPA 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast (COM(2010)2020),

⁽¹⁾ <http://www.ATKearney.com/documents/10192/6972076a-9cdc-4b20-bc3a-d2a4c43c9c21>

⁽²⁾ UL L 134, 30.4.2004, str. 114.

⁽³⁾ UL L 12, 16.1.2001, str. 1.

⁽⁴⁾ UL C 86, 10.4.2002, str. 3.

⁽⁵⁾ UL C 39, 18.2.2003, str. 3.

Sreda, 6. februar 2013

- ob upoštevanju sporočila Komisije „Strategija za enakost žensk in moških 2010–2015“ (COM(2010)0491),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 30. maja 2002 o Zeleni knjigi Komisije o spodbujanju evropskega okvira za družbeno odgovornost gospodarskih družb ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. maja 2003 o sporočilu Komisije o družbeni odgovornosti gospodarskih družb: prispevek podjetij k trajnostnem razvoju ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. marca 2007 o družbeni odgovornosti podjetij: novo partnerstvo ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. novembra 2010 o družbeni odgovornosti gospodarskih družb v mednarodnih trgovinskih sporazumih ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. junija 2010 o EU 2020, ki navaja, da obstaja neločljiva povezava med družbeno odgovornostjo in upravljanjem podjetij ⁽⁵⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. novembra 2012 o pobudi za socialno podjetništvo – ustvarjanje ekosistema za spodbujanje socialnih podjetij kot ključnih akterjev socialnega podjetništva in socialnih inovacij ⁽⁶⁾,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 24. maja 2012 o sporočilu Komisije z naslovom Obnovljena strategija EU za družbeno odgovornost podjetij za obdobje 2011–14 ⁽⁷⁾,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Obnovljena strategija EU za družbeno odgovornost podjetij za obdobje 2011–14 (COM(2011)0681),
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve ter mnenj Odbora za pravne zadeve, Odbora za zunanje zadeve, Odbora za razvoj, Odbora za mednarodno trgovino ter Odbora za kulturo in izobraževanje (A7-0023/2013),
- A. ker izraza družbena odgovornost gospodarskih družb ne bi smeli zlorabljati za ponovno opredelitev mednarodno dogovorjenih minimalnih veljavnih standardov, pač pa da bi poskusili oceniti njihovo izvajanje in bolje razumeti način, na katerega bi bilo mogoče te standarde enostavno in neposredno uporabljati v družbah vseh velikosti;
- B. ker bi bilo treba koncept družbene odgovornosti podjetij, ki ga običajno uporabljajo institucije EU, obravnavati kot koncept, ki ga ni mogoče bistveno razlikovati od sorodnih konceptov odgovornega ali etičnega poslovanja, kot so „okolje, družba in upravljanje“, trajnostni razvoj in odgovornost družb;
- C. ker mora pristop različnih interesnih skupin ostati temelj vseh pobud za družbeno odgovornost gospodarskih družb s podporo EU in podlaga najbolj verodostojne družbene odgovornosti same družbe, začeni na lokalni ravni;
- D. ker je pobuda za globalno poročanje zagotovila daleč najširše mednarodno sprejeto metodologijo za preglednost poslovanja in ker ustanovitev Mednarodnega sveta za celovito poročanje (IIRC), v katerega so vključeni najpomembnejši organi, ki določajo standarde globalne odgovornosti, kaže, da bo poročanje gospodarskih družb o trajnosti kot del finančnih izkazov v manj kot desetletju postalo standard v svetovnem merilu;

⁽¹⁾ UL C 187 E, 7.8.2003, str. 180.

⁽²⁾ UL C 67 E, 17.3.2004, str. 73.

⁽³⁾ UL C 301 E, 13.12.2007, str. 45.

⁽⁴⁾ UL C 99 E, 3.4.2012, str. 101.

⁽⁵⁾ UL C 236 E, 12.8.2011, str. 57.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0429.

⁽⁷⁾ UL C 229, 31.7.2012, str. 77.

Sreda, 6. februar 2013

- E. ker je inovativno delo v okviru projekta Accounting for Sustainability (trajnostno računovodenje) pod okriljem valižanskega princa, pobude TEEB for Business (ekonomika ekosistemov in biotska raznovrstnost za podjetja) in Programa združenih narodov za okolje zdaj gospodarskemu sektorju omogočilo, da v celoti in natančno razume denarno vrednotenje svojega zunanje učinka na družbo in okolje in ga tako lahko vgradi v finančno upravljanje družb;
- F. ker se je med vlagatelji zgodila korenita sprememba, saj 1 123 vlagateljev, ki predstavljajo 32 bilijonov ameriških dolarjev skupnih sredstev, s katerimi upravljajo, sprejelo načela ZN o odgovornih naložbah (UNPRI); ker evropski forum za trajnostne naložbe ocenjuje, da je svetovni trg družbeno odgovornih naložb (SRI) septembra 2010 obsegal približno 7 bilijonov ameriških dolarjev, 82 vlagateljev, ki jih vodi Aviva Global Investors in predstavljajo 50 bilijonov ameriških dolarjev skupnih sredstev, s katerimi upravljajo, pa je prevzelo pobudo na vrhu ZN za trajnostni razvoj, da bi poročanje o trajnosti podjetij postalo obvezno;
- G. ker so ustanovitev evropske platforme interesnih skupin za družbeno odgovornost gospodarskih družb, izvajanje vrste pilotnih projektov in raziskovalnih projektov, dejavnosti prejšnje Zveze za podjetja skupaj zagotovili trdne rezultate za evropske ukrepe na področju družbene odgovornosti gospodarskih družb, skupaj s stalnimi dragocenimi prispevki „družine“ evropskih organizacij za družbeno odgovornost gospodarskih družb, med katerimi so Evropska pobuda za družbeno odgovornost gospodarskih družb, Evropska akademija za podjetništvo v družbi (EABIS), Evropski forum za družbeno odgovorne naložbe (Eurosif) in Evropska koalicija za pravičnost gospodarskih družb (ECC);
- H. ker so nekateri skupni standardi za družbeno odgovornost gospodarskih družb bistveni; ker tudi različna pomembnost zahteva drugačen pristop industrije in ker v svobodni družbi ni mogoče zahtevati, da je zaradi družbene odgovornosti gospodarskih družb dobrodelna dejavnost obvezna, saj bi to zmanjšalo pripravljenost ljudi, da dajejo;
- I. ker so imeli kodeksi ravnanja v podjetjih pomembno vlogo pri uvajanju in širjenju zavedanja o družbeni odgovornosti gospodarskih družb, toda zaradi pogosto pomanjkljive specifičnosti, neskladnosti z obstoječimi mednarodnimi standardi, primerov izogibanja pomembnim vprašanjem ter pomanjkanja primerljivosti in preglednosti pri izvajanju kot odgovor niso dovolj;
- J. ker so bila vodilna načela Združenih narodov o podjetništvu in človekovih pravicah v Združenih narodih soglasno sprejeta z vso podporo držav članic EU, Mednarodne organizacije delodajalcev in Mednarodne trgovinske zbornice, vključno s podporo konceptu „pametne kombinacije“ regulativnih in prostovoljnih pristopov;
- K. ker je nekdanji posebni predstavnik generalnega sekretarja ZN za podjetništvo in človekove pravice Ruggie države članice EU kot udeleženke na konferenci o družbeni odgovornosti podjetij, ki jo je sklicalo švedsko predsedstvo, pozval, naj pojasnijo in podprejo vprašanje ekstrateritorialne pristojnosti za kršitve podjetij v krških tretjih državah; ker je njegov poziv naknadno potrdil Evropski svet v svojih sklepih, vendar doslej še niso bili sprejeti ukrepi kot odziv nanj;
- L. ker sta Evropski svet in Evropski parlament v celoti pritrudila študiji Evropske komisije o vrzelih v upravljanju med mednarodnimi instrumenti in standardi za družbeno odgovornost gospodarskih družb ter obstoječo evropsko zakonodajo, znani pod imenom „edinburška študija“, ki je bila opravljena oktobra 2010 in katere ugotovitve so bile objavljene v letnem poročilu o človekovih pravicah za leto 2011;
- M. ker so smernice OECD za večnacionalna podjetja najbolj verodostojen mednarodni standard za družbeno odgovornost gospodarskih družb in ker posodobitev, dogovorjena maja 2011, predstavlja pomembno priložnost za pospešitev izvajanja družbene odgovornosti gospodarskih družb;
- N. ker so bile sprožene številne mednarodne pobude za zagotovitev poročanja o trajnosti podjetij, ki vključujejo obvezno poročanje za kitajska podjetja v državni lasti, poročanje podjetij o izvajanju smernic o družbeni odgovornosti gospodarskih družb, ki jih je oblikovala indijska vlada, in poročanje podjetij o njihovi uspešnosti na področju trajnosti kot predpogoj za kotacijo na borzi v Braziliji, Južni Afriki in Maleziji ter s strani Komisije ZDA za vrednostne papirje in borzo;
- O. ker se je izkazalo, da je postal danski zakon o računovodskih izkazih (2008) o poročanju o trajnosti podjetij s posebnimi dodatnimi zahtevami v zvezi s poročanjem o vplivu na podnebne spremembe in človekove pravice zelo priljubljen med danskimi podjetji, saj se je 97 % slednjih odločilo za poročanje kljub določbi „spoštuj ali pojasni“, ki velja v prvih treh letih uporabe tega zakona;

Sreda, 6. februar 2013

- P. ker sta Francija in Danska dve od štirih vlad držav članic ZN, ki so privolile, da bodo vodile izvajanje zaveze ZN Rio+20 o poročanju gospodarskih družb o trajnosti;
- Q. ker je posodobitev smernic OECD za multinacionalna podjetja, ki jo vodi Nizozemska, prek sistema nacionalnih kontaktnih točk omogočila izboljšanje njihove prepoznavnosti in statusa, odpravila „povezanost naložb“, ki je preprečevala njihovo celovito uporabo za dobavno verigo, in v celoti vključila načela ZN o podjetništvu in človekovih pravicah;
- R. ker resolucija o strategiji Evropa 2020 navaja, da sta družbena odgovornost in upravljanje gospodarskih družb neločljivo povezana;
- S. ker je študija iz leta 2009 z naslovom „Green winners“ (zeleni zmagovalci), ki je zajela 99 podjetij, pokazala, da so se podjetja s strategijami družbene odgovornosti v 16 različnih industrijskih sektorjih najmanj za 15 % bolje odrezala od povprečja v svoji panogi, kar pomeni dodatno tržno kapitalizacijo v višini 498 milijonov EUR (650 milijonov USD) na podjetje;
- T. ker svetovna anketa generalnih direktorjev 2012 razkriva, da podjetja priznavajo, da je za rast potrebno tesno sodelovanje z lokalnim prebivalstvom; ker več kot 60 % anketiranih na primer namerava v naslednjih treh letih povečati naložbe za ohranjanje zdravja delavcev;
1. priznava, da je sporočilo Komisije ena od vrste političnih izjav, katerih namen je zagotoviti, da se družbena odgovornost gospodarskih družb široko spodbuja, da je vključena v politike EU in da bo postala uveljavljeno načelo za evropsko ukrepanje; poziva Komisijo in države članice, naj kot podlago za praktične ukrepe za spodbujanje družb k prevzemanju družbene odgovornosti uporabijo strategijo družbene odgovornosti podjetij 2014-2020;
 2. poudarja, da aktivna ozaveščenost o družbeni odgovornosti prinaša podjetjem več zaupanja in sprejetosti v družbi;
 3. se kljub temu strinja z analizo v sporočilu glede tega, da se praksa družbene odgovornosti gospodarskih družb še zmeraj povečini izvaja zgolj v manjšini velikih družb, kljub neposrednemu pozivu v sporočilih Komisije iz let 2001 in 2006, naj več družb sprejme družbeno odgovornost; vseeno meni, da so družbe vedno vpete v družbo, v kateri delujejo, in da je družbeno odgovornost mogoče vključiti v gospodarske družbe vseh velikosti; ugotavlja tudi, da je treba v razpravo o družbeni odgovornosti gospodarskih družb vključiti malih in srednjih podjetij (MSP), med katerimi so mnoga taka, ki družbeno odgovornost sprejmejo na podlagi bolj neformalnega in intuitivnega pristopa, ki s seboj nosi minimalno količino upravnega dela in ne poveča stroškov;
 4. opozarja na strateško vlogo MSP, ki lahko zaradi povezanosti z okoljem, kjer delujejo, lažje omogočijo širjenje družbene odgovornosti gospodarskih družb; poziva Komisijo, naj z nacionalnimi organi in večstranskimi platformami razvija oblike sektorskega sodelovanja med MSP, da se bodo lahko skupaj spopadala s socialnimi in okoljskimi težavami;
 5. obžaluje, da se družbena odgovornost gospodarskih družb še vedno osredotoča na okoljske standarde na račun socialnih standardov, tudi če so slednji bistvenega pomena, da se ponovno vzpostavijo socialne razmere, ki vodijo v gospodarsko rast in socialno konvergenco;
 6. meni, da svetovna finančna kriza prinaša realno tveganje, da bodo oblikovalci politik, tudi v EU, nosili posledice lastne usodne kratkoročne usmerjenosti, ki se osredotoča izključno na ukrepe za ozko opredeljeno preglednost in odgovornost na finančnih trgih ter zanemara nujno potrebo, da se finančni in tudi vsi industrijski sektorji povežejo in se skupaj spoprimejo z najbolj pomembnimi izzivi, tj. propadanjem okolja in razkrojem družbe;
 7. opozarja, da bodo podjetja v prihodnosti lahko trajnostna samo, če bodo delovala znotraj trajnostnega gospodarstva, in da ni druge možnosti kot prilagoditev nizkoogljični prihodnosti, ki zajema tudi ohranjanje družbenega in naravnega kapitala po vsem svetu, proces, v katerem mora družbena odgovornost gospodarskih družb imeti odločilno vlogo;

Sreda, 6. februar 2013

8. meni, da je treba družbeno odgovornost gospodarskih družb pospešiti, in sicer: s poudarjanjem instrumentov globalne družbene odgovornosti gospodarskih družb; novo gonilno močjo podjetij, ki so vodilna med sebi enakimi; razkrivanjem podatkov o družbi in okolju, ki jih imajo podjetja; uporabo ustreznih smernic; podporo javne uprave za vzpostavitev pogojev, ki bi pomagali doseči družbeno odgovornost gospodarskih družb ter z zagotavljanjem ustreznih orodij in instrumentov, kot je istem spodbud; robustno analizo vpliva obstoječih pobud za družbeno odgovornost gospodarskih družb; podporo za nove pobude v družbeni sferi; prilagoditev družbene odgovornosti gospodarskih družb potrebam MSP; ter povečanjem prepoznavnosti ogromnega obsega družbenih in okoljskih izzivov, s katerimi se spopadata Evropa in svet, tako v poslovni skupnosti kot v širši družbi;
9. podpira namen Komisije, da poglobi družbeno odgovornost gospodarskih družb v Evropi z oblikovanjem smernic in s podpiranjem pobud različnih interesnih skupin za posamezne industrijske sektorje, ter poziva vodilne družbe in združenja, naj to pobudo podprejo;
10. ponovno poudarja, da se mora družbeno odgovornost podjetij pomakniti iz faze procesa v fazo rezultatov;
11. pozdravlja dejstvo, da opredelitev družbene odgovornosti gospodarskih družb v sporočilu Komisije, v katerem se odraža novi pristop, ki ga je Komisija prvič sprejela na forumu različnih interesnih skupin leta 2009, ponuja dragoceno priložnost za vključevanje in doseganje soglasja ter ustrezno odseva novo soglasje, ki so ga glede tega vprašanja po zaslugi soglasnega sporazuma o vodilnih načelih ZN in drugih instrumentov, kot so usmerjevalni standard ISO 26000 o družbeni odgovornosti, dosegla podjetja in interesne skupine; odobrava vključevanje socialnih, okoljskih in etičnih vprašanj ter vprašanj človekovih pravic v poslovne operacije; vztraja, da mora Komisija bolj ločevati med: (1) doberdelnim delovanjem podjetij, (2) socialnim ravnanjem podjetij na podlagi zakonov, predpisov in mednarodnih standardov ter (3) antisocialnim ravnanjem podjetij, ki krši zakone, predpise in mednarodne standarde, je kaznivo in izkoriščevalsko, na primer z izkoriščanjem dela otrok ali prisilnega dela, in ki bi ga bilo treba ostro obsoditi;
12. ponavlja, da mora družbeno odgovornost gospodarskih družb zajemati tudi njihovo ravnanje v odnosu do tretjih držav in v tretjih državah;
13. z zanimanjem ugotavlja, da je Komisija začela v trgovinske sporazume EU vključevati navedbe družbene odgovornosti gospodarskih družb; meni, da mora – glede na pomembno vlogo, ki jo imajo gospodarske družbe, njihove hčerinske družbe in njihove dobavne verige v mednarodni trgovini – družbeno in okoljska odgovornost gospodarskih družb postati ena od razsežnosti trgovinskih sporazumov EU v okviru poglavja o trajnostnem razvoju; poziva Komisijo, naj premisli o konkretnih predlogih za izvajanje načel družbene odgovornosti gospodarskih družb v trgovinski politiki;
14. meni, da bi morala „družbeno odgovornost“ spoštovati tudi temeljna načela in pravice, kot so tiste, ki jih določa Mednarodna organizacija dela, vključno predvsem s svobodo združevanja, pravico do kolektivnih pogajanj, prepovedjo prisilnega dela, odpravo dela otrok in odpravo diskriminacije na delovnem mestu;
15. izreka veliko pohvalo prispevku komisarjev za zaposlovanje, podjetništvo in notranji trg ter njihovemu osebju za v prihodnost usmerjen in konstruktiven pristop v sporočilu Komisije; priznava prispevek drugih oddelkov Komisije prek medresorske skupine za družbeno odgovornost gospodarskih družb; kljub temu poziva predsednika Komisije, naj osebno prevzame vodenje na področju družbene odgovornosti gospodarskih družb ter predvsem v generalnih direktoratih za okolje in v tistih, ki so zadolženi za zunanje odnose, zagotovi popolno odgovornost za zavezo Komisije o družbeni odgovornosti gospodarskih družb;
16. ponovno izraža prepričanje, da mora družbeno odgovornost gospodarskih družb vključevati socialne ukrepe, ki obsegajo poklicno usposabljanje, ravnovesje med poklicnim in zasebnim življenjem ter primerne delovne pogoje; ponovno izraža zaupanje v poslovni potencial družbene odgovornosti gospodarskih družb, a poudarja, da se tega potenciala nikoli ne sme uporabiti kot izgovor za neodgovorno in antisocialno ravnanje, kadar ga ni mogoče kratkoročno uporabiti v poljubnih razmerah ali podjetju; meni, da je ta poslovni potencial dovolj potrjen z raziskavami in da bi prednostna naloga morala biti razširjanje teh raziskav; poziva, naj bodo nove raziskave družbene odgovornosti gospodarskih družb namenjene oceni skupnega učinka spremenjenega poslovnega vedenja zaradi družbene odgovornosti gospodarskih družb pri reševanju splošnih evropskih in svetovnih izzivov, kot so emisije ogljika, zakisanost voda, skrajna revščina, delo otrok ali neenakost, in naj se pridobljena spoznanja vključijo v prihodnje prispevke Evrope k razvijanju globalnih pobud za družbeno odgovornost gospodarskih družb;
17. priznava, da prihaja do hudih pomanjkljivosti pri pobudah za družbeno odgovornost gospodarskih družb, če se podjetjem, ki se ponašajo z izvajanjem družbene odgovornosti, uspe izogniti pomembnim interesnim skupinam ali občutljivim vprašanjem, ki se nanašajo na njihovo poslovanje in njihovo globalno dobavno verigo; poziva Komisijo, naj se v sodelovanju s finančnimi organi opre na že opravljeno delo „laboratorijev“ za družbeno odgovornost gospodarskih družb,

Sreda, 6. februar 2013

da bi bolje ugotovili, kako lahko podjetja in interesne skupine objektivno opredelijo družbena in okoljska vprašanja, ki so izjemno pomembna za njihovo poslovanje ter za pravičen in uravnotežen izbor interesnih skupin, ki bodo vključene v pobude podjetja v okviru družbene odgovornosti;

18. meni, da potrošniki posvečajo čedalje več pozornosti družbeno odgovornemu delovanju gospodarskih družb, zato le-te poziva, naj bo njihov pristop zlasti k dejavnostim, ki so povezane z etičnimi, socialnimi in okoljskimi vprašanji, pregleden;

19. poudarja, da družbeno odgovornost gospodarskih družb mogoče doseči le, če se upoštevajo tudi veljavni zakonski predpisi in lokalni tarifni predpisi socialnih partnerjev;

20. meni, da bi bilo treba pri oceni družbene odgovornosti gospodarske družbe upoštevati ravnanje družb v njeni dobavni verigi in morebitnih podizvajalcev;

Trajnostno okrevanje

21. odločno podpira priznanje v sporočilu Komisije, da je „pomoč pri blažitvi socialnih učinkov sedanje krize“ in iskanje trajnostnih poslovnih modelov del družbene odgovornosti podjetij; poziva Komisijo in države članice, naj v sodelovanju s predstavniki delavcev podjetjem pomagajo pri prevzemanju družbene odgovornosti gospodarskih družb; poziva podjetja, naj upoštevajo pobude za ohranjanje in ustvarjanje delovnih mest, zlasti za mlade ljudi in ženske na vseh področjih dejavnosti (kot so na primer vodenje in usposabljanje, trgi, kadrovanje, okolje in družba), še posebej pa upoštevajo tiste, ki so prikrajšani z več vidikov, na primer Rome in invalidne osebe, ter pobude za zaposlovanje ne samo nižjih kadrov, temveč tudi visokih vodstvenih kadrov z lokalnega trga dela in za vzpostavitev sistema, na primer, ki bi univerzitetnim diplomantom omogočil, da bi delali kot pripravniki in tako pridobili delovne izkušnje, ki jih potrebujejo delodajalci v zasebnem sektorju;

22. meni, da bi podjetja morala biti vključena v reševanje socialnih težav, ki jih je še poslabšala gospodarska kriza, kot sta pomanjkanje stanovanj in revščina, ter v razvoj skupnosti, v katerih delujejo;

23. se zaveda, da gospodarsko krizo spremljajo povečanje negotovosti zaposlitev, zlasti za ženske, razlike pri delovnih pogojih, ki so delno rezultat sklepanja pogodb s podizvajalci, vsiljevanje dela s skrajšanim delovnim časom za mnoge, ki iščejo zaposlitev s polnim delovnim časom, porast delovnih in delovnopравниh praks, ki so včasih izkoriščevalske, ter ponovni razcvet neformalnega sektorja; poziva Evropsko komisijo in forum različnih evropskih interesnih skupin, naj izrecno preučita porast podizvajanja; poziva, da bi bilo treba pri takem delu upoštevati vodilna načela ZN, ki veljajo za dobavno verigo in zlasti za koncept ocene učinka ne glede na različne kategorije dobaviteljev;

24. ugotavlja, da spadajo k družbeni odgovornosti gospodarskih družb tudi upoštevanje zakonodaje o fizičnih pogojih dela, oblikovanje postopkov in politike v zvezi z zaposlovanjem in odpuščanjem, varstvo podatkov o delavcih in njihove zasebnosti ter pravočasno izplačevanje plač in drugih dajatev, ter poziva k spoštovanju vsega naštetega;

25. priznava, da kriza vpliva na socialno strukturo; odobrava različne ukrepe, ki so jih nekatera podjetja sprejela za vključevanje ranljivih in prikrajšanih skupin na trg dela; zahteva, da podjetja nadaljujejo s tovrstnimi pobudami; priznava, da zapiranje podjetij in varčevanje ogrožata nekatere dosežke družbene odgovornosti gospodarskih družb, kot so zaposlovanje ranljivih družbenih skupin, zlasti invalidov, boljše usposabljanje in status teh delavcev, spodbujanje novih oblik družbeno koristne proizvodnje in storitev, na primer prek kreditnih zadrug, ter spodbujanje novih modelov zaposlovanja prek socialnih podjetij, zadrug in pravične trgovine; zato meni, da je nujno določiti primerjalna merila za socialne ukrepe; poziva Evropsko komisijo, naj podrobno analizira socialni učinek krize na te pobude, pri čemer naj vključi pristop na podlagi spola in se osredotoči na države južne Evrope, ter se obširno posvetuje s socialnimi partnerji in interesnimi skupinami na področju družbene odgovornosti gospodarskih družb o rezultatih te analize;

26. meni, da ukrepi družbene odgovornosti gospodarskih družb niso koristni le za družbo kot celoto, temveč pomagajo tudi podjetju, da izboljša svojo podobo in pridobi boljši ugled v očeh potencialnih potrošnikov, kar mu dolgoročno omogoča ekonomsko uspešnost;

27. ugotavlja, da uvedba programov za razvijanje znanj in spretnosti ter vseživljenjsko učenje za delavce, redne individualne ocene delavcev in program upravljanja talentov ter določanje individualnih poslovnih in razvojnih ciljev za delavce povečujejo njihovo motivacijo in zavzetost ter so nujni sestavni del družbene odgovornosti gospodarskih družb;

Sreda, 6. februar 2013

28. poudarja, da bi morala podjetja, ki poslujejo v skladu z družbeno odgovornostjo gospodarskih družb, še zlasti v kriznih časih pomagati razvijati inovativne zmogljivosti svoje regije z uvajanjem inovativnih in okolju prijaznih tehnoloških rešitev v proizvodne obrate ter z novimi naložbami in modernizacijo; poudarja, da ima vključevanje okoljskih vprašanj, kot so biotska raznovrstnost, podnebne spremembe, učinkovita raba virov in vpliv okolja na zdravje, v poslovno dejavnost, potencial za spodbujanje trajnostnega okrevanja;

29. meni, da je finančna kriza zaradi razlik med pokojninskimi sistemi v EU, ki jih je povzročila, v nekaterih primerih lahko zamajala zaupanje zaposlenih v obveznosti podjetij glede izpolnjevanja dolgoročnih zasebnih pokojninskih pravic; poziva odgovorna podjetja, naj se s to težavo spoprimejo v sodelovanju s Komisijo in socialnimi partnerji, tudi z odprtimi, vključujočimi in na pravih temelječimi ureditvami za upravljanje pokojninskih naložb, in naj kot del širšega izziva v okviru družbene odgovornosti gospodarskih družb obravnavajo aktivno staranje v dobi demografskih sprememb; ugotavlja, da je za trajnostno okrevanje gospodarstva nujna povrnitev zaupanja med delavci in podjetji;

Pristopi mednarodnih organizacij in interesnih skupin

30. močno pozdravlja poudarek, ki je v sporočilu Komisije namenjen krepitvi in izvajanju mednarodnih standardov, ter glede na posodobitev smernic OECD in sporazuma o vodilnih načelih ZN leta 2011 meni, da j, se morajo ukrepi EU bolj osredotočiti na podporo in izvajanje teh smernic in načel v evropskih podjetjih; poudarja, da so bile smernice OECD opredeljene in priznane na mednarodni ravni, z namenom, da bi določili in vzdrževali enake konkurenčne pogoje, hkrati pa spodbujali odprte, poštene in odgovorne poslovne prakse po vsem svetu; Komisiji predlaga, naj Evropskemu parlamentu in Svetu letno poroča o izvajanju smernic OECD v EU;

31. poudarja pomen razvijanja politik Unije na področju družbene odgovornosti gospodarskih družb kot dopolnila k razvijanju mednarodnih standardov, da se preprečijo različne razlage in tveganje konkurenčnih prednosti ali slabosti na nacionalni in mednarodni ravni;

32. vztraja, da bi morala vsaka od 27 držav članic pospešiti revizijo svojih nacionalnih akcijskih načrtov o družbeni odgovornosti gospodarskih družb in razvoj nacionalnih načrtov za izvajanje zadevnih smernic OECD in vodilnih načel ZN, ki bi jih morala dokončati najkasneje do decembra 2013; meni, da bi države članice morale zagotoviti, da se ti načrti oblikujejo v sodelovanju z vsemi pomembnimi zainteresiranimi stranmi, tudi nevladnimi organizacijami, civilno družbo, sindikati, organizacijami delodajalcev in nacionalnimi institucijami za človekove pravice; poziva EU, naj omogoči učenje na podlagi izkušenj tistih držav EU, v katerih ta proces sedaj poteka; spodbuja države članice, naj se zgledujejo po smernicah iz standarda ISO 26000, najnovejše različice smernic o Pobudah za globalno poročanje, in smernicah, ki jih je pripravila Evropska skupina nacionalnih institucij za človekove pravice;

33. poziva k večji usklajenosti politik na ravni EU prek uskladitve politik in sporazumov o javnih naročilih, izvoznih kreditih, dobrem upravljanju, konkurenčnosti, razvoju, trgovini, naložbah in drugih politik in sporazumov z mednarodnimi standardi človekovih pravic, socialnimi in okoljskimi standardi, določenimi v ustreznih smernicah in vodilnih načelih OECD in ZN; v zvezi s tem poziva k prizadevanjem za sodelovanje s predstavniškimi telesi delavcev, delodajalcev in potrošnikov, ob upoštevanju mnenj ustreznih nacionalnih institucij za človekove pravice, na primer dokumenta o človekovih pravicah in javnem naročanju, ki ga je Komisiji predložila evropska skupina nacionalnih institucij za človekove pravice; poziva k smiselni in ustrezni oceni vpliva zakonodajnih predlogov v smislu morebitne neskladnosti z vodilnimi načeli ZN in vztraja pri usklajevanju z delovno skupino ZN za podjetništvo in človekove pravice, da bi se izognili neskladni in nedosledni razlagi teh vodilnih načel;

34. zlasti pozdravlja vključitev sektorja informacijskih in komunikacijskih tehnologij v nekatere evropske smernice o podjetništvu in človekovih pravicah; priznava resnične probleme, do katerih je prišlo zaradi potrebe po varovanju zasebnosti in boju proti kriminalnim vsebinam na eni strani ter zaradi varovanja svobode izražanja na drugi strani, kot je dokazala nedavna polemika zaradi protiislamskega posnetka na YouTube; poziva, naj se v zvezi s tem še veliko več evropskih družb vključi v vodilno pobudo različnih interesnih skupin, pobudo za globalno omrežje (GNI), v članstvu katere trenutno prevladujejo podjetja s sedežem v ZDA;

Sreda, 6. februar 2013

35. vztraja pri tem, da bi morala vsa sredstva za trgovino in razvoj, ki jih akterjem iz zasebnega sektorja ponujajo naložbene institucije EU, Evropska investicijska banka ter Evropska banka za obnovo in razvoj, vključevati pogodbene klavzule, ki bi zahtevale skladnost s smernicami OECD za večnacionalne družbe in vodilnimi načeli ZN o podjetništvu in človekovih pravicah, skupaj z določbami o odgovornosti in jasnim pritožbenim mehanizmom; ponovno poziva države članice, naj v zvezi z odobravanjem izvoznih kreditov podjetjem ravnajo na enak način;

36. pozdravlja pobudo Komisije o nacionalnih akcijskih načrtih za izvajanje vodilnih načel ZN o podjetništvu in človekovih pravicah; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj prevzame večjo pobudo pri vodenju izvajanja na najvišji ravni in pri spodbujanju učinkovitega spremljanja in poročanja; poziva države članice k medsebojnemu pregledu, da bi napredovali pri izvajanju; poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj ovrednotita izvajanje akcijskih načrtov in ocenita ukrepe, sprejete na ravni EU, ter do konca leta 2014 o tem poročata Evropskemu svetu in Parlamentu;

37. priznava, da podjetja čedalje več poslujejo v nestabilnih državah in da so dolžna poskrbeti za varnost svojih zaposlenih pred konflikti, terorizmom in organiziranim kriminalom; kljub temu vztraja, da so podjetja ravno tako dolžna zagotoviti, da varnostni dogovori ne ogrožajo miru ali varnosti drugih na mestih, kjer poslujejo, in zaradi katerih lahko postanejo tarče obtožb zaradi sokrivde pri kršenju človekovih pravic; poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo bistveno širšo sprejetost mednarodnih načel na področju prostovoljne varnosti in si prizadevajo za dogovor o mednarodnem regulativnem okviru za regulacijo, spremljanje in nadzor dejavnosti zasebnih vojaških in varnostnih služb (PMSC);

38. poziva podjetja in druge interesne skupine, naj se konstruktivno vključijo v postopek Komisije v zvezi z razvijanjem za sektor specifičnih smernic o človekovih pravicah in nastale smernice uporabljajo, ko bodo dokončne;

39. poziva Komisijo, zlasti GD za pravosodje, naj pripravi predloge za lažji dostop do pravnega varstva na sodiščih EU, kadar podjetja s sedežem v Evropi oziroma njihove podružnice, podizvajalci ali poslovni partnerji na najskrajnejši način očitno kršijo človekove ali delavske pravice, kot priporoča posebni predstavnik generalnega sekretarja ZN za podjetništvo in človekove pravice;

40. ugotavlja tudi, da je treba razviti in uvesti mehanizme za prijavljanje kršitev človekovih pravic v posameznih podjetjih;

41. meni, da študija o „zelenih vprašanjih“ zagotovo kaže, da obstaja pozitivna povezava med podjetji, ki si prizadevajo za družbeno odgovornost, in boljšo finančno uspešnostjo, ko se izkopljejo iz krize; odobrava pojem „odgovorne konkurenčnosti“ in poudarja, da je potencialni trg za družbeno koristne in okolju prijazne blago in storitve še vedno odločilna tržna priložnost za podjetja, ki zadovoljuje tudi potrebe družbe;

42. se strinja s svetovno anketo generalnih direktorjev 2012 o podjetjih, da trajnostna rast podjetja zahteva tesno sodelovanje z lokalnim prebivalstvom, vladami in poslovnimi partnerji ter vlaganje v lokalne skupnosti; podpira poslovne pobude, povezane z ustvarjanjem novih delovnih mest, usposabljanje, pomoč pri obvladovanju omejenih virov in iskanje rešitev v zvezi z zdravstvenim varstvom ter poziva k njihovi okrepitvi;

43. poziva Komisijo, zlasti GD za trgovino, naj namesto nedejavnega uporabi dejavni pristop k smernicam OECD, tudi tako, da se trudi upoštevati deklaracijo OECD o mednarodnih investicijah in večnacionalnih družbah, ki vključujejo smernice OECD, prek delegacij EU v tretjih državah zagotovi spodbujanje in nenehno podporo za te smernice, financira pobude za krepitev zmogljivosti skupaj s podjetji, sindikati in civilno družbo v tretjih državah v zvezi z izvajanjem smernic, ter zagotovi, da so smernice specifično navedene v vseh novih sporazumih med EU in tretjimi državami, vključno z vsemi trgovinskimi in naložbenimi pogodbami; poziva Evropsko unijo, naj si po diplomatski poti močno prizadeva za pridobitev čim več podpisnic na mednarodni ravni in naj v sodelovanju z državami članicami zagotovi dejansko pomoč skupine civilne družbe pri obravnavanju „posebnih primerov“ domnevnih kršitev;

Sreda, 6. februar 2013

44. meni, da je družbena odgovornost gospodarskih družb pomembno orodje, s katerim Evropska unija lažje podpira izvajanje konvencij Mednarodne organizacije dela na mednarodni ravni; poziva Komisijo, naj podpre evropske organizacije in socialne partnerje, ki želijo izvajati pilotne projekte v skladu s smernicami OECD in drugimi mednarodnimi standardi družbene odgovornosti gospodarskih družb ter vzpostavljajo zmogljivosti v tretjih državah; poziva Komisijo, naj določi jasen cilj za pogajanja in sklenitev okvirnega sporazuma v zvezi z vprašanji, ki se nanašajo na družbeno odgovornost gospodarskih družb, in povabi socialne partnerje, naj te sklenejo v okviru svojega novega sektorskega pristopa k družbeni odgovornosti gospodarskih družb; poziva Komisijo, zlasti GD za zaposlovanje, naj z izvajanjem pilotnih projektov o dostojnem delu z vladaми tretjih držav v družbeno odgovornost gospodarskih družb vključi delovne standarde;

45. se strinja s sporočilom Komisije z naslovom „Obnovljena strategija EU za družbeno odgovornost podjetij za obdobje 2011–14“, da je „pogoj za izpolnjevanje družbene odgovornosti gospodarskih družb spoštovanje veljavne zakonodaje in kolektivnih pogodb med socialnimi partnerji“; meni, da bi morala družbena odgovornost gospodarskih družb dopolnjevati – nikakor pa ne nadomeščati – zakonodaje, kolektivnih pogajanj ali dialoga z delavci, ki so organizirani v sindikate; meni, da bi se podjetja morala zavezati, da bodo o svoji politiki družbene odgovornosti – in elementih, kot je letno poročilo gospodarske družbe o vplivu njegovih dejavnosti na družbo in okolje – razpravljala z delavci in njihovimi predstavniki; meni, da bi bilo treba sprejeti neobvezen niz pravil za pobude Izobraževanje za vse (EFA) na podlagi možne vsebine takšnega okvira, kot je opisano v delovnem dokumentu služb Komisije o tej zadevi;

46. poziva EU, zlasti pa Komisijo, naj:

- zagotovi, da postane tematika družbene odgovornosti gospodarskih družb eno izmed prednostnih področij posameznih finančnih instrumentov v okviru perspektive večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020, ter
- v okviru evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice razvije posebno podporo za usposabljanje in splošno krepitev zmogljivosti na področju človekovih pravic in družbene odgovornosti gospodarskih družb v organizacijah civilne družbe, nacionalnih institucijah za človekove pravice, pri zagovornikih človekovih pravic, v sindikatih in drugih organizacijah za človekove pravice;

47. pozdravlja dejstvo, da so nekateri v poslovnem sektorju, ki so na vrhunskem srečanju ZN Rio+20 zagovarjali novo svetovno konvencijo o odgovornosti gospodarskih družb v sistemu ZN; meni, da bi se EU morala konstruktivno vključiti v razpravo, čeprav bo takšna konvencija sprejeta šele čez nekaj let; kljub temu meni, da takšne razprave ne smejo odvrniti oblikovalcev politike v podjetjih in vladi od nujnega nadaljnega izvajanja obstoječih instrumentov družbene odgovornosti gospodarskih družb; opozarja na dejstvo, da je več modelov, na kakšen način se lahko pojavijo nove oblike globalnega upravljanja v zvezi z družbeno odgovornostjo gospodarskih družb poleg sistema ZN, na primer s širjenjem smernic OECD med nečlanicami ali prek neodvisne pobude enako mislečih vlad; poziva EU, Komisijo in države članice, naj pripravijo in se zavzamejo za posebne predloge za dejanski in preverljiv prispevek podjetij, ki bi bil predmet dogovora kot del predlaganih ciljev ZN za trajnostni razvoj po letu 2015;

Javne politike za družbeno odgovornost gospodarskih družb

48. podpira stališče, izraženo v prvem poročilu foruma interesnih skupin iz junija 2004, da lahko javni organi s svojo združevalno vlogo, ki zagotavlja spodbude, odigrajo pomembno vlogo pri spodbujanju družbene odgovornosti gospodarskih družb, nenazadnje tudi pri javnih naročilih, ter poziva države članice, prek skupine na visoki ravni in drugih kanalov, naj tem prizadevanjem dajo nov zagon;

49. zahteva, da mora biti v primerih, ko so EU ali države članice partnerji v podjetju (npr. pri javnih naročilih, podjetjih v državni lasti, skupnih podjetjih, garancijah za izvozne kredite in obsežnih projektih v tretjih državah), usklajenost s smernicami in vodilnimi načeli OECD in ZN prednostna naloga, kar bi se moralo odražati v posebnih pogodbenih določilih in posledicah za družbe, ki očitno kršijo socialne in okoljske standarde ter standarde človekovih pravic;

50. poudarja, da je okvir Združenih narodov za varovanje, spoštovanje in pomoč pomemben, in meni, da bi morali za njegove tri stebre, to so odgovornost države, da varuje pred kršitvami človekovih pravic, odgovornost gospodarskih družb, da spoštujejo človekove pravice, in potreba po učinkovitejšem dostopu do pomoči, sprejeti ustrezne ukrepe, ki bi omogočili njihovo izvajanje;

Sreda, 6. februar 2013

51. poudarja, da imajo evropska podjetja, njihova hčerinska podjetja in podizvajalci zaradi svoje teže v mednarodni trgovini ključno vlogo pri spodbujanju in širjenju socialnih in delovnih standardov v svetu; priznava, da se pritožbe zoper družbe iz EU, ki poslujejo v tujini, v veliko primerih bolje rešijo na kraju samem; izreka pohvalo nacionalnim kontaktnim točkam OECD, kot nepravni mehanizmom, vezanim na državo, ki lahko posredujejo pri raznih sporih v povezavi s podjetništvom in človekovimi pravicami; vseeno poziva družbe k večjemu prizadevanju za razvoj pritožbenih mehanizmov, usklajenih z merili učinkovitosti, ki izhajajo iz vodilnih načel ZN, in k pridobivanju dodatnih veljavnih navodil, ki jih zagotavljajo mednarodno priznana načela in smernice, zlasti nedavno posodobljene smernice OECD za večnacionalna podjetja, deset načel globalnega dogovora ZN, usmerjalni standardi ISO 26000 o družbeni odgovornosti in tristranska deklaracija Mednarodne organizacije dela o načelih za multinacionalna podjetja in socialno politiko;

52. poziva k razvoju učinkovitejših standardov preglednosti in odgovornosti za tehnološka podjetja Evropske unije v zvezi z izvozom tehnologij, ki jih je možno uporabiti za kršenje človekovih pravic ali za delovanje proti varnostnim interesom Evropske unije;

53. poziva k izvajanju načela „poznav končnega uporabnika“, da bi tako zagotovili večji nadzor in preprečili kršitve človekovih pravic v predhodnih in nadaljnjih fazah v dobavnih verigah in znotraj proizvodnih ali tržnih tokov;

54. meni, da bi morale države članice poskrbeti, da podjetja prevzamejo odgovornost za sprejetje načel in proaktivnih politik za preprečevanje diskriminacije in socialne izključenosti, spodbujanje enakosti med spoloma in spoštovanje temeljnih pravic vseh;

55. glede na pristop interesnih skupin do družbene odgovornosti gospodarskih družb poziva Komisijo in države članice, naj preučijo možnost povečanja števila opazovalcev na dveletnih sestankih skupine na visoki ravni tako, da bi bili kot predstavniki opazovalcev vključeni dva poročevalca iz ustreznih odborov Parlamenta, predstavniki Programa ZN za okolje, Sveta ZN za človekove pravice in Mednarodne organizacije dela, ter po en kandidat iz evropskega poslovnega sektorja, sindikatov in civilne družbe na podlagi dogovora v usklajevalnem odboru foruma interesnih skupin;

56. priznava, da je še vedno treba institucije EU približati državljanom Unije, na kar je opozorila lakaenska deklaracija iz leta 2001; zato podpira uradni pregled predloga „Solidarité“, pri katerem gre za medinstitucionalni program na področju človeških virov v institucijah EU za spodbujanje vključevanja zaposlenih in pripravnikov v institucijah EU v delovanje v korist skupnosti prek prostovoljnih, humanitarnih in pozitivnih družbenih dejavnosti, kot del usposabljanja zaposlenih in kot oblike prostovoljnih dejavnosti; poudarja dejstvo, da bi se s predlaganim programom varčevalo in bi se ustvarjala visoka dodana vrednost ter da bi pomagal spodbujati in izvajati politike in programe EU; poziva vse države članice, naj vključijo prostovoljstvo zaposlenih v svoje nacionalne akcijske načrte; poziva, naj se prek Evropskega centra prostovoljcev (CEV) podpiše „pogodba“, da bi organizacije civilne družbe iz vse Evrope vključili v prizadevanja za ta cilj;

57. poziva podjetja, naj spodbujajo mednarodno prostovoljstvo svojih zaposlenih, da bi se pri razvojnem sodelovanju spodbudile sinergije med javnim in zasebnim sektorjem; poziva Komisijo, naj prek bodoče evropske prostovoljne enote za humanitarno pomoč sodeluje pri pobudah podjetij na tem področju;

58. meni, da bi države članice morale spodbujati podjetja, naj razvijajo politike in uvedejo ukrepe za spoprijem z nujnim spoštovanjem zasebnega in družinskega življenja vseh njihovih zaposlenih; meni, da bi morali te politike in ukrepi biti v skladu z načelom enakosti in bi se morali nadaljevati v pogajanja o trajanju in organizaciji delovnega časa, plačnih razredih, dostopnosti nekaterih praktičnih zmogljivosti za delavce in prožnih pogojih dela, vključno z vrsto pogodb o zaposlitvi in možnostjo začasne prekinitve poklicne poti;

59. se zaveda, da socialni kazalniki z vidika ekonomskega vrednotenja in na splošno posebnega značaja številnih pobud za družbeno odgovornost gospodarskih družb zaostajajo za indeksi okoljske učinkovitosti; kljub priročniku o socialnih javnih naročilih meni, da je v EU preveč omejenosti na tem področju; poziva k študiji o „vrednotenju socialnega kapitala“, da bi sprožili obsežno razpravo pod taktirko Evrope o boljšem vključevanju socialnih učinkov v trajnostno upravljanje gospodarskih družb; podpira financiranje pilotnih projektov za razvoj socialnih kazalnikov, socialnih bonitetnih agencij in prakse socialnih revizij v nekaterih državah članicah in gospodarskih sektorjih;

Sreda, 6. februar 2013

60. pozdravlja priznanje vloge, ki jo morajo odigrati javna naročila pri spodbujanju družbene odgovornosti gospodarskih družb v praksi, vključno z dostopom do usposabljanja, enakostjo, pravično trgovino ter socialnim vključevanjem zapostavljenih delavcev in invalidov v družbo, za zagotovitev pozitivne spodbude za večjo družbeno odgovornost gospodarskih družb; meni pa, da še vedno ni jasno, v kolikšni meri so javni organi dejansko sprejeli poznejše spremembe pravil EU o javnem naročanju in kakšen splošni učinek je bil dosežen v smislu boljše okoljske učinkovitosti ali družbenega delovanja podjetij zaradi družbene odgovornosti in tudi s spodbujanjem slednje; poziva k nadaljnjim raziskavam in ocenam učinka ter posledično k jasnim priporočilom, da se zagotovijo lahko razumljive spodbude za podjetja; zahteva, naj to vključuje analizo čedalje pogostejše prakse podjetij, ki klavzule o družbeni odgovornosti gospodarskih družb vključujejo v svoje zasebne kupoprodajne pogodbe, tj. pogodbe med podjetji, in poziva k iskanju dobre prakse na tem področju;

61. spodbuja uporabo informacijske in komunikacijske tehnologije ter družbenih medijev za spodbujanje vseh, ki se zanimajo za aktivnejšo udeležbo na posvetovanjih različnih interesnih skupin na svetovni ravni;

62. želi pohvaliti države članice, ki si zelo prizadevajo v posvetovanju z nacionalnimi interesnimi skupinami v številnih državah EU oblikovati in začeti izvajati nacionalne akcijske načrte o družbeni odgovornosti gospodarskih družb; kljub temu je zaskrbljen, da široka paleta ukrepov, ki jih je sprejela javna politika, še nima večjega opaznega učinka na napredovanje družbene odgovornosti gospodarskih družb; zato poziva k okrepitvi raziskav in ocenjevanj ukrepov javne politike v zvezi z družbeno odgovornostjo gospodarskih družb na evropski ravni; poziva Komisijo, naj bo zgled kot odgovorni delodajalec in objavi lastno poročilo o svoji družbeni odgovornosti v skladu s prilogo o javnem sektorju v okviru pobude za globalno poročanje (GRI) in podpre prostovoljstvo zaposlenih v službah Komisije z „ustrezno“ odsotnostjo z dela ter pregleda upravljanje lastnih pokojninskih naložb v skladu z etičnimi merili;

63. poziva, naj Evropsko leto državljanov 2013 kot poseben sestavni del vključuje državljanstvo podjetij kot vabilo za podjetnike in poslovneže, naj se vključijo v obstoječe pobude za družbeno odgovornost gospodarskih družb v državah članicah in na ravni EU, da bi spodbudili in razvili koncept „podjetja kot dobrega državljana“;

64. pozdravlja namen Komisije, da utemelji svoj novi sistem nagrajevanja na obstoječih praksah na tem področju; meni, da nagrade lahko spodbudijo družbeno odgovornost gospodarskih družb, a samo če zmagovalci zares predstavljajo prave najboljše prakse na nacionalni, evropski in svetovni ravni; poziva Komisijo, naj ustanovi neodvisno skupino strokovnjakov za stalno ocenjevanje tega in za „revizije“ sistema v tem in prihodnjih letih; zahteva, da oglaševanje nagrad prikazuje dejansko vsestranskost obstoječih izzivov in izpostavlja pridobljene izkušnje za vsa podjetja in ne samo zmagovalcev;

65. meni, da je nujno, da Komisija čim prej razvije napovedano skupno metodologijo za merjenje okoljske učinkovitosti na podlagi stroškov v življenjskem ciklu; meni, da bi bila takšna metodologija koristna z vidika preglednosti informacij podjetja in ocene okoljske učinkovitosti podjetja, ki jo izdelajo pristojni organi;

66. poziva Komisijo, naj se pospešeno zavzema za pripravo novih predlogov v svojem delovnem programu, s katerimi bi zapolnila vrzeli v upravljanju v zvezi z mednarodnimi standardi družbene odgovornosti gospodarskih družb, v skladu s priporočili edinburške študije, ki jo je naročila Komisija;

67. poziva države članice, naj ukrepajo za večjo učinkovitost politik, ki spodbujajo družbeno odgovornost gospodarskih družb, na primer z uvedbo nagrad za družbeno odgovorno ravnanje v obliki spodbud znotraj politike naložb in dostopa do javnih naložb;

68. izraža vso pohvalo Komisiji, ki načrtuje, da se pobude razširijo na področji odgovorne proizvodnje in potrošnje; meni, da EU lahko črpa iz izkušenj pobud za družbeno odgovornost gospodarskih družb, ki so se zavzele za posebno usposabljanje in krepitev zmogljivosti za nabavnike v podjetjih; meni, da je načrtovana pobuda o preglednosti lahko velika spodbuda za gibanje etičnega potrošništva; poziva Komisijo in države članice, naj preučijo izvedljivost in zaželenost oblikovanja evropske socialne oznake za vsa podjetja, ki poslujejo družbeno odgovorno, da bi bila njihova prizadevanja vidnejša za potrošnike in vlagatelje ter naj gradi na obstoječih pobudah v zvezi z označevanjem za nenehno spodbujanje sodelovanja od „spodaj navzgor“ pod okriljem Mednarodne zveze za socialno in okoljsko akreditacijo in označevanje (ISEAL); predlaga, da se podjetja s tako evropsko oznako redno nadzorujejo, ali izpolnjujejo določbe o družbeni odgovornosti, ki jih ta oznaka določa;

Sreda, 6. februar 2013

Povezovanje družbeno odgovornih naložb z razkritjem

69. ugotavlja, da ostaja povpraševanje institucionalnih vlagateljev osrednje gonilo trga družbeno in trajnostno odgovornih naložb, vendar pa se ne bi smeli še naprej osredotočati zgolj na okoljske vidike; v zvezi s tem meni, da je razkritje vlagateljem in potrošnikom gonilna sila družbene odgovornosti gospodarskih družb in da mora temeljiti na socialnih in okoljskih načelih, ki se lahko preprosto uporabijo in so merljiva; pozdravlja poteze Komisije, da k vprašanju družbene odgovornosti gospodarskih družb pritegne skupnost vlagateljev; poziva, naj se to sodelovanje trdno opira na načela ZN za odgovorne naložbe in načelo celovitega poročanja (IR);

70. ugotavlja, da upravičence dolgoročnih vlagateljev, kot so pokojninski skladi, zanimajo trajnostni donosi in odgovorno ravnanje podjetij; meni, da je pomembno, da so spodbude investicijskih posrednikov dejansko povezane z interesi upravičencev in niso omejene na ozko tolmačenje teh interesov, ki se osredotoča samo na čim višje kratkoročne donose; odobrava pravni okvir, ki ta cilj podpira; pozdravlja predlog Komisije o dolgoročnem vlaganju in upravljanju podjetij, ki bodo pomagali obravnavati ta vprašanja;

71. podpira Komisijo pri predložitvi zakonodajnega predloga o „razkritju nefinančnih podatkov“ po podjetjih; je zadovoljen, da ta predlog temelji na širokem javnem posvetovanju in tudi na vrsti delavnic z zadevnimi interesnimi skupinami; opozarja, da izraz „nefinančni“ ne bi smel prikriti dejanskih finančnih posledic socialnih in okoljskih vprašanj ter vprašanja človekovih pravic za podjetja; meni, da daje predlog EU možnost, da evropskim podjetjem priporoči, naj uporabijo vodilna načela ZN o podjetništvu in človekovih pravicah ter globalni dogovor ZN ter da bi jih bilo treba harmonizirati s celovitim poročanjem, ki ga trenutno pripravlja Mednarodni svet za celovito poročanje; poudarja, da morajo biti morebitne rešitve prožne in ne smejo povzročati čezmerne upravne obremenitve;

72. ugotavlja, da bi moral za večjo verodostojnost delovanja nekega podjetja socialno poročilo preveriti zunanji organ;

Napredek na področju družbene odgovornosti gospodarskih družb

73. želi, da ima Evropski forum interesnih skupin še naprej vodilno vlogo, ko gre za podporo izvajanju predlogov, opredeljenih v sporočilu Komisije; opozarja, da bi se družbena odgovornost gospodarskih družb, če bi jo bolj približali MSP, bolj razširila vsepovsod po Evropi; poziva vse udeležence, naj se vključijo v delo foruma na prožen in odprt način, ki si prizadeva doseči soglasje v pravem duhu družbene odgovornosti gospodarskih družb;

74. vztraja, da so sindikalne pravice in svoboščine ter demokratično izvoljeni predstavniki delavcev v središču vsake strategije družbene odgovornosti gospodarskih družb; pozdravlja sedanji obsežni okvir EU za sektorske in medsektorske strukture ter poziva k celovitemu in dejavnemu posvetovanju in udeležbi predstavniških organizacij in sindikatov, zlasti pri razvoju, delovanju in spremljanju postopkov in struktur družbene odgovornosti gospodarskih družb, sodelovanju z delodajalci v resničnem partnerskem pristopu; poziva Komisijo, naj med bistvene akterje v zvezi z vprašanji družbene odgovornosti gospodarskih družb poleg podjetij in drugih interesnih skupin izrecno kot partnerje uvrsti tudi sindikate in predstavnike delavcev; meni, da imajo socialni partnerji lahko veliko vlogo pri spodbujanju družbene odgovornosti gospodarskih družb, ki, in to je treba poudariti, prispeva k socialnemu dialogu in ga olajšuje;

75. poziva, naj politike družbene odgovornosti gospodarskih družb vključujejo tudi posebne ukrepe za obravnavanje nezakonite prakse uvrščanja delavcev na črne sezname in onemogočanja njihovega dostopa do zaposlitve, pogosto zaradi njihovega članstva in delovanja v sindikatih ali njihove vloge predstavnikov za zdravje in varnost;

76. vztraja, da bi moralo biti vsako podjetje, za katerega se ugotovi, da uvršča delavce na črne sezname ali krši človekove pravice in delovne standarde, izključeno iz prejemanja pomoči in financiranja EU in sodelovanja v postopkih zbiranja ponudb za druga javna naročila na ravni Evropske unije, na nacionalni ravni ali na ravni javnih organov;

77. ugotavlja, da morajo politike družbene odgovornosti gospodarskih družb poleg osrednjega podjetja ali pogodbenega izvajalca spoštovati tudi vsi podizvajalci ali dobavne verige, ki jih morda uporabljajo, in sicer pri dobavi blaga, delavcev ali storitev, s sedežem v EU ali v tretji državi, kar omogoča enake konkurenčne pogoje, ki temeljijo na poštenem plačilu in dostojnih delovnih pogojih, ter zagotavlja sindikalne pravice in svoboščine;

Sreda, 6. februar 2013

78. odobrava direktivo Komisije o minimalnih standardih za žrtve in poziva, naj politike podjetij v zvezi z družbeno odgovornostjo v ustreznih sektorjih (kot so potovalne storitve, zavarovanja, nastanitve in telekomunikacije) vključujejo pozitivne in praktične strategije ter strukture za podporo žrtvam kaznivih dejanj in njihovim družinam med krizo ter naj se oblikujejo posebne politike za zaposlene, ki postanejo žrtve kaznivih dejanj na delovnem mestu ali drugje;

79. se strinja, da k vprašanju družbene odgovornosti gospodarskih družb ni mogoče pristopiti na univerzalen način, priznava pa, da utegne obilica različnih pobud za družbeno odgovornost gospodarskih družb, čeprav dokazujejo ozaveščenost o pomenu politik zanje, ustvariti dodatne stroške, preprečevati izvajanje ter omajati zaupanje in pravičnost; meni, da mora prenos smernic o družbeni odgovornosti gospodarskih družb zagotavljati dovolj svobode za posebne zahteve vsake posamezne države članice, regije, zlasti pa z vidika zmogljivosti majhnih in srednjih podjetij; vseeno pozdravlja dejavno sodelovanje Komisije z udeležbo Parlamenta in Sveta skupaj z drugimi mednarodnimi organi, da bi dolgoročno dosegli načelno konvergenco pobud s področja družbene odgovornosti gospodarskih družb ter izmenjali in spodbudili dobro prakso upravljanja podjetij v zvezi z družbeno odgovornostjo, pa tudi promovirali smernice, ki jih najdemo v mednarodnem standardu ISO 26000, da bi zagotovili enotno globalno, koherentno in pregledno opredelitev družbene odgovornosti gospodarskih družb; poziva Komisijo, naj učinkovito prispeva k usmerjanju in usklajevanju politik držav članic EU in s tem zmanjša tveganje, da bi podjetja, ki poslujejo v več kot eni državi članici, zaradi razhajajočih se določb bremenili dodatni stroški;

80. meni, da so predstavo, da je družbena odgovornost gospodarskih družb „luksuzno blago“, ki ima podporo podjetij samo v obdobju blaginje, odločno ovrgle stalno visoke ravni zavzemanja gospodarskih družb za družbeno odgovorno delovanje; meni, da je bila to staromodna predpostavka, ki zanemarja pomen ugleda in tudi stopnje zunanjega tveganja za dobičkonosnost sodobnih podjetij; poziva vse oblikovalce evropske politike, naj tudi sami na vseh ravneh gospodarske politike vključujejo družbeno odgovornost gospodarskih družb in jo tudi krepijo v strategiji Evropa 2020;

81. poudarja, da bi morala družbena odgovornost gospodarskih družb veljati za celotno dobavno verigo, vključno z vsemi ravnmi podizvajanja, ne glede na to, ali gre za zagotavljanje blaga, delavcev ali storitev, da bi morala vključevati določbe za razširitev varstva na delavce migrante, delavce, zaposlene prek agencij, in napotene delavce ter da bi morala temeljiti na poštenem plačilu in dostojnih delovnih pogojih in zagotavljati sindikalne pravice in svobosčine; meni, da je koncept odgovornega upravljanja dobavnih verig treba izpopolniti kot mehanizem za doseganje družbene odgovornosti gospodarskih družb;

82. želi pohvaliti prizadevanja nekaterih poslovnih šol za spodbujanje družbene odgovornosti gospodarskih družb, a priznava, da gre zgolj za manjšino; poziva države članice, naj v sodelovanju s Komisijo in po potrebi z univerzami preučijo, kako vključiti družbeno odgovornost gospodarskih družb, odgovorno upravljanje in odgovorno državljanstvo v izobraževanje in poklicno usposabljanje o upravljanju za vse bodoče vodje podjetij, da bi ta lahko postala gradnik strateškega upravljanja podjetij in da bi povečali poznavanje trajnostne porabe; meni, da bi to lahko vključevalo otroke, ki so vključeni v programe podjetništva za mlade; poziva Komisijo, naj zagotovi dodatno finančno pomoč za projekte izobraževanja in usposabljanja o družbeni odgovornosti gospodarskih družb v okviru programov EU Vseživljenjsko učenje in Mladi v akciji;

83. znova poudarja, da bi družbena odgovornost gospodarskih družb morala biti zavezujoča za vsa podjetja, da bi tako ustvarili poštene in enake pogoje; vendar opozarja, da je zaradi načina poslovanja ekstraktivnih industrij v državah v razvoju treba preseči prostovoljni pristop; poudarja, da so vlaganja naftne industrije v Nigeriji dober primer omejitev družbene odgovornosti gospodarskih družb, kot se trenutno izvaja, saj družbam ni uspelo sprejeti pobud družbene odgovornosti gospodarskih družb in vzpostaviti trajnostnih poslovnih praks ali prispevati k razvoju držav gostiteljic; odločno podpira zakonodajni predlog za poročanje po posameznih državah, ki temelji na standardih Pobude za preglednost v ekstraktivni industriji (EITI), na podlagi katerega se bo poročalo o prodaji in dobičkih, pa tudi o davkih in prihodkih, da bi tako preprečili korupcijo in izogibanje davkom; poziva evropske ekstraktivne industrije, ki delujejo v državah v razvoju, naj bodo zgled družbene odgovornosti in spodbujanja dostojnega dela;

84. poziva k vzpostavitvi standardov potrebne skrbnosti na področju človekovih pravic in dobavnih verig na ravni EU, ki bodo med drugim izpolnjevali zahteve iz smernic OECD o potrebni skrbnosti za odgovorne dobavne verige z območij, ki so jih prizadeli konflikti, in z območij velikega tveganja, in ki bi med drugim obravnavali vprašanja, ki bi lahko močno vplivala na človekove pravice in področja tveganja, kot so svetovne in lokalne dobavne verige, krvave rudnine in oddajanje del zunanjim izvajalcem, prisvajanje zemlje, ter območja, na katerih sta delavno pravo in varstvo delavcev nezadostna ali

Sreda, 6. februar 2013

kjer se proizvajajo izdelki, ki so nevarni za okolje in zdravje; pozdravlja programe, ki se že izvajajo v EU, zlasti program izvrševanja zakonodaje, upravljanja in trgovanja na področju gozdov na področju gozdarstva, in podpira zasebne pobude, kot je pobuda za preglednost v ekstraktivni industriji;

85. poziva Komisijo, naj sprejme nadaljnje pobude za sprostitev in okrepitev možnega prispevka družbene odgovornosti gospodarskih družb v boju proti podnebnim spremembam (tako da družbeno odgovornost poveže z učinkovito rabo virov in energije), npr. v procesu nakupa surovin v podjetjih;

86. poudarja, da so pomoč, ki jo EU nudi vladam tretjih držav pri izvajanju socialnih in okoljskih predpisov, in učinkoviti mehanizmi nadzora nujno dopolnilo, da bi napredovala družbeno odgovornost evropskih gospodarskih družb po vsem svetu;

87. predlaga, naj vlade držav članic Evropsko investicijsko banko pozovejo k vključitvi klavzule o družbeni odgovornosti gospodarskih družb v njeno poslovanje;

88. poziva Komisijo, naj spodbuja družbeno odgovornost gospodarskih družb v večstranskih forumih, tako da podpre okrepitev sodelovanja med STO in drugimi večstranskimi forumi, ki se ukvarjajo z družbeno odgovornostjo gospodarskih družb, kot sta Mednarodna organizacija dela in OECD;

89. poziva, naj se oblikuje sistem pravnega sodelovanja med EU in tretjimi državami podpisnicami dvostranskih trgovinskih sporazumov, s čimer bi zagotovili učinkovit dostop do sodnega varstva za žrtve v državi, v kateri multinacionalke kršijo socialno ali okoljsko zakonodajo ali ne spoštujejo obvez glede družbene odgovornosti gospodarskih družb;

90. poziva, naj se že v raziskovalni in razvojni fazi novih tehnologij oceni njihov učinek na človekove pravice, vključno s preučitvijo možnih scenarijev in pomislekov o opredelitvi standardov za „vgrajene človekove pravice“;

91. ugotavlja, da je družbeno odgovornost gospodarskih družb mehanizem, s katerim lahko delodajalci podpirajo svoje delavce in lokalno skupnost v državah v razvoju, tako da lahko spoštovanje standardov družbene odgovornosti gospodarskih družb in delovnih standardov tem državam omogoči koristi od nadaljnje mednarodne trgovine, in da družbeno odgovornost gospodarskih družb lahko zagotovi tudi pravično razdelitev dobička, s čimer se pripomore k razvoju trajnostne gospodarske in družbene blaginje ter izhodu več ljudi iz revščine, zlasti v času finančne krize;

92. spodbuja EU k aktivni vlogi pri krepitevi zavedanja o prispevku podjetij k družbi na področju kulture, izobraževanja, športa in mladih prek družbene odgovornosti gospodarskih družb;

93. spodbuja medijska podjetja, naj v svojo politiko družbene odgovornosti gospodarskih družb vključijo pregledne novinarske standarde, ki bodo zajemali tudi zagotavljanje zaščite virov in pravic prijaviteljev;

94. poziva Komisijo, naj zaščiti uveljavljene, dobro delujoče pobude za družbeno odgovornost gospodarskih družb z uvedbo testa družbene odgovornosti gospodarskih družb, da bi ocenili učinek prihodnjih zakonodajnih in upravnih pobud na ukrepe družbene odgovornosti gospodarskih družb, in pri pripravi predlogov upošteva ustrezne rezultate;

95. v ravnotežju s trajnostjo pozdravlja obveznosti za udeležence na trgu in poziva Komisijo, naj spremlja in ocenjuje pobude za družbeno odgovornost gospodarskih družb;

o

o o

96. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

Četrtek, 7. februar 2013

P7_TA(2013)0052

Evropski semester za usklajevanje gospodarskih politik: letni pregled rasti za leto 2013**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. februarja 2013 o evropskem semestru za usklajevanje gospodarskih politik: letni pregled rasti za leto 2013 (2012/2256(INI))**

(2016/C 024/08)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 225 Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti členov 9, 151 in 153(1)(e) Pogodbe,
 - ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 28. in 29. junija 2012,
 - ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 136 v povezavi s členom 121(2) Pogodbe,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 28. novembra 2012 z naslovom „Letni pregled rasti 2013“ (COM(2012)0750),
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve ter mnenj Odbora za proračun, Odbora za regionalni razvoj in Odbora za ustavne zadeve (A7-0032/2013),
- A. ker celotno evroobmočje doživlja recesijo z dvojnimi dnom, ki jo je povzročila dolžniška in finančna kriza;
- B. ker ima kriza uničujoče posledice za življenje milijonov Evropejcev, kar je razvidno iz uradnih statističnih podatkov o zaposlenosti: v EU je od leta 2008 delo izgubilo že več kot 8 milijonov ljudi; trenutno je brez dela več kot 25 milijonov Evropejcev, od tega jih je skoraj 11 milijonov brezposelnih že več kot eno leto; zaradi brezposelnosti je trenutno prizadetih skoraj 10 milijonov mladih; samo v lanskem letu je delo izgubilo 2 milijona ljudi;
- C. ker je toga regulacija trgov dela premalo prožna, da bi učinkovito ublažila šoke, kot je sedanja kriza; ker sedanja zakonodaja za trg dela nesorazmerno štiti že vključene delavce in škodljivo vpliva na vključevanje mladih med zaposlene;
- D. ker se je razlika v stopnjah brezposelnosti med državami članicami drastično povečala;
- E. ker je treba opozoriti, da je leta 2007, na začetku krize, povprečen javnofinančni primanjkljaj v evroobmočju znašal samo 0,7 %;
- F. ker je treba opozoriti, da so leta 2007, na začetku krize, nekatere države, ki imajo zdaj največ težav, nakopičile čezmerni proračunski primanjkljaj;
- G. ker je bil povprečni javnofinančni primanjkljaj v evroobmočju s 6,3 % najvišji leta 2009 in ker se je od takrat ta trend obrnil, tako da je leta 2010 znašal 6,2 %, leta 2011 4,1 %, v prvih dveh četrtletjih 2012 pa se je še dodatno zmanjšal;
- H. ker je pristna zavezanost ukrepom za konsolidacijo, ki spodbujajo rast, osnovni pogoj za vsako trajno rešitev čezmerne zadolženosti in primanjkljaja v večini držav članic;

Četrtek, 7. februar 2013

- I. ker je kriza pokazala, da je nujno treba začeti ali dokončati uravnotežene, prilagojene in trajnostne strukturne reforme;
- J. ker je enotni trg glavno gonilo za gospodarsko rast in delovna mesta v Evropi in ker bi lahko že samo z bolj ambicioznim izvajanjem direktive o storitvah zagotovili dodatnega 1,8 % BDP; ker si Unija še posebej v sedanjih gospodarskih razmerah ne more privoščiti, da bi tako velik potencial za rast ostal neizkoriščen; ker so zato dosleden prenos, izvajanje, uporaba in izvrševanje določb enotnega trga nepogrešljivi, če želimo izkoristiti še neuporabljene in neposredne potencialne;
- K. ker je nevdržna zadolženost škodljiva za celoten gospodarski položaj; ker je treba strogo upoštevati proračunsko in makroekonomsko disciplino, da bi preprečili raven primanjkljajev in dolgov, kot smo jih v zadnjem desetletju videli v Evropi, saj imajo v številnih državah članicah uničujoče posledice za trajnostno rast, finančno stabilnost in zaposlovanje;
- L. ker je ta restriktivna fiskalna strategija namenjena ohranjanju rasti javnih izdatkov pod stopnjo srednjeročne rasti BDP;
- M. ker je prihodnja gospodarska blaginja Evrope odvisna od njene zmožnosti, da v celoti uporabi svojo delovno silo, tudi tako, da poveča udeležbo žensk in mladih na trgu dela;
- N. ker je postopna in blaga fiskalna konsolidacija primernejša od hitrega in nenadnega zmanjševanja javnofinančnih neravnovesij, a zaradi gospodarskih razmer v nekaterih državah članicah ni alternativne možnosti za ponovno pridobitev dostopa na trg in donosa naložb;
- O. ker stopnje močno zadolženih revnih držav kažejo na velike razlike v ekonomski in monetarni uniji;
- P. ker so ukrepi za konsolidacijo, ki so jih sprejele nekatere države članice, dosegli razsežnosti, kakršnih še ni bilo;
- Q. ker kljub prizadevanjem držav članic za reforme in konsolidacijo trgi državnih obveznic ostajajo v težavah, kar je razvidno iz velikih razlik med obrestnimi merami in njihove velike nestanovitnosti; ker je bila zaskrbljenost finančnih trgov glede trdnosti javnih in zasebnih financ v številnih državah članicah eden neposrednih sprožilcev in glavnih vzrokov za razlike, ki so brez primere;
- R. ker razkorak v konkurenčnosti v evroobmočju vpliva na razlike pri obrestnih merah državnih obveznic;
- S. ker so visoke obrestne mere državnih obveznic v nekaterih državah članicah evroobmočja delno posledica zaznanega nezaupanja v sposobnosti teh držav, da lahko izpeljejo strukturne reforme;
- T. ker evroobmočju ni uspelo izkoristiti nizkih obresti na državne obveznice v prvih desetih letih po uvedbi evra, da bi premostilo razlike v konkurenčnosti, ki se med drugim kažejo v vztrajno visokih proračunskih primanjkljajih in hitro rastočih stroških dela na enoto v nekaterih državah članicah;
- U. ker bi bila sedanja prilagoditev v nekaterih državah politično, gospodarsko in socialno lažja, če bi zanjo uporabili pozitivno gospodarsko okolje v prvih desetih letih evra;
- V. ker je dajanje posojil zasebnemu sektorju, ki je ključno za financiranje realnega gospodarstva, še vedno šibko, zasebni kreditni tokovi pa so v več državah članicah omejeni, in to kljub temu, da je ECB vzpostavila različne programe likvidnosti;

Četrtek, 7. februar 2013

- W. ker so mala in srednja podjetja motor evropskega gospodarstva, države članice pa bi jih morale podpirati z zmanjšanjem upravne obremenitve, s katerim se soočajo;
- X. ker mora biti prilagajanje sprejeto kot verodostojno, če naj se povrnejo naložbeni tokovi;
- Y. ker je v več državah članicah zmožnost davkoplačevalcev za plačevanje davkov zelo obremenjena; ker se ocenjuje, da evropska siva ekonomija obsega 22,1 % celotne gospodarske dejavnosti in da posledični izpad davkov vsako leto znaša približno en bilijon EUR; ker preprosti in predvidljivi davčni sistemi z nizkimi stopnjami obdavčitve povečujejo spoštovanje davčnih predpisov;
- Z. ker je namen letnega pregleda rasti 2013 določiti gospodarske prednostne naloge za leto 2013;
- AA. ker bi bilo treba steber rasti prijazne proračunske konsolidacije v vsaki državi članici razvijati hkrati s strukturnimi reformami, ki spodbujajo rast, ter stebroma solidarnosti in demokracije;
- AB. ker je enotni trg najpomembnejše gonilo za rast in delovna mesta v EU prek ekonomije obsega in večje konkurenčnosti, toda države članice izkazujejo samozadovoljno držo pri izvajanju notranje zakonodaje na področju trga, zlasti direktive o storitvah;
- AC. ker mora vsaka država članica doseči nacionalno enotnost glede reformne strategije, da jo bodo lahko ljudje in različni ekonomski subjekti razumeli in spoštovali, to pa bo prispevalo k preprečevanju delitev, odpora in ukrepov zgolj na podlagi kratkoročnih lastnih interesov, ki ogrožajo doseganje zastavljenih ciljev;
- AD. ker je politika konkurence, ki temelji na načelih odprtih trgov in enakih konkurenčnih pogojev, temelj neomejenega delovanja notranjega trga;
1. pozdravlja idejno zasnovo letnega pregleda rasti 2013, ki ga je predstavila Komisija; meni, da je to ustrezno nadaljevanje evropskega semestra 2012 na splošno ter zlasti letnega pregleda rasti 2013; zlasti pozdravlja večjo jasnost strategij za posamezne države, ki jih je predstavila Komisija, saj daje prednost napredku v državah evroobmočja ter napredku v strukturnem smislu namesto v nominalnem smislu;
 2. pozdravlja ugotovitev iz letnega pregleda rasti 2013, da je za izhod iz krize potrebno spodbujanje trajnostne rasti ter sektorjev in dejavnosti, v katerih je veliko zelenih delovnih mest; poudarja, da bi morale rešitve, ki so posebej usmerjene v sedanjo državno dolžniško in finančno krizo, spremljati ukrepi za izboljšanje dolgoročne konkurenčnosti in rasti evropskega gospodarstva in ponovno vzpostavitev zaupanja;
 3. se strinja s Komisijo, da je za izhod iz krize nujno potrebna proračunska konsolidacija, ki spodbuja rast, opominja, da je sestava konsolidacije ključni element v razmerju med rastjo in konsolidacijo; v zvezi s tem poudarja, da je primerna mešanica ukrepov na strani izdatkov in prihodkov odvisna od konteksta, vendar opozarja, da je konsolidacija, ki temelji na krčenju neproduktivnih izdatkov namesto povečevanja prihodkov, ponavadi srednjeročno trajnejša in spodbudnejša za rast, kratkoročno pa pogloblja recesijo;
 4. pozdravlja osnutke določb v dvojnem svežnju glede kakovostnejšega nadzora in ocenjevanja javnih financ ter ocen razmerja med stroški in koristmi javnih naložb;
 5. pozdravlja osnutke določb v dvojnem svežnju o krepitvi ekonomskega dialoga in splošnega nadzora nacionalnih parlamentov in Evropskega parlamenta nad procesom evropskega semestra;
 6. obžaluje, da države članice ne izvajajo politik in ukrepov, dogovorjenih na ravni EU, zaradi česar ni mogoče uresničiti vsega potenciala teh ukrepov;
 7. poziva Komisijo, naj skrbno spremlja svojo naravnost politike in jo prilagodi v skladu s skupno oceno stroškov in koristi kombinacije politik, ki se izvajajo po vsej Uniji, in ponovno preuči in dodatno pojasni svoja politična priporočila za naslednje leto, vsebovana v letnem pregledu rasti;

Četrtek, 7. februar 2013

8. odločno poziva države članice, naj svoj čezmerni primanjkljaj odpravijo do rokov, ki ga je določil Svet; opominja, da je v šesterčku predvidena določena raven prilagodljivosti;
9. spodbuja države članice k izboljšanju okvirov fiskalne politike, da bi spodbujale učinkovito in trajnostno fiskalno politiko;
10. poudarja, da bi morale države članice izvajati prilagojene strategije glede na njihovo proračunsko stanje ter da morajo rast javnih izdatkov ohranjati pod stopnjo srednjeročne rasti BDP;
11. pozdravlja priznanje vloge enotnega trga in potrebo, da se spoprimemo s številnimi še obstoječimi ovirami v sektorju storitev; opozarja, da je treba še veliko storiti za doseg resnično enotnega evropskega trga;
12. poziva Komisijo, naj spremlja razmere, s katerim se soočajo države članice zaradi resnega gospodarskega upada, kot je določeno v spremenjenem Paktu za stabilnost in rast;
13. poziva Komisijo in Svet, naj potrebe po produktivnih zasebnih in javnih naložbah uskladita s cilji proračunske konsolidacije, tako da v svoji oceni programov za stabilnost in konvergenco skrbno ocenita programe naložb za spodbujanje rasti, hkrati pa v celoti upoštevata določbe iz zakonodaje EU; meni, da lahko rasti prijazna fiskalna konsolidacija hkrati javnim financam omogoči trajnostno pot in povrne zaupanje vlagateljev;
14. zato z zanimanjem pričakuje poročilo Komisije o kakovosti javne porabe in pregled možnosti za dejavnosti v mejah okvira EU glede kvalificiranja naložbenih programov;
15. poziva Komisijo, naj nemudoma začne razvijati možnosti za zagotovitev, da elementom trajnostne proračunske discipline hkrati sledijo konkretni predlogi za rast in delovna mesta in spodbujanje zasebnih naložb, ki ustvarjajo elemente rasti, solidarnosti med državami članicami in demokratične legitimitete ter izvedbe potrebnih strukturnih reform, zlasti zmanjšanja brezposelnosti med mladimi, tudi na podlagi boljšega usklajevanja kvalifikacij mladih s povpraševanjem po delovni sili, boja proti segmentaciji trga dela, boljše vzdržnosti pokojninskih sistemov, večje učinkovitosti davčnih sistemov, večje konkurenčnosti na ustreznih področjih storitvenega sektorja, lažjega dostopa do posojil, zmanjšanja birokracije, odprave nepotrebnih ravni upravljanja in boja proti utajevanju davkov; pozdravlja okrepljeno demokratično legitimnost v okviru evropskega semestra; opozarja, da je treba še izboljšati demokratično legitimnost v okviru evropskega semestra;
16. poziva Komisijo in Svet, naj si prizadevata za stalno in ustrezno prilagajanje in nadaljnje povečevanje kakovosti, nacionalne specifičnosti in ustreznosti priporočil za posamezne države;
17. ponavlja, da mora Svet, če bi zavrnil upoštevanje priporočil Komisije na podlagi letnega pregleda rasti, za ohranitev verodostojnosti letnega pregleda rasti in celotnega procesa semestra razloge za to utemeljiti; pozdravlja načelo „upoštevaj ali pojasni“, uvedeno s šesterčkom v zvezi s priporočili za posamezne države, v skladu s katerim je Svet javno odgovoren za vse spremembe, ki jih vnese v predloge Komisije, in meni, da je treba to načelo v praksi okrepiti;
18. poziva Komisijo in Svet, naj zagotovita okrepitev in poenostavitev naložb v raziskave, razvoj in inovacije, pa tudi, da bosta javni in zasebni sektor rezultate hitro preoblikovala v konkurenčno prednost in večjo produktivnost;
19. poziva Komisijo in Svet, naj okrepi prizadevanja za zmanjšanje odvisnosti od uvoza energije in surovin, da bi ustvarili bolj okoljsko, gospodarsko in socialno vzdržno Evropo;
20. poziva države članice, naj se čim prej dogovorijo o večletnem finančnem okviru in zagotovijo, da se okrepi njegova vloga vira nujno potrebnih dolgoročnih naložb v sektorje in dejavnosti, ki povečujejo trajnostno rast ter prinašajo mnogo delovnih mest; poudarja pomen strukture proračuna EU, ki naj bi spodbujal naložbe na področjih z dodano vrednostjo;

Četrtek, 7. februar 2013

21. poziva Komisijo, naj pripravi celovit pristop za spodbujanje trajnostne rasti pri uresničevanju ciljev strategije EU 2020, ki bi moral vključevati dokončno oblikovanje notranjega trga, povečanje konkurenčnosti, resnično evropsko industrijsko politiko, čvrsto in ustrezno usmerjeno kohezijsko politiko ter jamstvo, da bo Evropa v zunanjih trgovinskih odnosih uporabila vso svojo moč in vpliv; poziva Komisijo, naj v celoti izkoristi možnosti za rast, ki izhajajo iz privabljanja neposrednih tujih naložb in iz trgovine s tretjimi državami, zlasti s poglobljanjem in širjenjem čezatlantskega gospodarskega sodelovanja; taka agenda bi morala obsegati sorodne cilje obnove in odprtja čezatlantskega trga, da bi okrepili osnovna pravila mednarodne ekonomske ureditve in razširili večstranski sistem, ki temelji na pravilih, da bi vključeval nove članice in nova območja gospodarskih priložnosti; poziva Komisijo, naj pospeši sklenitev sedanjih prostotrgovinskih sporazumov;
22. pozdravlja priznanje vloge enotnega trga in potrebe, da se spoprimemo s številnimi še obstoječimi ovirami v sektorju storitev; opozarja, da je treba še veliko storiti za doseg resnično enotnega evropskega trga; poziva Komisijo, naj pospeši uveljavljanje izvajanja zakonodaje o notranjem trgu; poziva države članice, naj v celoti izvajajo zakonodajo o notranjem trgu, zlasti direktivo o storitvah;
23. pozdravlja prvo poročilo o stanju povezovanja enotnega trga v letu 2013, ki je priloženo letnemu pregledu rasti in ga dopolnjuje; poudarja, da ima enotni trg eno osrednjih vlog pri obnovi konkurenčnosti Unije in s tem spodbujanju gospodarske rasti in delovnih mest; poziva Komisijo in države članice, naj primerno obravnavajo sorodne pomanjkljivosti v priporočilih za posamezno državo ter okrepijo stalno in redno ocenjevanje izvajanja in uveljavljanja določb o enotnem trgu za večjo gospodarsko rast;
24. je zaskrbljen, ker mnogo držav članic zaostaja pri doseganju produktivnosti; vztraja pri vlogi strukturnih reform pri odpravljanju te težave; poziva Komisijo, da v naslednjem letnem pregledu rasti poroča o spremljanju gibanja produktivnosti kapitala in virov;
25. poudarja, da je odločno izvajanje konkurenčne politike EU na podlagi načel odprtega trga in enakih pogojev v vseh sektorjih eden od stebrov uspešnega notranjega trga in glavni pogoj za ustvarjanje trajnostnih delovnih mest, ki temeljijo na znanju;
26. poudarja, da so potrebna odločna prizadevanja držav članic, da z ustrezno hitrostjo dosežejo vzdržnost javnih financ, vendar so lahko uspešna le, če se zmanjšajo prekomerna makroekonomska neravnovesja; ugotavlja, da je te cilje mogoče doseči le istočasno z rastjo v evroobmočju kot celoti;
27. je seznanjen z novim kazalnikom preglednice makroekonomskega neravnovesja v zvezi s finančnim sektorjem; obžaluje, da Komisija ni upoštevala postopka, predvidenega v Uredbi (EU) št. 1176/2011, ki pravi: „Komisija bi morala pri pripravi preglednice ter sklopa makroekonomskih in makrofinančnih kazalnikov za države članice tesno sodelovati z Evropskim parlamentom in Svetom“ in natančneje, „Komisija bi morala predloge o načrtih za določitev in prilagoditev kazalnikov in pragog predstaviti pristojnim odborom Evropskega parlamenta in Sveta, da podajo pripombe“;
28. opominja Komisijo, da je za vzpostavitev medinstitucionalnega zaupanja in ekonomskega dialoga visoke kakovosti izjemno pomembno v prihodnje natančneje upoštevati postopek, predviden v Uredbi (EU) št. 1176/2011;
29. poziva Komisijo in Svet, naj hitro sprejmeta ukrepe, da bi zagotovila resnično vsebino in učinkovitost Pakta za rast in delovna mesta, ki ga je Evropski svet sprejel 28. in 29. junija 2012;
30. poziva k hitrem sprejetju t. i. dvojnega svežnja;
31. je seznanjen z začetkom veljavnosti Pogodbe o stabilnosti, usklajevanju in upravljanju (fiskalni pakt); meni, da bi jo bilo treba čim prej prenesti v sekundarno zakonodajo Unije na podlagi ocene izkušenj z izvajanjem in v skladu s pogodbama PEU in PDEU;

Četrtek, 7. februar 2013

32. pozdravlja akcijski načrt Komisije za okrepitev boja proti davčnim goljufijam in davčnim utajam, priporočila o ukrepih, namenjenih spodbujanju tretjih držav, da uporabijo minimalne standarde dobrega upravljanja pri davčnih vprašanjih, ter priporočila o agresivnem davčnem načrtovanju, ki jih je sprejela Komisija 6. decembra 2012; podpira proaktivno stališče Komisije, zlasti komisarja za obdavčenje, carine, boj proti goljufijam, revizijo in statistiko; poziva države članice, naj upoštevajo priporočila Komisije, nemudoma sprejmejo usklajene ukrepe proti davčnim oazam in agresivnemu davčnemu načrtovanju ter tako zagotovijo pravičnejšo porazdelitev fiskalnega napora in povečane prihodke držav članic;

33. pozdravlja, da so končno vse države članice priznale pomen sprejemanja učinkovitih ukrepov za boj proti davčnim utajam in goljufijam, torej v času proračunskih omejitev in gospodarske krize, kot je navedeno v sklepih Sveta za ekonomske in finančne zadeve z dne 13. novembra 2012;

34. opozarja, da je namen skupne zakonodaje v zvezi s fiskalnimi okviri držav članic zagotoviti, da bodo države članice še naprej upoštevale pravila, ki so bila skupno dogovorjena, ne pa da se določi politika države članice;

35. poziva Komisijo, naj pristojnim odborom Parlamenta predstavi letni pregled rasti, in sicer vsako leto v začetku novembra, začevši s 4. in 5. novembrom 2013, in s tem Parlamentu omogoči dovolj časa, da predstavi svoje poglede v naslednjih evropskih semestrih;

36. obžaluje, da Komisija v svojem sporočilu o letnem pregledu rasti 2013 (COM(2012)0750) ni ustrezno obravnavala vloge proračuna EU v procesu evropskega semestra; zlasti obžaluje, da Komisija, čeprav je predlagala ključne prednostne naloge, ni uspela zagotoviti dejanskih in konkretnih podatkov o tem, kako bi mogel imeti proračun EU dejansko sprožilo, pospeševalno, sinergično in dopolnilno vlogo v povezavi z lokalnimi, regionalnimi in nacionalnimi politikami in naložbami, uvedenimi za izvajanje teh prednostnih nalog;

37. je prepričan, da lahko financiranje na ravni EU ustvari prihranke v proračunih vseh držav članic in da je to treba poudariti; meni, da mora imeti proračun EU osrednjo vlogo pri spodbujanju rasti in ustvarjanja novih delovnih mest ter učinkovitem zmanjševanju makroekonomskih neravnovesij v vsej Uniji, pa tudi pri doseganju ciljev strategije Evropa 2020; ponovno obžaluje, da Komisija tega vprašanja ni obravnavala v svojem sporočilu o letnem pregledu rasti;

38. je seznanjen z oceno Komisije, da raven dolga, ki so si ga nakopičili javni in zasebni akterji, omejuje obseg novih dejavnosti in naložb v državah članicah; kljub vsemu države članice poziva, naj v prizadevanjih za konsolidacijo na svoj prispevek v proračun EU na osnovi BND ne gledajo kot na prilagodljivo spremenljivko in naj si ne prizadevajo umetno zmanjšati obsega izdatkov proračuna EU za povečanje rasti v nasprotju s političnimi zavezami, sprejetimi na najvišji ravni; se vendarle zaveda ekonomskega neskladja med potrebo po kratkoročni konsolidaciji javnih financ in morebitnim povečanjem prispevka na osnovi BND za nekatere države članice zaradi povečane ravni plačil v proračunu EU; zato ponovno odločno poziva, da je treba spremeniti način financiranja proračuna EU, o čemer naj bi se dogovorili v okviru pogajanj za večletni finančni okvir 2014–2020, tako da bi se delež prispevka držav članic na osnovi BND do leta 2020 zmanjšal na 40 %, kar bi državam članicam pomagalo pri konsolidaciji ⁽¹⁾;

39. opozarja, da je evropski proračun predvsem proračun za naložbe, saj se 94 % skupnega zneska ponovno naloži v državah članicah;

40. poziva Komisijo, naj zagotovi posodobljene informacije o trenutnih prizadevanjih držav članic za ponovno načrtovanje in pospešitev porabe strukturnih in kohezijskih sredstev EU, da bi tako podprle rast in socialno kohezijo, zlasti za MSP, in se spopadle z brezposelnostjo mladih;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0245.

Četrtek, 7. februar 2013

41. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

P7_TA(2013)0053

Evropski semestru za usklajevanje gospodarskih politik: zaposlovanje in socialni vidiki v letnem pregledu rasti za leto 2013

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. februarja 2013 o evropskem semestru za usklajevanje gospodarskih politik: zaposlovanje in socialni vidiki v letnem pregledu rasti za leto 2013 (2012/2257(INI))

(2016/C 024/09)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 3 Pogodbe o Evropski uniji (PEU),
- ob upoštevanju členov 9, 151 in 153 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju členov 145, 148, 152 in 153(5) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju člena 28 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 28. novembra 2012 z naslovom „Letni pregled rasti 2013“ (COM(2012)0750) ter sporočilu priloženega osnutka skupnega poročila o zaposlovanju,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 23. novembra 2011 z naslovom „Letni pregled rasti 2012“ (COM(2011)0815) ter sporočilu priloženega osnutka skupnega poročila o zaposlovanju,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. oktobra 2012 o evropskem semestru za usklajevanje gospodarskih politik: izvajanje prednostnih nalog za leto 2012 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 1. decembra 2011 o evropskem semestru za usklajevanje gospodarskih politik ⁽²⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 3. marca 2010 z naslovom „Evropa 2020: Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ (COM(2010)2020),
- ob upoštevanju svojega stališča z dne 8. septembra 2010 o predlogu sklepa Sveta o smernicah za politike zaposlovanja držav članic: Del II integriranih smernic strategije Evropa 2020 ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2010/707/EU z dne 21. oktobra 2010 o smernicah za politike zaposlovanja držav članic ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0408.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0542.

⁽³⁾ UL C 308 E, 20.10.2011, str. 116.

⁽⁴⁾ UL L 308, 24.11.2010, str. 46.

Četrtek, 7. februar 2013

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 18. aprila 2012 z naslovom „K okrevanju s številnimi novimi delovnimi mesti“ (COM(2012)0173),
- ob upoštevanju vprašanja za ustni odgovor Komisiji O-000120/2012 in svoje resolucije, povezane s tem, z dne 14. junija 2012 o okrevanju s številnimi novimi delovnimi mesti ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 23. novembra 2010 z naslovom „Program za nova znanja in spretnosti ter delovna mesta: evropski prispevek k polni zaposlenosti“ (COM(2010)0682) ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. oktobra 2011 o programu za nova znanja in spretnosti ter delovna mesta ⁽³⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 16. decembra 2010 z naslovom „Evropska platforma proti revščini in socialni izključenosti: evropski okvir za socialno in teritorialno kohezijo (COM(2010)0758),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. novembra 2011 o Evropski platformi proti revščini in socialni izključenosti ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju priporočila Komisije 2008/867/ES z dne 3. oktobra 2008 o dejavnem vključevanju oseb, izključenih s trga dela ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Pobuda Priložnosti za mlade“ (COM(2011)0933),
- ob upoštevanju vprašanja za ustni odgovor Komisiji B7-0113/2012 in svoje resolucije, povezane s tem, z dne 24. maja 2012 o pobudi Priložnosti za mlade ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 15. septembra 2010 z naslovom „Mladi in mobilnost: pobuda za izkoriščanje potenciala mladih pri doseganju pametne, trajnostne in vključujoče rasti v Evropski uniji“ (COM(2010)0477),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. maja 2011 o pobudi Mladi in mobilnost: okvir za izboljšanje sistema splošnega in poklicnega izobraževanja v Evropi ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. julija 2010 o spodbujanju dostopa mladih na trg dela z okrepitevijo statusa med pripravništvom, delovno prakso in vajeništvom ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. septembra 2010 o razvijanju zaposlitvenih možnosti novega trajnostnega gospodarstva ⁽⁹⁾,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu ⁽¹⁰⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. novembra 2012 o paktu za socialne naložbe – odgovor na krizo ⁽¹¹⁾,
- ob upoštevanju evropskega pakta za enakost med spoloma (2011–2020), ki ga je Svet sprejel 7. marca 2011,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0260.

⁽²⁾ Glej različico s popravkom z dne 26. novembra 2010.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0466.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0495.

⁽⁵⁾ UL L 307, 18.11.2008, str. 11

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0224.

⁽⁷⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0230.

⁽⁸⁾ UL C 351 E, 2.12.2011, str. 29.

⁽⁹⁾ UL C 308 E, 20.10.2011, str. 6.

⁽¹⁰⁾ UL L 303, 2.12.2000, str. 16.

⁽¹¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0419.

⁽¹²⁾ UL L 175, 10.7.1999, str. 43.

Četrtek, 7. februar 2013

- ob upoštevanju Direktive Sveta 97/81/ES z dne 15. decembra 1997 o okvirnem sporazumu o delu s krajšim delovnim časom, sklenjenim med UNICE, CEEP in ETUC ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve ter mnenj Odbora za proračun in Odbora za regionalni razvoj (A7-0024/2013),
- A. ker so zaposlitvene in socialne posledice krize daljnosežne in jih sedaj zaostruje še učinek fiskalne konsolidacije, uvedene v določenih državah kot odziv na državno dolžniško krizo, in omejevalna denarna politike v evroobmočju, ki pa je v nasprotju s tisto, ki se izvaja v drugih večjih gospodarskih regijah, ter ne zagotavlja učinkovitega odziva na državno dolžniško krizo in ne spodbuja rasti; ker kriza negativno vpliva na kvaliteto in kvantiteto socialnih naložb v Evropi; ker je evroobmočje v recesiji in je EU trenutno edina večja regija na svetu, v kateri brezposelnost še vedno narašča;
- B. ker se je leta 2012 stanje zaposlenosti poslabšalo in so obeti za leto 2013 slabi; ker se segmentacija trga dela še naprej povečuje, ker dolgotrajna brezposelnost dosega zaskrbljujočo raven, ker je revščina zaposlenih še vedno pereča in ker se povprečni dohodki gospodinjestev v številnih državah članicah znižujejo, kazalniki pa nakazujejo vse višje stopnje in izrazitejše oblike revščine in socialne izključenosti, poleg tega pa se v številnih državah članicah povečuje tudi revščina zaposlenih in družbena polarizacija;
- C. ker se je brezposelnost od leta 2008 bistveno povečala in je dosegla vrednost 25 milijonov brezposelnih v EU, kar ustreza 10,5 % delovno sposobnega prebivalstva; ker se je samo v zadnjih dvanajstih mesecih število brezposelnih povečalo za dva milijona; ker je upad števila zaposlenih izrazitejši v tistih državah, v katerih poteka intenzivnejša fiskalna konsolidacija;
- D. ker je stanje na trgu dela zlasti kritično za mlade, ne glede na stopnjo izobrazbe, saj se pogosto znajdejo v negotovih delovnih razmerjih in neplačanem pripravništvu; ker je nezavidljiv položaj mladih delno posledica neuskkljenosti med pridobljenimi znanji in spretnostmi ter povpraševanjem trga dela, omejene geografske mobilnosti, predčasnega opuščanja šolanja brez kvalifikacij, pomanjkanja ustreznih znanj in spretnosti ter delovnih izkušenj, negotovih zaposlitvenih pogojev, omejenih možnosti za pripravništvo in neučinkovitih aktivnih politik trga dela;
- E. ker je po vsej Evropi več kot eden od petih mladih brezposeln (22,8 %), v nekaterih državah članicah pa brezposelnost mladih presega 50 %; ker več kot 7 milijonov Evropejcev, mlajših od 25 let, ni niti zaposlenih niti se ne izobražuje ali usposablja; ker se te številke še naprej povečujejo in obstaja nevarnost, da bomo izgubili celo generacijo; ker so stroški neukrepanja v zvezi s tistimi, ki niso niti zaposleni niti vključeni v izobraževanje ali usposabljanje, ocenjeni na 153 milijard evrov v vsej EU;
- F. ker je Komisija po zasedanju Evropskega sveta 30. januarja 2012 v okviru svoje pobude Priložnosti za mlade pozvala države članice, naj oblikujejo in izvajajo celovite pobude za zaposlovanje, izobraževanje in kvalifikacije mladih ter v okviru nacionalnih programov reform pripravijo načrte za delovna mesta za mlade; ker pa je treba te pobude v večini držav članic še pripraviti;
- G. ker je kriza najmočneje prizadela tudi ljudi, ki se približujejo upokojitvi, dolgotrajno brezposelne, delavce iz tretjih držav in nizkokvalificirane delavce;
- H. ker bi bilo treba izpeljati potrebne reforme, da bi zagotovili vzdržnost pokojninskih sistemov; ker je v zvezi s tem mogoče zvišati dejansko upokojitveno starost, ne da bi zvišali obvezno upokojitveno starost, tako da se zmanjša število ljudi, ki predčasno zapustijo trg dela; ker morajo reforme pokojninskih sistemov – če želimo uspešno zvišati dejansko

⁽¹⁾ UL L 14, 20.1.1998, str. 9.

Četrtek, 7. februar 2013

upokojitveno starost – spremljati politike, ki razvijajo možnosti zaposlovanja za starejše delavce in dostop do vseživljenjskega učenja, uvajajo davčne ugodnosti, ki spodbujajo delavce, da delajo dlje, ter podpirajo dejavno in zdravo staranje;

- I. ker je dolgotrajna brezposelnost v drugi četrtini leta 2012 dosegla zaskrbljujočo raven, saj je bilo 11,1 milijona Evropejcev, tj. 4,6 % aktivnega prebivalstva, brezposelnih več kot 12 mesecev; ker se je verjetnost vnovične zaposlitve brezposelnih zmanjšala v večini držav članic, še zlasti v tistih, v katerih se izvajajo obsežni ukrepi fiskalne konsolidacije;
- J. ker približno 120 milijonom ljudi v EU-27 grozi socialna izključenost, saj so v veliki nevarnosti, da se znajdejo v revščini, oziroma živijo v hudem pomanjkanju ali v gospodinjskih z zelo nizko delovno udeležbo;
- K. ker so se izdatki za socialno zaščito zmanjšali skoraj v vseh državah članicah in ker Odbor za socialno zaščito opozarja, da zaradi vpliva ukrepov fiskalne konsolidacije vse večje število ljudi ogrožajo revščina zaradi prenizkih dohodkov, revščina otrok, hudo materialno pomanjkanje in socialna izključenost;
- L. ker je za oživitev gospodarstva, fiskalno konsolidacijo ter dolgoročno vzdržnost socialne države in javnih financ treba doseči rast in visoko stopnjo zaposlenosti;
- M. ker bi morale imeti ciljno usmerjene socialne naložbe glavno vlogo pri reševanju krize v državah članicah, saj so ključnega pomena za uresničitev ciljev strategije Evropa 2020 na področju zaposlovanja in izobraževanja ter socialnem področju;
- N. ker je Evropski svet 30. januarja 2012 izjavil, da je ponovno rast in zaposlovanje „mogoče zagotoviti samo z vztrajnim in širokim pristopom, katerega del so pametna fiskalna konsolidacija, ki omogoča naložbe v prihodnjo rast, preudarne makroekonomske politike in strategija aktivnega zaposlovanja, ki ohranja socialno kohezijo“;
- O. ker se mora zaradi visoke zadolženosti in dolgoročnih izzivov za javne finance nadaljevati fiskalna konsolidacija, ob upoštevanju, da mora to biti srednje- do dolgoročni cilj; ker lahko fiskalna konsolidacija kratkoročno gledano negativno vpliva na rast in zaposlovanje, še zlasti v državah v recesiji ali z neznatno stopnjo rasti, ter tako ogroža rast in potencial za ustvarjanje delovnih mest v prihodnosti; ker je treba fiskalno konsolidacijo zato izvajati na način, ki bo spodbujala rast, tako da ne bo ogrožen potencial gospodarstva za rast in ustvarjanje novih delovnih mest ali njegova družbena struktura;
- P. ker je stanje na finančnih trgih še vedno napeto in ker med državami članicami ostajajo razlike pri dostopu do financiranja; ker se zaradi visokih premij za tveganje neupravičeno povečuje breme državnega dolga, kar zahteva odločnejšo fiskalno konsolidacijo, pogloblja krizo ter ovira rast in ustvarjanje delovnih mest;
- Q. ker je Evropska unija kljub nujnosti položaja zatajila pri skoraj vseh ciljnih strategije Evropa 2020, napredek držav članic pri uresničevanju teh ciljev pa je nezadovoljiv; ker zaveze, določene v nacionalnih programih reform za leto 2012, ne zadostujejo za uresničevanje večine ciljev na ravni EU;
- R. ker so naložbe v izobraževanje in usposabljanje, raziskave in inovacije, ki so ključna področja za gospodarsko rast in ustvarjanje delovnih mest, v EU še vedno nižje kot v njenih gospodarskih partnerjih in tekmečih po svetu; ker so produktivne naložbe na teh področjih bistvene za trajno rešitev krize in utrditev gospodarstva EU na poti h konkurenčnosti in produktivnosti;
- S. ker je vidik spola bistven za doseganje glavnih ciljev strategije Evropa 2020, saj so ženske najštevilčnejša še neuporabljen delovna sila; ker je med tistimi, ki v EU živijo v revščini, največ žensk; ker bo zmanjševanje sredstev za javne storitve, kot sta otroško varstvo in varstvo drugih vzdrževanih oseb, negativno vplivalo na ženske in njihovo

Četrtek, 7. februar 2013

možnost udeležbe na trgu dela; ker je zato treba med celotnim procesom evropskega semestra posebno pozornost posvetiti vključevanju načela enakosti spolov ter posameznim politikam, namenjenim ženskam; ker je treba zakonsko določeno upokojitveno starost žensk uskladiti z upokojitveno starostjo moških;

- T. ker je treba v okviru evropskega semestra zagotoviti večjo interakcijo med politikami zaposlovanja ter socialnimi in gospodarskimi politikami, kot to določata člena 121 in 148 PDEU;
- U. ker je bistveno, da se spodbuja demokratična odgovornost, lastništvo in legitimnost vseh udeležencev v evropskem semestru; ker je pri tem bistvena ustrezna vključenost Evropskega parlamenta;
- V. ker nacionalni parlamenti zastopajo in zagotavljajo pridobljene in prenesene pravice državljanov; ker je treba pri uvedbi evropskega semestra dosledno upoštevati pristojnosti teh parlamentov;

Ključna sporočila za spomladansko zasedanje Evropskega sveta

1. poziva Evropski svet, naj zagotovi, da bodo spodnja sporočila sestavni del njegovih smernic politike za evropski semester 2013, in pooblašča svojega predsednika, naj zagovarja to stališče med spomladanskim zasedanjem Evropskega sveta 14. in 15. marca 2013; to še zlasti velja za posebna priporočila, ki jih mora v svojih smernicah politike, ki so priložene tej resoluciji, sprejeti Evropski svet;
2. obžaluje, da prednostne naloge, opredeljene med lanskim ciklom evropskega semestra, zlasti tiste v zvezi z ustvarjanjem delovnih mest in njihovo kakovostjo ter bojem proti revščini in socialni izključenosti, niso prinesle pričakovanih rezultatov;
3. opozarja, da so se v zadnjem letu gospodarske razmere in socialne posledice krize še poslabšale, in zato poudarja, kako pomembno je, da države članice dosledneje upoštevajo smernice politike za leto 2013, zlasti na področju politike zaposlovanja in socialne politike;

I. Cilji strategije Evropa 2020

4. poziva Evropski svet, naj zagotovi, da bodo letne smernice politike, določene na podlagi letnega pregleda rasti, v celoti osredotočene na uresničevanje vseh ciljev strategije Evropa 2020 za pametno, trajnostno in vključujočo rast; obžaluje, da v letni pregled rasti za leto 2013 ni bil vključeno poročilo o napredku, in poziva Komisijo, naj ga pravočasno predloži za spomladansko srečanje Evropskega sveta;
5. obžaluje, da smernice politike za leto 2012 in njihovo izvajanje niso bili dovolj učinkoviti glede uresničevanja političnih ciljev iz strategije Evropa 2020; obžaluje, da se nekatere države članice čedalje bolj oddaljujejo od teh ciljev;
6. obžaluje, da zaveze, določene v nacionalnih programih reform za leto 2012, ne zadostujejo za uresničevanje večine ciljev na ravni EU; poudarja zaskrbljenost, da sedanji nacionalni cilji niso dovolj za uresničitev krovnih ciljev strategije Evropa 2020 na področju zaposlovanja, izobraževanja in zmanjševanja revščine;
7. poziva države članice, naj v nacionalnih programih reform za leto 2013 sprejmejo potrebne zaveze v smeri uresničevanja ciljev strategije Evropa 2020;
8. poziva Evropski svet, naj v smernicah politike zagotovi, da bo doseganju ciljev strategije Evropa 2020 namenjenih dovolj sredstev EU; poziva države članice, naj sredstva za uresničevanje ciljev strategije Evropa 2020 namenjujejo učinkoviteje;

Četrtek, 7. februar 2013

II. Ustvarjanje delovnih mest s pomočjo strukturnih reform in v rast usmerjenih naložb

9. meni, da je obžalovanja vredno, da večina držav članic lani ni izpolnila zaveze, da nacionalnemu programu reform za leto 2012 priloži nacionalni načrt za delovna mesta; poziva države članice, naj leta 2013 to zavezo spoštujejo; podarja, da bi morali nacionalni načrti za delovna mesta vključevati izčrpne ukrepe za ustvarjanje delovnih mest in zeleno zaposlovanje, povezavo med politikami zaposlovanja in finančnimi instrumenti, reforme trga dela, jasen časovni raspored za postopno uvajanje večletnega programa reform v naslednjih dvanajstih mesecih ter navedbo področij in regij, ki se srečujejo s primanjkljaji in presežki določenih specializacij;

10. obžaluje, da Komisija ni poskrbela, da bi bili nacionalni načrti za delovna mesta obvezna zahteva, in jo poziva, naj spremlja njihovo pripravo med vsakoletnim ciklom evropskega semestra;

11. poziva države članice, naj sprejmejo ukrepe, ki spodbujajo ustvarjanje delovnih mest, na primer reforme davčnih obremenitev dela za povečanje zaposlovanja, pospešujejo in podpirajo resnično in prostovoljno samozaposlovanje in ustanavljanje novih podjetij, izboljšujejo okolje za sklepanje poslov in olajšajo dostop do financiranja za MSP, preoblikujejo neformalno in neprijavljeno delo v redne zaposlitve, po potrebi reformirajo trge dela, da bodo bolj prilagodljivi, dinamični, konkurenčni in vključujoči, pri čemer naj zaposlenim zagotovijo ustrezno varnost, zagotovijo delodajalcem in zaposlenim spretnosti in orodja, s katerimi se bodo lahko prilagodili spreminjajočim se potrebam na trgu dela, posodabljaajo sisteme določanja plač – v okviru socialnega dialoga z aktivno udeležbo socialnih partnerjev, ob upoštevanju raznolikosti nacionalnih modelov industrijskih povezav – da bodo plače sorazmerne trendom produktivnosti znotraj plačnih okvirov, ki zagotavljajo dostojno življenje, ter za ustvarjanje trajnostnih in kakovostnih delovnih mest izrabljajo velike zaposlitvene možnosti v sektorjih, kot so zeleno gospodarstvo, zdravstvena in socialna oskrba ter informacijske in komunikacijske tehnologije;

III. Zaposlovanje mladih

12. poziva Evropski svet, naj brezposelnost mladih v smernicah politike za leto 2013 obravnava kot prednostno nalogo;

13. poziva države članice, naj sprejmejo odločne ukrepe za boj proti brezposelnosti mladih, vključno z usmerjenimi ukrepi aktivne politike zaposlovanja in ukrepi, ki odpravljajo neskladnost med ponudbo znanj in spretnosti ter povpraševanjem po njih na trgu dela, zlasti s preprečevanjem predčasnega opuščanja šolanja ali programov vaještva in zagotavljanjem, da sistemi izobraževanja in usposabljanja mladim na učinkovit način nudijo potrebna znanja in spretnosti, ter naj spodbujajo podjetništvo ter zagotovijo spodbude za učinkovit razvoj podjetništva med mladimi in okvire, ki zagotavljajo prehod iz izobraževanja na trg dela;

14. odločno podpira predlog Komisije o jamstvih za mlade; poziva k hitremu izvajanju in k zadostnemu financiranju jamstev; meni, da bi moral Evropski socialni sklad igrati ključno vlogo pri financiranju jamstev za mlade in da bi bilo treba poiskati ustrezno ravnotežje med EU in državami članicami;

15. poziva države članice, naj razvijejo celostne strategije za mlade, ki niso niti zaposleni niti se ne izobražujejo ali usposabljaajo; prav tako jih poziva, naj bodo pri razvijanju teh strategij finančno solidarni z državami članicami z omejenimi proračunskimi možnostmi;

IV. Bolj prilagodljivi, dinamični in vključujoči trgi dela ter kakovostnejše zaposlitve

16. obžaluje, da letni pregled rasti 2013 ne obravnava kakovosti delovnih mest in namenja premalo pozornosti vzpostavljanju potrebnih pogojev za večjo udeležbo na trgu dela, zlasti žensk, delavcev starih nad 45 let, invalidov in najbolj ogroženih oseb;

17. opozarja, da so notranja neravnovesja držav članic vse večja, zlasti pri zaposlitvenih in socialnih kazalnikih; poudarja, da so se države članice z relativno nesegmentiranimi trgi dela, močnimi sistemi socialnega varstva in možnostjo začasnega prilagajanja delovnega urnika in delovnega časa ter drugimi prožnimi ureditvami dela (notranja prožnost) ter učinkovitimi modeli kolektivnih pogajanj izkazale kot odpornejše na zaposlitvene in socialne posledice krize;

18. poziva k oblikovanju bolj prilagodljivih in dinamičnih trgov dela, ki se zmorejo prilagajati motnjam v gospodarskih razmerah, ne da bi povzročili odpuščanja, ter bolj vključujočih trgov dela, ki spodbujajo večjo udeležbo, zlasti ranljivih in prikrajšanih ljudi;

Četrtek, 7. februar 2013

19. opozarja, da varčevalni ukrepi ne bi smeli ogroziti kakovosti zaposlitev niti socialne zaščite ter zdravstvenih in varnostnih standardov; spodbuja države članice, naj spodbujajo identifikacijo podjetij in MSP, ki si prizadevajo za socialno odličnost, ki presega minimalne zakonske zahteve.

V. Naložbe v izobraževanje in usposabljanje

20. poudarja ključno vlogo izobraževanja in usposabljanja pri doseganju ciljev strategije Evropa 2020;

21. poudarja pomen znižanja deleža mladih, ki predčasno opustijo šolanje, da bi se zmanjšalo število tistih, ki niso niti zaposleni niti se ne izobražujejo ali usposabljujejo;

22. Poziva države članice, naj med prizadevanjem za vzdržno in diferencirano fiskalno konsolidacijo, ki spodbuja rast, zagotovijo učinkovite in zadostne naložbe v izobraževanje, usposabljanje in vseživljenjsko učenje, da bi zadostile vsem zavezam strategije Evropa 2020;

23. poziva države članice, naj v ukrepe v okviru evropskega semestra vključijo evropske programe izmenjave na področju izobraževanja, usposabljanja, mladih in športa;

VI. Zagotavljanje kakovosti javnih storitev ter boj proti revščini in socialni izključenosti

24. je zelo zaskrbljen zaradi povečanja revščine in brezposelnosti v vseh starostnih skupinah od zadnjega cikla evropskega semestra 2012;

25. pozdravlja dejstvo, da letni pregled rasti 2013 obravnava revščino in socialno izključenost ter se spopada s socialnimi posledicami krize; poziva Komisijo, naj v priporočilih za posamezne države poudari te ukrepe in se zlasti posveti odpravljanju revščine zaposlenih, revščine med ljudmi, ki so slabo povezani s trgom dela ali sploh niso, in revščine med starejšimi; poziva Evropski svet, naj to smernico potrdi kot prednostno nalogo;

26. poziva, naj bo izvajanje celovitih strategij dejavnega vključevanja osrednji element evropskih in nacionalnih programov na področju socialne politike;

VII. o prizadevanju za sorazmerno fiskalno konsolidacijo, ki je prilagajena posameznim državam in spodbuja rast ter zagotavlja oživitvev gospodarstva in ustvarjanje delovnih mest

27. priznava, da je treba izvesti sorazmerne in diferencirane programe fiskalne konsolidacije in tako preprečiti kratkoročne, srednjeročne in dolgoročne negativne vplive teh programov na rast in zaposlovanje ter hkrati zagotoviti vzdržnost javnih financ; poudarja, da bi se moral vpliv programov fiskalne konsolidacije kritično ovrednotiti glede na njihove kratkoročne vplive na rast, zaposlovanje in socialno vključenost, predvsem v državah v recesiji ali z neznatno stopnjo rasti; poziva Komisijo in Evropski svet, naj izkoristita prožnost v času upada gospodarske rasti, ki jo določata Uredba (EU) št. 1175/2011 in Uredba Sveta (EU) št. 1177/2011;

28. poudarja, da bi morala Komisija bolj upoštevati posebne lokalne, regionalne in nacionalne trende in možne napake pri svojih napovedih, ki so temelj letnega pregleda rasti;

29. meni, da je treba fiskalno konsolidacijo izvesti na sorazmeren način, ki spodbuja rast, ter da mora biti potek konsolidacije prilagojen fiskalnemu manevrskemu prostoru posameznih držav in širšemu evropskemu gospodarstvu, da se prepreči morebitno negativno rast in negativne vplive na zaposlovanje pri sočasnem zagotavljanju vzdržnosti dolga;

30. poziva Komisijo, naj v skladu z nedavnimi revizijami Mednarodnega denarnega sklada ponovno uskladi svoje modele za vpliv multiplikacijskega učinka fiskalnih rezov v proračunih držav članic na rast in nastanek delovnih mest;

31. poziva Evropski svet, naj v smernicah politike zagotovi usklajenost med različnimi prednostnimi nalogami, tako da ne bo ogrožal trajnostne rasti in potenciala za ustvarjanje delovnih mest, povečeval revščine in socialne izključenosti oziroma preprečeval splošnega dostopa do zagotavljanja kakovostnih javnih storitev; meni, da mora biti glavna prednostna naloga izvajanje celostnih reformnih ukrepov in naložb, ki spodbujajo rast in ustvarjanje delovnih mest, obenem pa zagotavljanje vzdržnosti javnih financ;

Četrtek, 7. februar 2013

32. poziva Evropski svet, naj v primeru podpore prvi prednostni nalogi letnega pregleda rasti – „fiskalna konsolidacija, ki je prilagojena posameznim državam in spodbuja rast“ – izrecno razloži, kako je mogoče njeno polno izvajanje uskladiti s ciljem povečanja socialne kohezije in boja proti revščini, opisanega v četrti prednostni nalogi – „spopadanje z brezposelnostjo in socialnimi posledicami krize“;

33. poudarja, da je treba doseči polno usklajenost med ukrepi za proračunsko konsolidacijo in gospodarskimi ukrepi na eni strani ter ukrepi v zvezi s socialno politiko, rastjo in zaposlovanjem na drugi;

34. poudarja, da so strukturni skladi in kohezijski sklad s svojim finančnim obsegom in zastavljenimi cilji v času hude finančne stiske in zmanjšane posojilne zmožnosti zasebnega sektorja temeljni vzvod, ki državam članicam omogoča stimuliranje gospodarstva in doseganje ciljev iz strategije Evropa 2020 na področju rasti in zaposlovanja; v zvezi s tem poudarja, da bi morala biti kohezijska politika zaradi svoje ključne vloge pri razvoju nacionalnih programov v okviru evropskega semestra glavni poudarek letnega pregleda rasti in prispevati k letni razpravi o rasti in zaposlovanju v EU;

VIII. *Demokratska legitimnost in udeležba civilne družbe*

35. je zaskrbljen zaradi dejstva, da imajo Evropski parlament in nacionalni parlamenti, socialni partnerji in civilna družba še vedno omejeno vlogo v evropskem semestru; poudarja dejstvo, da v smernicah politike v letnem pregledu rasti, ki jih pripravi Komisija in jih mora potrditi Evropski svet, ni parlamentarne in civilne udeležbe in tako tudi ne demokratične legitimnosti;

36. meni, da ima Evropski parlament bistveno vlogo pri vzpostavitvi potrebne demokratične legitimnosti; meni, da bi moral Evropski svet, glede na neobstoje pravne podlage za redni zakonodajni postopek, ki bi veljal za letni pregled rasti, pri potrjevanju smernic politike upoštevati parlamentarne pripombe, da bi zagotovil demokratično legitimnost;

37. poziva Komisijo, naj od držav članic zahteva zagotovitev maksimalne preglednosti pri pripravi nacionalnega programa reform, pa tudi široko vključevanje nacionalnih parlamentov in socialnih partnerjev v ta proces;

Dodatna prizadevanja na področju zaposlovanja in socialnih zadev

Ustvarjanje delovnih mest s pomočjo strukturnih reform in v rast usmerjenih naložb

38. opozarja, da so za krepitev rasti s številnimi delovnimi mesti potrebne politike zaposlovanja, ki omogočajo ugodne pogoje za ustvarjanje delovnih mest, spodbujajo pozitivne prehode med delovnimi mesti ter med brezposelnostjo in zaposlenostjo, povečujejo ponudbo delovne sile ter izboljšujejo njeno geografsko razporejenost ter usklajenost znanj in spretnosti s potrebami trga dela;

39. poudarja, da so potrebne reforme trga dela, ki bi povečale produktivnost in učinkovitost dela ter tako izboljšale konkurenčnost gospodarstva EU in zagotavljale trajnostno rast in ustvarjanje delovnih mest, pri tem pa bi se dosledno spoštovala črka in duh evropskega socialnega pravnega reda in njegova načela; meni, da bi bilo treba reforme trga dela izvajati tako, da bi spodbujale kakovost delovnih mest;

40. predlaga, da države članice zmanjšajo davčno obremenitev dela, kadar to omogočajo fiskalne razmere, zlasti v zvezi s slabo plačanimi in nizkokvalificiranimi delavci ter ranljivimi skupinami; meni, da dobro usmerjeno začasno zmanjšanje prispevkov za socialno varnost ali subvencijske sheme za nova delovna mesta, zlasti za nizkokvalificirane in dolgotrajno brezposelne, zelo učinkovito spodbujajo ustvarjanje delovnih mest;

41. ugotavlja, da demografske spremembe vidno vplivajo na zagotavljanje socialne infrastrukture, kar je resen izziv za vse generacije v EU; glede tega poudarja, da bi morala Komisija v svojem pregledu več pozornosti nameniti vlogi kohezijskih politik pri soočanju z demografskimi izzivi;

Četrtek, 7. februar 2013

42. poudarja, da je treba uvesti potrebne reforme za zagotavljanje vzdržnosti pokojninskih sistemov; meni, da bi lahko upokojitveno starost ocenili na podlagi spreminjajoče se pričakovane življenjske dobe, vendar opozarja, da še vedno obstaja možnost za zvišanje dejanske upokojitvene starosti, ne da bi zvišali obvezno upokojitveno starost, in sicer z zmanjšanjem zgodnjega odhajanja s trga dela; meni, da morajo biti v reforme pokojninskih sistemov – za uspešno zvišanje dejanske upokojitvene starosti – vključene politike, ki omejuje dostop do sistemov zgodnjega upokojevanja in drugih načinov zgodnjega odhajanja s trga dela, razvijajo zaposlitvene možnosti za starejše delavce in zagotavljajo dostop do vseživljenjskega učenja, uvajajo davčne ugodnosti, ki spodbujajo delavce, da delajo dlje, ter podpirajo dejavno in zdravo staranje;

43. poziva Komisijo, naj sodeluje z državami članicami in zagotovi, da varčevalni programi ne bodo ovirali ukrepov za ustvarjanje delovnih mest in politik za spodbujanje rasti ter ne bodo ogrozili socialne zaščite; poziva države članice, naj dajo prednost odhodkom, ki spodbujajo rast, na primer izobraževanju, vseživljenjskemu učenju, raziskavam, inovacijam in energetski učinkovitosti, ter obenem zagotovijo učinkovitost tovrstne porabe;

44. se strinja s Komisijo, da lahko inovativni finančni instrumenti EU spodbudijo usmerjene naložbe, dosežejo multiplikacijski učinek proračuna EU in povečajo potencial EU za rast; zato poziva Komisijo, naj državam članicam in regijam leta 2013 in v prihodnjem programskem obdobju (2014–2020) zagotovi podrobne informacije, dodatno pomoč in smernice v zvezi z večjo uporabo finančnih instrumentov v okviru kohezijske politike; poziva države članice, naj sledijo zgledu Komisije in tudi v svojih nacionalnih programih reform jasno navedejo, kako nameravajo uporabiti sredstva iz strukturnih skladov uporabiti za spodbujanje prednostnih nalog v zvezi s povečanjem rasti in zaposlovanjem s pomočjo finančnih instrumentov;

45. pozdravlja pozornost, ki se v prednostnih nalogah letnega pregleda rasti 2013 namenja izrabi potenciala za ustvarjanje delovnih mest v ključnih sektorjih, kot so inovativne panoge, storitve, zeleno gospodarstvo, zdravstveno in socialno varstvo ter informacijske in komunikacijske tehnologije; poziva Komisijo in države članice, naj podpirajo pobude, ki spodbujajo razvoj teh sektorjev z visokim zaposlitvenim potencialom;

46. opozarja, da bodo za celovito izrabo potenciala za ustvarjanje delovnih mest v teh novih sektorjih potrebni prilagajanje, zlasti med nizkokvalificiranimi in starejšimi delavci, ter nova znanja in spretnosti; poziva Komisijo in države članice, naj predvidijo potrebe po znanjih in spretnostih v teh sektorjih ter zagotovijo naložbe v izobraževanje in usposabljanje za pridobitev teh znanj in spretnosti;

47. obžaluje, da v prednostnih nalogah letnega pregleda rasti 2013 sploh niso omenjeni ukrepi za vključevanje načela enakosti spolov; meni, da je znatno povečanje udeležbe žensk na trgu dela ključnega pomena za uresničitev krovnega cilja strategije EU 2020 glede stopnje zaposlenosti; poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo potrebne ukrepe za spodbujanje višje stopnje zaposlenosti žensk, kot so cenovno dostopno varstvo in otroško varstvo, ustrezne ureditve porodniškega, očetovskega in starševskega dopusta ter prilagodljivost delovnega časa in kraja dela;

48. poziva države članice, naj izboljšajo okolje za podjetja, zlasti za MSP, ter poziva Komisijo in Evropski svet, naj okrepi prizadevanja za izboljšanje enotnega trga, okrepitev digitalnega gospodarstva in osredotočenost na oblikovanje pametnih predpisov za zmanjšanje nepotrebne birokracije; pozdravlja Akt za enotni trg II ter poziva k njegovemu hitremu in celovitemu izvajanju;

49. poziva Komisijo, naj si enotni trg zastavi za osrednjo prednostno nalogo, saj znatno prispeva k uresničevanju ciljev evropskega semestra – trajnostne gospodarske rasti in zaposlenosti; meni, da bi morala priporočila Komisije za posamezne države državam članicam nuditi več praktičnih rešitev za boljše delovanje enotnega trga, zato da bi dosegli močnejšo podporo javnosti in politične zaveze in spodbudili dokončanje enotnega trga;

50. pozdravlja priznanje pomena dostopa MSP do financiranja, saj so MSP temelj zaposlovanja in ustvarjanja delovnih mest v EU in imajo pomemben potencial za reševanje brezposelnosti mladih in odpravo razlik med spoloma; poziva države članice, naj v svojih nacionalnih načrtih za rast kot absolutno prednostno nalogo določijo dostop MSP do financiranja; poziva države članice, naj omogočijo enostaven dostop do temu namenjenih evropskih sredstev;

51. priznava pomembnost večje posojilne zmogljivosti EIB in priporoča, da se ta uskladi s prednostnimi nalogami EU, usmerjenimi v odpravljanje razlik med regijami; poziva Komisijo, naj države članice pozove, da del dodeljenih sredstev iz strukturnih skladov uporabijo za prevzem dela tveganj iz posojil EIB ter zagotavljanje garancij za posojila malim in

Četrtek, 7. februar 2013

srednjim podjetjem ter mikropodjetjem, s čimer bi spodbudili gospodarsko dejavnost v vseh sektorjih in regijah, zagotovili dodatne zaposlitvene priložnosti ter odpravili nezadosten dostop do kreditov, ki ovira poslovanje malih in srednjih podjetij;

52. poziva države članice, naj spodbujajo in podpirajo podjetništvo, vključno s socialnim podjetništvom, in ustanavljanje novih podjetij, zlasti s programi za razvoj podjetništva in z dostopom do financiranja;

53. poziva Komisijo, naj v večletnem okviru 2014–2020 močno podpre socialno podjetništvo, saj v njem obstaja velik potencial za nova delovna mesta in inovativno rast;

54. poziva Komisijo, naj za doseganje ciljev strategije Evropa 2020 v celoti uporabi instrumente in finančno podporo EU; poziva države članice, naj v celoti izkoristijo strukturne sklade za povečanje zaposljivosti in učinkovit boj proti strukturni in dolgoročni brezposelnosti ter brezposelnosti mladih;

55. ugotavlja, da kohezijska politika kot ključno investicijsko orodje EU, ki ima pomembno vlogo pri izvajanju strategije Evropa 2020 in je ustrezno usmerjeno v lokalne, regionalne in nacionalne potrebe po naložbah, prispeva ne le k zmanjšanju neenakosti med regijami, temveč tudi k oživitvi gospodarstva držav članic in učinkovitemu doseganju trajnostne rasti ter ustvarjanju delovnih mest v državah članicah in Uniji kot celoti; ugotavlja, da je zato kohezijska politika eden od najboljših razpoložljivih instrumentov, ki bo prispeval k temu, da bo okrevanje vključevalo toliko novih delovnih mest, kot jih bo Komisija predvidela v letnem pregledu rasti za leto 2013; v zvezi s tem meni, da bi zmanjšanje sredstev, namenjenih kohezijski politiki, bistveno negativno vplivalo na uresničevanje ciljev strategije Evropa 2020, zato poudarja, da je treba v novem programskem obdobju tej politiki nameniti ustrezna proračunska sredstva, tj. vsaj toliko, kot je bilo dogovorjeno za sedanje programsko obdobje 2007–2013, ter da mora še naprej zajemati vse regije EU;

56. pozdravlja priznanje Komisije v letnem pregledu rasti za leto 2013, da je treba okrepiti upravne zmogljivosti, če želimo zagotoviti hitrejšo razdelitev doslej nedodeljenih sredstev iz strukturnih skladov; izpostavlja, da bi morala biti tovrstna prizadevanja osredotočena na organe na nacionalni, regionalni in lokalni ravni; poudarja, da lahko hitrejša dodelitev doslej nedodeljenih sredstev iz strukturnih skladov prispeva k povečanju likvidnosti trga;

57. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da bo imela regionalna politika še naprej pomembno vlogo pri razvoju nacionalnih programov v okviru evropskega semestra ter da bo predstavljala bistveno orodje za srednje- in dolgoročno doseganje opredeljenih ciljev glede socialnih politik in zaposlovanja;

58. meni, da mora kohezijska politika z možnostjo prilagajanja posebnim potrebam in razmeram na lokalni, regionalni in nacionalni ravni nujno prispevati k zmanjšanju notranjih konkurenčnih neskladij in strukturnih neravnovesij; v zvezi s tem pozdravlja pobudo Komisije za ponovno načrtovanje nedodeljenih sredstev iz strukturnega sklada v korist malih in srednjih podjetij, energetske učinkovitosti in zaposlovanju mladih, če je mogoče; želi biti redno obveščen o izvajanju te pobude na nacionalni ravni;

Zaposlovanje mladih

59. poziva države članice, naj sprejmejo ukrepe, ki bodo mladim olajšali prehod iz izobraževanja in usposabljanja na trg dela; s tem v zvezi poudarja uspešnost „dualnega poklicnega usposabljanja“ v nekaterih državah članicah, ki zagotavlja najvišjo stopnjo zaposlenosti med mladimi v Evropski uniji;

60. meni, da je ključnega pomena mladim pomagati učinkoviteje osvojiti spretnosti, za kar je potrebna več sodelovanja in komunikacije med gospodarskimi družbami, vlada in ponudniki izobraževanja;

61. pozdravlja napoved Komisije, da bo predstavila sveženj za zaposlovanje mladih; poziva države članice, naj v tesnem sodelovanju s socialnimi partnerji spodbujajo in razvijajo jamstvo za mlade, katerega namen je vsem mladim v EU ponuditi zaposlitev, vajeništvo, dodatno usposabljanje ali kombinacijo dela in usposabljanja po največ štirih mesecih brezposelnosti; meni, da ima financiranje Unije, zlasti Evropski socialni sklad, ključno vlogo pri sofinanciranju jamstev za mlade; poziva

Četrtek, 7. februar 2013

Komisijo, naj državam članicam in regijam ponudi tehnično pomoč, da bodo lahko dobro izrabile Evropski socialni sklad za razvoj jamstev za mlade; poudarja, da bi morali nacionalni sektorski partnerji, ki tesno sodelujejo z lokalnimi in regionalnimi organi, imeti ključno vlogo pri izvajanju jamstva za mlade;

62. ugotavlja, da bi bil poleg jamstva za mlade potreben tudi okvir za kakovost, ki bi zagotavljal kakovost jamstev in da ponudbe za izobraževanje, usposabljanje in zaposlitve vključujejo ustrezne delovne pogoje ter zdravstvena in varnostna merila; meni, da bi morali v tem okviru mladim zagotoviti individualizirano oceno potreb vsakega izmed njih in storitve, prilagojene njihovim potrebam;

63. pozdravlja predlog Komisije, da se prek Odbora za zaposlovanje vzpostavi večstranski nadzor nad izvajanjem jamstva za mlade, in poziva, naj se Evropski parlament temu pridruži;

64. pozdravlja pobudo Komisije, da predlaga priporočilo Sveta o jamstvih za mlade; poziva države članice in regije, naj spodbujajo podjetništvo in samozaposlovanje med mladimi ter izvajajo posebne usmerjene podporne programe za razvoj podjetništva, namenjene mladim;

65. poudarja, da je Evropski svet januarja 2012 predlagal pilotni ukrep za pomoč osmim državam članicam z najvišjimi stopnjami brezposelnosti mladih, da bi lahko prerazporedile del svojih sredstev, dodeljenih iz strukturnih skladov EU, za boj proti brezposelnosti mladih; obžaluje, da je maja 2012 Komisija znatno znižala ocene razpoložljivih sredstev za prerazporeditev z 82 milijard EUR na 29 800 milijonov EUR in tako zmanjšala obseg pilotnih ukrepov; obžaluje, da je bil doslej le manjši del teh sredstev preusmerjen za pomoč mladim pri iskanju zaposlitve;

66. pozdravlja predlog za večjo izrabo Evropskega socialnega sklada za ukrepe glede zaposlovanja mladih v programskem obdobju 2014–2020; poziva k uporabi sredstev Evropskega socialnega sklada za ukrepe v zvezi z mladimi, osredotočene predvsem na vajeništvo/pripravištvo in podjetništvo; pozdravlja prerazporeditev neporabljenih sredstev strukturnih skladov iz finančnega obdobja EU 2007–2013 za odpravljanje visoke stopnje brezposelnosti ter spodbujanje malih in srednjih podjetij;

Naložbe v izobraževanje in usposabljanje

67. poudarja, kako pomembno je izboljšati spremljanje znanj in spretnosti v določenih sektorjih in/ali regijah ter čim prej odpraviti neuskkljenost med ponudbo znanj in spretnosti ter povpraševanjem po njih; poziva Komisijo in države članice, naj sodelujejo pri oblikovanju pregleda znanj in spretnosti v EU ter tako omogočijo celosten vpogled v potrebe po njih;

68. poziva EU in države članice, naj skrbijo za sodelovanje in sinergije med sektorjem izobraževanja in usposabljanja ter podjetji, da se predvidijo potrebe po znanjih in spretnostih ter sistem izobraževanja in usposabljanja prilagodi potrebam trga dela in tako delovni sili zagotovijo potrebna znanja in spretnosti glede na spremembe v delovnem okolju in posamezne potrebe vse starejše delovne sile ter olajša prehod iz izobraževanja in usposabljanja na trg dela;

69. poziva države članice, naj prednostno omogočijo naložbe v izobraževanje, usposabljanje, spodbujanje podjetniških znanj in spretnosti ter vseživljenjsko učenje za vse starostne skupine, ne samo s formalnim učenjem, ampak tudi z razvojem neformalnega in priložnostnega učenja; opozarja na dolgoročne socialne in gospodarske posledice zmanjševanja proračunov za izobraževanje in usposabljanje, saj to ovira izhod iz krize in zmanjšuje konkurenčnost gospodarstev držav članic;

70. poudarja dejstvo, da imata lahko izraba novih priložnosti za učenje ter čim boljše izkoriščanje znanja, spretnosti in kompetenc, pridobljenih zunaj formalnega izobraževanja, pomembno vlogo pri izboljšanju zaposljivosti; poudarja pomen potrjevanja neformalnega in priložnostnega učenja; pozdravlja predlog Komisije za priporočilo Sveta, v katerem bi te države članice pozval, naj do leta 2015 vzpostavijo sistem potrjevanja, povezan z evropskim okvirom kvalifikacij, vključno z možnostjo pridobitve celotnih ali delnih kvalifikacij na osnovi neformalnega ali priložnostnega učenja;

Četrtek, 7. februar 2013

71. spodbuja učinkovito izvajanje nacionalnih okvirov kvalifikacij kot orodij za spodbujanje razvoja vseživljenjskega učenja; ponovno poziva Komisijo, naj udejanji evropski potni list znanj in spretnosti ter tako zagotovi preglednost in spodbuja čezmejno mobilnosti delavcev;

72. poudarja, da je treba izboljšati kakovost, usposobljenost in status učiteljev, ki so bistveni pogoj za učinkovit evropski sistem izobraževanja in usposabljanja; poziva Komisijo in države članice, naj temu cilju namenijo potrebna prizadevanja in sredstva;

Bolj prilagodljivi, dinamični in vključujoči trgi dela ter kakovostnejše zaposlitve

73. meni, da bi morale biti reforme trga dela usmerjene v povečanje produktivnosti in konkurenčnosti ter obenem varovanje kakovosti delovnih mest; poziva Evropski svet, naj bo v smernicah politike za leto 2013 pozoren na kakovost delovnih mest, zlasti v zvezi z dostopom delavcev do temeljnih delavskih pravic, ki so določene v ustanovitvenih pogodbah, in brez poseganja v zakonodaje držav članic;

74. meni, da bi morale strukturne reforme trga dela uvesti notranjo prožnost za ohranjanje zaposlitev v času gospodarskih motenj ter zagotoviti kakovost delovnih mest, varnost pri prehodih med zaposlitvami, programe nadomestil za primer brezposelnosti, ki so osnovani na zahtevah za uveljavljanje te pravice in ohranjajo spodbude za delo, obenem pa zagotavljajo zadostne dohodke, ter pogodbene dogovore za boj proti segmentaciji trga dela, predvideti prestrukturiranje gospodarstva ter zagotoviti dostop do vseživljenjskega učenja;

75. poziva države članice, naj se borijo proti obstoječim negotovim delovnim pogojem in lažnemu samozaposlovanju ter njihovem širjenju ter naj zagotovijo, da bodo imele osebe, ki so zaposlene s pogodbami za določen čas ali s krajšim delovnim časom, in samozaposlene osebe ustrezno socialno zaščito in dostop do usposabljanja;

76. poziva države članice, naj po potrebi izboljšajo zakonodajo na področju zaposlovanja s ciljem spodbujati stabilna delovna razmerja ter podpirajo in razvijajo pogoje za omogočanje prožnejših oblik dela in ustrezne ravni socialne varnosti, zlasti za starejše in mlajše delavce, ter s programi za podporo prostovoljne mobilnosti spodbujajo mobilnost delavcev;

77. poziva Komisijo in države članice, naj se posvetijo nizki ravni udeležbe prikrajšanih skupin na trgu dela, vključno s pripadniki manjšin (npr. Romi) in invalidi, in naj vedno spoštujejo pravico do dostojnega plačila;

78. poziva države članice, naj v tesnem sodelovanju s socialnimi partnerji povečajo doseg in učinkovitost aktivnih politik trga dela, ki jih bodo vzajemno podpirale spodbude za aktiviranje, na primer socialni programi za vključevanje v delo, in ustrezni sistemi socialnih prejemkov, da bi ohranile zaposljivost, podpirale ljudi pri ponovnem vključevanju na trg dela in zaščitile dostojne življenjske pogoje;

79. poziva države članice, naj predvidijo procese prestrukturiranja in tako ohranijo delovna mesta, skrbijo za notranjo in zunanjo mobilnost ter zmanjšajo morebitne negativne učinke teh procesov; poziva države članice, naj ob ustreznem upoštevanju načela subsidiarnosti učinkovito izvajajo nacionalno zakonodajo in obstoječe direktive EU, na primer direktivo o kolektivnih odpustih, direktivo o prenosih podjetij in direktivo o obveščanju in posvetovanju; meni, da bi morali imeti skladi EU pomembno vlogo pri izogibanju morebitnim negativnim učinkom procesov prestrukturiranja ter njihovem zmanjševanju in blaženju;

80. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo učinkovito izvajanje Direktive 2000/78/ES o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu;

81. poziva Komisijo in države članice, naj poglobijo povezanost evropskega trga dela in sprejmejo ukrepe za izboljšanje mobilnosti znotraj trgov dela in med njimi tako, da odstranijo pravne in upravne ovire do prostega gibanja delavcev znotraj EU, kot so prehodne omejitve na trgu dela za delavce iz Romunije in Bolgarije, in da povečajo obseg pravic socialne varnosti ter izboljšajo pogoje dela delavcev, ki izkoristijo pravico do prostega gibanja; poziva države članice, naj v večji meri uporabljajo Evropske službe za zaposlovanje (EURES) in tako povečajo čezmejno usklajevanje ponudbe in povpraševanja po delovnih mestih;

Četrtek, 7. februar 2013

82. opozarja na povečanje revščine in brezposelnosti v vseh starostnih skupinah; poziva Komisijo in države članice, naj zato sprejmejo nove zaveze za odpravljanje teh razmer, zlasti v zvezi z revščino zaposlenih, revščino med ljudmi, ki so slabo povezani s trgom dela, vključno z dolgotrajno brezposelnimi starejšimi delavci, ali sploh niso, in revščino med starejšimi;

83. poziva države članice, naj zagotovijo, da se bodo negativni učinki fiskalne konsolidacije na enakost med spoloma, zaposlovanje žensk in revščino izničili tako, da bodo upoštevale načelo enakosti spolov pri nacionalnih proračunih in strožja priporočila državam članicam, povezana s spolom, ter cilje strategije Evropa 2020 in ustrezne nacionalne cilje razčlenile po spolu;

Zagotavljanje kakovosti javnih storitev, boj proti revščini in spodbujanje socialnega vključevanja

84. poziva države članice, naj izboljšajo ustreznost in učinkovitost sistemov socialne zaščite ter zagotovijo, da bodo še naprej opravljali nalogo zaščite pred revščino in socialno izključenostjo; obenem ugotavlja, da je treba posodobiti evropski socialni model v smeri „spodbujajočih socialnih držav“, ki vlagajo v ljudi in zagotavljajo sredstva in pobude, da bi ustvarile trajnostna delovna mesta in rast ter preprečile socialna neskladja;

85. poziva države članice, naj izvajajo strategije dejavnega vključevanja ter zagotavljajo ustrezne in cenovno dostopne visokokakovostne storitve in načrtovanje poti do kakovostne zaposlitve, da bi preprečile marginalizacijo skupin z nizkimi dohodki in ranljivih skupin;

86. poziva države članice, naj v nacionalnih programih reform navedejo, kako bodo uporabljale sredstva EU za podporo uresničevanju nacionalnih ciljev glede revščine ter drugih ciljev na področju socialnih zadev, zaposlovanja in izobraževanja, ki zagotavljajo uresničitev ciljev strategije Evropa 2020;

87. poziva EU in države članice, naj zagotovijo, da bodo vse reforme na področju zdravstvenih sistemov osredotočene na izboljševanje kakovosti ter zagotavljanje ustreznosti, cenovne in univerzalne dostopnosti ter vzdržnosti;

88. meni, da so usmerjene subvencije za zaposlovanje novih ljudi iz prikrajšanih skupin učinkovit način za povečanje njihove udeležbe na trgu dela;

89. poziva države članice in Komisijo, naj zagotovijo, da bo fiskalna konsolidacija skladna z zaposlitveno in socialno razsežnostjo strategije Evropa 2020;

90. je zaskrbljen nad socialnim vplivom krize na revščino med ženskami; poziva Komisijo, naj oceni učinke fiskalne konsolidacije na enakost spolov in zaposlovanje žensk;

91. poziva države članice, naj razvijejo ukrepe za zmanjševanje revščine zaposlenih, na primer z zagotavljanjem zadostne udeležbe na trgu dela v gospodinjstvih in olajševanjem prehoda na zahtevnejša delovna mesta za ljudi na slabo plačanih ali negotovih delovnih mestih; poziva države članice, naj se borijo proti revščini zaposlenih z izvajanjem politik trga dela, namenjenih zagotavljanju dostojnih plač zaposlenim;

92. poziva Komisijo, naj pristojnim odborom Parlamenta predstavi letni pregled rasti, in sicer vsako leto v začetku novembra, začeni s 4. in 5. novembrom 2013, in s tem Parlamentu omogoči dovolj časa, da predstavi svoje poglede v naslednjih evropskih semestrih;

Dodatna prizadevanja, potrebna za krepitev upravljanja, zavezanosti in demokratične legitimnosti

93. poziva Evropski svet in države članice, naj zagotovijo tesno udeležbo nacionalnih in regionalnih parlamentov, socialnih partnerjev, javnih organov in civilne družbe pri izvajanju in spremljanju smernic politike v okviru strategije Evropa 2020 in procesa gospodarskega upravljanja, da bi zagotovile njihovo zavezanost;

94. poziva Evropski svet in Komisijo, naj učinkoviteje vključita spremljanje in ocenjevanje zaposlenosti, socialne in izobraževalne cilje strategije Evropa 2020 v evropski semester 2013;

95. ponovno poziva k večji demokratični legitimnosti evropskega semestra; poziva Evropski svet, naj pri sprejemanju političnih smernic za leto 2013 obravnava pomisleke in predloge, ki jih je izrazil Evropski parlament;

Četrtek, 7. februar 2013

96. želi, da bi Parlament ustrezno sodeloval v evropskem semestru, da bi zastopal interese državljanov in tako povečal legitimnost socialnih politik, ki jih morajo izvajati države članice;

97. želi, da se okrepi vloga nacionalnih parlamentov v smislu njihovega vključevanja v proces priprave gospodarskih in socialnih politik v okviru evropskega semestra, s čimer se bo povečala legitimnost sprejetih odločitev;

98. poziva k obveznemu sodelovanju socialnih partnerjev in civilne družbe pri izboljšanju ustreznosti in učinkovitosti socialnih politik;

o
o o

99. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

PRILOGA

KONKRETNA PRIPOROČILA, KI NAJ JIH EVROPSKI SVET VKLJUČI V SMERNICE POLITIKE

Cilji strategije Evropa 2020

Priporočilo št. 1 o uresničevanju ciljev strategije Evropa 2020

Evropski parlament meni, da bi moral biti cilj letnih političnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet na podlagi letnega pregleda rasti, da:

se dosežejo cilji strategije Evropa 2020 za pametno, trajnostno in vključujočo rast;

zaveze, določene v nacionalnih programih reform za leto 2013, zadostujejo za uresničevanje ciljev strategije Evropa 2020;

države članice učinkoviteje usmerjajo porabo sredstev iz svojih nacionalnih proračunov za uresničevanje ciljev strategije Evropa 2020;

se dovolj sredstev iz skladov EU nameni doseganju ciljev strategije Evropa 2020.

Ustvarjanje delovnih mest s pomočjo strukturnih reform in v rast usmerjenih naložb

Priporočilo št. 2.1 o nacionalnih načrtih za delovna mesta

Evropski parlament meni, da bi moral biti cilj letnih političnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet na podlagi letnega pregleda rasti, da:

države članice predložijo nacionalne načrte za delovna mesta kot del nacionalnih programov reform za leto 2013;

nacionalni načrti za delovna mesta vključujejo:

— celovite ukrepe za ustvarjanje delovnih mest in zeleno zaposlovanje, zlasti v sektorjih z visokimi potenciali za ustvarjanje delovnih mest,

— povezavo med politikami zaposlovanja in finančnimi instrumenti,

— po potrebi reforme trga dela,

— aktivne politike na trgu dela, usmerjene v brezposelnost mladih, dolgoročno brezposelnost, brezposelnost starejših in drugih ranljivih kolektivnih skupin,

— jasen razpored za postopno uvajanje večletnega programa reform v naslednjih dvanajstih mesecih ter navedbo področij in regij, ki se srečujejo s primanjkljaji in presežki določenih specializacij;

Četrtek, 7. februar 2013

Priporočilo št. 2.2 o reformah davčne obremenitve dela

Evropski parlament meni, da bi moral biti cilj letnih političnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet na podlagi letnega pregleda rasti, da:

države članice sprejmejo reforme davčne obremenitve dela, ki spodbujajo zaposlovanje;

države članice razmislijo o zmanjšanju davčne obremenitve dela, zlasti o dobro usmerjenem začasnem zmanjšanju prispevkov za socialno varnost ali o subvencijskih shemah za nova delovna mesta, predvsem za slabo plačane in nizkokvalificirane delavce, dolgotrajno brezposelne ter druge ranljive skupine, pri čemer zagotavljajo dolgoročno vzdržnost javnih pokojninskih sistemov.

Priporočilo št. 2.3 o boju proti neprijavljenemu delu

Evropski parlament meni, da bi moral biti cilj letnih političnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet na podlagi letnega pregleda rasti, da:

se neformalno in neprijavljeno delo preoblikuje v redno zaposlitev, med drugim s povečanjem zmogljivosti delovnih inšpekcij.

Priporočilo št. 2.4 o sistemih določanja plač

Evropski parlament meni, da bi moral biti cilj letnih političnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet na podlagi letnega pregleda rasti, da:

se posodobi sisteme določanja plač – v okviru socialnega dialoga z aktivnim sodelovanjem socialnih partnerjev in z upoštevanjem raznolikosti nacionalnih modelov pri odnosih med delavci in delodajalci – in tako uskladi plače z gibanji produktivnosti v mejah, ki omogočajo dostojno življenje,

Priporočilo št. 2.5 o reformah za zagotavljanje vzdržnosti pokojninskih sistemov

Evropski parlament meni, da bi moral biti cilj letnih političnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet na podlagi letnega pregleda rasti, da:

se uvedejo potrebne reforme za zagotavljanje vzdržnosti pokojninskih sistemov, osnovane na tem, da:

- bi se lahko upokojitvena starost ocenila na podlagi spreminjanja pričakovane zdrave življenjske dobe,
- se dejanska upokojitvena starost zviša z izboljšanjem delovnih pogojev, zmanjšanjem zgodnjega odhajanja s trga dela (na primer z uvedbo davčnih ugodnosti, ki spodbujajo delavce, da delajo dlje) in z omogočanjem fleksibilnih prehodov delavcev iz delovne dobe v upokojitev,
- morajo biti politike za povečanje zaposlitvenih možnosti za starejše delavce in dostop do vseživljenjskega učenja ter dejavno in zdravo staranje v središču reform pokojninskih sistemov, da se prepreči daljša obdobja brezposelnosti starejših delavcev;

Priporočilo št. 2.6 o v rast usmerjenih naložbah

Evropski parlament meni, da bi moral biti cilj letnih političnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet na podlagi letnega pregleda rasti, da:

varčevalni programi ne ovirajo ukrepov za ustvarjanje delovnih mest in politik za spodbujanje rasti niti ne ogrožajo socialne zaščite;

države članice prednostno obravnavajo naložbe, ki spodbujajo rast, in sicer v izobraževanje, vseživljenjsko učenje, raziskave in inovacije ter energetska učinkovitost.

Četrtek, 7. februar 2013

Priporočilo št. 2.7 o izrabi potenciala za ustvarjanje delovnih mest v ključnih sektorjih, kot so zeleno gospodarstvo, zdravstveno in socialno varstvo ter informacijske in komunikacijske tehnologije

Evropski parlament meni, da bi moral biti cilj letnih političnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet na podlagi letnega pregleda rasti, da:

Komisija in države članice podpirajo pobude in naložbe, ki spodbujajo razvoj sektorjev z visokimi zaposlitvenimi potenciali, kot so inovativne panoge, zeleno gospodarstvo, storitve, zdravstvena in socialna oskrba ter informacijske in komunikacijske tehnologije;

Komisija in države članice predvidijo potrebe po znanjih in spretnostih v teh sektorjih ter naložbe v izobraževanje in usposabljanje za pridobitev teh znanj in spretnosti, obenem pa spodbujajo prilagajanje delavcev, zlasti nizkokvalificiranih in starejših delavcev.

Priporočilo št. 2.8 o strukturnih reformah za spodbujanje ustvarjanja delovnih mest med ženskami

Evropski parlament meni, da bi moral biti cilj letnih političnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet na podlagi letnega pregleda rasti, da:

se uporabi načelo enakosti med spoloma v smernicah politike, ki jih sprejme Evropski svet;

se sprejmejo potrebni ukrepi za spodbujanje višje stopnje zaposlenosti žensk, kot so cenovno dostopno varstvo in otroško varstvo, ustrezne ureditve porodniškega, očetovskega in starševskega dopusta ter prilagodljivost delovnega časa in kraja dela.

Priporočilo št. 2.9 o popolni uresničitvi enotnega trga

Evropski parlament meni, da bi moral biti cilj letnih političnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet na podlagi letnega pregleda rasti, da:

Komisija in Evropski svet okrepita prizadevanja za izboljšanje enotnega trga, okrepitev digitalnega gospodarstva in osredotočenost na oblikovanje pametnih predpisov za zmanjšanje nepotrebne birokracije; se Akt za enotni trg II začne nemudoma izvajati.

priporočila Komisije za posamezne države bi morala hkrati državam članicam omogočati več praktičnih rešitev za boljše delovanje enotnega trga, zato da bi dosegli močno podporo javnosti in politične zaveze in spodbudili dokončanje enotnega trga;

Priporočilo št. 2.10 o izboljšanju okolja za podjetja, zlasti za MSP

Evropski parlament meni, da bi moral biti cilj letnih političnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet na podlagi letnega pregleda rasti, da:

države članice sprejmejo potrebne zakonodajne in upravne ukrepe za izboljšanje okvira za poslovanje, zlasti za MSP;

Komisija in države članice v svojih političnih programih kot absolutno prednostno nalogo obravnavajo dostop MSP do financiranja;

države članice spodbujajo in podpirajo podjetništvo, vključno s socialnim podjetništvom, in ustanavljanje novih podjetij, zlasti s programi za razvoj podjetništva in z dostopom do financiranja.

Priporočilo št. 2.11 o celovitem črpanju sredstev EU

Evropski parlament meni, da bi moral biti cilj letnih političnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet na podlagi letnega pregleda rasti, da:

države članice v celoti izkoristijo strukturne sklade za povečanje zaposljivosti in učinkovit boj proti brezposelnosti mladih ter strukturni in dolgoročni brezposelnosti ter za doseganje ciljev strategije Evropa 2020.

Četrtek, 7. februar 2013

Poziva Komisijo, naj razišče načine za povečanje stopnje sofinanciranja strukturnih skladov v primeru držav članic z največjo stopnjo brezposelnosti, da bi jim pomagali nadomestiti omejitve manevskega prostora njihovih nacionalnih politik in financirati politike aktivnega trga dela. Poziva Komisijo, naj razmisli in v ta namen poišče dodatna sredstva v drugih virih financiranja.

Poziva, naj se vsaj 25 % sredstev iz kohezijskih skladov nameni Evropskemu socialnemu skladu za programsko obdobje 2014–2020.

Zaposlovanje mladih

Priporočilo št. 3.1 o zaposlovanju mladih kot prednostni nalogi

Evropski parlament meni, da bi moral biti cilj letnih političnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet na podlagi letnega pregleda rasti, da:

Evropski svet v smernicah politike za leto 2013 zaposlenost mladih obravnava kot prednostno nalogo. Države članice morajo predstaviti načrte za delovna mesta mladih v okviru nacionalnih programov za delovna mesta, Evropska komisija pa mora spremljati vsebovane cilje politike.

Ukrepi za boj proti brezposelnosti mladih vključujejo:

- usmerjene ukrepe za aktivno politiko trga dela,
- države članice in regije v tesnem sodelovanju s socialnimi partnerji izvajajo jamstvo za mlade, katerega namen je, da vsi v EU, ki so mlajši od 25 let, prejmejo kakovostno ponudbo za zaposlitev, nadaljnje izobraževanje, vajeništvo ali pripravništvo v roku štirih mesecev od trenutka, ko so postali brezposelni ali zapustili formalno izobraževanje. Financiranje Unije, namenjeno temu jamstvu, zlasti Evropski socialni sklad, ima ključno vlogo.
- ukrepe, ki odpravljajo neuskkljenost med ponudbo znanj in spretnosti in povpraševanjem po njih na trgu dela, zlasti s preprečevanjem predčasnega opuščanja šolanja ali programov vajeništva in zagotavljanjem, da sistemi izobraževanja in usposabljanja mladim učinkovito ponujajo potrebna znanja in spretnosti,
- okvire, ki zagotavljajo prehod iz izobraževanja na trg dela,
- spodbujanje podjetništva in samozaposlovanja ter izvajanje posebnih usmerjenih podpornih programov za razvoj podjetništva, namenjenih mladim.

Priporočilo št. 3.2 o mladih, ki niso niti zaposleni niti se ne izobražujejo ali usposablajo

Evropski parlament meni, da bi moral biti cilj letnih političnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet na podlagi letnega pregleda rasti, da:

države članice s podporo institucij EU razvijajo celostne strategije za mlade, ki niso niti zaposleni niti se ne izobražujejo ali usposablajo;

države članice in regije v tesnem sodelovanju s socialnimi partnerji spodbujajo in razvijajo jamstvo za mlade, katerega namen je vsem v EU, ki so mlajši od 25 let, ponuditi zaposlitev, vajeništvo, dodatno usposabljanje ali kombinacijo dela in usposabljanja po največ štirih mesecih brezposelnosti;

Komisija državam članicam in regijam ponudi tehnično pomoč, da bodo lahko dobro izrabile Evropski socialni sklad za razvoj jamstev za mlade.

Priporočilo št. 3.3 o boljši izrabi sredstev EU za bolj proti brezposelnosti mladih

Evropski parlament meni, da bi moral biti cilj letnih političnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet na podlagi letnega pregleda rasti, da:

se v programskem obdobju 2014–2020 Evropski socialni sklad bolj izrabi za ukrepe glede zaposlovanja mladih;

Četrtek, 7. februar 2013

se poraba sredstev Evropskega socialnega sklada osredotoči na ukrepe v zvezi z mladimi, predvsem na vajeništvo/pripravnništvo in podjetništvo.

O naložbah v izobraževanje in usposabljanje

Priporočilo št. 4.1 o odpravljanju neuskklajenosti med ponudbo znanj in spretnosti ter povpraševanjem po njih

Evropski parlament meni, da bi moral biti cilj letnih političnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet na podlagi letnega pregleda rasti, da:

se bolje spremljajo znanja in spretnosti v določenih sektorjih in/ali regijah ter se čim prej odpravi neuskklajenost med ponudbo znanj in spretnosti ter povpraševanjem po njih;

Komisija in države članice sodelujejo pri oblikovanju pregleda znanj in spretnosti v EU ter tako omogočijo celosten vpogled v potrebe po znanjih in spretnostih v EU;

se pospešujeta sodelovanje in sinergije med sektorjem izobraževanja in usposabljanja ter podjetji, da se predvidijo potrebe po znanjih in spretnostih ter sistem izobraževanja in usposabljanja prilagodi potrebam trga dela in tako delovni sili zagotovijo potrebna znanja in spretnosti ter olajša prehod iz izobraževanja in usposabljanja na trg dela;

se spodbuja dostop do vseživljenjskega učenja za vse starostne skupine, ne samo s formalnim učenjem, ampak tudi z razvojem neformalnega in priložnostnega učenja;

se do leta 2015 vzpostavi sistem potrjevanja neformalnega ali priložnostnega učenja, povezan z evropskim okvirom kvalifikacij;

se učinkovito izvajajo nacionalni okviri kvalifikacij in se udejanji evropski potni lista znanj in spretnosti.

Priporočilo št. 4.2 o naložbah v izobraževanje in usposabljanje

Evropski parlament meni, da bi moral biti cilj letnih političnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet na podlagi letnega pregleda rasti, da:

se zagotovijo učinkovite naložbe v izobraževanje in usposabljanje ob prizadevanju za konsolidacijo javnih financ;

se prilagodijo ukrepi in sredstva za izboljšanje kakovosti, usposobljenosti in statusa učiteljev.

Bolj prilagodljivi, dinamični in vključujoči trgi ter kakovostnejše zaposlitve

Priporočilo št. 5.1 o reformah trga dela

Evropski parlament meni, da bi moral biti cilj letnih političnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet na podlagi letnega pregleda rasti, da:

se spodbujajo strukturne reforme trga dela, ki bi povečale produktivnost in učinkovitost dela ter tako izboljšale konkurenčnosti gospodarstva EU in zagotavljal trajnostno rast in ustvarjanje delovnih mest.

Reforme trga dela bi morale:

- uvesti notranjo prožnost skupaj z ustrežno ravno socialne varnosti za ohranjanje zaposlitev v času gospodarskih motenj,
- zagotoviti pogoje za kombiniranje delovnih odgovornosti in varstva,
- olajšati pozitivne in varne prehode med delovnimi mesti ter med brezposelnostjo in zaposlenostjo,
- programe nadomestil za primer brezposelnosti osnovati na zahtevah za uveljavljanje te pravice in povezati z učinkovitimi politikami ponovnega vključevanja, pri čemer ti programi ohranjajo spodbude za delo in obenem zagotavljajo zadostne dohodke,
- dosledno upoštevati delovne in socialne pravice delavcev,
- zagotavljati boj proti segmentaciji trga dela in negotovosti dela,

Četrtek, 7. februar 2013

- krepiti usklajenost socialnega dialoga na ravni EU,
- predvideti prestrukturiranje gospodarstva,
- zagotavljati dostop do vseživljenjskega učenja,
- obravnavati nizko udeležbo prikrajšanih skupin na trgu dela, vključno s pripadniki manjšin (npr. Romi) in invalidi,
- povečati ponudbo delovne sile z izboljšanjem njene geografske razporejenosti ter usklajenosti znanj in spretnosti s potrebami trga dela,
- povečati, v tesnem sodelovanju s socialnimi partnerji, doseg in učinkovitost aktivnih politik trga dela, ki jih bodo vzajemno podpirale aktivne politike na trgu dela, na primer socialni programi za vključevanje v delo, in ustrezni sistemi socialnih prejemkov, da bi se ohranila zaposljivost, ljudje podprli pri ponovnem vključevanju na trg dela in zaščitili dostojni življenjski pogoji;
- izboljšati zakonodajo na področju zaposlovanja ter podpreti in razvijati pogoje za prožnejše oblike dela, zlasti za starejše in mlajše delavce.

Priporočilo št. 5.2 o spodbujanju mobilnosti delavcev

Evropski parlament meni, da bi moral biti cilj letnih političnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet na podlagi letnega pregleda rasti, da:

se sprejmejo politike in ukrepi za spodbujanje mobilnosti znotraj trgov dela in med njimi, na primer s programi za podporo mobilnosti;

se odstranijo pravne in upravne ovire ter izboljšajo delovni pogoji in socialna varnost, da se podpre prosto gibanje delavcev znotraj EU in poglobi povezanost evropskega trga dela;

države članice v večji meri uporabljajo Evropske službe za zaposlovanje (EURES) in tako povečajo čezmejno usklajevanje ponudbe in povpraševanja po delovnih mestih.

Priporočilo št. 5.3 o kakovosti zaposlitev

Evropski parlament meni, da bi moral biti cilj letnih političnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet na podlagi letnega pregleda rasti, da:

je Evropski svet v smernicah politike za leto 2013 pozoren na kakovost delovnih mest, zlasti v zvezi z dostopom delavcev do temeljnih delavskih pravic, ki so določene v Pogodbah, in brez poseganja v zakonodaje držav članic;

se zagotovi, da se reforme trga dela izvajajo tako, da spodbujajo kakovost delovnih mest;

se odpravijo obstoječi negotovi delovni pogoji in lažno samozaposlovanje ter prepreči njihovo širjenje ter se zagotovi, da imajo osebe, ki so zaposlene s pogodbami za določen čas ali s krajšim delovnim časom, in samozaposlene osebe ustrezno socialno zaščito in dostop do usposabljanja;

se zagotovi učinkovito izvajanje Direktive 2000/78/ES o splošnem okviru enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu.

Zagotavljanje kakovosti javnih storitev, boj proti revščini in spodbujanje socialnega vključevanja

Priporočilo št. 6.1 o zagotavljanju kakovosti javnih storitev

Evropski parlament meni, da bi moral biti cilj letnih političnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet na podlagi letnega pregleda rasti, da:

se zagotovi, da je fiskalna konsolidacija skladna z zaposlitveno in socialno razsežnostjo strategije Evropa 2020 ter ne ovira zagotavljanja visokokakovostnih javnih storitev;

Četrtek, 7. februar 2013

so reforme na področju zdravstvenih sistemov osredotočene na izboljševanje kakovosti ter zagotavljanje ustreznosti, cenovne in univerzalne dostopnosti ter vzdržnosti.

Priporočilo št. 6.2 o boju proti revščini in spodbujanju socialnega vključevanja

Evropski parlament meni, da bi moral biti cilj letnih političnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet na podlagi letnega pregleda rasti, da:

Evropski svet boj proti revščini in brezposelnosti v vseh starostnih skupinah, zlasti revščini zaposlenih, revščini med ljudmi, ki so slabo povezani s trgom dela ali sploh niso, in revščini med starejšimi, v smernicah politike opredeli kot prednostno nalogo;

se izboljšata ustreznost in učinkovitost sistemov socialne zaščite ter se zagotovi, da bodo le-ti še naprej opravljali nalogo zaščite pred revščino in socialno izključenostjo;

se izvajajo strategije dejavnega vključevanja ter se zagotavljajo ustrezne in cenovno dostopne visokokakovostne storitve in načrtovanje poti do kakovostne zaposlitve, da se prepreči marginalizacija skupin z nizkim dohodkom in ranljivih skupin;

Komisija oceni učinke fiskalne konsolidacije na enakost spolov ter zaposlovanje žensk in revščino;

se zagotovi, da se negativne učinke fiskalne konsolidacije na enakost spolov, zaposlovanje žensk in revščino odpravi s strožimi priporočili državam članicam v zvezi s spolom, in razdruži glavne cilje v strategiji EU 2020 ter ustrezne nacionalne cilje po spolu;

se razvijejo ukrepi za zmanjševanje revščine zaposlenih, na primer z zagotavljanjem zadostne udeležbe na trgu dela v gospodinjstvih in olajševanjem prehoda na zahtevnejša delovna mesta za ljudi, ujete na slabo plačanih ali negotovih delovnih mestih;

se države članice borijo proti revščini zaposlenih z izvajanjem politik trga dela, namenjenih zagotavljanju dostojnih plač zaposlenim;

države članice razmislijo o uvedbi usmerjenih subvencij za zaposlovanje novih ljudi iz prikrajšanih skupin;

države članice v nacionalnih programih reform navedejo, kako bodo uporabljale sredstva EU v podporo nacionalnim ciljem glede revščine ter drugim ciljem na področju socialnih zadev, zaposlovanja in izobraževanja, ki zagotavljajo uresničitev ciljev strategije Evropa 2020.

O prizadevanju za sorazmerno fiskalno konsolidacijo, ki je prilagojena posameznim državam in spodbuja rast ter zagotavlja oživitev gospodarstva in ustvarjanje delovnih mest

Priporočilo št. 7 o prizadevanju za sorazmerno fiskalno konsolidacijo, ki je prilagojena posameznim državam in spodbuja rast ter zagotavlja oživitev gospodarstva in ustvarjanje delovnih mest

Evropski parlament meni, da bi moral biti cilj letnih političnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet na podlagi letnega pregleda rasti, da:

se na sorazmeren način, ki spodbuja rast, izvajajo programi fiskalne konsolidacije, da bi tako zagotovili vzdržnost javnih financ ter omogočili, da naložbe dosežejo raven iz strategije EU 2020 ter v celoti izkoristili prilagodljivost, ki jo zagotavlja Pakt za stabilnost in rast;

se pregleda fiskalne multiplikatorje, da se prepreči sistematično podcenjevanje učinka fiskalne konsolidacije na rast in ustvarjanje delovnih mest v kontekstu recesije;

se pregleda potek konsolidacije, da se prilagodi fiskalnemu manevrskemu prostoru posameznih držav in da se izogne morebitni negativni rasti in vplivom na zaposlovanje, pri čemer se zagotovi vzdržnost dolga;

Četrtek, 7. februar 2013

se v smernicah politike zagotovi usklajenost med različnimi prednostnimi nalogami, tako da fiskalna konsolidacija ne bo ogrožala trajnostne rasti in potenciala za ustvarjanja delovnih mest, povečevala revščine in socialne izključenosti oziroma preprečevala zagotavljanja kakovostnih javnih storitev;

se doseže popolna skladnost med ukrepi za proračunsko konsolidacijo in predlaganimi ukrepi gospodarske reforme na eni strani ter zmanjšanje revščine in povečanje stopenj zaposlovanja na drugi strani;

Dodatna prizadevanja, potrebna za krepitev upravljanja, zavezanosti in demokratične legitimnosti

Priporočilo št. 8 o izboljšanju demokratične legitimnosti evropskega semestra

Evropski parlament meni, da bi moral biti cilj letnih političnih smernic, ki jih sprejme Evropski svet na podlagi letnega pregleda rasti, da:

se zagotovi tesna udeležba nacionalnih in regionalnih parlamentov, socialnih partnerjev, javnih organov in civilne družbe pri izvajanju in spremljanju smernic politike v okviru strategije Evropa 2020 in procesa gospodarskega upravljanja, da se zagotovi njihova zavezanost;

je Evropski parlament ustrezno vključen v evropski semester.

Evropski svet pri sprejemanju političnih smernic za leto 2013 obravnava pomisleke in predloge, ki jih je izrazil Parlament.

P7_TA(2013)0054

Upravljanje enotnega trga

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. februarja 2013 s priporočili Komisiji o upravljanju enotnega trga (2012/2260(INL))

(2016/C 024/10)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 225 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju člena 26(3) PDEU,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 8. junija 2012 z naslovom „Boljše upravljanje enotnega trga“ (COM(2012) 0259),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 28. novembra 2012 z naslovom „Letni pregled rasti 2013“ (COM(2012)0750) in poročila Komisije z naslovom „Stanje na področju integracije notranjega trga 2013 – prispevek k letnemu pregledu rasti“ 2013 (COM(2012)0752),
- ob upoštevanju ocene evropske dodane vrednosti predloga o boljšem upravljanju enotnega trga kot prispevka k izvajanju evropskega semestra, ki jo je opravil oddelek Evropskega parlamenta za evropsko dodano vrednost in je bila predložena Odboru za notranji trg in varstvo potrošnikov z dne 7. februarja 2013,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 3. marca 2010 z naslovom „Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ (COM(2010)2020),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 27. oktobra 2010 z naslovom „K aktu za enotni trg – Za visokokonkurenčno socialno tržno gospodarstvo – 50 predlogov za izboljšanje skupnega dela, poslovanja in izmenjav“ (COM(2010)0608),

Četrtek, 7. februar 2013

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. aprila 2011 z naslovom „Akt za enotni trg – Dvanajst pobud za okrepitev rasti in zaupanja – Skupaj v novo rast“ (COM(2011)0206),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 3. oktobra 2012 z naslovom „Akt za enotni trg II – Skupaj za novo rast“ (COM(2012)0573),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 8. junija 2012 z naslovom „O izvajanju direktive o storitvah – Partnerstvo za novo rast na področju storitev 2012–2015“ (COM(2012)0261),
- ob upoštevanju poročila Maria Montija predsedniku Evropske komisije z dne 9. maja 2010 z naslovom Nova strategija za enotni trg – v službi evropskega gospodarstva in družbe,
- ob upoštevanju bele knjige Komisije z dne 28. marca 2011 z naslovom „Načrt za enotni evropski prometni prostor – na poti h konkurenčnemu in z viri gospodarnemu prometnemu sistemu“ (COM(2011)0144),
- ob upoštevanju poročila predsednika Evropskega sveta z dne 26. junija 2012 z naslovom „Na poti k pravi ekonomski in monetarni uniji“ ter vmesnega poročila z dne 12. oktobra 2012 in končnega poročila z dne 5. decembra 2012 na to temo,
- ob upoštevanju 23. pregleda stanja notranjega trga (september 2011) in resolucije Parlamenta na to temo z dne 22. maja 2012 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju 25. pregleda stanja notranjega trga (oktober 2012),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 24. februarja 2012 z naslovom Zagotavljanje uspešnega delovanja enotnega trga – letni pregled upravljanja za leto 2011 (SWD(2012)0025),
- ob upoštevanju Skleпов Sveta za konkurenčnost z dne 30. in 31. maja 2012 o enotnem digitalnem trgu in upravljanju enotnega trga,
- ob upoštevanju razprav Sveta za konkurenčnost dne 10. in 11. oktobra 2012 o aktu za enotni trg,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 28. in 29. junija 2012,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 18. in 19. oktobra 2012,
- ob upoštevanju prispevka in sklepov z XLVIII. zasedanja Konference specializiranih parlamentarnih organov za zadeve Unije (COSAC) od 14. do 16. oktobra 2012,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. maja 2010 o uresničitvi enotnega trga za potrošnike in državljane ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. aprila 2011 o upravljanju in partnerstvu na enotnem trgu ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. junija 2012 z naslovom Akt za enotni trg – naslednji koraki za gospodarsko rast ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. julija 2011 o bolj učinkovitem in poštenem maloprodajnem trgu ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju členov 42 in 48 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov ter mnenj Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve in Odbora za regionalni razvoj (A7-0019/2013),

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0211.

⁽²⁾ UL C 161 E, 31.5.2011, str. 84.

⁽³⁾ UL C 296 E, 2.10.2012, str. 51.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0258.

⁽⁵⁾ UL C 33 E, 5.2.2013, str. 9.

Četrtek, 7. februar 2013

- A. ker je dobro delujoč in učinkovit enotni trg, ki bo temeljil na visokokonkurenčnem socialnem tržnem gospodarstvu, potreben bolj kot kdajkoli prej, da bi spodbujali rast in konkurenčnost ter ustvarjali delovna mesta in tako oživili evropsko gospodarstvo; ker bi si moral enotni trg prizadevati za doseg tega cilja, tako da bi zagotovil konkreten odziv na krizo in varstvo potrošnikov ter spodbujal socialno kohezijo;
- B. ker ima enotni trg nepogrešljivo vlogo pri doseganju ciljev strategije Evropa 2020 za pametno, trajnostno in vključujočo rast;
- C. ker enotni trg 20 let po uradni vzpostavitvi še vedno ni dokončan, zlasti zato, ker države članice še vedno niso v celoti prenesle ali izvedle približno 1 500 direktiv in okrog 1 000 uredb;
- D. ker je treba nujno izboljšati upravljanje enotnega trga ter bolje prenašati, izvajati in izvrševati predpise, ki ga urejajo;
- E. ker bi bilo treba enotni trg dokončati z največjo mero odločnosti in čim hitreje, pri tem pa ohraniti potrebno ravnovesje med gospodarskimi, socialnimi in okoljskimi razsežnostmi;
- F. ker enotnega trga ne bi smeli obravnavati ločeno od drugih horizontalnih politik, kot so varstvo potrošnikov in delavcev, socialne pravice, varstvo okolja in trajnostni razvoj;
- G. ker bo dokončna vzpostavitev enotnega trga podlaga za dokončanje procesa političnega in gospodarskega povezovanja Unije in bo zagotovila potrebno povezavo med državami članicami in nečlanicami euroobmočja;
- H. ker se dobro upravljanje enotnega trga in nadaljnji razvoj regij dopolnjujeta in bi lahko pomembno izboljšala možnosti za lokalno in regionalno rast ter skupaj ustvarila močno Evropo, za katero bosta značilna kohezija in konkurenčnost; ker zlasti evropsko teritorialno sodelovanje temelji na podobni idejni zasnovi kot enotni trg, saj spodbuja čezmejno povezanost in vzajemno izkoriščanje regionalne in lokalne infrastrukture, naložb in trgov; ker bi lahko enotni trg še okrepili, tako da bi odpravili tržne pomanjkljivosti, utrdili čezmejno teritorialno sodelovanje in v okviru teritorialnih paktov spodbujali dejavnosti in financiranje lokalnih in regionalnih organov;
- I. ker se je povprečni zaostanek pri prenosu zakonodaje kljub političnim zavezam na najvišji ravni in prizadevanjem Komisije in držav članic dvignil z 0,7 % v letu 2009 na 1,2 % v februarju 2012 in je po majhnem napredku v zadnjih mesecih zdaj dosegel 0,9 %; ker so v zvezi s tem potrebna nadaljnja prizadevanja, saj ta zaostanek povzroča nezaupanje v Unijo, zlasti v enotni trg;
- J. ker sta enotni trg kot ogrodje Unije in njegovo dobro delovanje kot podlaga in okvir za gospodarsko in socialno obnovo v Evropi izjemnega pomena; ker je pri tem nujno spoštovanje socialnih pravic v skladu z nacionalnim pravom in prakso, ki spoštuje pravo Unije;
- K. ker je večja konkurenca, ki je rezultat procesa povezovanja, močna spodbuda za širšo paleto cenejših in bolj kakovostnih proizvodov za evropske potrošnike, kar kažejo pregledi stanja potrošniških trgov in pregledi povezanosti enotnega trga za štiri svoboščine;
- L. ker je mogoče s polnim in ustreznim izvajanjem Direktive 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu⁽¹⁾ ustvariti potencialne gospodarske koristi, ki bi lahko zagotovile prispevek k rasti v višini med 0,8 % in 2,6 % bruto domačega proizvoda (BDP), kar bi lahko uresničili v petih do desetih letih po uveljavitvi te direktive;

⁽¹⁾ UL L 376, 27.12.2006, str. 36.

Četrtek, 7. februar 2013

- M. ker Komisija ocenjuje, da bi lahko Unija v naslednjih desetih letih s spodbujanjem hitrega razvoja enotnega trga ustvarila dodatne 4 % BDP;
- N. ker bi bilo treba strategijo enotnega trga uskladiti in osnovati na pragmatičnem, celovitem in obsežnem dogovoru, ki ga bodo podprle vse države članice in evropske institucije; ker je še vedno potrebno močno vodstvo na strani vseh evropskih institucij in jasna politična zavezanost na strani držav članic, da bi v celoti izvajali in uveljavili direktive in uredbe, povezane z enotnim trgom, ter povečali verodostojnost enotnega trga in zaupanje vanj;
- O. ker je predsednik Evropskega sveta v svojem zgoraj navedenem poročilu z dne 26. junija 2012 poudaril pomen popolne združljivosti z enotnim trgom ter odprtosti in preglednosti na poti k močnejši ekonomski in monetarni uniji; ker je v končnem poročilu z dne 5. decembra 2012 še dodatno poudaril, kako pomembno je dokončanje enotnega trga v bližnji prihodnosti, saj bo učinkovito orodje za spodbujanje rasti;
- P. ker so konkretni ukrepi na ravni držav članic in Unije še vedno potrebni, da bi v celoti uresničili svobodo gibanja ljudi ter pretoka blaga, storitev in kapitala v Evropski uniji; ker bi ustvarjanje novih poslovnih priložnosti za podjetja, zlasti mala in srednja, tudi z dosledno uporabo testov za mala in srednja podjetja pri ocenah učinka, ki jih izvajata Komisija in Parlament, ter hiter napredek, ki ga zagotavljata program o pametni pravni ureditvi in zakonodaja, prilagojena različnim vrstam podjetij, kjer je to primerno, tudi lahko prispevala k oživitvi evropskega gospodarstva, ne da bi bili ogroženi splošni cilji, na primer zdravje in varnost pri delu;
- Q. ker bi bilo treba priznati dragoceno vlogo enotnih kontaktnih točk za enotni trg, tudi elektronskih in fizičnih, ki zmanjšujejo upravno obremenitev in stroške transakcij, izboljšujejo učinkovitost, odprtost trga, preglednost in konkurenco, zaradi česar je javna poraba manjša, podjetja, tudi mala, srednja in mikropodjetja, pa imajo več priložnosti za dostop na trg ter ohranjanje in ustvarjanje delovnih mest;

Boljša zakonodaja

- R. ker bi si morala Komisija prizadevati za več horizontalnega usklajevanja in skladnosti pri pripravi zakonodajnih predlogov, ki vplivajo na enotni trg; ker bi morala pred sprejetjem zakonodajnih predlogov izvesti temeljite ocene učinka, tudi teritorialnega, in predstaviti prepričljive razloge za potrebo po zakonodaji o enotnem trgu;
- S. ker bi morala Komisija po potrebi in v skladu z načelom subsidiarnosti, predvsem kadar ni več potrebe po dodatni diskreciji pri izvajanju zakonodaje Unije, kot prednostni pravni instrument za urejanje enotnega trga izbrati uredbe in ne direktive;
- T. ker bi morale države članice in Komisija na nacionalni ravni uvesti „preizkus enotnega trga“, s katerim bi ocenile, ali bi utegnila nova nacionalna zakonodaja negativno vplivati na učinkovito delovanje enotnega trga; ker bi morala Komisija razmisliti o izvedljivosti sistema obveščanja za osnutke nacionalne zakonodaje, ki bi utegnila negativno vplivati na delovanje enotnega trga, in dopolniti postopek iz Direktive 98/34/ES ter ustvariti horizontalen instrument, okrepani njegovo preprečevalno naravo, ko bo predložila podrobno mnenje o osnutku zakonodajnega akta, in zagotoviti njegovo uporabo ter tako odpraviti nezadovoljivo izvajanje zakonodaje Unije na lokalni ravni;
- U. ker je bistveno, da upravno sodelovanje med državami članicami poteka učinkovito, uspešno in stroškovno učinkovito, tako kot v primeru informacijskega sistema za notranji trg (IMI); ker bi se moral ta sistem vedno uporabljati tudi na ostalih področjih, da bi okrepili njegovo funkcionalnost in zmanjšali birokratske postopke, povečali preglednost in vsem akterjem na enotnem trgu omogočili, da bi v celoti izkoristili vse njegove prednosti;

Četrtek, 7. februar 2013

Boljši prenos, izvajanje in uporaba

- V. ker bi morala vsaka država članica dosledno prenesti vsako direktivo v nacionalno zakonodajo ter skupaj in istočasno sprejeti vse ukrepe za prenos, povezane s celotnim zakonodajnim aktom Unije, da bo prenos tega akta v nacionalno zakonodajo v skladu s kompromisom, doseženim na ravni Unije, saj neustrezen in prepozen prenos izkrivlja konkurenco na enotnem trgu ter državljanom in podjetjem preprečuje, da bi v celoti izkoristili vse prednosti enotnega trga;
- W. ker je treba zagotoviti več preglednosti pri izvajanju in enotni uporabi prava Unije v državah članicah; ker bodo korelacijske tabele postale vse koristnejše orodje na povezanem enotnem trgu za prikaz nacionalnega prenosa predpisov Unije in ker bi morala Unija zato pogosteje zahtevati take tabele;

Spremljanje izvajanja

- X. ker je izmenjava izkušenj in najboljših praks med državami članicami ključna za razumevanje nacionalnih mehanizmov uporabe prava Unije in preostalih ovir na enotnem trgu; ker bi morale države članice pred prenosom zakonodajnih aktov izmenjavati informacije med seboj in s Komisijo, da bi zagotovile njihov ustrezen prenos in preprečile razdrobljenost; ker je spremljanje izvajanja prava Unije ena od osrednjih pristojnosti Komisije in njenih javnih uslužbencev; ker bi lahko Komisija, da bi izpolnila svoje zaveze glede nudenja pomoči državam članicam pri prenosu in izvajanju zakonodaje Unije, uvedla in usklajevala mrežo javnih uslužbencev, zadolženih za izvajanje vse nove zakonodaje Unije zunaj okvira mreže SOLVIT, s čimer bi zagotovila platformo za izmenjavo in medsebojno strokovno ocenjevanje v tesnem sodelovanju z državami članicami ter tako izboljšala splošno kakovost izvajanja in razrešila težave, s katerimi se pri izvajanju soočajo države članice; ker bi morali omogočiti izmenjavo nacionalnih javnih uslužbencev, zadolženih za izvajanje zakonodaje Unije, med državami članicami, da bi spodbujali boljši pretok informacij in najboljših praks;
- Y. ker s popolnoma kvantitativnimi statističnimi podatki o izvajanju zakonodaje o enotnem trgu ni mogoče meriti kakovosti izvajanja in konkretnega učinka specifičnih ključnih instrumentov na enotni trg; ker je zato potrebna politična in kvalitativna ocena izvajanja in napredka enotnega trga, zlasti kar zadeva ekonomski pomen nove zakonodaje o enotnem trgu in uporabo obstoječe zakonodaje;
- Z. ker bi bilo treba pri taki oceni razlikovati med neizvršitvijo prenosa, kar je jasno opredeljiv neuspeh države članice, in med možnostjo neskladnosti, ki lahko temelji na drugačnem tolmačenju in razumevanju prava Unije; ker ustanovni pogodbi določata, da lahko le Sodišče Evropske unije dokončno in javno ugotovi neskladnost nacionalne zakonodaje s pravom Unije; ker zato takšne neskladnosti ne sme razglasiti nobena druga institucija; ker bi bilo treba Evropskemu parlamentu vsako leto predložiti seznam neprenesenih ali nepravilno prenesenih zakonodajnih aktov Unije v državah članicah;
- AA. ker v zakonodajnem postopku za sprejetje novih uredb še vedno potekajo pogajanja o nekaterih zahtevah pri strukturnih skladih, povezanih s prenosom direktiv o enotnem trgu v državah članicah; ker bi bilo treba tovrstne ukrepe uporabiti le v skrajni sili in ker bi morala biti uporaba finančnih vzvodov pomoči Unije za spodbujanje pravočasnega prenosa pravil o enotnem trgu ustrezno uravnotežena;

Boljše izvrševanje

- AB. ker zavoljo boljšega upravljanja enotnega trga ne bi smeli popuščati državam članicam, ki predpisov enotnega trga ne izvajajo ustrezno;
- AC. ker postopki za ugotavljanje kršitev, kakor so določeni v členu 258 PDEU in jih izvaja Komisija, ne dopuščajo hitre obravnave in odprave pomanjkljivosti pri izvajanju in uporabi določb o enotnem trgu v državah članicah;
- AD. ker so postopki za ugotavljanje kršitev pogosto razkrili celo vrsto omejitev, povezanih z zmožnostjo za izpolnjevanje pričakovanj posameznih potrošnikov in podjetij, in ker bi bilo treba vzpostaviti enoten instrument za učinkovita in cenovno dostopna pravna sredstva;

Četrtek, 7. februar 2013

- AE. ker bi morale države članice in Evropski svet v okviru prihodnjih revizij PDEU še naprej razvijati postopke za ugotavljanje kršitev; ker bi se morali medtem na vso moč prizadevati za doslednejšo uporabo postopkov za ugotavljanje kršitev določb prava Unije na področju enotnega trga; ker bi bilo treba v zvezi s tem dejavneje izvajati hitreje postopke znotraj Komisije in v skladu s členom 279 PDEU po potrebi uporabljati postopke za izdajo začasnih odredb pred Sodiščem Evropske unije; ker nekateri pravni akti Unije zagotavljajočasne ukrepe, ki jih lahko sprejmejo nacionalna sodišča, da bi preprečila neposredne kršitve, kot so sodne odredbe; ker bi lahko po tem vzorcu izvajali učinkovitejše postopke in ker bi bilo treba razmisliti o tem, da bi se tičasni ukrepi uporabljali na vseh ustreznih področjih;
- AF. ker je uporaba sistema EU Pilot prinesla pozitivne rezultate pri zagotavljanju pravilne uporabe prava EU in prinaša hitreje rešitve za težave, s katerimi se soočajo državljani in podjetja; ker bi morala Komisija zato spodbujati uporabo tega sistema in še izboljšati njegovo učinkovitost, da bi bolje ugotavljala in odpravljala kršitve pravil o enotnem trgu, ne da bi se pri tem morala posluževati zamudnih postopkov za ugotavljanje kršitev;
- AG. ker je potencial mreže SOLVIT kljub njeni pomembni vlogi kot ključnega orodja za reševanje težav na nacionalni ravni in zagotavljanje večje skladnosti s pravom Unije v zvezi z enotnim trgov še vedno nezadostno izkoriščen; ker bi bilo treba spodbujati konkretne ukrepe za večjo prepoznavnost mreže SOLVIT in intenzivnejše komuniciranje z evropskimi državljani prek nje, da bi v okviru sedanjega proračuna bolje izkoristili njen potencial; ker bi si bilo treba bolj prizadevati za večjo povezanost mreže SOLVIT z vrsto storitev pomoči in orodij za izvrševanje prava, ki so na voljo na nacionalni ravni in ravni Unije; ker je treba prav tako izboljšati informacije, ki jih zagotavljajo enotne kontaktne točke v državah članicah, da bi bile jasnejše in prijaznejše za uporabnike;
- AH. ker mora Komisija okrepiti svoje delovanje za zagotavljanje pravilnega izvajanja in izvrševanja vseh sprejetih predpisov v državah članicah in hitreje odzivanje na obvestila in pritožbe glede nepravilnega izvajanja prava Unije ter narediti vse potrebno, da odpravi obstoječe nedoslednosti;
- AI. ker mora Komisija – po politični oceni – odločno in v celoti uporabiti vse svoje pristojnosti in izkoristiti vse mehanizme za sankcije, ki so ji na voljo;
- AJ. ker so se usmerjene preiskave EU („EU sweeps“), ki pomenijo dejavnosti spremljanja, ki jih usklajuje Komisija in jih istočasno izvajajo ustrezni nacionalni organi v državah članicah, izkazale za koristno orodje, ki Komisiji in državam članicam omogoča, da s skupnimi ukrepi spremljajo uporabo obstoječe zakonodaje o enotnem trgu v državah članicah; ker so pri nedavno izvedenih usmerjenih preiskavah ugotovili nezadostno skladnost s pravili o varstvu potrošnikov v bančnem sektorju po vsej Uniji; ker bi morala Komisija zato državam članicam ponuditi širšo uporabo usmerjenih preiskav EU, da bi olajšali nadzor zlasti za manj opremljene in manj pripravljene nacionalne organe; ker bi bilo treba razmisliti o usklajevanju usmerjenih preiskav EU na drugih področjih in ker bi jih bilo treba razširiti tudi na druge proizvode in storitve, ki niso na voljo na spletu;

Akti za enotni trg

- AK. ker so akti za enotni trg sestavni del prizadevanj za krepitev upravljanja enotnega trga z izboljšanjem in boljšim usklajevanjem zlasti predzakonodajne faze;
- AL. ker bi bilo treba na metodo ciklične predstavitve aktov za enotni trg gledati pozitivno, saj omogoča redno določanje in obravnavo prednostnih nalog za razvoj enotnega trga;

Četrtek, 7. februar 2013

- AM. ker je akt za enotni trg predstavljal pomembno medsektorsko strategijo za odpravo pomembnih preostalih pomanjkljivosti enotnega trga; ker so bili v tej strategiji horizontalno določeni konkretni zakonodajni in nezakonodajni ukrepi, ki so omogočili sprostitve neizkoriščenih možnosti za rast in odpravo ovir na enotnem trgu; ker je v predlogih, ki jih je predložila Komisija, mogoče v zvezi s tem zaslediti napredek, čeprav bodo tudi v prihodnje potrebna nadaljnja prizadevanja, ki bodo začrtala daljnosežne perspektive; ker bi morala Komisija prednostno obravnavati predloge, ki so že vključeni v akt za enotni trg, zlasti horizontalni instrument za nadzor trga, preglednost bančnih provizij in nefinančne informacije, ki jih posredujejo podjetja;
- AN. ker se ta pristop uporablja tudi v aktu za enotni trg II, ki povezana omrežja, mobilnost državljanov in podjetij, digitalno gospodarstvo in socialno podjetništvo skupaj z zaupanjem potrošnikov opredeljuje kot štiri osi za prihodnjo rast; ker bi lahko zakonodajni predlogi za zagotovitev dostopa do osnovnih bančnih računov, revizija Direktive 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu⁽¹⁾ in omogočanje dolgoročnih naložb v realno gospodarstvo pomembno prispevali k temu; ker bi morali Komisija, ko predlaga ukrepe, ter Evropski parlament in Svet, ko o njih razpravljata, podrobno oceniti vsakega izmed predvidenih ukrepov in njihove potenciale za doseganje visoko konkurenčnega socialnega tržnega gospodarstva in si prizadevati, da bi bili čim prej sprejeti;
- AO. ker bi moral akt za enotni trg reševati tudi družbeno-ekonomske težave Evropske unije in si prizadevati za trg, ki služi državljanom;
- AP. ker bi z bodočimi horizontalnimi pristopi morali preučiti možnosti za dokončanje enotnega digitalnega trga, ki bo državljanom omogočil, da bodo v celoti izkoristili digitalne rešitve, in zagotovil konkurenčnost podjetij v Uniji;

Ključna področja

- AQ. ker Komisija predlaga, da bi se pri svojih dejavnostih osredotočila na specifična ključna področja in instrumente; ker se je treba vendarle bolj osredotočiti na omejeno število instrumentov in ukrepov, da bi pri uporabi pravil o enotnem trgu dosegli oprijemljive izboljšave; ker so digitalni enotni trg, storitveni in energetske sektor, javna naročila, raziskave in inovacije, varstvo potrošnikov in krepitev mobilnosti državljanov, zlasti delavcev in strokovnjakov, med najpomembnejšimi ključnimi področji za rast;
- AR. ker bi lahko ta ključna področja in instrumente pregledovali na letni ravni, tako da bodo v postopkih odločanja institucij Unije na podlagi utemeljenih ocen ustrezno upoštevani sedanji premiki v državah članicah, zlasti na področjih, ki so za enotni trg gospodarsko najbolj pomembni; ker bi bilo treba metodologijo za opredelitev ključnih področij za izboljšanje delovanja enotnega trga redno pregledovati, da bo upoštevala cilje in možnosti za rast;
- AS. ker bi se morale države članice in institucije Unije osredotočiti na sprejetje in takojšnje izvajanje zakonodajnih ukrepov, povezanih s ključnimi področji, ki so nujni za gospodarsko rast in ustvarjanje novih delovnih mest in na katere opozarja Pakt za rast in delovna mesta;
- AT. ker bi bilo treba storiti nadaljnje korake za pravno ureditev finančnih storitev, ki bi zagotavljala ustrezno obveščanje in varstvo potrošnikov, omogočala pregledno ocenjevanje finančnih produktov, zlasti tveganih, in nudila možnosti za alternativno reševanje sporov in pravna sredstva, ki bodo potrošnikom zagotavljala resnična povračila stroškov in odškodnine;
- AU. ker ustrezno delujoč in dokončan enotni trg ne more biti učinkovit brez enotnega, medsebojno povezanega in učinkovitega evropskega prometnega sistema, ki je ključen za nemoten pretok blaga, ljudi in storitev, torej za bistvene in temeljne svoboščine enotnega trga;

⁽¹⁾ UL L 319, 5.12.2007, str. 1.

Četrtek, 7. februar 2013

- AV. ker bi moral enotni evropski prometni prostor olajšati gibanje državljanov in pretok tovora, znižati stroške in povečati trajnost evropskega prometa na podlagi dokončanja interoperabilnih in trajnostnih evropskih prometnih omrežij, z odpravo vseh preostalih ovir med načini prevoza in nacionalnimi sistemi ter z omogočanjem razvoja večnacionalnih in večmodalnih operaterjev; ker imajo železniške storitve, pomorski promet, cestni tovorni promet, pa tudi enotno evropsko nebo in enotna razlaga pravic potnikov ključno vlogo pri dokončanju enotnega evropskega prometnega prostora;

Enotni trg za vse akterje

- AW. ker bi morali državljane Unije, zlasti študente, poslovneže in podjetnike, pa tudi mala in srednja podjetja v vseh državah članicah pozvati, naj predlagajo, kako bi najbolje v celoti vzpostavili enotni trg, in ker bi morali vse institucije spodbuditi, naj organizirajo javna posvetovanja in vzpostavijo dialog s civilno družbo, s čimer bi zagotovile, da bi se potrebe državljanov, potrošnikov in podjetij ustrezno upoštevale in da bi predlagane politike nudile dodano vrednost za vse akterje; ker so potrebna prava orodja za obveščanje državljanov o pravu Unije;
- AX. ker se mora enotni trg osredotočiti na pravice vseh zainteresiranih strani; ker je za povrnitev zaupanja v enotni trg bistveno močnejše in zgodnejše vključevanje socialnih partnerjev, civilne družbe in vseh zainteresiranih strani v oblikovanje, sprejemanje, izvajanje in spremljanje ukrepov, potrebnih za krepitev rasti in pravic državljanov na enotnem trgu, to vključevanje pa bi moralo temeljiti tudi na spletnih oblikah sodelovanja in na praksah e-demokracije;
- AY. ker lokalni in regionalni akterji prek lokalne in regionalne samouprave opravljajo veliko nalog, ki jih določa zakonodaja Unije o enotnem trgu, zlasti na področju javnega naročanja, državne pomoči, storitev splošnega gospodarskega pomena ali koncesij; ker bi bilo treba te politike ustrezno izvajati, med drugim zato da bi zmanjšali stopnje napak v kohezijski politiki; ker je zagotavljanje visokokakovostnih javnih storitev za ljudi, ki živijo v posameznih regijah Unije, osnovni pogoj za dinamičen in močan enotni trg in ker bi zato moralo učinkovito upravljanje enotnega trga upoštevati interese lokalnih in regionalnih zainteresiranih strani;
- AZ. ker bi morala strategija enotnega trga okrepiti socialno blaginjo, konvergenco in pravice delavcev, preprečevati socialni damping in zagotoviti pravične delovne pogoje za vse Evropejce;
- BA. ker je potrebna enotna, lahko dostopna služba za prvo posvetovanje na nacionalni ravni, na katero bi se lahko obrnila podjetja in državljani, tudi invalidi, ko bi se srečali z ovirami pri uveljavljanju svojih pravic in izkoriščanju priložnosti, ki jih ponuja enotni trg; ker bi bilo treba pozornost posvetiti zmanjševanju ovir za dostop v že vzpostavljenem okolju in storitvah, da bi lahko državljani imeli korist od enotnega trga;

Evropski semester

- BB. ker je evropski semester okvir za usklajevanje gospodarskih politik in povzema proračunske in gospodarske razmere v državah članicah, vendar ne upošteva stanja enotnega trga, čeprav je ključnega pomena za gospodarstva vseh držav članic;
- BC. ker lahko enotni trg igra pomembno vlogo pri vzpodbujanju socialne kohezije v Uniji; ker bi izboljšanje okvira za gospodarsko upravljanje moralo temeljiti na sklopu medsebojno povezanih in usklajenih politik, ki bi spodbudile gospodarsko rast in delovna mesta, in ker je za doseganje teh ciljev potreben celovit razvoj enotnega trga;
- BD. ker bi morala Komisija v okviru letnega postopka evropskega semestra nadzorovati dokončanje enotnega trga in učinkovito izvajanje ustreznih ukrepov, pri čemer bi morala upoštevati letni pregled upravljanja in mehanizme obveščanja v okviru pregleda stanja; ker je treba z vsakoletnim spremljanjem oceniti, v kakšnem obsegu tako potrošniki kot podjetja izkoriščajo prednosti enotnega trga, in poročati o ovirah za delovanje tega;

Četrtek, 7. februar 2013

- BE. ker bi moralo biti vsako spomladansko zasedanje Evropskega sveta posvečeno tudi oceni stanja na enotnem trgu, ki bi temeljila na postopku spremljanja;
- BF. ker je ustrezno obravnavati vsako državo članico posebej na podlagi vse tesnejšega sodelovanja z nacionalnimi parlamenti, da bi se ugotovile pomanjkljivosti pri prenosu, izvajanju in uporabi zakonodaje ter se obravnavale v priporočilih za posamezne države;
- BG. ker letni pregled rasti 2013 začneja tretji cikel evropskega semestra in zdaj prvič vključuje letno poročilo o stanju na področju integracije enotnega trga; ker je večja osredotočenost na enotni trg v okviru evropskega semestra potrebna, da bi bolje izkoristili potenciala za rast in zaposlovanje na enotnem trgu ter omogočili državljanom in podjetjem, da ga v celoti izkoristijo;
- BH. ker zgoraj navedeno poročilo o stanju na področju integracije enotnega trga kljub temu ne omogoča novega vpogleda v stanje v državah članicah niti ne ponuja dovolj poglobljenih zaključkov o konkretnih možnostih za rast, ki jih ustvarja enotni trg; ker bi morali izbiro prednostnih področij v poročilu o integraciji podkrepiti s celovitimi podatki;
- BI. ker bi morala biti zato prihodnja poročila o stanju na področju integracije enotnega trga jasnejša glede trenutnih pomanjkljivosti na enotnem trgu ter zagotavljati konkretnejše smernice glede možnih popravilnih ukrepov in pričakovanih koristi, da bi se lahko države članice smiselno odzvale;
- BJ. ker se letošnje poročilo o stanju na področju integracije enotnega trga osredotoča predvsem na storitveni sektor in med drugim poziva k polnemu spoštovanju Direktive 2006/123/ES; ker je to upravičen poziv, ki pa ne bo učinkovit, če ga ne bodo spremljali podporni in strogi ukrepi za pravičen prenos, razlago in polno izvajanje te direktive;
- BK. ker je v poročilu navedeno več prednostnih nalog za energetske in prometni trg ter ker mnoge od teh prednostnih nalog kažejo na pomanjkanje nacionalnih in evropskih naložb ter konkurence na nekaterih področjih; ker so potrebne nadaljnje raziskave in informacije na podlagi dokazov, da bi lahko utemeljili posamezne ukrepe in pozive za države članice; ker sta za zagotavljanje pravičnega delovanja enotnega trga izjemnega pomena povezana, interoperabilna in dostopna evropska prometna infrastruktura in vzpostavitev notranjega energetskega trga ob hkratnem zagotavljanju celovite konkurence in krepitvi varstva potrošnikov;
- BL. ker tudi digitalno gospodarstvo velja za prednostno področje; ker digitalni enotni trg zahteva posodobljene in izvedljive mehanizme za preglednost in varstvo potrošnikov; ker sta pravočasen in pravičen prenos in izvajanje Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov⁽¹⁾ med ključnimi dejavniki za razvoj digitalnega gospodarstva;
- BM. ker državljani Unije še niso v celoti izkoristili vseh možnosti enotnega trga na številnih področjih, zlasti pa na področju svobode gibanja ljudi in delavcev; ker je mobilnost delavcev v Evropi še vedno premajhna, za odpravljanje preostalih ovir in zagotavljanje načela enake obravnave za vse delavce pa so potrebni odločnejši ukrepi v okviru področja uporabe ustanovnih pogojev in v skladu z nacionalnim pravom in praksami;
- BN. ker je Direktiva 2011/7/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih⁽²⁾ bistven instrument za zmanjšanje ogromnega dolga javnih uprav do številnih podjetij, zlasti srednjih in malih podjetij, in ker jo je treba čim prej in pravilno prenesti v nacionalno zakonodajo, da bi se zmanjšalo število primerov plačilne nesposobnosti;

⁽¹⁾ UL L 304, 22.11.2011, str. 64.

⁽²⁾ UL L 48, 23.2.2011, str. 1.

Četrtek, 7. februar 2013

- BO. ker so za podporo enotnemu trgu na podlagi socialnega tržnega gospodarstva potrebni bolj inovativni ukrepi; ker je v letnem pregledu rasti 2013 zanimiv predlog o uvedbi ureditve za plačilno nesposobnost potrošnikov in ker bi morali ta predlog dodatno preučiti, saj imajo lahko tovrstni ukrepi ključno vlogo pri varstvu potrošnikov in preprečevanju morebitnih sistemskih tveganj za finančni sektor;
- BP. ker je pomembno, da se oblikuje ambiciozen program za potrošnike, ki bi vseboval zakonodajne in programske ukrepe in ki bi bil namenjen spodbujanju odgovornosti povprečnih potrošnikov ter povečanju varstva ranljivih skupin potrošnikov;
- BQ. ker je doseganje ciljev strategije Evropa 2020, čemur mora biti posvečen evropski semester, odvisno od celovitega razvoja potencialov enotnega trga, prizadevanj celotne Unije in učinkovite soudeležbe vseh držav članic;
- BR. ker bi moral biti evropski semester še bolj sistematično povezan s pobudami Unije, ki trenutno potekajo, in upoštevati dokončanje enotnega trga, da bi zagotovil doslednost gospodarske politike Unije, zlasti pa ustrezno zblíževanje držav v euroobmočju in zunaj njega;
- BS. ker je kakovost nacionalnih programov reform v okviru evropskega semestra z vidika njihove konkretnosti, preglednosti, izvedljivosti in celovitosti precej različna in ker bi bilo treba te programe temeljito pregledati, izboljšati ter jih oblikovati dovolj ambiciozno, da bi lahko dosegli cilje na področju gospodarske integracije in dokončanja enotnega trga;
- BT. ker bi morale države članice zagotavljati čim podrobnejše informacije o načinih izvajanja in izvrševanja zakonodaje na ključnih področjih enotnega trga;
- BU. ker je treba v okviru evropskega semestra uporabiti novo metodologijo, po kateri se bodo prednostne naloge na področju enotnega trga obravnavale hkrati s prednostnimi nalogami gospodarstva in proračuna ter bodo skupaj s prednostnimi nalogami na področju zaposlovanja in sociale združene v enoten in povezan okvir, ki bo omogočal usklajevanje;
- BV. ker bi priporočila za posamezne države morala upoštevati dosežen napredek in načine izvajanja zakonodaje o enotnem trgu, pri čemer bi bilo treba poseben poudarek nameniti letno opredeljenim ključnim področjem in prednostnim nalogam;
- BW. ker bi priporočila za posamezne države morala državam članicam hkrati omogočati več praktičnih rešitev za izboljšanje delovanja enotnega trga, da bi dosegli večjo podporo javnosti in politično zavzetost in tako spodbudili dokončanje enotnega trga;
- BX. ker bi morala ocena stanja enotnega trga postati sestavni del evropskega semestra, pri čemer bi steber upravljanja enotnega trga postavili ob steber gospodarskega upravljanja; ker bi lahko bil predlog Komisije, da pripravi letno poročilo o integraciji enotnega trga – ki bi prispevalo k osnovnim podatkom, na katerih bi temeljila priporočila za posamezne države – podlaga za prihodnji letni cikel enotnega trga v okviru evropskega semestra;
- BY. ker bi bilo treba v uvedbo evropskega semestra polno vključiti nacionalne parlamente, evropski semester pa bi moral potekati brez poseganja v posebne pravice Evropskega parlamenta;
1. poziva Komisijo, naj na podlagi podrobnih priporočil iz Priloge k temu dokumentu čim prej pripravi predlog akta, s katerim bi izboljšali upravljanje enotnega trga, pri čemer naj kot možno pravno podlago upošteva vse ustrezne določbe PDEU v zvezi z notranjim trgovom, vključno s členom 26(3) PDEU;
 2. potrjuje, da ta priporočila spoštujejo temeljne pravice in načelo subsidiarnosti;
 3. meni, da je treba finančne posledice zahtevanega predloga kriti z dodelitvijo obstoječih proračunskih sredstev;

Četrtek, 7. februar 2013

4. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo in priložena podrobna priporočila posreduje Komisiji, Svetu, Evropskemu svetu ter parlamentom in vladam držav članic.

PRILOGA

PODROBNA PRIPOROČILA O VSEBINI ZAHTEVANEGA PREDLOGA

Priporočilo št. 1: Vzpostaviti usklajen okvir za upravljanje enotnega trga

Evropski parlament meni, da bi se moral predlog, ki bo predložen, osredotočiti na naslednje:

- Predlog zakonodajnega akta za okrepljeno upravljanje enotnega trga bi bilo treba predložiti z namenom, da bi prispevali k zagotavljanju delovanja enotnega trga Unije in spodbujanju vključujoče gospodarske rasti v Evropi. Predlog bi moral temeljiti na ustreznih določbah PDEU v zvezi z notranjim trgovom. Komisija bi morala razmisliti tudi o tem, da bi predlog predložila na podlagi člena 26(3) PDEU.
- Ta postopek bi moral zagotoviti ustrezno sodelovanje Evropskega parlamenta pri vzpostavljanju okvira za upravljanje enotnega trga. Poleg tega bi moral ta akt omogočiti, da bi Evropski parlament in Svet lahko sprejela tudi druge ukrepe, ki so potrebni za boljše upravljanje enotnega trga, zlasti ukrepe na tistih področjih, kjer je bil regulativni okvir Unije vzpostavljen v skladu z rednim zakonodajnim postopkom iz člena 294 PDEU.
- Akt ne bi smel posegati v regulativni okvir enotnega trga, ki že velja, ali v predpise, ki bodo uvedeni v različnih sektorjih. Prav tako ne bi smel posegati v posebne pravice institucij, zlasti Komisije, ki jih določata ustanovni pogodbi, ali v obveznosti držav članic na podlagi teh pogodb ali pravnega reda o enotnem trgu.
- Akt bi moral dopolnjevati regulativni okvir enotnega trga ter spodbujati prenos, izvajanje, uporabo in izvrševanje predpisov in svoboščin enotnega trga.
- Akt bi moral omogočiti sprejetje smernic Unije za enotni trg. V teh smernicah bi morali biti navedeni tudi cilji, ki bi jim bilo treba slediti, prednostne naloge in pogoji, ki bi jih bilo treba zagotoviti, ob smernicah pa bi morali biti navedeni tudi metode dela in postopki, ki bi jih bilo treba določiti za boljše upravljanje enotnega trga.
- Določiti bi bilo treba postopke za predložitev, oceno in spremljanje nacionalnih akcijskih načrtov in za opredelitev priporočil za posamezne države v zvezi z enotnim trgovom.
- Opredeliti bi bilo treba dopolnilne ukrepe, ki so potrebni za boljše izvajanje in izvrševanje regulativnega okvira enotnega trga.
- Pojasniti bi bilo treba povezavo med ciklom upravljanja enotnega trga in letnim ciklom politik evropskega semestra.

Priporočilo št. 2: Določiti cilje in prednostne naloge Unije za boljše delovanje enotnega trga

Evropski parlament meni, da bi se moral predlog, ki bo predložen, osredotočiti na naslednje:

- Da bi zagotovili, da se bo z enotnim trgovom dejansko ustvarila rast in delovna mesta ter povečalo zaupanje potrošnikov in podjetij, bi bilo treba določiti smernice Unije za boljše delovanje enotnega trga. Te smernice bi morale vključevati:
 - (a) cilje in prednostne naloge Unije in držav članic;
 - (b) pogoje, ki jih je treba zagotoviti za še boljše upravljanje enotnega trga.

Četrtek, 7. februar 2013

- Treba bi bilo določiti omejen sklop ciljev in prednostnih nalog na področjih, kjer bi bolje delujoč enotni trg verjetno prinesel največje koristi z vidika rasti in delovnih mest po vsej Uniji.
- Izbira ciljev in prednostnih nalog bi morala temeljiti na naslednjih merilih:
 - (a) primerjalni analizi proizvodnje ob uporabi določenih ključnih količinskih kazalnikov, ki zajemajo vložke v proizvodnjo blaga in storitev, da bi odkrili, kateri sektorji kažejo največji neizkoriščen potencial za ustvarjanje rasti;
 - (b) gospodarskem pomenu na podlagi analize, ali je sektor dovolj pomemben po gospodarskem obsegu, da bi lahko imel znaten vpliv na rast, če se temeljni vzroki za njegov neizkoriščen potencial odpravijo;
 - (c) dinamičnih dejavnikih, pri čemer bi proučili, ali določen sektor morda že obravnava svoj neizkoriščen potencial, in sicer na podlagi dejavnikov, kot sta zmožnost sektorja za ustvarjanje rasti zaposlovanja in njegovo morebitno približevanje primerjalnim vrednostim produktivnosti dela;
 - (d) dejavnikih enotnega trga, da bi ugotovili, ali obstajajo dokazi, da bi izboljšave enotnega trga lahko omogočile izkoriščanje potenciala, ki je še neizkoriščen.
 - (e) dejavnikih v zvezi z dodatnimi elementi za varstvo in zaščito potrošnikov, delavcev in državljanov.

Priporočilo št. 3: Določiti pogoje, ki jih je treba zagotoviti za boljše upravljanje enotnega trga

Evropski parlament meni, da bi se moral predlog, ki bo predložen, osredotočiti na naslednje:

- Pogoji, ki jih je treba zagotoviti za še boljše upravljanje enotnega trga, bi morali vključevati:
 - (a) uporabo načel pametne pravne ureditve pri določanju in izvajanju predpisov enotnega trga, tako da se zagotovi, da so ti predpisi oblikovani, preneseni in izvajani tako, da učinkujejo za tiste, ki so jim namenjeni;
 - (b) zmanjšanje upravnih bremen, zlasti za mala in srednja podjetja, na najnižjo možno raven;
 - (c) omogočanje podjetjem in državljanom, kadar morajo delovati v skladu s postopki, da to storijo hitro po elektronski poti;
 - (d) zagotavljanje, da podjetja in državljanji dobijo informacije in pomoč ter imajo dostop do hitrih in učinkovitih ter cenovno dostopnih pravnih sredstev, kadar je to potrebno;
 - (e) pametnejšo uporabo informacijske tehnologije za obveščanje podjetij in državljanov, da bi lahko uveljavljali svoje pravice in izkoriščali priložnosti, ter za boljše povezovanje pobud na nacionalni ravni in na ravni Unije;
 - (f) večjo uporabo spletnih orodij, kot je informacijski sistem za notranji trg, v čezmejnem sodelovanju med upravami;
 - (g) nadaljnji razvoj enotnih kontaktnih točk;
 - (h) učinkovito uporabo hitrih in učinkovitih mehanizmov za reševanje težav in pravnih sredstev, vključno z vzpostavitev enotne, lahko dostopne službe za prvo posvetovanje na nacionalni ravni, na katero bi se lahko obrnila podjetja in državljanji, ko bi se srečali s težavami pri uveljavljanju svojih pravic in izkoriščanju priložnosti, ki jim jih ponuja enotni trg.

Priporočilo št. 4: Določiti dodatne ukrepe, ki so potrebni za boljše izvajanje in izvrševanje regulativnega okvira enotnega trga

Evropski parlament meni, da bi se moral predlog, ki bo predložen, osredotočiti na naslednje:

- Da bi se regulativni okvir enotnega trga bolje izvajal in izvrševal, bi Komisija morala:
 - (a) bolj pomagati državam članicam pri prenosu direktiv, ki jih bo treba šele prenesti;

Četrtek, 7. februar 2013

- (b) izvajati sistematična preverjanja skladnosti in sprejeti podporne ukrepe, da bodo v vseh državah članicah predpisi delovali v praksi;
 - (c) za zakonodajo, ki je že nekaj časa prenesena in se že tudi izvaja, opraviti poglobljene preglede, da bo ugotovila, kako se predpisi izvajajo in kako delujejo v praktičnem in ekonomskem smislu;
 - (d) izboljšati naknadno poročanje o izvajanju s poudarkom na skladnosti držav članic in ocene uspešnosti s poudarkom na učinkovitosti sprejetih ukrepov politik;
 - (e) organizirati medsebojne strokovne preglede z državami članicami.
- Da bi se regulativni okvir enotnega trga bolje izvajal in izvrševal, bi države članice morale:
- (a) predložiti Komisiji osnutke ukrepov za prenos, kadar Komisija ali države članice same menijo, da je to ustrezno, da bi tako zagotovili tudi predhodno oceno pravilnega prenosa ter skladnost in hitro izvajanje;
 - (b) v procesu prenosa in izvajanja zakonodaje redno organizirati posvetovanja z zainteresiranimi stranmi in civilno družbo, vključno s potrošniki, podjetji ter lokalnimi in regionalnimi organi;
 - (c) na spletu pojasniti, kako so prenesle predpise in kako ti predpisi delujejo v praksi;

Priporočilo št. 5: Zagotoviti predložitev, oceno in spremljanje nacionalnih akcijskih načrtov

Evropski parlament meni, da bi se moral predlog, ki bo predložen, osredotočiti na naslednje:

- Države članice bi morale pripraviti in Komisiji predložiti nacionalne akcijske načrte za izvajanje ciljev in prednostnih nalog Unije, da bi izboljšali delovanje enotnega trga. Akcijski načrti bi morali vsebovati seznam podrobno opredeljenih ukrepov in časovni načrt za njihovo izvajanje.
- Nacionalni akcijski načrti bi morali biti oblikovani ob posvetovanju z zadevnimi zainteresiranimi stranmi, ki predstavljajo gospodarske in socialne, pa tudi potrošniške interese.
- Komisija bi morala v sodelovanju s svetovalnim odborom za notranji trg oceniti nacionalne akcijske načrte in predložiti povzetek poročila Evropskemu parlamentu in Svetu.
- Pri oceni nacionalnih akcijskih načrtov bi bilo treba upoštevati pregled stanja notranjega trga in poročilo o upravljanju enotnega trga.
- Komisija bi morala spremljati napredek pri izvajanju nacionalnih akcijskih načrtov. Za ta namen bi morale države članice Komisiji zagotoviti vse zadevne informacije, ki so potrebne za oceno doseženega napredka.
- Predložitev in oceno nacionalnih akcijskih načrtov bi bilo treba obravnavati kot usklajena ukrepa, ki sta v združenem okviru sestavni del letnega cikla, namenjenega določitvi prednostnih nalog politike za popolno vzpostavitev enotnega trga, ki upošteva gospodarsko, socialno in okoljsko razsežnost.

Priporočilo št. 6: Zagotoviti oblikovanje posebnih priporočil za posamezne države v zvezi z enotnim trgovom

Evropski parlament meni, da bi se moral predlog, ki bo predložen, osredotočiti na naslednje:

- Svet na podlagi ocene nacionalnih akcijskih načrtov in ob uporabi drugih ustreznih orodij enotnega trga na predlog Komisije in po potrebi po posvetovanju z Evropskim parlamentom ter na podlagi prednostnih nalog politike na področjih, ki so po oceni ključna, oblikuje priporočila za države članice v zvezi z enotnim trgovom, da bi izboljšali prenos, izvajanje in izvrševanje predpisov enotnega trga.
- Pri pripravi priporočil za države članice bi moral Svet v celoti izkoristiti instrumente iz PDEU.
- Kadar se oblikuje priporočilo v zvezi z enotnim trgovom, bi moral imeti zadevni odbor Evropskega parlamenta možnost, da povabi predstavnike zadevne države članice k izmenjavi mnenj, predstavniki Komisije pa bi morali imeti možnost, da so povabljeni k izmenjavi mnenj s parlamentom te države članice.

Četrtek, 7. februar 2013

Priporočilo št. 7: Opredeliti steber enotnega trga v okviru evropskega semestra

Evropski parlament meni, da bi se moral predlog, ki bo predložen, osredotočiti na naslednje:

- Da bi zagotovili, da enotni trg prinese konkretne rezultate za državljane, potrošnike, delavce in podjetja, bi morali letni cikel evropskega semestra uporabiti kot platformo za politične smernice, poročanje, spremljanje napredka, ki ga dosežejo države članice in Unija pri doseganju ciljev enotnega trga, in opredeljevanje sanacijskih ukrepov.
- Opredeliti bi bilo treba steber enotnega trga v okviru evropskega semestra.
- Steber enotnega trga v okviru evropskega semestra bi moral vključevati:
 - (a) pregled stanja notranjega trga, vključno s podrobnimi poročili za posamezne države članice glede izvajanja in uporabe zakonodaje v zvezi z enotnim trgom;
 - (b) načine izvajanje zakonodaje o enotnem trgu, ki jih navedejo države članice, pri čemer je poseben poudarek namenjen letno opredeljenim ključnim sektorjem in prednostnim nalogam politik;
 - (c) predloge Komisije glede prednostnih nalog politik za prihodnje leto na ravni Unije in na nacionalni ravni, ki bi bili predstavljeni v letnem pregledu rasti in letnem poročilu o integraciji enotnega trga. Letno poročilo bi moralo vsebovati tudi oceno delovanja enotnega trga v praksi. Ti predlogi o prednostnih nalogah politik bi morali temeljiti na ugotovitvah iz pregleda stanja notranjega trga in drugih instrumentih za spremljanje enotnega trga, da bi se izognili podvajanju in oblikovali učinkovita in jasna priporočila ter zagotovili doslednost evropske gospodarske politike;
 - (d) oblikovanje prednostnih nalog politik in ciljev, ki jih je treba doseči, v obliki smernic za enotni trg, da bi premostili preostale ovire na ravni Unije in na nacionalni ravni;
 - (e) predložitev nacionalnih akcijskih načrtov za izvajanje smernic za enotni trg s strani držav članic;
 - (f) oceno nacionalnih akcijskih načrtov, ki jo pripravi Komisija v tesnem sodelovanju s svetovalnim odborom za notranji trg, ob upoštevanju pregleda stanja notranjega trga in letnega poročila o upravljanju enotnega trga;
 - (g) sprejetje posebnih priporočil za države članice v zvezi z enotnim trgom s strani Sveta in Evropskega parlamenta na podlagi predloga Komisije.

Priporočilo št. 8: Okrepiti demokratično odgovornost in vlogo Evropskega parlamenta in nacionalnih parlamentov

Evropski parlament meni, da bi se moral predlog, ki bo predložen, osredotočiti na naslednje:

- Evropski parlament bi moral sodelovati v vzpostavljanju okvira za upravljanje enotnega trga v skladu s Pogodbama. Poleg tega bi moral Svet vključiti Evropski parlament v sprejemanje drugih ukrepov, ki so potrebni za okrepljeno upravljanje enotnega trga, tudi v povezavi s cilji, prednostnimi nalogami in načrtovanimi ukrepi politik Unije, ali se s Parlamentom o tem vsaj posvetovati.
- Pred spomladanskim zasedanjem Evropskega sveta bi moral Evropski parlament razpravljati o letnem pregledu rasti in glasovati o predlogih sprememb glede letnega poročila o integraciji enotnega trga, ki naj se predložijo Evropskemu svetu.
- Predsednik Evropskega parlamenta bi moral na spomladanskem zasedanju Evropskega sveta predstaviti stališča Evropskega parlamenta o integraciji enotnega trga.

Četrtek, 7. februar 2013

- Svet in Komisija bi morala biti prisotna na medparlamentarnih srečanjih med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti, kadar se razpravlja o integraciji enotnega trga.

P7_TA(2013)0055

22. zasedanje Sveta Združenih narodov za človekove pravice

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. februarja 2013 o 22. zasedanju Sveta Združenih narodov za človekove pravice (2013/2533(RSP))

(2016/C 024/11)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah ter vseh konvencij Združenih narodov ter pripadajočih izbirnih protokolov,
- ob upoštevanju resolucije generalne skupščine Združenih narodov 60/251 o ustanovitvi Sveta ZN za človekove pravice,
- ob upoštevanju deklaracije tisočletja Združenih narodov z dne 8. septembra 2000 in resolucije generalne skupščine ZN o tej deklaraciji,
- ob upoštevanju Evropske konvencije o človekovih pravicah, Evropske socialne listine ter Listine EU o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju strateškega okvira EU za človekove pravice in demokracijo in akcijskega načrta EU za človekove pravice in demokracijo, kot sta bila sprejeta na 3179. zasedanju Sveta za zunanje zadeve dne 25. junija 2012,
- ob upoštevanju svojega priporočila Svetu z dne 13. junija 2012 o posebnem predstavniku EU za človekove pravice ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Svetu Združenih narodov za človekove pravice, vključno s prednostnimi nalogami Parlamenta v tem okviru; ob upoštevanju zlasti resolucije Evropskega parlamenta z dne 16. februarja 2012 o stališču Parlamenta o 19. zasedanju Sveta Združenih narodov za človekove pravice ⁽²⁾,
- ob upoštevanju poročila delegacije pododbora Parlamenta za človekove pravice o obisku 19. zasedanja Sveta Združenih narodov za človekove pravice in poročila skupne delegacije Odbora za zunanje zadeve, Pododbora za človekove pravice ter Pododbora za varnost in obrambo, ki je prisostvovala 67. zasedanju generalne skupščine Združenih narodov;
- ob upoštevanju svojih nujnih resolucij o vprašanjih glede človekovih pravic,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. decembra 2012 o pregledu strategije EU o človekovih pravicah ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. decembra 2012 o letnem poročilu EU o človekovih pravicah in demokraciji v svetu za leto 2011 ter zadevne politike EU ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju členov 2, 3(5), 18, 21, 27 in 47 Pogodbe o Evropski uniji,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0250.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0058.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0504.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0503.

Četrtek, 7. februar 2013

- ob upoštevanju prihodnjih zasedanj Sveta ZN za človekove pravice v letu 2013, zlasti 22. rednega zasedanja, ki bo potekalo od 25. februarja do 22. marca 2013,
 - ob upoštevanju člena 110(2) in 110(4) Poslovnika,
- A. ker so spoštovanje, spodbujanje in varstvo univerzalnosti človekovih pravic del etičnega in pravnega reda Evropske unije ter eden od temeljev evropske enotnosti in celovitosti ⁽¹⁾,
- B. ker bi moralo uspešno izvajanje nedavnega pregleda strategije EU o človekovih pravicah povečati verodostojnost EU pri Svetu ZN za človekove pravice, saj naj bi povečalo skladnost med notranjo in zunanjo politiko EU;
- C. ker bi si EU morala prizadevati, da se zoperstavi kršitvam človekovih pravic v enotnih skupnih stališčih, da bi se dosegli najboljši možni rezultati, in bi v zvezi s tem morala še naprej krepiti sodelovanje in organizacijske dogovore ter usklajenost med državami članicami;
- D. ker je Svet Evropske unije sprejel strateški okvir za človekove pravice in demokracijo ter akcijski načrt za njegovo izvedbo, da bi se dosegla učinkovitejša, prepoznavnejša in doslednejša politika EU na tem področju;
- E. ker je bil 25. julija 2012 imenovan posebni predstavnik EU za človekove pravice, ki deluje v okviru pristojnosti visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, njegova vloga pa je povečati učinkovitost in prepoznavnost politike EU o človekovih pravicah ter prispevati k uresničitvi strateškega okvira in akcijskega načrta o človekovih pravicah in demokraciji;
- F. ker bo na 22. zasedanje Sveta ZN za človekove pravice v Ženevi odpotovala tudi delegacija Pododbora za človekove pravice, kot je bilo tudi ob zasedanjih Sveta v preteklih letih;
1. je seznanjen s postopkom potrditve prednostnih nalog EU za 22. zasedanje Sveta ZN za človekove pravice; pozdravlja, da se je EU osredotočila na razmere v Siriji, Burmi/Mjanmaru, Demokratični ljudski republiki Koreji in Maliju ter da je podprla podaljšanje mandata posebnega poročevalca o stanju človekovih pravic v Iranu; podpira tudi osredotočenost na tematska vprašanja, kot so svoboda misli, verovanja in prepričanja, odprava smrtne kazni, pravice otrok, gospodarske in človekove pravice, nasilje nad ženskami ter pravice lezbijk, gejev, biseksualcev, transseksualcev in interseksualcev;
2. pozdravlja, da so na dnevnem redu 22. rednega zasedanja med drugim razprave o vključevanju človekovih pravic, negativnem vplivu finančne in gospodarske krize ter korupcije na uživanje človekovih pravic ter slovesnost ob 20. obletnici sprejetja Dunajske deklaracije in akcijskega programa, interaktivne razprave, kot je razprava o pravicah invalidov, in obsežna srečanja v zvezi z različnimi vprašanji, kot so pravice otrok do najvišjih možnih zdravstvenih standardov; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in države članice, naj dejavno prispevajo k tem razpravam in jasno izjavijo, da so človekove pravice splošne, nedeljive in medsebojno odvisne;
3. pozdravlja poročila, ki jih bodo posebni poročevalci predstavili med drugim o človekovih pravicah v Iranu, Burmi/Mjanmaru in palestinskih ozemljih, zasedenih od leta 1967, pisno poročilo, ki ga bo predstavila Visoka komisarka za človekove pravice o stanju človekovih pravic v Maliju, zlasti v severnem delu države, pa tudi poročila o bivališču kot sestavini pravice do ustreznega življenjskega standarda in pravici do nediskriminacije v povezavi s tem, o svobodi misli, verovanja in prepričanja ter o spodbujanju in varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin v boju proti terorizmu;

Delo Sveta ZN za človekove pravice

4. ugotavlja, da je bilo septembra 2012 v Svet ZN za človekove pravice izvoljenih 18 novih članic, ki so postale članice 1. januarja 2013; to so Argentina, Brazilija, Slonokoščena obala, Estonija, Etiopija, Gabon, Nemčija, Irska, Japonska, Kazahstan, Kenija, Črna gora, Pakistan, Republika Koreja, Sierra Leone, Združeni arabski emirati, Združene države Amerike in Bolivarska republika Venezuela; ugotavlja, da je zdaj devet držav članic EU članic Sveta ZN za človekove pravice;

⁽¹⁾ Členi 2, 3(5) in 6 Pogodbe o Evropski uniji.

Četrtek, 7. februar 2013

5. je seznanjen z izvolitvijo novega predsednika Sveta OZN za človekove pravice Remigiusza A. Henczela iz Poljske in štirih novih podpredsednikov za leto 2013: Cheikha Ahmeda Oulda Zahafa (Mavretanija), Iruthišama Adama (Maldivi), Luisa Gallegosa Chiriboga (Ekvador) in Alexandra Fasela (Švica);
6. poudarja, da morajo volitve v Svet ZN za človekove pravice temeljiti na konkurenci, in izraža nasprotovanje ravnanju regionalnih skupin, ki prirejajo volitve brez protikandidatov; ponovno poudarja pomembnost standardov za članstvo v Svetu ZN za človekove pravice v zvezi z zavezanostjo in uspešnostjo na področju človekovih pravic; poudarja, da se od članic UNHRC pričakuje, da bodo zagovarjale najvišje standarde glede spodbujanja in varstva človekovih pravic; poudarja pomembnost strogih in preglednih meril za ponovno sprejetje izključenih članic;
7. obžaluje dejstvo, da oblasti Kazahstana, ki je novoizvoljeni član Sveta ZN za človekove pravice, doslej niso dovolile neodvisne mednarodne preiskave dogodkov v Žanaozenu, kljub pozivom visoke komisarke ZN za človekove pravice in Parlamenta;
8. je še naprej zaskrbljen glede pojava blokovske politike in njenega učinka na verodostojnost Sveta ZN za človekove pravice in učinkovitost njegovega dela;
9. pozdravlja dejstvo, da je generalna skupščina ZN za visoko komisarko za človekove pravice ponovno imenovala Navanethem Pillay; ponovno izraža svojo odločno podporo Uradu visoke predstavnice za človekove pravice ter njegovi neodvisnosti in integriteti;
10. izraža pohvalo visoki komisarki za človekove pravice v zvezi z njenimi prizadevanji v procesu krepitve organov za spremljanje pogodb in pozdravlja njeno poročilo o tem vprašanju z dne 22. junija 2012; ponovno potrjuje, da je za organe za spremljanje pogodb značilna vključenost številnih zainteresiranih strani in poudarja, da mora biti civilna družba v te procese stalno vključena; poudarja tudi, da se morata neodvisnost in učinkovitost organov za spremljanje pogodb ohraniti in povečati; poudarja, da je treba zagotoviti zadostno financiranje za kritje vse večjega obsega dela organov za spremljanje pogodb; poziva EU, naj sprejme vodilno vlogo pri zagotavljanju delovanja sistema organov za spremljanje pogodb, vključno v zvezi z ustreznim financiranjem;

Države arabske pomladi

11. najstrožje obsoja naraščajoče in neselektivno nasilje Asadovega režima nad sirskega prebivalstvom, vključno z uporabo težkega topništva in obstreljevanjem poseljenih območij, samovoljnimi usmrtitvami ter prisilnimi izginotji; odkrito obsoja nenehne sistematične kršitve človekovih pravic, ki jih izvaja režim in ki bi lahko pomenile zločine zoper človečnost; izraža globoko zaskrbljenost zaradi nenehnega slabšanja razmer za civilno prebivalstvo; nadalje obsoja kršitve človekovih pravic, ki so jih zagrešile opozicijske skupine in sile; poziva vse oborožene akterje, naj nemudoma prekinejo nasilje v Siriji; poziva k takojšnjemu odstopu Asadovega režima in k začetku mirnega procesa politične tranzicije; poziva vse strani, ki sodelujejo v konfliktu, naj zagotovijo popoln in varen čezmejni dostop mednarodnim prizadevanjem za humanitarno pomoč;
12. izraža zaskrbljenost zaradi vpliva sirske krize na varnost in stabilnost v vsej regiji; poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo pomoč državam v tej regiji pri njihovem prizadevanju za zagotavljanje humanitarne pomoči beguncem iz Sirije;
13. pozdravlja stalno pozornost, ki jo Svet ZN za človekove pravice namenja grozljivim razmeram na področju človekovih pravic in humanitarnim razmeram v Siriji, kot je razvidno iz resolucij ZN o razmerah v tej državi, sprejetih na 19., 20. in 21. zasedanju Sveta ter izrednem zasedanju Sveta o Siriji 1. junija 2012; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in države članice, naj zagotovijo, da se v okviru delovanja ZN, zlasti Sveta ZN za človekove pravice, razmere v Siriji še naprej prednostno obravnavajo; znova poudarja, da je pomembno zagotoviti odgovornost za kršitve mednarodnega prava s področja človekovih pravic in humanitarne prava, ki so bile storjene med konfliktom;
14. izraža popolno podporo neodvisni preiskovalni komisiji o Siriji in podalšanju njenega mandata, ki ga je odobril Svet ZN za človekove pravice; poudarja, da je pomembno dopustiti digitalne dokaze o kaznivih dejanjih, nasilju in kršitev človekovih pravic; pozdravlja imenovanje Carle del Ponte in Vitita Muntarborna kot novih članov ter imenovanje Paola Pinheira za posebnega poročevalca za Sirijo, ki bo začel delo, ko se bo preiskovalni komisiji iztekel mandat; pozdravlja poročilo Komisije, ki razkriva grozodejstva, storjena v Siriji;

Četrtek, 7. februar 2013

15. obžaluje, da sporazum o sprejetju resolucije v varnostnem svetu ZN o razmerah v Siriji še ni bil dosežen, zlasti pa, da to hromi zmožnost izvajanja učinkovitega pritiska, da bi končali nasilje v tej državi; poziva članice varnostnega sveta ZN, naj ne pozabijo na svojo odgovornost do sirskega ljudstva; izraža pohvalo diplomatskim prizadevanjem podpredsednice/visoke predstavnice in držav članic EU pri vključevanju Kitajske in Rusije v to zadevo; poziva jih, naj nadaljujejo svoja prizadevanja; prav tako opominja države članice ZN na načelo odgovornosti za zaščito, ki ga sprejema generalna skupščina ZN; poziva vse države, naj si prizadevajo zato, da bo varnostni svet Združenih narodov vprašanje razmer v Siriji predstavil Mednarodnemu kazenskemu sodišču in pozdravlja pobudo Švice za skupno pismo v imenu 58 držav, vključno s 26 državami članicami EU, ki bi spodbujalo k temu; poziva, naj se visoka predstavnica EU osebno zavzame za ustanovitev široke in vključujoče mednarodne koalicije, ki bi podprla predstavitev Mednarodnemu kazenskemu sodišču;

16. pozdravlja končno pisno poročilo neodvisne preiskovalne komisije za Libijo, predstavljeno na 19. zasedanju Sveta ZN za človekove pravice, ki izpostavlja kršitve človekovih pravic, storjene v tej državi; poziva Svet ZN za človekove pravice, naj izrazi svojo zaskrbljenost nad stalnimi kršitvami, naj še naprej spremlja razmere ter naj zahteva poročilo visoke komisarke o stanju človekovih pravic v Libiji;

17. poziva Združene arabske emirate, ki so novoizvoljena država članica Sveta ZN za človekove pravice in ena od 14 držav, katerih stanje človekovih pravic je bilo pregledano na zasedanju delovne skupine za splošni redni pregled, naj končajo zatiranje miroljubnih zagovornikov človekovih pravic in političnih aktivistov ter naj spoštujejo sprejeto obveznost, da bodo spoštovale najvišje standarde pri spodbujanju in varovanju človekovih pravic;

18. izraža zaskrbljenost zaradi razmer, v katerih so zagovorniki človekovih pravic in aktivisti politične opozicije v Bahrajnu; ponovno poziva države članice EU, naj si prizadevajo za to, da bi Svet ZN za človekove pravice na svojem 22. zasedanju sprejel resolucijo o stanju človekovih pravic v Bahrajnu, ki bi vključevala tudi vzpostavitev mednarodnega mehanizma za spremljanje izvajanja priporočil neodvisne preiskovalne komisije Bahrajna, vključno s priporočili o zagovornikih človekovih pravic;

19. pozdravlja resolucijo, ki jo je Svet ZN za človekove pravice sprejel oktobra 2012, o tehnični pomoči in krepitvi zmogljivosti za Jemen na področju človekovih pravic in ustanovitvi državne pisarne Urada visoke komisarke za človekove pravice v Jemnu; poziva Svet ZN za človekove pravice, naj še naprej spremlja razmere v tej državi;

20. izraža globoko zaskrbljenost zaradi stalne politične nestabilnosti in ponovnega nasilja v Egiptu; popolnoma podpira prehod v demokratično družbo, ki bi temeljil na pravni državi in ustavnem okviru in ki bi popolnoma spoštoval človekove pravice in temeljne svoboščine, zlasti svobodo izražanja, pravice žensk in spoštovanje manjšin; poziva egiptovske oblasti, naj sprožijo pregledno preiskavo uporabe nasilja s strani varnostnih sil in policije proti protestnikom in zagotovijo odgovornost za kršitve človekovih pravic; ponovno izraža nasprotovanje EU smrtni kazni in v zvezi s tem poziva k odložitvi izvršitev smrtne kazni v Egiptu, tudi v primeru 21 oseb, ki so bile nedavno obsojene na smrt v zvezi z nesrečo, ki se je lani zgodila na nogometnem stadionu v Port Saidu;

21. izraža zaskrbljenost zaradi stalnih kršitev človekovih pravic v Zahodni Sahari; poziva k varovanju temeljnih pravic ljudstva Zahodne Sahare, vključno s svobodo združevanja, svobodo izražanja in pravico do demonstriranja; zahteva izpustitev vseh političnih zapornikov Zahodne Sahare; pozdravlja imenovanje posebnega odposlanca za Sahel in poudarja potrebo po mednarodnem spremljanju stanja človekovih pravic v Zahodni Sahari; podpira pravično in trajno rešitev konflikta, ki bo temeljila na pravici zahodnosaharskega naroda do samoodločbe, v skladu z ustreznimi resolucijami Združenih narodov;

Druga vprašanja

22. pozdravlja odločitev Sveta ZN za človekove pravice glede imenovanja posebnega poročevalca o razmerah na področju človekovih pravic v Belorusiji in je seznanjen z medregijsko podporo resoluciji o uvedbi tega mandata, ki dokazuje, da so grozljive razmere na področju človekovih pravic v tej državi priznale države po vsem svetu;

23. pozdravlja podaljšanje mandatov neodvisnih strokovnjakov za Slonokoščeno obalo, Haiti in Somalijo; poziva oblasti teh držav, naj v celoti sodelujejo z nosilci mandatov;

Četrtek, 7. februar 2013

24. poziva k podaljšanju mandata posebnega poročevalca o razmerah na področju človekovih pravic v Iranu;

25. poziva k podaljšanju mandata posebnega poročevalca o razmerah na področju človekovih pravic v Demokratični ljudski republiki Koreji za še eno leto; pozdravlja dejstvo, da je bila resolucija o tej državi sprejeta soglasno, kar dokazuje visoko raven podpore mandatu; poziva tamkajšnjo vlado, naj v celoti sodeluje s poročevalcem in mu olajša obiske v državi; poziva Svet ZN za človekove pravice, naj ukrepa v zvezi s pozivom visoke komisarke za človekove pravice k vzpostavitvi mednarodne komisije za preiskavo hudih zločinov, ki se v Demokratični ljudski republiki Koreji dogajajo že desetletja;

26. pozdravlja resolucijo Sveta ZN za človekove pravice o Burmi/Mjanmarju in poziva k podaljšanju mandata posebnega poročevalca o razmerah na področju človekovih pravic v tej državi; je seznanjen z ukrepi, ki jih je od začetka leta 2011 sprejela vlada Burme, da bi obnovila državljanske svoboščine v tej državi; vseeno izraža močno zaskrbljenost zaradi številnih civilnih žrtev vojaških operacij v zvezni državi Kashin ter porasta nasilja med skupnostma v zvezni državi Rakhine in posledičnih smrti in poškodb, uničenja premoženja in razseljenega lokalnega prebivalstva; je prepričan, da je temeljni vzrok za razmere dolgoročna diskriminatorna politika do ljudstev Rohingja in Kashin; poudarja, da so potrebna večja prizadevanja za odpravo osnovnega vzroka tega problema; poziva vlado Mjanmarja, naj pospeši izvajanje svoje zaveze o vzpostavitvi državne pisarne urada visoke komisarke za človekove pravice v Mjanmarju, in poudarja, da bi morali v sedanjem okviru ohraniti nadaljnje poročanje in spremljanje, ki ga opravlja posebni poročevalec;

27. pozdravlja tudi resolucijo o Šrilanki, v kateri sta poudarjeni sprava in odgovornost v tej državi; ponovno izraža podporo priporočilom skupine izvedencev generalnega sekretarja ZN o Šrilanki, vključno s strogim upoštevanjem neodvisnosti pravosodja, zato da bi med drugim uspešno preganjali minule vojne zločine;

28. pozdravlja resolucijo o imenovanju posebnega poročevalca o stanju človekovih pravic v Eritreji, ki jo Svet ZN za človekove pravice sprejel na 20. zasedanju; ugotavlja, da je Svet ZN za človekove pravice tokrat prvič obravnaval to vprašanje in odobrava voditeljsko vlogo, ki so jo izkazale afriške države na tem področju;

29. pozdravlja dejstvo, da so razmere v Maliju pod strogim nadzorom Sveta ZN za človekove pravice, in odobrava voditeljsko vlogo, ki so jo pokazale afriške države, ki so Svet ZN za človekove pravice opozorile na to vprašanje; poziva Svet ZN za človekove pravice, naj podpre hitro napotitev zmogljivost za spremljanje v Mali ter naj zahteva, da urad visoke komisarke za človekove pravice še naprej poroča o razmerah v tej državi;

30. pozdravlja sprejetje resolucije o Demokratični republiki Kongo, a je še vedno močno zaskrbljen zaradi stanja človekovih pravic v tej državi, zlasti v provinci Severni Kivu v vzhodnem delu države; ostro obsoja napade na civilno prebivalstvo, tudi na ženske in otroke, ki so jih na vzhodu države izvedle uporniške sile, zlasti skupina M23; odločno obsoja sistematično uporabo posilstva kot vojnega orožja; je globoko zaskrbljen zaradi izkoriščanja otrok vojakov in poziva k njihovi razorožitvi, rehabilitaciji in ponovni vključitvi v družbo; pozdravlja prizadevanja držav članic Mednarodne konference za območje Velikih jezer, Afriške unije in ZN, da poiščejo mirno politično rešitev krize; znova poziva k ponovnemu imenovanju neodvisnega strokovnjaka ZN za razmere na področju človekovih pravic v Demokratični republiki Kongo, da bi zagotovili zanesljiv mehanizem, ki bi bil osredotočen na izboljšanje razmer na področju človekovih pravic v tej državi, saj so že dolgo zelo zaskrbljujoče;

31. izraža zaskrbljenost nad razmerami v Srednjeafriški republiki, kjer so oborožene skupine napadle in zasedle več mest na severovzhodu države; pozdravlja sporazume, podpisane v Librevillu 11. januarja 2013, vključno s sporazumom o premirju in političnim sporazumom o rešitvi krize v državi; poudarja pomen hitrega začetka izvajanja teh sporazumov; pozdravlja izjavo podpredsednice/visoke predstavnice EU z dne 11. januarja 2013, v kateri poziva vse podpisnice, naj te sporazume spoštujejo; poziva države članice, naj sprostijo razpravo o tej zadevi na Svetu ZN za človekove pravice, da bi ohranile vprašanje razmer v Srednjeafriški republiki na vrhu mednarodne agende;

32. izraža zaskrbljenost zaradi razmer v Izraelu in Gazi po stopnjevanju konflikta konec leta 2012 in obsoja vsa nasilna dejanja; ponavlja poziv k preklicu zapore Gaze ob upoštevanju legitimnih varnostnih pomislekov Izraela ter poziva k sprejetju ukrepov za obnovo in gospodarsko oživitev Gaze; pozdravlja mednarodno misijo za ugotavljanje dejstev o izraelskih naselbinah na zasedenem palestinskem ozemlju, ustanovljeno ob 19. zasedanju Sveta ZN o človekovih pravicah, ter nestrpno pričakuje njeno poročanje med 22. zasedanjem Sveta; je zaskrbljen, ker je Izrael prekinil sodelovanje s Svetom ZN za človekove pravice in splošnim rednim pregledom; odločno spodbuja vsa prizadevanja za rešitev z dvema državama;

Četrtek, 7. februar 2013

33. odobrava, da je generalna skupščina ZN 29. novembra 2012 sprejela resolucijo, s katero je Palestina dobila status države nečlanice opazovalke v ZN; ponovno izraža podporo tem prizadevanjem; je seznanjen s podporo, ki jo je izrazila EU, da bi Palestina postala polnopravna članica ZN kot del politične rešitve izraelsko-palestinskega konflikta; potrjuje, da EU ne bo sprejela nobenih sprememb mej, zarisanih pred letom 1967, niti v zvezi z Jeruzalemom, razen tistih, o katerih se bosta pogodbenici dogovorili;
34. pozdravlja pomen, ki ga Svet ZN za človekove pravice namenja pravici do bivališča, ter poziva Unijo in države članice, naj dostop do primernih bivališč spodbujajo kot temeljno pravico;
35. obsoja nedavne množične usmrtitve v Iranu; potrjuje svoje odločno stališče proti smrtni kazni v vseh primerih in vseh okoliščinah;
36. obžaluje usmrtitve, izvršene na Japonskem leta 2012 po moratoriju te prakse v letu 2011, šest usmrtitev na Tajvanu decembra 2012 in nadaljnjo uporabo smrtne kazni v Savdski Arabiji v letu 2012; globoko obžaluje prekinitev *de facto* moratorija na smrtno kazen, ki je v Indiji veljal od leta 2004, z usmrtitvijo obsojenca v novembru 2012, kar tudi nasprotuje svetovnemu trendu, ki gre v smeri odprave smrtne kazni; poziva vse države, ki še poznajo smrtno kazen, naj jo odpravijo ali naj vsaj uvedejo moratorij za usmrtitve;
37. opominja na ključni pomen, ki ga EU pripisuje boju proti mučenju in drugim oblikam slabega ravnanja; poziva Komisijo in države članice, naj pokažejo skupno zavezanost odpravi mučenja in podpori žrtvam predvsem tako, da prispevajo prostovoljnemu skladu ZN za žrtve mučenja in posebnemu skladu, ustanovljenemu z izbirnim protokolom h konvenciji proti mučenju;
38. se je z zadovoljstvom seznanil s sprejetjem resolucije Sveta ZN za človekove pravice o verski svobodi in svobodi prepričanja; poudarja, da EU temu vprašanju namenja veliko pozornost; poziva države članice, naj nadaljujejo z delom v zvezi s tem vprašanjem, in nestrpnno pričakuje nove smernice EU, ki naj bi bile pripravljene v začetku letošnjega leta; izreka pohvalo posebnemu poročevalcu ZN za versko svobodo in svobodo prepričanja za njegovo delo; poudarja pomen obnove tega mandata na 22. zasedanju Sveta ZN za človekove pravice; poudarja, da je še vedno treba v celoti obravnavati problem diskriminacije verskih manjšin po svetu; znova poudarja, da je svoboda misli, vesti in veroizpovedi, vključno s svobodo spremembe ali opustitve svoje veroizpovedi ali prepričanja, temeljna človekova pravica;
39. pozdravlja sedANJI proces nadaljnjih ukrepov v zvezi s poročilom visoke komisarke za človekove pravice o diskriminatornih zakonih in praksah ter nasilju nad posamezniki zaradi njihove spolne usmerjenosti in spolne identitete; spodbuja k nadaljnjim ukrepom, tudi na podlagi regionalnih srečanj, ter dejavni udeležbi držav članic EU, Sveta in Evropske službe za zunanje delovanje; v zvezi s tem odločno obsoja izrek smrtne kazni, pridržanja ali kazenskih obsodb na podlagi spolne usmerjenosti v nekaterih državah ter poziva k njihovi takojšnji odpravi; pozdravlja vodstvo, ki sta ga generalni sekretar in visoka komisarka pokazala v zvezi s tem vprašanjem v okviru Sveta ZN za človekove pravice kot zunaj njega; meni, da so sedANJI poskusi spodkopavanja univerzalnosti in nedeljivosti človekovih pravic, zlasti z resolucijo o „tradicionalnih vrednotah“, obžalovanja vredni;
40. je seznanjen s prvim letnim forumom za podjetništvo in človekove pravice v Ženevi od 4. do 6. decembra 2012, ki je združil široko paleto zainteresiranih strani v razpravi o izvajanju vodilnih načel ZN na tem področju; podpira uvodna posvetovanja foruma o tem, kako bi pripravili vlade in podjetja k sprejetju regulativnih, političnih in izvajalskih okvirov za ukrepanje proti zlorabam človekovih pravic v poslovnem svetu;
41. pozdravlja delo odprte medvladne delovne skupine za zasebne vojaške družbe in varnostne službe, ki ima mandat preučitve možnosti mednarodnega regulativnega okvira; priznava, da je bila velika pozornost posvečena možnosti za izdelavo pravno zavezujočega instrumenta za reguliranje, spremljanje in pregled dejavnosti zasebnih vojaških družb in varnostnih služb, ter izraža podporo takemu pravno zavezujočemu regulativnemu okviru; vztraja pri pomenu stroge odgovornosti in poziva zasebne vojaške družbe in varnostne službe, ki še niso podpisale kodeksa ravnanja za zasebne varnostne službe, da se po njem ravnajo; z zanimanjem pričakuje predstavitve poročila delovne skupine; poziva k podaljšanju mandata delovne skupine;
42. poudarja pomen splošne narave izvajanja splošnega rednega pregleda in ponovno potrjuje njegov pomen za to, da bi v celoti razumeli razmere na področju človekovih pravic na terenu v vseh državah članicah ZN;

Četrtek, 7. februar 2013

43. pozdravlja začetek drugega cikla splošnega rednega pregleda in sprejetje prvih zaključkov tega cikla; ponavlja, kako pomembno je, da se drugi cikel osredotoča na izvajanje priporočil, sprejetih v prvem ciklu; kljub temu znova poziva, naj se v nadaljevanju procesa splošnega rednega pregleda ponovno preučijo priporočila, ki jih države niso sprejele v prvem ciklu;
44. meni, da je izvajanje bistven vidik uresničenja potenciala procesa splošnega rednega pregleda; zato ponavlja, kako pomembno je, da Komisija in države članice zagotovijo tehnično pomoč državam v postopku pregleda, da bodo priporočila lahko izvajale; države tudi spodbuja, naj predstavijo vmesne posodobitve, da bi pripomogle k izboljšanju izvajanja;
45. poziva države članice EU, ki sodelujejo v interaktivnih dialogih splošnega rednega pregleda, naj predstavijo priporočila, ki so specifična in merljiva, da bi izboljšale kakovost izvajanja sprejetih priporočil in nadaljnjih ukrepov v zvezi z njimi;
46. priporoča, naj se priporočila splošnega rednega pregleda sistematično vključijo v dialoge in posvetovanja EU o človekovih pravicah ter državne strategije EU o človekovih pravicah, da se zagotovi nadaljnje ukrepanje na podlagi rezultatov splošnega rednega pregleda; podobno priporoča, naj Parlament razpravlja o teh priporočilih na obiskih svojih delegacij v tretjih državah;
47. pozdravlja ukrepe, ki omogočajo polno sodelovanje številnih zainteresiranih strani v postopku splošnega rednega pregleda; v zvezi s tem pozdravlja spremembe glede seznama govornikov, saj omogoča vsem državam, ki želijo v tem postopku govoriti, da to storijo; ponavlja, da ceni močnejšo vlogo, ki so jo v skladu s pariškimi načeli pridobile nacionalne institucije za človekove pravice; pozdravlja okrepljeno sodelovanje s terena zaradi večje uporabe videokonferenc;
48. meni, da je mogoče storiti več, da se civilno družbo pritegne k sodelovanju v procesu splošnega rednega pregleda, tudi pri izvajanju izidov tega procesa in, bolj splošno, pri delu Sveta ZN za človekove pravice;

Posebni postopki

49. ponovno poudarja bistveno vlogo posebnih postopkov pri verodostojnosti in učinkovitosti dela Sveta ZN za človekove pravice in njegovega osrednjega položaja v delovanju ZN na področju človekovih pravic; ponavlja svojo odločno podporo posebnim postopkom in poudarja, kako temeljnega pomena je neodvisnost teh mandatov;
50. poziva države, naj v celoti sodelujejo pri posebnih postopkih, tudi tako, da nemudoma imenujejo nosilce mandatov za obiske v državah, se odzovejo na njihove nujne ukrepe in obtožbe o kršitvah ter zagotovijo ustrezno nadaljnje ukrepanje na podlagi priporočil nosilcev mandatov; nujno poziva Svet ZN za človekove pravice, naj prevzame vodilno vlogo pri teh vprašanjih;
51. pozdravlja ukrepe, ki jih je skupaj sprejela EU, da stalno povabilo razširi na vse posebne postopke ZN za človekove pravice, in pri tem vodi z zgleodom; spodbuja druge države članice ZN, naj ravnajo enako;
52. obsoja vse vrste povračilnih ukrepov proti ljudem, ki sodelujejo v postopku splošnega rednega pregleda in v posebnih postopkih; poudarja, da ti ukrepi ogrožajo celoten sistem človekovih pravic ZN; spodbuja vse države, naj zagotovijo ustrezno varstvo pred takimi zastraševalnimi ukrepi;

Udeležba EU

53. kar najmočneje poudarja, kako pomembno je, da EU dejavno sodeluje v mehanizmih ZN za človekove pravice, tudi v Svetu ZN za človekove pravice; spodbuja države članice, naj to storijo s skupnim vlaganjem resolucij, dejavnim sodelovanjem v razpravah in interaktivnih dialogih ter objavljanjem izjav; odločno podpira vse večje poseganje EU po medregijskih pobudah;
54. poudarja, da je pomembno ukrepe iz Ženeve v okviru Sveta ZN za človekove pravice vključiti v zadevne notranje in zunanje dejavnosti EU, tudi dejavnosti Parlamenta;
55. poudarja, da je bila pomembna vzpostavitev funkcije posebnega predstavnika EU za človekove pravice; spodbuja posebnega predstavnika, naj si prizadeva za učinkovitost, skladnost in vidnost politik EU o človekovih pravicah v okviru Sveta ZN za človekove pravice ter vzpostavi tesno sodelovanje z uradom visoke komisarke za človekove pravice in pri posebnih postopkih;

Četrtek, 7. februar 2013

56. spodbuja podpredsednico/visoko predstavnico in posebnega predstavnika za človekove pravice, naj bosta prisotna na zasedanjih na visoki ravni Sveta ZN za človekove pravice;

57. ponovno poudarja potencial učinkovitosti ukrepov EU, ko Unija in njene države članice izkoristijo skupno moč; poudarja, kako pomembno je še naprej krepiti usklajevanje in sodelovanje med državami članicami v zvezi s tem, da bi dosegli skupno izhodišče o vprašanju človekovih pravic; poziva k drznejšemu in bolj ambicioznemu ukrepanju in konkretnim zavezam namesto sprejemanja najmanjšega skupnega imenovalca; v zvezi s tem spodbuja Evropsko službo za zunanje delovanje naj zlasti prek delegacij EU v Ženevi in New Yorku doseže večjo usklajenost s pravočasnimi in konkretnimi posvetovanji;

58. poudarja, kako pomembna je ratifikacija Konvencije ZN o pravicah invalidov, prva priložnost, ko je EU kot pravni subjekt ratificirala kako konvencijo ZN; poziva EU k podpisu in ratifikaciji Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima;

59. ponovno poudarja, da je za države članice EU pomembno, da si skupaj prizadevajo za doseganje nedeljivosti in univerzalnosti človekovih pravic in podpirajo delo Sveta ZN za človekove pravice v zvezi s tem, zlasti z ratifikacijo vseh mednarodnih instrumentov za človekove pravice, ki jih je vzpostavil; ponovno izraža obžalovanje, da ni nobena država članica EU ratificirala Mednarodne konvencije o varstvu pravic vseh delavcev migrantov in članov njihovih družin; ponovno izraža tudi obžalovanje, da več držav članic še vedno ni sprejelo in/ali ratificiralo Konvencije o zaščiti vseh oseb pred prisilnim izginotjem ali izbirnega protokola Konvencije proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju ter da sta samo dve državi članici ratificirali izbirni protokol Mednarodnega pakta o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah; ponovno poziva vse države članice, naj ratificirajo te konvencije in protokole, in jih spodbuja k podpisu in ratifikaciji nedavnega izbirnega protokola h Konvenciji o otrokovih pravicah v zvezi s postopkom obveščanja, ki je bil 28. februarja 2012 v Ženevi odprt za podpis; poudarja, kako pomembno je, da države članice svoja redna poročila pravočasno predložijo organom ZN za spremljanje;

60. ponavlja, kako izredno pomembno za EU je braniti neodvisnost urada visoke komisarke za človekove pravice ter zagotoviti, da bo lahko svoje naloge še naprej opravljal nepristransko; opozarja tudi, kako pomembno je zagotoviti zadostno financiranje za to, da ostanejo regionalne pisarne tega urada odprte;

61. ugotavlja, da je varstvo zagovornikov človekovih pravic temeljna prednostna naloga politike EU na področju človekovih pravic; poudarja, da zastraševanje zagovornikov človekovih pravic, ki sodelujejo pri mehanizmih ZN za človekove pravice, in povračilni ukrepi proti njim ogrožajo ta sistem; zato ceni praktično in finančno pomoč, namenjeno nujnemu varstvu in podpori teh zagovornikov v okviru evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice;

62. pozdravlja ustanovitev delovne skupine Sveta za človekove pravice (skupina COHOM) s sedežem v Bruslju v letu 2012; priznava prizadevanja te skupine za izboljšanje priprave in usklajevanja stališč EU za zasedanja Sveta ZN za človekove pravice, vključno z organiziranjem sej COHOM v Ženevi; ponavlja, da pričakuje, da bo COHOM bistveno prispeval k reševanju vprašanja skladnosti med zunanjo in notranjo politiko EU na področju človekovih pravic;

63. pričakuje, da bo razvoj državnih strategij EU za človekove pravice ustrezno usklajen z delovanjem EU v forumih Združenih narodov; ponovno priporoča, naj se državne strategije EU za človekove pravice **posredujejo Evropskemu parlamentu in, kjer je mogoče**, objavijo, da bi bilo zavzemanje EU za človekove pravice v tretjih državah razpoznavno in da bi tisti, ki se borijo za človekove pravice, v teh dokumentih lahko našli podporo;

64. poudarja, kako pomembno je v Svetu ZN za človekove pravice izpostaviti zaskrbljujoče vprašanje vedno manjšega prostora nevladnih organizacij v številnih državah po svetu; spodbuja Evropsko službo za zunanje delovanje in države članice EU k usklajenim prizadevanjem za opozarjanje na to problematiko;

65. glede na nova poročila, da so podjetja EU sokriva zlorab človekovih pravic v tretjih državah, znova poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj opozarja na to vprašanje; poziva Komisijo, naj razvije bolj ambiciozno politiko o družbeni odgovornosti gospodarskih družb; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, Komisijo in države članice, naj sprejmejo učinkovite ukrepe, da bi zagotovile odgovornost gospodarskih družb za kršitve človekovih pravic; v zvezi s tem ponavlja, kako pomembno je povečati skladnost med notranjo in zunanjo politiko ter v celoti spoštovati človekove pravice v notranji politiki, da bi se izognili dvojnemu merilu;

Četrtek, 7. februar 2013

66. pooblašča svojo delegacijo na 22. zasedanju Sveta ZN za človekove pravice, naj posreduje pomisleke in mnenja iz te resolucije; poziva delegacijo, naj Pododboru za človekove pravice poroča o svoji udeležbi na zasedanju; meni, da je treba nujno nadaljevati prakso napotitve delegacije Parlamenta na pomembna zasedanja Sveta ZN za človekove pravice in generalne skupščine ZN;

o
o o

67. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, posebnemu predstavniku EU za človekove pravice, vladam in parlamentom držav članic, varnostnemu svetu ZN, generalnemu sekretarju ZN, predsedujočemu 67. Generalni skupščini ZN, predsedniku Sveta ZN za človekove pravice, visoki komisarki ZN za človekove pravice ter delovni skupini EU-ZN, ki jo je ustanovil odbor za zunanje zadeve.

P7_TA(2013)0056

Izobraževanje v pravosodju – sodni koordinatorji

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. februarja 2013 o izobraževanju v pravosodju – sodni koordinatorji (2012/2864(RSP))

(2016/C 024/12)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 81 in 82 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki določata sprejetje ukrepov za „pomoč pri usposabljanju sodnikov in sodnega osebja“ po rednem zakonodajnem postopku,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. septembra 1991 o ustanovitvi Akademije za evropsko pravo⁽¹⁾, svojega stališča z dne 24. septembra 2002 o sprejetju sklepa Sveta o vzpostavitvi Evropskega omrežja za izobraževanje pravosodnih organov⁽²⁾, svoje resolucije z dne 9. julija 2008 o vlogi nacionalnih sodnikov v evropskem sodnem sistemu⁽³⁾ in svojega priporočila Svetu z dne 7. maja 2009 o razvoju kazenskoopravnega območja EU⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 20. aprila 2010 o Akcijskem načrtu izvajanja stockholmskega programa (COM(2010)0171),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. novembra 2009 o sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu: območje svobode, varnosti in pravice za državljane – Stockholmski program⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. septembra 2011 z naslovom „Vzpostavljanje zaupanja v pravosodni sistem celotne EU – nova razsežnost evropskega izobraževanja v pravosodju“ (COM(2011)0551),

⁽¹⁾ UL C 267, 14.10.1991, str. 33.

⁽²⁾ UL C 273 E, 14.11.2003, str. 99.

⁽³⁾ UL C 294 E, 3.12.2009, str. 27.

⁽⁴⁾ UL C 212 E, 5.8.2010, str. 116.

⁽⁵⁾ UL C 285 E, 21.10.2010, str. 12.

Četrtek, 7. februar 2013

- ob upoštevanju pilotnega projekta za izobraževanje pravosodnih organov, ki ga je Parlament predlagal leta 2011,
 - ob upoštevanju primerjalne študije o izobraževanju pravosodnih organov v državah članicah, ki jo je Parlament naročil pri Akademiji za evropsko pravo v sodelovanju z Evropskim omrežjem za izobraževanje pravosodnih organov ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svojih resolucij z dne 17. junija 2010 ⁽²⁾ in z dne 14. marca 2012 ⁽³⁾ o izobraževanju pravosodnih organov,
 - ob upoštevanju nizozemskih izkušenj s projektom Eurinfra in njihove mreže sodnih koordinatorjev za evropsko pravo, ki ju že posnemajo v drugih državah članicah, zlasti v Italiji v okviru programa European Gaius, pa tudi na Danskem, v Romuniji in Bolgariji, temeljita pa na treh stebrih, in sicer (a) izboljšanje dostopnosti virov informacij o evropskem pravu z uporabo spletne tehnologije, (b) izboljšanje poznavanja evropskega prava v pravosodju ter (c) vzpostavitev in ohranjanje mreže sodnih koordinatorjev za evropsko pravo,
 - ob upoštevanju ogromnega napredka v informacijski tehnologiji, ki na primer omogoča vse bolj razširjeno uporabo e-učenja kot prožnega orodja za doseganje večjega števila končnih uporabnikov ne glede na čas in kraj, medtem ko je mogoče napredno tehnologijo – zlasti vrhunske iskalnike – uporabiti za pridobivanje informacij in izboljšanje dostopnosti prava,
 - ob upoštevanju vprašanja Komisiji o izobraževanju v pravosodju – sodni koordinatorji (O-000186/2012 – B7-0112/2013),
 - ob upoštevanju člena 115(5) in člena 110(2) Poslovnika,
- A. ker ima naš pravni sistem kompleksne korenine, saj je treba po navedbah nedavno objavljenega znanstvenega eseja ⁽⁴⁾ rimsko pravo obravnavati bolj v smislu večkulturnega projekta kot pa ločenega razvoja ene kulture, medtem ko je običajno pravo (če odmislimo sorodno pretorijansko pravičnost in vpliv kanonskega prava) morda bolj poznano kot anglo-normansko pravo; ker je pravna država nekaj, kar nam je skupno, in je ena od vrednot, ki jih je evropsko pravo dalo svetu; ker potrebujemo celosten pristop k pravu tako s strani strokovnjakov kot sodstva;
- B. ker se nacionalni sodniki ne morejo izgovarjati na nepoznavanje evropskega prava, saj so in morajo biti evropski sodniki, ki so pozvani, da prevzamejo vodilno vlogo v položaju, ko potrebujemo več Evrope; ker to ne izključuje negovanja evropske pravosodne kulture, v kateri se raznolikost slavi kot skupno dobro;
- C. ker je vsako nacionalno sodišče sodišče prava EU;
- D. ker naraščajoče število držav članic in vse večje breme na Sodišču Evropske unije pomenita, da morajo nacionalna sodišča uporabiti vsa razpoložljiva sredstva za spodbujanje učinkovitega in hitrega dostopa do pravice;
- E. ker je treba na stroškovno učinkovit način izboljšati izobraževanje sodnikov in njihov dostop do prava;
- F. ker bi bilo spodbujanje zamisli o nacionalnih sodnih koordinatorjih za evropsko pravo in njihovega medsebojnega povezovanja na evropski ravni neprecenljivo; ker bi bila glavna naloga medsebojno povezane mreže sodnih koordinatorjev sodnikom omogočiti, da se pri vsakodnevnem delu brez težav posvetujejo s kolegi iz drugih držav članic o zadevah, kot je razlaga posameznih besed veljavnega evropskega prava (direktive ali uredbe), v varnem digitalnem okolju (po posebej vzpostavljenem družbenem mediju ali preko portala e-pravosodja); ker bi ti „krogi usklajenosti“ omogočili večjo enotnost pri uporabi prava EU, hkrati pa bi se zmanjšalo število predlogov za predhodno odločanje, ne da bi se zmanjšala vloga Sodišča Evropske unije;

⁽¹⁾ <http://www.europarl.europa.eu/delegations/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=60091>

⁽²⁾ UL C 236 E, 12.8.2011, str. 130.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0079.

⁽⁴⁾ P.G. Monateri, *Black Gaius. A Quest for the Multicultural Origins of the „Western Legal Tradition“*, objavljen v reviji *Hastings Law Journal* št. 51, 2000, str. 479 *et seq.*; <http://www.jus.unitn.it/cardozo/users/pigi/blackgaius/bge.pdf>

Četrtek, 7. februar 2013

- G. ker je Parlament že ugotovil, da bi lahko težave (stroški, jezikovno izobraževanje, stroškovna učinkovitost) rešili z uporabo sodobnih tehnologij in financiranjem razvoja aplikacij (računalniških programov za uporabo na osebnih računalnikih, mobilnih telefonih, tabličnih računalnikih itd.);
- H. ker bi lahko začeli s splošnim delom prava EU, saj elektronsko upravljanje znanja omogoča podroben dostop do najnovejših informacij;
- I. ker bi bilo zlasti v teh časih ekonomske stiske tratenje energije in finančnih sredstev, če bi vsaka država članica začela razvijati svojo tehnologijo in svoje digitalne strukture, da bi zagotovila dostopnost digitalnih orodij,
- J. ker je treba preprečiti podvajanje prizadevanj in spodbujati večkratno uporabo kakovostnih izobraževalnih projektov; ker to zahteva več povezovanja med državami članicami pri upravljanju znanja o pravu EU;
- K. ker bi morale države članice zlasti pri razvoju iskalnikov za iskanje sodb, mnenj in prava EU na splošno preučiti, ali bi bila lahko morda ta tehnologija koristna tudi za pravosodne organe v drugih državah članicah, pri čemer bi se lahko združila, usklajevala in razvijala kot skupno orodje;
- L. ker bi bilo treba uvesti shemo za večkratno uporabo izobraževalnih proizvodov, na primer prek sofinanciranega snemanja in prevajanja/sinhronizacije/podnaslavljanja predavanj;
- M. ker bi bilo treba vse to združiti v krovnem načrtu za upravljanje znanja za pravosodje, po potrebi z uporabo portala e-pravosodje;
- N. ker bo skupno evropsko prodajno pravo, ko bo sprejeto, preizkusni poligon za mrežo sodnih koordinatorjev za evropsko pravo, saj bo zagotovilo priložnost za doseg horizontalne skladnosti med nacionalnimi sodniki na področjih, kjer še ni sodne prakse Sodišča Evropske unije ali je je malo, seveda brez podvajanja specializiranih mrež na tem področju;
- O. ker morajo želja po poznavanju drugih sistemov, odprto mišljenje – med drugim o uporabi novih tehnologij in metod – in dialog postati ključne besede v Evropi, pa tudi svetu, v katerem bo moralo biti pravo in strokovnjaki s področja prava inovativnejši v svojem pristopu k upravljanju znanja;
- P. ker ima to lahko pozitiven učinek na javno dojetje Evropske unije – če bo na voljo več informacij, ki temeljijo na dejstvih, se bo manj pozornosti posvečalo mitom in zavajanju o sami Uniji ter njenem pravu in delovanju, obenem pa bo več prostora za iskreno razpravo in politično diskusijo ⁽¹⁾;
- Q. ker je to še en vidik gradnje evropske pravosodne kulture, ni pa to vse; ker je treba nove metode izobraževanja in nove učne načrte, ki poudarjajo učenje jezika in spodbujanje študija primerjalnega prava in mednarodnega prava, razširiti na univerze in pravne fakultete – Erasmus (za študente prava in sodnike) je bil zgolj začetek;
- R. ker je zdaj pravi čas, da se stvari premaknejo naprej, začevši z neovirano diskusijo o pravnem usposabljanju za sodnike in strokovnjake ter pravnem izobraževanju na forumu, ki vključuje udeležbo članov pravosodnih organov, ustreznih nacionalnih pristojnih organov – vključno s sodnimi sveti in šolami za izobraževanje v pravosodju – ter Akademije za evropsko pravo, Evropskega omrežja za izobraževanje pravosodnih organov, Evropske mreže sodnih svetov in Evropskega pravnega inštituta;
1. znova poudarja in potrjuje stališče iz svojih zgoraj omenjenih resolucij z dne 17. junija 2010 in z dne 14. marca 2012 o izobraževanju pravosodnih organov;

⁽¹⁾ Kar zadeva mite o vplivu EU na kriminalno pravo, glej na primer odlično delo z naslovom *Opting out of EUR Criminal law: What is actually involved?* avtorjev Hinarejos, Spencer in Peers, delovna knjiga CELS, nova serija, št. 1, http://www.cels.law.cam.ac.uk/publications/working_papers.php

Četrtek, 7. februar 2013

2. poziva Komisijo, naj pospeši dodeljevanje pogodb v okviru pilotnega projekta;
3. poziva Komisijo, naj spodbuja in podpre nacionalne sodne koordinatorje za evropsko pravo in nastajajoče medsebojne povezave nacionalnih mrež sodnih koordinatorjev, hkrati pa spodbuja in promovira ideje iz uvodnih izjav k tej resoluciji in iz resolucij Parlamenta z dne 17. junija 2010 in 14. marca 2012;
4. opozarja, da ima lahko razvoj in izkoriščanje e-učenja in novih tehnologij, zlasti iskalnikov, koristi za gospodarstvo, zlasti za mala in srednja podjetja;
5. meni, da bi moral biti v poklicnem razvoju pravnikov poudarek na skupnih standardih poklicne etike, na neodvisnosti in nepristranskosti pravosodnih organov in na takšnem pristopu k evropski zakonodaji, ki spoštuje raznolikost, saj edino tako mogoče doseči pravo medsebojno zaupanje;
6. ugotavlja, da pravni sistemi držav članic kljub njihovi raznolikosti temeljijo na skupnih načelih in imajo skupne korenine; opominja, da so bili pravni poklici v Evropi še pred nekaj stoletji obravnavani kot enotna skupina strokovnjakov, ki so lahko svetovali, pripravljali pravne dokumente in se pritožili pred sodišči v katerem koli delu Evrope; meni, da bi morale biti to dejstva navdih za politiko Evropske unije na področju pravnega izobraževanja, saj kaže, da je mogoče doseči popolno mobilnost pravnih strokovnjakov;
7. nazadnje predlaga, naj Komisija poleti 2013 organizira forum – kongres v Messini za gradnjo evropske pravosodne kulture – na katerem bi se lahko sodniki vseh stopenj srečevali in pogovarjali o zadnjih pravnih spornih točkah in težavah, da bi spodbudili razpravo, vzpostavili stike, ustvarili kanale za komuniciranje ter poglobili medsebojno zaupanje in razumevanje; meni, da bi tak forum pristojnim organom in strokovnjakom, vključno z univerzami in strokovnimi organi, ponudil zgodovinsko priložnost, da razpravljajo o politiki pravosodnega usposabljanja in prihodnosti pravnega izobraževanja v Evropi;
8. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Komisiji.

P7_TA(2013)0057

Evropska investicijska banka – letno poročilo za leto 2011

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. februarja 2013 o letnem poročilu Evropske investicijske banke za leto 2011 (2012/2286(INI))

(2016/C 024/13)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju letnega poročila Evropske investicijske banke (EIB) za leto 2011,
- ob upoštevanju členov 15, 126, 175, 208, 209, 271, 308 in 309 Pogodbe o delovanju Evropske unije in njenega Protokola št. 5 o statutu EIB,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 29. marca 2012 o letnem poročilu Evropske investicijske banke za leto 2010 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 28. in 29. junija 2012, ki zlasti predvidevajo povečanje kapitala EIB za 10 milijard EUR,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega vrha z dne 29. junija 2012,
- ob upoštevanju poročila predsednika Evropskega sveta z dne 26. junija 2012 z naslovom „Na poti k pravi ekonomski in monetarni uniji“,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0119.

Četrtek, 7. februar 2013

- ob upoštevanju poročila o instrumentih za porazdelitev tveganja, sprejetega lansko leto z rednim zakonodajnim postopkom, in zlasti mnenja Odbora za ekonomske in monetarne zadeve,
 - ob upoštevanju povečanja kapitala EBRD, zlasti v zvezi z vprašanjem povezav med EIB in EBRD ter možnim prekrivanjem,
 - ob upoštevanju sklepa o razširitvi področja dejavnosti EBRD na območje Sredozemlja,
 - ob upoštevanju predloga Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Sklepa št. 1639/2006/ES o ustanovitvi Okvirnega programa za konkurenčnost in inovativnost (2007–2013) ter Uredbe (ES) št. 680/2007 o določitvi splošnih pravil za dodelitev finančne pomoči Skupnosti na področju vseevropskih prometnih in energetskih omrežij COM(2011) 0659, ki uvajata pilotno fazo pobude za projektne obveznice Evropa 2020,
 - ob upoštevanju predloga uredbe Sveta o prenosu posebnih nalog na Evropsko centralno banko, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij (COM(2012)0511), ter predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) v zvezi z njeno povezavo z Uredbo Sveta (EU) št. .../... o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (COM(2012)0512), katerih namen je ustanoviti Evropske bančne unije,
 - ob upoštevanju Sklepa št. 1080/2011/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o odobritvi jamstva EU Evropski investicijski banki za izgube pri posojilih in jamstvih za posojila za projekte zunaj Unije in o razveljavitvi Sklepa št. 633/2009/ES ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju členov 48 in 119(2) Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve ter mnenja Odbora za proračunski nadzor (A7-0016/2013),
- A. ker omejeni javni proračuni, prekomeren javni dolg in s tem povezani korektivni ukrepi, ki pogosto negativno vplivajo na skupno povpraševanje, v navezi z neustrezno reguliranimi finančnimi institucijami v nekaterih primerih povzročijo pojav negativne gospodarske spirale na ravni EU, zavirajo naložbe, zlasti za mala in srednja podjetja, ter ovirajo rast, konkurenčnost in ustvarjanje delovnih mest v Uniji;
- B. ker je bila EIB ustanovljena z Rimsko pogodbo in ima vlogo „Banke Evropske unije“, njen cilj pa je pomagati pri uresničevanju prednostnih nalog Unije z izbiranjem ekonomsko ustreznih projektov za naložbe EU; ker kot nepridobitna banka z reševanjem tržnih nepopolnosti tudi dopolnjuje delovanje komercialnih bank in splošnega finančnega okvira;
- C. ker je trenutna dolžniška, gospodarska in finančna kriza resno vplivala na gospodarski razvoj številnih držav članic in poslabšala socialne razmere, države članice pa spodbudila k ustreznemu odzivu z ukrepi, katerih namen je obnoviti delovanje gospodarstev in pripraviti trdno podlago za rast in zaposlovanje v prihodnje; ker ima EIB možnost, da z okrepljenim posojanjem in udeležbo v ekonomsko zanesljivih naložbenih projektih, tudi zaradi pomanjkanja javnih sredstev, prispeva k socialni koheziji in gospodarski rasti tistih držav članic, ki imajo finančne težave;
- D. ker je namen dejavnosti EIB zunaj EU podpirati ekonomsko upravičene projekte, ki so v skladu z zunanjepolitičnim delovanjem Unije;
- E. ker EIB pri prizadevanjih večkrat naleti na pomanjkljivo regulirane, nepregledne ali nesodelujoče jurisdikcije, zato med drugim i): pregleda sposobnost AML-CFT (boj proti pranju denarja in financiranju terorizma) finančnih posrednikov, ki jih uporablja pri posojanju, tako da natančno opredelijo končne upravičence sredstev EIB v skladu z veljavnimi direktivami EU s področja AML-CFT ali po potrebi standardi FATF (projektna skupina za finančno ukrepanje), in ii): spremlja posojila EIB v takšne jurisdikcije;

⁽¹⁾ UL L 280, 27.10.2011, str. 1.

Četrtek, 7. februar 2013

- F. ker je bila za zagotavljanje vzdržnosti javnega dolga v EU, zlasti v euroobmočju, uvedena vrsta novih pravil za gospodarski, davčni in proračunski nadzor ter disciplino;
- G. ker je treba ta pravila nujno podpreti z ukrepi za zagon gospodarstva, industrije, rasti, konkurenčnosti, inovacij in zaposlovanja, to pa zahteva mobilizacijo proračuna EU ter posojilnih zmožnosti in strokovnega znanja EIB;
- H. ker mora EIB nujno obdržati bonitetno oceno AAA, da bi imela še naprej dostop do svetovnih kapitalskih trgov po privlačnih pogojih financiranja, ki se lahko prenesejo h končnim nosilcem projektov; ker morajo biti njene naložbe prav tako v skladu s politikami EU, pri čemer se posebna pozornost nameni rasti in zaposlovanju;
- I. ker se je višina posojil EIB znižala z 72 milijard EUR v letu 2010 na 61 milijard EUR v 2011, saj je močno povečano kreditiranje v letih 2009 in 2010, s katerim se je EIB odzvala na prvi val krize, povzročilo izčrpanje njenega lastnega kapitala;
1. pozdravlja sklep guvernerjev EIB o povečanju kapitala banke v višini 10 milijard EUR, kar bi morale zadoščati za povečanje posojil za največ 60 milijard EUR v obdobju od 2013 do 2015 in izvedbo naložb v skupni vrednosti okrog 180 milijard EUR; vendar ugotavlja, da bi te naložbe, tudi če bi jih izvedli z vzvodom, kot je naveden zgoraj, letno znašale 0,5 % BDP EU; zato meni, da bi nadaljnje povečanje tega kapitala Uniji zelo koristilo glede na njeno potrebo po gospodarski rasti;
 2. poziva EIB, naj izvede oceno učinkovitosti in trajnosti kriznih ukrepov iz let 2009 in 2010, pridobljene ugotovitve pa bi se v prihodnje uporabljale za odločitve o prednostnih nalogah v okviru naložbenih načrtov za povečanje kapitala;
 3. priporoča, naj bo nova posojilna zmožnost skladna s prednostnimi nalogami EU glede ustvarjanja rasti in delovnih mest ter naj bo usmerjena predvsem v štiri področja (pobuda EU za dostop malih in srednjih podjetij do financiranja, pobuda EU o inovacijah ter znanjih in spretnostih, pobuda EU o učinkoviti rabi virov in pobuda EU o strateški infrastrukturi), pri čemer je treba zajeti vse države članice, a se osredotočiti na manj razvite regije, obenem pa ohraniti raznolik naložbeni portfelj;
 4. spodbuja uporabo toka vračil tveganega kapitala in finančnih instrumentov za nove naložbe v skladu z mandatom EIB za posojila;
 5. opozarja, da je organizirano sodelovanje med organi EU (Komisija in EIB) in njihovo povezovanje drugih institucij verjetno bolj učinkovito od njihovega konkuriranja;
 6. poziva, da se viri EIB v okviru njenega mandata strateško preusmerijo k posebnim potrebam posameznih držav članic;
 7. poudarja, da je treba obstoječe skupne pobude Komisije ter skupine Evropskega investicijskega sklada in EIB, kot je JEREMIE, skupaj s strukturnimi skladi (tudi ELENA ali EPEC) v večji meri izkoristiti za financiranje malih in srednjih podjetij, da bi ponujali storitve tehničnega in finančnega svetovanja, prav tako pa je treba izkoristiti instrumente, kot sta PROGRESS in JASMINE, za financiranje projektov mikrofinanciranja, zlasti v tistih regijah EU, kjer imajo brezposelni izjemne težave pri iskanju zaposlitve; istočasno spodbuja Komisijo, naj Evropskemu investicijskemu skladu/Evropski investicijski banki v ta namen zagotovi dovolj proračunskih sredstev, da bo mogoče povečati število projektov, ki se financirajo iz teh programov;
 8. ponovno poudarja, da je pomembno, da EIB prostovoljno upošteva veljavne kapitalske zahteve sporazuma Basel II, in ji predlaga, naj upošteva tudi zahteve prihodnjega sporazuma Basla III, upoštevaje posebno naravo svojih dejavnosti;
 9. meni, da EIB kot banka, ki mora ohraniti kreditno oceno „trojni A“, ne sme biti izpostavljena finančnim intervencijam, ki običajno spadajo v naložbeni del javnega proračuna, česar v proračunu Evropske unije ni;

Četrtek, 7. februar 2013

10. ponovno zahteva, kot je v zadnjih letih storil že večkrat, da se vzpostavi bonitetni bančni nadzor EIB;
11. predlaga, naj ta regulativni nadzor:
 - (i) izvaja ECB na podlagi člena 127(6) PDEU ali
 - (ii) naj se izvaja v okviru prihodnje bančne unije, kot je navedeno v sporočilu Evropske komisije z dne 12. septembra 2012 ⁽¹⁾; ali
 - (iii) v nasprotnem primeru in na podlagi prostovoljnega pristopa EIB naj ga izvaja Evropski bančni organ s sodelovanjem ali brez sodelovanja enega ali več nacionalnih nadzornikov ali pa naj ga izvaja neodvisni revizor;obžaluje, da Komisija doslej v zvezi s tem ni predlagala ničesar, čeprav je Parlament to večkrat zahteval (prvič leta 2007);
12. poziva Komisijo, naj Parlamentu predloži zagotovilo, da so dejavnosti EIB v skladu s pravili konkurence, zlasti v razmerju do drugih kreditnih institucij;
13. ponovno predlaga, naj Evropska unija postane članica EIB;
14. meni, da imajo v trenutnem obdobju in vse dokler se bodo obrestne mere za podjetja med državami članicami euroobmočja precej razlikovale ukrepi EIB v okviru prizadevanj EU za rešitev te težave čedalje večji pomen;
15. meni, da bi bilo treba za razvoj skupnih finančnih instrumentov EIB in EU pravočasno vzpostaviti ustrezen okvir za spremljanje dejavnosti EIB in povečanje njene demokratične odgovornosti z vključitvijo Parlamenta in Sveta; ta okvir bi moral omogočiti, da bo EIB še naprej ocenjevala projekte na podlagi njihove lastne vrednosti, da bi zagotovila dolgoročno trajnostno uporabo svojih kapitalskih sredstev, in upoštevati, da se subjektom upravljanja, finančnim posrednikom in končnim upravičencem ne sme naložiti preveliko administrativno breme;
16. priporoča, naj izvajanje finančnih instrumentov EIB/EU temelji na predhodno določenih ciljih in merilih politike in preglednem in učinkovitem sistemom naknadnega poročanja, ki bo ohranil neodvisnost EIB pri izbiri projektov in potrebno skrbnost;
17. pozdravlja pobudo za projektne obveznice EU 2020 in poziva k hitrejšemu izboljšanju njene pilotne faze in takojšnji oceni njene učinkovitosti, da bi začeli izvajati drugo fazo pobude; meni, da bi morala ta pobuda prispevati k usklajenemu razvoju industrije in infrastrukture v vseh državah članicah ter ne bi smela povzročiti še večjih razlik med bolj in manj razvitimi trgi javno-zasebnih partnerstev in projektne financiranja v EU;
18. meni, da bi morala EIB prispevati k boju proti korupciji in pomanjkanju preglednosti v državah članicah EU in državah nečlanicah, v katerih deluje, zlasti z zbiranjem ustreznih informacij o upravičencih in finančnih posrednikih, pri tem pa bi morala posebno pozornost posvetiti dostopnosti posojil za mala in srednja podjetja in njihovim povezavam z lokalnim gospodarstvom, prav tako pa objavljati informacije o skupnih izplačanih zneskih, številu in imenih prejemnikov zadevnih sredstev, zlasti MSP, pa tudi regijah in sektorjih, v katere so bila ta sredstva dodeljena; prav tako poziva EIB, naj ravna v skladu s členom 3(5) Pogodbe o EU, ki, kot je 21. decembra 2011 v svoji sodbi o ATAA potrdilo Sodišče, od Unije zahteva, da prispeva k doslednemu spoštovanju mednarodnega prava, zlasti načel Ustanovne listine Združenih narodov;
19. spodbuja EIB, naj nadaljuje svoja prizadevanja za preprečevanje uporabe off-shore finančnih središč ali nekooperativnih jurisdikcij v okviru svojih finančnih operacij; v zvezi s tem pozdravlja priporočilo Komisije v zvezi z merili, ki se uporabljajo pri ugotavljanju, katere države ne izpolnjujejo minimalnih standardov dobrega upravljanja v davčnih zadevah; meni, da bi morala Komisija vzpostaviti dialog z EIB ter tako zagotoviti, da bi se navedena merila dosledno uporabljala pri izbiri projektov, upravičencev in posrednikov; poziva EIB, naj po nedavnih dogodkih v rudarskem sektorju navede postopke in standarde, ki bi jih bilo mogoče uporabiti pri podobnih primerih v prihodnosti;
20. opozarja, da je pomanjkanje financiranja le ena od možnih ovir za naložbe in da lahko nizka upravna usposobljenost in nizka usposobljenost za vodenje projekta pogosto povzročijo zamude pri izvajanju naložb; zato spodbuja EIB, naj še razširi svojo ponudbo tehničnega in finančnega svetovanja, da bi spodbudila bančne partnerje in druge finančne posrednike k temu, da bi sami razvili storitve tehničnega in finančnega svetovanja, ter naj razmisli o izdaji sklopa smernic na podlagi najboljših praks;

⁽¹⁾ COM(2012)0510.

Četrtek, 7. februar 2013

21. opozarja, da je pomanjkanje financiranja, zlasti za mala in srednja podjetja, glavna težava v številnih državah članicah; poziva k okrepitev ukrepov EIB v prid podpori za financiranje malih in srednjih podjetij ter podjetništva in izvoza, ki so ključni za gospodarsko okrevanje; meni, da bi moral vsak ukrep, katerega namen je izboljšati pogoje financiranja za mala in srednja podjetja, zajemati tri glavne elemente: (i) zadostno kapilarnost omrežja; (ii) čim večji prenos nižjih stroškov financiranja EIB na MSP ter (iii) popolno uskladitev s potrebami posameznih držav in cilji politike EU;
22. spodbuja EIB, naj še naprej razvija instrumente za delitev tveganja v sodelovanju s Komisijo, da bi optimizirali sposobnost tveganja EU in posojilno sposobnost EIB;
23. meni, da so nacionalne javne finančne institucije sposobne zagotoviti prenos nižjih stroškov financiranja EIB na MSP; zato predlaga, naj EIB še naprej izvaja finančne instrumente za MSP prek nacionalnih javnih institucij, kadar te izpolnjujejo posojilne pogoje; pozdravlja dejavnosti kluba dolgoročnih vlagateljev, katerih cilj je izboljšati sodelovanje med EIB in najpomembnejšimi nacionalnimi javnimi institucijami;
24. poleg tega spodbuja Komisijo in EIB, naj prav tako razvijeta okvir za posojila EIB malim in srednjim podjetjem, da bi bilo mogoče posojila EIB za ta podjetja razširiti na manjše finančne posrednike (ter manjša mala in srednja podjetja), ki trenutno nimajo dostopa do njih zlasti zaradi omejenega kreditnega profila;
25. spodbuja skupino EIB in Komisijo, naj z različnimi pobudami, kot so prilagojena posojila in jamstvene sheme, še naprej podpira sektor socialnega gospodarstva in mlade podjetnike ter tako poskusi ohraniti sedanjo raven blaginje, medtem ko države članice opravljajo prestrukturiranje javnih financ; zlasti pozdravlja zagon nove naložbene platforme, ki omogoča dostop do financiranja socialnim podjetjem, ki se prek svojih poslovnih modelov dejavno ukvarjajo s perečimi družbenimi problemi, in spodbuja EIB k tesnemu sodelovanju s Komisijo in predstavniki tega sektorja v okviru pobude za socialno podjetništvo;
26. poziva EIB, naj med drugim podpre države članice, ki jih je kriza najbolj prizadela, ter financira smiselne dejavnosti, ki spodbujajo zaposlovanje ter si prizadevajo povrniti gospodarsko rast; opozarja, da je sodelovanje med EIB in strukturnimi skladi v državah članicah, ki so v težavah, nujno za izvedbo zanesljivih ter produktivnih javnih in zasebnih naložb in infrastrukturnih projektov;
27. pozdravlja okvir EIB za posojila iz strukturnih programov, saj pomembno prispeva k sofinanciranju iz nacionalnih proračunov v okviru strukturnih skladov EU; spodbuja banko, naj to podporo razširi, da bi tako ustvarili potrebne naložbe v državah članicah, ki jih je resno prizadela gospodarska kriza; poudarja pa, bi moral ta ukrep ostati ločen od programov strukturnih skladov in bi ga bilo treba ob koncu krize postopno odpraviti;
28. pozdravlja pomoč EIB pri oblikovanju namenskega finančnega instrumenta za kulturni, izobraževalni in ustvarjalni sektor in meni, da bi morala še naprej razvijati pobude v podporo kulturnim in izobraževalnim dejavnostim;
29. spodbuja EIB, naj kljub omejenim javnim sredstvom še naprej finančno podpira zdravstveni sektor in nudi pomoč zlasti pri gradnji, zamenjavi in posodobitvi bolnišničnih infrastruktur;
30. podpira prizadevanja EIB, da bi še naprej vlagala v raziskovalne in inovativne projekte, zlasti prek Sklada za financiranje na osnovi delitve tveganja in z vidika programa Obzorje 2020, ter se pri tem osredotočila na vpeljavo novih tehnologij na trg in upoštevala tudi zelene tehnologije; poziva EIB, naj nadaljuje izvajanje ukrepov, katerih cilj je premostitev raziskovalne in inovacijske vrzeli med gospodarstvi EU, saj ta onemogoča dolgoročno pravilno delovanje enotnega trga;
31. poziva EIB, naj si skupaj s Komisijo še naprej prizadeva razviti inovativne finančne instrumente, da bi čim bolj učinkovito uporabila omejena proračunska sredstva EU, mobilizirala zasebne vire financiranja in spodbujala instrumente za delitev tveganja za financiranje osrednjih naložb v EU, pri tem pa med drugim upoštevala tudi področja, kot so kmetijstvo, podnebni ukrepi, energija in učinkovita raba virov, obnovljivi viri energije, trajnostni načini prevoza, inovacije, vseevropska omrežja, izobraževanje in raziskave, s čimer bi olajšala prehod Unije k na znanju temelječi rasti in trajnostnemu razvoju na podlagi trajne konkurenčnosti;

Četrtek, 7. februar 2013

32. pozdravlja okrepljeno delovanje EIB v tem sektorju v zadnjih nekaj letih, zlasti na področju energetske učinkovitosti, ter spodbuja Komisijo in EIB, naj sodelujeta pri izkoriščanju sinergij in uvajanju novih skupnih pobud, zlasti z vidika naložbenih potreb in priložnosti, ki jih ustvarja pred kratkim sprejeta direktiva o energetske učinkovitosti; poziva EIB, naj pri oblikovanju nove skupne pobude o energetske učinkovitosti med drugim prouči posebno vlogo podjetij za energetske storitve (ESCO);
33. pozdravlja pregled mandata EIB za delovanje zunaj Unije; podpira usmerjenost EIB v naložbe v dolgoročno uspešnost in stabilnost sosesčine EU, zlasti v Sredozemlju in državah, ki se pripravljajo na članstvo v EU, s finančno podporo na področjih medomrežnega povezovanja, rasti, podnebnih sprememb, evropskih neposrednih tujih naložb in MSP;
34. priporoča ukrepe, s katerimi bi v okviru novega mandata zagotovili lažji dostop banke EU do nepovratnih sredstev EU in okrepili sinergije z instrumenti EU, ter poziva k spodbujanju pogostejše uporabe inovativnih finančnih instrumentov zunaj EU, vključno z instrumenti lastniškega kapitala in instrumenti za delitev tveganja za mala in srednja podjetja, in k zagotavljanju priložnosti za financiranje z mikrokrediti;
35. pozdravlja regionalne pobude EIB, zlasti v regiji Baltskega morja in Podonavju, s katerimi želi izboljšati splošno trajnost in konkurenčnost teh regij; meni, da so te pobude najboljša praksa z vidika možnosti, da bi podporo razširili še na druge regije EU;
36. pozdravlja sodelovanje EIB v „dunajski“ pobudi za usklajevanje evropskih bank (EBCI), katere namen je preprečiti obsežne in neuskklajene odlive kapitala čezmejnih bančnih skupin iz srednje- in vzhodnoevropske ter baltske regije, pa tudi v prihodnjem skupnem akcijskem načrtu mednarodnih finančnih institucij za okrevanje in rast za države članice in kandidatke iz srednje, vzhodne in jugovzhodne Evrope;
37. spodbuja EIB, naj še poveča prizadevanja za izrabo svojih dejavnosti posojanja zunaj EU ter naj okrepi sodelovanje z drugimi globalnimi in regionalnimi razvojnimi bankami pa tudi z razvojnimi finančnimi agencijami držav članic, da bi zmanjšali stroške in zagotovili učinkovitejšo uporabo sredstev;
38. meni, da bi morala v okviru prihodnje platforme EU za zunanje sodelovanje in razvoj, ki jo bo po načrtu predlagala Komisija, EIB kot „banka EU“ in naravna partnerka Evropske komisije/Evropske službe za zunanjepolitično delovanje igrati posebno vlogo pri podpori zunanjepolitičnim ciljem iz platforme in nuditi tehnično in finančno strokovno znanje;
39. opozarja, da je v okviru kombiniranih instrumentov pomembno čim večje združevanje nezadostnih proračunskih sredstev ne le iz proračuna EU, temveč tudi iz drugih virov, ter zagotavljanje skladnosti s politikami in standardi EU;
40. spodbuja EIB, naj tam, kjer je mogoče, v celoti izkoristi morebitno sinergijo, izhajajočo iz tesnega sodelovanja z EBRD;
41. upoštevajoč trenutno pomanjkanje kapitala za zeleno gospodarstvo pozdravlja dejavnosti EIB, katerih cilj je podpreti Evropo pri prehodu v pametnejše, okolju prijaznejše in bolj trajnostno gospodarstvo;
42. poziva EIB, naj izpolni določbe Aarhuške konvencije ter uredb (ES) št. 1367/2006 in (ES) št. 1049/2001, tako da vzpostavi javni register dokumentov, ki je nujen za zagotavljanje pravice dostopa do dokumentov, tudi v zvezi s končnimi upravičenci globalnih posojil EIB;
43. opozarja, da ima EIB odgovornost varovati tudi evropski pravni red na področju okoljskih, delavskih in socialnih pravic, preglednosti, javnih naročil ter človekovih pravic;

Četrtek, 7. februar 2013

44. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Evropski investicijski banki ter vladam in parlamentom držav članic.

P7_TA(2013)0058

Laos: primer Sombatha Somphona

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. februarja 2013 o Laosu: primer Sombatha Somphona (2013/2535(RSP))

(2016/C 024/14)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Laosu,
- ob upoštevanju izjave tiskovnega predstavnika visoke komisarke ZN za človekove pravice z dne 21. decembra 2012 o Laosu,
- ob upoštevanju izjave tiskovnega predstavnika visoke predstavnice Catherine Ashton z dne 21. decembra 2012 o izginotju Sombatha Somphona v Laosu,
- ob upoštevanju izjave državne sekretarke ZDA Hillary Clinton z dne 16. januarja 2013 o izginotju laoskega predstavnika civilne družbe Sombatha Somphona,
- ob upoštevanju izjave laoskega zunanjega ministrstva z dne 19. decembra 2012 in izjave veleposlanika Laosa pri ZN z dne 4. januarja 2013,
- ob upoštevanju pisem številnih poslancev Evropskega parlamenta in posameznih držav ter skupnega odprtega pisma o izginotju Sombatha Somphona, ki ga je dne 17. januarja 2013 laoskemu predsedniku vlade poslalo 65 nevladnih organizacij,
- ob upoštevanju pisma z dne 4. januarja 2013, ki ga je predsedniku medvladne komisije ASEAN za človekove pravice poslal Azijski forum za človekove pravice in razvoj,
- ob upoštevanju smernic EU o zagovornikih človekovih pravic iz leta 2008,
- ob upoštevanju Mednarodne konvencije o zaščiti vseh oseb pred prisilnim izginotjem, katere podpisnik je Laos, in Deklaracije ZN z dne 18. decembra 1992 o zaščiti vseh oseb pred prisilnim izginotjem,
- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948,
- ob upoštevanju Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah iz leta 1966, ki ga je Laos ratificiral leta 2009,
- ob upoštevanju rednega splošnega pregleda Sveta Združenih narodov za človekove pravice v zvezi z Laosom z dne 21. septembra 2010,
- ob upoštevanju Sporazuma o sodelovanju med EU in Laoško ljudsko demokratično republiko z dne 1. decembra 1997,
- ob upoštevanju členov 122(5) in 110(4) Poslovnika,

A. ker je Sombath Somphone, znana osebnost na področju družbenega razvoja in izobraževanja mladih, izginil 15. decembra 2012 v laoski prestolnici Vientian; ker posnetki nadzorne kamere, do katerih je prišla njegova družina, prikazujejo, da so Sombatha Somphona na dan izginotja nazadnje videli okrog šestih popoldne, ko je bil v spremstvu lokalne policije na policijski postojanki Thadeau, nato pa so ga v avtomobilu odpeljali moški v civilnih oblačilih;

Četrtek, 7. februar 2013

- B. ker je laoska vlada v izjavi z dne 19. decembra 2012 potrdila dogodek, kot so ga posnele nadzorne kamere; ker oblasti trdijo, da je bil žrtev ugrabitve zaradi zasebnega ali poslovnega spora;
- C. ker so ZN in 65 mednarodnih organizacij za človekove pravice izrazili bojazni, da bi utegnil biti Sombath Somphone žrtev prisilnega izginotja, ki je morda povezano z njegovim delom, in dodali, da jih resno skrbi za njegovo varnost, pa tudi to, da laoske oblasti, ki izvajajo preiskavo v zvezi z okoliščinami njegovega izginotja, ne poročajo o napredku niti ne podajajo informacij;
- D. ker družina od tega dne ne uspe najti Sombatha Somphona, čeprav se je večkrat obrnila na lokalne oblasti ter dala preiskati okoliško območje;
- E. ker je Sombath Somphone izjemno cenjen in znan po svojem obsežnem delu na področju trajnostnega in pravičnega razvoja, predvsem pa po tem, da je leta 1996 ustanovil center za usposabljanje na področju sodelovanja pri razvoju (PADETC); ker je leta 2005 prejel nagrado Ramona Magsaysaya za vodstvo v skupnosti;
- F. ker je bil Sombath Somphone kot član laoskega nacionalnega organizacijskega odbora oktobra 2012 eden od organizatorjev 9. foruma za zблиževanje med Azijci in Evropejci, ki je potekal v Vientianu pred zasedanjem ASEM 9, na njem pa je bil tudi eden osrednjih govornikov;
- G. ker je v tednu med 14. in 18. januarjem 2013 skupina poslancev ASEAN obiskala Laos, da bi se pozanimala o Sombathu Somphonu;
- H. ker v Laosu prihaja do kršitev temeljnih svoboščin, zlasti svobode tiska in medijev, svobode veroizpovedi, svobode zbiranja, akademske svobode ter pravic manjšin;
1. izraža močno zaskrbljenost v zvezi z izginotjem, varnostjo in dobrim počutjem Sombatha Somphona;
 2. je zaskrbljen zaradi zamud in pomanjkanja preglednosti pri preiskavah izginotja Sombatha Somphona; poziva laoske oblasti, naj v skladu z obveznostmi v okviru mednarodnega prava človekovih pravic izvedejo hitro, pregledno in temeljito preiskavo ter zagotovijo takojšen in varen povratek Sombatha Somphona k družini;
 3. poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj tesno spremlja preiskave izginotja Sombatha Somphona, ki jih vodi laoska vlada;
 4. poziva laoske oblasti, naj ponovno javno potrdijo, da so dejavnosti, ki potekajo v korist trajnostnega razvoja in socialne pravičnosti, zakonite in upravičene, da bi se tako zoperstavili ustrahovanju z izginotji, kot je primer Sombatha Somphona;
 5. pozdravlja obisk skupine poslancev ASEAN, ki so poskusili januarja 2013 v Laosu priti do informacij o Sombathu Somphonu, in poziva Komisijo ASEAN za človekove pravice, naj skliče preiskovalni odbor, ki bi preiskal okoliščine prisilnega izginotja Sombatha Somphona;
 6. poziva EU, naj uvrsti Laos med pomembnejše teme na 22. zasedanju Sveta ZN za človekove pravice;
 7. poudarja, da bi morale laoske oblasti sprejeti vse potrebne ukrepe, da bi odpravile prakso samovoljnih aretacij in skrivnih pridržanj; zato jih poziva, naj uvrstijo prisilno izginotje med kazniva dejanja ter ratificirajo Mednarodno konvencijo o zaščiti vseh oseb pred prisilnim izginotjem; poudarja, da gre pri prisilnih izginotjih za očitno kršitev osnovnih človekovih pravic in temeljnih svoboščin;
 8. poziva laosko vlado, naj spoštuje pravico do svobodnega izražanja in združevanja ter pravice manjšin, prav tako pa naj varuje pravico do svobode veroizpovedi ali prepričanja ter odpravi vse omejitve pri izvajanju teh pravic, kot je bilo predlagano v rednem splošnem pregledu ZN 21. septembra 2010;

Četrtek, 7. februar 2013

9. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladam in parlamentom držav članic, sekretariatu ASEAN, visoki komisarki ZN za človekove pravice, generalnemu sekretarju Združenih narodov ter vladi in parlamentu Laosa.

P7_TA(2013)0059

Pripor aktivistov za človekove pravice v Zimbabveju

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. februarja 2013 o priporu aktivistov za človekove pravice v Zimbabveju (2013/2536(RSP))

(2016/C 024/15)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih predhodnih resolucij o Zimbabveju, zadnje z dne 17. januarja 2013 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP) na eni strani ter Evropsko skupnostjo na drugi, podpisanega v Cotonouju dne 23. junija 2000 (sporazum iz Cotonouja),
 - ob upoštevanju sklepov Sveta Evropske unije o Zimbabveju z dne 23. julija 2012 in izvedbenega sklepa Sveta 2012/124/SZVP o omejevalnih ukrepih zoper Zimbabve,
 - ob upoštevanju izjave visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko Catherine Ashton o Zimbabveju z dne 15. februarja 2011,
 - ob upoštevanju izjav delegacije EU v Republiki Zimbabve z dne 17. avgusta 2012 in 12. novembra 2012 o nedavnih primerih nadlegovanja zagovornikov človekovih pravic,
 - ob upoštevanju izjav visoke komisarke OZN za človekove pravice z dne 24. maja 2012 in 29. maja 2012,
 - ob upoštevanju izjave uradnega govornika urada visoke komisarke OZN za človekove pravice z dne 18. januarja 2013 o nedavnih napadih na zagovornike človekovih pravic pred volitvami,
 - ob upoštevanju Deklaracije tisočletja OZN z dne 8. septembra 2000, ki določa razvojne cilje tisočletja,
 - ob upoštevanju Afriške listine o človekovih pravicah in pravicah ljudstev iz junija 1981, ki jo je Zimbabve ratificiral;
 - ob upoštevanju Afriške listine o demokraciji, volitvah in upravljanju iz januarja 2007, ki jo je Zimbabve ratificiral;
 - ob upoštevanju Splošne deklaracije OZN o človekovih pravicah iz leta 1948,
 - ob upoštevanju smernic deklaracije OZN o zagovornikih človekovih pravic iz decembra 1998,
 - ob upoštevanju členov 122(5) in 110(4) Poslovnika,
- A. ker se je v obdobju pred volitvami znatno povečalo število primerov ustrahovanja, samovoljnih aretacij, sodnega nadlegovanja in izginotij aktivistov za človekove pravice in političnih nasprotnikov stranke Roberta Mugabeja Zanu-PF, pri čemer so bili tarče številni člani stranke MDC, več poslancev te stranke in ključni člani njenega vodstva, kot na primer minister za energijo Elton Mangoma, soministrica za notranje zadeve Theresa Makone in odstavljeni predsednik zimbabvejskega parlamenta Lovemore Moyo;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0024.

Četrtek, 7. februar 2013

- B. ker je bil 14. januarja 2013 aretiran Okay Machisa, nacionalni izvršni direktor združenja za človekove pravice ZimRights in predsednik koalicije Zimbabve v krizi;
- C. ker je bil Okay Machisa obtožen objavljanja neresnic, ponarejanja in prevare, kar krši razdelke 31, 136 in 137 kazenskega zakonika (kodifikacija in reforma) in da je domnevno poskušal prevarati urad glavne prijavnje službe s ponareditvijo in izdajo ponarejenih izvodov potrdil o vpisu v volilni imenik;
- D. ker je bil Okay Machisa pridržan na policijskih postajah v Harareju in Rhodesvillu; ker mu je višje sodišče odobrilo varščino pod pretiranimi pogoji;
- E. ker so prav tako samovoljno pripravili in sodno nadlegovali člana združenja ZimRights Lea Chamahwinyo, vodjo izobraževalnih programov, in Dorcas Shereni, predsednico lokalne enote v Highfieldsu, ki sta bila na podlagi odločitve nižjega sodišča z dne 21. januarja 2013 pridržana v priporu do 4. februarja 2013;
- F. ker je aretacija Okayja Machise, Lea Chamahwinye in Dorcas Shereni sledila policijski raciji v prostorih združenja ZimRights dne 13. decembra 2012;
- G. ker je do aretacij prišlo samo nekaj tednov po tem, ko je združenje ZimRights obsodilo težnjo zaostrovanja policijskega nasilja in je pozvalo pristojne organe, naj nujno obravnavajo te kršitve človekovih pravic;
- H. ker je zaskrbljujoče, da je policija 5. novembra 2012 izvedla racijo v prostorih zimbabvejske Enote za svetovalne storitve (CSU) – registrirani zdravstveni kliniki, ki žrtvam organiziranega kriminala in mučenja zagotavlja zdravstvene in svetovalne storitve, trije člani osebja pa so bili pripti brez uradne obtožbe;
- I. ker so svoboda zbiranja, združevanja in izražanja sestavni del vsake demokracije, zlasti pri zaključevanju postopka oblikovanja ustave in pripravah na demokratične volitve;
- J. ker so med nevladnimi organizacijami v Zimbabveju, ki jih je policija preiskala v letu 2012, Zimbabvejsko združenje za človekove pravice ZimRights, Enota za svetovalne storitve (CSU), Zimbabvejski nevladni forum za človekove pravice, Center za vire za volitve (ERC) ter združenje gejev in lezbijk GALZ;
- K. ker je bila leta 2009 oblikovana koalicijska vlada, in sicer po tem, ko je bil septembra sklenjen sporazum o delitvi oblasti med stranko ZANU-PF in gibanjem MDF, s katerim se je poskušalo rešiti politični zastoj in končati kršitve človekovih pravic po parlamentarnih in predsedniških volitvah leta 2008;
- L. ker se je vlada narodne enotnosti s splošnim političnim sporazumom zavezala, da bo oblikovala novo ustavo, spoštovala človekove pravice in svobodo političnega udejstvovanja ter oživila gospodarstvo; ker kljub temu, da zahteva konec omejevalnih ukrepov Evropske unije, zaradi namernega oviranja stranke Zanu-PF ni izpolnila svojih zavez iz splošnega političnega sporazuma, le s težavo zagotavlja stabilnost v državi in ni bila uspešna pri pripravah na demokratično tranzicijo s pomočjo verodostojnih volitev;
- M. ker bi bila učinkovita komisija za človekove pravice pomemben ukrep za izvajanje splošnega političnega sporazuma in dogovorjenega načrta za miroljubne in verodostojne volitve;
- N. ker je treba v skladu s členi 11(b), 96 in 97 sporazuma iz Cotonouja spoštovati določbe o dobrem upravljanju, preglednosti pri političnih funkcijah ter o spoštovanju človekovih pravic;
- O. ker je gospodarsko okrevanje države še šibko in nekatere državne politike ogrožajo prihodnje gospodarske odnose med Unijo in Zimbabvejem;
1. obsoja stalne kršitve človekovih pravic, vključno s političnim ustrahovanjem, nadlegovanjem in samovoljnimi aretacijami aktivistov za človekove pravice;
 2. poziva organe oblasti v Zimbabveju, naj izpustijo vse zagovornike človekovih pravic, ki so pripti zaradi dejavnosti na področju človekovih pravic, prenehajo s sodnim nadlegovanjem in celovito preiščejo primere zlorab, s katerimi se soočajo zagovorniki človekovih pravic;

Četrtek, 7. februar 2013

3. poziva organe oblasti v Zimbabveju, naj nemudoma in brezpogojno izpustijo Dorcas Shereni in Lea Chamahwinyo;
4. poziva organe oblasti v Zimbabveju, naj v vseh okoliščinah jamčijo telesno in duševno celovitost Okayja Machise, Lea Chamahwinea, Dorcas Shereni in Faith Mamutse;
5. poziva Zimbabve, naj spoštuje deklaracijo OZN o zagovornikih človekovih pravic, ki jo je generalna skupščina OZN sprejela leta 1998, zlasti njen člen 1, ki določa, da je vsakomur zagotovljena pravica, da sam in skupaj z drugimi spodbuja in si prizadeva za zaščito in uresničevanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin na nacionalni in mednarodni ravni;
6. opozarja, da se je Zimbabve s splošnim političnim sporazumom obvezal, da bodo njegova zakonodaja, pa tudi postopki in praksa skladni z mednarodnimi načeli spoštovanja človekovih pravic in pravom o človekovih pravicah;
7. poziva vlado narodne enotnosti, naj pred splošnimi volitvami spremeni represivne zakone, kot so zakon o dostopu do informacij in varstvu zasebnosti, zakon o javnem redu in varnosti ter kazenski zakonik (kodifikacija in reforma), saj so se ti zakoni uporabljali za občutno krčenje temeljnih pravic;
8. je zaskrbljen, ker do zdaj še ni prišlo do sprememb v pravosodnem sistemu Zimbabveja, za katerega se splošno meni, da je izjemno naklonjen stranki Zanu-PF;
9. podpira dejavno udeležbo komisije za človekove pravice, kot je predlagano v nedavno objavljeni spremembi volilnega zakona in v tem volilnem okviru, ki bi morala neodvisno in pregledno obravnavati nujna vprašanja na področju človekovih pravic in naj bi preiskovala pritožbe o kršitvah človekovih pravic, svetovala pri pripravi zakonodaje, ki je prijazna do človekovih pravic, ter spodbujala in varovala človekove pravice na splošno;
10. je seznanjen z ustanovitvijo komisije za človekove pravice v Zimbabveju, vendar je zaskrbljen, ker ji ni bila podeljena zadostna pristojnost za neodvisno ukrepanje in izpolnjevanje ciljev v zvezi z nujnimi vprašanji na področju človekovih pravic, s katerimi se sooča država;
11. poziva zimbabvejsko vlado, naj sprejme potrebne ukrepe, vključno z obnovitvijo vladavine prava, demokracije in spoštovanja človekovih pravic, še zlasti pa izvede nenasilen in verodostojen ustavni referendum ter priprave na volitve, ki ustrezajo mednarodno priznanim standardom, da bo mogoče zadržati načrtovane ukrepe;
12. v zvezi s tem spodbuja bolj dejavno udeležbo Južnoafriške razvojne skupnosti; meni, da ima lahko ta regionalna organizacija pomembno vlogo kot porokt pri splošnem političnem sporazumu, in lahko med drugim vztraja pri izpolnjevanju sporazuma, zlasti njegovega člena 13, da se tako zagotovi nepristransko delovanje policije in drugih varnostnih sil;
13. poziva Južnoafriško razvojno skupnost, naj pred izvedbo prihodnjih volitev v Zimbabveju oceni stanje na področju človekovih pravic in smernice, ki urejajo demokratične volitve;
14. poziva k zgodnji namestitvi zadostnega števila mednarodnih opazovalcev volitev, zlasti iz držav Južnoafriške razvojne skupnosti in vseafriškega parlamenta, ki naj bodo na terenu pred in po volitvah, da se prepreči nasilje in ustrahovanje, in ki naj pri tem sodelujejo s komisijo za človekove pravice;
15. podpira ciljno usmerjene ukrepe EU, s katerimi se odziva na politične razmere in razmere na področju človekovih pravic v Zimbabveju, ter letne odločitve, ki EU omogočajo stalen nadzor nad najpomembnejšimi predstavniki zimbabvejske vlade; poziva vlado narodne enotnosti, naj sprejme vse kar je potrebno, da bodo ti ukrepi pravočasno zadržani;
16. poziva delegacijo EU v Harareju, naj zimbabvejski vladi narodne enotnosti še naprej nudi pomoč pri izboljševanju razmer na področju človekovih pravic, da se omogočijo mirne in verodostojne volitve v skladu s standardi, ki jih EU pričakuje od svojih trgovinskih partnerjev;

Četrtek, 7. februar 2013

17. obžaluje, da začasni sporazum o gospodarskem partnerstvu, sklenjen s štirimi državami vzhodne in južne Afrike, vključno z Zimbabvejem, ne vsebuje odločne klavzule o spoštovanju človekovih pravic; znova poziva, naj trgovinski sporazumi, sklenjeni z EU, vključujejo zavezujoče klavzule o spoštovanju človekovih pravic, o katerih se ni mogoče pogajati; spodbuja Evropsko komisijo, naj si to zastavi kot prednostno nalogo pri nadaljevanju pogajanj za dokončen sporazum o gospodarskem partnerstvu z državami vzhodne in južne Afrike;

18. poudarja, da bi bilo treba glede na okoliščine vztrajati pri prekinitvi razvojnega sodelovanja EU (v skladu s členom 96 sporazuma iz Cotonouja), vendar bi si morala EU še naprej prizadevati za podporo lokalnemu prebivalstvu;

19. poziva Svetovno banko in Zimbabve, naj spoštujeta rzsodbe mednarodnih sodišč;

20. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Evropski komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladam in parlamentom držav članic, Evropski službi za zunanje delovanje, vladam in parlamentu Zimbabveja, vladam Južnoafriške razvojne skupnosti, Svetovni banki, generalnemu sekretarju Južnoafriške razvojne skupnosti in vseafriškem parlamentu.

P7_TA(2013)0060

Nedavni napadi na zdravstveno osebje v Pakistanu

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. februarja 2013 o nedavnih napadih na zdravstveno osebje v Pakistanu (2013/2537(RSP))

(2016/C 024/16)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Pakistanu,
- ob upoštevanju izjave Svetovne zdravstvene organizacije (WHO) in Sklada Združenih narodov za otroke (Unicef) z dne 18. decembra 2012,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Poseben prostor za otroke v zunanjem delovanju EU“ (COM(2008) 0055),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. aprila 2012 o letnem poročilu o človekovih pravicah v svetu in politike Evropske unije na tem področju, vključno s posledicami za strateško politiko EU na področju človekovih pravic ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju petletnega načrta za sodelovanje med EU in Pakistanom iz marca 2012, v katerem so določene prednostne naloge, kot je dobro upravljanje, sodelovanje na področju krepitev vloge žensk in dialog o človekovih pravicah,
- ob upoštevanju sklepov Sveta o Pakistanu z dne 25. junija 2012, v katerem so ponovljena pričakovanja EU v zvezi s spodbujanjem in spoštovanjem človekovih pravic,
- ob upoštevanju pakistanskega nacionalnega programa za odpravo otroške paralize, ki se je začel leta 1994,
- ob upoštevanju pobude WHO za odpravo otroške paralize v svetu in novega strateškega načrta WHO za dokončno odpravo otroške paralize (2013-2018),
- ob upoštevanju Evropskega soglasja o humanitarni pomoči,
- ob upoštevanju členov 122(5) in 110(4) Poslovnika,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0126.

Četrtek, 7. februar 2013

- A. ker je glede na navedbe WHO Pakistan ena od zadnjih treh držav, v kateri je otroška paraliza še vedno endemična in je bilo z njo v letu 2011 okuženih 198 ljudi; ker naj bi po navedbah WHO neuspešna zaustavitev širjenja okužbe z otroško paralizo pomenila resno tveganje za zdravje ljudi v regiji in izven nje, saj gre za zelo nalezljivo bolezen;
- B. ker je bilo 1. januarja 2013 na poti domov iz centra skupnosti ustreljenih šest oseb, ki nudijo zdravstveno pomoč, in en zdravnik, ki so se vračali domov iz centra skupnosti, v katerem jih je zaposlila nevladna organizacija v severno-zahodni regiji Swabi, približno 75 km (45 milj) severovzhodno od glavnega mesta Islamabad;
- C. ker je bilo od 17. do 19. decembra 2012 v Karačiju in Pešavarju ustreljenih devet zdravstvenih delavcev, od katerih je bilo šest žensk, ki so sodelovali pri kampanji za odpravo otroške paralize;
- D. ker je bil 29. januarja 2013 blizu mesta Swabi ubit policist, ki je zagotavljal varnost tima, ki je pod zaščito Združenih narodov opravljal cepljenja proti otroški paralizi, in ker sta bila 31. januarja 2013 v severozahodnem Pakistanu zaradi eksplozije mine ubita dva delavca, ki sta opravljala cepljenja proti otroški paralizi, čeprav ni povsem jasno, ali gre za ciljno načrtovan napad;
- E. ker sta bila v napadu julija 2012 ranjena zdravnik WHO iz Gane in njegov voznik, ki sta sodelovala v boju proti otroški paralizi v Karačiju;
- F. ker se domneva, da so vsi ti napadi povezani s kampanjami za cepljenje pakistanskih otrok proti otroški paralizi;
- G. ker sta WHO in Unicef zaradi nedavnih ubojev začasno zaustavila kampanje proti otroški paralizi v državi; ker so tudi pakistanska vlada ter provinci Sindh in Khajber začasno zaustavile kampanje za cepljenje zaradi pomislekov glede varnosti zdravstvenega osebja;
- H. ker je pakistanska vlada otroško paralizo razglasila za vprašanje, ki je izrednega nacionalnega pomena, ter organizira kampanje za cepljenje proti otroški paralizi, da bi odpravila bolezen znotraj svojih meja; ker to kampanjo v mednarodnem merilu podpirajo WHO, Unicef in drugi ter je del pobude za odpravo otroške paralize v svetu; ker je cilj kampanje cepiti 33 milijonov otrok s pomočjo 700.000 zdravstvenih delavcev, predvsem ženskega spola, ki opravljajo cepljenja po vsej državi;
- I. ker zdravstveni sektor v Pakistanu prejema samo 0,3 % letnega proračuna, tako na zvezni ravni kot tudi na ravni provinc;
- J. ker se večina napadov na zdravstvene delavce zgodi na severozahodnih območjih blizu vojaških oporišč, ki so domnevno povezana s talibani;
- K. ker takšni napadi otroke v Pakistanu prikrajšajo za njihovo pravico do osnovnih zdravstvenih posegov, ki jim lahko rešijo življenje, ter jih izpostavljajo nevarnosti, da se okužijo z boleznijo, ki povzroča invalidnost do konca življenja;
- L. ker se zdi, da je razlog za nedavne napade nasprotovanje kampanjam cepljenja med skupinami islamskih skrajnežev, ki trdijo, da je namen cepljenja sterilizacija muslimanskih otrok;
- M. ker so talibani, da bi opravičili svoje zločine, kot izgovor navedli dejstvo, da so v preteklosti tuje obveščevalne agencije v Pakistanu lokalne time za cepljenje uporabljale za zbiranje informacij;
- N. ker so učitelji in zdravstveni delavci vedno bolj tarča skupin islamskih skrajnežev, kot sta Tehrik-i-Taliban in Džundalah, ki nasprotujeta prizadevanjem za odpravo otroške paralize v Pakistanu, ker menita, da gre za spodbujanje tujega, liberalnega programa;
- O. ker smrtonosni napadi vedno bolj ogrožajo varnost delavcev, ki v Pakistanu nudijo zdravstveno pomoč; ker je Pakistan glede na poročilo varnostne podatkovne baze humanitarnih delavcev za leto 2012 ena od petih najbolj nevarnih držav za humanitarne delavce;

Četrtek, 7. februar 2013

- P. ker imajo nevladne organizacije in humanitarni delavci ključno vlogo na številnih območjih in provincah Pakistana, zlasti na plemenskih območjih, kjer vlada ni zmožna zagotoviti storitev, kot so klinike in šole;
- Q. ker so žrtve napadov na zdravstveno osebje najpogosteje ženske, kar se ujema s talibansko vojaško rutino, da napadajo zaposlene ženskega spola, kar nosi sporočilo, da naj ženske ne bi delale izven doma;
1. izrecno obsoja večkratne uboje in napade na zdravstveno osebje in njihove varnostnike, ki so se zgodili v preteklih mesecih; poudarja, da ti napadi preprečujejo, da bi bil najbolj ranljivi del pakistanskega prebivalstva, zlasti otroci, deležen osnovnih posegov, ki lahko rešijo življenje;
 2. izraža svoje sožalje družinam žrtev;
 3. pozdravlja množično obsodbo napadov s strani pakistanske vlade in civilne družbe v Pakistanu;
 4. poziva pakistansko vlado, naj kaznuje tiste, ki so odgovorni za napade v zadnjih mesecih;
 5. izraža svoje občudovanje za pogum in odločnost zdravstvenih delavcev, med katerimi je veliko žensk in ki kljub veliki nevarnosti nesebično pomagajo pri odpravljanju otroške paralize ter nudijo zdravstvene storitve otrokom v Pakistanu;
 6. poudarja, da morajo humanitarni delavci imeti možnost delovati v varnem okolju; je še naprej zaskrbljen nad tem, da skrajneži mednarodne humanitarne delavce vedno bolj povezujejo z zahodnimi obveščevalnimi agenti in vojaškimi silami;
 7. poudarja, da prekinitve izvajanja programa cepljenja proti otroški paralizi v bližnji prihodnosti resno ogroža svetovna prizadevanja za trajno odpravo te bolezni;
 8. pozdravlja nacionalni akcijski načrt za odpravo otroške paralize, ki ga je pripravila pakistanska vlada v letu 2012, ter poudarja pomen njegovega uspešnega nadaljevanja, da se prepreči povečanje števila okužb; ugotavlja, da je od začetka zadnje kampanje cepljenja število okužb na zgodovinsko najnižji ravni;
 9. pozdravlja zavezo, ki so jo izrazili WHO in druge mednarodne organizacije, da bodo še naprej podpirali pakistansko vlado ter njene državljane pri njihovih prizadevanjih za odpravo otroške paralize in drugih bolezni v državi;
 10. poziva Evropsko komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj preučita sodelovanje z WHO pri podpori programa zdravstvenih delavk, katerega namen je povečati dostop do osnovnih preventivnih zdravstvenih storitev, zlasti na podeželju;
 11. pozdravlja ukrepe, ki jih je pakistanska vlada že sprejela, da bi zagotovila varnost med zdravstvenimi kampanjami ter razvila novo strategijo za zaščito humanitarnih delavcev; vseeno poziva pakistansko vlado, naj znatno poveča varnostne ukrepe za humanitarne organizacije in njihove zaposlene;
 12. poziva svetovne vlade, naj zagotovijo nevtralnost humanitarnega dela, saj lahko v nasprotnem primeru na deset tisoče ljudi ostane izpostavljen boleznim, tisti, ki zagotavljajo legitimne in bistvene zdravstvene storitve, pa se morajo soočiti z nevarnostjo;
 13. je zelo zaskrbljen nad razmerami, s katerimi se srečujejo ženske v Pakistanu, zlasti ženske in dekleta, ki so v družbi aktivne in ki so žrtve groženj talibanov in drugih skupin skrajnežev;
 14. spodbuja pakistansko vlado, naj uvede obsežno obveščevalno kampanjo, ki bo zagotovila več podpore kampanjam cepljenja in identifikacijo pakistanske družbe z njimi ter povečala raven zaupanja vanje; s tem v zvezi poziva pakistansko vlado, naj začne dialog z voditelji skupnosti, da se preuči vzroke za to težavo;

Četrtek, 7. februar 2013

15. meni, da morajo mediji in civilna družba v Pakistanu v sodelovanju z mednarodnimi ter nevladnimi organizacijami, ki sodelujejo pri humanitarnih dejavnostih, pomagati osveščati o pomembni in neodvisni vlogi, ki jo imajo zdravstveni humanitarni delavci pri pomoči prebivalstvu;
 16. ponavlja, da je Evropska unija pripravljena pomagati pri prihodnjih volitvah v Pakistanu, ki bodo ključne za njegovo demokratično prihodnost in stabilnost v regiji; ugotavlja, da Evropska unija v zvezi s tem še vedno ni prejela uradnega povabila od pakistanskih oblasti;
 17. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Evropski službi za zunanje delovanje, podpredsednici Evropske komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, posebnemu predstavniku EU za človekove pravice, Agenciji ZN za ženske, vladam in parlamentom držav članic, Svetu ZN za človekove pravice, Unicefu, WHO ter vladi in parlamentu Pakistana.
-

Torek, 5. februar 2013

III

(Pripravljalni akti)

EVROPSKI PARLAMENT

P7_TA(2013)0034

Posebni ukrepi za kmetijstvo v korist manjših egejskih otokov *I****Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. februarja 2013 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o posebnih ukrepih za kmetijstvo v korist manjših egejskih otokov (COM(2010)0767 – C7-0003/2011 – 2010/0370(COD))****(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)**

(2016/C 024/17)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (KOM(2010)0767),
 - ob upoštevanju člena 294(2), prvega odstavka člena 42 in člena 43(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C7-0003/2011),
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 15. marca 2011 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 19. novembra 2012, da bo odobril stališče Evropskega parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja (A7-0319/2011),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
 2. odobri skupno izjavo Parlamenta, Sveta in Komisije, ki je priložena tej resoluciji;
 3. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 4. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

⁽¹⁾ UL C 132, 3.5.2011, str. 82.

Torek, 5. februar 2013

P7_TC1-COD(2010)0370

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 5. februarja 2013 z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. .../2013 Evropskega parlamenta in Sveta o posebnih ukrepih za kmetijstvo v korist manjših egejskih otokov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1405/2006

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Uredbi (EU) št. 229/2013.)

Priloga k zakonodajni resoluciji

Skupna izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije

Ob upoštevanju posebnosti ukrepov za kmetijstvo v korist manjših egejskih otokov v okviru režima, ki velja za te otoke, Evropski parlament, Svet in Komisija izjavljajo, da dogovor glede vprašanj uskladitve za to uredbo ne bo vplival na stališče nobene od teh treh institucij o podobnih vprašanjih, ki se lahko pojavijo v preostalih zakonodajnih predlogih EU.

P7_TA(2013)0035

Posebni ukrepi za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije *I**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. februarja 2013 o predlogu Uredbe (EU) Evropskega parlamenta in Sveta o posebnih ukrepih za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije (COM(2010)0498 – C7-0284/2010 – 2010/0256(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(2016/C 024/18)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2010)0498),
- ob upoštevanju člena 294(2), prvega odstavka člena 42 in člena 43(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija Parlamentu podala predlog (C7-0284/2010),
- ob upoštevanju mnenja Odbora za pravne zadeve o predlagani pravni podlagi,
- ob upoštevanju člena 294(3) in člena 349 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 17. februarja 2011 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 19. novembra 2012, da bo odobril stališče Evropskega parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju členov 55 in 37 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja ter mnenj Odbora za mednarodno trgovino, Odbora za proračun in Odbora za regionalni razvoj (A7-0321/2011),

⁽¹⁾ UL C 107, 6.4.2011, str. 33.

Torek, 5. februar 2013

1. sprejme stališče iz prve obravnave, kakor je določeno v nadaljevanju;
2. odobri skupno izjavo Parlamenta, Sveta in Komisije, ki je priložena tej resoluciji;
3. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
4. naroči svojemu predsedniku, naj mnenje Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P7_TC1-COD(2010)0256

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 5. februarja 2013 z namenom sprejetja Uredba (EU) št. .../2013 Evropskega parlamenta in Sveta o posebnih ukrepih za kmetijstvo v najbolj oddaljenih regijah Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 247/2006

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Uredbi (EU) št. 228/2013.)

Priloga k zakonodajni resoluciji**Skupna izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije**

Glede na to, da imajo ukrepi za podporo kmetijstvu v najbolj oddaljenih regijah v okviru programa POSEI posebne značilnosti, Evropski parlament, Svet in Komisija izjavljajo, da doseženi sporazumi o vprašanih usklajevanja v zvezi s to uredbo ne bodo vplivali na stališča, ki bi jih katera od treh institucij utegnila imeti pri drugih zakonodajnih predlogih EU.

Sreda, 6. februar 2013

P7_TA(2013)0037

Sporazum EU-ZDA v skladu s sporazumom GATT iz leta 1994: sprememba ugodnosti na seznamih ugodnosti Republike Bolgarije in Romunije v okviru njunega pristopa k Evropski uniji ***

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma v obliki izmenjave pism med Evropsko Unijo in Združenimi državami Amerike v skladu s členom XXIV:6 in členom XXVIII Splošnega sporazuma o carinah in trgovini (GATT) 1994 glede spremembe ugodnosti na seznamih ugodnosti Republike Bolgarije in Romunije v okviru njunega pristopa k Evropski uniji (12213/2012 – C7-0409/2012 – 2012/0167(NLE))

(Odobritev)

(2016/C 024/19)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (12213/2012),
 - ob upoštevanju osnutka sporazuma v obliki izmenjave pism med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike v skladu s členom XXIV:6 in členom XXVIII Splošnega sporazuma o carinah in trgovini (GATT) 1994 glede spremembe ugodnosti na seznamih ugodnosti Republike Bolgarije in Republike Romunije v okviru njunega pristopa k Evropski uniji (12214/2012),
 - ob upoštevanju prošnje za odobritev, ki jo je Svet podal v skladu s prvim pododstavkom člena 207(4) in točko (a) (v) drugega pododstavka člena 218(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C7-0409/2012),
 - ob upoštevanju člena 81 in člena 90(7) Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila Odbora za mednarodno trgovino (A7-0430/2012),
1. odobri sklenitev sporazuma;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in Združenih držav Amerike.

P7_TA(2013)0038

Smernice za politike zaposlovanja držav članic *

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o predlogu sklepa Sveta o smernicah za politiko zaposlovanja držav članic (COM(2012)0709 – C7-0410/2012 – 2012/0335(NLE))

(Posvetovanje)

(2016/C 024/20)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Svetu (COM(2012)0709),
- ob upoštevanju člena 148(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, v skladu s katerim se je Svet posvetoval s Parlamentom (C7-0410/2012),
- ob upoštevanju členov 55 in 46(1) Poslovnika,

Sreda, 6. februar 2013

- ob upoštevanju poročila Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve (A7-0010/2013),
 1. odobri predlog Komisije;
 2. poziva Svet, naj obvesti Parlament, če namerava odstopati od besedila, ki ga je odobril Parlament;
 3. poziva Svet, naj se ponovno posvetuje s Parlamentom, če namerava bistveno spremeniti besedilo, ki ga je odobril Parlament;
 4. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji.

P7_TA(2013)0039

Preglednost ukrepov, ki urejajo cene zdravil za uporabo v humani medicini *I**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o preglednosti ukrepov, ki urejajo cene zdravil za uporabo v humani medicini in njihovo vključitev v področje nacionalnih sistemov zdravstvenega zavarovanja (COM(2012)0084 – C7-0056/2012 – 2012/0035(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(2016/C 024/21)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2012)0084),
- ob upoštevanju člena 294(2) in člena 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C7-0056/2012),
- ob upoštevanju mnenja Odbora za pravne zadeve o predlagani pravni podlagi,
- ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju obrazloženih mnenj avstrijskega državnega sveta in luksemburške poslanske zbornice v okviru Protokola št. 2 o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti, v katerem izjavljata, da osnutek zakonodajnega akta ni v skladu z načelom subsidiarnosti,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 12. julija 2012 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju člena 55 in člena 37 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane in mnenja Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov (A7-0015/2013),
 1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

⁽¹⁾ UL C 299, 4.10.2012, str. 81.

Sreda, 6. februar 2013

P7_TC1-COD(2012)0035

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 6. februarja 2013 z namenom sprejetja Direktive 2013/.../EU Evropskega parlamenta in Sveta o preglednosti ukrepov, ki urejajo cene zdravil za uporabo v humani medicini in njihovo vključitev v področje nacionalnih sistemov zdravstvenega zavarovanja

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po predložitvi osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva Sveta 89/105/EGS z dne 21. decembra 1988 v zvezi s preglednostjo ukrepov, ki urejajo določanje cen zdravil za človeško uporabo in njihovo vključitev v področje nacionalnih sistemov zdravstvenega zavarovanja ⁽³⁾, je bila sprejeta zato, da bi se odpravila izkrivljanja v trgovini z zdravili znotraj Skupnosti.
- (2) Da bi se upošteval razvoj farmacevtskega trga in nacionalnih politik za namen nadzora javnih odhodkov za zdravila, so potrebne precejšnje spremembe vseh glavnih določb Direktive 89/105/EGS. Zaradi jasnosti je treba torej Direktivo 89/105/EGS nadomestiti s to direktivo.
- (3) Zakonodaja Unije zagotavlja usklajen okvir za odobritev zdravil za uporabo v humani medicini. V skladu z Direktivo 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini ⁽⁴⁾ se lahko zdravila dajo v promet v Evropski uniji šele, ko na podlagi ocene njihove kakovosti, varnosti in učinkovitosti dobijo dovoljenje za promet.
- (4) Države članice se v zadnjih desetletjih spopadajo s postopnim večanjem odhodkov za farmacevtske izdelke, zaradi česar sprejemajo čedalje inovativnejše in zapletenejše politike za upravljanje porabe zdravil v okviru javnih sistemov zdravstvenega zavarovanja. Organi držav članic izvajajo najrazličnejše ukrepe za nadzor predpisovanja zdravil, urejanje njihovih cen ali določanje pogojev njihovega javnega financiranja. Cilj takšnih ukrepov je predvsem pospeševanje javnega zdravja **za vse državljane** z zagotavljanjem razpoložljivosti ustrezne preskrbe z **učinkovitimi** zdravili **pod enakimi pogoji za vse državljane Unije** po razumni ceni ob sočasnem zagotavljanju **finančne stabilnosti javnih sistemov zdravstvenega zavarovanja** **enakega dostopa do kakovostnih zdravstvenih storitev za vse. Ti ukrepi bi morali biti namenjeni tudi spodbujanju raziskav in razvoja novih zdravil ter podpiranju inovacij v zdravstvu. Zdravila, ki jih Svetovna zdravstvena organizacija opredeljuje kot osnovna, naj bodo pacientom dostopna v vseh državah članicah, ne glede na velikost trga. [Sprememba 3]**
- (4a) **Da bi bolnikom zagotovili dostop do zdravil povsod v Uniji in omogočili dejanski prosti pretok blaga, morajo države članice smiselno uporabljati določanje cen na podlagi zunanje referenčne cene, in sicer upošteva države članice s primerljivo ravnjo prihodkov. Izkazalo se je, da se je z brezpogojno uporabo zunanjih referenčnih cen zmanjšala dostopnost zdravil zaradi spodbujanja nedostopnosti v državah članicah z nižjo ravnjo cen. [Sprememba 4]**
- (5) Različni nacionalni ukrepi lahko ovirajo ali izkrivljajo trgovino z zdravili v Uniji in izkrivljajo konkurenco ter tako neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga zdravil.

⁽¹⁾ UL C 299, 4.10.2012, str. 81.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013.

⁽³⁾ UL L 40, 11.2.1989, str. 8.

⁽⁴⁾ UL L 311, 28.11.2001, str. 67.

Sreda, 6. februar 2013

- (6) Za zmanjšanje učinkov teh razlik na notranjem trgu morajo nacionalni ukrepi izpolnjevati minimalne zahteve glede postopkov, ki zadevnim stranem omogočajo, da preverijo, ali navedeni ukrepi ne pomenijo količinskih omejitev uvoza ali izvoza oziroma ukrepov z enakim učinkom. **S temi minimalnimi postopkovnimi zahtevami bi morali zagotoviti tudi pravno varnost in preglednost za pristojne organe pri sprejemanju odločitev o določanju cen in kritju zdravil prek javnih sistemov zdravstvenega zavarovanja, pri čemer bi podprli proizvodnjo zdravil, pospešili prihod generičnih zdravil na trg ter spodbudili raziskave in razvoj novih zdravil.** Navedene zahteve pa ne smejo vplivati na politiko tistih držav članic, ki se pri določanju cen zdravil zanašajo predvsem na svobodno konkurenco. Prav tako ne smejo vplivati na državne politike določanja cen in na določanje sistemov socialne varnosti, razen če to ni potrebno za doseganje preglednosti v smislu te direktive in za zagotovitev delovanja notranjega trga. [Sprememba 5]
- (7) Za zagotovitev učinkovitosti notranjega trga zdravil je treba to direktivo uporabljati za vsa zdravila za uporabo v humani medicini v smislu Direktive 2001/83/ES.
- (8) Zaradi raznolikosti nacionalnih ukrepov za upravljanje potrošnje zdravil, urejanje njihovih cen ali določanje pogojev njihovega javnega financiranja je treba pojasniti Direktivo 89/105/EGS. Zlasti mora ta direktiva zajemati vse vrste ukrepov, ki jih oblikujejo države članice in lahko vplivajo na notranji trg. Od sprejetja Direktive 89/105/EGS so se postopki določanja cen in povračil spremenili in postali bolj zapleteni. Nekatere države članice so področje uporabe Direktive 89/105/EGS razlagale restriktivno, vendar je Sodišče odločilo, da navedeni postopki določanja cen in povračil glede na cilje navedene direktive in za zagotovitev njene učinkovitosti spadajo na področje uporabe Direktive 89/105/EGS. Ta direktiva mora zato upoštevati spremembe v nacionalnih politikah določanja cen in povračil. Glede na posebna pravila in postopke na področju javnih naročil in prostovoljnih pogodbenih sporazumov je treba nacionalne ukrepe, ki vključujejo javna naročila in prostovoljne pogodbene dogovore, izključiti iz področja uporabe te direktive.
- (8a) **Pristojni organi in imetniki dovoljenja za promet pogosteje sklepajo pogodbene sporazume, da bi bolnikom omogočili dostop do inovativnega zdravljenja z vključitvijo zdravil v okvir javnih sistemov zdravstvenega zavarovanja, pri čemer za določeno obdobje nadzirajo vnaprej dogovorjene elemente, da bi zlasti obravnavali negotovosti o dokazih v zvezi z učinkovitostjo in/ali relativno učinkovitostjo ali primerno uporabo določenega zdravila. Zamuda pri opredelitvi pogojev teh pogodbenih sporazumov pogosto presega postavljene časovne omejitve in utemeljuje izključitev teh sporazumov iz področja uporabe te direktive. Te sporazume bi bilo treba omejiti na področja zdravljenja, na katerih bi z njihovim sprejetjem učinkovito olajšali ali omogočili dostop bolnikov do inovativnih zdravil, pri čemer bi to sprejetje ostalo prostovoljno in ne bi vplivalo na pravico imetnika dovoljenja za promet, da vloži vlogo v skladu s to direktivo.** [Sprememba 6]
- (9) Vsak ukrep za bodisi neposredno ali posredno urejanje cen zdravil in vsak ukrep, **vključno s priporočili, ki se jih lahko zahteva**, za določanje njihove vključenosti v javne sisteme zdravstvenega zavarovanja mora temeljiti na **preglednih**, objektivnih in preverljivih merilih, ki so neodvisni od porekla izdelka, in mora zadevnim podjetjem zagotavljati ustrezna pravna sredstva, ~~vključno s sodnimi sredstvi~~ **v skladu z nacionalnimi postopki**. Te zahteve morajo enako veljati za nacionalne, regionalne ali lokalne ukrepe za nadzor ali spodbujanje predpisovanja posebnih zdravil, saj takšni ukrepi določajo tudi dejansko vključenost zdravil v sisteme zdravstvenega zavarovanja. [Sprememba 7]
- (9a) **Merila, ki so podlaga vsake odločitve ter neposredno ali posredno regulirajo cene zdravil, ter vsak ukrep, ki določa obseg njihovega kritja s strani javnih sistemov zdravstvenega zavarovanja, morajo vključevati oceno neizpolnjenih zdravstvenih potreb, kliničnih in družbenih koristi ter inovacij, kot je določeno v mnenju Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 12. julija 2012 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o preglednosti ukrepov, ki urejajo cene zdravil za uporabo v humani medicini in njihovo vključitev v področje nacionalnih sistemov zdravstvenega zavarovanja⁽¹⁾. Takšna merila morajo vključevati tudi zaščito najbolj ranljivih skupin prebivalstva.** [Sprememba 8]

⁽¹⁾ UL C 299, 4.10.2012, str. 81.

Sreda, 6. februar 2013

- (10) Zaradi vlog za odobritev cene zdravila ali določitev njegove vključenosti v sistem zdravstvenega zavarovanja ne sme prihajati do nepotrebnih zamud pri dajanju navedenega izdelka v promet. V tej direktivi je torej treba določiti obvezne roke, v katerih je treba sprejeti nacionalne odločitve. Da bi bili predpisani roki učinkoviti, morajo teči od prejetja vloge do začetka veljavnosti ustrezne odločitve. Vključevati morajo **vsa priporočila in** vse strokovne ocene, vključno z ocenami zdravstvene tehnologije, kjer je to primerno, in vse upravne korake, potrebne za sprejetje in uveljavitev odločitve. [Sprememba 9]
- (10a) *Za olajšanje spoštovanja zastavljenih rokov bi bilo koristno, če bi vložniki začeli postopek za odobritev cene ali vključitev zdravila v javni sistem zdravstvenega zavarovanja že pred uradno izdajo dovoljenja za promet. V ta namen jim lahko države članice omogočijo vložitev vloge takoj, ko Odbor za zdravila za uporabo v humani medicini ali pristojni nacionalni organ, odgovoren za izdajo dovoljenja za promet, izda pozitivno mnenje o izdaji dovoljenja za promet za zadevno zdravilo. V takih primerih bi morali začeti roki teči od uradnega prejetja dovoljenja za promet.* [Sprememba 10]
- (10b) *Podpora Unije za sodelovanje pri oceni zdravstvene tehnologije v skladu s členom 15 Direktive 2011/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o uveljavljanju pravic pacientov pri čezmejnem zdravstvenem varstvu⁽¹⁾ je namenjena optimizaciji in usklajevanju metodologij glede ocene zdravstvene tehnologije, s katerimi bi navsezadnje zmanjšali zamude pri postopku določanja cen in povračil za zdravila, pri katerih države članice uporabljajo oceno zdravstvene tehnologije kot del svojega postopka odločanja. Ocena zdravstvene tehnologije vključuje zlasti informacije o relativni učinkovitosti, po potrebi pa tudi o kratko- in dolgoročni učinkovitosti zdravstvenih tehnologij, pri čemer se upoštevajo tudi širše ekonomske in socialne koristi ali stroškovna učinkovitost ocenjevanega zdravila v skladu z metodologijo pristojnih organov. Ocena zdravstvene tehnologije je večdisciplinarni postopek, ki sistematično, pregledno, nepristransko in odločno povzema informacije o zdravstvenih, socialnih, ekonomskih in etičnih vidikih, povezanih z uporabo zdravstvene tehnologije. Njen cilj je doseči podlago za varno in učinkovito zdravstveno politiko, ki je osredotočena na bolnike in si prizadeva doseči najboljšo vrednost.* [Sprememba 11]
- (11) Kot pojasnjuje sodna praksa Sodišča, je uporaba rokov za vključitev zdravil v sisteme zdravstvenega zavarovanja iz Direktive 89/105/EGS obvezna. Izkušnje kažejo, da se navedeni roki ne upoštevajo vedno ter da je treba zagotoviti pravno varnost in izboljšati postopkovna pravila za vključevanje zdravil v sistem zdravstvenega zavarovanja. Zato je treba vzpostaviti učinkovita in hitra pravna sredstva.
- (12) Komisija je v svojem sporočilu z dne 8. julija 2009 z naslovom „Povzetek preiskave farmacevtskega sektorja“ pokazala, da zaradi postopkov določanja cen in povračil v Uniji pogosto prihaja do nepotrebnih zamud pri dajanju generičnih **ali podobnih bioloških** zdravil v promet. Pri odobritvi cene in vključitvi generičnih **ali podobnih bioloških** zdravil v sistem zdravstvenega zavarovanja se ne smejo zahtevati nove ali podrobne ocene, če je cena za referenčno zdravilo že določena in je to že vključeno v sistem zdravstvenega zavarovanja. Zato je primerno, da se v navedenih primerih za generična **ali podobna biološka** zdravila določijo krajši roki. [Sprememba 12]
- (13) Razpoložljiva sodna sredstva v državah članicah so v tem smislu pri zagotavljanju skladnosti z roki imela omejeno vlogo zaradi pogosto predolghih postopkov pristojnih nacionalnih organov, ~~kar zadevna podjetja odvrča od sprožitve pravnega spora.~~ Zato so za **zagotovitev hitrega obravnavanja kršitev prek administrativnega posredovanja pred začetkom sodnega postopka, pa tudi za nadzor in zagotavljanje skladnosti z roki za sprejemanje odločitev o določanju cen in povračil** potrebni učinkoviti mehanizmi. **Države članice lahko v ta namen imenujejo upravni organ, lahko tudi že obstoječega.** [Sprememba 13]

⁽¹⁾ UL L 88, 4.4.2011, str. 45.

Sreda, 6. februar 2013

- (14) Kakovost, varnost in učinkovitost zdravil, vključno z bioekvivalenco generičnih **ali biološko podobnostjo podobnih bioloških** zdravil z referenčnim zdravilom, se ugotavljajo pri postopkih za pridobitev dovoljenja za promet. V okviru ~~postopkov~~ **odločitev glede** določanja cen in povračil države članice **pristojni organi, ki so odgovorni za te odločitve**, zato ne smejo ponovno ocenjevati **bistvenih** elementov, na katerih temelji dovoljenje za promet, kar velja tudi za kakovost, varnost, učinkovitost, ~~in~~ bioekvivalenco **ali biološko podobnost** zdravila. **Prav tako pristojni organi ne bi smeli ponovno ocenjevati svojih meril za opredelitev zdravil sirot. Zato bi morali pristojni organi imeti popoln dostop do podatkov, ki so jih uporabili organi, pristojni za izdajo dovoljenja za promet z zdravilom, pa tudi možnost, da vključijo ali pridobijo dodatne ustrezne podatke za oceno zdravila v okviru njegove vključitve v javni sistem zdravstvenega zavarovanja.** [Sprememba 14]
- (14a) *Vendar pa dejstvo, da se elementi, na katerih temelji dovoljenje za promet, v okviru postopkov določanja cen in povračil ne ocenjujejo ponovno, pristojnim organom ne bi smelo preprečiti, da zahtevajo, pridobijo in uporabljajo podatke, pripravljene v postopku za pridobitev dovoljenja za promet za namene vrednotenja in ocene zdravstvene tehnologije. Izmenjava podatkov med pristojnimi organi, odgovornimi za dovoljenje za promet ter določanje cen in povračila, bi moralo biti omogočeno na nacionalni ravni, če taka izmenjava obstaja. Pristojni organi bi tudi morali imeti možnost, da vključijo ali pripravijo dodatne ustrezne podatke za namene vrednotenja in ocene zdravstvene tehnologije.* [Sprememba 15]
- (15) V skladu z Direktivo 2001/83/ES pravice intelektualne lastnine ne morejo biti tehten razlog za zavrnitev, začasni preklic ali preklic dovoljenja za promet. Pri vlogah, postopkih sprejemanja odločitev in odločitvah o urejanju cen zdravil ali določanju njihove vključitve v področje sistemov zdravstvenega zavarovanja gre za upravne postopke, ki so kot takšni neodvisni od vprašanj v zvezi z uveljavljanjem pravic intelektualne lastnine. Nacionalni organi, ki so pristojni za navedene postopke, pri preučitvi vloge v zvezi z **bioekvivalentnim ali podobnim biološkim** generičnim zdravilom ne smejo zahtevati informacij, ki se nanašajo na patentni status referenčnega zdravila, ~~in~~ **smejo pa** preverjati utemeljenosti domnevne kršitve pravic intelektualne lastnine, če se bo generično **ali podobno biološko** zdravilo proizvajalo ali dalo v promet na podlagi njihove odločitve. ~~Vprašanja v zvezi z intelektualno lastnino zato ne smejo posegati v postopke določanja cen in povračil v državah članicah niti povzročati zamud v teh postopkih. Države članice bi morale obdržati te pristojnosti. Vprašanja v zvezi z intelektualno lastnino, ne glede na pristojnosti držav članic za preverjanje informacij, ne smejo posegati v določanje cen in postopke povračil za generična zdravila v državah članicah niti povzročati zamud v teh postopkih.~~ [Sprememba 16]
- (15a) *Države članice bi morale zagotoviti, da so dokumenti in informacije na voljo javnosti v ustrezni publikaciji v skladu z nacionalno prakso, kar zajema tudi elektronsko in spletno obliko. Zagotoviti bi morale tudi, da so podane informacije razumljive in dovolj obširne. Komisija in države članice bi morale tudi preveriti način nadaljnjega sodelovanja pri delovanju podatkovne baze o cenah EURIPID, ki omogoča vseevropsko dodano vrednost v smislu cenovne preglednosti.* [Sprememba 17]
- (15b) *Načelo preglednosti, celovitosti in neodvisnosti postopka odločanja v okviru nacionalnih pristojnih organov bi bilo treba zagotoviti z objavo imen strokovnjakov, ki sodelujejo v organih, pristojnih za odločitve glede določanja cen in povračil, skupaj z njihovimi izjavami o interesu in postopkovnimi koraki za določitev cen in povračil.* [Sprememba 18]
- (16) Države članice pogosto spreminjajo svoje sisteme zdravstvenega zavarovanja ali sprejemajo nove ukrepe, ki spadajo na področje uporabe Direktive 89/105/EGS. Zato je treba vzpostaviti ~~mehanizme~~ **mehanizem** obveščanja, ~~katerih namen je po eni strani zagotoviti s katerim bi zagotovili~~ posvetovanje **vseh** zainteresiranih strani, ~~po drugi pa pospešiti preventivni dialog s Komisijo v zvezi z uporabo te direktive~~ **vključno z organizacijami civilne družbe.** [Sprememba 19]
- (17) Ker cilja ukrepa, ki ga je treba sprejeti, tj. določitev minimalnih pravil glede preglednosti za zagotovitev delovanja notranjega trga, države članice ne morejo doseči v zadostni meri, saj se pojem preglednosti nacionalnih ukrepov v vsaki državi članici razume in uporablja drugače, in ker ga je zaradi njegovega obsega mogoče bolje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kot je določeno v členu 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

Sreda, 6. februar 2013

- (18) Države članice so se v skladu s skupno politično deklaracijo držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih ⁽¹⁾ z dne 28. septembra 2011 zavzele, da bodo v utemeljenih primerih k uradnem obvestilu o svojih ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, ki bodo pojasnjevali razmerje med sestavnimi deli direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. V zvezi s to direktivo zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov upravičeno –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Poglavje I

Področje uporabe in opredelitev pojmov

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Države članice zagotovijo, da vsi nacionalni, regionalni ali lokalni ukrepi, določeni z zakonom, predpisom ali drugim upravnim ukrepom in usmerjeni v nadzor cen zdravil za uporabo v humani medicini ali določitev obsega zdravil, vključenih v njihove javne sisteme zdravstvenega zavarovanja, izpolnjujejo zahteve te direktive. **Države članice zagotovijo, da se na njihovem ozemlju ti ukrepi ne podvajajo na regionalni ali lokalni ravni. [Sprememba 20]**
2. Ta direktiva se ne uporablja za:
 - (a) ~~prostovoljne~~ pogodbene sporazume, sklenjene **prostovoljno** med javnimi organi in imetnikom dovoljenja za promet z zdravilom, katerih cilj je ~~omogočiti~~ **vključiti zdravilo v področje uporabe sistema zdravstvenega zavarovanja, pri čemer se nadzirajo elementi o učinkovitosti in/ali relativni učinkovitosti ali o ustreznih uporabi določenega zdravila, o katerih sta se obe strani vnaprej dogovorili, da bi omogočili** učinkovito preskrbo bolnikov ~~z zadevnim s tem zdravilom pod posebnimi pogoji in za dogovorjeno obdobje;~~ **[Sprememba 21]**
 - (b) nacionalne ukrepe, katerih namen je določiti cene ali vključenost zdravil v javne sisteme zdravstvenega zavarovanja ter za katere velja nacionalna zakonodaja ali zakonodaja Unije o javnih naročilih, zlasti Direktiva Sveta 89/665/EGS ⁽²⁾, Direktiva Sveta 92/13/EGS ⁽³⁾ in Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾.

Določbe te direktive se uporabljajo za ukrepe za določanje vključenosti zdravil v pogodbene sporazume ali postopke javnega naročanja. **V skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom o poslovni tajnosti se osnovne informacije o zdravilih, vključene v pogodbene sporazume ali postopke javnega naročanja, kot sta ime zdravila in ime imetnika dovoljenja za promet, objavijo, ko so sporazumi ali postopki zaključeni. [Sprememba 22]**

3. Nobena določba te direktive ne dovoljuje prometa z zdravilom, za katerega ni bilo izdano dovoljenje za promet v skladu s členom 6 Direktive 2001/83/ES.

3a. Ta direktiva ne sme izpodbijati dovoljenja za promet za zdravilo, ki je izdano v skladu s postopkom iz člena 6 Direktive 2001/83/ES. [Sprememba 23]

⁽¹⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

⁽²⁾ Direktiva Sveta 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (UL L 395, 30.12.1989, str. 33).

⁽³⁾ Direktiva Sveta 92/13/EGS z dne 25. februarja 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o uporabi pravil Skupnosti za oddajo javnih naročil podjetij na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju (UL L 76, 23.3.1992, str. 14).

⁽⁴⁾ Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, 30.4.2004, str. 114).

Sreda, 6. februar 2013

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „zdravilo“ pomeni zdravilo, kot je opredeljeno v členu 1 Direktive 2001/83/ES;
- (2) „referenčno zdravilo“ pomeni referenčno zdravilo, kot je opredeljeno v členu 10(2)(a) Direktive 2001/83/ES;
- (3) „generično zdravilo“ pomeni generično zdravilo, kot je opredeljeno v členu 10(2)(b) Direktive 2001/83/ES;
- (3a) **„podobno biološko zdravilo“ pomeni podobno biološko zdravilo, odobreno v skladu s členom 10(4) Direktive 2001/83/ES; [Sprememba 24]**
- (4) „zdravstvena tehnologija“ pomeni zdravstveno tehnologijo, kot je opredeljena v točki (l) člena 3 Direktive 2011/24/EU;
- (5) „ocena zdravstvene tehnologije“ pomeni oceno, ~~sorazmerne učinkovitosti ali kratkoročne in dolgoročne učinkovitosti~~ **ki vključuje najmanj sorazmerno učinkovitost ali kratkoročno in dolgoročno učinkovitost** zdravila v primerjavi z drugimi zdravstvenimi tehnologijami **ali posegi**, ki se uporabljajo za zdravljenje povezanih stanj. [Sprememba 25]
- (5a) **„prostovoljni pogodbeni sporazum“ pomeni sporazum, sklenjen med javnimi organi in imetnikom dovoljenja za promet, kar ni niti obvezno ali zakonsko določeno, niti ni edina alternativa, ki se vključi v določanje cen in sheme povračil na nacionalni ravni. [Sprememba 26]**
- (5b) **„ranljive skupine“ pomeni skupine prebivalstva, ki jih ukrepi o določitvi obsega kritja zdravil s strani javnih sistemov zdravstvenega zavarovanja najbolj prizadenejo, kot so otroci, upokojeanci, nezaposleni, osebe, ki so odvisne od zdravil „sirot“, kronično bolne osebe. [Sprememba 27]**

Poglavje II

Določanje cen zdravil

Člen 3

Odobritev cene

1. Odstavki 2 do 9 se uporabljajo, če je promet z zdravilom dovoljen šele po tem, ko pristojni organi zadevne države članice odobrijo ceno izdelka.
2. Države članice zagotovijo, da lahko imetnik dovoljenja za promet ~~kadar koli~~ vloži vlogo za odobritev cene, **ko je bilo izdano dovoljenje za promet z zdravilom. Države članice lahko tudi omogočijo, da imetniki dovoljenja za promet z zdravilom vložijo tako vlogo za odobritev cene, ko Odbor za zdravila za uporabo v humani medicini, ustanovljen z Uredbo (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustanovitvi Evropske agencije za zdravila⁽¹⁾, ali nacionalni pristojni organ izda pozitivno mnenje o izdaji dovoljenja za promet z zadevnim zdravilom.** Pristojni organi vložniku predložijo uradno potrdilo o prejemu **v desetih dneh od prejema vloge. [Sprememba 28]**
3. Države članice zagotovijo, da se odločitev o ceni, ki jo je mogoče zaračunati za zadevno zdravilo, sprejme in sporoči vložniku v ~~60 dneh~~ **90 dneh** od prejema vloge, ki jo je vložil imetnik dovoljenja za promet v skladu z zahtevami, določenimi v zadevni državi članici. ~~Za zdravila, za katera države članice kot del svojega postopka odločanja uporabljajo oceno zdravstvene tehnologije, je ta rok 90 dni. Za generična zdravila je ta rok znaša 15 dni~~ **30 dni**, če so pristojni organi že odobrili ceno referenčnega zdravila. **Države članice po potrebi uporabijo oceno zdravstvene tehnologije v okviru svojega postopka odločanja o določanju cen zdravil. [Sprememba 29]**

⁽¹⁾ UL L 136, 30.4.2004, str. 1.

Sreda, 6. februar 2013

4. Države članice določijo podrobnosti glede podatkov in dokumentacije, ki jo mora predložiti vložnik.
5. Če so podatki, priloženi vlogi, neustrezni, pristojni organi nemudoma obvestijo vložnika o podrobnih dodatnih podatkih, ki se zahtevajo, in sprejmejo končno odločitev v ~~60 dneh~~ **90 dneh** od prejema teh dodatnih podatkov. ~~Za zdravila, za katera države članice kot del svojega postopka odločanja uporabljajo oceno zdravstvene tehnologije, je ta rok 90 dni.~~ Za generična zdravila ta rok v vseh primerih znaša ~~15 dni~~ **30 dni**, če so pristojni organi že odobrili ceno referenčnega zdravila. ~~Države članice ne zahtevajo nikakršnih dodatnih informacij, ki se izrecno ne zahtevajo v nacionalni zakonodaji ali upravnih smernicah.~~ **[Sprememba 30]**
6. Če se odločitev ne sprejme v ustreznem roku iz odstavkov 3 in 5, lahko vložnik da izdelek v promet po predlagani ceni.
7. Če pristojni organi ne dovolijo trženja zadevnega zdravila po ceni, ki jo je predlagal vložnik, morajo v odločitev vključiti razloge, ki temeljijo na objektivnih in preverljivih merilih, vključno z vsemi ocenami, strokovnimi mnenji ali priporočili. Vložnika je treba obvestiti o vseh sredstvih, ki jih ima na voljo, vključno s sodnimi sredstvi, in o rokih za uporabo takih sredstev.
8. Države članice ~~v ustrezni publikaciji objavijo in~~ Komisiji sporočijo merila, ki jih morajo pristojni organi upoštevati pri odobritvi cen zdravil. **Ta merila in informacije o organih odločanja na nacionalni in regionalni ravni so javno dostopni.** **[Sprememba 31]**
9. Če se pristojni organi odločijo, da na lastno pobudo znižajo ceno določenega imenovanega zdravila, ta odločitev vsebuje navedbo razlogov, ki temeljijo na objektivnih in preverljivih merilih, ~~vključno z vsemi ocenami, strokovnimi mnenji ali priporočili, na katerih temelji odločitev.~~ Odločitev se sporoči imetniku dovoljenja za promet, ki ga je treba obvestiti o vseh sredstvih, ki jih ima na voljo, vključno s sodnimi sredstvi, in o rokih za uporabo takih sredstev. **Odločitev in povzetek utemeljitve se nemudoma objavi.** **[Sprememba 32]**

Člen 4

Povišanje cen

1. Brez poseganja v člen 5 se uporabljajo odstavki (2) do (6), če se povišanje cene zdravila dovoli šele po predhodni pridobitvi dovoljenja od pristojnih organov.
2. Države članice zagotovijo, da lahko imetnik dovoljenja za promet ~~kadar koli~~ vloži vlogo za povišanje cene **v skladu z nacionalno zakonodajo**. Pristojni organi vložniku predložijo uradno potrdilo o prejemu **v desetih dneh od prejema vloge**. **[Sprememba 33]**
3. Države članice zagotovijo, da se odločitev ~~v vlogi~~ za **odobritev ali zavrnitev vloge** za povišanje cene zdravila, ki jo je vložil imetnik dovoljenja za promet v skladu z zahtevami, ki so določene v zadevni državi članici, sprejme in sporoči vložniku v ~~60 dneh~~ **90 dneh** od prejema vloge. **[Sprememba 34]**

Pri izjemnem številu vlog se rok iz tega odstavka lahko samo enkrat podaljša za nadaljnjih 60 dni. Vložnika je treba o takem podaljšanju obvestiti še pred iztekom roka iz tega odstavka.

4. Države članice določijo podrobnosti glede podatkov in dokumentacije, ki jo mora predložiti vložnik.

Vložnik zagotovi pristojnim organom ustrezne podatke, vključno s podrobnostmi o dogodkih od zadnje določitve cene zdravila, ki po njegovem mnenju upravičujejo zahtevano povišanje cene. Če so podatki, priloženi vlogi, neustrezni, pristojni organi nemudoma obvestijo vložnika o podrobnih dodatnih podatkih, ki se zahtevajo, in sprejmejo končno odločitev v ~~60 dneh~~ **90 dneh** od prejema teh dodatnih podatkov. ~~Države članice ne zahtevajo nikakršnih dodatnih informacij, ki se izrecno ne zahtevajo v nacionalni zakonodaji ali upravnih smernicah.~~ **[Sprememba 35]**

Sreda, 6. februar 2013

5. Če se taka odločitev ne sprejme v ustreznem roku iz odstavkov 3 in 4, lahko vložnik uporabi predlagano povišanje cene. **[Sprememba 36]**

6. Če pristojni organi ne dovolijo zahtevanega povišanja cene v celoti ali delno, morajo v odločitvi navesti razloge, ki temeljijo na objektivnih in preverljivih merilih, vložnika pa je treba obvestiti o vseh sredstvih, ki so mu na voljo, vključno s sodnimi sredstvi, in o rokih za uporabo takih sredstev.

Člen 5

Zamrznitev in znižanje cen

1. Kadar pristojni organi države članice zamrznejo ali znižajo cene vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil, zadevna država članica objavi navedbo razlogov za svojo odločitev, ki temeljijo na objektivnih in preverljivih merilih, vključno z utemeljitvijo kategorij izdelkov, za katere velja zamrznitev ali znižanje cen, če je to primerno. **Države članice izvajajo letni pregled navedenih odločitev pristojnih organov. [Sprememba 37]**

2. Imetniki dovoljenja za promet lahko vložijo vlogo za odstopanje od zamrznitve ali znižanja cen, če to upravičujejo določeni razlogi. V vlogi navedejo ustrezne razloge. Države članice zagotovijo, da lahko imetniki dovoljenja za promet kadar koli vložijo vlogo za odstopanje. Pristojni organi vložniku predložijo uradno potrdilo o prejemu **v desetih dneh od prejema vloge. [Sprememba 38]**

3. Države članice zagotovijo, da se utemeljena odločitev o vlogi iz odstavka 2 sprejme in sporoči vložniku v ~~60 dneh~~ **90 dneh** po prejemu vloge. Če so podatki, priloženi vlogi, neustrezni, pristojni organi nemudoma obvestijo vložnika o podrobnih dodatnih podatkih, ki se zahtevajo, in sprejmejo končno odločitev v ~~60 dneh~~ **90 dneh** od prejema teh dodatnih podatkov. Če se odstopanje odobri, pristojni organi nemudoma objavijo obvestilo o dovoljenem povišanju cene. **[Sprememba 39]**

Pri izjemnem številu vlog se ustrezen rok iz prvega pododstavka lahko samo enkrat podaljša za nadaljnjih 60 dni. Vložnika je treba o takem podaljšanju obvestiti še pred iztekom roka iz prvega pododstavka.

Člen 6

Nadzor nad dobički

Kadar država članica sprejme sistem neposrednega ali posrednega nadzora nad dobički oseb, pristojnih za dajanje zdravil v promet, zadevna država članica v ustrezni publikaciji objavi naslednje informacije in jih sporoči Komisiji:

- (a) metodo ali metode, ki se v zadevni državi članici uporabljajo za določitev dobička: donosnost prodaje in/ali kapitala;
- (b) razpon načrtovanega dobička, ki je trenutno dovoljen za osebe, pristojne za dajanje zdravil v promet v zadevni državni članici;
- (c) merila, v skladu s katerimi se načrtovane stopnje dobička odobrijo posamezniku, pristojnem za dajanje zdravil v promet, skupaj z merili, v skladu s katerimi jim bo dovoljeno obdržati dobiček nad njihovimi ciljnimi vrednostmi v zadevni državi članici;
- (d) najvišji v odstotkih izraženi dobiček, ki ga katera koli oseba, pristojna za dajanje zdravil v promet, lahko obdrži nad ciljnimi vrednostmi v zadevni državi članici.

Informacije iz prvega pododstavka se dopolnijo enkrat na leto ali ob pomembnih spremembah.

Kadar poleg sistema neposrednega ali posrednega nadzora dobička država članica uporablja sistem nadzora cen nekaterih vrst zdravil, ki niso vključena v sistem nadzora nad dobičkom, se za takšen nadzor cen po potrebi uporabljajo členi 3, 4 in 5. Vendar se navedeni členi ne uporabljajo, če pri normalni uporabi sistema neposrednega ali posrednega nadzora nad dobički izjemoma pride do določitve cene za posamezno zdravilo.

Sreda, 6. februar 2013

Poglavje III

Vključitev zdravil v javne sisteme zdravstvenega zavarovanja

Člen 7

Vključitev zdravil v sisteme zdravstvenega zavarovanja

1. Odstavki 2 do 8 se uporabljajo, če se zdravilo vključi v sistem zdravstvenega zavarovanja šele na podlagi odločitve pristojnih organov o vključitvi zdravila v področje navedenega sistema.
2. Države članice zagotovijo, da lahko imetnik dovoljenja za promet ~~kadar koli~~ vloži vlogo za vključitev zdravila v področje javnega sistema zdravstvenega zavarovanja, **ko je izdano dovoljenje za promet z zdravilom**. Če javni sistem zdravstvenega zavarovanja obsega več sistemov ali kategorij vključitve, lahko imetnik **Države članice lahko tudi omogočijo, da imetniki** dovoljenja za promet ~~zaprosi z zdravilom vlogo~~ za vključitev svojega izdelka v sistem ali kategorijo po lastni izbiri **vložijo takoj, ko Odbor za zdravila za uporabo v humani medicini, ustanovljen z Uredbo (ES) št. 726/2004, ali nacionalni pristojni organ izda pozitivno mnenje o izdaji dovoljenja za promet z zadevnim zdravilom**. Pristojni organi vložniku predložijo uradno potrdilo o prejemu v **desetih dneh od prejema vloge**. [Sprememba 40]
3. Države članice določijo podrobnosti glede podatkov in dokumentacije, ki jo mora predložiti vložnik.
4. Države članice zagotovijo, da se odločitev o vlogi za vključitev zdravila v področje javnega sistema zdravstvenega zavarovanja, ki jo je vložil imetnik dovoljenja za promet v skladu z zahtevami, ki veljajo v zadevni državi članici, sprejme in sporoči vložniku v ~~60 dneh~~ **90 dneh** od prejema vloge. Za zdravila, za katera države članice kot del svojega postopka odločanja uporabljajo oceno zdravstvene tehnologije, je ta rok ~~90 dni~~. Za generična zdravila se ta rok lahko skrajša na ~~15 dni~~ **30 dni**, če je referenčno zdravilo že vključeno v javni sistem zdravstvenega zavarovanja. **Države članice po potrebi uporabijo oceno zdravstvene tehnologije v okviru svojega postopka odločanja o vključitvi zdravila v področje javnega sistema zdravstvenega zavarovanja**. [Sprememba 41]
5. Če so podatki, priloženi vlogi, neustrezni, pristojni organi nemudoma obvestijo vložnika o podrobnih dodatnih podatkih, ki se zahtevajo, in sprejmejo končno odločitev v ~~60 dneh~~ **90 dneh** od prejema teh dodatnih podatkov. Za zdravila, za katera države članice kot del svojega postopka odločanja uporabljajo oceno zdravstvene tehnologije, je ta rok ~~90 dni~~. Za generična zdravila se ta rok lahko skrajša na ~~15 dni~~ **30 dni**, če je referenčno zdravilo že vključeno v javni sistem zdravstvenega zavarovanja. **Države članice ne zahtevajo nikakršnih dodatnih informacij, ki se izrecno ne zahtevajo v nacionalni zakonodaji ali upravnih smernicah**. [Sprememba 42]
6. Ne glede na organizacijo njihovih notranjih postopkov države članice zagotovijo, da celoten postopek vključitve iz odstavka 5 tega člena in postopka odobritve cene iz člena 3 ne presega ~~120 dni~~ **180 dni**. Za zdravila, za katera države članice kot del svojega postopka odločanja uporabljajo oceno zdravstvene tehnologije, pa ta rok ne presega 180 dni. Za generična zdravila ta rok ne presega ~~30 dni~~ **60 dni**, če je referenčno zdravilo že vključeno v javni sistem zdravstvenega zavarovanja. Navedeni roki se lahko podaljšajo v skladu z odstavkom 5 tega člena ali členom 3(5). [Sprememba 43]
7. Vsaka odločitev o tem, da se zdravilo ne vključi v področje javnega sistema zdravstvenega zavarovanja, vsebuje navedbo razlogov, ki temeljijo na objektivnih in preverljivih merilih. Vsaka odločitev o vključitvi zdravila v področje javnega sistema zdravstvenega zavarovanja vsebuje navedbo razlogov, ki utemeljujejo to odločitev, vključno z obsegom in pogoji vključitve izdelka na podlagi objektivnih in preverljivih meril.

Odločitve iz tega odstavka vključujejo tudi vse ocene, strokovna mnenja ali priporočila, na katerih temeljijo. Vložnika je treba obvestiti o vseh ~~sredstvih~~ **postopkih mediacije in pritožbenih postopkih**, ki so mu na voljo, ~~vključno s sodnimi~~ **sredstvi**, o postopku za uporabo pravnih sredstev iz člena 8 in rokih za uporabo ~~takih sredstev~~ **in o rokih, ki veljajo za te postopke**.

Sreda, 6. februar 2013

Merila, ki urejajo odločitve iz prvega pododstavka, vsebujejo ocene o potrebah po zdravih, ki niso izpolnjene, ter o kliničnih in družbenih koristih, inovacijah in zaščiti najbolj ranljivih skupin prebivalstva. [Sprememba 44]

8. Države članice objavijo ustrezno publikacijo in Komisiji sporočijo merila, ki jih morajo pristojni organi upoštevati pri odločanju o tem, ali bodo zdravilo vključili v področje javnega sistema zdravstvenega zavarovanja ali ne. **Ta merila in informacije o organih odločanja na nacionalni in regionalni ravni so javno dostopni. [Sprememba 45]**

Člen 8

Postopek za uporabo pravnih sredstev v primeru neskladnosti z roki za vključitev zdravil v sisteme zdravstvenega zavarovanja **mediacije in pritožbeni postopek**

1. Države članice zagotovijo, da so vložniku v primeru **neupravičenih zamud ali** neskladnosti z roki iz člena 7 **ter v skladu z njihovim nacionalnim pravom** na voljo učinkovita in hitra pravna sredstva **učinkovit in hiter postopek mediacije ali pritožbeni postopek**.

2. Za namene postopka **mediacije ali pritožbenega postopka lahko države članice** za uporabo pravnih sredstev države članice določijo **upravni** organ in ga pooblastijo za to, da:

- (a) v čim krajšem času in po prehodnih postopkih sprejme začasne ukrepe, da se popravi domnevna kršitev ali prepreči nadaljnja škoda zadevnim interesom;
- (b) vložniku v primeru neskladnosti z roki iz člena 7 dodeli odškodnino, kadar jo ta zahteva, razen če lahko pristojni organ dokaže, da za zamudo ne odgovarja;
- (c) naloži denarno kazen, ki se izračuna na dan zamude.

Za namene točke (c) se denarna kazen izračuna glede na težo kršitve, njeno trajanje in potrebo po zagotovitvi odvračilnega učinka kazni na nadaljnje kršitve.

Države članice lahko določijo, da lahko organ iz prvega pododstavka upošteva verjetne posledice možnih ukrepov, sprejetih v skladu s tem odstavkom, za vse interese, ki bi lahko bili oškodovani, in za javni interes, ter se lahko odločijo, da takih ukrepov ne sprejmejo, če bi njihove negativne posledice lahko presegle njihove koristi.

3. Odločitev, da se začasni ukrepi ne sprejmejo, ne posega v druge zahtevke vložnika, ki take ukrepe zahteva.

4. Države članice zagotovijo, da se odločitve, ki jih sprejmejo organi, pristojni za postopke za uporabo pravnih sredstev, lahko učinkovito izvršujejo.

5. Organ iz odstavka 2 je neodvisen od pristojnih organov, odgovornih za nadzor cen zdravil za uporabo v humani medicini ali za določanje obsega zdravil, ki jih zajemajo sistemi zdravstvenega zavarovanja.

6. Organ iz odstavka 2 navede razloge za svojo odločitev. Kadar navedeni organ po svoji naravi ni sodni, je treba zagotoviti postopke, po katerih je vsak domnevno nezakonit ukrep, ki ga sprejme neodvisni organ, ali vsaka domnevna nepravilnost pri izvajanju pooblastil, ki so mu bila dodeljena, lahko predmet sodne revizije ali revizije s strani drugega organa, ki je sodišče v smislu člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije ter neodvisen od pristojnega organa in organa iz odstavka 2.

Člani organa iz odstavka 2 se imenujejo in razrešijo pod istimi pogoji kakor člani sodstva, kar zadeva organ oblasti, odgovoren za njihovo imenovanje, mandat in razrešitev. Vsaj predsednik navedenega organa ima isto pravno in strokovno usposobljenost kot člani sodstva. Navedeni organ sprejema odločitve po postopku, v katerem sta zaslišani obe strani, te odločitve pa so pravno zavezujoče na načine, ki jih določi vsaka država članica. [Sprememba 46]

Sreda, 6. februar 2013

Člen 9

Izključitev zdravil iz sistemov zdravstvenega zavarovanja

1. Vsaka odločitev o izključitvi zdravila iz področja javnega sistema zdravstvenega zavarovanja ali spremembi obsega ali pogojev vključenosti zadevnega izdelka vsebuje navedbo razlogov, ki temelji na objektivnih in preverljivih merilih. Take odločitve vključujejo **ocene neizpolnenih potreb po zdravilih, kliničnega učinka in socialnih stroškov, zaščite najbolj ranljivih skupin prebivalstva in** tudi vse ocene, strokovna mnenja ali priporočila, na katerih so utemeljene. Vložnika je treba obvestiti o vseh sredstvih, ki jih ima na voljo, vključno s sodnimi sredstvi, in o rokih za uporabo takih sredstev. **[Sprememba 47]**

2. Vsaka odločitev o izključitvi zdravil iz področja javnega sistema zdravstvenega zavarovanja ali spremembi obsega ali pogojev vključenosti zadevne kategorije vsebuje navedbo razlogov, ki temelji na objektivnih in preverljivih merilih, ~~in se objavi v ustrezni publikaciji.~~ **[Sprememba 48]**

2a. Odločitev o izključitvi zdravila ali kategorije zdravil iz področja javnega sistema zdravstvenega zavarovanja se javno objavi skupaj s povzetkom utemeljitve. [Sprememba 49]

Člen 10

Razvrščanje zdravil glede na njihovo vključenost v sisteme zdravstvenega zavarovanja

1. Odstavki 2, 3 in 4 se uporabljajo, če so zdravila združena v skupine ali razvrščena v skladu s terapevtskimi ali drugimi merili za namen njihove vključitve v področje javnega sistema zdravstvenega zavarovanja.

2. Države članice objavijo ustrezno publikacijo in Komisiji sporočijo objektivna in preverljiva merila, v skladu s katerimi so zdravila razvrščena glede na njihovo vključitev v javni sistem zdravstvenega zavarovanja.

3. Za zdravila, za katera velja takšno združevanje v skupine ali razvrščanje, države članice objavijo ustrezno publikacijo in Komisiji sporočijo metode, ki se uporabljajo za določitev obsega in pogojev njihove vključitve v javni sistem zdravstvenega zavarovanja.

4. Na zahtevo imetnika dovoljenja za promet pristojni organi opredelijo objektivne podatke, na podlagi katerih so z merili in metodami iz odstavkov 2 in 3 določili načine za vključitev njihovega zdravila. V takem primeru pristojni organi imetnika dovoljenja za promet tudi obvestijo o vseh sredstvih, ki jih ima na voljo, vključno s sodnimi sredstvi, ter o rokih za uporabo takih sredstev.

Člen 11

Ukrepi za nadzor ali spodbujanje predpisovanja posebnih zdravil

1. Odstavki 2, 3 in 4 se uporabljajo, kadar država članica sprejme ukrepe za nadzor ali spodbujanje predpisovanja posebnih imenovanih zdravil **ali kategorije zdravil. [Sprememba 50]**

2. Ukrepi iz odstavka 1 temeljijo na objektivnih in preverljivih merilih.

3. Ukrepi iz odstavka 1, vključno z vsemi ocenami, strokovnimi mnenji ali priporočili, na katerih temeljijo, se objavijo v ustrezni publikaciji **in so dostopni javnosti. [Sprememba 51]**

4. Na zahtevo imetnika dovoljenja za promet, na čigar interese ali pravni položaj vplivajo ukrepi iz odstavka 1, pristojni organi opredelijo objektivne podatke in merila, na podlagi katerih so bili sprejeti ukrepi v zvezi z njihovimi zdravili. V takem primeru pristojni organi imetnika dovoljenja za promet obvestijo tudi o vseh sredstvih, ki jih ima na voljo, vključno s sodnimi sredstvi, ter o rokih za uporabo takih sredstev.

Sreda, 6. februar 2013

Poglavje IV
Posebne zahteve

Člen 12
Učinkovitost rokov

1. Roki iz členov 3, 4, 5 in 7 se razlagajo kot obdobje od prejema vloge oziroma dodatnih informacij do dejanskega začetka veljavnosti ustrezne odločitve. V predpisanih rokih se izvedejo vse strokovne ocene in upravni postopki, potrebni za sprejetje odločitve in začetek njene veljavnosti.

1a. V zvezi z generičnimi zdravili se določeno obdobje za vložitev vloge in določeno obdobje za dejanski začetek veljavnosti ustrezne odločitve ne vključita v roke, če nobeno od teh obdobj ne presega enega koledarskega meseca in sta ti obdobji izrecno regulirani z nacionalno zakonodajo ali administrativnimi smernicami. [Sprememba 52]

1b. Če je potreben postopek odločanja, ki vključuje pogajanja med imetnikom dovoljenja za promet in pristojnim organom, se roki iz členov 3, 4, 5 in 7 odložijo od trenutka, ko pristojni organ sporoči svoje predloge imetniku dovoljenja za promet, do takrat, ko prejme njegove odgovore na svoje predloge. [Sprememba 53]

Člen 13

~~Dodatna dokazila o kakovosti, varnosti, učinkovitosti ali bioekvivalenci~~ **Neizvajanje ponovne ocene osnovnih elementov dovoljenja za promet**

1. V okviru odločitev o določanju cen in povračil države članice ~~pristojni organi~~ **pristojni organi** ne izvajajo ponovne ocene **osnovnih** elementov, na katerih temelji dovoljenje za promet, ~~kar velja tudi za~~ **kot so** kakovost, varnost, učinkovitost in ~~bioekvivalenco~~ **bioekvivalenca, biološka podobnost zdravila ali merila za opredelitev zdravila kot sirote.**

1a. Odstavek 1 ne posega v pravico pristojnih organov, da zahtevajo in imajo popoln dostop do podatkov, ki se pripravijo v postopku podeljevanja dovoljenj za promet za namene vrednotenja in ocene zdravstvene tehnologije, tako da lahko ocenijo relativno učinkovitost, pa tudi kratko- in dolgoročno učinkovitost zdravila, kadar je to primerno, v okviru njegove vključitve v področje javnega sistema zdravstvenega zavarovanja.

1b. Pristojni organi imajo možnost, da vključijo ali pripravijo dodatne ustrezne podatke za namene ocenjevanja zdravil. [Sprememba 54]

Člen 14

Nevplivanje pravic intelektualne lastnine

1. Vloge, postopke odločanja in odločitve o urejanju cen zdravil v skladu s členom 3 ali opredelitvi njihove vključitve v področje javnega sistema zdravstvenega zavarovanja v skladu s členoma 7 in 9 države članice štejejo za upravne postopke, ki so kot taki neodvisni od uveljavljanja pravic intelektualne lastnine.

2. Zaščita pravic intelektualne lastnine ni tehten razlog za zavrnitev, začasni preklic ali preklic odločitev v zvezi s ceno zdravil ali njihovo vključitvijo v področje javnega sistema zdravstvenega zavarovanja.

3. Odstavka 1 in 2 se uporabljata brez poseganja v zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo v zvezi z varstvom intelektualne lastnine.

Sreda, 6. februar 2013

Poglavje V
Mehanizmi preglednosti

Člen 15

Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi

Kadar država članica namerava sprejeti ali spremeniti kateri koli **zakonodajni** ukrep, ki spada na področje uporabe te direktive, zainteresiranim stranem, **vključno z organizacijami civilne družbe, kot so skupine bolnikov in potrošnikov**, da priložnost, da v ustreznem obdobju predložijo pripombe na osnutek ukrepa. Pristojni organi objavijo pravila, ki se uporabljajo za posvetovanja. Rezultati posvetovanj so dostopni javnosti, razen kadar veljajo informacije za zaupne v skladu z zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo o poslovni tajnosti. **[Sprememba 55]**

Člen 15a

Preglednost organov odločanja in cene

- 1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, ki nadzorujejo cene zdravil ali določajo vključenost zdravil v javne sisteme zdravstvenega zavarovanja, omogočijo javnosti dostop do redno posodobljenega seznama članov njihovih organov odločanja skupaj z izjavami o interesu.**
- 2. Odstavek 1 velja tudi za upravni organ iz člena 8(2).**
- 3. Vsaj enkrat letno pristojni organi v ustrezni publikaciji objavijo in sporočijo Komisiji celoten seznam zdravil, ki jih krijejo njihovi sistemi zdravstvenega zavarovanja in cene, določene v zadevnem obdobju. [Sprememba 56]**

Člen 16

Uradno obveščanje o osnutkih nacionalnih ukrepov

- 1. Kadar država članica namerava sprejeti ali spremeniti kateri koli ukrep, ki spada na področje uporabe te direktive, Komisijo nemudoma obvesti o predvidenem osnutku ukrepa in utemeljitvah, na katerih temelji ukrep.**
- 2. Kadar je primerno, države članice sočasno predložijo tudi besedila temeljnih zakonodajnih ali regulativnih določb, ki jih to v prvi vrsti in neposredno zadeva, če je seznanjenost s takimi besedili potrebna za oceno posledic predlaganega ukrepa.**
- 3. Države članice ponovno predložijo osnutek ukrepa iz odstavka 1, če osnutek spremenijo tako, da se bistveno spremenita njegov obseg ali vsebina ali skrajša rok, ki je bil prvotno predviden za izvedbo.**
- 4. Komisija lahko državi članici, ki je poslala obvestilo o osnutku ukrepa, pošlje svoja pripombe v treh mesecih.**

Zadevna država članica čim bolj upošteva pripombe Komisije, zlasti če te opozarjajo na morebitno neskladnost s pravom Unije.

- 5. Če zadevna država članica dokončno sprejme osnutek ukrepa, končno besedilo nemudoma predloži Komisiji. Če je Komisija predložila pripombe v skladu z odstavkom 4, se temu sporočilu priloži poročilo o ukrepih, sprejetih v odgovor na pripombe Komisije. [Sprememba 57]**

Sreda, 6. februar 2013

Člen 17

Poročilo o izvajanju rokov

1. Države članice do 31. januarja ... (*) in potem do 31. januarja ~~in 1. julija~~ vsakega nadaljnega leta Komisiji predložijo in v ustrezni publikaciji objavijo podrobno poročilo, ki vsebuje naslednje informacije: **[Sprememba 58]**

- (a) število vlog, prejetih v skladu s členi 3, 4 in 7 v predhodnem letu;
- (b) čas za izdajo odločitve o vsaki od vlog, prejetih v skladu s členi 3, 4 in 7;
- (c) analizo glavnih razlogov za zamude, skupaj z morebitnimi priporočili za uskladitev postopkov odločanja z roki, ki so določeni v tej direktivi.

Za namene točke (a) prvega pododstavka je treba ločevati med generičnimi zdravili, za katere v skladu s členi 3, 4 in 7 veljajo krajši roki, ter drugimi zdravili.

Za namene točke (b) prvega pododstavka se o vseh začasnih preklicih postopkov, da se od vložnika pridobijo dodatne informacije, poroča z jasno navedbo trajanjačasne zaustavitve in podrobnih razlogov zanjo.

2. Komisija ~~vsakih šest mesecev~~ **vsako leto** objavi poročilo o informacijah, ki so jih države članice predložile v skladu z odstavkom 1. **[Sprememba 59]**

Poglavje VI

Končne določbe

Člen 18

Prenos

1. Države članice najpozneje do ... (**) sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisijo nemudoma obvestijo o besedilu navedenih predpisov.

Navedene predpise uporabljajo od ... (***).

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji predložijo besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, ki jo sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 19

Poročilo o izvajanju te direktive

1. Države članice Komisiji pošljejo poročilo o izvajanju te direktive do ... (****), nato pa vsaka tri leta.

2. Komisija do ... (****) Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te direktive. Poročilu se lahko priložijo vsi ustrezni predlogi.

(*) Leto po datumu iz prvega pododstavka člena 18(1).

(**) Zadnji dan 12. meseca po objavi te direktive v *Uradnem listu Evropske unije*.

(***) Dan po datumu iz prvega pododstavka.

(****) Dve leti po datumu iz drugega pododstavka člena 18(1).

(*****) Tri leta po datumu iz drugega pododstavka člena 18(1).

Sreda, 6. februar 2013

Člen 20
Razveljavitev

Direktiva 89/105/EGS se razveljavi dne ... (*).

Učinki člena 10 Direktive 89/105/EGS se ohranijo.

Sklicevanje na razveljavljeno direktivo se šteje kot sklicevanje na to direktivo.

Člen 21
Začetek veljavnosti in uporaba

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 22
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V ...

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

P7_TA(2013)0040

Skupna ribiška politika *I**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o skupni ribiški politiki (COM(2011)0425 – C7-0198/2011 – 2011/0195(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(2016/C 024/22)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2011)0425),
- ob upoštevanju člena 294(2) in člena 43(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C7-0198/2011),
- ob upoštevanju mnenja Odbora za pravne zadeve o predlagani pravni podlagi,
- ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 28. marca 2012 ⁽¹⁾,

(*) Datum iz drugega pododstavka člena 18(1).

⁽¹⁾ UL C 181, 21.6.2012, str. 183.

Sreda, 6. februar 2013

- ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 4. maja 2012 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju členov 55 in 37 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ribištvo ter mnenj Odbora za razvoj, Odbora za proračun, Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane in Odbora za regionalni razvoj (A7-0008/2013),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
 2. opozarja na svojo resolucijo z dne 8. junija 2011 o vlaganju v prihodnost: novi večletni finančni okvir za konkurenčno, trajnostno in vključujočo Evropo ⁽²⁾; ponovno poudarja, da je v naslednjem večletnem finančnem okviru potrebnih dovolj dodatnih sredstev, da bo lahko Unija uresničevala sedanje prednostne naloge politike in nove naloge, ki jih ima po Lizbonski pogodbi, ter se odzivala na nepredvidene dogodke; poziva Svet, naj v primeru, da se ne strinja s tem pristopom, jasno opredeli, katere od prednostnih političnih nalog ali projektov je mogoče kljub dokazani evropski dodani vrednosti povsem opustiti;
 3. poudarja, da je za zakonodajni organ ocena finančnega učinka predloga le okvirna in ga ni mogoče določiti, dokler ne bo dosežen sporazum o predlogu uredbe o določitvi večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020;
 4. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 5. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P7_TC1-COD(2011)0195

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 6. februarja 2013 z namenom sprejetja Sklepa št. .../2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta o skupni ribiški politiki, spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 768/2005 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

⁽¹⁾ UL C 225, 27.7.2012, str. 20.

⁽²⁾ UL C 380 E, 11.12.2012, str. 89.

⁽¹⁾ UL C 181, 21.6.2012, str. 183.

⁽²⁾ UL C 225, 27.7.2012, str. 20.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013.

Sreda, 6. februar 2013

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Z Uredbo Sveta (ES) št. 2371/2002 ⁽¹⁾ je bil vzpostavljen sistem Skupnosti za ohranjanje in trajnostno izkoriščanje ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike.
 - (2) Področje uporabe skupne ribiške politike vključuje ohranjanje, ~~upravljanje in izkoriščanje~~ morskih bioloških virov **in upravljanje ribištva, ki je usmerjeno k tem virom**. Poleg tega ~~področje uporabe skupne ribiške politike v zvezi s tržnimi in finančnimi ukrepi za podporo njenih ciljev vključuje zajema sladkovodne biološke vire in ribogojstvo~~ **dejavnosti ribogojstva** ter predelavo in trženje ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva, kadar te dejavnosti potekajo na ozemlju držav članic ali v vodah Unije, tudi kadar jih izvajajo ribiška plovila, ki plujejo pod zastavo tretjih držav in so registrirana v njih, ali ribiška plovila Unije ali državljanov držav članic, brez poseganja v primarno odgovornost države zastave in ob upoštevanju določb člena 117 Konvencije Združenih narodov o pomorskem pravu. **[Sprememba 2]**
 - (3) Skupna ribiška politika bi morala zagotoviti, da ribolovne dejavnosti in dejavnosti ribogojstva dolgoročno prispevajo k ~~trajnostnim okoljskim, gospodarskim in socialnim pogojem~~. Poleg tega **okoljski, gospodarski in socialni trajnosti**. **Vključevati** bi morala prispevati k večji produktivnosti, primernemu življenjskemu **pravila o sledljivosti, varnosti in kakovosti uvoženih proizvodov Unije, primernem življenjskem** standardu za ribiški sektor, **zanesljivi preskrbi s hrano in stabilnim terom stabilnih trgov** ter zagotavljati razpoložljivost virov in dostopnost preskrbe za potrošnike po primernih cenah. **[Sprememba 3]**
 - (4) Unija je pogodbenica Konvencije Združenih narodov o pomorskem pravu z dne 10. decembra 1982 (Unclos) ⁽²⁾ in je ratificirala Sporazum Združenih narodov za izvajanje določb Konvencije Združenih narodov o pomorskem pravu z dne 10. decembra 1982 v zvezi z ohranjanjem in upravljanjem čezmorskih staležev rib in izrazito selivskih staležev rib z dne 4. avgusta 1995 (sporazum ZN o staležih rib) ⁽³⁾. Sprejela je tudi Sporazum Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo o spodbujanju usklajevanja ribiških plovil na odprtem morju z mednarodnimi ukrepi za ohranjanje in upravljanje z dne 24. novembra 1993 (sporazum FAO o usklajevanju) ⁽⁴⁾. V teh mednarodnih instrumentih so predvidene predvsem ohranitvene obveznosti, med drugim tudi obveznosti sprejetja ukrepov za ohranjanje in upravljanje za ohranitev ali obnovitev morskih virov na ravnih, ki omogočajo največji trajnostni donos, tako na morskih območjih pod nacionalno jurisdikcijo kot tudi na odprtem morju, obveznosti sodelovanja z drugimi državami za doseg tega cilja, obveznosti široke uporabe preventivnega pristopa pri ohranjanju, upravljanju in izkoriščanju staležev rib, obveznosti zagotovitve skladnosti ukrepov za ohranjanje in upravljanje, kadar se morski viri pojavljajo na morskih območjih z različnim statusom sodne oblasti, in obveznosti upoštevanja drugih legitimnih uporab morij. Skupna ribiška politika bi morala pripomoči k temu, da Unija ustrezno izpolnjuje svoje mednarodne obveznosti, ki izhajajo iz navedenih mednarodnih instrumentov. Kadar države članice sprejemajo ukrepe za ohranjanje in upravljanje, za katere so bile pooblaščen v okviru skupne ribiške politike, bi morale ravnati v skladu z mednarodnimi obveznostmi ohranjanja in sodelovanja, ki izhajajo iz navedenih mednarodnih instrumentov.
 - (5) Unija in njene države članice so se leta 2002 na svetovnem vrhu o trajnostnem razvoju v Johannesburgu zavezale, da bodo ukrepale proti stalnemu upadanju več staležev rib. Zato bi morala Unija izboljšati svojo skupno ribiško politiko in tako **prednostno** zagotoviti, da ~~se bodo ravni izkoriščanja staležev morskih bioloških virov bo~~ do leta 2015 **prednostno ponovno vzpostavile in ohranjale** **ribolovna umrljivost določena** na ravnih, ki omogočajo **bi morale omogočiti obnovo ribjih staležev, najpozneje do leta 2020, nad ravnimi, ki bi morale omogočiti** največji trajnostni donos ~~iz populacij staleža lovljenih rib~~ **in vzdrževanje obnovljenih staležev na teh ravnih**. Kadar je na voljo manj znanstvenih podatkov, to morebiti zahteva uporabo približkov največjega trajnostnega donosa. **[Sprememba 5]**
- (5a) **Koncept največjega trajnostnega donosa, določen v Unclos, je za Unijo pravno zavezujoč cilj pri upravljanju ribištva že od ratifikacije leta 1998. [Sprememba 6]**

⁽¹⁾ UL L 358, 31.12.2002, str. 59.

⁽²⁾ UL L 179, 23.6.1998, str. 1.

⁽³⁾ UL L 189, 3.7.1998, str. 14.

⁽⁴⁾ UL L 177, 16.7.1996, str. 24.

Sreda, 6. februar 2013

- (5b) Sprejete stopenj ribolovne umrljivosti, ki so nižje od stopenj, potrebnih za ohranjanje ribjih staležev na ravneh, ki omogočajo največji trajnostni donos, je edini način, da bo ribiški sektor dolgoročno ekonomsko vzdržen in ne bo odvisen od javne pomoči. [Sprememba 232]
- (5c) Večletni načrti bi morali biti glavni instrument za zagotovitev, da se do leta 2015 ribolovna umrljivost določi na ravneh, ki bi morale omogočiti obnovo ribjih staležev najpozneje do leta 2020 nad ravnmi, ki bi morale omogočiti največji trajnostni donos in vzdrževanje obnovljenih staležev na teh ravneh. Le z jasno in zavezujočo zavezo tem datumom je mogoče zagotoviti, da se nemudoma sprejmejo ukrepi in se proces obnove ne zavleče še bolj. V primeru staležev, za katere še niso bili sprejeti večletni načrti, je bistveno zagotoviti, da Svet pri določanju ribolovnih možnosti v celoti spoštuje cilje skupne ribiške politike. [Sprememba 7]
- (5d) Da bi ustvarili stabilnejše pogoje za ribiški sektor, bi moralo biti možno, da večletni načrti vsebujejo določbe, ki omejujejo letna nihanja skupnega dovoljenega ulova obnovljenih staležev, in . Točne omejitve teh nihanj bi morale biti navedene v večletnih načrtih. [Sprememba 8]
- (5e) Pri odločitvah o upravljanju, ki se nanašajo na največji trajnostni donos v mešanem ribištvu, bi bilo treba upoštevati težave pri ribolovu vseh staležev hkrati v mešanem ribištvu z največjim trajnostnim donosom, v primerih, da je na podlagi znanstvenega mnenja s povečanjem selektivnosti ribolovnega orodja zelo težko preprečiti pojav vrst, ki omejujejo ribolov. V teh razmerah bi bilo treba za mnenje o ustreznih ravneh umrljivosti zaprositi Mednarodni svet za raziskovanje morja in Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo. [Sprememba 9]
- (5f) Če bi bilo treba za doseganje največjega trajnostnega donosa v prehodnem obdobju izrazito zmanjšati ribolovne možnosti, bi morale Unija in države članice zagotoviti, da se sprejmejo ustrezni socialni in finančni ukrepi za ohranitev dovolj dejavnosti po celotni proizvodni verigi, da se vzpostavi ravnovesje med zmogljivostjo ladjevja in razpoložljivostjo virov, ko bo dosežen največji trajnostni donos. [Sprememba 10]
- (6) Cilji ribištva so bili določeni v sklepu, sprejetem na konferenci pogodbenic h Konvenciji o biotski raznovrstnosti o Strateškem načrtu za biotsko raznovrstnost 2011–2020⁽¹⁾, skupna ribiška politika pa bi morala zagotoviti skladnost s cilji biotske raznovrstnosti, ki jih je sprejel Evropski svet⁽²⁾, in cilji iz sporočila Komisije „Naše življenjsko zavarovanje, naš naravni kapital: strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2020“⁽³⁾, zlasti za doseganje največjega trajnostnega donosa do leta 2015.
- (7) Trajnostno izkoriščanje morskih bioloških virov bi moralo **vedno** temeljiti na previdnostnem pristopu, ki mora izhajati iz previdnostnega načela iz prvega pododstavka člena 191(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), **ob upoštevanju razpoložljivih znanstvenih podatkov**. [Sprememba 12]
- (8) Skupna ribiška politika bi morala prispevati k varstvu morskega okolja, **trajnostnemu upravljanju vseh komercialno izkoriščanih vrst in** zlasti k doseganju dobrega okoljskega stanja najpozneje do leta 2020, kot je določeno v členu 1 (1) Direktive 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (Okvirna direktiva o morskem strategiji)⁽⁴⁾. [Sprememba 13]
- (8a) **Skupna ribiška politika bi morala tudi prispevati k oskrbi trga Unije z zelo hranljivo hrano, zmanjšanju odvisnosti notranjega trga od hrane ter neposrednemu in posrednemu ustvarjanju delovnih mest in gospodarskemu razvoju v obalnih regijah**. [Sprememba 14]

⁽¹⁾ Sklep COP X/2.

⁽²⁾ EU CO 7/10 z dne 26. marca 2010.

⁽³⁾ COM(2011)0244

⁽⁴⁾ UL L 164, 25.6.2008, str. 19.

Sreda, 6. februar 2013

- (9) Izvajati je treba ekosistemski pristop k upravljanju ribištva, ~~omejiti je treba okoljske vplive ribolovnih s čimer se pomaga zagotoviti čim večje zmanjšanje vpliva človekovih~~ dejavnosti ~~ter na morskem ekosistem in preprečiti~~, čim bolj zmanjšati in ~~postopno ali po možnosti~~ odpraviti naključni ulov ~~ter postopno doseči razmere, v katerih se iztovori ves ulov.~~ [Sprememba 15]
- (10) Pomembno je, da upravljanje skupne ribiške politike temelji na načelih dobrega upravljanja. Ta načela vključujejo odločanje na podlagi najboljšega razpoložljivega znanstvenega mnenja, široko vključitev zainteresiranih strani in dolgoročno perspektivo. Uspešno upravljanje skupne ribiške politike je odvisno tudi od jasne opredelitve odgovornosti na ravni Unije ter na nacionalni, regionalni in lokalni ravni ter od medsebojne združljivosti in skladnosti ukrepov, sprejetih v okviru drugih politik Unije.
- (11) Skupna ribiška politika bi morala po potrebi v celoti upoštevati zdravje živali, dobro počutje živali ter varnost hrane in krme.
- (12) Skupno ribiško politiko bi bilo treba izvajati na način, ki je **na splošno skladen z drugimi politikami Unije in zlasti** upošteva medsebojno vplivanje z dejavnostmi Unije na drugih področjih pomorske politike, ~~obravnavanimi v celostni pomorski politiki⁽¹⁾, v okviru katere se priznava priznavajoč~~, da so vsa vprašanja v zvezi z evropskimi oceani in morji med seboj povezana, vključno s pomorskim prostorskim načrtovanjem. Pri upravljanju različnih sektorskih politik v bazenih Baltskega morja, Severnega morja, Keltskega morja, Biskajskega zaliva in iberske obale, Sredozemskega morja ter Črnega morja bi bilo treba zagotoviti skladnost in vključevanje. [Sprememba 17]
- (13) Ribiška plovila Unije bi morala imeti enak dostop do voda in virov Unije, pri čemer se upoštevajo predpisi SRP.
- (14) Veljavni predpisi, ki omejujejo dostop do virov znotraj cone 12 navtičnih milj držav članic, zadovoljivo prispevajo k ohranjanju z omejevanjem ribolovnega napora v najbolj občutljivem delu voda Unije. Ti predpisi so prispevali tudi k ohranjanju tradicionalnih ribolovnih dejavnosti, od katerih je zelo odvisen socialni in gospodarski razvoj nekaterih obalnih skupnosti. Zato bi bilo treba ta pravila še naprej uporabljati **in jih po možnosti okrepiti, da se malim ali priobalnim ribičem oziroma ribičem obrtnikom omogoči prednostni dostop.** [Sprememba 18]
- (14a) **Opredelitev malega ribolova bi bilo treba razširiti, da bi se poleg velikosti plovila upošteval tudi sklop meril, med drugim prevladujoče vremenske razmere, učinek ribolovnih tehnik na morskem ekosistem, čas na morju in značilnosti gospodarske enote, ki izkorišča vir. Posebej bi bilo treba opozoriti na majhne otoke na odprtem morju, odvisne od ribištva, ter jih podpreti tako finančno kot tudi z dodeljevanje dodatnih virov ter jim tako omogočiti preživetje in blaginjo v prihodnje.** [Sprememba 19]
- (15) Morski biološki viri okoli Azorov, Madeire in Kanarskih otokov bi morali biti še naprej posebno zaščiteni, ker ob upoštevanju strukturnega, socialnega in gospodarskega položaja teh otokov prispevajo k ohranjanju njihovega lokalnega gospodarstva. Zato bi bilo treba v teh vodah ohraniti omejitve nekaterih ribolovnih dejavnosti na ribiška plovila, registrirana v pristaniščih Azorov, Madeire in Kanarskih otokov.
- (16) Cilj trajnostnega izkoriščanja morskih bioloških virov je mogoče učinkoviteje doseči z večletnim pristopom k upravljanju ribištva. **Zato bi morale države članice v sodelovanju z javnimi organi in regionalnimi svetovalnimi sveti ustvariti razmere za trajnost, tudi na lokalni ravni, in sicer s prednostnim oblikovanjem večletnih načrtov, ki upoštevajo posebnosti različnih ribištev. To bi bilo mogoče doseči s skupnim ukrepanjem na regionalni ravni in, bolj zavezujoče, s postopki odločanja, pri katerih se pripravijo večletni načrti.** [Sprememba 20]

(1) Sporočilo Komisije Evropskemu Parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o celostni pomorski politiki za Evropsko unijo, COM(2007)0575 konč.

Sreda, 6. februar 2013

- (17) Večletni načrti bi morali po možnosti zajemati več staležev, če se ti staleži izkoriščajo skupaj. V večletnih načrtih bi bilo treba opredeliti osnovo za določanje ribolovnih možnosti in merljivih ciljev za trajnostno izkoriščanje zadevnih staležev in morskih ekosistemov ter določiti jasne časovne okvire in varnostne mehanizme za nepredviden razvoj dogodkov. **Za večletne načrte bi morali veljati tudi natančno določeni cilji upravljanja, da bi se prispevalo k trajnostnemu izkoriščanju zadevnih staležev in morskih ekosistemov. Kadar bi lahko imeli scenariji upravljanja socialno-ekonomski učinek na zadevne regije, bi bilo treba te načrte sprejeti ob posvetovanju z upravljavci ribiškega sektorja, znanstveniki in institucionalnimi partnerji.** [Sprememba 21]
- (18) Potrebni so ukrepi za zmanjšanje in odpravo sedanjih visokih ravni naključnega ulova in **postopno odpravo** zavržkov. ~~Naključni ulov in~~ **Na žalost so morali ribiči v skladu s predhodno zakonodajo pogosto zavreči dragocene vire.** Zavržki dejansko pomenijo veliko odpadkov, pri čemer negativno vplivajo na trajnostno izkoriščanje morskih bioloških virov in morskih ekosistemov ter finančno vzdržnost ribištva. Uvesti bi bilo treba obveznost iztovarjanja celotnega ulova upravljanih staležev, ki se ulovijo med ribolovnimi dejavnostmi v vodah Unije ali jih ulovijo ribiška plovila Unije, ter jo postopno izvajati. **Prednost bi bilo treba nameniti pripravi, promoviranju in spodbujanju ukrepov in spodbud za preprečevanje naključnega ulova.** [Sprememba 22]
- (18a) **Obveznost iztovarjanja celotnega ulova bi bilo treba uvesti glede na posamezno ribištvo. Ribičem bi morali pod določenimi pogoji za posamezno ribištvo še naprej dovoljevati zavržke vrst, ki imajo na podlagi najboljšega razpoložljivega znanstvenega mnenja visoko stopnjo preživetja, če se pod določenimi pogoji za zadevno ribištvo spustijo nazaj v morje.** [Sprememba 23]
- (18b) **Da bi obveznost iztovarjanja celotnega ulova delovala in bi se omilili učinki nihanja sestave letnega ulova, bi morali državam članicam dovoliti prenos kvot med leti do določenega odstotka.** [Sprememba 24]
- (19) Iztovarjanje naključnega ulova za upravljavca ne bi smelo pomeniti čiste gospodarske prednosti. Pri iztovarjanju ulovljenih rib, manjših od najmanjše referenčne velikosti ohranjanja, bi bilo treba omejiti namembni kraj in izključiti, da bi bile ribe naprodaj za prehrano ljudi. **Vsaka država članica bi morala imeti možnost, da se odloči, ali bo dovolila brezplačno razdeljevanje iztovorjenih rib v koristne in dobrodelne namene.** [Sprememba 25]
- (20) Zaradi ohranjanja staležev **in prilagodljivosti ladjevij in ribištev** bi bilo treba v zvezi z nekaterimi tehničnimi ukrepi določiti jasne cilje **in prilagoditi ravni upravljanja potrebam upravljanja.** [Sprememba 26]
- (21) Za staleže, za katere ni bil pripravljen večletni načrt, bi bilo treba z določitvijo meja ulova in/ali ribolovnega napora zagotoviti ravni izkoriščanja, ki omogočajo največji trajnostni donos. **Če ustreznih podatkov ni na razpolago, bi bilo treba ribištvo upravljati z uporabo nadomestnih standardov.** [Sprememba 27]
- (21a) **Unija bi morala pospešiti svoja prizadevanja za vzpostavitev učinkovitega mednarodnega sodelovanja in upravljanja staležev v vodah, ki mejijo na države članice in tretje države, ter za ta območja, kjer je to primerno, predvideti ustanovitev regionalnih organizacij za upravljanje ribištva. Unija bi si morala zlasti prizadevati za ustanovitev regionalne organizacije za upravljanje ribištva v Črnem morju.** [Sprememba 28]
- (22) Glede na negotovo gospodarsko stanje **dela** ribiškega sektorja in odvisnost nekaterih obalnih skupnosti od ribolovnih dejavnosti je treba zagotoviti relativno stabilnost ribolovnih dejavnosti z dodelitvijo ribolovnih možnosti državam članicam na podlagi napovedljivega deleža staležev za vsako državo članico. [Sprememba 29]

Sreda, 6. februar 2013

- (23) Zaradi začasnega biološkega stanja staležev bi morala relativna stabilnost ribolovnih dejavnosti varovati posebne potrebe regij, v katerih so lokalne skupnosti odvisne zlasti od ribolova in z njim povezanih dejavnosti, kakor je odločil Svet v Resoluciji z dne 3. novembra 1976 o nekaterih zunanjih vidikih ustanovitve ribolovne cone v Skupnosti, ki bi se razprostirala na 200 miljah⁽¹⁾, z veljavnostjo od 1. januarja 1977, in zlasti v Prilogi VII k Resoluciji. Zato bi bilo treba koncept relativne ciljne stabilnosti razumeti v tem smislu.
- (24) Države članice bi morale imeti možnost, da od Komisije utemeljeno zahtevajo, naj oblikuje ukrepe v okviru skupne ribiške politike za ukrepe, ki so jih države članice opredelile kot potrebne za izpolnjevanje obveznosti v zvezi s posebnimi območji varstva v skladu s členom 4 Direktive Sveta 2009/147/ES z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic⁽²⁾, posebnimi ohranitvenimi območji v skladu s členom 6 Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst⁽³⁾ in zaščitnimi morskimi območji v skladu s členom 13(4) Direktive 2008/56/ES
- (25) Komisija bi morala imeti možnost, da **po posvetovanju z zadevnimi svetovalnimi sveti in državami članicami** sprejmečasne ukrepe v primeru resne grožnje, ki jo za ohranjanje morskih bioloških virov ali morskimi ekosistemi predstavljajo ribolovne dejavnosti in v zvezi s katero je treba takoj ukrepati. **Te ukrepe bi bilo treba sprejeti v določenih rokih in bi morali učinkovati določen čas.** [Sprememba 30]
- (26) Države članice bi morale imeti možnost, da, **potem ko so ustrezno upoštevale mnenja ustreznih svetovalnih svetov in zainteresiranih strani**, sprejmejo ohranitvene in tehnične ukrepe za izvajanje skupne ribiške politike, ki bi omogočili, da se v okviru politike bolje obravnavajo dejansko stanje in posebnosti **različnih morskih bazenov in** posameznih ribištev ter da se poveča zavezanost politiki. [Sprememba 31]
- (26a) Države članice bi bilo treba spodbuditi k medsebojnemu sodelovanju na regionalni ravni.** [Sprememba 32]
- (27) Državam članicam bi bilo treba omogočiti, da za svojo cono 12 navtičnih milj sprejmejo ohranitvene ukrepe in ukrepe upravljanja, ki se uporabljajo za vsa ribiška plovila Unije, če so sprejeti ukrepi v primeru njihove uporabe za ribiška plovila Unije iz drugih držav članic nediskriminatorni, če je bilo opravljeno predhodno posvetovanje z drugimi zainteresiranimi državami članicami ter če Unija ni sprejela ukrepov, ki izrecno zadevajo ohranjanje in upravljanje znotraj te cone 12 navtičnih milj.
- (28) Državam članicam bi bilo treba omogočiti, da sprejmejo ohranitvene ukrepe in ukrepe upravljanja za staleže v vodah Unije, ki se uporabljajo izključno za ribiška plovila Unije, ki plujejo pod njihovo zastavo.
- (28a) Dostop do ribištva bi moral temeljiti na preglednih in objektivnih okoljskih in socialnih merilih kot načinu za spodbujanje odgovornega ribolova, s katerim bi zagotovili spodbude za gospodarske subjekte, ki lovijo na okolju najmanj škodljiv način in družbi zagotavljajo največje koristi.** [Sprememba 234]
- (29) Sistem prenosljivih ribolovnih koncesij za večino upravljanih staležev v okviru skupne ribiške politike je treba uvesti najpozneje 31. decembra 2013 za vsa plovila, dolga 12 metrov ali več, in vsa druga plovila, ki lovijo z vlečnim orodjem. Države članice lahko iz sistema prenosljivih ribolovnih koncesij izključijo plovila, katerih skupna dolžina je manjša od 12 metrov in niso opremljena z vlečnim orodjem. Ta sistem bi moral prispevati k zmanjšanju ladjevja, ki ga doseže sektor, in večji gospodarski uspešnosti, pri čemer mora hkrati ustvariti pravno varne in izključne prenosljive ribolovne koncesije letnih ribolovnih možnosti držav članic. Ker so morskimi biološki viri skupno dobro, se lahko s prenosljivimi ribolovnimi koncesijami določijo le pravice do uporabe dela letnih ribolovnih možnosti države članice, ki se v skladu z veljavnimi predpisi lahko prekličejo. [Sprememba 33]

⁽¹⁾ UL C 105, 7.5.1981, str. 1.

⁽²⁾ UL L 20, 26.1.2010, str. 7.

⁽³⁾ UL L 206, 22.7.1992, str. 7.

Sreda, 6. februar 2013

- (29a) *V skladu z načelom subsidiarnosti bi bilo treba vsaki državi članici dovoliti, da izbere metodo dodeljevanja ribolovnih možnosti, ki so ji namenjene, brez določitve sistema delitve na ravni Unije. Tako bi se države članice lahko same odločile, ali bodo uvedle sistem prenosljivih ribolovnih koncesij.* [Sprememba 37]
- (30) ~~Ribolovne koncesije morajo biti prenosljive in zakupljive, da se upravljanje ribolovnih možnosti decentralizira v smeri ribiškega sektorja in se zagotovi, da ribiči, ki zapustijo sektor, ne bodo odvisni od javne finančne pomoči na podlagi skupne ribiške politike.~~ [Sprememba 35]
- (31) ~~Omejitev obveznega sistema prenosljivih ribolovnih koncesij na velika plovila je upravičena zaradi posebnih značilnosti in socialno-ekonomske ranljivosti nekaterih ladjevij za mali priobalni ribolov. Sistem prenosljivih ribolovnih koncesij se mora uporabljati za staleže, za katere so dodeljene ribolovne možnosti.~~ [Sprememba 36]
- (31a) *Komisija bi morala oceniti ribiško ladjevje, da bi pridobila verodostojne podatke o natančni ravni presežne zmogljivosti na ravni Unije, na podlagi česar bi lahko predlagala ustrezne ciljno usmerjene instrumente za njeno zmanjšanje.* [Sprememba 34]
- (31b) *Vzpostaviti bi bilo treba obvezni sistem ocene registrov ladjevja in preverjanja meja zmogljivosti, s katerim bi zagotovili, da vsaka država članica upošteva dodeljene meje zmogljivosti, in okrepi sistem za nadzor ribištva, tako da bi se ribolovne zmogljivosti prilagodile razpoložljivim virom.* [Sprememba 38]
- (32) *Države članice morajo v nekaterih primerih še vedno sprejeti posebne ukrepe za ribiška plovila Unije, ki ne delujejo v okviru sistema prenosljivih prilagoditev svojih ribolovnih koncesij, se lahko sprejmejo posebni ukrepi, da se število ribiških plovil Unije prilagodi zmogljivosti razpoložljivim virom. S temi ukrepi je Zato bi bilo treba določiti obvezne zgornje meje za največjo zmogljivost ladjevja in vzpostaviti nacionalne sisteme vstopa/izstopa v zvezi s finančnimi sredstvi za umik plovil iz obratovanja, odobrenimi v okviru Evropskega sklada za ribištvo oceniti zmogljivost za vsak stalež in morski bazen v Uniji. Ta ocena bi morala temeljiti na skupnih smernicah. Vsaka država članica bi morala imeti možnost, da izbere ukrepe in instrumente, ki jih želi sprejeti za zmanjševanje presežne ribolovne zmogljivosti.* [Sprememba 39]
- (33) Države članice bi morale evidentirati minimalne podatke o značilnostih in dejavnostih ribiških plovil Unije, ki plujejo pod njihovo zastavo. Te evidence bi morale biti Komisiji na voljo za namene spremljanja velikosti ladjevij držav članic.
- (34) Za upravljanje ribištva na podlagi ~~najboljšega razpoložljivega~~ *celovitega in natančnega* znanstvenega mnenja so potrebni usklajeni, zanesljivi in točni sklopi podatkov. Zato bi morale države članice zbirati podatke o ladjevij in svojih ribolovnih dejavnostih, zlasti biološke podatke o ulovu, vključno z zavržki, ter podatke iz raziskav o staležih rib in morebitnih okoljskih vplivih ribolovnih dejavnosti na morski ekosistem. *Komisija bi morala zagotoviti potrebne pogoje za uskladitev podatkov, da bi spodbudili ekosistemsko razumevanje virov.* [Sprememba 40]
- (35) Zbiranje podatkov bi morale vključevati podatke, ki omogočajo gospodarsko oceno *vseh* podjetij, dejavnih v ribiškem sektorju, ribogojstvu ter predelavi ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva, *ne glede na njihovo velikost* ter oceno zaposlitvenih trendov v teh sektorjih, *pa tudi podatke o posledicah teh sprememb za ribiške skupnosti.* [Sprememba 41]
- (36) Države članice bi morale upravljati zbrane podatke in jih dati na voljo končnim uporabnikom znanstvenih podatkov na podlagi večletnega programa Unije, *ter zainteresiranim stranem posredovati ustrezne rezultate. Regionalne oblasti bi morale biti bolj dejavno vključene v dejavnosti zbiranja podatkov.* Države članice bi morale tudi medsebojno sodelovati, da uskladijo dejavnosti zbiranja podatkov. Po potrebi bi morale države članice pri zbiranju podatkov sodelovati tudi s tretjimi državami ~~znotraj istega morskega bazena,~~ *po možnosti prek regionalnega organa, ustanovljenega v ta namen, pri čemer upoštevajo potrebo po ravnanju v skladu z mednarodnim pravom, zlasti pa z Unclos.* [Sprememba 42]
- (37) Raziskave na področju ribolova, usmerjene v politiko, bi bilo treba okrepiti z zbirko znanstvenih podatkov o ribištvu na nacionalni ravni, programi *neodvisnih* raziskav in inovacij, usklajenimi z drugimi državami članicami, ter okvirom Unije za raziskave in inovacije, *pa tudi z ustreznim harmoniziranjem in sistematizacijo podatkov, ki bi ju morala izvajati Komisija.* [Sprememba 43]

Sreda, 6. februar 2013

- (38) Unija bi morala spodbujati cilje skupne ribiške politike na mednarodni ravni. Zato bi si morala prizadevati za izboljšanje učinkovitosti regionalnih in mednarodnih organizacij pri ohranjanju in **trajnostnem** upravljanju mednarodnih staležev rib, in sicer s spodbujanjem odločanja na podlagi znanstvenih podatkov in, večje skladnosti, ~~večjo preglednostjo in sodelovanjem~~ **večje preglednosti, z zagotavljanjem učinkovitega sodelovanja** zainteresiranih strani ter bojem proti nezakonitim, neprijavljenim in nereguliranim ribolovnim dejavnostim. [Sprememba 44]
- (39) S sporazumi o trajnostnem ribolovu, sklenjeni s tretjimi državami, bi bilo treba zagotoviti, da ribolovne dejavnosti Unije v vodah tretjih držav temeljijo na najboljšem razpoložljivem znanstvenem mnenju, s čimer se bo omogočilo trajnostno izkoriščanje in **ohranjanje** morskih bioloških virov **ob spoštovanju načela o presežku v Unclos**. Ti sporazumi, ki zagotavljajo pravice do dostopa v zameno za finančni prispevek Unije, bi morali prispevati k vzpostavitvi visokokakovostnega **sistema zbiranja znanstvenih podatkov in visokokakovostnega** okvira upravljanja, da se zlasti zagotovijo ukrepi za spremljanje in nadzor. [Sprememba 45]
- (40) Vključitev klavzule o človekovih pravicah v sporazume o trajnostnem ribolovu bi morala biti popolnoma skladna s splošnimi cilji razvojne politike Unije.
- (41) Spoštovanje demokratičnih načel in človekovih pravic, kot so določene v Splošni deklaraciji o človekovih pravicah in drugih pomembnih mednarodnih instrumentih o človekovih pravicah, ter načela pravne države bi morala biti bistveni element sporazumov o trajnostnem ribolovu in bi morala biti vsebovana v posebni klavzuli o človekovih pravicah.
- (41a) **Glede na resen problem, ki ga predstavlja piratstvo za tista plovila Unije, ki opravljajo ribolov v tretjih državah v okviru dvostranskih ali večstranskih sporazumov, in ker so ta plovila še posebej izpostavljena piratstvu, bi bilo treba okrepiti ukrepe in operacije za njihovo zaščito.** [Sprememba 46]
- (42) Ribogojstvo bi moralo mora po vsej Uniji prispevati k ohranjanju potenciala proizvodnje hrane na trajnostni osnovi, da bi bila tako dolgoročno zagotovljena zanesljiva preskrba s hrano, **vključno z dobavo prehrane, kakor tudi rast in delovna mesta** za evropske državljane in da bi lahko zadostili vse večjemu svetovnemu povpraševanju po morski hrani. [Sprememba 47]
- (43) V strategiji Komisije za trajnostni razvoj evropskega ribogojstva ⁽¹⁾ iz leta 2009, ki jo je podprl in potrdil Svet ter podprl Evropski parlament, je bila izražena potreba po tem, da se ustvarijo in spodbujajo enaki konkurenčni pogoji za ribogojstvo, ki so osnova za njegov trajnostni razvoj.
- (44) Skupna ribiška politika bi morala prispevati k Strategiji za pametno, trajnostno in vključujočo rast EVROPA 2020 ter pripomoči k doseganju ciljev te strategije ⁽²⁾.
- (45) Na dejavnosti ribogojstva v Uniji vplivajo razmere, ki se prek nacionalnih meja razlikujejo, tudi na področju dovoljenj za upravljavce, zato bi bilo treba oblikovati strateške smernice Unije za nacionalne strateške načrte, da bi izboljšali konkurenčnost sektorja ribogojstva ter obenem podprli razvoj in inovacije, spodbudili gospodarsko dejavnost in razvejanost ter izboljšali kakovost življenja na obalnih in podeželskih območjih, kakor tudi oblikovati mehanizme za izmenjavo podatkov in najboljših praks med državami članicami na podlagi odprte metode usklajevanja nacionalnih ukrepov v zvezi z varnostjo poslovanja, dostopom do voda in prostora Unije ter upravno poenostavitvijo izdaje dovoljenj.
- (46) Zaradi posebnega značaja ribogojstva je potreben svetovni svet za posvetovanje z zainteresiranimi stranmi o elementih politike Unije, ki bi lahko vplivali na ribogojstvo.
- (46a) **Ob upoštevanju posebnosti najbolj oddaljenih regij, zlasti njihove geografske oddaljenosti in pomena ribolova za njihovo gospodarstvo, bi bilo treba ustanoviti svetovni svet za najbolj oddaljene regije, razdeljen v tri oddelke zajemajoč morske vode zahodnega Atlantika, vzhodnega Atlantik in Indijskega oceana. Eden od ciljev tega svetovnega sveta bi moral biti prispevati k ukrepom proti nezakonitemu, neprijavljenemu in zakonsko neurejenemu ribolovu na svetovni ravni.** [Sprememba 48]

⁽¹⁾ COM(2009)0162.

⁽²⁾ COM(2010)2020.

Sreda, 6. februar 2013

- (47) Okrepiti je treba konkurenčnost sektorja ribištva in ribogojstva Unije, poleg tega se zahteva poenostavitev, ki bi podprla boljše upravljanje proizvodnje in tržnih dejavnosti sektorja. **Za to je treba zagotoviti vzajemnost v trgovini s tretjimi državami, da bi se na trgu Unije ustvarili enaki konkurenčni pogoji, ne le glede trajnosti ribištva, temveč tudi glede sanitarnega nadzora.** Skupna ureditev trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva bi morala zagotoviti enake konkurenčne pogoje za vse ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva, ki se tržijo v Uniji ~~ne glede na to, ali izvirajo iz Unije ali iz tretjih držav,~~ poleg tega bi morala potrošnikom omogočiti, da lahko sprejemajo odločitve **bolj ozaveščeno odločanje** na podlagi ~~boljše obveščenosti~~ **sledljivosti**, podpirati bi morala tudi odgovorno potrošnjo ter izboljšati gospodarsko znanje in razumevanje trgov Unije v celotni dobavni verigi. **Del o skupni ureditvi trgov v tej uredbi bi moral vsebovati določbe glede pogojev za uvoz ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva s področja spoštovanja mednarodno priznanih socialnih in okoljskih standardov.** [Sprememba 49]
- (48) Skupno ureditev trgov bi bilo treba izvajati v skladu z mednarodnimi obveznostmi Unije, zlasti v zvezi z določbami Svetovne trgovinske organizacije. Za uspešno skupno ribiško politiko je potreben učinkovit sistem nadzora, inšpekcije in izvrševanja, vključno z bojem proti nezakonitim, neprijavljenim in nereguliranim ribolovnim dejavnostim. ~~Vzpostaviti je~~ **Izvajati bi bilo** treba **veljavno zakonodajo s tega področja ter vzpostaviti** sistem Unije za nadzor, inšpekcijo in izvrševanje, da se zagotovi skladnost s pravili skupne ribiške politike. [Sprememba 50]
- (49) V okviru sistema Unije za nadzor, inšpekcijo in izvrševanje bi bilo treba spodbujati uporabo modernih **in učinkovitih** tehnologij. Državam članicam ali Komisiji bi moralo biti omogočeno izvajanje pilotnih projektov o novih tehnologijah nadzora in sistemih upravljanja podatkov. [Sprememba 51]
- (50) Da bi se zagotovila vključitev zadevnih gospodarskih subjektov v sistem Unije za nadzor, inšpekcijo in izvrševanje, bi morale imeti države članice možnost, da od ~~imetnikov dovoljenja za gospodarski ribolov za ribiška plovila Unije~~ **skupne dolžine 12 metrov ali več, ki plujejo pod njihovo zastavo, svojih gospodarskih subjektov** zahtevajo, da sorazmerno prispevajo k **operativnim** stroškom izvajanja tega sistema. [Sprememba 196]
- (51) Države članice same ne morejo zadovoljivo doseči ciljev skupne ribiške politike zaradi težav, s katerimi se srečujejo pri razvoju ribiškega sektorja in njegovem upravljanju, ter omejenih finančnih virov držav članic. Zato bi bilo treba za doseganje teh ciljev odobriti večletno finančno pomoč Unije, ki je namenjena zlasti prednostnim nalogam skupne ribiške politike **in prilagojena posebnostim ribiškega sektorja v posameznih državah članicah.** [Sprememba 52]
- (51a) **Finančna pomoč Unije bi morala omogočati razvoj javnih dobrin in storitev v ribiškem sektorju, zlasti pa podpirati ukrepe nadzora in spremljanja, zbiranje informacij, raziskave in razvoj dejavnosti, namenjenih zagotavljanju zdravega morskega ekosistema.** [Sprememba 245]
- (52) Finančna pomoč Unije bi morala biti pogojena s skladnostjo držav članic in gospodarskih subjektov, **vključno z lastniki plovil**, s skupno ribiško politiko. Zato je v primeru neskladnosti s pravili skupne ribiške politike s strani držav članic in hujših kršitev teh pravil s strani gospodarskih subjektov potrebna prekinitve, začasna ustavitev ali popravek pomoči. [Sprememba 53]
- (53) Pokazalo se je, da je za doseganje ciljev skupne ribiške politike bistven dialog z zainteresiranimi stranmi. Ob upoštevanju različnih pogojev v vodah po vsej Uniji in povečane regionalizacije skupne ribiške politike bi morali svetovalni sveti omogočiti, da se v skupni ribiški politiki uporabijo znanje in izkušnje vseh zainteresiranih strani, **zlasti pri pripravi večletnih načrtov.** [Sprememba 54]
- (54) ~~Zdi se~~ **Zaradi posebnosti najbolj oddaljenih regij, ribogojstva in ribolova v celinskih vodah in Črnega morja je** primerno, da je Komisija pooblaščen, da z delegiranimi akti **se za vsako posamezno področje** ustanovi nov svetovalni svet in preoblikuje pristojnosti obstoječih svetov, ~~zlasti ob upoštevanju posebnosti Črnega morja.~~ [Sprememba 55]

Sreda, 6. februar 2013

- (55) Da bi dosegli cilje skupne ribiške politike, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU za namene ~~določitve ukrepov, povezanih z ribištvo, ki bi ublažili posledice ribolovnih dejavnosti na posebnih ohranitvenih območjih~~ **odprave hude grožnje ohranjanju morskih bioloških virov ali morskemu ekosistemu**, prilagoditve obveznosti iztovaranja celotnega ulova, da bi izpolnili mednarodne obveznosti Unije, privzete ohranitvene ukrepe v okviru večletnih načrtov ali tehnične ukrepe, ~~ponovnega izračuna zgornjih meja zmogljivosti ladjevja~~, opredelitve informacij o značilnostih in dejavnosti za ribiška plovila Unije, pravil za izvajanje pilotnih projektov o novih tehnologijah nadzora in sistemih upravljanja podatkov ~~sprememb Priloge III v zvezi z območji pristojnosti~~ ter sestave in delovanja svetovalnih svetov ~~ter njihovo sestavo in delovanje~~. **[Sprememba 56]**
- (56) Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu za sprejetje delegiranih aktov opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov.
- (57) Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (58) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje tehničnih operativnih zahtev glede načinov posredovanja podatkov, povezanih z registri ribiških ladjevij in zahtevami glede podatkov o upravljanju ribištva, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ⁽¹⁾.
- (59) Za doseganje osnovnega cilja skupne ribiške politike, in sicer dolgoročno zagotoviti trajnostne okoljske, gospodarske in socialne pogoje za ribiški sektor in sektor ribogojstva ter prispevati k zanesljivi preskrbi s hrano, je treba ~~in primerno~~ določiti pravila o ohranjanju in izkoriščanju morskih bioloških virov, **pravila, ki zagotavljajo gospodarsko in socialno trajnost ribiškega sektorja in sektorja lupinarjev v Uniji, in po potrebi zagotoviti ustrezna sredstva**. **[Sprememba 57]**
- (60) V skladu z načelom sorazmernosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (61) Sklep Sveta 2004/585/ES z dne 19. julija 2004 o ustanovitvi regionalnih svetovalnih svetov v okviru skupne ribiške politike ⁽²⁾ bi bilo treba razveljaviti z začetkom veljavnosti ustreznih pravil v skladu s to uredbo.
- (62) ~~Uredbo Sveta (ES) št. 199/2008 z dne 25. februarja 2008 o vzpostavitvi okvira Skupnosti za zbiranje, upravljanje in uporabo podatkov v sektorju ribištva in podporo znanstvenemu svetovanju v zvezi s skupno ribiško politiko ⁽³⁾ je treba razveljaviti, vendar se mora še naprej uporabljati za nacionalne programe, sprejete za zbiranje in upravljanje podatkov za obdobje 2011–2013. [Sprememba 58]~~
- (63) Zaradi števila in pomembnosti sprememb, ki jih je treba izvesti, bi bilo treba Uredbo Sveta (ES) št. 2371/2002 razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

DEL I SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Področje uporabe

1. Skupna ribiška politika zajema:

⁽¹⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

⁽²⁾ UL L 256, 3.8.2004, str. 17.

⁽³⁾ ~~UL L 60, 5.3.2008, str. 1.~~

Sreda, 6. februar 2013

- (a) ohranjanje, ~~upravljanje in izkoriščanje~~ morskih bioloških virov **in trajnostno izkoriščanje in upravljanje ribištva, ki je usmerjeno v te vire;**
- (b) sladkovodne biološke vire, ribogojstvo ter predelavo in trženje ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva, kar zadeva tržne in finančne ukrepe za podporo skupni ribiški politiki, **strukturne ukrepe in upravljanje zmogljivosti ladjevja;**
- (ba) **socialno in gospodarsko vzdržnost ribolovnih dejavnosti, spodbujanje zaposlovanja v obalnih skupnostih in njihovega razvoja ter posebne težave malega in obrtnega ribolova in ribogojstva.** [Sprememba 59]

2. Skupna ribiška politika zajema dejavnosti iz odstavka 1, kadar:

- (a) se izvajajo na ozemlju držav članic, ali
- (b) se izvajajo v vodah Unije, tudi kadar jih izvajajo ribiška plovila, ki plujejo pod zastavo tretjih držav in so registrirana v njih, ali
- (c) jih izvajajo ribiška plovila Unije zunaj voda Unije ali
- (d) jih izvajajo državljani držav članic brez poseganja v primarno odgovornost države zastave.

Člen 2

Splošni cilji

1. Skupna ribiška politika zagotavlja, da **so** ribolovne dejavnosti in dejavnosti ribogojstva **okoljsko** dolgoročno zagotavljajo trajnostne okoljske, gospodarske in socialne pogoje **in upravljane na način, ki je skladen s cilji doseganja gospodarskih, okoljskih in zaposlovalnih ugodnosti**, prispevajo k zanesljivi preskrbi s hrano **in možnostim za rekreacijski ribolov, omogočajo predelovalno industrijo in dejavnosti na kopnem, ki so neposredno povezane z ribolovnimi dejavnostmi, obenem pa upoštevajo tako potrošnike kot proizvajalce.**
2. V skupni ribiški politiki se uporablja previdnostni pristop k upravljanju ribištva, pri čemer je njen cilj, da se do leta 2015 **zagotovi izkoriščanje živih morskih bioloških virov, s katerim se populacije lovljenih vrst obnovljajo in ohranjajo ribolovna umrljivost določi na ravneh, ki bi morale zagotoviti obnovo ribjih staležev, najpozneje do leta 2020**, nad ravnmi, ki omogočajo največji trajnostni donos **in ki bi dovolile obnovljenim staležem, da se ohranijo na teh ravneh.**
3. Skupna ribiška politika izvaja ekosistemski pristop k upravljanju ribištva **in ribogojstva**, s čimer se **zagotavlja zagotovi, da so vplivi ribolovnih ribolovne in ribogojne dejavnosti prispevajo k zmanjšanju vpliva človekovih dejavnosti** na morski ekosistem **omejeni in ne prispevajo k poslabšanju morskega okolja in da so učinkovito prilagojene posameznim ribištvom in regijam.**
- 3a. Skupna ribiška politika spodbuja trajnostni razvoj in blaginjo obalnih skupnosti, zaposlovanje ter delovne in varnostne pogoje za delavce v ribiškem sektorju.**
4. Skupna ribiška politika ~~vključuje zahteve iz okoljske zakonodaje~~ **je skladna z okoljsko zakonodajo in drugimi politikami** Unije.
- 4a. Skupna ribiška politika zagotavlja prilagoditev ribolovne zmogljivosti ladjevij ravnem izkoriščanja, ki so v skladu z odstavkom 2.**
- 4b. Skupna ribiška politika prispeva k zbiranju podrobnih in verodostojnih znanstvenih podatkov.** [Sprememba 60]

Sreda, 6. februar 2013

Člen 3

Posebni cilji

Za doseganje splošnih ciljev iz člena 2 skupna ribiška politika zlasti:

- (a) **preprečuje, zmanjšuje in v največji možni meri** odpravlja naključni ulov ~~komercialnih staležev in postopno zagotovi, da se iztovarja celoten ulov teh staležev;~~
- (aa) **zagotavlja, da so vsi ulovi lovljenih in reguliranih staležev izvorjeni ob upoštevanju najboljših znanstvenih mnenj in se ne ustvarja novih trgov ali širi obstoječih;**
- (b) zagotavlja pogoje za učinkovite **okoljsko trajnostne** ribolovne dejavnosti v okviru Uniji za **obnovo** donosnega in konkurenčnega ribiškega sektorja **in zagotavlja poštene pogoje na notranjem trgu;**
- (c) spodbuja razvoj dejavnosti ribogojstva v Uniji in tako prispeva **in z njim povezanih sektorjev, zagotavlja, da so okoljsko trajnostni in prispevajo** k zanesljivi preskrbi s hrano ter zaposlovanju na obalnih in podeželskih območjih;
- (d) ~~prispeva~~ **spodbuja pravično razdelitev morskih virov, da bi se prispevalo** k primernemu življenjskemu **in socialnemu** standardu tistih, ki so odvisni od ribolovnih dejavnosti;
- (e) upošteva interese potrošnikov;
- (f) zagotavlja sistematično, **usklajeno, redno in usklajeno zanesljivo** zbiranje **podatkov in njihovo pregledno** upravljanje ~~podatkov ter obravnavo vseh vprašanj, ki so posledica podatkovno slabo podprtega upravljanja staležev;~~
- (fa) **spodbuja dejavnosti malega priobalnega ribolova;**
- (fb) **prispeva k doseganju in ohranjanju dobrega okoljskega stanja, določenega v členu 1(1) Direktive 2008/56/ES. [Spremembi 61 in 235]**

Člen 4

Načela dobrega upravljanja

Skupna ribiška politika ~~se vodi v skladu z naslednjimi načeli~~ **uporablja naslednja načela** dobrega upravljanja:

- (a) jasna opredelitev odgovornosti na ravni Unije ter na **regionalni, nacionalni, regionalni in lokalni ravni, ki spoštuje ustavno ureditev vseh držav članic;**
- (aa) **potreba po uporabi decentraliziranega in regionaliziranega pristopa k upravljanju ribištva;**
- (b) določitev ukrepov v skladu z najboljšim razpoložljivim znanstvenim mnenjem;
- (c) dolgoročna perspektiva;
- (ca) **znižanje upravnih stroškov;**
- (d) ~~obsežna~~ **ustrezna** vključenost zainteresiranih strani, **zlasti svetovalnih svetov in socialnih partnerjev** v vseh fazah ukrepov, tj. od njihove zasnove do izvajanja, **ki zagotavlja, da se s pomočjo regionaliziranega pristopa ohranijo posebne regionalne značilnosti;**
- (e) primarna odgovornost države zastave;
- (f) skladnost s celotno pomorsko politiko in drugimi politikami Unije;
- (fa) **potreba po opravljanju presoj vplivov na okolje in strateških presoj vplivov;**

Sreda, 6. februar 2013

- (fb) *enakovrednost notranje in zunanje razsežnosti skupne ribiške politike, tako da se bodo v Uniji uveljavljeni standardi in mehanizmi po potrebi uporabljali tudi zunaj nje;*
- (fc) *pregledno ravnanje s podatki in odločanje v skladu s Konvencijo Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo o dostopu do informacij, sodelovanju javnosti v odločanju in dostopu do sodišč v okoljskih zadevah („Aarhuška konvencija“), ki je bila v imenu Unije odobrena s Sklepom Sveta 2005/370/ES ⁽¹⁾. [Spremembi 62 in 220]*

Člen 5

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „vode Unije“ pomenijo vode **in morsko dno** pod suverenostjo ali jurisdikcijo držav članic, razen ~~voda~~ **tistih**, ki so sosednje ozemljem iz Priloge II k Pogodbi; [Sprememba 63]
- (2) „morski biološki viri“ pomenijo razpoložljive in dostopne žive morske vodne vrste, vključno z anadromnimi in katadromnimi vrstami, v vseh fazah njihovega življenjskega cikla;
- (3) „sladkovodni biološki viri“ pomenijo razpoložljive in dostopne žive sladkovodne vrste;
- (4) „ribiško plovilo“ pomeni katero koli plovilo, ki je opremljeno za gospodarski ribolov morskih bioloških virov;
- (5) „ribiško plovilo Unije“ pomeni ribiško plovilo, ki pluje pod zastavo države članice in je registrirano v Uniji;
- (5a) „**ribič**“ pomeni vsako osebo, ki na krovu delujočega ribiškega plovila opravlja profesionalni ribolov, kot ga priznava država članica, ali brez plovila poklicno pridobiva morske organizme, kot jih priznava država članica; [Sprememba 64]
- (5b) „**vpis v register ribiškega ladjevja**“ pomeni registracijo ribiškega plovila v register ribiških plovil države članice; [Sprememba 65]
- (6) „največji trajnostni donos“ pomeni največji ~~del staleža rib~~ **donos v teoretičnem ravnovesju**, ki se **ga** lahko **stalno** ulovi (v nedoločnem času **povprečju**) **v staležu v obstoječih (povprečnih) okoljskih razmerah, ne da bi bistveno vplivali na proces razmnoževanja;** [Sprememba 66]
- (6a) „**lovljene vrste**“ pomenijo vrste, na katere se izvaja ribolovni pritisk/se jih izkorišča, in tudi vrste, ki se ne iztovorijo, ampak se ulovijo kot prilov ali ribištvo nanje vpliva; [Sprememba 67]
- (7) „previdnostni pristop k upravljanju ribištva“ **iz člena 6 Sporazuma Združenih narodov o staležih rib** pomeni pristop, v skladu s katerim odsotnost ustreznih znanstvenih podatkov ne sme upravičiti odložitve ali nesprejetja ukrepov upravljanja za ohranitev ciljnih vrst, z njimi povezanih ali od njih odvisnih vrst in neciljnih vrst ter njihovega okolja; [Sprememba 68]
- (8) „ekosistemski pristop k upravljanju ribištva“ pomeni pristop, ki zagotavlja, da **odločanje upošteva vplive ribolova, drugih človeških dejavnosti in okoljskih dejavnikov na ciljne staleže in druge vrste, ki pripadajo istemu ekosistemu ali so koristni od živih vodnih virov velike, medtem ko so neposredni in posredni vplivi ribolovnih povezane s ciljnim staleži ali odvisne od njih, s čimer se zagotovi, da je skupna obremenitev takšnih** dejavnosti na morske ekosisteme majhni ter ne škodujejo prihodnjemu delovanju, raznolikosti in celovitosti teh ekosistemov **ravni, ki je skladna z doseganjem dobrega okoljskega stanja;** [Sprememba 237]

⁽¹⁾ UL L 124, 17.5.2005, str. 1.

Sreda, 6. februar 2013

- (9) „ribolovna umrljivost“ pomeni ~~ulov~~ **stopnjo, po kateri se biomasa in posamezni primerki vrste izločijo iz staleža v danem obdobju kot delež povprečnega staleža, ki je na voljo v tem obdobju z ribolovnimi dejavnostmi;** [Sprememba 70]
- (9a) „FMSY“ pomeni **ribolovno umrljivost, ki je skladna z doseganjem največjega trajnostnega donosa;** [Sprememba 71]
- (10) „stalež“ pomeni morski biološki virs ~~posebnimi značilnostmi~~, ki je na danem območju upravljanja; [Sprememba 72]
- (11) „meja ulova“ pomeni količinsko mejo za ~~iztovarjanje~~ **ulov** staleža rib ene vrste ali staležev rib več vrst v danem obdobju; [Sprememba 73]
- (11a) „**naključni ulov**“ pomeni **ulov vrst, manjših od najmanjše referenčne velikosti ohranjanja ali najmanjše velikosti iztovarjanja, prepovedanih ali zaščitnih vrst, netržnih vrst ali primerkov tržnih vrst, ki ne ustrezajo zahtevam, določenim v ribiški zakonodaji Unije, ki določa tehnične ukrepe ter ukrepe za spremljanje in ohranjanje;** [Sprememba 74]
- (12) „referenčna točka ohranjanja“ pomeni vrednosti parametrov populacij staležev rib (kot je biomasa (**B**), **biomasa drstitvenega staleža (SSB)** ali ribolovna umrljivost (**F**)), ki se uporabljajo pri upravljanju ribišva, **da se opredeli** na primer glede na sprejemljivo **sprejemljiva** raven biološkega tveganja ali ~~želeno~~ **želena** raven donosa; [Sprememba 75]
- (12a) „**mejna referenčna točka**“ pomeni **vrednosti parametrov populacij staležev rib (kot je biomasa ali ribolovna umrljivost), ki se uporabljajo pri upravljanju ribišva za določanje praga, nad ali pod katerim je upravljanje ribišva skladno s ciljem upravljanja, kot je na primer sprejemljiva raven biološkega tveganja ali zelena raven donosa;** [Sprememba 76]
- (12b) „**stalež znotraj varnih bioloških mej**“ pomeni **veliko verjetnost, da je ocenjena biomasa drstitvenega staleža ob koncu prejšnjega leta višja od mejne referenčne točke za biomaso (B_{lim}) in je njena ocenjena ribolovna umrljivost v prejšnjem letu nižja od mejne referenčne točke za ribolovno umrljivost (F_{lim});** [Sprememba 77]
- (13) „zaščitni ukrep“ pomeni previdnostni ukrep, namenjen varstvu pred neželenimi dogodki ali ~~preprečevanju takšnih dogodkov;~~ [Sprememba 78]
- (14) „tehnični ukrepi“ pomenijo ukrepe, ki urejajo sestavo vrst, strukturo velikosti ulova in vplive na sestavne dele ekosistema **ali njihovo delovanje**, ki so posledica ribolovnih dejavnosti, s pogojevanjem uporabe in ~~strukture značilnosti~~ ribolovnega orodja ~~ter omejevanjem~~ **in z uvedbo časovnih in prostorskih omejitev** dostopa do ribolovnih območij; [Sprememba 79]
- (14a) „**bistveni ribji habitati**“ pomenijo **krhke morske habitate, ki jih je treba zaščititi zaradi njihove izredno pomembne vloge pri izpolnjevanju ekoloških in bioloških potreb ribjih vrst, med drugim območja drstenja, odraščanja in prehranjevanja;** [Sprememba 80]
- (14b) „**ribolovno zavarovano območje**“ pomeni **geografsko opredeljeno morsko območje, na katerem so začasno ali trajno prepovedane ali omejene vse ali nekatere ribolovne dejavnosti, da bi se izboljšalo izkoriščanje in ohranjanje živih vodnih virov ali zaščito morskih ekosistemov;** [Sprememba 81]
- (15) „ribolovna možnost“ pomeni v količini izraženo zakonito pravico do ribolova **določenega staleža rib**, izraženo v ~~ulovu in/ali največjem dovoljenem ulovu ali največjem dovoljenem~~ ribolovnem naporu, ~~ter pogoje, ki se funkcionalno povežani s tem in potrebni za njihovo količinsko opredelitev na določeni ravni~~ **na določeno območje upravljanja;** [Sprememba 82]
- (16) „ribolovni napor“ pomeni produkt zmogljivosti in dejavnosti ribiškega plovila; za skupino ribiških plovil je to vsota ribolovnih naporov vseh plovil v skupini;

Sreda, 6. februar 2013

- (17) „prenosljive ribolovne koncesije“ pomenijo ~~preklicljive pravice uporabnika do posameznega dela ribolovnih možnosti, dodeljenih državi članici ali določenih v načrtih upravljanja, ki jih država članica sprejme v skladu s členom 19 Uredbe (ES) št. 1967/2006~~ ⁽¹⁾, ki jih imetnik lahko prenese na druge upravičene imetnike prenosljivih ribolovnih kvot; [Sprememba 83]
- (18) „posamezne ribolovne možnosti“ pomenijo letne ribolovne možnosti, dodeljene imetnikom prenosljivih ribolovnih koncesij v državi članici na podlagi deleža ribolovnih možnosti, ki pripadajo tej državi članici; [Sprememba 84]
- (19) „ribolovna zmogljivost“ pomeni **ribolovno zmogljivost plovila, izmerjeno z vidika značilnosti plovila, vključno s tonažo plovila v BT (bruto tonaža) in, njegovo močjo v kW (kilovati), kakor je opredeljeno v členih 4 in 5 Uredbe Sveta (EGS) št. 2930/86** ⁽²⁾, **pa tudi značaja in velikosti ribolovne opreme in drugih parametrov, ki vplivajo na njegovo ribolovno zmogljivost**; [Sprememba 85]
- (19a) „bivalne zmogljivosti“ pomenijo **tiste prostore na krovu, ki so namenjeni izključno bivanju in počitku posadke**; [Sprememba 86]
- (20) „ribogojstvo“ pomeni rejo ali gojenje vodnih organizmov z uporabo metod, ki so namenjene povečanju proizvodnje ~~zadevnih~~ teh organizmov prek naravnih zmogljivosti okolja, ~~pri čemer organizmi ves čas reje ali gojenja vse do pobiranja in vključno z njim ostanejo v lasti fizične ali pravne osebe~~; [Sprememba 87]
- (21) „dovoljenje za gospodarski ribolov“ pomeni dovoljenje iz člena 4(9) Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike ⁽³⁾;
- (22) „dovoljenje za ribolov“ pomeni dovoljenje iz člena 4(10) Uredbe (ES) št. 1224/2009;
- (23) „ribolov“ pomeni pobiranje ali ujetje vodnih organizmov, ki živijo v svojem naravnem okolju, ali namerno uporabo kakršnih koli sredstev, ki omogočajo takšno pobiranje ali ujetje;
- (24) „ribiški proizvodi“ pomenijo vodne organizme, pridobljene s kakršno koli ribolovno dejavnostjo;
- (25) „gospodarski subjekt“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki vodi ali ima kakršno koli podjetje, ki izvaja katero koli od dejavnosti, povezanih s katero koli stopnjo proizvodnje, predelave, trženja, distribucije in maloprodaje ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva, **ali katero koli drugo organizacijo, ki zastopa zaposlene v ribištvu in je pravno priznana ter zadolžena za upravljanje dostopa do ribolovnih virov ter za poklicne ribiške dejavnosti in ribogojstvo**; [Sprememba 88]
- (26) „hujša kršitev“ pomeni kršitev iz člena 42(1) Uredbe Sveta (ES) št. 1005/2008 z dne 29. septembra 2008 o vzpostavitvi sistema Skupnosti za preprečevanje nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ⁽⁴⁾ ribolova in člena 90(1) Uredbe (ES) št. 1224/2009;
- (27) „končni uporabnik znanstvenih podatkov“ pomeni **raziskovalni organ, ki ima z raziskovalnega ali upravljalnega vidika interes ali upravljalni organ z interesom** za znanstveno analizo podatkov o ribiškem sektorju; [Sprememba 89]
- (28) „presežek dovoljenega ulova“ pomeni del dovoljenega ulova, za katerega ~~ulovitev~~ obalna država nima **ribolovne zmogljivosti v določenem obdobju, zato se skupna stopnja izkoriščanja za posamezne staleže ohrani pod ravnmi, pod katerimi se lahko sami obnovijo in se lahko ohranijo populacije lovljenih vrst nad ravnmi, ki omogočajo največji trajnostni ulov**; [Sprememba 90]
- (29) „proizvodi iz ribogojstva“ pomenijo vodne organizme v kateri koli fazi njihovega življenjskega cikla, pridobljene s kakršno koli dejavnostjo ribogojstva;

⁽¹⁾ UL L 409, 30.12.2006, str. 11.

⁽²⁾ UL L 274, 25.9.1986, str. 1.

⁽³⁾ UL L 343, 22.12.2009, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 286, 29.10.2008, str. 1.

Sreda, 6. februar 2013

- (30) „biomasa drstitvenega staleža“ pomeni oceno mase rib iz posameznega vira, ki ~~se razmnožujejo~~ **so dovolj zrele za razmnoževanje** v določenem obdobju, ~~pri čemer vključuje samec in samice ter ribe, ki se razmnožujejo živoročno;~~ [Sprememba 91]
- (31) „mešani ribolov“ pomeni ribolov, pri katerem je na **določenem** območju ~~ribolova~~ prisotna več kot ena vrsta, ~~za in pri katerem utegnejo biti~~ te vrste ~~pa obstaja nevarnost, da bodo v istem ulovu zajete z ribolovnim orodjem;~~ [Sprememba 92]
- (32) „sporazumi o trajnostnem ribolovu“ pomenijo mednarodne sporazume, sklenjene z drugo državo za pridobitev dostopa do virov ali voda **zato, da se trajnostno izkorišča delež presežka morskih bioloških virov** v zameno za finančno nadomestilo Unije, **ki podpira lokalni ribiški sektor, s posebnim poudarkom na zbiranju znanstvenih podatkov, njihovem spremljanju in nadzoru, ali za pridobitev vzajemnega dostopa do virov ali voda z izmenjavo ribolovnih možnosti med Unijo in tretjo državo;** [Sprememba 93]
- (32a) „**prilov**“ pomeni ulov katerega koli **neciljnega organizma, ne glede na to, ali se ga zadrži in iztovori ali zavrže;** [Sprememba 95]
- (32b) „**ulov**“ pomeni vse morske biološke vire, ki so ujeti pri ribolovu; [Sprememba 96]
- (32c) „**ribolov z majhnim vplivom**“ pomeni uporabo selektivnih ribolovnih tehnik, ki najmanj škodijo morskim ekosistemom ter imajo nizke emisije goriva; [Sprememba 97]
- (32d) „**selektivni ribolov**“ pomeni ribolov z ribolovnimi metodami ali orodji, ki so med ribolovom ciljno usmerjene in ulovijo le organizme določene vrste in velikosti, **neciljnim organizmom pa se lahko izogne ali se jih izpusti nepoškodovane;** [Sprememba 98]

DEL II

DOSTOP DO VODA

Člen 6

Splošna pravila o dostopu do voda

1. Ribiška plovila Unije imajo enak dostop do voda in virov v vseh vodah Unije, razen voda iz odstavkov 2 in 3, za katere veljajo ukrepi, sprejeti v skladu z delom III.
2. Od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2022 bodo države članice v vodah do 12 navtičnih milj od temeljnih črt pod njihovo suverenostjo ali jurisdikcijo pooblašene, da omejijo ribolov na ribiška plovila, ki tradicionalno ribarijo v navedenih vodah iz pristanišč na sosednji obali, brez vpliva na režime, ki se uporabljajo za ribiška plovila Unije, ki plujejo pod zastavo drugih držav članic v okviru obstoječih sosedskih odnosov med državami članicami, in režime iz Priloge I, ki za vsako državo članico določajo geografske cone znotraj obalnih pasov drugih držav članic, v katerih se ribolovne dejavnosti opravljajo, ter na zadevne vrste. **Države članice lahko določijo izključni ali prednostni dostop za male ali priobalne ribiče oziroma ribiče obrtnike, pri čemer upoštevajo socialne in okoljske dejavnike, vključno z možnimi koristmi, ki bi nastale pri dodeljevanju izključnega ali prednostnega dostopa lokalnim podjetjem ali mikropodjetjem ter ribičem, ki izvajajo selektivni ribolov ali ribolov z majhnim vplivom.** Države članice Komisijo obvestijo o omejitvah v skladu s tem odstavkom. [Sprememba 251]
3. V vodah do 100 navtičnih milj od temeljnih črt Azorov, Madeire in Kanarskih otokov lahko zadevne države članice od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2022 omejijo ribolov na plovila, registrirana v pristaniščih teh otokov. Take omejitve ne veljajo za plovila Unije, ki v teh vodah tradicionalno ribarijo, če ta plovila ne presežejo ribolovnega napora, ki se tradicionalno izvaja. Države članice Komisijo obvestijo o omejitvah, določenih v skladu s tem odstavkom.

Sreda, 6. februar 2013

3a. Status obstoječega biološko občutljivega območja, kot je opredeljen v členu 6 Uredbe Sveta (ES) št. 1954/2003 z dne 4. novembra 2003 o upravljanju ribolovnega napora v zvezi z nekaterimi ribolovnimi območji in viri Skupnosti ⁽¹⁾, se ohrani v sedanji obliki. [Sprememba 99]

4. Določbe, ki bodo upoštevale režime iz odstavkov 2 in 3, se sprejmejo do 31. decembra 2022.

DEL III

UKREPI ZA OHRANJANJE IN TRAJNOSTNO IZKORIŠČANJE MORSKIH BIOLOŠKIH VIROV [Sprememba 100]

NASLOV I

VRSTE UKREPOV

Člen - 7

Splošne določbe o ohranitvenih ukrepih

1. Da bi uresničila splošne cilje skupne ribiške politike iz člena 2, Unija sprejme ukrepe za ohranjanje in trajnostno izkoriščanje morskih bioloških virov, ki so določeni v členih 7 in 8. Ukrepi se sprejmejo zlasti v obliki večletnih načrtov v skladu s členi 9, 10 in 11.
2. Ukrepi so skladni s cilji iz členov 2 in 3 in se jih sprejme ob upoštevanju najboljših dostopnih znanstvenih mnenj in mnenj ustreznega svetovalnega sveta.
3. Države članice so pooblaščen, da sprejmejo ohranitvene ukrepe v skladu s členi 17 do 24 in drugimi ustreznimi določbami te uredbe. [Sprememba 101]

Člen 7

Vrste ohranitvenih ukrepov

Ukrepi za ohranjanje **in trajnostno izkoriščanje** morskih bioloških virov lahko vključujejo naslednje:

- (a) sprejetje večletnih načrtov iz členov 9 do 11;
- (b) določitev ciljev za trajnostno izkoriščanje **in ohranitev** staležev **in za zaščito morskega okolja pred posledicami ribolovnih dejavnosti**;
- (c) sprejetje ukrepov za prilagajanje števila ribiških plovil in/ali vrst ribiških plovil razpoložljivim ribolovnim možnostim;
- (d) priprava spodbud, ~~vključno z gospodarskimi spodbudami~~, za pospeševanje selektivnejšega ribolova ali **ribolovnih metod** ribolova z majhnim vplivom **na morsko okolje in ribolovne vire, vključno s prednostnim dostopom do ribolovnih možnosti in spodbudami gospodarske narave**;
- (e) **sprejetje ukrepov za določanje in dodeljevanje** ribolovnih možnosti, **kot določa člen 16**;

⁽¹⁾ UL L 289, 7.11.2003, str. 1.

Sreda, 6. februar 2013

- (f) sprejetje tehničnih ukrepov iz ~~člena~~ **členov 8 in 14**;
- (g) sprejetje ukrepov ~~v zvezi z obveznostjo iztovarjanja celotnega ulova za~~ **dosego ciljev iz člena 15**;
- (h) vodenje pilotnih projektov o nadomestnih tehnikah upravljanja ribolova **in orodjih, ki povečujejo selektivnost ali zmanjšujejo vpliv ribolovnih dejavnosti na morsko okolje**;
- (ha) **sprejetje ukrepov, ki državam članicam pomagajo izpolniti obveznosti iz okoljske zakonodaje**;
- (hb) **sprejetje drugih ukrepov, ki prispevajo k doseganju ciljev iz členov 2 in 3. [Sprememba 102]**

Člen 7a

Določitev območij obnove staležev rib

1. **Da bi se zagotovilo ohranjanje živih vodnih virov in morskih ekosistemov ter kot del previdnostnega pristopa, države članice vzpostavijo skladno mrežo območij obnove staležev rib, na katerih so prepovedane vse ribolovne dejavnosti, in ki predvsem vključujejo območja, pomembna za produktivnost rib.**
2. **Države članice opredelijo in določijo območja, ki so potrebna za vzpostavitev skladne mreže območij obnove staležev rib. [Sprememba 103]**

Člen 8

Vrste tehničnih ukrepov

Tehnični ukrepi lahko vključujejo naslednje:

- (a) ~~velikosti mrežnih očes~~ **opredelitev značilnosti ribolovnega orodja** in pravila o **njegovi** uporabi ribolovnega orodja;
- (b) ~~omejitev~~ **specifikacije** v zvezi z izdelavo ribolovnega orodja, vključno s:
 - (i) spremembami ali dodatnimi napravami za izboljšanje selektivnosti ali ~~omejitev~~ **zmanjšanje negativnega** vpliva na ~~bentoško območje~~ **ekosistem**;
 - (ii) spremembami ali dodatnimi napravami **dodatnih naprav** za omejitev naključnega ulova ogroženih, prizadetih in zaščiteneih vrst, **kakor tudi drugega neželenega ulova**;
- (c) prepoved **ali omejitev** uporabe nekaterih vrst ribolovnega orodja ~~na posameznih območjih ali v posameznih obdobjih~~ **ali druge tehnične opreme**;
- (d) prepoved ali omejitev ribolovnih dejavnosti na posameznih območjih ~~in/ali v posameznih obdobjih~~;
- (e) zahteve, da ribiška plovila za določeno minimalno obdobje prenehajo opravljati dejavnost na ~~posameznem določenem~~ območju zaradi zaščite ~~začasne združitve~~ **bistvenih ribjih habitatov, začasnih združitve** občutljivih morskih virov, **ogroženih vrst, drstečih se rib ali nedoraslih rib**;
- (f) posebne ukrepe za ~~zmanjšanje~~ **minimiziranje negativnega** vpliva ribolovnih dejavnosti na **biotsko raznovrstnost v morjih in** morski ekosistem ~~in neeijne vrste~~, **zlasti kjer sta ta prepoznana kot biološko in geografsko občutljiva, kot so podvodne gore okrog najbolj oddaljenih regij, kjer bi moralo vire izkoriščati lokalno ladjevje z uporabo selektivnega in okolju prijaznega ribolovnega orodja, vključno z ukrepi za preprečevanje, zmanjšanje in – kolikor je to mogoče – odpravo naključnega ulova.**
- (g) ~~druge tehnične ukrepe, katerih cilj je varstvo morske biotske raznovrstnosti. [Spremembi 104 in 295]~~

Sreda, 6. februar 2013

NASLOV II UKREPI UNIJE

Člen 9

Večletni načrti

1. ~~Večletni načrti, v katerih so določeni ohranitveni ukrepi~~ **Evropski parlament in Svet po rednem zakonodajnem postopku prednostno in najpozneje do ... (*) vzpostavita večletne načrte, ki sledijo znanstvenim mnenjem STECF in ICES in zajemajo ohranitvene ukrepe** za ohranitev ali obnovitev staležev nad ravnmi, ki omogočajo največji trajnostni donos, ~~se pripravijo prednostno v skladu s členom 2(2). Večletni načrti omogočijo tudi izpolnjevanje drugih ciljev, določenih v členih 2 in 3.~~
2. Večletni načrti določajo:
 - (a) podlago za določanje ribolovnih možnosti za zadevne staleže rib na podlagi vnaprej določenih referenčnih točk ohranjanja **in/ali referenčne točke, skladne s cilji, določenimi v členu 2 in v skladu z znanstvenim mnenjem, in**
 - (b) ukrepe, s katerimi se lahko učinkovito preprečuje prekoračitev referenčnih točk, **katerih cilj je doseči referenčne točke** ohranjanja.
3. Večletni načrti po možnosti zajemajo ribištva, ki izkoriščajo staleže ene vrste rib, ali ribištva, ki izkoriščajo kombinacijo staležev, in ustrezno upoštevajo medsebojne vplive med staleži ~~in~~, ribištvi **in morskimi ekosistemi**.
4. Večletni načrti temeljijo na previdnostnem pristopu k upravljanju ribištva in upoštevajo omejitve razpoložljivih podatkov in metod ocenjevanja, **vključno s podatkovno slabo podprtimi ocenami staležev**, ter vse količinsko opredeljene vire negotovosti na znanstveno preverjen način. **[Sprememba 105]**

Člen 10

Cilji večletnih načrtov

1. ~~V večletnih načrtih so določene prilagoditve~~ **Večletni načrti zagotavljajo takšno prilagoditev** ribolovne umrljivosti, s katerimi se določi ribolovna umrljivost, v skladu s katero se ~~da bo~~ do leta 2015 vsi staleži obnovijo in ohranijo **2015 na ravneh, ki bi omogočile obnovo ribjih staležev najpozneje do leta 2020** nad ravnmi, ki omogočajo največji trajnostni donos, **in bi omogočile vzdrževanje obnovljenih staležev na teh ravneh**.
2. Če ~~določitev~~ ribolovne umrljivosti, s katero se staleži obnovijo in ohranijo nad ravnmi **ni mogoče določiti, kot je določeno v odstavku 1, potem se v večletnem načrtu uporabi za upravljanje ribištev previdnostno načelo in se določi nadomestne standarde in ukrepe**, ki omogočajo največji trajnostni donos, ni mogoča, so v večletnih načrtih določeni previdnostni ukrepi, s katerimi se zagotovi primerljiva stopnja **zagotavljajo vsaj primerljivo stopnjo** ohranjenosti zadevnih staležev.
 - 2a. **Brez poseganja v odstavka 1 in 2 so ukrepi, ki se jih vključi v večletne načrte, ter časovni raspored njihovega izvajanja sorazmerni z nameni in zastavljenimi cilji ter predvidenim časovnim okvirom. Preden se ukrepe vključi v večletne načrte, se upošteva njihove verjetne gospodarske in socialne vplive. Taki ukrepi se izvajajo postopno, razen v nujnih primerih.**
 - 2b. **Večletni načrti lahko vsebujejo določbe, ko obravnavajo posebne težave mešanega ribolova v zvezi z vzdrževanjem in obnovo staležev nad ravnmi, ki omogočajo največji trajnosti donos, če znanstveno mnenje kaže, da ni mogoče povečati selektivnosti za preprečitev pojava vrst, ki omejujejo ribolov. [Spremembi 106 in 107]**

(*) Štiri leta po datumu začetka veljavnosti te uredbe.

Sreda, 6. februar 2013

Člen 11

Vsebina večletnih načrtov

1. Večletni načrt zajema:
 - (a) področje uporabe v smislu **geografskega območja**, staležev, ~~ribolova ribištev~~ in ~~morskega ekosistema morskih ekosistemov~~, za katere se večletni načrt uporablja;
 - (b) cilje, ki so skladni s cilji iz členov 2 in 3 **in z ustreznimi določbami členov - 7a, 9 in 10;**
 - (ba) **oceno zmogljivosti ladjevja in, če ribolovna zmogljivost ni v učinkovitem ravnovesju z razpoložljivimi ribolovnimi možnostmi, načrt za zmanjšanje zmogljivosti, vključno s časovnim razporedom in posameznimi ukrepi, ki jih sprejmejo zadevne države članice za usklajitev takšne ribolovne zmogljivosti z razpoložljivimi ribolovnimi možnostmi v zavezujočem časovnem obdobju; brez poseganja v obveznosti iz člena 34, bi morala taka ocena zajemati tudi ovrednotenje socialno-gospodarske razsežnosti obravnavanega ladjevja;**
 - (bb) **oceno socialno-gospodarskega vpliva ukrepov, sprejetih v večletnem načrtu;**
 - (c) merljive cilje, izražene kot:
 - (i) ribolovna umrljivost in/ali
 - (ii) biomasa drstitvenega staleža ter
 - (iia) **najvišji odstotek naključnega in nedovoljenega ulova in**
 - (iib) **največje letne spremembe ribolovnih možnosti;**
 - (iic) ~~stabilnost ulova;~~
 - (d) jasno določene roke za doseg merljivih ciljev;
 - (da) **določbe o sistematičnem zmanjšanju ribolovnih možnosti, če se zmanjša kakovost ali količina podatkov, ki so na voljo iz ribolova;**
 - (e) **ohranitvene in** tehnične ukrepe, ~~vključno z ukrepi, ki zadevajo odpravo~~ **ki se jih sprejme za doseganje ciljev iz člena 15, in ukrepe, namenjene preprečevanju in kar najučinkovitejši odpravi** naključnega ulova;
 - (f) merljive kazalnike za redno spremljanje in ocenjevanje napredka v zvezi z doseganjem ciljev iz večletnega načrta **in njegovega socialno-gospodarskega vpliva;**
 - (g) **kadar je primerno**, posebne ukrepe in cilje za sladkovodni del življenjskega cikla anadromnih in katadromnih vrst;
 - (h) **ukrepe za zmanjšanje vplivov vpliva** ribolova na ekosistem;
 - (i) zaščitne ukrepe in merila za njihovo sprožitev;
 - (ia) **ukrepe za zagotovitev skladnosti z večletnim načrtom;**
 - (j) kakršne koli druge **ustrezne in sorazmerne** ukrepe, ~~ki so ustrezni~~ za doseganje ciljev večletnih načrtov.

1a. Večletni načrti določajo redne preglede za namene ocene napredka pri doseganju njihovih ciljev. Pri rednih pregledih se zlasti upošteva nove prvine, kot so spremembe znanstvenih mnenj, da se omogočijo vse potrebne vmesne prilagoditve. [Spremembi 108 in 239]

Sreda, 6. februar 2013

Člen 12

Izpolnjevanje obveznosti iz okoljske zakonodaje Unije v zvezi z zaščitnimi območji

1. ~~V posebnih ohranitvenih območjih v smislu člena~~ **Skupna ribiška politika in vsi nadaljnji ukrepi, ki jih sprejmejo države članice v zvezi s posebnimi ohranitvenimi območji, so v celoti v skladu z Direktivo 92/43/EGS, Direktivo 2009/147/ES in Direktivo 2008/56/ES. Kadar država članica določi območja iz člena 6 Direktive 92/43/EGS, člena 4 Direktive 2009/147/ES in člena 13(4) Direktive 2008/56/ES države članice izvajajo, potem v posvetovanju s Komisijo, svetovalnimi sveti in drugimi ustreznimi zainteresiranimi stranmi uredi** ribolovne dejavnosti tako, da ublažijo njihove posledice na teh posebnih ohranitvenih območjih **na način, ki je popolnoma skladen s cilji navedenih direktiv.** [Sprememba 109]

1a. **Vsi ukrepi, ki jih sprejmejo Unija in države članice, so popolnoma skladni z Aarhuško konvencijo, resolucijami 61/105, 64/72 in 66/68 Generalne skupščine Združenih narodov ter s Sporazumom o izvajanju določb Konvencije Združenih narodov o pomorskem pravu z dne 10. decembra 1982 glede ohranjanja in upravljanja čezconskih staležev rib in izrazito selivskih staležev rib.** [Sprememba 257]

1b. **Za ribištvo, ki se v celoti izvaja v vodah pod suverenostjo in jurisdikcijo posamezne države članice, je zadevna država članica pooblaščen, da sprejme potrebne ukrepe za upoštevanje obveznosti, ki jih ima v skladu z okoljsko zakonodajo Unije v zvezi z zaščitnimi območji. Taki ukrepi so v skladu s cilji iz člena 2 in so enako strogi kot ukrepi iz veljavne zakonodaje Unije.** [Sprememba 258]

1c. **Države članice z neposrednim ribolovnim interesom na območjih, ki jih zadevajo ukrepi iz odstavka 1, medsebojno sodelujejo v skladu s členom 21(1a). Vsaka od teh držav članic lahko od Komisije zahteva, da sprejme ukrepe iz odstavka 1.** [Sprememba 111]

1d. **Da se Komisija lahko ustrezno odzove na zahteve iz odstavka 1c, država članica oziroma države članice, ki so zahtevo podale, Komisiji pošljejo vse ustrezne informacije o zahtevanih ukrepih, svojo zahtevo utemeljijo, pošljejo pa tudi znanstvene podatke in podrobnosti o praktičnem izvajanju ukrepov. Komisija pri sprejemanju ukrepov upošteva vsa ustrezna znanstvena mnenja, ki so ji na voljo.** [Sprememba 260]

~~2. Komisija je v skladu s členom 55 pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov, da bi določila ukrepe, povezane z ribištvom, za ublažitev posledic ribolovnih dejavnosti na posebnih ohranitvenih območjih.~~ [Sprememba 114]

2a. **Evropski parlament in Svet po rednem zakonodajnem postopku na osnovi predloga Komisije sprejmeta ukrepe za zmanjšanje možnih negativnih družbenih in gospodarskih posledic upoštevanja obveznosti iz odstavka 1.** [Sprememba 262]

Člen 13

Ukrepi Komisije v primeru resne grožnje za morske biološke vire

1. ~~Komisija lahko na podlagi dokaza~~ **Kadar na osnovi zanesljivih znanstvenih podatkov obstajajo dokazi** o resni grožnji ohranjanju morskih bioloških virov ali morskemu ekosistemu, v zvezi s katero je treba takoj ukrepati, ~~ter na podlagi utemeljene zahteve države članice ali na lastno pobudo odloči o začasni ukrepih~~ **lahko Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 55** za zmanjšanje grožnje.

Ti delegirani akti se sprejmejo samo v nujnih primerih, uporabi pa se postopek iz člena 55a.

2. ~~Država članica utemeljeno zahtevo iz odstavka 1 istočasno predloži Komisiji, drugim državam članicam in zadevnim svetovalnim svetom.~~ [Sprememba 115]

Sreda, 6. februar 2013

Člen 13a

Nujni ukrepi držav članic

1. Če dokazano obstaja resna in nepredvidena grožnja ohranjanju živih vodnih virov ali morskemu ekosistemu zaradi ribolovnih dejavnosti v vodah, ki spadajo pod suverenost ali v pristojnost države članice, in kadar bi kakršno koli neupravičeno odlašanje povzročilo škodo, ki bi jo bilo težko popraviti, lahko ta država članica sprejme nujne ukrepe, ki ne trajajo več kot tri mesece.
2. Države članice, ki nameravajo sprejeti nujne ukrepe, o svoji nameri obvestijo Komisijo, druge države članice in zadevne svetovalne svete, tako da jim pred sprejetjem pošljejo osnutek predlaganih ukrepov skupaj z obrazložitvenim memorandumom.
3. Države članice in ustrezni svetovalni sveti lahko predložijo svoje pisne pripombe Komisiji v petih delovnih dneh od datuma obvestila. Komisija sprejme izvedbene akte za potrditev, preklic ali spremembo ukrepa. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 56(2).

V ustrezno utemeljenih nujnih primerih, povezanih z resno in nepredvidljivo grožnjo ohranjanju živih vodnih virov ali morskemu ekosistemu zaradi ribolovnih dejavnosti, Komisija v skladu s postopkom iz člena 56(3) sprejme izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj. [Sprememba 116]

Člen 14

Okviri tehničnih ukrepov

Določijo se okviri tehničnih ukrepov za zagotovitev varstva morskih bioloških virov in zmanjšanja vpliva ribolovnih dejavnosti na staleže rib in morski ekosistem. Okviri tehničnih ukrepov:

- (a) prispevajo k ohranjanju ali obnovitvi staležev rib nad ravnmi, ki omogočajo največji trajnostni donos, na podlagi boljšega izbiranja velikosti in po potrebi izbiranja vrst;
- (b) omejujejo ulov podmernih rib iz staležev;
- (c) omejujejo ulov neželenih morskih organizmov;
- (d) ~~blažijo~~ **minimizirajo** vpliv ribolovnega orodja na ekosistem in **morsko** okolje, zlasti v zvezi z varstvom biološko občutljivih staležev in **krhkih** habitatov, **še posebej tistih habitatov, ki so prepoznani kot biološko in geografsko občutljivi, kot so podvodne gore okrog najbolj oddaljenih regij, kjer bi morale vire izkoriščati lokalno ladjeve z uporabo selektivnega in okolju prijaznega ribolovnega orodja.** [Sprememba 296]

Člen 14a

Preprečevanje in zmanjševanje naključnega ulova

1. Pred uvedbo obveznosti iztovarjanja celotnega ulova ustreznega ribištva v skladu s členom 15 države članice po potrebi izvedejo pilotne projekte na podlagi najboljših razpoložljivih znanstvenih mnenj in ob upoštevanju mnenj pristojnih svetovalnih svetov, da se v celoti raziščejo vse izvedljive metode za preprečevanje, minimiziranje in odpravljanje neželenega ulova v danem ribištvu. Te pilotne projekte, kadar je primerno, opravijo organizacije proizvajalcev. Rezultati teh pilotnih projektov se v obliki dodatnih spodbud za uporabo najselektivnejšega orodja in ribolovnih metod, ki so na voljo, upoštevajo v dolgoročnih načrtih upravljanja vsakega ribištva. Države članice pripravijo tudi „atlas zavržkov“, v katerem so prikazane ravni zavržkov v vsakem ribištvu, zajetem v členu 15(1). Ta atlas temelji na objektivnih in reprezentativnih podatkih.

Sreda, 6. februar 2013

2. Unija zagotovi finančno podporo za oblikovanje in izvedbo pilotnih projektov, ki se uvedejo v skladu z odstavkom 1, kakor tudi za uporabo selektivnega orodja za zmanjšanje naključnega in nedovoljenega ulova. Pri sprejemanju ukrepov finančne podpore se posebna pozornost nameni ribičem, za katere velja obveznost iztovarjanja celotnega ulova in ki izvajajo mešani ribolov. [Sprememba 118]

Člen 15

Obveznost iztovarjanja celotnega ulova in evidentiranja vseh lovljenih in reguliranih vrst

1. Celoten ulov naslednjih staležev rib, za katere veljajo omejitve ulova, ki je posledica ribolovne dejavnosti **lovljenih in reguliranih vrst, ulovljenih pri naslednjem ribolovu med ribolovno dejavnostjo** v vodah Unije ali dejavnosti **dejavnostjo** ribiških plovil Unije zunaj voda Unije, se izvleče na krovu ribiških plovil ter evidentira in iztovori, razen če se uporabi kot živa vaba, v skladu z naslednjim časovnim okvirom:

(a) najpozneje od 1. januarja 2014:

- **majhne pelagične vrste, tj.** skuša, sled, šur, sinji mol, ~~merjaševka~~, sardon, srebrenka, ~~velika sardela, kapelan sardina in papalina~~;
- **velike pelagične vrste, tj.** tun, mečarica, beli tun, veleoki tun, druge pahljačaste mečarice;
- **vrste za industrijske namene, med drugim kapelan, peščenka in norveški molič**;
- **losos v Baltskem morju**;

(b) najpozneje od ~~1. januarja 2015: trska, oslič, morski list~~ **1. januarja 2016:**

- **ulov naslednjih vrst v vodah Unije v severnem Atlantskem oceanu:**

Severno morje

- **ribolov trske, vahnje, mola in saja;**
- **ribolov škampa;**
- **ribolov morskega lista in morske plošče;**
- **ribolov osliča;**
- **ribolov severne kozice;**
- **ribolov drugih vrst se dodatno analizira;**
- **ribolov vseh drugih vrst razen lososa v Baltskem morju;**

Severozahodne vode

- **ribolov trske, vahnje, mola in saja;**
- **ribolov škampa;**
- **ribolov morskega lista in morske plošče;**
- **ribolov osliča;**
- **ribolov drugih vrst se dodatno analizira;**

Jugozahodne vode

- **ribolov trske, vahnje, mola in saja;**
- **ribolov škampa;**

Sreda, 6. februar 2013

— ribolov morskega lista in morske plošče;

— ribolov osliča;

— ribolov drugih vrst se dodatno analizira;

(c) najpozneje od 1. januarja 2016: vahnja, mol, krilati romb, morska spaka, morska plošča, leng, saj, polak, rdeči jezik, romb, gladki romb, modri leng, črni morski meč, okroglonosi repak, oranžna sluzoglavka, grenlandska morska plošča, morski menek, rdeči okun in sredozemski pridneni staleži. **1. januarja 2017, ribolov, ki ni zajet v odstavku 1 (a) v vodah Unije in zunaj njih.**

1a. Ko se za ribištvo uvede obveznost iztovarjanja celotnega ulova, se celoten ulov vrst, za katere velja ta obveznost, evidentira in, kadar je ustrezno, odšteje od kvote ribiča, proizvajalca, organizacije ali zadevne skupine skupnega upravljanja, razen za vrste, ki jih je mogoče spustiti nazaj v morje v skladu z odstavkom 1b.

1b. Iz obveznosti iztovarjanja iz odstavka 1 so izključene naslednje vrste:

— vrste, ki se lovijo za uporabo kot živa vaba;

— vrste, za katere dostopni znanstveni podatki kažejo visoko stopnjo preživetja po ulovu, ob upoštevanju narave različnega ribolovnega orodja, ribolovnih praks in okoliščin v ribolovnem območju.

1c. Za poenostavitev in uskladitev izvajanja obveznosti iztovarjanja celotnega ulova ter preprečitev neustreznih motenj ciljnega ribolova in zmanjšanje količine naključnega ulova se v večletnih načrtih iz člena 9 ali posebnih predpisih Unije o izvajanju obveznosti iztovarjanja ali drugih pravnih aktih Unije po potrebi določijo:

(a) seznam neciljnih vrst z nizko naravno številčnostjo, ki se lahko odštejejo od kvote ciljnih vrst tega ribištva, kadar:

— je nacionalna letna kvota za to neciljno vrsto v celoti izkoriščena;

— skupni ulov neciljnih vrst ne presega 3-odstotnega deleža skupnega ulova ciljnih vrst; in

— je stalež neciljne vrste v okviru varnih bioloških meja;

(b) pravila o spodbudah za preprečevanje ulova nedoraslih rib, vključno z višjimi deleži kvot, ki jih je treba odšteti od kvote ribiča v primeru ulova nedoraslih rib.

2. Za staleže rib, za katere velja obveznost iztovarjanja celotnega ulova iz odstavka 1 se določijo najmanjše referenčne velikosti ohranjanja, ki, kadar je potrebno zaradi varovanja neodraslih primerkov, da se ribiče odvrta od namernega ribolova le-teh, odražajo starost in velikost za prvo razmnoževanje in temeljijo na najboljšem razpoložljivem natančnem in sodobnem znanstvenem mnenju. Ulov teh staležev rib, manjših od najmanjše referenčne velikosti ohranjanja, se lahko prodaja le omeji na uporabo, ki ne vključuje prehrane ljudi, kot je ribja moka ali, ribje olje, hrana za hišne živali ali vaba. Zadevne države članice lahko tudi dovolijo, da se tak ulov podari za socialne ali dobrodelne namene.

Sreda, 6. februar 2013

3. **Za staleže, za katere velja obveznost iztovarjanja, lahko države članice uporabijo letno odstopanje do 5 % dovoljenega iztovora, kar ne posega v višje stopnje odstopanja, določene s posebno zakonodajo.** Tržni standardi in tržna pravila za ulov rib, ki presega določene ribolovne možnosti, se **lahko** določijo v skladu s ~~členom 27~~ **členom 39** Uredbe (EU) št. .../2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne... o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva ⁽¹⁾ (*).
4. Države članice zagotovijo, da so ribiška plovila Unije, ki plujejo pod njihovo zastavo, opremljena za zagotavljanje celotne dokumentacije vseh ribolovnih in predelovalnih dejavnosti za namene spremljanja izpolnjevanja obveznosti glede iztovarjanja celotnega ulova. **Pri tem države članice spoštujejo načeli učinkovitosti in sorazmernosti.**
5. Odstavek 1 ne posega v mednarodne obveznosti.
6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 55, ~~da bi določila~~ **ki določajo** ukrepe iz odstavka 1 za namene izpolnjevanja mednarodnih obveznosti Unije. **[Sprememba 119]**

Člen 16

Ribolovne možnosti

1. **Svet pri določanju in dodeljevanju ribolovnih možnosti deluje v skladu s členi 2, 9, 10 in 11, uporablja dolgoročno perspektivo in sledi najboljšim razpoložljivim znanstvenim mnenjem.** Ribolovne možnosti, dodeljene državam članicam, zagotavljajo relativno se razdelijo med države članice tako, da se vsaki državi članici zagotovi relativna stabilnost ribolovnih dejavnosti posamezne države članice za vsak stalež rib ali ribištvo. Pri dodeljevanju novih ribolovnih možnosti se upoštevajo interesi posamezne države članice.

Svet določi ribolovne možnosti, ki so na voljo tretjim državam v vodah Unije, in jih dodeli tem tretjim državam.

Pogoj za dodelitev ribolovnih možnosti državi članici ali tretji državi je njeno izpolnjevanje pravil skupne ribiške politike.

1a. **Pri vsakoletnem odločanju o dodeljevanju kvot Svet v celoti upošteva regije, kjer so lokalne skupnosti še posebno odvisne od ribištva in povezanih dejavnosti, kakor je odločil Svet v Resoluciji z dne 3. novembra 1976 o nekaterih zunanjih vidikih ustanovitve ribolovne cone v Skupnosti, ki bi se z veljavnostjo od 1. januarja 1977 razprostirala na 200 miljah, in zlasti njeno Prilogo VII.**

2. Ribolovne možnosti prilova se lahko rezervirajo v okviru skupnih ribolovnih možnosti.

3. Ribolovne možnosti so skladne z merljivimi cilji **glede ulova**, časovnimi okviri in omejitvami, določenimi v **večletnih načrtih** v skladu s členom 9(2) in členom 11(b), (c) in (h). **Če za stalež rib, ki se uporablja tržno, ni bil sprejet ustrezen večletni načrt, Svet zagotovi, da se do leta 2015 določi celotni dovoljeni ulov, in sicer na ravni, ki bi morala zagotoviti obnovo ribjih staležev najpozneje do leta 2020 nad ravnmi, ki omogočajo največji trajnostni donos in bi morale dovoliti vsem obnovljenim staležem, da se vzdržujejo na teh ravneh.**

3a. **Pri sprejemanju odločitev o določanju ribolovnih možnosti v Svetu so prisotne delegacije Evropskega parlamenta in svetovalnih svetov.**

3b. **Kadar zaradi pomanjkanja podatkov za dane staleže ni mogoče določiti stopenj izkoriščanja, ki so skladne z največjim trajnostnim donosom:**

(i) **se za upravljanje ribištva uporablja previdnostni pristop;**

⁽¹⁾ UL ...

(*) Številka, datum in naslov te uredbe (2011/0194(COD)).

Sreda, 6. februar 2013

(ii) se sprejmejo nadomestni standardi na podlagi metodologij, določenih v točkah 3.1 in 3.2 dela B priloge k Sklepu Komisije 2010/477/EU z dne 1. septembra 2010 o merilih in metodoloških standardih na področju dobrega okoljskega stanja morskih voda ⁽¹⁾, ribolovna umrljivost pa se dodatno zmanjša v skladu s previdnostnim načelom ali stabilizira v primerih, ko obstajajo znaki, da je stanje staležev zadovoljivo;

(iii) Komisija in države članice ocenijo ovire na področju raziskav in pridobivanja znanja ter sprejmejo ukrepe, da omogočijo zagotavljanje dodatnih podatkov o staležih in ekosistemu brez odlašanja.

3c. Vsaka država članica za plovila, ki plovejo pod njeno zastavo, določi metodo dodelitve ribolovnih možnosti, ki so navedeni državi članici dodeljene v skladu s pravom Unije. O tej metodi dodeljevanja obvesti Komisijo.

4. Države članice lahko, potem ko o tem uradno obvestijo Komisijo, izmenjajo vse ali del ribolovnih možnosti, ki so jim bile dodeljene.

4a. Kadar Komisija v skladu z oceno na podlagi člena 19 ali člena 23, meni, da država članica ni sprejela ustreznih ukrepov v skladu s členi 17 do 24, se zaradi tega v naslednjem letu ali letih zmanjšajo ribolovne možnosti, ki jih Unija dodeli tej državi članici, ter prekinejo ali začasno ustavijo izplačila tej državi članici ali se uporabi finančni popravek finančne pomoči Unije v okviru skupne ribiške politike v skladu s členom 50. Taki ukrepi so sorazmerni z naravo, obsegom, trajanjem in ponavljanjem neskladnosti.

4b. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predstavi letno poročilo, v katerem oceni, ali so veljavne ribolovne možnosti učinkovite pri obnavljanju populacij lovljenih vrst in njihovem ohranjanju nad ravnmi, ki lahko zagotavljajo cilj iz člena 2(2). [Spremembe 120, 264, 293 in 301]

Člen 16a

Merila za države članice pri dodeljevanju razpoložljivih ribolovnih možnosti

Države članice pri dodeljevanju razpoložljivih ribolovnih možnosti iz člena 16 uporabijo pregledna in objektivna okoljska in socialna merila, kot je vpliv ribištva na okolje, upoštevanje predpisov v preteklosti in prispevek k lokalnemu gospodarstvu. Uporabljajo se lahko tudi druga merila, na primer zgodovinska raven ulova. Države članice v okviru ribolovnih možnosti, ki so jim dodeljene, zagotovijo spodbude ribiškimi plovilom, ki uporabijo selektivno ribolovno orodje ali ribolovne tehnike z manjšim vplivom na okolje, kot so zmanjšana poraba energije ali škodovanje habitatom. [Sprememba 227]

NASLOV III

REGIONALIZACIJA

POGLAVJE I

VEČLETNI NAČRTI

Člen 17

Ohranitveni ukrepi, sprejeti v skladu z večletnimi načrti

1. Države članice, ki si delijo zadevno ribištvo, so ~~lahko~~ v skladu s postopkom iz tega člena pooblašene, da v večletnem načrtu, sestavljenem v skladu s členi 9, 10 in 11, sprejmejo ukrepe v skladu z navedenim večletnim načrtom, ki določajo ohranitvene ukrepe, ki veljajo za plovila, ki plujejo pod njihovo zastavo, v zvezi s staleži v vodah Unije, za katere so jim bile dodeljene ribolovne možnosti.

⁽¹⁾ UL L 232, 2.9.2010, str. 14.

Sreda, 6. februar 2013

2. Države članice zagotovijo, da so ohranitveni ukrepi, sprejeti v skladu z odstavkom 1:
- (a) skladni s cilji iz členov 2 in 3 *ter z načeli dobrega upravljanja, določenimi v členu 4;*
 - (b) skladni s področjem uporabe in cilji večletnega načrta;
 - (c) *v določenem časovnem okviru* učinkovito izpolnjujejo cilje in merljive cilje, določene v večletnem načrtu, ter
 - (d) so enako strogi kot obstoječi ukrepi iz zakonodaje Unije.

2a. Države članice medsebojno sodelujejo, da bi zagotovile, da se sprejmejo skladni ukrepi za izpolnjevanje ciljev, določenih v večletnih načrtih, ter medsebojno usklajujejo izvajanje teh ukrepov. Kadar je to praktično in ustrezno, države članice v ta namen uporabljajo obstoječe strukture in mehanizme regionalnega institucionalnega sodelovanja, tudi tiste iz konvencij o regionalnih morjih, ki zajemajo ustrezno področje ali ribištvo.

Prizadevanja za usklajevanje med državami članicami, ki imajo skupno ribištvo, so upravičena do financiranja v okviru Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo (ESPR) v skladu z Uredbo (EU) št. .../2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne ...o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ⁽¹⁾ ().*

2b. Države članice se posvetujejo z ustreznimi svetovalnimi sveti, kakor tudi Mednarodnim svetom za raziskovanje morja (ICES) in/ali z Znanstvenim, tehničnim in gospodarskim odborom za ribištvo (STECF), tako da jim pošljejo osnutke ukrepov, ki bodo sprejeti, skupaj z obrazložitvenim memorandumom. O teh osnutkih se istočasno obvestijo tudi Komisijo in tiste druge države članice, ki si delijo ribištvo. Države članice si vsestransko prizadevajo, da v posvetovanje v zgodnji fazi in na pregleden način vključijo druge ustrezne zainteresirane strani zadevnega ribištva, da se tako med pripravo predvidenih ukrepov opredelijo pogledi in predlogi vseh zadevnih strani.

Države članice zagotovijo, da so povzetki osnutkov predlaganih ohranitvenih ukrepov dostopni javnosti.

2c. Države članice ustrezno upoštevajo mnenja ustreznih svetovalnih svetov, ICES in/ali STECF ter, kadar končni ukrepi odstopajo od teh mnenj, zagotovijo podrobno obrazložitev razlogov za odstopanje.

2d. Kadar države članice želijo spremeniti sprejete ukrepe, se uporabljajo tudi odstavki 2 do 2c.

2e. Komisija sprejme smernice, s katerimi opredeli podrobnosti postopka, ki se uporablja pri izvajanju odstavkov 2a, 2b in 2c in tako zagotovi, da so sprejeti ukrepi dosledni, usklajeni na regionalni ravni in skladni z uveljavljenimi večletnimi načrti. Te smernice lahko tudi opredelijo ali določijo upravne okvire, kot so regionalne delovne skupine za ribištvo, da se na praktični ravni organizira sodelovanje med državami članicami, zlasti kar zadeva spodbujanje in podpiranje sprejetja ukrepov s strani vsake države članice.

2f. Države članice s skupnim ribištvom lahko dosežejo soglasje in sodelujejo, da izvajajo skupne ukrepe v okviru večletnih načrtov, sprejetih pred letom 2014, v skladu s postopkom iz člena 25.

2 g. Za ribištvo, ki se v celoti izvaja v vodah pod suverenostjo in jurisdikcijo posamezne države članice, zadevna država članica oblikuje enega ali več odborov za soupravljanje, ki vključuje vse ustrezne zainteresirane strani. Take odbore se zaprosi za mnenje glede ukrepov, ki bodo sprejeti. Če država članica namerava ravnati kakor koli drugače od mnenja, ki ga prejme od takih odborov, objavi oceno, v kateri natančno navede razloge za takšno ravnanje. [Sprememba 121]

⁽¹⁾ UL L ...

(*) Številca, datum in naslov te uredbe (2011/0380(COD)).

Sreda, 6. februar 2013

Člen 18

Uradno obveščanje o ohranitvenih ukrepih držav članic

Države članice, ki sprejmejo ohranitvene ukrepe v skladu s členom 17(1), **te ukrepe objavijo in o teh ukrepih njih** uradno obvestijo Komisijo, druge zainteresirane države članice in ustrezne svetovalne svete. [Sprememba 122]

Člen 19

Ocenjevanje

1. Komisija lahko kadar koli oceni združljivost in učinkovitost ohranitvenih ukrepov, ki jih države članice sprejmejo v skladu s ~~členom 17(1)~~ **členom 17, in v vsakem primeru oceni ta vprašanja in on njih poroča najmanj vsaka tri leta ali kot to zahteva ustrezen večletni načrt. Ta ocena temelji na najboljšem razpoložljivem znanstvenem mnenju.**

Države članice v skladu z Direktivo 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (Inspire) ⁽¹⁾ za pomoč pri njenem izvajanju skupne ribiške politike Komisiji zagotovijo dostop do pripravljenega gradiva in uporabljenih podatkov pri oblikovanju in uvedbi nacionalnih ohranitvenih ukrepov, sprejetih v skladu s členom 17, ter pravice za uporabo tega gradiva in podatkov.

V zvezi z dostopom do informacij o okolju se uporabljajo Direktiva 2003/4/ES ⁽²⁾ ter uredbi (ES) št. 1049/2001 ⁽³⁾ in (ES) št. 1367/2006 ⁽⁴⁾. [Sprememba 123]

1a. Komisija objavi vse ocene, izvedene v skladu s tem členom, in poskrbi, da so te informacije javno dostopne, tako da jih objavi na ustreznih spletnih mestih ali do njih zagotovi neposredno hiperpovezavo. V zvezi z dostopom do informacij o okolju se uporabljata uredbi (ES) št. 1049/2001 in (ES) št. 1367/2006. [Sprememba 124]

Člen 20

Privzeti ohranitveni ukrepi, sprejeti v okviru večletnih načrtov

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da sprejme delegirane akte v skladu s členom 55 za določitev ohranitvenih ukrepov za ribolovna območja, vključena v večletni načrt, če države članice, ki so pooblaščenice za sprejemanje ukrepov v skladu s členom 17, Komisije o teh ukrepih uradno ne obvestijo v ~~treh~~ **roku, predpisanem v večletnem načrtu, ali, če to ni mogoče, v šestih** mesecih od datuma začetka veljavnosti večletnega načrta.

2. ~~Kadar~~ **Kadar** Komisija je v skladu s členom 55 pooblaščenica za sprejemanje delegiranih aktov za določitev ohranitvenih ukrepov za ribolovna območja, vključena v večletni načrt, ~~če:~~ **meni, da:**

- (a) ~~se šteje, da~~ ukrepi države članice na podlagi ocene, izvedene v skladu s členom 19, niso skladni s cilji večletnega načrta, ali
- (b) ~~se šteje, da~~ ukrepi države članice na podlagi ocene, izvedene v skladu s členom 19, ne izpolnjujejo učinkovito ciljev in merljivih ciljev iz večletnih načrtov, ali
- (c) se sprožijo zaščitni ukrepi, določeni v skladu s členom 11(i),

o tem obvesti zadevno državo članico in navede svoje razloge za to.

⁽¹⁾ UL L 108, 25.4.2007, str. 1.

⁽²⁾ Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju (UL L 41, 14.2.2003, str. 26).

⁽³⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL L 264, 25.9.2006, str. 13).

Sreda, 6. februar 2013

2a. V primeru, da Komisija poda mnenje v skladu z odstavkom 2, lahko zadevna država članica v treh mesecih spremeni svoje ukrepe tako, da so združljivi s cilji večletnega načrta in omogočajo izpolnjevanje teh ciljev.

2b. V primeru, da država članica ne spremeni svojih ukrepov v skladu z odstavkom 2a, se na Komisijo prenese pooblastilo, da sprejme delegirane akte v skladu s členom 55, v katerih določi ohranitvene ukrepe za ribištvo, ki je vključeno v večletni načrt.

3. Cilj ohranitvenih ukrepov, ki jih sprejme Komisija, je zagotoviti, da so cilji in merljivi cilji iz večletnega načrta izpolnjeni. Ko Komisija sprejme delegirani akt, ukrepi države članice prenehajo veljati.

3a. Komisija se pred sprejetjem delegiranih aktov iz tega člena posvetuje z ustreznimi svetovalnimi sveti, kakor tudi ICES in/ali STECF o osnutku ukrepov, ki bodo sprejeti, skupaj z obrazložitvenim memorandumom. [Sprememba 125]

POGLAVJE II TEHNIČNI UKREPI

Člen 21 Tehnični ukrepi

1. Države članice so lahko pooblašene, da v okviru tehničnih ukrepov, določenem v skladu s členom 14, sprejmejo ukrepe v skladu z navedenim okvirom, ki določajo tehnične ukrepe, ki veljajo za plovila, ki plujejo pod njihovo zastavo, v zvezi s staleži v njihovih vodah Unije, za katere so jim bile dodeljene ribolovne možnosti. Države članice zagotovijo, da so tehnični ukrepi:

- (a) skladni s cilji iz členov 2 in 3;
- (b) skladni s cilji v okviru ukrepov, sprejetih v skladu s členom 14;
- (c) učinkovito izpolnjujejo cilje v okviru ukrepov, sprejetih v skladu s členom 14, ter
- (d) so enako strogi kot obstoječi ukrepi iz zakonodaje Unije **in niso v nasprotju z njimi**.

1a. Države članice medsebojno sodelujejo, da bi zagotovile, da se sprejmejo skladni ukrepi za izpolnjevanje ciljev, določenih v okvirih za tehnične ukrepe, ter medsebojno usklajujejo izvajanje teh ukrepov. Kadar je to praktično in ustrezno, države članice v ta namen uporabljajo obstoječe strukture in mehanizme regionalnega institucionalnega sodelovanja, tudi tiste, iz konvencij o regionalnih morjih, ki zajemajo ustrezno področje ali ribištvo.

1b. Države članice se posvetujejo z ustreznimi svetovalnimi sveti, kakor tudi ICES in/ali STECF o osnutku ukrepov, ki bodo sprejeti, skupaj z obrazložitvenim memorandumom. O teh osnutkih se istočasno obvesti tudi Komisijo in tiste druge države članice, ki si delijo ribištvo. Države članice si vsestransko prizadevajo, da v posvetovanje v zgodnji fazi in na pregleden način vključijo druge ustrezne zainteresirane strani zadevnega ribištva, da se tako med pripravo predvidenih ukrepov opredelijo pogledi in predlogi vseh zadevnih strani.

1c. Države članice ustrezno upoštevajo mnenja ustreznih svetovalnih svetov, ICES in/ali STECF ter, kadar končni ukrepi odstopajo od teh mnenj, pripravijo podrobno obrazložitev razlogov za odstopanje.

1d. Kadar države članice želijo spremeniti sprejete ukrepe, se uporabljajo tudi odstavki 1a, 1b in 1c.

Sreda, 6. februar 2013

1e. Komisija sprejme smernice, s katerimi opredeli podrobnosti postopka, ki se uporablja pri izvajanju odstavkov 1a, 1b in 1c in tako zagotovi, da so sprejeti ukrepi dosledni, usklajeni na regionalni ravni in skladni z uveljavljenim okvirom tehničnih ukrepov. Te smernice lahko tudi opredelijo ali določijo upravne okvire, kot so regionalne delovne skupine za ribištvo, da se na praktični ravni organizira sodelovanje med državami članicami, zlasti kar zadeva spodbujanje in podpiranje sprejetja ukrepov s strani vsake države članice. [Sprememba 126]

Člen 22

Uradno obveščanje o tehničnih ukrepih držav članic

Države članice, ki sprejmejo tehnične ukrepe v skladu s členom 21, **te ukrepe objavijo in o teh ukrepih njih** uradno obvestijo Komisijo, druge zainteresirane države članice in ustrezne svetovalne svete. [Sprememba 127]

Člen 23

Ocenjevanje

1. Komisija lahko kadar koli oceni združljivost in učinkovitost tehničnih ukrepov, ki jih države članice sprejmejo v skladu s členom 21 **in v vsakem primeru oceni ta vprašanja in o njih poroča najmanj vsaka tri leta ali kot to zahteva ustrezní okvir tehničnih ukrepov.**

1a. Države članice v skladu z Direktivo 2007/2/ES za pomoč pri njenem izvajanju skupne ribiške politike Komisiji zagotovijo dostop do pripravljenega gradiva in uporabljenih podatkov pri oblikovanju in uvedbi tehničnih ukrepov v skladu s členom 21 in pravice za uporabo tega gradiva in podatkov.

V zvezi z dostopom do informacij o okolju se uporabljajo Direktiva 2003/4/ES ter uredbi (ES) št. 1049/2001 in (ES) št. 1367/2006. [Sprememba 128]

1b. Komisija objavi vse ocene, izvedene v skladu s tem členom, in poskrbi, da so te informacije javno dostopne, tako da jih objavi na ustreznih spletnih mestih ali do njih zagotovi neposredno hiperpovezavo. V zvezi z dostopom do informacij o okolju se uporabljata uredbi (ES) št. 1049/2001 in (ES) št. 1367/2006. [Sprememba 129]

Člen 24

Privzeti ukrepi, sprejeti na podlagi okvira tehničnih ukrepov

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da sprejme delegirane akte v skladu s členom 55 za določitev tehničnih ukrepov, vključene v okvir tehničnih ukrepov, če države članice, ki so pooblaščene za sprejemanje ukrepov v skladu s členom 21, Komisije o teh ukrepih uradno ne obvestijo v ~~treh~~ **roku, določenem v okviru tehničnih ukrepov, ali, če to ni mogoče, v šestih** mesecih od datuma začetka veljavnosti okvira tehničnih ukrepov.

2. ~~Kadar~~ Komisija je v skladu s členom 55 pooblaščena za sprejemanje delegiranih aktov, da bi določila tehnične ukrepe, ~~če se šteje, meni,~~ da ukrepi države članice ~~na podlagi ocene, izvedene v skladu s členom 23:~~

(a) niso skladni s cilji iz okvira tehničnih ukrepov, ali

(b) ne izpolnjujejo učinkovito ciljev iz okvira tehničnih ukrepov,

o tem obvesti zadevno državo članico in navede svoje razloge za to.

2a. V primeru, da Komisija poda mnenje v skladu z odstavkom 2, lahko zadevna država članica v treh mesecih spremeni svoje ukrepe tako, da so združljivi s cilji okvira tehničnih ukrepov in omogočajo izpolnjevanje teh ciljev.

2b. V primeru, da država članica ne spremeni svojih ukrepov v skladu z odstavkom 2a, se na Komisijo prenese pooblastilo, da sprejme delegirane akte v skladu s členom 55, v katerih določi tehnične ukrepe iz okvira tehničnih ukrepov.

Sreda, 6. februar 2013

3. Cilj tehničnih ukrepov, ki jih sprejme Komisija, je zagotoviti, da so cilji iz okvira tehničnih ukrepov izpolnjeni. Ko Komisija sprejme delegirani akt, ukrepi države članice prenehajo veljati.

3a. Komisija se pred sprejetjem delegiranih aktov iz tega člena posvetuje z ustreznimi svetovalnimi sveti, kakor tudi ICES in STECF o osnutku ukrepov, ki bodo sprejeti, skupaj z obrazložitvenim memorandumom. [Sprememba 130]

NASLOV IV NACIONALNI UKREPI

Člen 25

Ukrepi držav članic, ki se uporabljajo le za ribiška plovila, ki plujejo pod njihovo zastavo

1. Država članica lahko sprejme ukrepe za ohranitev staležev rib v vodah Unije, če se ti ukrepi:
 - (a) uporabljajo le za ribiška vsa plovila, ki plujejo pod zastavo zadevne države članice, ali v primeru ribolovnih dejavnosti, ki jih ne opravlja ribiško plovilo, za osebe s stalnim prebivališčem na ozemlju, katerih dejavnosti so povezane s staleži v njihovih vodah, za katere so jim bile dodeljene ribolovne možnosti; [Sprememba 131]
 - (b) so skladni s cilji iz členov 2 in 3 ter
 - (c) so enako strogi kot ukrepi iz obstoječe zakonodaje Unije.

1a. Država članica zaradi nadzora seznanjena druge zadevne države članice o določbah, sprejetih v skladu z odstavkom 1. [Sprememba 132]

1b. Države članice poskrbijo, da so informacije o ukrepih, sprejetih v skladu s tem členom, javno dostopne. [Sprememba 133]

Člen 26

Ukrepi držav članic znotraj cone 12 navtičnih milj

1. Država članica lahko sprejme nediskriminatorne ukrepe za ohranjanje in upravljanje staležev rib ter zmanjšanje vpliva ribolova na ohranjanje **doseganje ciljev v zvezi z drugimi živimi vodnimi viri in za vzdrževanje ali izboljšanje ohranjenosti** morskega ekosistema znotraj 12 navtičnih milj od njenih temeljnih črt, če Unija ne sprejme ohranitvenih ukrepov in ukrepov upravljanja posebej za to območje **ali ukrepov, ki bi bili posebej namenjeni reševanju težav, ki jih je opredelila zadevna država članica.** Ukrepi držav članic so v skladu s cilji iz členov 2 in 3 ter so enako strogi kot ukrepi iz obstoječe zakonodaje Unije. [Sprememba 134]
2. Kadar je verjetno, da bodo ohranitveni ukrepi in ukrepi upravljanja, ki bi jih sprejela država članica, vplivali na ribiška plovila druge države članice, se ti ukrepi sprejmejo le potem, ko se o njih ~~posveti s~~ **obvesti** Komisijo, ~~zadevnimi državami članicami zadevne države članice in svetovalnimi sveti o osnutku ukrepov, h katerim~~ **svetovalne svete obvesti, obvestilu pa je priložen obrazložitveni memorandum, ki izkazuje tudi, da ti ukrepi niso diskriminatorni.** [Sprememba 135]
- 2a. **Države članice poskrbijo, da so informacije o ukrepih, sprejetih v skladu s tem členom, javno dostopne. [Sprememba 136]**

DEL IV DOSTOP DO VIROV

Člen 27

Vzpostavitev sistemov prenosljivih ribolovnih koncesij

1. Vsaka država članica najpozneje do 31. decembra 2013 vzpostavi sistem prenosljivih ribolovnih koncesij za

Sreda, 6. februar 2013

- (a) vsa ribiška plovila skupne dolžine 12 metrov ali več in
 - (b) vsa ribiška plovila skupne dolžine manj kot 12 metrov, ki lovijo z vlečnim orodjem.
2. Države članice lahko sistem prenosljivih ribolovnih koncesij uporabljajo tudi za ribiška plovila skupne dolžine manj kot 12 metrov, ki namesto vlečnega orodja uporabljajo druge vrste orodij, in o tem obvestijo Komisijo.

Člen 28

Dodelitev prenosljivih ribolovnih koncesij

1. Prenosljiva ribolovna koncesija določa pravico do uporabe posameznih ribolovnih možnosti, dodeljenih v skladu s členom 29(1).
2. Na podlagi preglednih meril vsaka država članica dodeli prenosljive ribolovne koncesije za posamezni stalež ali skupino staležev, kateri se ribolovne možnosti dodelijo v skladu s členom 16, pri čemer so izključene ribolovne možnosti, pridobljene v okviru sporazumov o trajnostnem ribolovu.
3. Države članice pri dodelitvi prenosljivih ribolovnih koncesij, ki se nanašajo na mešani ribolov, upoštevajo sestavo verjetnega ulova plovil, ki izvajajo tak ribolov.
4. Država članica lahko prenosljive ribolovne koncesije dodeli lastniku ribiškega plovila, ki pluje pod zastavo zadevne države članice, ali pravni ali fizični osebi za namene uporabe na takem plovilu. Prenosljive ribolovne koncesije se lahko združijo za skupno upravljanje s strani pravnih ali fizičnih oseb ali priznanih organizacij proizvajalcev. Države članice lahko na podlagi preglednih in objektivnih meril omejijo upravičenost do prejemanja prenosljivih ribolovnih koncesij.
5. Države članice lahko obdobje veljavnosti prenosljivih ribolovnih koncesij za namene ponovne dodelitve koncesij omejijo na najmanj 15 let. Če države članice obdobja veljavnosti prenosljivih ribolovnih koncesij ne omejijo, lahko koncesije prekličejo z obvestilom najmanj 15 let vnaprej.
6. Če se ugotovi hujša kršitev, ki jo zagreši imetnik koncesije, lahko države članice prenosljive ribolovne koncesije prekličejo z obvestilom v krajšem obdobju. Takšni preklici so v celoti skladni s skupno ribiško politiko, načelom sorazmernosti in začnejo po potrebi takoj veljati.
7. Ne glede na odstavka 5 in 6 lahko države članice prekličejo prenosljive ribolovne koncesije, ki se na ribškem plovilu ne uporabljajo tri zaporedna leta.

Člen 29

Dodelitev posameznih ribolovnih možnosti

1. Države članice dodelijo posamezne ribolovne možnosti imetnikom prenosljivih ribolovnih koncesij iz člena 28 na podlagi ribolovnih možnosti, dodeljenih državam članicam ali določenih v načrtih upravljanja, ki jih sprejmejo države članice v skladu s členom 19 Uredbe (ES) št. 1967/2006.
2. Države članice določijo ribolovne možnosti, ki jih je mogoče na podlagi najboljšega razpoložljivega znanstvenega mnenja dodeliti ribiškim plovilom, ki plujejo pod njihovo zastavo, za vrste, za katere Svet ribolovnih možnosti še ni določil.
3. Ribiška plovila izvajajo ribolovne dejavnosti le, kadar imajo na voljo dovolj posameznih ribolovnih možnosti, ki zajamejo ves njihov morebitni ulov.
4. Države članice lahko pridržijo do 5 % ribolovnih možnosti. Poleg tega določijo cilje in pregledna merila za dodelitev pridržanih ribolovnih možnosti. Te ribolovne možnosti se lahko dodelijo le upravičenim imetnikom prenosljivih ribolovnih koncesij, kot je določeno v členu 28(4).
5. Pri dodelitvi prenosljivih ribolovnih koncesij v skladu s členom 28 in pri dodelitvi ribolovnih možnosti v skladu z odstavkom 1 tega člena lahko država članica v okviru ribolovnih možnosti, dodeljenih tej državi članici, zagotovi spodbude za ribiška plovila, ki uporabljajo selektivno ribolovno orodje, s katerim se odpravlja naključni prilov.

Sreda, 6. februar 2013

6. Države članice lahko določijo pristojbine za uporabo posameznih ribolovnih možnosti, da se prispeva k stroškom, povezanim z upravljanjem ribištva.

~~Člen 30~~

Register prenosljivih ribolovnih koncesij in posameznih ribolovnih možnosti

Države članice oblikujejo in vodijo register prenosljivih ribolovnih koncesij in posameznih ribolovnih možnosti.

~~Člen 31~~

Prenos prenosljivih ribolovnih koncesij

1. Prenosljive ribolovne koncesije se lahko znotraj države članice v celoti ali delno prenesejo med upravičenimi imetniki koncesij.

2. Država članica lahko dovoli prenos prenosljivih ribolovnih koncesij v druge države članice ali iz njih.

3. Države članice lahko urejajo prenosljive ribolovne koncesije z določitvijo pogojev za njihov prenos na podlagi preglednih in objektivnih meril.

~~Člen 32~~

Zakup posameznih ribolovnih možnosti

1. Posamezne ribolovne možnosti je mogoče znotraj države članice v celoti ali delno zakupiti.

2. Država članica lahko dovoli, da se posamezne ribolovne možnosti zakupijo od drugih držav članic ali da jih druge države članice zakupijo od nje.

~~Člen 33~~

Dodelitev ribolovnih možnosti, za katere sistem prenosljivih ribolovnih koncesij ne velja

1. Vsaka država članica določi, kako se ribolovne možnosti, ki so ji dodeljene v skladu s členom 16 in za katere sistem prenosljivih ribolovnih koncesij ne velja, lahko dodelijo plovilom, ki plujejo pod njeno zastavo. O metodi dodelitve obvesti Komisijo. [Spremema 137]

DEL V

UPRAVLJANJE RIBOLOVNE ZMOGLJIVOSTI

Člen 34

Prilagoditev ribolovne zmogljivosti

1. Države članice, **kadar je potrebno**, vzpostavijo ukrepe, da prilagodijo ribolovno zmogljivost svojega ladjevja ~~za doseganje učinkovitega cilju vzpostavitve stabilnega in trajnega~~ ravnovesja med **njihovo** ribolovno zmogljivostjo in njihovimi ribolovnimi možnostmi **v skladu s splošnimi cilji, določenimi v členu 2**.

1a. **Da dosežejo cilj iz odstavka 1, države članice vsako leto do 30. maja opravijo oceno zmogljivosti in posredujejo rezultate Komisiji. Ocena zmogljivosti zajema analizo celotne zmogljivosti ladjevja na ribištvo in segmenta ladjevja v času ocene ter njegov učinek na staleže in širši morski ekosistem. Ocena zmogljivosti zajema tudi analizo dolgoročne donosnosti ladjevja. Da se zagotovi skupen pristop do takšnih ocenjevanj v vseh državah članicah, se ocene izvedejo v skladu s smernicami Komisije za boljšo analizo ravnotežja med zmogljivostjo ladjevja in ribolovnimi možnostmi, upoštevajo pa tudi donosnost ladjevja. Te ocene se da na voljo javnosti.**

Sreda, 6. februar 2013

1b. Če je iz ocene razvidno, da obstaja razlika med ribolovno zmogljivostjo in ribolovnimi možnostmi države članice, država članica v enem letu po tej oceni sprejme podroben program, ki vključuje zavezujoč časovni raspored, za določitev potrebne prilagoditve ribolovne zmogljivosti svojega ladjevja v smislu števila in značilnosti plovil, ki je potrebna za doseg stabilnega in dolgotrajnega ravnovesja med njeno ribolovno zmogljivostjo in ribolovnimi možnostmi. Ta program posreduje Evropskemu parlamentu, Komisiji in drugim državam članicam.

1c. Če takšna ocena ni pripravljena, če se od države članice zahteva zmanjšanje zmogljivosti, pa tega ne stori, ali če država članica ne izvrši takšnega programa, to privede do prekinitve finančne pomoči Unije tej državi članici okviru skupne ribiške politike.

V skrajnem primeru, če kateri od korakov iz prvega pododstavka zamuja za dve leti ali več, lahko Komisija prekine ribolovne možnosti zadevnih delov ladjevja.

2. Dovoljen ni noben izstop iz ladjevja, ki se krije z državno pomočjo v okviru Evropskega sklada za ribištvo za programsko obdobje 2007–2013, razen v primeru predhodnega umika dovoljenja za gospodarski ribolov in dovoljenj za ribolov.

3. Ribolovna zmogljivost, ki ustreza ribiškim plovilom, umaknjenim z državno pomočjo, se ne nadomesti.

4. Države članice zagotovijo, da ribolovna zmogljivost njihovega ladjevja od 1. januarja 2013 nikoli ne presega zgornjih meja ribolovne zmogljivosti, določenih v skladu s členom 35.

4a. Za pridobitev dovoljenja za gospodarski ribolov ali dovoljenja za ribolov plovila Unije potrebujejo veljavno spričevalo motorja, izdano v skladu z Uredbo (ES) št. 1224/2009. [Spremembi 138 in 241]

Člen 34a

Shema vstopa/izstopa

Države članice upravljajo vstopanje v svoja ladjevja in izstopanje iz njih tako, da vstop nove zmogljivosti v ladjevje brez državne pomoči nadomesti predhodni umik brez državne pomoči najmanj istega obsega zmogljivosti. [Sprememba 140]

Člen 35

Upravljanje ribolovne zmogljivosti

1. Za ladjevje vsake države članice **strogo** veljajo zgornje meje ribolovne zmogljivosti, določene v Prilogi II.

2. Države članice lahko od Komisije zahtevajo, da ribiška plovila, za katera velja sistem prenosljivih ribolovnih koncesij, vzpostavljen v skladu s členom 27, izključi iz zgornjih mej ribolovne zmogljivosti iz odstavka 1. V tem primeru se zgornje meje ribolovne zmogljivosti ponovno izračunajo, pri čemer se upoštevajo ribiška plovila, za katera sistem prenosljivih ribolovnih koncesij ne velja. **Do 31. decembra ... (*) Komisija predloži Evropskemu parlamentu in Svetu spremembo Priloge II te uredbe in Uredbe (EGS) št. 2930/86, da opredeli ribolovne zmogljivosti kar zadeva vsak merljivi parameter plovila, ki lahko vpliva na njegovo zmogljivost za ulov rib.**

Ta nova opredelitev upošteva družbena in gospodarska merila, pa tudi prizadevanja pri nadzoru, ki jih izvajajo države članice. V takem predlogu se zmogljivost ladjevja vsake države članice razčleni glede po segmentih, vključno s posebno razčlenitvijo za plovila, ki delujejo v najbolj oddaljenih regijah, in za plovila, ki delujejo izključno zunaj voda Unije.

3. Komisija je v skladu s členom 55 pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov v zvezi s ponovnim izračunom zgornjih meja ribolovne zmogljivosti ladjevja iz odstavkov 1 in 2. [Sprememba 140]

(*) Letnica leta po začetku veljavnosti te uredbe.

Sreda, 6. februar 2013

Člen 36

Registri ribiškega ladjevja

1. Države članice beležijo podatke o **lastništvu**, značilnostih **plovil** in **orodja ter o** dejavnosti ribiških plovil Unije, ki plujejo pod njihovo zastavo, pri čemer so ti podatki nujni za upravljanje ukrepov iz te uredbe. **Države članice te podatke objavljajo in pri tem zagotovijo ustrezno varstvo osebnih podatkov.**
2. Države članice ~~dajo~~ Komisiji ~~na voljo~~ **predložijo** podatke iz odstavka 1.
3. Komisija ustvari register ribiškega ladjevja Unije, ki vsebuje podatke, prejete v skladu z odstavkom 2.
4. Podatki iz registra ribiškega ladjevja Unije so na voljo vsem državam članicam **in Evropskemu parlamentu**. Komisija je v skladu s členom 55 pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov v zvezi z opredelitvijo podatkov iz odstavka 1.
5. Komisija ~~določa~~ **sprejme izvedbene akte, s katerimi določi** tehnične operativne zahteve glede načinov posredovanja podatkov iz odstavkov 2, 3 in 4. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom preverjanja iz člena 56(2). **[Sprememba 141]**

DEL VI

ZNANSTVENA PODLAGA ZA UPRAVLJANJE RIBIŠTVA

Člen 37

Zahteve glede podatkov za upravljanje ribištva

1. **Ohranjanje, upravljanje in trajnostno izkoriščanje morskih bioloških virov mora temeljiti na najboljših razpoložljivih informacijah.** Države članice **v ta namen** zbirajo biološke, tehnične, okoljske in socialno-ekonomske podatke, ki so potrebni za upravljanje ribištva na podlagi ekosistema, jih upravljajo in jih dajo na voljo končnim uporabnikom znanstvenih podatkov, vključno z organi, ki jih imenuje Komisija. **Unija prek Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo zagotovi finančni prispevek, ki zadostuje za financiranje pridobivanja teh podatkov.** Ti podatki omogočajo zlasti oceno: **[Sprememba 142]**
 - (a) **trenutnega** stanja izkoriščenih morskih bioloških virov; **[Sprememba 143]**
 - (b) ravni ribolova, **z jasnim razlikovanjem med industrijskim in neindustrijskim ribolovom**, in vpliva, ki ga imajo ribolovne dejavnosti na morske biološke vire in morski ekosistem, ter **[Sprememba 224]**
 - (c) **trenutne** socialno-ekonomske uspešnosti sektorjev ribištva, ribogojstva in predelave v vodah Unije in zunaj njenih voda. **[Sprememba 144]**
2. Države članice:
 - (a) zagotovijo, da so zbrani podatki točni ~~in~~, zanesljivi **in popolni ter da se v vseh državah članicah zbirajo pravočasno in na harmoniziran način**; **[Sprememba 145]**
 - (aa) **pri zbiranju podatkov zagotovijo, da se pri znanstvenih podatkih in metodologijah upoštevajo dejavniki, kot sta zakisljevanje in temperature morja, in tako poskrbijo, da se podatki vse leto zbirajo iz različnih regij**; **[Sprememba 146]**
 - (b) ~~preprečijo~~ **vzpostavijo mehanizme usklajevanja, da se prepreči** podvajanje zbiranja podatkov za različne namene; **[Sprememba 147]**

Sreda, 6. februar 2013

- (c) zagotovijo varno shranjevanje zbranih podatkov ter ~~po potrebi njihovo javno dostopnost, razen v izjemnih okoliščinah, ko sta potrebna~~ ustrezno varstvo in zaupnost ~~zbranih podatkov, ki sta odvisna od razlogov, ki se navedejo za take omejitve;~~ [Sprememba 148]
- (d) zagotovijo, da ima Komisija ali organi, ki jih imenuje, dostop do **vseh** nacionalnih zbirk podatkov in sistemov, ki se uporabljajo za obdelavo zbranih podatkov za namene preverjanja obstoja in kakovosti podatkov; [Sprememba 149]
- (da) dajo zainteresiranim stranem na voljo ustrezne podatke in zadevne metodologije, s katerimi so pridobljeni, obenem pa upoštevajo vse dodatne podatke, ki jih take strani morda zagotovijo.** [Sprememba 150]

2a. Države članice Komisiji vsako leto predložijo zbirno poročilo, v katerem so navedena ribištva, za katera je potrebno zbiranje podatkov, in pri tem za vsak primer in za vsako kategorijo navedejo, ali je bila zahteva izpolnjena. Zbirno poročilo je javno dostopno. [Sprememba 151]

3. Države članice zagotovijo nacionalno usklajevanje zbiranja in upravljanja znanstvenih podatkov za upravljanje ribištva, **vključno s socialno-ekonomskimi podatki**. V ta namen države članice imenujejo nacionalnega dopisnika in organizirajo letne nacionalne usklajevalne sestanke. **Evropski parlament in Komisija je sta** obveščena o nacionalnih usklajevanih dejavnostih in povabljeni na usklajevalne sestanke. [Sprememba 152]

4. Države članice **v tesnem sodelovanju s Komisijo** uskladijo svoje dejavnosti zbiranja podatkov z drugimi državami članicami v isti regiji in si prizadevajo za uskladitev svojih ukrepov s tretjimi državami s suverenostjo ali jurisdikcijo nad vodami v isti regiji. [Sprememba 153]

5. Od leta 2014 se podatki zbirajo, upravljajo in uporabljajo v okviru večletnega programa. Večletni program vključuje cilje glede natančnosti podatkov, ki se zbirajo, in določa ravni združevanja za zbiranje, upravljanje in uporabo teh podatkov.

6. Komisija je v skladu s členom 55 pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov, da bi za večletne programe iz odstavka 5 določila cilje glede natančnosti podatkov, ki se zbirajo, in določila ravni združevanja za zbiranje, upravljanje in uporabo teh podatkov **ter zagotovila usklajevanje zbiranja podatkov in njihove predstavitve med državami članicami.** [Sprememba 154]

7. Komisija določi tehnične operativne zahteve glede načinov posredovanja zbranih podatkov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom preverjanja iz člena 56.

7a. Če država članica ne spoštuje zahtev glede zbiranja podatkov, se ji ukine javna pomoč, nato pa Komisija naloži še druge sankcije. [Sprememba 155]

Člen 37a

Posvetovanje z znanstvenimi organi

Komisija se v rednih časovnih presledkih posvetuje z ustreznimi znanstvenimi organi o zadevah s področja ohranjanja in upravljanja ribolovnih virov, ki vključujejo biološke, gospodarske, okoljske, družbene in tehnične vidike, pri tem pa upošteva dobro upravljanje javnih sredstev s ciljem preprečevanja podvajanja dela različnih znanstvenih organov. [Sprememba 156]

Člen 38

Raziskovalni programi

1. Države članice sprejmejo nacionalne programe za zbiranje znanstvenih podatkov, raziskave in inovacije na področju ribištva **in ribogojstva**. Dejavnosti zbiranja podatkov o ribištvu ter raziskovalne in inovacijske dejavnosti usklajujejo z drugimi državami članicami ~~in okviru~~ **v tesnem sodelovanju s Komisijo ter v kontekstu okvirov** za raziskave in inovacije Unije, **po potrebi pa so v to vključeni ustrezni svetovalni sveti. Unija prek razpoložljivih sredstev na področju raziskav in ribištva zagotovi ustrezno financiranje teh programov.** [Spremembi 157 in 285]

Sreda, 6. februar 2013

2. Države članice **ob sodelovanju ustreznih znanstvenih zainteresiranih strani** zagotovijo razpoložljivost ustreznih sposobnosti in človeških virov, ki bodo vključeni v postopek znanstvenega svetovanja. [Sprememba 158]

2a. Države članice posredujejo Komisiji letna poročila o napredku pri izvajanju nacionalnih programov za zbiranje znanstvenih podatkov, raziskave in inovacije na področju ribištva. [Sprememba 159]

2b. Ugotovitve raziskovalnih programov so dostopne celotni evropski znanstveni skupnosti. [Sprememba 160]

DEL VII

ZUNANJA POLITIKA

NASLOV I

MEDNARODNE ORGANIZACIJE ZA RIBIŠTVO

Člen 39

Cilji

1. Unija v skladu z mednarodnimi obveznostmi in cilji politike ter v skladu s cilji , z namenom zagotavljanja trajnostnega izkoriščanja in upravljanja morskih bioloških virov, spodbuja učinkovito izvajanje mednarodnih instrumentov in predpisov s področja ribištva, sodeluje pri dejavnostih mednarodnih organizacij za ribištvo, vključno z regionalnimi organizacijami za upravljanje ribištva, in podpira te dejavnosti. Pri tem Unija deluje v skladu z mednarodnimi zavezami, obveznostmi in cilji politike ter na način, ki je skladen s cilji iz členov 2 in 3 in 4 te uredbe in iz drugih politik Unije.

2. Stališča Unije glede mednarodnih organizacij za ribištvo in regionalnih organizacij za upravljanje ribištva temeljijo na najboljšem razpoložljivem znanstvenem mnenju za zagotovitev, da se ribolovni viri ohranijo ali obnovijo nad ravnmi, ki omogočajo največji trajnostni donos. Unija zlasti:

- (a) dejavno podpira razvoj najboljših razpoložljivih znanstvenih spoznanj, ga spodbuja in k njemu prispeva;
- (b) spodbuja ukrepe za zagotavljanje ohranjanja ribolovnih virov, ki so skladni s cilji iz člena 2, zlasti z odstavkom 2, in člena 4;
- (c) spodbuja tudi vzpostavitev in okrepitev odborov o skladnosti regionalnih organizacij za upravljanje ribištva, redne neodvisne preglede uspešnosti in ustrezne ukrepe za izboljšanje, tudi odvračilne in učinkovite kazni, katere je treba uporabljati na pregleden in nediskriminatoren način;
- (d) izboljšuje politično skladnost pobud Unije, pri čemer posebno pozornost namenja okoljskim, razvojnim in trgovinskim dejavnostim;
- (e) v vseh mednarodnih sferah spodbuja in podpira potrebne ukrepe za izkoreninjenje nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova ter za ta namen zagotavlja, da na trg Unije ne pridejo ribiški proizvodi, ki so rezultat nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova, in s tem prispeva k trajnostnim ribiškim dejavnostim, ki so gospodarsko uspešne in spodbujajo zaposlovanje v Uniji;
- (f) spodbuja in aktivno sodeluje pri skupnih mednarodnih prizadevanjih za boj proti pomorskemu piratstvu z namenom zagotavljanja varnost človeških življenj in preprečevanja motenj za pomorske ribolovne dejavnosti;
- (g) spodbuja učinkovito izvajanje mednarodnih instrumentov in predpisov s področja ribištva;
- (h) zagotavlja, da ribiške dejavnosti zunaj voda Unije temeljijo na enakih načelih in standardih, kot so tisti, ki veljajo v vodah Unije, ter obenem spodbuja regionalne organizacije za upravljanje ribištva, da uporabljajo enake načela in standarde, kot so tisti, ki se uporabljajo v vodah Unije.

Sreda, 6. februar 2013

2a. **Unija aktivno podpira razvoj pravičnih in preglednih mehanizmov za dodeljevanje ribolovnih možnosti.**

3. ~~Unija v okviru regionalnih organizacij za upravljanje ribištva in mednarodnih organizacij dejavno prispeva k razvoju znanstvenih spoznanj in mnenj ter ga podpira. [Sprememba 161]~~

3a. **Unija spodbuja sodelovanje med regionalnimi organizacijami za upravljanje ribištva za uskladitev, harmonizacijo in razširitev okvira za večstransko ukrepanje ter podpira razvoj znanstvenega znanja in posvetovanja v regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva in mednarodnih organizacijah in spoštuje priporočila, ki so plod takega sodelovanja. [Sprememba 162]**

Člen 40

Skladnost z mednarodnimi določbami

Unija **ob pomoči Evropske agencije za nadzor ribištva** sodeluje s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami za ribištvo, vključno z regionalnimi organizacijami za upravljanje ribištva, z namenom povečanja skladnosti z ukrepi, **zlasti za boj proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu**, ki jih sprejmejo te mednarodne organizacije, **da se zagotovi njihovo dosledno spoštovanje.**

Države članice zagotovijo, da njihovi subjekti upoštevajo ukrepe iz prvega odstavka. [Sprememba 163]

NASLOV II

SPORAZUMI O TRAJNOSTNEM RIBOLOVU

Člen 41

Načela in cilji sporazumov o trajnostnem ribolovu

1. S sporazumi o trajnostnem ribolovu s tretjimi državami se vzpostavi pravni, ekonomski in okoljski okvir upravljanja za ribolovne dejavnosti, ki jih ribiška plovila Unije izvajajo v vodah tretjih držav, **v skladu z ustreznimi ukrepi, ki jih sprejmejo mednarodne organizacije, tudi regionalne organizacije za upravljanje ribištva. Takšni okviri lahko vključujejo:**

(a) **razvijanje in podpiranje potrebnih znanstvenih in raziskovalnih institucij;**

(b) **zmogljivosti za spremljanje, nadzor in pregledovanje; ter**

(c) **druge elemente krepitev zmogljivosti povezane z razvojem trajnostne ribiške politike tretje države.**

Ti sporazumi vključujejo tudi določbe za zagotovitev, da ribolovne dejavnosti potekajo v pogojih pravne varnosti. [Sprememba 164]

1a. **Za zagotovitev trajnostnega izkoriščanja živih morskih virov se Unija ravna po načelu, da s tretjimi državami sklepa sporazume o trajnostnem ribolovu, ki so v vzajemno korist obeh strank in prispevajo k nadaljevanju dejavnosti ladjevja Unije s pridobitvijo deleža presežka tretje države, ki ustreza interesom ladjevja Unije. [Sprememba 165]**

2. Ribiška plovila Unije lovijo le presežek dovoljenega ulova, ki ga določi tretja država v skladu s členom 62(2) Unclous **na jasen in pregleden način** ter na podlagi najboljšega razpoložljivega znanstvenega mnenja in izmenjave ustreznih informacij med Unijo in zadevno tretjo državo o celotnem ribolovnem naporu **vseh ladjevij** za zadevne staleže, da se zagotovi, da ribolovni viri ostanejo nad ravnmi, ki omogočajo največji trajnostni donos. **[Sprememba 166]**

2a. **Sporazumi o trajnostnem ribolovu in sporazumi o vzajemnem dostopu vključujejo:**

(a) **zahtevo po skladnosti z načelom omejitve dostopa do virov, za katere je znanstveno dokazano, da so presežni za obalno državo, v skladu z določbami Unclous;**

Sreda, 6. februar 2013

- (b) klavzulo o prepovedi določanja pogojev za različna ladjevja v teh vodah, ki so ugodnejši od pogojev za gospodarske subjekte Unije, med drugim glede ohranjanja, razvoja in upravljanja virov ali glede finančnih sporazumov, pristojbin in drugih pravic, povezanih z izdajanjem dovoljenj za ribolov;
- (c) klavzulo o pogojenosti, ki sporazum pogojuje s spoštovanjem človekovih pravic v skladu z mednarodnimi sporazumi o človekovih pravicah; ter
- (d) klavzulo o izključnosti. [Sprememba 167]
- 2b. Sporazumi o trajnostnem ribolovu in sporazumi o vzajemnem dostopu zagotavljajo, da lahko ribiška plovila Unije opravljajo dejavnosti v vodah tretje države, s katero so sklenile sporazum, samo če imajo dovoljenje za ribolov, ki je bilo izdano po postopku, za katerega sta se dogovorili obe stranki sporazuma. [Sprememba 168]
- 2c. Plovilom z zastavo Unije, ki so se začasno odjavila iz registra države članice zaradi iskanja ribolovnih priložnosti drugje, se 24 mesecev ne sme dodeliti ribolovnih možnosti v okviru sporazuma o trajnostnem ribolovu ali protokola, ki velja v času, ko se plovilo odjavi iz registra, če se nato znova prijavi v registru Unije, isto pa velja za začasno menjavo zastave, kadar plovilo lovi ribe v okviru regionalnih organizacij za upravljanje ribištva. [Sprememba 169]
- 2d. Sporazumi o trajnostnem ribolovu zagotavljajo, da se kakršno koli dovoljenje za ribolov dodeli samo novim ribiškim plovilom in plovilom, ki so v obdobju 24 mesecev pred vlogo za dovoljenje plula pod zastavo Unije in ki želijo loviti vrste, zajete v sporazumu o trajnostnem ribolovu. [Sprememba 170]
- 2e. Pri določanju ribolovnih možnosti v zvezi s sporazumi, ki pokrivajo čezsone staleže rib ali staleže izrazito selivskih rib, se ustrezno upoštevajo znanstvene ocene, ki so izvedene na regionalni ravni, pa tudi ukrepi za ohranjanje in upravljanje, ki jih je sprejela regionalna organizacija za upravljanje ribištva. [Sprememba 171]
- 2f. Prizadevati si je treba za spremljanje dejavnosti ribiških plovil Unije, ki opravljajo svojo dejavnost zunaj okvira sporazumov o trajnostnem ribolovu v vodah, ki niso del Unije. Ta plovila spoštovajo ista vodilna načela, kot se uporabljajo za plovila, ki opravljajo ribolov v Uniji. [Sprememba 172]
- 2g. Ribiška plovila Unije, ki svojo dejavnost opravljajo zunaj voda Unije, so opremljena s kamerami za videonadzor ali drugo enakovredno opremo, s čimer se omogoči celotna dokumentacija ribolovnih praks in ulova. [Sprememba 173]
- 2h. Za vsak protokol se opravi neodvisna ocena učinka, preden se Komisiji podeli mandat za pogajanja o protokolu, ki ga nasledí, ta ocena pa vključuje informacije o ulovu in ribolovnih dejavnostih. Take ocene so javno dostopne. [Sprememba 174]
- 2i. Da bi zagotovili trajnostno upravljanje staležev, ki so skupni s sosednjimi državami, morajo biti zajeti v okviru te uredbe; [Sprememba 175]

Člen 42

Finančna pomoč

Unija na podlagi sporazumov o trajnostnem ribolovu tretjim državam zagotovi finančno pomoč, da:

- (a) se krije del stroškov dostopa do ribolovnih virov v vodah tretjih držav;
- (b) se vzpostavi okvir upravljanja, ki vključuje razvoj in vzdrževanje potrebnih znanstvenih in raziskovalnih institucij, zmogljivost spremljanja in nadzora, **preglednost, sodelovanje in mehanizme odgovornosti** ter druge elemente krepitev zmogljivosti, ki se nanašajo na razvoj politike trajnostnega ribištva tretje države. Finančna pomoč bo odvisna od doseganja specifičnih **socialno-ekonomskih in okoljskih** rezultatov **ter bo dopolnjevala razvojne projekte in programe, vzpostavljene v tretjih državah, in bo skladna z njimi.** [Sprememba 176]

Sreda, 6. februar 2013

Člen 42a

Ribolovne dejavnosti Unije zunaj okvira sporazumov o trajnostnem ribolovu

Države članice pridobijo informacije o vsakem dogovoru med državljani držav članic in tretje države, ki omogoča ribiškimi plovilom, ki plujejo pod zastavo te države članice, da izvajajo ribolovne dejavnosti v vodah, ki so v pristojnosti ali pod suverenostjo tretje države, pa tudi podrobne informacije o zadevnih plovilih in njihovih pomembnih dejavnostih. Države članice o tem obvestijo Komisijo. [Sprememba 230]

DEL VIII

RIBOGOJSTVO

Člen 43

Spodbujanje **trajnostnega** ribogojstva [Sprememba 177]

1. Komisija do leta 2013 z namenom spodbujanja trajnosti in prispevanja k zanesljivi preskrbi **in založenosti** s hrano ter rasti in zaposlovanju pripravi nezavezujoče strateške smernice Unije o skupnih prednostnih nalogah in ciljih za razvoj dejavnosti **trajnostnega** ribogojstva. Strateške smernice **razlikujejo med ribogojstvom malega in srednjega obsega na eni ter ribogojstvom v industrijskem obsegu na drugi strani**, upoštevajo zadevne izhodiščne položaje in različne okoliščine v Uniji; **in** so podlaga za večletne nacionalne strateške načrte in njihovi cilji so: [Sprememba 178]

- (a) **izboljšanje konkurenčnosti sektorja ribogojstva ter podpora razvoju in inovacijam v sektorju; poenostavitev zakonodaje v sektorju in zmanjšanje upravnega bremena na ravni Unije;**
- (b) ~~spodbujanje gospodarske dejavnosti;~~ **spodbujanje uporabe nemesojedih vrst in zmanjševanje uporabe ribiških proizvodov za hrano za ribe;**
- (c) ~~diverzifikacija in izboljšanje kakovosti življenja na obalnih in podeželskih območjih;~~ **vključitev dejavnosti ribogojstva v druge politike, kot so politike za obalna območja, morske strategije in smernice za pomorsko prostorsko načrtovanje, izvajanje Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike ⁽¹⁾ (okvirna direktiva o vodah) in okoljska politika.**
- (d) ~~enaki konkurenčni pogoji za upravljavce ribogojstva glede dostopa do voda in prostora.~~

2. ~~Države članice do leta 2014 pripravijo večletni nacionalni strateški načrt za razvoj dejavnosti ribogojstva na svojem ozemlju. Unija podpira proizvodnjo in uživanje trajnostnih proizvodov iz ribogojstva Unije z:~~

- (a) **vzpostavitev preglednih in splošnih kakovostnih meril za ribogojstvo do leta 2014, da se ocenijo in čim bolj zmanjšajo vplivi ribogojstva in kmetijskih dejavnosti na okolje;**
- (b) **zagotovijo dostopnost preskrbe za potrošnike po primernih cenah;**
- (c) **določijo pravil glede sledljivosti, varnosti in kakovosti evropskih ali uvoženih proizvodov iz ribogojstva z ustrezno etiketo ali oznako, kot določa člen 42 Uredbe (EU) št. .../2013 [o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva] (*). [Spremembi 179 in 242]**

3. Večletni nacionalni strateški načrt vključuje cilje države članice ~~in~~ **ter ukrepe in roke, potrebne** za njihovo doseganje. [Sprememba 180]

⁽¹⁾ UL L 327, 22.12.2000, str. 1.

(*) Številka te uredbe (2011/0194(COD)).

Sreda, 6. februar 2013

4. Cilji večletnih nacionalnih strateških načrtov so zlasti naslednji: **Večletni nacionalni strateški načrti obravnavajo še posebej naslednje:**

- (a) **zmanjšanje birokratskih ovir in** upravna poenostavitev, zlasti kar zadeva dovoljenja;
- (b) gotovost gospodarskih subjektov na področju ribogojstva v zvezi z dostopom do voda in prostora, **v skladu s politiko Unije za gospodarjenje z obalnim pasom in pomorsko prostorsko načrtovanje;**
- (c) kazalniki **kakovosti ter** okoljske, ekonomske in socialne trajnosti;
- (ca) **ukrepi, ki zagotavljajo, da so ribogojne dejavnosti povsem skladne z obstoječo okoljsko zakonodajo Unije;**
- (d) ocena drugih možnih čezmejnih učinkov na ~~sosednje države članice~~ **morske biološke vire in morske ekosisteme v sosednjih državah članicah;**
- (da) **spodbujanje raziskav, razvoja in inovacij ter sodelovanja med gospodarstvom in znanstveno sfero;**
- (db) **varnost živil;**
- (dc) **zdravje in dobro počutje živali;**
- (dd) **okoljska trajnost. [Sprememba 181]**

5. Države članice si izmenjujejo informacije in najboljše prakse prek odprte metode usklajevanja nacionalnih ukrepov iz večletnih strateških načrtov.

Člen 44

Posvetovanje s svetovalnimi sveti

V skladu s členom 53 se ustanovi Svetovalni svet za ribogojstvo.

DEL IX

SKUPNA UREDITEV TRGOV

Člen 45

Cilji

1. Vzpostavi se skupna ureditev trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva, da se:
 - (a) prispeva k doseganju ciljev iz členov 2 in 3;
 - (b) ribiškemu sektorju in sektorju ribogojstva omogoči uporaba skupne ribiške politike na ustrezni ravni;
 - (c) poveča konkurenčnost **in spodbuja kakovost politik** ribiškega sektorja in sektorja ribogojstva Unije, ~~zlasti konkurenčnost proizvajalcev z izvajanjem načrtov proizvodnje in trženja, pri čemer se posebno pozornost nameni proizvajalcem;~~ **[Sprememba 183]**
 - (d) izboljša preglednost **in stabilnost** trgov, zlasti kar zadeva ekonomsko znanje in poznavanje trgov Unije za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva v celotni dobavni verigi, **pravično razporeditev dodane vrednosti vzdolž vrednostne verige sektorja ter obveščenost in** ozaveščenost potrošnikov, **in sicer z obvestili in/ali oznakami, ki podajajo razumljive informacije;** **[Sprememba 184]**
 - (e) prispeva k zagotavljanju enakih konkurenčnih pogojev, **vključno z enakimi zdravstvenimi, socialnimi in okoljskimi zahtevami,** za vse proizvode, ki se tržijo v Uniji, s spodbujanjem trajnostnega izkoriščanja ribolovnih virov; **[Sprememba 185]**
 - (ea) **zagotavlja, da imajo potrošniki raznoliko ponudbo ribiških proizvodov in proizvodov iz ribogojstva s potrjeno kakovostjo in poreklom ter zadostnimi informacijami, da bodo njihove odločitve prispevale k izpolnjevanju ciljev te uredbe;**

Sreda, 6. februar 2013

- (eb) zagotavlja, da proizvodi, uvoženi iz tretjih držav, prihajajo iz ribolova in sektorjev, ki izpolnjujejo enake okoljske, gospodarske, socialne in zdravstvene zahteve kot ladjevja in podjetja Unije, ter da izvirajo iz zakonitega, prijavljenega in reguliranega ribolova, ki se opravlja v skladu z enakimi standardi, kot se zahtevajo od plovil Unije;
 - (ec) zagotavlja sledljivost vseh ribiških in ribogojnih proizvodov v celotni oskrbovalni verigi, zagotavljajo preverljive in pravilne informacije o izvoru proizvoda in načinu njegove proizvodnje ter ustrezno označuje proizvod, s poudarkom na zanesljivem ekološkem označevanju. [Spremembi 186 in 270]
2. Skupna ureditev trgov se uporablja za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva iz Priloge I k Uredbi (EU) št. .../2013 [o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva] (*), ki se tržijo v Uniji.
3. Skupna ureditev trgov zajema zlasti:
- (a) organizacijo sektorja, vključno z ukrepi za stabilizacijo trga;
 - (b) skupne tržne standarde, **ob upoštevanju posebnih značilnosti lokalnih skupnosti**; [Sprememba 187]
 - (ba) **skupna pravila zaradi uvedbe ekološkega označevanja proizvodov Unije iz ribogojstva in ribiških proizvodov**;
 - (bb) **informacije za potrošnike**;
 - (bc) **uvedbo trgovinskih ukrepov proti tretjim državam, ki ne uporabljajo trajnostnih ribolovnih metod**. [Sprememba 188]

DEL X

NADZOR IN IZVRŠEVANJE

Člen 46

Cilji

1. Skladnost s pravili skupne ribiške politike se zagotavlja prek učinkovitega sistema Unije za nadzor ribištva, vključno z bojem proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu.
2. Sistem Unije za nadzor ribištva temelji zlasti na:
- (a) globalnem in celostnem pristopu, **ki bi moral privedi do številnih pregledov v zvezi z velikostjo ladjevja v državah članicah**; [Sprememba 225]
 - (b) **bolj učinkoviti uporabi sedebnih sistemov, ki so že na voljo na krovu vseh ribiških plovil, in, če je potrebno, uporabi učinkovitih tehnologij nadzora za razpoložljivost in kakovost podatkov o ribolovu in ribogojstvu**; [Sprememba 189]
 - (ba) **uskladitvi predpisov o nadzoru in kaznih na ravni Unije**; [Sprememba 190]
 - (bb) **dopolnjevanju nadzora na morju in kopnem**; [Sprememba 191]
 - (c) strategiji na podlagi tveganja, ki je osredotočena na sistematično in avtomatizirano navzkrižno preverjanje vseh ustreznih razpoložljivih podatkov;
 - (d) razvoju kulture ~~skladnosti~~ **soodgovornosti, izpolnjevanja zahtev in sodelovanja** med **vsemi** gospodarskimi subjekti, **ki upravljajo ribiška plovila, lastniki plovil in ribiči**; [Sprememba 192]

(*) Številka te uredbe(2011/0194(COD)).

Sreda, 6. februar 2013

(da) *standardiziranemu sistemu spoštovanja in izvrševanja določb za vsako državo članico*; [Sprememba 193]

(e) uvedbi učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih sankcij;

(ea) *enakih konkurenčnih pogojih, vključno s trgovinskimi sankcijami, če se ugotovi neodgovorno ravnanje tretjih držav*. [Sprememba 226]

2a. *Države članice zagotovijo uvedbo učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih kazni, vključno z zamrznitvijo sredstev iz ESPR, ob upoštevanju razmerja stroškov in koristi ter načela sorazmernosti*. [Sprememba 195]

Člen 46a

Odbor za zagotavljanje skladnosti

1. *Ustanovi se Odbor Unije za zagotavljanje skladnosti, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic, Komisije in Agencije za nadzor*.

2. *Odbor za zagotavljanje skladnosti:*

(a) *opravi letne preglede skladnosti v vsaki državi članici, da se ugotovi nespoštovanje skupne ribiške politike;*

(b) *preverja ukrepe, sprejete v zvezi z ugotovljenimi kršitvami skladnosti; in*

(c) *svoje sklepe posreduje Evropskemu parlamentu in Svetu*. [Sprememba 243]

Člen 47

Pilotni projekti o novih tehnologijah nadzora in sistemih upravljanja podatkov

1. Komisija in države članice lahko izvajajo pilotne projekte o novih tehnologijah nadzora in sistemih upravljanja podatkov.

2. Komisija je v skladu s členom 55 pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov v zvezi s pravili glede izvajanja pilotnih projektov o novih tehnologijah nadzora in sistemih upravljanja podatkov.

Člen 48

Prispevek k stroškom nadzora, inšpekcije in izvrševanja

Države članice lahko od imetnikov dovoljenja za gospodarski ribolov za ribiška plovila skupne dolžine 12 metrov ali več, ki plujejo pod njihovo zastavo, **svojih gospodarskih subjektov** zahtevajo, da sorazmerno prispevajo k **operativnim** stroškom izvajanja sistema Unije za nadzor ribištva **in zbiranja podatkov**. [Sprememba 196]

DEL XI

FINANČNI INSTRUMENTI

Člen 49

Cilji

Za prispevek k doseganju **dolgoročnih** ciljev **okoljske, gospodarske in socialne trajnosti** iz členov 2 in 3 se lahko odobri finančna pomoč Unije. **Finančne pomoči Unije se ne odobri za podpiranje dejavnosti, ki ogrožajo trajnost in ohranjanje morskih bioloških virov, biotske raznovrstnosti, habitatov in ekosistemov**. [Sprememba 197]

Člen 50

Pogoji za finančno pomoč državam članicam

1. Finančna pomoč Unije državam članicam je **pregledna in** pogojena s skladnostjo držav članic s pravili skupne ribiške politike, z **izvajanjem okoljskih direktiv iz člena 12, in z uporabo previdnostnega načela**.

Sreda, 6. februar 2013

2. Posledica neskladnosti **držav članic** s pravili skupne ribiške politike, s strani držav članic je lahko **pravnimi akti iz člena 1 in z uporabo previdnostnega načela je takojšnja** prekinitev ali začasna ustavitev izplačil ali finančni popravek finančne pomoči Unije v okviru skupne ribiške politike. Ti ukrepi so sorazmerni z naravo, obsegom, trajanjem in ponavljanjem neskladnosti. **Izdela se metodologija, vključno s cilji, kazalniki ter enotnimi in preglednimi meritvami za vse države članice.** [Sprememba 302]

Člen 51

Pogoji za finančno pomoč gospodarskim subjektom

1. Finančna pomoč Unije gospodarskim subjektom je pogojena z njihovim spoštvanjem pravil skupne ribiške politike **ter s prenosom direktiv na področju okolja iz člena 12 v nacionalno zakonodajo. Finančna pomoč se ne odobri za dejavnosti, ki ogrožajo trajnost in ohranjanje morskih bioloških virov, biotske raznovrstnosti, habitatov ali ekosistemov.**

2. Posledica hujših kršitev pravil skupne ribiške politike **in nacionalne zakonodaje iz odstavka 1** s strani gospodarskih subjektov je lahko začasna ali trajna prepoved dostopa do finančne pomoči Unije in/ali zmanjšanje finančne pomoči. Ti ukrepi, **ki jih sprejme država članica, so odvračilni, učinkoviti in** sorazmerni z naravo, obsegom, trajanjem in ponavljanjem hujših kršitev.

3. Države članice zagotovijo, da se finančna pomoč Unije odobri le, če ~~zadevnemu gospodarskemu subjektu~~ **zadevni gospodarski subjekt** v obdobju enega leta **najmanj treh let** pred datumom vložitve zahtevka za finančno pomoč Unije ni bila naložena sankcija za hujšo kršitev **zakrivil hujše kršitve.** [Sprememba 199]

DEL XII

SVETOVALNI SVETI

Člen 52

Svetovalni sveti

1. Za vsako **geografsko** območje **ali področje** pristojnosti iz Priloge III se ustanovijo svetovalni sveti, da se spodbuja uravnotežena zastopanost vseh zainteresiranih strani **v skladu s členom 54(1)** in se prispeva k doseganju ciljev iz členov 2 in 3.

1a. V skladu s Prilogo III se ustanovijo zlasti naslednji novi svetovalni sveti:

(a) **svetovalni svet za najbolj oddaljene regije, razdeljen v tri oddelke za vsakega od naslednjih morskih bazenov: zahodni Atlantik, vzhodni Atlantik in Indijski ocean;**

(b) **svetovalni svet za ribogojstvo in ribolov v celinskih vodah;**

(c) **svetovalni svet za trge;**

(d) **svetovalni svet za Črno morje.**

2. Komisija je v skladu s členom 55 pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov v zvezi s spremembami navedene priloge za namene sprememb območij pristojnosti ali oblikovanja novih območij pristojnosti za svetovalne svete ali ustanovitve novih svetovalnih svetov.

3. Vsak svetovalni svet sprejme svoj poslovnik. [Sprememba 200]

Člen 53

Naloge svetovalnih svetov

-1. Komisija pred zaključkom notranjih postopkov za predložitev predlogov, v skladu z rednim zakonodajnim postopkom, na podlagi člena 43(2) PDEU, kot so večletni načrti ali okviri za tehnične ukrepe, ali pred sprejetjem delegiranih aktov v skladu s členom 55 zaprosi ustrezni svetovalni svet za mnenje. To posvetovanje ne vpliva na posvetovanje z ICES ali drugimi ustreznimi znanstvenimi organi.

Sreda, 6. februar 2013

1. Svetovalni sveti lahko:
 - (a) Komisiji ~~ali in~~ zadevni državi članici predložijo priporočila in predloge glede zadev v zvezi z upravljanjem ribištva **ter socialno-ekonomskimi in ribogojstvom ohranitvenimi vidiki ribištva in ribogojstva**;
 - (b) Komisijo in države članice obvestijo o težavah v zvezi z upravljanjem **ter socialno-ekonomskimi in ohranitvenimi vidiki** ribištva in ~~ribogojstvom~~, **kjer je to primerno, ribogojstva** na svojem **geografskem** območju **ali področju** pristojnosti **ter predlagajo rešitve za premostitev teh težav**;
 - (c) v tesnem sodelovanju z znanstveniki prispevajo k zbiranju, predložitvi in analizi podatkov, potrebnih za pripravo ohranitvenih ukrepov;
- (ca) **izdajajo mnenja o osnutkih ohranitvenih ukrepov iz člena 17(2b) in osnutkih tehničnih ukrepov iz člena 2(1b) ter jih predložijo Komisiji in tistim državam članicam, ki jih zadevno ribištvo ali območje neposredno zadeva.**
2. Komisija in po potrebi zadevna država članica ~~na vsako priporočilo, predlog ali informacijo, ki jo jih prejme v skladu z odstavkom - 1 in 1, ter na te prispevke, odgovori v razumnem roku največ 30 delovnih dneh, v vsakem primeru pa pred sprejetjem končnih ukrepov. Kadar končni ukrepi, ki jih sprejme, odstopajo od mnenj, priporočil in predlogov svetovalnih svetov, prejetih v skladu z odstavkom - 1 in 1, Komisija ali zadevna država članica podrobno obrazloži to odstopanje.~~ **ustrezno upošteva mnenja, priporočila in predloge svetovalnih svetov in vse informacije, ki jih prejme v skladu z odstavkom - 1 in 1, ter na te prispevke, odgovori v razumnem roku največ 30 delovnih dneh, v vsakem primeru pa pred sprejetjem končnih ukrepov. Kadar končni ukrepi, ki jih sprejme, odstopajo od mnenj, priporočil in predlogov svetovalnih svetov, prejetih v skladu z odstavkom - 1 in 1, Komisija ali zadevna država članica podrobno obrazloži to odstopanje.** [Sprememba 201]

Člen 54

Sestava, delovanje in financiranje svetovalnih svetov

1. Svetovalne svete sestavljajo:
 - (a) organizacije, ki zastopajo gospodarske subjekte na področju ribištva in **po potrebi ribogojstva**;
 - (b) druge interesne skupine, ki jih zadeva skupna ribiška politika, **na primer okoljske organizacije in skupine potrošnikov.**

Kar zadeva točko (a), se zagotovi ustrezna zastopanost delodajalcev, samozaposlenih ribičev in delavcev ter različnih ribiških obrti.

Predstavnikom nacionalnih in regionalnih uprav, ki imajo ribiški interes na zadevnem območju ter raziskovalcem z znanstvenih in ribiških raziskovalnih inštitutov in raziskovalcem iz mednarodnih znanstvenih ustanov, ki svetujejo Komisiji, se dovoli, da sodelujejo kot opazovalci.

1a. Predstavniki Komisije in Parlamenta se lahko udeležijo sej svetovalnih svetov kot opazovalci. Kadar se na sejah svetovalnega sveta obravnavajo vprašanja, ki zadevajo predstavnike ribiškega sektorja in drugih interesnih skupin iz tretjih držav, vključno s predstavniki regionalnih ribiških organizacij, ki imajo na področju ali ribištvu, ki ga pokriva svetovalni svet, ribiški interes, se jih lahko povabi k udeležbi na teh sejah v vlogi opazovalcev.

2. Vsak svetovalni svet ima generalno skupščino in izvršni odbor, sprejema ukrepe, potrebne za svojo organizacijo, ter zagotavlja preglednost in upoštevanje vseh izraženih mnenj.

3. Svetovalni sveti lahko kot organi, ki si prizadevajo za cilj splošnega evropskega interesa, zaprosijo za finančno pomoč Unije.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da sprejme delegirane akte v skladu s členom 55 v zvezi s sestavo in delovanjem svetovalnih svetov. **Ti delegirani akti se sprejmejo brez poseganja v odstavka 1 in 1a.** [Sprememba 202]

Sreda, 6. februar 2013

DEL XIII
POSTOPKOVNE DOLOČBE

Člen 55

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se na Komisijo prenese pod pogoji iz tega člena.
2. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov iz členov ~~12(2)~~ **13(1)** in 15(6), člena 20(1) in ~~(2)~~ **(2b)**, člena 24(1) in ~~(2)~~**(2b)** ter členov ~~35(3)~~, 36(4), 37(6), 47(2), ~~52(2)~~ in 54(4) se prenese za nedoločen čas od 1. januarja 2013.
3. Pooblastilo iz členov ~~12(2)~~ **13(1)** in 15(6), člena 20(1) in ~~(2)~~**(2b)**, člena 24(1) in ~~(2)~~**(2b)** ter členov ~~35(3)~~, 36(4), 37(6), 47(2), ~~52(2)~~ in 54(4) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Preklic začne veljati dan po objavi odločitve v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je v njej naveden. Preklic ne vpliva na veljavnost delegiranih aktov, ki so že v veljavi.
4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov ~~12(3)~~ **13(1)** in 15(~~4~~**6**), člena 20(1) in ~~(2)~~**(2b)**, člena 24(1) in ~~(2)~~**(2b)** ter členov ~~35(3)~~, 36(4), 37(~~6~~**6**), 47(2), ~~52(2)~~ in 54(4), začne veljati le, če mu Evropski parlament ali Svet v dveh mesecih od uradnega obvestila, ki sta ga prejela v zvezi s tem aktom, ne nasprotujeta ali če sta pred iztekom tega roka oba obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Navedeni rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca. **[Sprememba 203]**

Člen 55a

Nujni postopek

1. *Delegirani akti, sprejeti v skladu s tem členom, začnejo veljati nemudoma in se v skladu z odstavkom 2 uporabljajo šest mesecev. V uradnem obvestilu o delegiranem aktu Evropskemu parlamentu in Svetu se navedejo razlogi za uporabo nujnega postopka.*
2. *Evropski parlament ali Svet lahko delegiranemu aktu nasprotujeta v skladu s postopkom iz člena 55(5). V takem primeru Komisija razveljavi akt takoj po uradnem obvestilu Evropskega parlamenta ali Sveta o nasprotovanju. **[Sprememba 204]***

Člen 56

Izvajanje

1. Komisiji pri izvajanju pravil skupne ribiške politike pomaga Odbor za ribištvo in ribogojstvo. Navedeni odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. *Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 iste uredbe. **[Sprememba 205]***

Sreda, 6. februar 2013

DEL XIV
KONČNE DOLOČBE

Člen 57
Razveljavitve

1. Uredba (ES) št. 2371/2002 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo za sklicevanja na to uredbo.

2. Sklep 2004/585/ES se razveljavi z dnem, ko začnejo veljati pravila, sprejeta na podlagi ~~členov 51(4) in 52(4) člena 54 (4)~~. **[Sprememba 206]**
3. Člen 5 Uredbe (ES) št. 1954/2003 se črta.
4. ~~Uredba (ES) št. 199/2008 se razveljavi.~~ **[Sprememba 207]**
5. Uredba (ES) št. 639/2004 se razveljavi.

Člen 57a
Spremebe Uredbe (ES) št. 768/2005

Uredba (ES) št. 768/2005 se spremeni:

V členu 16 se doda naslednji odstavek:

„3. Evropska agencija za nadzor ribištva je operativni organ za izmenjavo podatkov v elektronski obliki in za okrepljeno zmogljivost pomorskega nadzora.“

[Sprememba 273]

~~Člen 58~~
~~Prehodni ukrepi~~

~~Ne glede na člen 57(4) se Uredba (ES) št. 199/2008 še naprej uporablja za nacionalne programe, sprejete za zbiranje in upravljanje podatkov za leta 2011–2013.~~ **[Sprememba 208]**

Člen 58a
Pregled

1. Komisija vsakih pet let pregleda določbe členov 1 do 5 in Evropskemu parlamentu in Svetu v skladu z rednim zakonodajnim postopkom na podlagi člena 43(2) PDEU poda predloge za vključitev napredka in dobre prakse pri upravljanju ribištva.
2. Komisija do konca leta 2022 Evropskemu parlamentu in Svetu posreduje poročilo o delovanju skupne ribiške politike. **[Sprememba 209]**

Člen 58b
Letno poročilo

Komisija vsako leto objavi poročilo, s katerim obvesti javnost o položaju ribištva v Uniji, vključno z informacijami o ravneh biomase staležev rib, trajnosti ravni izkoriščanja in razpoložljivosti znanstvenih podatkov. **[Sprememba 210]**

Člen 59
Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Sreda, 6. februar 2013

Uporablja se od 1. januarja 2013.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ...,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

—
PRILOGA I

DOSTOP DO OBALNIH VODA V SKLADU S ČLENOM 6(2)

1. OBALNE VODE ZDRUŽENEGA KRALJESTVA

A. DOSTOP ZA FRANCIJO

Zemljepisno območje	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
obala Združenega kraljestva (6 do 12 navtičnih milj)		
1. Berwick-upon-Tweed vzhodno Coquet Island vzhodno	sled	neomejeno
2. Flamborough Head vzhodno Spurn Head vzhodno	sled	neomejeno
3. Lowestoft vzhodno Lyme Regis južno	vse vrste	neomejeno
4. Lyme Regis južno Eddystone južno	pridnene	neomejeno
5. Eddystone južno Longships jugozahodno	pridnene pokrovače jastog rarog	neomejeno neomejeno neomejeno neomejeno
6. Longships jugozahodno Hartland Point severozahodno	pridnene rarog	neomejeno neomejeno
	jastog	neomejeno
7. Hartland Point do črte od severa Lundy Islanda	pridnene	neomejeno

Sreda, 6. februar 2013

Zemljepisno območje	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
8. Od črte, ki poteka proti zahodu od Lundy Islanda do Cardigan Harbourja	vse vrste	neomejeno
9. Point Lynas severno Morecambe Light Vessel vzhodno	vse vrste	neomejeno
10. County Down	pridnene	neomejeno
11. New Island severovzhodno Sanda Island jugozahodno	vse vrste	neomejeno
12. Port Stewart severno Barra Head zahodno	vse vrste	neomejeno
13. Zemljepisna širina 57° 40' S Butt of Lewis zahodno	vse vrste, razen lupinarji	neomejeno
14. St Kilda, Flannan Islands	vse vrste	neomejeno
15. Zahodno od črte, ki povezuje svetilnik Butt of Lewis s točko 59° 30' S, 5° 45' Z	vse vrste	neomejeno

B. DOSTOP ZA IRSKO

Zemljepisno območje	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
---------------------	-------	-------------------------------

obala Združenega kraljestva (6 do 12 navtičnih milj)

1. Point Lynas severno Mull of Galloway južno	pridnene škampi	neomejeno neomejeno
2. Mull of Oa zahodno Barra Head zahodno	pridnene škampi	neomejeno neomejeno

C. DOSTOP ZA NEMČIJO

Zemljepisno območje	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
---------------------	-------	-------------------------------

obala Združenega kraljestva (6 do 12 navtičnih milj)

1. Ozemlje vzhodno od Shetlandskih otokov in otoka Fair Isle med naslednjima črtama: od svetilnika Sumburgh Head proti jugovzhodu; od svetilnika Skroo proti severovzhodu in od svetilnika Skadan proti jugozahodu	sled	neomejeno
2. Berwick-upon-Tweed vzhodno, svetilnik Whitby High vzhodno	sled	neomejeno

Sreda, 6. februar 2013

Zemljepisno območje	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
3. Svetilnik North Foreland vzhodno, novi svetilnik Dungeness južno	sled	neomejeno
4. Cona okrog otočja St. Kilda	sled skuša	neomejeno neomejeno
5. Zahodno od svetilnika Butt of Lewis na črto, ki povezuje svetilnik Butt of Lewis in točko 59° 30' S, 5° 45' Z	sled	neomejeno
6. Cona okrog North Rona in Suliskerja (Sulasgeir)	sled	neomejeno

D. DOSTOP ZA NIZOZEMSKO

Zemljepisno območje	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
---------------------	-------	-------------------------------

obala Združenega kraljestva (6 do 12 navtičnih milj)

1. Ozemlje vzhodno od Shetlandskih otokov in otoka Fair Isle med naslednjima črtama: od svetilnika Sumburgh Head proti jugovzhodu; od svetilnika Skroo proti severovzhodu in od svetilnika Skadan proti jugozahodu	sled	neomejeno
2. Berwick-upon-Tweed vzhodno, Flamborough Head vzhodno	sled	neomejeno
3. North Foreland vzhodno, novi svetilnik Dungeness južno	sled	neomejeno

E. DOSTOP ZA BELGIJO

Zemljepisno območje	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
---------------------	-------	-------------------------------

obala Združenega kraljestva (6 do 12 navtičnih milj)

1. Berwick-upon-Tweed vzhodno Coquet Island vzhodno	sled	neomejeno
2. Cromer severno North Foreland vzhodno	pridnene	neomejeno
3. North Foreland vzhodno novi svetilnik Dungeness južno	pridnene sled	neomejeno neomejeno

Sreda, 6. februar 2013

Zemljepisno območje	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
4. Novi svetilnik Dungeness južno, Selsey Bill južno	pridnene	neomejeno
5. Straight Point jugovzhodno, South Bishop severozahodno	pridnene	neomejeno

2. OBALNE VODE IRSKE**A. DOSTOP ZA FRANCIJO**

Zemljepisno območje	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
---------------------	-------	-------------------------------

irska obala (6 do 12 navtičnih milj)

1. Erris Head severozahodno Sybil Point zahodno	pridnene škampi	neomejeno neomejeno
2. Mizen Head južno Stags južno	pridnene škampi skuša	neomejeno neomejeno neomejeno
3. Stags južno Cork južno	pridnene škampi skuša sled	neomejeno neomejeno neomejeno neomejeno
4. Cork južno, Carnsore Point južno	vse vrste	neomejeno
5. Carnsore Point južno, Haulbowline jugovzhodno	vse vrste, razen lupinarji	neomejeno

B. DOSTOP ZA ZDRUŽENO KRALJESTVO

Zemljepisno območje	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
---------------------	-------	-------------------------------

irska obala (6 do 12 milj)

1. Mine Head južno Hook Point	pridnene sled skuša	neomejeno neomejeno neomejeno
----------------------------------	---------------------------	-------------------------------------

Sreda, 6. februar 2013

Zemljepisno območje	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
2. Hook Point Carlingford Lough	pridnene	neomejeno
	sled	neomejeno
	skuša	neomejeno
	škampi	neomejeno
	pokrovače	neomejeno

C. DOSTOP ZA NIZOZEMSKO

Zemljepisno območje	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
irska obala (6 do 12 milj)		
1. Stags južno Carnsore Point južno	sled	neomejeno
	skuša	neomejeno

D. DOSTOP ZA NEMČIJO

Zemljepisno območje	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
irska obala (6 do 12 navtičnih milj)		
1. Old Head of Kinsale južno Carnsore Point južno	sled	neomejeno
	skuša	neomejeno

E. DOSTOP ZA BELGIJO

Zemljepisno območje	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
irska obala (6 do 12 navtičnih milj)		
1. Cork južno Carnsore Point južno	pridnene	neomejeno
	skuša	neomejeno
2. Wicklow Head vzhodno Carlingford Lough jugovzhodno	pridnene	neomejeno

Sreda, 6. februar 2013

3. OBALNE VODE BELGIJE

Zemljepisno območje	Država članica	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
3 do 12 navtičnih milj	Nizozemska	vse vrste	neomejeno
	Francija	sled	neomejeno

4. OBALNE VODE DANSKE

Zemljepisno območje	Država članica	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
obala Severnega morja (dansko-nemška meja do Hanstholma) (6 do 12 navtičnih milj)	Nemčija	bokoplute	neomejeno
		škampi in kozice	neomejeno
dansko-nemška meja do Blavands Huka	Nizozemska	bokoplute somerne ribe	neomejeno neomejeno
Blāvands Huk do Bovbjerga	Belgija	trska	neomejeno samo junija in julija
		vahnja	neomejeno samo junija in julija
	Nemčija	bokoplute	neomejeno
Thyborøn do Hanstholma	Belgija	mol	neomejeno samo junija in julija
		morska plošča	neomejeno samo junija in julija
	Nemčija	bokoplute	neomejeno
		papalina	neomejeno
		trska	neomejeno
		saj	neomejeno
vahnja		neomejeno	
Nizozemska	skuša	neomejeno	
	sled	neomejeno	
	mol	neomejeno	
Nizozemska	Nizozemska	trska	neomejeno
		morska plošča	neomejeno
		morski list	neomejeno

Sreda, 6. februar 2013

Zemljepisno območje	Država članica	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
Skagerrak (Hansthholm do Skagena) (4 do 12 navtičnih milj)	Belgija	morska plošča	neomejeno samo junija in julija
	Nemčija	bokoplute	neomejeno
		papalina	neomejeno
		trska	neomejeno
		saj	neomejeno
		vahnja	neomejeno
		skuša	neomejeno
		sled	neomejeno
	mol	neomejeno	
Nizozemska	trska	neomejeno	
	morska plošča	neomejeno	
	morski list	neomejeno	
Kattegat (3 do 12 milj)	Nemčija	trska	neomejeno
		bokoplute	neomejeno
		škampi	neomejeno
		sled	neomejeno
severno od Zeelanda na vzporednik, ki gre skozi svetilnik Forsnaes	Nemčija	papalina	neomejeno
Balsko morje (tudi Belti, Sound, Bornholm) 3 do 12 navtičnih milj	Nemčija	bokoplute	neomejeno
		trska	neomejeno
		sled	neomejeno
		papalina	neomejeno
		jegulja	neomejeno
		losos	neomejeno
		mol	neomejeno
		skuša	neomejeno
Skagerrak (4 do 12 milj)	Švedska	vse vrste	neomejeno
Kattegat (3 (*) do 12 milj)	Švedska	vse vrste	neomejeno

Sreda, 6. februar 2013

Zemljepisno območje	Država članica	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
Baltsko morje (3 do 12 milj)	Švedska	vse vrste	neomejeno

(*) Merjeno od obalne črte.

5. OBALNE VODE NEMČIJE

Zemljepisno območje	Država članica	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
obala Severnega morja (3 do 12 navtičnih milj) vse obale	Danska	pridnene papalina peščenska	neomejeno neomejeno neomejeno
	Nizozemska	pridnene škampi in kozice	neomejeno neomejeno
dansko-nemška meja do severne konice Amruma na 54° 43' S	Danska	škampi in kozice	neomejeno
cona okrog Helgolanda	Združeno kraljestvo	trska	neomejeno
		morska plošča	neomejeno
baltska obala (3 do 12 milj)	Danska	trska	neomejeno
		morska plošča	neomejeno
		sled	neomejeno
		papalina	neomejeno
		jegulja	neomejeno
		mol	neomejeno
		skuša	neomejeno

6. OBALNE VODE FRANCIJE IN ČEZMORSKIH DEPARTMAJEV

Zemljepisno območje	Država članica	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
severovzhodna atlantska obala (6 do 12 navtičnih milj)			
belgijsko-francoska meja vzhodno od departmaja Manche (ustje Vire-Grand-camp les Bains 49° 23' 30" S, 1° 2' ZSSV)	Belgija	pridnene	neomejeno
		pokrovače	neomejeno
	Nizozemska	vse vrste	neomejeno

Sreda, 6. februar 2013

Zemljepisno območje	Država članica	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
Dunkerque (2° 20' V) do rta Cap d'Antifer (0° 10' V)	Nemčija	sled	neomejeno samo od oktobra do decembra
belgijsko-francoska meja do rta Cap d'Alprech (50° 42' 30" S, 1° 33' 30" V) zahodno	Združeno kraljestvo	sled	neomejeno

atlantska obala (6 do 12 navtičnih milj)

špansko-francoska meja do 46° 08' S	Španija	sardoni	namenski ribolov, neomejen samo od 1. marca do 30. junija ribolov na živo vabo samo od 1. julija do 31. oktobra
		sardele	neomejeno samo od 1. januarja do 28. februarja in od 1. julija do 31. decembra Poleg tega morajo biti dejavnosti v zvezi z navedenimi vrstami izvajane v skladu z dejavnostmi in v mejah dejavnosti, ki so se izvajale v letu 1984.

sredozemska obala (6 do 12 navtičnih milj)

španska meja Cap Leucate	Španija	vse vrste	neomejeno
--------------------------	---------	-----------	-----------

7. OBALNE VODE ŠPANIJE

Zemljepisno območje	Država članica	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
---------------------	----------------	-------	-------------------------------

atlantska obala (6 do 12 navtičnih milj)

francosko-španska meja do svetilnika Cap Mayor (3° 47' Z)	Francija	pelagične	neomejeno v skladu z dejavnostmi in v mejah dejavnosti, ki so se izvajale v letu 1984
---	----------	-----------	---

Sreda, 6. februar 2013

Zemljepisno območje	Država članica	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
sredozemska obala (6 do 12 navtičnih milj)			
francoska meja/Cap Creus	Francija	vse vrste	neomejeno

8. OBALNE VODE NIZOZEMSKÉ

Zemljepisno območje	Država članica	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
(3 do 12 navtičnih milj) celotna obala	Belgija	vse vrste	neomejeno
	Danska	pridnene	neomejeno
		papalina	neomejeno
		peščenska šur	neomejeno
Nemčija	trska	neomejeno	
	škampi in kozice	neomejeno	
(6 do 12 navtičnih milj) celotna obala	Francija	vse vrste	neomejeno
južna konica Texel, zahodno do nizozemsko-nemške meje	Združeno kraljestvo	pridnene	neomejeno

9. OBALNE VODE FINSKE

Zemljepisno območje	Država članica	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
Baltsko morje (4 do 12 milj) (*)	Švedska	vse vrste	neomejeno

(*) 3 do 12 milj okrog otokov Bogskär.

10. OBALNE VODE ŠVEDSKE

Zemljepisno območje	Država članica	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
Skagerrak (4 do 12 navtičnih milj)	Danska	vse vrste	neomejeno
Kattegat (3 (*) do 12 milj)	Danska	vse vrste	neomejeno

Sreda, 6. februar 2013

Zemljepisno območje	Država članica	Vrste	Obseg ali posebne značilnosti
Baltsko morje (4 do 12 milj)	Danska	vse vrste	neomejeno
	Finska	vse vrste	neomejeno

(*) Merjeno od obalne črte.

PRILOGA II

ZGORNJE MEJE RIBOLOVNE ZMOGLJIVOSTI

Zgornje meje zmogljivosti (na podlagi stanja dne 31. decembra 2010)

Država članica	BT	kW
Belgija	18 911	51 585
Bolgarija	8 448	67 607
Danska	88 528	313 341
Nemčija	71 114	167 089
Estonija	22 057	53 770
Irska	77 254	210 083
Grčija	91 245	514 198
Španija (vključno z najbolj oddaljenimi regijami)	446 309	1 021 154
Francija (vključno z najbolj oddaljenimi regijami)	219 215	1 194 360
Italija	192 963	1 158 837
Ciper	11 193	48 508
Latvija	49 067	65 196
Litva	73 489	73 516
Malta	15 055	96 912
Nizozemska	166 384	350 736
Poljska	38 376	92 745
Portugalska (vključno z najbolj oddaljenimi regijami)	115 305	388 054

Sreda, 6. februar 2013

Država članica	BT	kW
Romunija	1 885	6 716
Slovenija	1 057	10 974
Finska	18 187	182 385
Švedska	42 612	210 744
Združeno kraljestvo	235 570	924 739
Najbolj oddaljene regije Unije	BT	kW
Španija		
Kanarski otoki: D < 12 m, vode Unije	2 649	21 219
Kanarski otoki: D > 12 m, vode Unije	3 059	10 364
Kanarski otoki: D > 12 m, mednarodne vode in vode tretjih držav	28 823	45 593
Francija		
Reunion: pridnene in pelagične vrste, D < 12 m	1 050	19 320
Reunion: pelagične vrste, D > 12 m	10 002	31 465
Francoska Gvajana: pridnene in pelagične vrste, D < 12 m	903	11 644
Francoska Gvajana: plovila za lov kozic	7 560	19 726
Francoska Gvajana: pelagične vrste, obalna plovila	3 500	5 000
Martinique: pridnene in pelagične vrste, D < 12 m	5 409	142 116
Martinique: pelagične vrste, D > 12 m	1 046	3 294
Guadeloupe: pridnene in pelagične vrste, D < 12 m	6 188	162 590
Guadeloupe: pelagične vrste, D > 12 m	500	1 750
Portugalska		
Madeira: pridnene vrste, D < 12 m	617	4 134
Madeira: pridnene in pelagične vrste, D > 12 m	4 114	12 734
Madeira: pelagične vrste, plovila s plavarico, D > 12 m	181	777

Sreda, 6. februar 2013

Najbolj oddaljene regije Unije	BT	kW
Azori: pridnene vrste, D < 12 m	2 626	29 895
Azori: pridnene in pelagične vrste, D > 12 m	12 979	25 721

D je skupna dolžina.

PRILOGA III
SVETOVALNI SVETI

Ime svetovalnega sveta	Območje pristojnosti
Svetovalni svet za Baltsko morje	cone ICES ⁽¹⁾ IIIb, IIIc in IIId
Svetovalni svet za Sredozemsko morje	morske vode Sredozemlja vzhodno od črte 5° 36' zahodno
Svetovalni svet za Severno morje	coni ICES IV in IIIa
Svetovalni svet za severozahodne vode	cone ICES V (brez cone Va in le vode Unije v coni Vb), VI in VII
Svetovalni svet za jugozahodne vode	cone ICES VIII, IX in X (vode okoli Azorov) ter cone CECAF ⁽²⁾ 34.1.1, 34.1.2 in 34.2.0 (vode okoli Madeire in Kanarskih otokov)
Svetovalni svet za pelagične staleže (sinji mol, skuša, šur, sled)	vsa območja pristojnosti (brez Baltskega morja, Sredozemskega morja in ribogojstva)
Svetovalni svet za odprto morje/ladjevje dolge plovbe	vse vode zunaj Unije
Svetovalni svet za ribogojstvo <i>in ribolov v celinskih vodah</i>	ribogojstvo, kot je opredeljeno v členu 5, <i>in vse celinske vode držav članic Unije</i>
<i>Svetovalni svet za najbolj oddaljene regije, razdeljene na tri morske bazene: zahodni Atlantik, vzhodni Atlantik, Indijski ocean</i>	<i>vse cone ICES, ki pokrivajo vode okrog najbolj oddaljenih regij, predvsem morske vode Guadeloupa, Francoske Gvajane, Martinika, Kanarskih otokov, Azorov, Madeire in Reuniona</i>
Svetovalni svet za Črno morje	zemljepisno podobmočje GFCM, kot je opredeljeno v Resoluciji GFCM/33/2009/2

Sreda, 6. februar 2013

Ime svetovalnega sveta	Območje pristojnosti
Svetovalni svet za trge	vsa tržna področja

⁽¹⁾ Cone ICES (Mednarodni svet za raziskovanje morja), kakor so opredeljene v Uredbi (ES) št. 218/2009 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 87, 31.3.2009, str. 70).

⁽²⁾ Cone CECAF (vzhodni osrednji Atlantik ali glavna ribolovna cona FAO 34), kakor so opredeljene v Uredbi (ES) št. 216/2009 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 87, 31.3.2009, str. 1).

[Sprememba 211]

P7_TA(2013)0041

Raven hrupa motornih vozil ***I

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ravni hrupa motornih vozil (COM(2011)0856 – C7-0487/2011 – 2011/0409(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(2016/C 024/23)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2011)0856),
 - ob upoštevanju člena 294(2) in člena 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C7-0487/2011),
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 25. aprila 2012 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane in mnenj Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov ter Odbora za promet in turizem (A7-0435/2012),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

⁽¹⁾ UL C 191, 29.6.2012, str. 76.

Sreda, 6. februar 2013

P7_TC1-COD(2011)0409

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 6. februarja 2013 z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. .../2013 Evropskega parlamenta in Sveta o ravni hrupa motornih vozil

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA–

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po predložitvi osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Notranji trg zajema območje brez notranjih meja, na katerem mora biti zagotovljen prost pretok blaga, oseb, storitev in kapitala. V ta namen je bil vzpostavljen celovit sistem Unije za homologacijo motornih vozil, **saj so cestna vozila največji vir hrupa v prometnem sektorju**. Tehnične zahteve za homologacijo motornih vozil in njihovih izpušnih sistemov glede na dovoljeno raven hrupa je treba uskladiti, da se v posameznih državah članicah ne bi sprejemale različne zahteve, da se zagotovi pravilno delovanje notranjega trga ter da se hkrati zagotovi visoka raven varstva okolja in javne varnosti **ter boljša kakovost življenja in zdravja. Komisija mora opraviti tudi oceno učinka v zvezi s pogoji označevanja, ki se uporabljajo za ravni onesnaženosti zraka in obremenitve s hrupom. V oceni učinka je treba upoštevati različne vrste vozil, ki jih zajema ta uredba (vključno z električnimi vozili), in učinek, ki bi ga lahko imelo takšno označevanje na avtomobilsko industrijo. saj bi nanjo lahko zelo škodljivo vplivalo iz stroškovnih razlogov, čeprav ga je mogoče šteti za koristno orodje za ozaveščanje potrošnikov in zaščito njihovih pravic v zvezi s preglednostjo pred nakupom vozila.** [Sprememba 1]
- (1a) **Zahteve EU glede homologacije se že uporabljajo za namene upoštevne zakonodaje Unije, ki ureja emisije CO₂, vključno z Uredbo (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil ⁽³⁾, Uredbo (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile kot del celostnega pristopa Skupnosti za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil ⁽⁴⁾, Uredbo (ES) št. 595/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o homologaciji motornih vozil in motorjev glede na emisije iz težkih vozil (Euro VI) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil ⁽⁵⁾ ter Uredbo (EU) št. 510/2011 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nova lahka gospodarska vozila kot del celostnega pristopa Unije za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil ⁽⁶⁾. Tehnične zahteve, ki se uporabljajo za zakonodajo EU, ki ureja emisije CO₂ in mejne vrednosti emisij onesnaževal, morajo biti skladne z zahtevami, ki se uporabljajo za zakonodajo, ki ureja zmanjšanje emisij hrupa. Zahteve Unije glede homologacije je treba zato določiti tako, da je zagotovljena uresničitev teh dveh ciljev.** [Sprememba 2]

⁽¹⁾ UL C 191, 29.6.2012, str. 76.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013.

⁽³⁾ UL L 171, 29.6.2007, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 140, 5.6.2009, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 188, 18.7.2009, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 145, 31.5.2011, str. 1.

Sreda, 6. februar 2013

- (1b) **Hrup prometa škoduje zdravju na mnogovrstne načine. Dolgotrajen stres, ki ga povzroča hrup, lahko izčrpa telesne rezerve, povzroči motnje v regulacijski sposobnosti funkcij organov in s tem omejuje njihovo delovanje. Hrup prometa je potencialni dejavnik tveganja za bolezni, kot sta hipertenzija in srčni infarkt. Učinke bi bilo treba preiskati z opiranjem na Direktivo 2002/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. junija 2002 o ocenjevanju in upravljanju okoljskega hrupa⁽¹⁾. [Sprememba 3]**
- (2) V Direktivi Sveta 70/157/EGS z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o dovoljeni ravni hrupa in izpušnem sistemu motornih vozil⁽²⁾ so bile usklajene različne tehnične zahteve držav članic v zvezi z dovoljeno ravni hrupa motornih vozil in njihovih izpušnih sistemov z namenom vzpostavitve in delovanja notranjega trga. Za zagotovitev dobrega delovanja notranjega trga ter enotne in dosledne uporabe po vsej Uniji je to Direktivo primerno nadomestiti z uredbo.
- (3) Ta uredba je ločena uredba v okviru postopka homologacije v skladu z Direktivo 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (Okvirna direktiva)⁽³⁾.
- (4) Direktiva 70/157/EGS se sklicuje na Pravilnik št. 51⁽⁴⁾ Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo (UN/ECE) o emisijah hrupa, h kateremu je pristopila Unija in ki določa preskusno metodo za emisije hrupa.
- (5) Odkar je bila sprejeta, je bila Direktiva 70/157/EGS večkrat znatno spremenjena. Zadnje znižanje mejnih vrednosti za motorna vozila, ki je bilo izvedeno leta 1995, ni imelo pričakovanih učinkov. Študije so pokazale, da preskusna metoda, ki se uporablja na podlagi Direktive, ne odraža več dejanskega načina vožnje v mestnem prometu. Zlasti, kot je poudarjeno v Zeleni knjigi o prihodnji politiki glede hrupa iz leta 1996⁽⁵⁾, je bil v preskusni metodi podcenjen prispevek kotalnega hrupa pnevmatik k skupnim emisijam hrupa.
- (6) Ta uredba mora zato uvesti metodo, ki se razlikuje od obvezne metode iz Direktive 70/157/EGS. Ta metoda mora temeljiti na metodi, ki jo je leta 2007 objavila delovna skupina UN/ECE za hrup (GRB) in je vključevala različico standarda ISO 362 iz leta 2007⁽⁶⁾. Rezultati spremljanja stare in nove preskusne metode so bili predloženi Komisiji. **Poleg tega bi morala Komisija za odpravo pomanjkljivosti iz prejšnje preskusne metode v 24 mesecih od začetka veljavnosti te uredbe Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti oceno učinka o dejanskem prispevku opreme za kotaljenje pnevmatik k zmanjšanju ravni hrupa vozil, pri čemer je treba zaradi sprejetja nove preskusne metode, ki upošteva tudi obnašanje vozila na cestni površini, glavno pozornost nameniti učinku na cestno površino, in o potrebah po raziskavah na tem posebnem področju. [Sprememba 4]**
- (7) Reprezentativnost nove preskusne metode za emisije hrupa med običajnimi pogoji v prometu je dobra, vendar je manj reprezentativna za emisije hrupa v najslabših možnih pogojih. Zato je treba v to uredbo vključiti dodatne

⁽¹⁾ UL L 189, 18.7.2002, str. 12.

⁽²⁾ UL L 42, 23.2.1970, str. 16.

⁽³⁾ UL L 263, 9.10.2007, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 137, 30.5.2007, str. 68.

⁽⁵⁾ COM(1996)0540 konč.

⁽⁶⁾ ISO 362-1, Merjenje hrupa, ki nastaja pri pospeševanju cestnih vozil – Inženirska metoda – Del 1: Kategoriji M in N, ISO, Ženeva, Švica, 2007.

Sreda, 6. februar 2013

določbe za emisije hrupa. Navedene določbe opredeljujejo preventivne zahteve, ki bodo zajemale vozne razmere vozila v dejanskem prometu in ne v homologacijskem voznem ciklu. Navedene vozne razmere so okoljsko pomembne in zagotoviti je treba, da se emisije hrupa vozila v cestnih voznih razmerah bistveno ne razlikujejo od tega, kar se lahko pričakuje od rezultata homologacijskega preskusa določenega vozila.

- (8) V tej uredbi je treba tudi dodatno znižati mejne vrednosti hrupa. Upoštevati je treba Uredbo (ES) št. 661/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o zahtevah za homologacijo za splošno varnost motornih vozil, njihovih priklopnikov ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila, ⁽¹⁾ ki je uvedla strožje zahteve glede hrupa za pnevmatike motornih vozil. **Pozornost in poudarila potrebo po skladnem in celovitem pristopu k reševanju problematike hrupa cestnega prometa, pri čemer je treba nameniti upoštevati tudi študijam pomemben prispevek cestnih površin k hrupu cestnega prometa. Ta horizontalni pristop bo v primerjavi s sektorskim in vertikalnim pristopom učinkoviteje zmanjšal splošni hrup cestnega prometa. Tudi zmanjšanje hrupa cestnega prometa je treba šteti za cilj v zvezi z javnim zdravjem, ob upoštevanju študij**, ki opozarjajo na preglavice zaradi hrupa cestnega prometa in učinke tega hrupa na zdravje ⁽²⁾ ⁽³⁾ ter s tem povezane stroške in koristi ⁽⁴⁾. **Upoštevati je treba tudi Uredbo (ES) št. 1222/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o označevanju pnevmatik glede na izkoristek goriva in druge bistvene parametre ⁽⁵⁾. Komisija bi morala zagotoviti, da bi bile pnevmatike označene glede na raven hrupa, ki ga povzročajo. Poleg tega bi bilo treba opraviti primerjavo med različnimi vrstami prevoza z vidika okoljskega hrupa.** [Sprememba 5]
- (8a) **Komisija mora objaviti smernice za „tihe“ ceste, naslovljene na cestne organe, da se jim zagotovi koristno orodje za izpolnjevanje zahtev za bolj trajnostno cestno infrastrukturo.** [Sprememba 6]
- (8b) **V šestem okoljskem akcijskem programu je bil določen okvir za oblikovanje okoljske politike v Uniji za obdobje 2002–2012. Program je pozval k sprejetju ukrepov na področju obremenitve s hrupom za znatno zmanjšanje števila ljudi, ki so redno in dolgoročno prizadeti zaradi povprečnih stopenj hrupa, zlasti zaradi prometa.** [Sprememba 7]
- (8c) **Tehnični ukrepi za zmanjšanje hrupa vozil morajo izpolniti nekaj skoraj enako pomembnih zahtev, kot so zahteve za zmanjšanje hrupa in emisije onesnaževal ter izboljšanje varnosti, pri čemer mora biti vozilo čim cenejše in učinkovitejše. Avtomobilska industrija želi v enaki meri izpolniti vse zahteve in ohraniti ravnovesje med njimi, vendar pri tem pogosto naleti na meje fizično izvedljivega. Avtomobilskemu razvoju vedno znova uspe uresničiti te meje z uporabo novejših in inovativnih materialov in metod. Za nadaljevanje inovacij bi morala zakonodaja določiti jasen in časovno omejen okvir. Ta okvir je določen ravno v tej uredbi, ki spodbuja takojšnji družbeno pogojen zagon inovacij, pri čemer je industriji svobodno prepuščeno potrebno ekonomsko ukrepanje.** [Sprememba 8]
- (8d) **Onesnaženje s hrupom je predvsem lokalni problem, ki pa potrebuje rešitev na ravni vse Unije. Prvi korak vsake trajnostne politike na področju emisij hrupa mora namreč biti oblikovanje ukrepov, ki bodo osredotočeni na vire hrupa. Vozila kot vir hrupa, kar obravnava ta uredba, so že sama po sebi premična, tako da jih ne moremo ustrezno obravnavati zgolj z nacionalnimi ukrepi.** [Sprememba 9]
- (8e) **Za razvoj in okrepitev infrastrukture, ki bi pripomogla k temu, da bi se čim bolj zmanjšal hrup vozil, se lahko sprejmejo pomembni ukrepi, kot je široka uporaba protihrupnih pregrad.** [Sprememba 10]

⁽¹⁾ UL L 200, 31.7.2009, str. 1.

⁽²⁾ Knol, A.B., Staatsen, B.A.M., Trends in the environmental burden of disease in the Netherlands 1980 – 2020 (Okoljsko breme bolezni na Nizozemskem v letih 1980–2020), poročilo RIVM 500029001, Bilthoven, Nizozemska, 2005; <http://www.rivm.nl/bibliotheek/rapporten/500029001.html>

⁽³⁾ Študija SZO in Skupnega raziskovalnega središča „Burden of disease from environmental noise. Quantification of healthy life years lost in Europe“ (Breme bolezni zaradi okoljskega hrupa, določitev izgubljenih let zdravega življenja v Evropi); <http://www.euro.who.int/en/what-we-do/health-topics/environment-and-health/noise/publications/2011/burden-of-disease-from-environmental-noise.-quantification-of-healthy-life-years-lost-in-europe>

⁽⁴⁾ „Valuation of Noise – Position Paper of the Working Group on Health and Socio-Economic Aspects“ (Ocena hrupa – Dokument o stališču delovne skupine glede zdravstvenih in socialno-ekonomskih vidikov), Evropska komisija, Generalni direktorat za okolje, Bruselj, 4. decembra 2003; www.ec.europa.eu/environment/noise/pdf/valuatio_final_12_2003.pdf

⁽⁵⁾ UL L 342, 22.12.2009, str. 46.

Sreda, 6. februar 2013

- (9) Splošne mejne vrednosti je treba znižati glede na vse vire hrupa pri motornih vozilih, vključno z vstopno odprtino za zrak v celotnem pogonskem sistemu in izpuhom, ob tem pa upoštevati prispevek pnevmatik k zmanjšanju hrupa, kot je obravnavano v Uredbi (ES) št. 661/2009.
- (9a) *Zagotavljanje informacij o emisijah hrupa potrošnikom, upravljavcem voznih parkov in javnim organom lahko vpliva na odločitev o nakupu ter pospeši prehod na tišji vozni park. Da bi proizvajalec potrošnikom nudil potrebne informacije, bi moral na prodajnih mestih in v tehničnem promocijskem gradivu zagotoviti informacije o ravni hrupa vozil v skladu z usklajenimi preskusnimi metodami. Oznaka, primerljiva z oznakami, ki dajejo informacije o emisijah CO₂, porabi goriva in hrupu pnevmatik, bi morala potrošnike obveščati o emisijah hrupa vozila. [Sprememba 11]*
- (9b) *Informacije v zvezi s hrupom, vključno s podatki preskusov, morajo biti na voljo in jasno vidne na prodajnih mestih in v promocijskem gradivu za vozila. [Sprememba 18]*
- (9c) *Za zmanjšanje hrupa cestnega prometa lahko javni organi sprejmejo ukrepe in spodbude za pospeševanje nakupa in uporabe tišjih vozil. [Sprememba 12]*
- (9d) *Ravni hrupa vozil so deloma odvisne od okolja, v katerem se ta vozila vozijo, zlasti od kakovosti cestne infrastrukture in od tega, kako pametni so sistemi za upravljanje prometa. Zato bi bilo treba razmisliti o privzetju celostnega pristopa, zlasti v najbolj hrupnih mestnih območjih in primerih, ko je potrebno hitro ukrepanje. [Sprememba 13]*
- (9e) *Pri osebnih vozilih pri vožnji s povprečno hitrostjo do 45 km/h prevladuje hrup motorja in izpušnega sistema, pri hitrejši vožnji pa prevlada hrup pnevmatik in vetra. Ta nastaneta neodvisno od vrste in moči motorja. Z razvojem vozil od 70-ih let prejšnjega stoletja so postali motorji bistveno tišji, vendar sta se v povprečju povečali njihova zmogljivost in masa. Zaradi tega in zaradi večje varnosti vozila se je povečala skupna teža vozila, saj je bilo treba za večjo stabilnost pri vožnji povečati stično površino pnevmatik s cestiščem. S povečevanjem te površine se povečuje tudi hrup pnevmatik. [Sprememba 14]*
- (9f) *Hrup je večplastna težava, saj ima več virov in dejavnikov, ki vplivajo na zvok, ki ga slišijo ljudje, in njegov učinek nanje. V zakonodaji za zmanjševanje hrupa prometa je treba te vidike obravnavati ob upoštevanju hrupa motorja, vozila in pnevmatik, cestne površine, načina vožnje in upravljanja prometa, obravnavati pa jih je treba tudi v zakonodajnih aktih, kot sta Uredba (ES) št. 1222/2009 in Direktiva 2002/49/ES. [Sprememba 15]*
- (10) Posledica pričakovanih okoljskih koristi hibridnih električnih in samo električnih cestnih vozil je znatno zmanjšanje hrupa, ki ga oddajajo taka vozila. Zaradi tega ni več pomembnega vira zvočnega signala, ki slepe in slabovidne pešce in kolesarje ter druge uporabnike cest opozarja na približevanje, bližino ali oddaljevanje takega vozila. V ta namen industrija razvija zvočne sisteme, ki bodo nadomestili to pomanjkanje zvoka pri električnih in hibridnih električnih vozilih. Delovanje zvočnih sistemov bližajočega se vozila, ki bodo vgrajeni v vozila, je treba uskladiti. Vgradnja takih sistemov pa bi morala ostati možnost, o kateri prosto odločajo proizvajalci vozil.
- (10a) *Komisija mora preučiti potencial aktivnih varnostnih sistemov v bolj tihih vozilih, kot so hibridna in električna vozila, za boljše izpolnjevanje cilja izboljšanja varnosti izpostavljenih udeležencev v cestnem prometu na mestnih območjih, kot so slepi, slabovidni in naglušni pešci, kolesarji in otroci. [Sprememba 16]*

Sreda, 6. februar 2013

- (10b) **Ravni hrupa vozil imajo neposreden vpliv na kakovost življenja državljanov Unije, še posebej v mestnih območjih, kjer je malo storitev električnega ali podzemnega javnega prevoza ter poti za kolesarje ali pešce oziroma slednjih sploh ni. Upoštevati je treba tudi cilj podvojitve števila uporabnikov javnega prevoza, ki ga je določil Evropski parlament v svoji resoluciji z dne 15. decembra 2011 o načrtu za enotni evropski prometni prostor ⁽¹⁾. Komisija in države članice bi morale v skladu z načelom subsidiarnosti spodbujati javni prevoz, hojo in kolesarjenje za zmanjšanje onesnaženja s hrupom v mestnih območjih. [Sprememba 17]**
- (10c) **Raven hrupa vozila je deloma odvisna od načina njegove uporabe in kakovosti njegovega vzdrževanja po nakupu. S tem v zvezi bi bilo treba sprejeti ukrepe, s katerimi bi povečali javno osveščenost v Uniji glede pomena umirjenega načina vožnje in upoštevanja hitrostnih omejitev, ki so v veljavi v posameznih državah članicah. [Sprememba 19]**
- (11) Za poenostavitev zakonodaje Unije o homologaciji v skladu s priporočili iz poročila skupine CARS 21 iz leta 2007 ⁽²⁾ je primerno, da ta uredba glede preskusne metode temelji na Pravilniku UN/ECE št. 51 o emisijah hrupa, glede zamenjave izpušnih sistemov za dušenje zvoka pa na Pravilniku UN/ECE št. 59 o sistemih za dušenje zvoka ⁽³⁾.
- (12) Da bi Komisija lahko nadomestila tehnične zahteve te uredbe z neposrednim sklicevanjem na pravilnika UN/ECE št. 51 in št. 59 potem, ko bodo v teh pravilnikih določene mejne vrednosti v zvezi z novo preskusno metodo, ali pa te zahteve prilagodila tehničnemu in znanstvenemu napredku, je treba nanjo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejema akte v zvezi s spremembami določb v prilogah za **spremembo priloge** k tej uredbi, ki so povezane s **preskusnimi postopki EU-homologacije za določen tip vozila glede na raven hrupa**, metodami in **ravnimi napravami za merjenje hrupa motornih vozil, sistemi za dušenje zvoka, hrupom stisnjenega zraka, preverjanjem skladnosti proizvodnje, specifikacijami preskusnega poligona, merilnimi metodami za ocenjevanje skladnosti z dodatnimi določbami za emisije hrupa ter ukrepi, ki zagotavljajo slišnost hibridnih in električnih vozil**. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, **tudi na ravni strokovnjakov**. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti sočasen, pravočasen in ustrezen prenos zadevnih dokumentov Evropskemu parlamentu in Svetu. [Sprememba 20]
- (12a) **Možnosti za zmanjšanje hrupa pri viru, kar je namen te uredbe, so sorazmerno manjše kot možnosti za spremembe v zgradbi vozniških površin, s katerimi so pnevmatike v stiku. Slednje bi bilo tehnično bistveno lažje doseči. Z vrstami asfalta, ki so že na voljo, kot so tihi asfalt oziroma asfalti, ki omogočajo nižjo ali optimalno raven hrupa, bi lahko na lokalni ravni že zdaj dosegli zmanjšanje hrupa za okoli 10 dB, če bi jih povezali v celosten pristop, ki bi združeval več preprostih gradbenih ukrepov. Ta učinkovita pobuda za izključno lokalne vire hrupa ni zajeta v tej uredbi, saj bi to bistveno obremenilo izvajanje državnega proračuna, zlasti lokalnih organov. To bi v času gospodarske krize težko upravičili in bi posegali v področje regionalne in strukturne politike. [Sprememba 21]**
- (13) Zaradi uporabe novega ureditvenega okvira s to uredbo bi bilo treba Direktivo 70/157/EGS razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0584.

⁽²⁾ CARS 21: Konkurenčen ureditveni sistem za avtomobilsko industrijo v 21. stoletju, 2006: http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/automotive/files/pagesbackground/competitiveness/cars21finalreport_en.pdf

⁽³⁾ UL L 326, 24.11.2006, str. 43.

Sreda, 6. februar 2013

Člen 1

Vsebina

Ta uredba določa upravne in tehnične zahteve za EU-homologacijo vseh novih vozil iz člena 2 glede na njihove ravni hrupa ter za prodajo in začetek uporabe delov in opreme, namenjene za ta vozila.

Člen 2

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja za kategorije vozil M_1 , M_2 , M_3 , N_1 , N_2 in N_3 , kakor so opredeljene v Prilogi II k Direktivi 2007/46/ES, ter za sisteme, sestavne dele in samostojne tehnične enote, zasnovane in izdelane za taka vozila.

Člen 3

Opredelitve pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „homologacija vozila“ pomeni homologacijo tipa vozila glede na hrup;
- (2) „tip vozila“ pomeni:
 - (a) **za vozila, preskušena v skladu z odstavkom 4.1.2.1 Priloge II**, vrsto vozil, opredeljenih v delu B Priloge II k Direktivi 2007/46/ES;
 - (b) **za vozila, preskušena v skladu z odstavkom 4.1.2.2 Priloge II, vrsto vozil, ki se ne razlikujejo bistveno v lastnostih, kot so:**
 - (i) **oblika ali material karoserije (zlasti prostor za vgradnjo motorja in njegova zvočna izolacija);**
 - (ii) **tip motorja (npr. motor na prisilni ali kompresijski vžig, dvo- ali štiritaktni motor, motor s premočrtnim gibanjem batov ali rotacijskim batom), število in delovna prostornina valjev, tip sistema za vbrizgavanje goriva, razpored ventilov, nazivna vrtilna frekvenca motorja (S) ali tip električnega motorja. Vozila z istim tipom motorja in/ali drugačno skupno prestavno razmerje, se lahko štejejo za vozila istega tipa.**
- (3) „največja masa“ pomeni največjo tehnično dovoljeno maso, ki jo navaja proizvajalec vozila;
Ne glede na točko (3) je lahko največja masa večja od največje mase, ki jo je odobrila uprava držav članic.
- (4) „nazivna moč motorja“ pomeni moč motorja, ki je izražena v kW (UN/ECE) in se meri z metodo UN/ECE v skladu s Pravilnikom št. 85 ⁽¹⁾;
- (5) „standardna oprema“ pomeni osnovno konfiguracijo vozila, vključno z vsemi elementi, ki so v vozilo vgrajeni brez nadaljnjih specifikacij o konfiguraciji ali ravni opreme, vendar je opremljeno z vsemi elementi, zahtevanimi na podlagi ureditvenih aktov iz Priloge IV ali Priloge XI k Direktivi 2007/46/ES;
- (6) „masa voznika“ pomeni maso, ocenjeno na 75 kg, na referenčni točki vozniškega sedeža;
- (7) „masa vozila v stanju, pripravljenem za vožnjo“ (m_{r0}) pomeni maso vozila, vključno z maso voznika, goriva in tekočin, ki je opremljeno s standardno opremo v skladu s specifikacijami proizvajalca.

⁽¹⁾ UL L 326, 24.11.2006, str. 55.

Sreda, 6. februar 2013

Če je vozilo z njimi opremljeno, se upoštevajo tudi karoserija, kabina, naprava za spenjanje in rezervno kolo ter orodja.

Posode za gorivo se napolnijo do vsaj 90 % njihove prostornine;

- (8) „nazivna vrtilna frekvenca motorja“ (S) pomeni deklarirano vrtilno frekvenco motorja v min^{-1} (vrt/min), pri katerem motor razvije največjo nazivno neto moč v skladu s Pravilnikom št. 85, ali, če se največja nazivna neto moč doseže pri različnih vrtilnih frekvencah motorja, najvišjo vrtilno frekvenco motorja;
- (9) „indeks razmerja moči in mase“ (PMR) pomeni numerično vrednost, ki se izračuna v skladu s formulo iz točke 4.1.2.1.1 Priloge II;
- (10) „referenčna točka“ pomeni eno od naslednjih točk:
 - (a) pri vozilih kategorij M_1 , N_1 :
 - (i) za vozila, ki imajo motor spredaj: sprednji del vozila;
 - (ii) za vozila, ki imajo motor na sredini: sredina vozila;
 - (iii) za vozila, ki imajo motor zadaj: zadnji del vozila.
 - (b) pri vozilih kategorij M_2 , M_3 , N_2 , N_3 rob motorja, ki je najbližji sprednjemu delu vozila;
- (11) „ciljni pospešek“ pomeni pospešek pri delno odprti dušilni loputi v mestnem prometu in se določi na podlagi statističnih raziskav;
- (12) „referenčni pospešek“ pomeni pospešek, ki se zahteva pri preskusu pospeševanja na preskusni stezi;
- (13) „vplivni faktor prestavnega razmerja“ (k) pomeni numerično vrednost brez enote, ki se uporablja za združevanje rezultatov preskusa pospeševanja in preskusa pri stalni hitrosti v dveh različnih prestavnih razmerjih;
- (14) „faktor delne moči“ (k_p) pomeni numerično vrednost brez enote, ki se uporablja za ponderirano združevanje rezultatov iz preskusa pospeševanja in preskusa pri stalni hitrosti za vozila;
- (15) „predpospešek“ pomeni uporabo naprave za uravnavanje pospeševanja pred AA', da se med AA' in BB' doseže stabilen pospešek, kot kaže slika 1 Dodatka 1 k Prilogi II;
- (16) „zaklenjena prestavna razmerja“ pomeni nadzor nad menjalnikom, da se med preskusom ne more zamenjati prestava;
- (17) „družina konstrukcije sistema za dušenje zvoka ali sestavnih delov sistema za dušenje zvoka“ pomeni skupino sistemov za dušenje zvoka ali njihovih sestavnih delov z naslednjimi skupnimi značilnostmi:
 - (a) neto pretok izpušnih plinov skozi vlaknasti material, ki absorbira zvok, ko so v stiku s tem materialom;
 - (b) vrsta vlaken;
 - (c) po potrebi, specifikacije veznega materiala;
 - (d) povprečne dimenzije vlaken;
 - (e) najnižjo gostoto pakiranja razsutega materiala v kg/m^3 ;
 - (f) največjo stično površino med pretokom plinov in materiala, ki absorbira zvok;
- (18) „sistem za dušenje zvoka“ pomeni celoten sklop sestavnih delov, potrebnih za zmanjševanje hrupa, ki ga povzročata motor in njegova izpušna cev;

Sreda, 6. februar 2013

- (19) „različni tipi sistema za dušenje zvoka“ pomenijo sisteme za dušenje zvoka, ki se razlikujejo po vsaj eni od naslednjih stvari:
- (a) blagovnih znamkah njihovih sestavnih delov;
 - (b) lastnostih materialov, ki tvorijo njihove sestavne dele, razen prevlekah teh sestavnih delov;
 - (c) delih ali velikostih njihovih sestavnih delov;
 - (d) načinih delovanja vsaj enega njihovega sestavnega dela;
 - (e) sestavi njihovih sestavnih delov;
 - (f) številu izpušnih sistemov za dušenje zvoka ali sestavnih delov;
- (20) „nadomestni sistem za dušenje zvoka ali njegovi sestavni deli“ pomeni kateri koli del izpušnega sistema za dušenje zvoka, opredeljenega v točki (17), ki je namenjen za uporabo na vozilu, ki ni del tipa, vgrajenega v to vozilo, ko je bilo predloženo v homologacijo v skladu s to uredbo;
- (21) „sistemi vozila za zvočno opozarjanje“ (AVAS) so sistemi za hibridna električna in električna cestna vozila, ki pešcem in ranljivim udeležencem v cestnem prometu zagotavljajo informacije o delovanju vozila;
- (21a) „prodajno mesto“ pomeni kraj, kjer se vozila skladiščijo in prodajajo potrošnikom; [Sprememba 23]**
- (21b) „tehnično promocijsko gradivo“ pomeni tehnična navodila za uporabo, brošure, letake in kataloge, v natisnjeni ali elektronski obliki ali objavljene na spletu, ter spletna mesta, ki se uporabljajo za promoviranje vozil splošni javnosti. [Sprememba 24]**

Člen 4

Splošne obveznosti držav članic

1. Države članice zaradi razlogov, ki se nanašajo na dovoljeno raven hrupa in izpušni sistem, ne smejo zavrnila EU-homologacije ali nacionalne homologacije za tip motornega vozila ali tip izpušnega sistema ali sestavni del takšnega sistema, ki se šteje za samostojno tehnično enoto, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) vozilo izpolnjuje pogoje iz Priloge I in
 - (b) izpušni sistem ali njegov sestavni del, ki se šteje za samostojno tehnično enoto v smislu točke (25) člena 3 Direktive 2007/46/ES, izpolnjuje zahteve iz Priloge X k tej uredbi.
 2. Države članice zaradi razlogov, ki se nanašajo na dovoljeno raven hrupa in izpušni sistem, ne smejo zavrnila ali prepovedati prodaje, registracije, začetka uporabe ali uporabe katerega koli vozila, katerega raven hrupa in izpušni sistem izpolnjujeta zahteve iz Priloge I.
 3. Države članice zaradi razlogov, ki se nanašajo na dovoljeno raven hrupa in izpušni sistem, ne smejo prepovedati dajanja v promet izpušnega sistema ali katerega koli njegovega sestavnega dela, ki se šteje za samostojno tehnično enoto v smislu točke (25) člena 3 Direktive 2007/46/ES, če ustreza tipu, za katerega je bila podeljena homologacija v skladu s to uredbo.
- 3a. Države članice med tehničnimi pregledi vozil izmerijo raven hrupa na podlagi podatkov iz EU-homologacije za vsak tip vozila. [Sprememba 25]**

Sreda, 6. februar 2013

Člen 4a Spremljanje

Države članice v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ⁽¹⁾ zagotavljajo učinkovito spremljanje svojih trgov. Izvajajo ustrezne preglede lastnosti proizvodov v zadostnem obsegu v skladu z načeli iz člena 19(1) navedene Uredbe. [Sprememba 26]

Člen 5

Splošne obveznosti proizvajalcev

1. Proizvajalci zagotovijo, da so vozilo, njegov motor in sistem za zmanjševanje hrupa načrtovani, izdelani in sestavljeni tako, da lahko vozilo ob običajni uporabi kljub tresljajem, ki jim je lahko izpostavljeno, izpolnjuje določbe iz te uredbe.
2. Proizvajalci zagotovijo, da je sistem za zmanjševanje hrupa načrtovan, izdelan in sestavljen tako, da je ob upoštevanju pogojev uporabe vozila **in regionalnih podnebnih razlik** dovolj odporen proti pojavom korozije, ki jim je izpostavljen. [Sprememba 27]
3. Proizvajalec je homologacijskemu organu odgovoren za vse vidike postopka odobritve vozila ter za zagotavljanje skladnosti proizvodnje, ne glede na to, ali je proizvajalec neposredno vključen v vse stopnje izdelave vozila, sistema, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote.

Člen 6

Mejne vrednosti

Pri preskusnih pogojih iz Priloge II se upoštevajo običajni pogoji cestnega prometa ter preskusne zahteve drugih bistvenih delov vozila, ki so že zajete v Uredbi (ES) št. 661/2009. Raven hrupa, izmerjena skladno z določbami Priloge II in zaokrožena na najbližje celo število, ne sme presegati vrednosti, določenih v Prilogi III. [Sprememba 28]

Člen 7

Klavzula o reviziji

~~V treh letih po datumu, ki je naveden za fazo 1 v tretjem stolpcu Priloge III~~ **Priloge III** k tej uredbi, Komisija izvede ~~podrobno študijo, da bi ugotovila, ali so mejne vrednosti hrupa ustrezne iz Priloge III. Pregled zajema oceno učinka, ki vključuje splošno oceno učinka na avtomobilsko industrijo in zlasti njene odvisne panoge, ob upoštevanju vpliva drugih uredb – kot so uredbe na področju zmanjšanj emisij CO₂ in varnosti – na raven hrupa motornih vozil. Komisija na podlagi ugotovitev študije lahko Komisija takega pregleda in svoje ocene učinka po potrebi predloži predloge pripravi predlog za spremembo te uredbe na način, ki je čim bolj nevtralen z vidika konkurence. Mejne vrednosti za fazo 2 v četrtem stolpcu Priloge III začnejo veljati šest let po potrditvi ocene učinka in dokončanju postopka pregleda Komisije.~~ [Sprememba 29]

V predlogih za spremembo te uredbe, ki se predložijo v skladu s prvim odstavkom, se upoštevajo novi standardi, ki jih določi Mednarodna organizacija za standardizacijo, zlasti standard ISO 10844:2011. [Sprememba 30]

⁽¹⁾ UL L 218, 13.8.2008, str. 30.

Sreda, 6. februar 2013

Člen 8

Dodatne določbe za emisije hrupa (ASEP)

1. Odstavki 2 do 6 in drugi pododstavek tega odstavka veljajo za vozila kategorij M₁ in N₁ z motorjem z notranjim izgorevanjem.

Vozila samodejno izpolnjujejo zahteve iz Priloge X, če proizvajalec vozila homologacijskemu organu predloži tehnične dokumente, ki dokazujejo, da je razlika med najvišjo in najnižjo vrtilno frekvenco motorja pri BB'¹ manjša ali enaka 0,15 x S pri katerem koli pogoju preskusa v območju delovanja dodatnih določb za emisije hrupa, ki je opredeljeno v točki 3.3 Priloge VIII, glede na pogoje iz Priloge II.

Vozila kategorije N₁ so izvzeta iz dodatnih določb za emisije hrupa, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- (a) Prostornina motorja $\leq 660 \text{ cm}^3$ in indeks razmerja moči in mase (PMR), izračunano z uporabo najvišje odobrene mase vozila, ≤ 35 ;**
- (b) Nosilnost $\geq 850 \text{ kg}$ in indeks razmerja moči in mase (PMR), izračunano z uporabo najvišje odobrene mase vozila, ≤ 40 . [Sprememba 31]**

Za vozila se šteje, da izpolnjujejo zahteve iz Priloge X, če proizvajalec vozila homologacijskemu organu predloži tehnične dokumente, ki dokazujejo, da razlika med najvišjo in najnižjo vrtilno frekvenco motorja pri BB' (¹), pri katerem koli pogoju preskusa v območju delovanja dodatnih določb za emisije hrupa, ki je opredeljeno v točki 3.3 Priloge VIII, glede na pogoje iz Priloge II, ne presega 0,15 x S.

Vozila kategorije N₁ so izvzeta iz dodatnih določb za emisije hrupa, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- (a) delovna prostornina motorja ne presega 660 cm^3 , indeksa razmerja moči in mase (PMR), izračunano z največjo dovoljeno maso vozila, pa ni večje od 35;**
- (b) koristen tovor znaša vsaj 850 kg , indeks razmerja moči in mase (PMR), izračunano z največjo dovoljeno maso vozila, pa ni večje od 40. [Sprememba 32]**

2. Emisije hrupa vozila v običajnih pogojih cestnega prometa, ki se razlikujejo od pogojev, v katerih je bil izveden homologacijski preskus iz Priloge II, od rezultata preskusa ne odstopajo ~~na nesprejemljiv način~~. [Sprememba 33]

3. Proizvajalec vozila ne sme namerno spremeniti, prilagoditi ali uvesti kakršne koli mehanske, električne, toplotne ali druge naprave ali postopka samo z namenom, da bi izpolnil zahteve za emisije hrupa iz te uredbe, ki v običajnem cestnem prometu ne deluje pod pogoji, veljavnimi za dodatne določbe za emisije hrupa. **Ti ukrepi se po navadi imenujejo optimizacija za preskus.** [Sprememba 34]

4. Vozilo mora izpolnjevati zahteve Priloge VIII k tej uredbi.

5. V vlogi za homologacijo proizvajalec predloži izjavo, **ki je po potrebi dopolnjena z ustreznimi rezultati preskusov**, oblikovano v skladu z vzorcem iz Dodatka 1 k Prilogi VIII, da tip vozila, ki bo homologiran, izpolnjuje zahteve člena 8(1) ~~in 8(2)~~. [Sprememba 35]

Člen 8a

Obvestilo potrošnikom

Proizvajalci vozil in distributerji zagotovijo, da je na prodajnih mestih in v tehničnem promocijskem gradivu raven hrupa v decibelih (dB(A)) za vsako vozilo v skladu z usklajenimi homologacijskimi preskusnimi metodami prikazana na vidnem mestu.

(¹) Kot je navedeno na sliki 1 Dodatka 1 k Prilogi II te uredbe.

Sreda, 6. februar 2013

Komisija po celoviti oceni učinka v skladu z rednim zakonodajnim postopkom Evropskemu parlamentu in Svetu predloži predlog o informacijah za potrošnike v dveh letih od začetka veljavnosti te uredbe. Takšen predlog bi se lahko vključil v Direktivo 1999/94/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 1999 o informacijah o ekonomičnosti porabe goriva in emisijah CO₂, ki so na voljo potrošnikom v zvezi s trženjem novih osebnih vozil ⁽¹⁾. [Sprememba 36]

Člen 8b

Razvrščanje in kakovost cestišč

Komisija v skladu z roki za pregled, določenimi v Direktivi 2002/49/ES, oceni možnost uvedbe sistema za razvrščanje cest, ki označuje značilen kotalni hrup na vseh cestah v Uniji, in Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predloži predlog v skladu z rednim zakonodajnim postopkom.

Komisija razmisli o vključitvi zahteve za države članice, da v strateških kartah hrupa iz Direktive 2002/49/ES predložijo informacije o kakovosti cestišč. [Sprememba 37]

Člen 9

Sistem vozila za zvočno opozarjanje (AVAS)

Če se Proizvajalci odločijo za vgradnjo sistema vgradijo sistem AVAS v vozila. Zvočni signal, ki ga oddaja sistem AVAS, je neprekinjen zvočni signal, ki peščem in ranljivim udeležencem v cestnem prometu zagotavlja informacije o delovanju vozila. Zvočni signal mora jasno nakazovati obnašanje vozila in je lahko podoben zvočnemu signalu podobnega vozila iste kategorije, ki ima motor z notranjim izgorevanjem in deluje pod enakimi pogoji, izpolnjene pa morajo biti izpolnjene tudi zahteve iz Priloge X IX.

Komisija v enem letu od začetka veljavnosti te uredbe oceni potrebo po pregledu uredbe, pri čemer upošteva med drugim, ali lahko sistemi aktivne varnosti, poleg sistemov vozila za zvočno opozarjanje ali v primerjavi z njimi, v večji meri prispevajo k izboljšanju varnosti ranljivih udeležencev v cestnem prometu na mestnih območjih, ter po potrebi in v skladu z rednim zakonodajnim postopkom predloži Evropskemu parlamentu in Svetu predlog za določitev največje ravni hrupa, ki ga lahko povzroča sistem za zvočno opozarjanje, nameščen v vozilu. [Sprememba 66]

Člen 10

Sprememba prilog

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 11 za spremembo Priloge I do XI Prilog I, II in IV do XII zaradi prilagoditve tehničnih zahtev te uredbe tehničnemu in znanstvenemu napredku se prenese na Komisijo. [Sprememba 39]

2. Ko bodo mejne vrednosti v zvezi s preskusno metodo določene v Pravilniku UN/ECE št. 51, bo Komisija preučila možnost nadomestitve tehničnih zahtev iz Priloge III z neposrednim sklicem na ustrezne zahteve iz pravilnikov UN/ECE št. 51 in št. 59, pod pogojem, da te ne vplivajo negativno na okoljske in zdravstvene predpise Unije ter da se vključijo stališča Evropskega parlamenta in Sveta, in po potrebi Evropskemu parlamentu in Svetu predloži predlog o spremembi Priloge III v skladu z rednim zakonodajnim postopkom. [Sprememba 40]

Člen 11

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastila Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov se Komisiji ~~predelijo~~ **podeli** pod pogoji iz tega člena. [Sprememba 41]

⁽¹⁾ UL L 12, 18.1.2000, str. 16.

Sreda, 6. februar 2013

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 10(1) se podeli Komisiji za nedoločen čas od datuma sprejetja te uredbe. **Komisija pripravi poročilo o prenesenih pooblastilih najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.** [Sprememba 42]
3. Pooblastilo iz člena 10(1) lahko Evropski parlament ali Svet kadar koli prekličeta. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Preklic začne veljati dan po objavi sklepa v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je v njem naveden. Preklic ne vpliva na veljavnost delegiranih aktov, ki so že v veljavi. [Sprememba 43]
4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o tem hkrati uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 10(1), začne veljati le, če mu Evropski parlament ali Svet v dveh mesecih od uradnega obvestila, ki sta ga prejela v zvezi s tem aktom, ne nasprotujeta ali če sta pred iztekom tega roka oba obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Navedeni rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za ~~en mesec~~ **dva meseca.** [Sprememba 44]

Člen 12

Ugovori zoper delegirane akte

- ~~1. Evropski parlament in Svet lahko ugovarjata zoper delegirani akt v dveh mesecih od dne uradnega obvestila. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za en mesec.~~
2. Če niti Evropski parlament niti Svet v roku delegiranemu aktu ne nasprotujeta ali če pred tem rokom Evropski parlament in Svet obvestita Evropsko komisijo, da delegiranemu aktu ne bosta nasprotovala, začne ta veljati na dan, ki je v njem naveden.
3. Če Evropski parlament ali Svet delegiranemu aktu nasprotujeta, ta ne začne veljati. Institucija, ki nasprotuje delegiranemu aktu, navede razloge za nasprotovanje. [Sprememba 45]

Člen 13

Nujni postopek

- ~~1. Delegirani akti, sprejeti v skladu s členom 10(1), začnejo veljati nemudoma in se uporabljajo, dokler ni izraženo nasprotovanje v skladu z odstavkom 2. V uradnem obvestilu Evropskemu parlamentu in Svetu v zvezi z delegiranim aktom se navedejo razlogi za uporabo nujnega postopka.~~
2. Evropski parlament ali Svet lahko delegiranemu aktu nasprotuje v skladu s postopkom iz člena 11(5). V takem primeru Komisija po prejemu uradnega obvestila Evropskega parlamenta ali Sveta o ugovoru takoj razveljavi akt. [Sprememba 46]

Člen 14

Prehodne določbe

1. Ta uredba ne razveljavi nobene EU-homologacije, podeljene za vozila, sisteme, sestavne dele ali samostojne tehnične enote pred datumom iz člena 16.
2. Homologacijski organi nadaljujejo s podeljevanjem razširitev homologacij za navedena vozila, sisteme, sestavne dele ali samostojne tehnične enote v skladu s pogoji Direktive 70/157/EGS.

Sreda, 6. februar 2013

3. Do ... (*), so vozila s serijskim hibridnim pogonom, ki imajo dodatni motor z izgorevanjem brez mehanskega spenjanja s pogonskim sistemom, izvzeta iz zahtev iz člena 8.

Člen 15

Razveljavitev

1. Direktiva 70/157/EGS se razveljavi.
2. Sklici na razveljavljeno direktivo se upoštevajo kot sklici na to uredbo in se berejo v skladu s primerjalno tabelo v Prilogi XII.

Člen 16

Začetek veljavnosti

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Uporablja se od ... (**)

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ...,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

PRILOGA I

EU-homologacija za tip vozila glede na raven hrupa

1. VLOGA ZA EU-HOMOLOGACIJO TIPA VOZILA
 - 1.1 Vlogo za podelitev EU-homologacije na podlagi člena 7(1) in (2) Direktive 2007/46/ES za tip vozila glede na njegovo raven hrupa vloži proizvajalec vozila.
 - 1.2 V Dodatku 1 je podan vzorec opisnega lista.
 - 1.3 Vozilo, ki predstavlja tip vozila, za katerega se zahteva homologacija, mora tehnični službi, ki je pristojna za preskuse, dati na razpolago proizvajalec vozila.
 - 1.4 Na zahtevo tehnične službe je treba dati na razpolago tudi primerek izpušnega sistema in motor z najmanj enako prostornino valja in največjo nazivno močjo motorja, kakor je nameščen na vozilu, za katerega se zahteva homologacija.
2. OZNAKE
 - 2.1 Sestavni deli izpušnega in sesalnega sistema, razen pritrdilnih delov in cevi, morajo imeti:
 - 2.1.1 blagovno znamko proizvajalca sistemov in njihovih sestavnih delov;

(*) Pet let po začetku veljavnosti te uredbe.

(**) Dve leti po začetku veljavnosti te uredbe.

Sreda, 6. februar 2013

- 2.1.2 proizvajalčevo trgovsko oznako.
- 2.2 Te oznake morajo biti tudi po vgradnji na vozilo jasno čitljive in neizbrisne.
3. PODELITEV EU-HOMOLOGACIJE TIPU VOZILA
- 3.1 Če so izpolnjene ustrezne zahteve, se v skladu s členom 9(3) in po potrebi tudi s členom 10(4) Direktive 2007/46/ES podeli EU-homologacija.
- 3.2 Vzorec certifikata EU-homologacije je podan v Dodatku 2.
- 3.3 Za vsak homologiran tip vozila se določi številka homologacije skladno s Prilogo VII k Direktivi 2007/46/ES. Ista država članica ne sme dodeliti iste številke drugemu tipu vozila.
4. SPREMEMBE HOMOLOGACIJ
- V primeru sprememb tipa vozila, homologiranega v skladu s to uredbo, veljajo določbe členov 13, 14, 15, 16 in 17 (4) Direktive 2007/46/ES.
5. SKLADNOST PROIZVODNJE
- 5.1 Ukrepi za zagotavljanje skladnosti proizvodnje se sprejmejo v skladu z zahtevami iz člena 12 Direktive 2007/46/ES.
- 5.2 Posebne določbe:
- 5.2.1 Preskusi iz Priloge VI te uredbe ustrezajo preskusom, navedenim v točki 2.3.5 Priloge X k Direktivi 2007/46/ES.
- 5.2.2 Preverjanja iz točke 3 Priloge X k Direktivi 2007/46/ES se običajno izvedejo enkrat na dve leti.
- 5.2.2.a Mejne vrednosti, določene v tabeli iz Priloge III, so med merjenjem upoštevane z razumno dovoljenim odstopanjem. [Sprememba 47]**

Dodatek 1

Opisni list št. ... v skladu s Prilogo I k Direktivi 2007/46/ES ⁽¹⁾ glede EU-homologacije vozila v zvezi z dovoljeno ravnijo hrupa in izpušnim sistemom

Naslednje informacije, če so potrebne, morajo biti predložene v treh izvodih in vključevati kazalo. Vse risbe morajo biti v ustreznem merilu in dovolj podrobne ter predložene na formatu A4 ali zložene na ta format. Morebitne fotografije morajo prikazovati dovolj podrobnosti.

Če se sistemi, sestavni deli ali samostojne tehnične enote upravljajo elektronsko, morajo biti dodane informacije o njihovem delovanju.

0. Splošno

- 0.1 Znamka (blagovno ime proizvajalca):
- 0.2 Tip in trgovska oznaka:
- 0.3 Podatki za identifikacijo tipa vozila, če je oznaka na vozilu ^(b):
- 0.3.1 Mesto te oznake:

⁽¹⁾ Številke točk in opombe, uporabljene v tem opisnem listu, ustrezajo tistim iz Priloge I k Direktivi 2007/46/ES. Točke, ki niso bistvene za to uredbo, so izpuščene.

Sreda, 6. februar 2013

- 0.4 Kategorija vozila ([°]):
- 0.5 Ime in naslov proizvajalca:
- 0.8 Naslovi proizvodnih tovarn:
- 1. Splošni konstrukcijski podatki o vozilu**
- 1.1 Fotografije in/ali risbe vzorčnega vozila:
- 1.3.3 Pogonske osi (število, položaj, povezava):
- 1.6 Lega in način vgradnje motorja:
- 2. Mase in mere ([°]) (v kg in mm) (po potrebi navedi sklic na risbo)**
- 2.4 Mere vozila (skupne)
- 2.4.1 Za šasijo brez karoserije
- 2.4.1.1 Dolžina (¹):
- 2.4.1.2 Širina (²):
- 2.4.2 Za šasijo s karoserijo:
- 2.4.2.1 Dolžina (¹):
- 2.4.2.2 Širina (²):
- 2.6 Masa vozila s karoserijo v voznem stanju oziroma masa šasije s kabino, če proizvajalec ne dobavlja karoserije (s standardno opremo, vključno s hladilno tekočino, mazivi, gorivom, orodjem, rezervnim kolesom in voznikom) (³) (največja in najmanjša):
- 3. Pogonski motor (⁴)**
- 3.1 Proizvajalec:
- 3.1.1 Proizvajalčeva oznaka motorja: (kot je označena na motorju, ali drugi načini identifikacije)
- 3.2 Motor z notranjim zgorevanjem
- 3.2.1.1 Način delovanja: prisilni vžig/kompresijski vžig, štiritaktni/dvotaktni (¹)
- 3.2.1.2 Število in namestitev valjev:
- 3.2.1.2.3 Zaporedje vžiga:
- 3.2.1.3 Prostornina motorja (s): cm³
- 3.2.1.8 Nazivna moč (¹): kW pri min⁻¹ (po navedbi proizvajalca)
- 3.2.4 Oskrba z gorivom
- 3.2.4.1 Z uplinjačem: da/ne (²)
- 3.2.4.1.2 Tipi:
- 3.2.4.1.3 Število:
- 3.2.4.2 Z vbrizgavanjem goriva (samo za motorje s kompresijskim vžigom): da/ne (³)
- 3.2.4.2.2 Način delovanja: direktni vbrizg/predkomora/vrtinčna komora (⁴)

(¹) Neustrezno črtati.

(²) Neustrezno črtati.

(³) Neustrezno črtati.

(⁴) Neustrezno črtati.

Sreda, 6. februar 2013

- 3.2.4.2.4 Regulator
 - 3.2.4.2.4.1 Vrsta:
 - 3.2.4.2.4.2.1 Prekinitev dovoda goriva pri obremenitvi motorja: min^{-1}
 - 3.2.4.3 Z vbrizgavanjem goriva (samo za motorje s prisilnim vžigom): da/ne ⁽¹⁾
 - 3.2.4.3.1 Način delovanja: vbrizgavanje v sesalno cev (eno-/večtočkovno ⁽²⁾)/direktno vbrizgavanje/drugo (točen opis) ⁽³⁾
 - 3.2.8 Sesalni sistem
 - 3.2.8.4.2 Filter za zrak, risbe; ali
 - 3.2.8.4.2.1 Znamke:
 - 3.2.8.4.2.2 Tipi:
 - 3.2.8.4.3 Dušilec zvoka na sesalni strani, risbe; ali
 - 3.2.8.4.3.1 Znamke:
 - 3.2.8.4.3.2 Tipi:
 - 3.2.9 Izpušni sistem
 - 3.2.9.2 Opis in/ali risba izpušnega sistema:
 - 3.2.9.4 Izpušni dušilci zvoka:

Za prednji, srednji in zadnji dušilec: konstrukcija, tip, oznaka; če obstajajo, ukrepi za zmanjšanje zunanjega hrupa: v motornem prostoru in na samem motorju:
 - 3.2.9.5 Lega izpušne odprtine:
 - 3.2.9.6 Izpušni dušilec zvoka z vlaknastimi materiali:
 - 3.2.12.2.1 Katalitični pretvornik izpušnih plinov: da/ne ⁽⁴⁾
 - 3.2.12.2.1.1 Število katalitičnih pretvornikov in elementov:
- 3.3 Elektromotor
 - 3.3.1 Tip (način navitja, vzbujanje):
 - 3.3.1.1 Največja urna moč: kW
 - 3.3.1.2 Delovna napetost: V
- 3.4 Ostali pogonski motorji ali agregati ali kombinacija le-teh (podatki o sestavnih delih teh motorjev ali agregatov):

⁽¹⁾ Neustrezno črtati.

⁽²⁾ Neustrezno črtati.

⁽³⁾ Neustrezno črtati.

⁽⁴⁾ Neustrezno črtati.

Sreda, 6. februar 2013

4. Prenos moči (v)

4.2 Tip (mehanski, hidravlični, električni itd.):

4.6 Prestavna razmerja

Prestava	Prestava menjalnika (prestavno razmerje med motorjem in odgonsko gredjo menjalnika)	Končno prestavno razmerje (prestavno razmerje med odgonsko gredjo menjalnika in pogonskim kolesom)	Skupno prestavno razmerje
Najvišja vrednost za CVT ⁽¹⁾			
1			
2			
3			
...			
Najnižja vrednost za CVT ⁽¹⁾			
Vzratna prestava			

⁽¹⁾ Brezstopenjski menjalnik.4.7 Največja hitrost vozila in prestavno razmerje, v katerem je dosežena (v km/h) ^(v):**6. Obesitev**

6.6 Pnevmatike in kolesa

6.6.2 Zgornja in spodnja meja dinamičnega polmera kolesa

6.6.2.1 Os 1:

6.6.2.2 Os 2:

6.6.2.3 Os 3:

6.6.2.4 Os 4:

itn.

9. Karoserija (ne velja za vozila kategorije M₁)

9.1 Vrsta karoserije:

9.2 Uporabljeni materiali in način konstrukcije

12. Razno

12.5 Podatki o kateri koli napravi, ki ne spada k motorju in je namenjena za zmanjševanje hrupa (če ni zajeta v drugih točkah):

Dodatne informacije v primeru terenskih vozil:

1.3 Število osi in koles:

2.4.1 Za šasijo brez karoserije

2.4.1.4.1 Pristopni kot (spredaj) ^(na): ... stopinj

Sreda, 6. februar 2013

- 2.4.1.5.1 Pristopni kot (zadaj) ^(nb): ... stopinj
- 2.4.1.6 Oddaljenost od tal (kot je opredeljeno v točki 4.5 dela A Priloge II k Direktivi 2007/46/ES)
- 2.4.1.6.1 Med osmi:
- 2.4.1.6.2 Pod sprednjimi osmi:
- 2.4.1.6.3 Pod zadnjimi osmi:
- 2.4.1.7 Kot rampe ^(nc): ... stopinj
- 2.4.2 Za šasijo s karoserijo
- 2.4.2.4.1 Pristopni kot (spredaj) ^(na): ... stopinj
- 2.4.2.5.1 Pristopni kot (zadaj) ^(nb): ... stopinj
- 2.4.2.6 Oddaljenost od tal (kot je opredeljeno v točki 4.5 dela A Priloge II k Direktivi 2007/46/ES)
- 2.4.2.6.1 Med osmi:
- 2.4.2.6.2 Pod sprednjimi osmi:
- 2.4.2.6.3 Pod zadnjimi osmi:
- 2.4.2.7 Kot rampe ^(nc): ... stopinj
- 2.15 Možnost speljevanja v klanec (solo vozilo): ... %
- 4.9 Zapora diferenciala: da/ne/neobvezna ⁽¹⁾

Datum, Spis

Dodatek 2

Vzorec certifikata o EU-homologaciji*(Največji format: A4 (210 × 297 mm))**Žig homologacijskega organa*

Sporočilo o

- homologaciji ⁽¹⁾
- razširitvi homologacije ⁽²⁾
- zavrnitvi homologacije ⁽³⁾

⁽¹⁾ Neustrezno črtati.⁽¹⁾ Neustrezno črtati.⁽²⁾ Neustrezno črtati.⁽³⁾ Neustrezno črtati.

Sreda, 6. februar 2013

— preklicu homologacije ⁽¹⁾

vozila/sestavnega dela/samostojne tehnične enote ⁽²⁾ v skladu z Direktivo .../.../EU, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo .../.../EU.

Številka homologacije:

Razlog za razširitev:

DEL I

0.1 Znamka (blagovno ime proizvajalca):

0.2 Tip in trgovska oznaka:

0.3 Način identifikacije tipa, če je označena na vozilu/sestavnem delu/samostojni tehnični enoti ⁽³⁾ ⁽⁴⁾

0.3.1 Mesto te oznake:

0.4 Kategorija vozila ⁽⁵⁾:

0.5 Ime in naslov proizvajalca:

0.7 Za sestavne dele in samostojne tehnične enote mesto in način pritrditve oznake EU-homologacije:

0.8 Naslov proizvodne tovarne:

DEL II

1. Dodatne informacije (po potrebi): glej Dodatek 3.

2. Tehnična služba, pristojna za opravljanje preskusov:

3. Datum poročila o preskusu:

4. Številka poročila o preskusu:

5. Morebitne pripombe: glej Dodatek 3.

6. Kraj:

7. Datum:

8. Podpis:

9. Priložen je seznam dokumentov v opisni dokumentaciji, ki se hrani pri homologacijskem organu in jih je mogoče pridobiti na zahtevo.

—————
Dodatek 3

Podatki o vozilu in preskusu ⁽¹⁾

1. Blagovna znamka vozila

2. Tip vozila

2.1 Največja dovoljena masa, vključno s polpriklopnikom (kjer je primerno)

⁽¹⁾ Neustrezno črtati.

⁽²⁾ Neustrezno črtati.

⁽³⁾ Neustrezno črtati.

⁽⁴⁾ Če oznake tipa vsebujejo znake, ki niso bistveni za opis tipa vozila, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote, zajete v tem certifikatu o homologaciji, se v dokumentaciji ti znaki označijo s simbolom: „?“ (npr. ABC??123??).

⁽⁵⁾ Kot je opredeljena v Prilogi IIA k Direktivi 2007/46/ES.

⁽¹⁾ Informacij iz Dodatka 1 k Prilogi 1 ni treba ponovno navesti.

Sreda, 6. februar 2013

3. Ime in naslov proizvajalca
4. Po potrebi ime in naslov zastopnika proizvajalca
5. Motor:
 - 5.1 Proizvajalec:
 - 5.2 Tip:
 - 5.3 Model:
 - 5.4 Največja nazivna moč (ECE): ... kW pri ... min⁻¹ (vrt/min)
 - 5.5 Vrsta motorja: npr. motor na prisilni vžig, motor na kompresijski vžig itd. ⁽¹⁾
 - 5.6 Način delovanja: dvotaktni ali štiritaltni (po potrebi)
 - 5.7 Delovna prostornina valja (po potrebi)
6. Prenos moči: neavtomatski menjalnik/avtomatski menjalnik ⁽²⁾
 - 6.1 Število prestav
7. Oprema:
 - 7.1 Izpušni dušilec zvoka:
 - 7.1.1 Proizvajalec ali pooblaščen zastopnik (če obstaja)
 - 7.1.2 Model:
 - 7.1.3 Tip: ... v skladu z risbo št.: ...
 - 7.2 Dušilec zvoka na sesalni strani:
 - 7.2.1 Proizvajalec ali pooblaščen zastopnik (če obstaja)
 - 7.2.2 Model:
 - 7.2.3 Tip: ... v skladu z risbo št.: ...
 - 7.3 Elementi kapsulacije
 - 7.3.1 Elementi inkapsulacije hrupa, kakor jih je določil proizvajalec
 - 7.3.2 Proizvajalec ali pooblaščen zastopnik (če obstaja)
 - 7.4 Pnevmatike
 - 7.4.1 Velikosti pnevmatik (po oseh):
8. Meritve:
 - 8.1 Dolžina vozila (l_{veh}): ... mm
 - 8.2 Točka pritiska pedala za plin: ... m pred črto AA'
 - 8.2.1 Vrtilna frekvenca motorja v prestavi i na:
AA'/PP' ⁽¹⁾ ... min⁻¹ (vrt/min)
BB' ... min⁻¹ (vrt/min)
 - 8.2.2 Vrtilna frekvenca motorja v prestavi (i+1) na:
AA'/PP' ⁽¹⁾ ... min⁻¹ (vrt/min)
BB' min⁻¹ (vrt/min)

⁽¹⁾ Če se uporablja nekonvencionalni motor, je to treba navesti.

⁽²⁾ Neustrezno črtati.

Sreda, 6. februar 2013

- 8.3 Številka homologacije pnevmatik:
če ni na voljo, se navedejo naslednje informacije:
- 8.3.1 proizvajalec pnevmatik
- 8.3.2 trgovske oznake tipa pnevmatik (po oseh), (npr. blagovna znamka, indeks hitrosti, indeks obremenitve): ...
- 8.3.3 velikosti pnevmatik (po oseh): ...
- 8.3.4 številka homologacije (če je na voljo): ...
- 8.4 Raven hrupa vozila med vožnjo:
Rezultat preskusa (L_{urban}): ... dB(A)
Rezultat preskusa (L_{wot}): ... dB(A)
Rezultat preskusa (L_{cruise}): ... dB(A)
Faktor k_p : ...
- 8.5 Raven hrupa mirujočega vozila:
Položaj in smer mikrofona (v skladu s sliko 2 v Dodatku 1 Priloge III)
Rezultat preskusa med mirovanjem: dB(A)
- 8.6 Raven hrupa stisnjenega zraka:
Rezultat preskusa:
— za delovno zavoro: ... dB(A)
— za parkirno zavoro: ... dB(A)
— med sproženjem regulatorja tlaka: ... dB(A)
9. Vozilo, predloženo v homologacijo dne:
10. Tehnična služba, pristojna za preskuse za podelitev homologacije:
11. Datum poročila o preskusu, ki ga je izdala ta služba:
12. Številka poročila o preskusu, ki ga je izdala ta služba:
13. Mesto homologacijske oznake na vozilu
14. Kraj
15. Datum
16. Podpis
17. Temu dokumentu so priloženi naslednji dokumenti z zgoraj navedeno številko homologacije:
...
...
risbe in/ali fotografije, skice ter diagrami motorja in sistema za zmanjševanje hrupa,
seznam sestavnih delov sistema za zmanjševanje hrupa z ustreznimi oznakami.
18. Razlog za razširitev homologacije:
19. Opombe

Sreda, 6. februar 2013

PRILOGA II

Metode in naprave za merjenje hrupa motornih vozil

1. POSTOPEK MERJENJA

- 1.1 Hrup, ki ga povzroča tip vozila, predložen v homologaciji, se meri z metodama, ki sta opisani v tej prilogi za vozilo med vožnjo in mirujoče vozilo ⁽¹⁾. V primeru vozila, pri katerem motor z notranjim izgorevanjem ne deluje, ko je vozilo mirujoče, se povzročeni hrup meri samo med vožnjo.

Pri vozilih, katerih največja dovoljena masa presega 2 800 kg, se opravi dodatna meritev hrupa stisnjenega zraka na mirujočem vozilu v skladu s specifikacijami iz Priloge V, če ima vozilo ustrezno zavorno opremo.

- 1.2 Vrednosti, ki se merita v skladu s preskusi iz točke 1.1, se vpišeta v poročilo o preskusu in v obrazec, ki je v skladu z vzorcem iz Dodatka 3 k Prilogi I.

2. MERILNI INSTRUMENTI

2.1 Meritve zvoka

Naprava za merjenje ravnih hrupa mora biti natančen fonometer ali enakovredni merilni sistem, ki izpolnjuje zahteve za naprave razreda 1 (vključno s priporočenim vetrobranom, če se uporablja). Te zahteve so opisane v drugi izdaji publikacije Mednarodne komisije za elektrotehniko (IEC) „IEC 61672-1:2002: natančni fonometri“.

Meritve se izvedejo s „hitro“ odzivnostjo naprave za zvočne meritve in krivuljo vrednotenja „A“, ki sta prav tako opisani v „IEC 61672-1:2002“. Pri uporabi sistema, ki vključuje redno spremljanje A-vrednotene ravni zvočnega tlaka, je treba vrednosti odčitati v časovnih presledkih, ki niso daljši od 30 ms (milisekund).

Naprave so vzdrževane in kalibrirane v skladu z navodili proizvajalca naprave.

2.2 Skladnost z zahtevami

Skladnost naprav za zvočne meritve se preverja z obstojem veljavnih potrdil o skladnosti. Certifikati so veljavni, če je bila skladnost s standardi potrjena pred 12 meseci za napravo za kalibracijo zvoka in pred 24 meseci za merilni sistem. Vsa preverjanja skladnosti mora opraviti laboratorij, ki je pooblaščen za izvajanje kalibracij po ustreznih standardih.

2.3 Kalibracija celotnega sistema za zvočne meritve za sklop meritev

Na začetku in na koncu vsakega sklopa meritev se celoten sistem za zvočne meritve preveri s kalibratorjem zvoka, ki izpolnjuje zahteve za kalibratorje zvoka z natančnostjo razreda 1 v skladu s publikacijo IEC 60942: 2003. Brez dodatnih nastavitev je razlika med odčitki enaka ali manjša od 0,5 dB. Če je ta vrednost večja, se rezultati meritev, dobljeni po zadnjem zadovoljivem preverjanju, štejejo za neveljavne.

2.4 Naprave za meritve hitrosti

Vrtilna frekvenca motorja se meri z napravami s točnostjo $\pm 2\%$ ali z večjo točnostjo pri vrtilni frekvenci motorja, ki je potrebna za izvajanje meritev.

Potovalna hitrost vozila se meri z napravami s točnostjo vsaj $\pm 0,5$ km/h, če se uporabijo naprave za neprekinjene meritve.

Če se hitrost meri neodvisno, morajo naprave izpolnjevati mejne vrednosti specifikacij s točnostjo vsaj $\pm 0,2$ km/h.

⁽¹⁾ Preskus se izvede na mirujočem vozilu, s čimer se zagotovi referenčna vrednost za uprave, ki to metodo uporabljajo za preverjanje vozil v uporabi.

Sreda, 6. februar 2013

2.5 Meteorološke naprave

Meteorološke naprave, ki se uporabljajo za spremljanje vremenskih razmer med preskusom, vključujejo naslednje naprave z vsaj navedeno točnostjo:

- naprava za merjenje temperature, ± 1 °C,
- naprava za merjenje hitrosti vetra, $\pm 1,0$ m/s,
- naprava za merjenje zračnega tlaka, ± 5 hPa,
- naprava za merjenje relativne vlažnosti, ± 5 %.

3. POGOJI ZA MERITEV

3.1 Preskusni poligon ⁽¹⁾ in pogoji okolja

Preskusni poligon je raven. Površina preskusne steze je suha. Preskusni poligon je takšen, da odstopanja od akustične divergence v polkrogli ne presegajo ± 1 dB, kadar je v središče površine postavljen majhen večsmerni vir hrupa (na presečišču črte mikrofona PP' ⁽²⁾ in središčnice voznega pasu vozila CC' ⁽³⁾).

Ta pogoj je izpolnjen, če so izpolnjene naslednje zahteve:

- (a) v premeru 50 m od središča steze ni velikih objektov, ki odbijajo zvok, kot so ograje, skale, mostovi ali stavbe;
- (b) preskusna steza in površina poligona sta suhi in na njiju ni materialov, ki dušijo zvok, kot so pršič ali kamenčki;
- (c) v bližini mikrofona ni nobene ovire, ki bi lahko vplivala na zvočno polje, med mikrofonom in virom hrupa pa ni nobene osebe. Opazovalec merjenja stoji tako, da ne vpliva na odčitavanje merilnih naprav.

Meritve se v neugodnih vremenskih razmerah ne izvajajo. Izključiti je treba zlasti vpliv sunkov vetra.

Meteorološke naprave morajo biti postavljene v bližini preskusne površine na višini $1,2 \text{ m} \pm 0,02 \text{ m}$. Meritve se opravljajo pri temperaturi zunanjega okolja med $+ 5$ °C in $+ 40$ °C.

Preskusi se ne izvajajo, če hitrost vetra, vključno s sunki, v časovnem intervalu meritve zvoka na višini mikrofona presega 5 m/s.

Reprezentativne vrednosti za temperaturo, hitrost in smer vetra, relativno vlažnost in zračni tlak se zabeležijo v časovnem intervalu merjenja hrupa.

Pri odčitavanju vrednosti se zanemari temenska vrednost hrupa, ki se ne zdi povezana z značilnostmi splošne ravni hrupa vozila.

Hrup okolja se meri v obdobju 10 sekund neposredno pred in za serijo preskusov vozila. Meritve se opravijo z istimi mikrofoni in na istih položajih mikrofonom, kot so bili uporabljeni med preskusom. Zabeleži se A-vrednotena raven največjega zvočnega tlaka.

⁽¹⁾ V skladu s Prilogo VII k tej uredbi.

⁽²⁾ Kot je navedeno na sliki 1 Dodatka 1 k Prilogi II te uredbe.

⁽³⁾ Kot je navedeno na sliki 1 Dodatka 1 k Prilogi II te uredbe.

Sreda, 6. februar 2013

Hrup okolja (vključno s hrupom vetra) je vsaj 10 dB pod A-vrednoteno ravnijo zvočnega tlaka, ki ga ustvari preskušano vozilo. Če je razlika med hrupom okolja in izmerjenim hrupom med 10 in 15 dB(A), je treba pri izračunu rezultatov preskusa od odčitkov na fonometru odšteti ustrezen popravek, kot je prikazano v naslednji tabeli:

Razlika med hrupom okolja in izmerjenim hrupom dB(A)	10	11	12	13	14	15
Popravek dB(A)	0,5	0,4	0,3	0,2	0,1	0,0

3.2 Vozilo

3.2.1 Preskušano vozilo se izbere tako, da ~~vsaj je reprezentativno za vozila istega tipa, ki so bodo~~ dana v promet, ~~izpolnjujejo zahteve tega pravilnika kot jih je določil proizvajalec.~~ Meritve se izvajajo brez priklopnega vozila, razen v primeru fiksno povezanih vozil. Meritve se izvajajo na vozilih pri preskusni masi m_t , določeni v skladu z naslednjo tabelo: **[Sprememba 48]**

Kategorija vozila	Preskusna masa vozila (m_t)
M_1	$m_t = m_{ro}$
N_1	$m_t = m_{ro}$
N_2, N_3	<p>$m_t = 50 \text{ kg/kW}$ nazivna moč motorja</p> <p>Dodatna obremenitev za doseganje preskusne mase vozila se namesti nad zadnjo pogonsko os. Dodatna obremenitev ne sme presežati 75 % največje mase, ki je dovoljena za zadnjo os. Preskusna masa mora biti dosežena z dovoljenim odstopanjem $\pm 5 \%$.</p> <p>Če težišča dodatne obremenitve ni mogoče uskladiti s središčem zadnje osi, preskusna masa vozila ne presega vsote obremenitve sprednje in zadnje osi pri neobremenjenem vozilu plus dodatne obremenitve.</p> <p>Preskusna masa vozila z več kot dvema osema je enaka kot pri vozilu z dvema osema.</p>
M_2, M_3	$m_t = m_{ro} - \text{masa člana posadke (po potrebi)}$

3.2.2 Emisije kotalnega hrupa pnevmatik so določene v Uredbi (ES) št. 661/2009 o splošni varnosti motornih vozil. Pnevmatike, uporabljene za preskus, so reprezentativne za vozilo. Izbere jih proizvajalec vozila in so navedene v Dodatku 3 k Prilogi I te uredbe. Ustrezajo eni od velikosti pnevmatik, načrtovani za vozilo kot del originalne opreme. Pnevmatika je ali bo na voljo na trgu hkrati z vozilom⁽¹⁾. Pnevmatike so napolnjene na ustrezen tlak, ki ga priporoča proizvajalec za preskusno maso vozila. Globina profila pnevmatike je vsaj zakonsko določena globina profila.

⁽¹⁾ Ker pnevmatike znatno prispevajo k celotni zvočni emisiji, so bile upoštevane ureditvene določbe v zvezi z zvočnimi emisijami, ki jih pnevmatike povzročajo med vožnjo po cestišču. Pnevmatike za pogonsko os, zimske pnevmatike in posebne pnevmatike je treba na zahtevo proizvajalca v skladu s ~~Pravilnikom UNECE z zadnjimi spremembami Pravilnika ECE št. 117 117 (E~~ ~~1-231, 29. 8. 2008, str. 19)~~ izključiti iz homologacijskih meritev in meritev za preverjanje skladnosti proizvodnje. **[Sprememba 49]**

Sreda, 6. februar 2013

- 3.2.3 Pred začetkom meritev se na motorju vzpostavi običajno obratovalno stanje.
- 3.2.4 Če je vozilo opremljeno z več kot dvokolesnim pogonom, se preskusi pri pogonu, ki je namenjen za običajni cestni promet.
- 3.2.5 Če je vozilo opremljeno z enim ventilatorjem ali več ventilatorji z avtomatskim upravljalnim mehanizmom, se med meritvami v ta sistem ne posega.
- 3.2.6 Če je vozilo opremljeno z izpušnim sistemom, ki vsebuje vlaknaste materiale, je treba pred preskusom ta sistem v skladu s Prilogo IV kondicionirati.

4. PRESKUSNE METODE

4.1 Meritev hrupa pri vozilih med vožnjo

4.1.1 Splošni preskusni pogoji

Na preskusni stezi se označita črti AA' in BB', ki sta vzporedni s črto PP', in sicer 10 metrov pred črto PP' in 10 metrov za njo.

Na vsaki strani vozila in pri vsaki prestavi se opravijo vsaj štiri meritve. Zaradi uravnavanja se lahko opravijo predhodne meritve, ki pa se zanemarijo.

Mikrofon je nameščen na razdalji $7,5 \pm 0,05$ m od referenčne črte CC' steze in $1,2 \pm 0,02$ m nad tlemi.

Referenčna os za pogoje prostega zvočnega polja (glej IEC 61672-1:2002) je vodoravna in pravokotna na pot vozila (črta CC').

4.1.2 Posebni preskusni pogoji za vozila

4.1.2.1 Vozila kategorij M_1 , $M_2 \leq 3\,500$ kg, N_1

Pot središnice vozila poteka čim bližje črti CC' med celotnim preskusom, od približevanja črti AA' in vse dokler zadnji del vozila ne prečka črte BB'. Če je vozilo opremljeno z več kot dvokolesnim pogonom, se preskusi pri pogonu, ki je namenjen za običajni cestni promet.

Če je vozilo opremljeno z dodatnim ročnim menjalnikom ali osjo z več prestavnimi razmerji, se uporabi položaj, ki ustreza običajni mestni vožnji. V nobenem primeru se ne uporabijo prestavna razmerja za počasno premikanje, parkiranje ali zaviranje.

Preskusna masa vozila je določena v tabeli iz točke 3.2.1.

Preskusna hitrost v_{test} je 50 km/h ± 1 km/h. Preskusna hitrost mora biti dosežena, ko je referenčna točka na črti PP'.

4.1.2.1.1 Indeks razmerja moči in mase (PMR)

PMR je opredeljen na naslednji način:

$$\text{PMR} = (P_n/m_t) \times 1\,000 \text{ in } [\text{kW}/1\,000\text{kg}]$$

Indeks razmerja moči in mase (PMR) se uporablja za izračun pospeška.

4.1.2.1.2 Izračun pospeška

Izračuni pospeška se uporabljajo le za kategorije M_1 , N_1 in $M_2 \leq 3\,500$ kg.

Sreda, 6. februar 2013

Vsi pospeški se izračunajo pri različnih hitrostih vozila na preskusni stezi⁽¹⁾. Navedene formule se uporabljajo za izračun $a_{wot\ i}$, $a_{wot\ i+1}$ in $a_{wot\ test}$. Hitrost pri AA' ali PP' se opredeli kot hitrost vozila, ko referenčna točka prečka AA' ($v_{AA'}$) ali PP' ($v_{PP'}$). Hitrost pri BB' se opredeli, ko zadnji del vozila prečka BB' ($v_{BB'}$). Metoda, uporabljena za določanje pospeška, se navede v poročilu o preskusu.

Glede na položaj referenčne točke za vozilo je dolžina vozila (l_{veh}) v spodnji enačbi različno opredeljena. Če je referenčna točka na sprednjem delu vozila, potem velja $l = l_{veh}$, na sredini: $l = \frac{1}{2} l_{veh}$ in zadaj: $l = 0$.

- 4.1.2.1.2.1 Postopek izračuna za vozila z ročnim menjalnikom, avtomatskim menjalnikom, prilagodljivimi menjalniki in menjalniki s spremenljivimi prestavnimi razmerji (CVT⁽²⁾), ki se preskušajo z zaklenjenimi prestavnimi razmerji:

$$a_{wot\ test} = ((v_{BB'}/3,6)^2 - (v_{AA'}/3,6)^2)/(2*(20+l))$$

$a_{wot\ test}$, ki se uporablja za določanje izbire prestave, je povprečje štirih $a_{wot\ test, i}$ med vsakim veljavnim merjenjem.

Lahko se uporabi predpospešek. Točka pritiska pedala za plin pred črto AA' se navede v podatkih o vozilu in preskusu (glej Dodatek 3 k Prilogi I).

- 4.1.2.1.2.2 Postopek izračuna za vozila z avtomatskimi menjalniki, prilagodljivimi menjalniki in brezstopenjskimi menjalniki, ki se preskušajo z odklenjenimi prestavnimi razmerji:

$a_{wot\ test}$, ki se uporablja za določanje izbire prestave, je povprečje štirih $a_{wot\ test, i}$ med vsakim veljavnim merjenjem.

Če se lahko naprave ali ukrepi iz točke 4.1.2.1.4.2 uporabljajo za nadzor delovanja prestav, da bi se dosegle preskusne zahteve, se $a_{wot\ test}$ izračuna z enačbo:

$$a_{wot\ test} = ((v_{BB'}/3,6)^2 - (v_{AA'}/3,6)^2)/(2*(20+l))$$

Lahko se uporabi predpospešek.

Če se naprave ali ukrepi iz točke 4.1.2.1.4.2 ne uporabijo, se $a_{wot\ test}$ izračuna z enačbo:

$$a_{wot_testPP-BB} = ((v_{BB'}/3,6)^2 - (v_{PP'}/3,6)^2)/(2*(10+l))$$

Predpospešek se ne uporabi.

Točka pritiska pedala za plin je tam, kjer referenčna točka vozila prečka črto AA'.

- 4.1.2.1.2.3 Ciljni pospešek

Ciljni pospešek a_{urban} določa pospešek, ki je značilen za mestni promet in se določi na podlagi statističnih raziskav. Ciljni pospešek je funkcija, odvisna od razmerja moči in mase PMR vozila.

Ciljni pospešek a_{urban} je opredeljen kot:

$$a_{urban} = 0,63 * \log_{10} (PMR) - 0,09$$

⁽¹⁾ Glej sliko 1 v Prilogi VII
⁽²⁾ Brezstopenjski menjalniki.

Sreda, 6. februar 2013

4.1.2.1.2.4 Referenčni pospešek

Referenčni pospešek $a_{\text{wot ref}}$ določa pospešek, ki je zahtevan za preskus pospeševanja na preskusni stezi. Referenčni pospešek je funkcija, odvisna od razmerja moči in mase (PMR) vozila. Ta funkcija je različna pri posameznih kategorijah vozil.

Referenčni pospešek $a_{\text{wot ref}}$ je opredeljen kot:

$$a_{\text{wot ref}} = 1,59 * \log_{10} (\text{PMR}) - 1,41 \text{ za } \text{PMR} \geq 25$$

$$a_{\text{wot ref}} = a_{\text{urban}} = 0,63 * \log_{10} (\text{PMR}) - 0,09 \text{ za } \text{PMR} < 25$$

4.1.2.1.3 Faktor delne moči k_p

Faktor delne moči k_p (glej točko 4.1.3.1) se uporablja za ponderirano združevanje rezultatov iz preskusa pospeševanja in preskusa pri stalni hitrosti za vozila kategorij M_1 in N_1 .

Razen pri preskusu pri eni prestavi je treba namesto $a_{\text{wot test}}$ uporabiti $a_{\text{wot ref}}$ (glej točko 3.1.3.1).

4.1.2.1.4 Izbira prestavnega razmerja

Izbira prestavnih razmerij za preskus je odvisna od njihovega določenega potenciala pospeška a_{wot} pri polni moči glede na referenčni pospešek $a_{\text{wot ref}}$, ki je zahtevan za preskus pospeševanja pri polni moči.

Nekatera vozila imajo različne nastavitve programske opreme ali načine za prenos moči (npr. športen, zimski, prilagodljiv). Če ima vozilo različne načine za doseganje veljavnih pospeškov, mora proizvajalec vozila tehnični službi zadovoljivo dokazati, da je vozilo preskušeno v načinu, na katerega dosega pospešek, ki je najbližji $a_{\text{wot ref}}$.

4.1.2.1.4.1 Vozila z ročnimi menjalniki, avtomatskimi menjalniki, prilagodljivimi menjalniki ali menjalniki CVT, ki se preskušajo z zaklenjenimi prestavnimi razmerji:

Za izbiro prestavnih razmerij so možni naslednji pogoji:

(a) če se z določenim prestavnim razmerjem doseže pospešek v območju dovoljenega odstopanja $\pm 5\%$ od referenčnega pospeška $a_{\text{wot ref}}$, ki ne presega ~~$3,0 \text{ m/s}^2$~~ $2,0 \text{ m/s}^2$, se preskus opravi s takšnim prestavnim razmerjem;

(b) če se z nobenim od prestavnih razmerij ne doseže zahtevanega pospeška, se izbereta prestavno razmerje i za pospešek, ki je večji od referenčnega pospeška, in prestavno razmerje $i + 1$ za pospešek, ki je manjši od referenčnega pospeška. Če vrednost pospeška pri prestavnem razmerju i ne presega ~~$3,0 \text{ m/s}^2$~~ $2,0 \text{ m/s}^2$, se za preskus uporabita obe prestavni razmerji. Ponderirano razmerje glede na referenčni pospešek $a_{\text{wot ref}}$ se izračuna z enačbo:

$$k = (a_{\text{wot ref}} - a_{\text{wot (i+1)}}) / (a_{\text{wot (i)}} - a_{\text{wot (i+1)}});$$

(c) če vrednost pospeška pri prestavnem razmerju i presega ~~$3,0 \text{ m/s}^2$~~ $2,0 \text{ m/s}^2$, se uporabi prvo prestavno razmerje, s katerim se doseže pospešek pod ~~$3,0 \text{ m/s}^2$~~ $2,0 \text{ m/s}^2$, razen če prestavno razmerje $i + 1$ zagotovi pospešek, manjši od a_{urban} . V tem primeru se uporabita prestavi i in $i + 1$, vključno s prestavo i s pospeškom, ki presega ~~$3,0 \text{ m/s}^2$~~ $2,0 \text{ m/s}^2$. V drugih primerih se ne uporabi nobena druga prestava. Pospešek $a_{\text{wot test}}$, dosežen med preskusom, se uporabi za izračun faktorja delne moči k_p namesto $a_{\text{wot ref}}$.
[Sprememba 50]

(d) če ima vozilo menjalnik, ki ima na izbiro le eno prestavno razmerje, se preskus pospeševanja izvede pri tej prestavi. Doseženi pospešek se potem uporabi za izračun faktorja delne moči k_p namesto $a_{\text{wot ref}}$.

(e) če je nazivna vrtilna frekvenca pri prestavnem razmerju presežena, preden vozilo prečka črto BB', se uporabi naslednja višja prestava.

Sreda, 6. februar 2013

- 4.1.2.1.4.2 Vozila z avtomatskim menjalnikom, prilagodljivimi menjalniki in menjalniki CVT, ki se preskušajo z odklenjenimi prestavnimi razmerji:

Prestavna ročica je v položaju za popolnoma samodejno delovanje.

Vrednost pospeška $a_{\text{wot test}}$ se izračuna, kot je določeno v točki 4.1.2.1.2.2.

Preskus lahko vključuje spremembo prestave v nižjo in večji pospešek. Sprememba prestave v višjo in manjši pospešek nista dovoljena. Menjanju prestav v prestavno razmerje, ki se ne uporablja v mestnem prometu, se je treba izogniti.

Zato je dovoljeno izdelati in uporabiti elektronske ali mehanske naprave, vključno z nadomestnimi položaji prestavne ročice, da se prepreči prestavljanje navzdol na prestavno razmerje, ki se običajno ne uporablja v navedenih preskusnih pogojih za mestni promet.

Doseženi pospešek $a_{\text{wot test}}$ je večji ali enak a_{urban} .

Če je mogoče, proizvajalec sprejme ukrepe, ki preprečujejo, da je vrednost pospeška $a_{\text{wot test}}$ večja od $2,0 \text{ m/s}^2$.

Doseženi pospešek $a_{\text{wot test}}$ se potem uporabi za izračun faktorja delne moči k_p (glej točko 4.1.2.1.3) namesto $a_{\text{wot ref}}$.

- 4.1.2.1.5 Preskus pospeševanja

Proizvajalec določi položaj referenčne točke pred črto AA' za popoln pritisk pedala za plin. Pedal za plin se popolnoma pritisne (čim hitreje), ko referenčna točka vozila doseže določeno točko. Pedal za plin se ohrani v tem položaju, dokler zadnji del vozila ne doseže črte BB'. Potem se pedal za plin čim hitreje popusti. Točka popolnega pritiska pedala za plin se navede v podatkih o vozilu in preskusu v skladu z Dodatkom 3 k Prilogi II. Tehnična služba ima možnost predhodnega preskušanja.

V primeru povezanih vozil iz dveh neločljivih delov, ki se obravnavata kot eno vozilo, se pri določanju prečkanja črte BB' polpriklopnik ne upošteva.

- 4.1.2.1.6 Preskus pri stalni hitrosti

Preskus pri stalni hitrosti se izvede pri enakih prestavah, kot so določene za preskus pospeševanja, in pri stalni hitrosti 50 km/h z dovoljenim odstopanjem $\pm 1 \text{ km/h}$ med AA' in BB'. Med preskusom pri stalni hitrosti se uravnavanje pospeška nastavi tako, da se ohranja stalna hitrost med AA' in BB', kot je določeno. Če je prestava zaklenjena za preskus pospeševanja, je ista prestava zaklenjena za preskus pri stalni hitrosti.

Preskus pri stalni hitrosti ni potreben za vozila s $\text{PMR} < 25$.

- 4.1.2.2 Vozila kategorij $M_2 > 3\,500 \text{ kg}$, M_3 , N_2 , N_3

Pot središčnice vozila poteka čim bližje črti CC' med celotnim preskusom, od približevanja črti AA' in vse dokler zadnji del vozila ne prečka črte BB'. Preskus se opravi brez priklopnega vozila ali polpriklopnika. Če priklopnega vozila ni mogoče enostavno ločiti od vlečnega vozila, se priklopnega vozila pri ocenjevanju prečkanja črte BB' ne upošteva. Če vozilo vključuje opremo, kot je mešalnik za beton, kompresor itd., ta oprema med preskusom ne deluje. Preskusna masa vozila je v skladu s tabelo iz točke 3.2.1.

Ciljni pogoji kategorij $M_2 > 3\,500 \text{ kg}$, N_2

Ko referenčna točka prečka črto BB', mora biti vrtilna frekvenca motorja $n_{\text{BB'}}$ med 70 in 74 % vrtilne frekvence S, pri kateri motor razvije največjo nazivno moč, hitrost vozila pa je $35 \text{ km/h} \pm 5 \text{ km/h}$. Med črto AA' in črto BB' se zagotovi stabilen pospešek.

Sreda, 6. februar 2013

Ciljni pogoji kategorij M₃, N₃:

Ko referenčna točka prečka črto BB', mora biti vrtilna frekvenca motorja $n_{BB'}$ med 85 in 89 % vrtilne frekvence S, pri kateri motor razvije največjo nazivno moč, hitrost vozila pa je 35 km/h ± 5 km/h. Med črto AA' in črto BB' se zagotovi stabilen pospešek.

4.1.2.2.1 Izbira prestavnega razmerja

4.1.2.2.1.1 Vozila z ročnimi menjalniki

Zagotovi se stabilen pospešek. Izbira prestave je določena s ciljnimi pogoji. Če razlika v hitrosti presega navedeno dovoljeno odstopanje, se preskusita dve prestavi, ena višja in ena nižja od ciljne hitrosti.

Če več kot ena prestava izpolnjuje ciljne pogoje, se izbere prestava, ki je najbližja 35 km/h. Če nobena prestava ne izpolnjuje ciljnega pogoja za v_{test} , se preskusita dve prestavi, ena višja in ena nižja od v_{test} . Ciljna vrtilna frekvenca motorja se mora doseči pri vseh pogojih.

Zagotovi se stabilen pospešek. Če se stabilen pospešek ne more zagotoviti v prestavi, se ta prestava ne upošteva.

4.1.2.2.1.2 Vozila z avtomatskimi menjalniki, prilagodljivimi menjalniki in menjalniki s spremenljivimi prestavnimi razmerji (CVT)

Prestavna ročica je v položaju za popolnoma samodejno delovanje. Preskus lahko vključuje spremembo prestave v nižjo in večji pospešek. Sprememba prestave v višjo in manjši pospešek nista dovoljena. Menjanju prestav v prestavno razmerje, ki se ne uporablja v mestnem prometu, se je treba pri navedenih preskusnih pogojih izogniti. Zato je dovoljeno izdelati in uporabiti elektronske ali mehanske naprave, da se prepreči prestavljanje navzdol na prestavno razmerje, ki se običajno ne uporablja v navedenih preskusnih pogojih za mestni promet.

Če konstrukcija menjalnika v vozilu zagotavlja le eno izbiro prestave (vožnja), ki omejuje vrtilno frekvenco motorja med preskusom, se vozilo preskusi le pri ciljni hitrosti vozila. Če ima vozilo kombinacijo motorja in menjalnika, ki ne izpolnjuje zahtev iz točke 4.1.2.2.1.1, se vozilo preskusi le pri ciljni hitrosti vozila. Ciljna hitrost vozila ($v_{BB'}$) za preskus je = 35 km/h ± 5 km/h. Sprememba prestave v višjo in manjši pospešek sta dovoljena potem, ko referenčna točka vozila prečka črto PP'. Opravita se dva preskusa, eden s končno hitrostjo $v_{test} = v_{BB'} + 5$ km/h in eden s končno hitrostjo $v_{test} = v_{BB'} - 5$ km/h. Zabeležena raven hrupa je tisti rezultat, ki je povezan s preskusom z največjo vrtilno frekvenco motorja, dobljeno med preskusom od AA' do BB'.

4.1.2.2.2 Preskus pospeševanja

Ko referenčna točka vozila doseže črto AA', se popolnoma pritisne na pedal za plin (brez vključitve samodejnega prestavljanja v nižjo prestavo, kot je običajna pri mestni vožnji) in se ga drži v tem položaju, dokler zadnji del vozila ne prečka črte BB', referenčna točka pa je vsaj 5 m za BB'. Pedal za plin se potem popusti.

V primeru povezanih vozil iz dveh neločljivih delov, ki se obravnavata kot eno vozilo, se pri določanju prečkanja črte BB' polpriklopnik ne upošteva.

4.1.3 Vrednotenje rezultatov

Navede se največja A-vrednotena raven zvočnega tlaka, ugotovljena med vsako vožnjo vozila med črtama AA' in BB'. Če se ugotovi temenska vrednost hrupa, ki očitno ni značilna za splošno raven zvočnega tlaka, se meritev ne upošteva. Na vsaki strani vozila in pri vsakem prestavnem razmerju se za vsak preskusni pogoj opravijo vsaj štiri meritve. Meritve na levi in desni strani se lahko opravijo hkrati ali zaporedno. Prvi štiri veljavni zaporedni rezultati meritev, znotraj 2 dB(A), ki omogočajo črtanje neveljavnih rezultatov (glej točko 3.1), se uporabijo za izračun končnega rezultata za določeno stran vozila. Povprečje rezultatov za vsako stran se izračuna ločeno. Vmesni rezultat je višja vrednost od dveh povprečij, matematično zaokrožena na prvo decimalno mesto.

Sreda, 6. februar 2013

Meritve hitrosti pri AA', BB' in PP' se navedejo in uporabijo pri izračunih do prve pomembne števke za decimalnim mestom.

Izračunani pospešek $a_{\text{wot test}}$ se navede do druge števke za decimalnim mestom.

4.1.3.1 Vozila kategorij M_1 , N_1 in $M_2 \leq 3\,500$ kg

Izračunane vrednosti za preskus pospeševanja in preskus pri stalni hitrosti so opredeljene kot:

$$L_{\text{wot rep}} = L_{\text{wot (i+1)}} + k * (L_{\text{wot(i)}} - L_{\text{wot (i+1)}})$$

$$L_{\text{crs rep}} = L_{\text{crs(i+1)}} + k * (L_{\text{crs (i)}} - L_{\text{crs (i+1)}})$$

$$\text{Kjer je } k = (a_{\text{wot ref}} - a_{\text{wot (i+1)}}) / (a_{\text{wot (i)}} - a_{\text{wot (i+1)}})$$

V primeru preskusa pri enem prestavnem razmerju so vrednosti rezultati vsakega preskusa.

Končni rezultat se izračuna z vrednostma $L_{\text{wot rep}}$ in $L_{\text{crs rep}}$. Enačba je:

$$L_{\text{urban}} = L_{\text{wot rep}} - k_p * (L_{\text{wot rep}} - L_{\text{crs rep}})$$

Vplivni faktor k_p opredeljuje faktor delne moči za mestno vožnjo. Razen pri preskusu pri eni prestavi se k_p izračuna z enačbo:

$$k_p = 1 - (a_{\text{urban}} / a_{\text{wot ref}})$$

Če je bila za preskus določena le ena prestava, je k_p opredeljen kot:

$$k_p = 1 - (a_{\text{urban}} / a_{\text{wot test}})$$

Če je $a_{\text{wot test}}$ manj kot a_{urban} :

$$k_p = 0$$

4.1.3.2 Vozila kategorij $M_2 > 3\,500$ kg, M_3 , N_2 , N_3

Če se preskuša ena prestava, je končni rezultat enak vmesnemu rezultatu. Če se preskušata dve prestavi, se izračuna aritmetična srednja vrednost vmesnih rezultatov.

4.2 Meritev hrupa, ki ga povzročajo mirujoča vozila

4.2.1 Raven hrupa v bližini vozil

Rezultati meritev se navedejo v poročilu o preskusu iz Dodatka 3 k Prilogi I.

4.2.2 Meritve zvoka

Za meritve se uporabi natančen fonometer ali enakovreden merilni sistem iz točke 2.1.

4.2.3 Preskusni poligon – lokalni pogoji iz slike 1 Dodatka 2 k Prilogi II

4.2.3.1 V bližini mikrofona ni nobene ovire, ki bi lahko vplivala na zvočno polje, med mikrofonom in virom hrupa pa ni nobene osebe. Opazovalec merjenja stoji tako, da ne vpliva na odčitavanje merilnih naprav.

4.2.4 Hrup v okolju in vpliv vetra

Odčitki z merilnih naprav, ki jih povzročata hrup v okolju in veter, so najmanj 10 dB(A) nižji od ravnih hrupa, ki se meri. Na mikrofona se lahko namesti ustrezen vetrobran, če je upoštevan njegov vpliv na občutljivost mikrofona (glej točko 2.1).

4.2.5 Merilna metoda

Sreda, 6. februar 2013

4.2.5.1 Vrsta in število meritev

Najvišja raven hrupa, izražena v A-vrednotenih decibelih (dB(A)), se meri v času obratovanja iz točke 4.2.5.3.2.1.

Na vsaki merilni točki se opravijo najmanj tri meritve.

4.2.5.2 Postavitev in priprava vozila

Vozilo se postavi na osrednji del preskusnega območja z menjalnikom v prostem teku in vklopljeno sklopko. Če konstrukcija vozila tega ne omogoča, se vozilo preskusi v skladu z navodili proizvajalca za preskušanje motorja mirujočega vozila. Pred vsako serijo meritev mora motor doseči običajno obratovalno stanje, kot ga je določil proizvajalec.

Če je vozilo opremljeno z ventilatorjem ali ventilatorji z avtomatskim upravljalnim mehanizmom, se med meritvami ravni hrupa v ta sistem ne posega.

Pokrov motorja ali pokrov prostora za vgradnjo motorja, če je vgrajen na tak način, se zapre.

4.2.5.3 Merjenje hrupa v bližini izpušne cevi iz slike 1 Dodatka 2 k Prilogi II.

4.2.5.3.1 Namestitev mikrofona

4.2.5.3.1.1 Mikrofon se namesti na razdalji $0,5 \text{ m} \pm 0,01 \text{ m}$ od referenčne točke izpušne cevi iz slike 1 in tvori kot 45° ($\pm 5^\circ$) z osjo pretoka končnega dela cevi. Mikrofon je na višini referenčne točke, vendar vsaj $0,2 \text{ m}$ od površine tal. Referenčna os mikrofona leži v ravnini, ki je vzporedna s površino tal, in je usmerjena proti referenčni točki izpušne odprtine. Če sta možna dva položaja mikrofona, se uporabi položaj, ki je bočno najbolj oddaljen od vzdolžne središčnice vozila. Če os pretoka izpušne cevi tvori kot 90° z vzdolžno središčnico vozila, se mikrofon postavi na točko, ki je najbolj oddaljena od motorja.

4.2.5.3.1.2 Pri vozilih z izpušnim sistemom z več odprtinami, ki so več kot $0,3 \text{ m}$ narazen, se meritve opravijo za vsako odprtino. Zabeleži se najvišja raven.

4.2.5.3.1.3 V primeru izpušnega sistema z dvema ali več odprtinami, ki sta manj kot $0,3 \text{ m}$ narazen in povezani z istim dušilcem zvoka, se izvede le ena meritev; položaj mikrofona je povezan z odprtino, ki je najbližje enemu od skrajnih robov vozila, ali, če ta ne obstaja, odprtini, ki je najbolj oddaljena od tal.

4.2.5.3.1.4 Pri vozilih z navpično izpušno odprtino (npr. gospodarska vozila) se mikrofon namesti na višino izpušne odprtine. Njegova os je usmerjena navpično navzgor. Namesti se na razdalji $0,5 \text{ m} \pm 0,01 \text{ m}$ od referenčne točke izpušne cevi, vendar nikoli manj kot $0,2 \text{ m}$ od strani vozila, ki je najbližja izpušni cevi.

4.2.5.3.1.5 Pri izpušnih odprtinah, ki so nameščene pod karoserijo vozila, se mikrofon namesti vsaj $0,2 \text{ m}$ od najbližjega dela vozila, na točko, ki je najbližje referenčni točki izpušne cevi, vendar nikoli manj kot $0,5 \text{ m}$ oddaljena od nje, in na višini $0,2 \text{ m}$ nad tlemi in ne vzporedno s pretokom izpušnih plinov. Zahteva glede kotov iz točke 4.2.5.3.1.1 v nekaterih primerih ni njuno izpolnjena.

4.2.5.3.2 Pogoji delovanja motorja

4.2.5.3.2.1 Ciljna vrtilna frekvenca motorja

Ciljna vrtilna frekvenca motorja je opredeljena kot:

- 75 % vrtilne frekvence motorja S za vozila z nazivno vrtilno frekvenco motorja $\leq 5\,000 \text{ min}^{-1}$,
- $3\,750 \text{ min}^{-1}$ za vozila z nazivno vrtilno frekvenco motorja nad $5\,000 \text{ min}^{-1}$ in pod $7\,500 \text{ min}^{-1}$,
- 50 % vrtilne frekvence motorja S za vozila nazivno vrtilno frekvenco motorja $\geq 7\,500 \text{ min}^{-1}$.

Sreda, 6. februar 2013

Če vozilo ne more doseči takšne vrtilne frekvence motorja, je ciljna vrtilna frekvenca motorja 5 % pod največjo možno vrtilno frekvenco motorja za ta preskus med mirovanjem.

4.2.5.3.2.2 Preskusni postopek

Vrtilna frekvenca motorja se postopoma povečuje od prostega teka do ciljne vrtilne frekvence, pri čemer se ne preseže območje dovoljenega odstopanja $\pm 3\%$ ciljne vrtilne frekvence motorja, in ostane nespremenjeno. Potem se dušilna loputa hitro popusti, vrtilna frekvenca motorja pa se vrne v prosti tek. Raven hrupa se izmeri v času obratovanja, ki obsega ohranitev stalne vrtilne frekvence motorja za 1 sekundo in celoten čas zaviranja, pri čemer se kot rezultat preskusa upošteva najvišja vrednost, odčitana na fonometru, ki se matematično zaokroži na prvo decimalno mesto.

4.2.5.3.2.3 Veljavnost preskusa

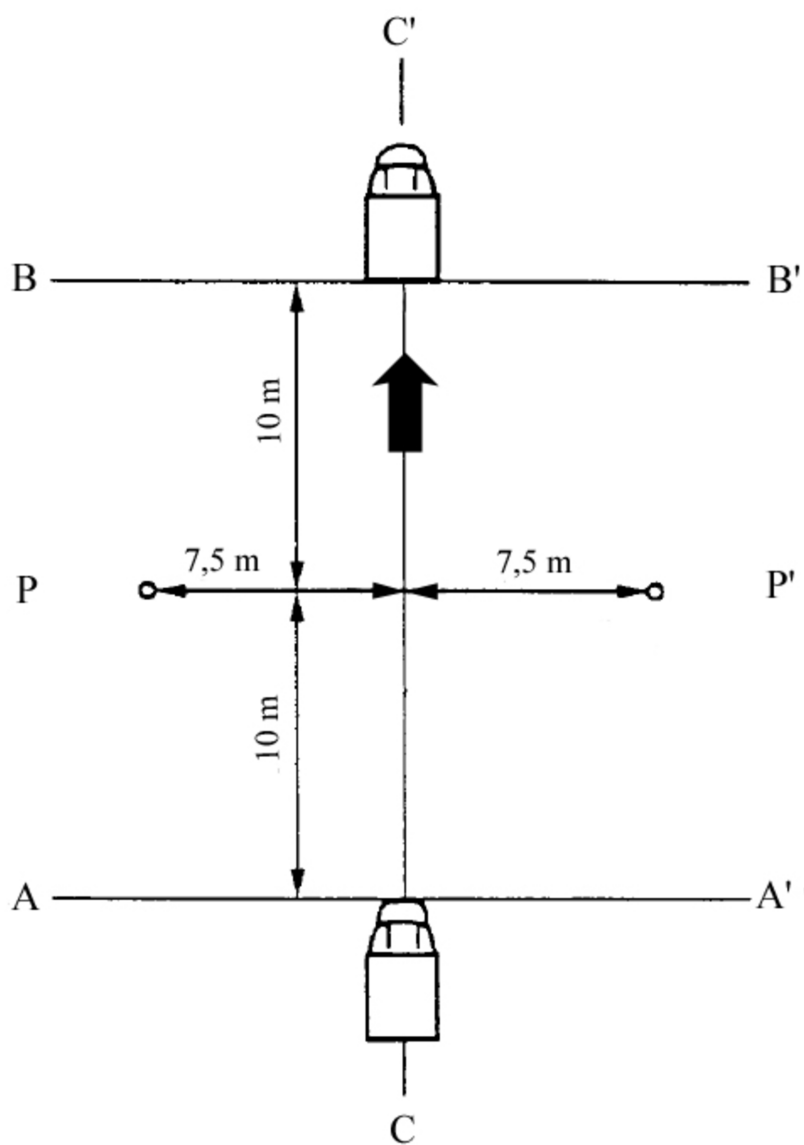
Meritev se šteje za veljavno, kadar preskusna vrtilna frekvenca motorja vsaj za 1 sekundo ne odstopa za več kot $\pm 3\%$ od ciljne vrtilne frekvence motorja.

4.2.6 Poslovni rezultati

Za vsak preskusni položaj se opravijo najmanj tri meritve. Navede se največja A-vrednotena raven zvočnega tlaka, ugotovljena med vsako od treh meritev. Prvi trije veljavni zaporedni rezultati meritev znotraj 2 dB(A), ki omogočajo črtanje neveljavnih rezultatov (ob upoštevanju specifikacij preskusnega poligona iz točke 3.1), se uporabijo za določitev končnega rezultata za določen merilni položaj. Končni rezultat je najvišja raven hrupa vseh treh meritev v vseh merilnih položajih.

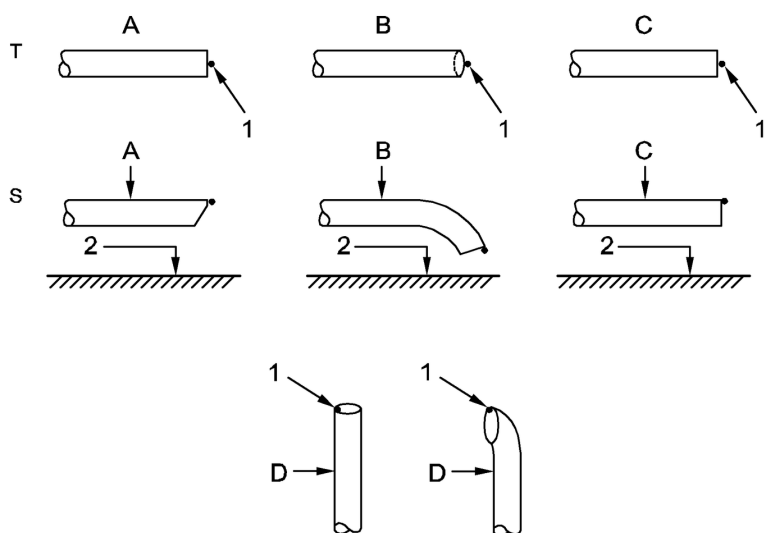
Sreda, 6. februar 2013

Dodatek 1

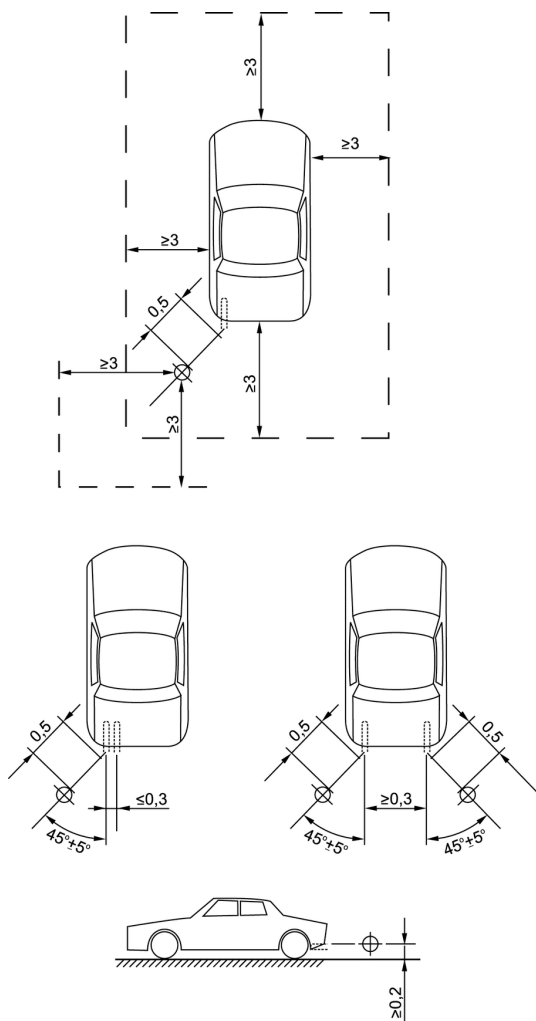
Slika 1: Položaj merjenja za vozila v gibanju

Sreda, 6. februar 2013

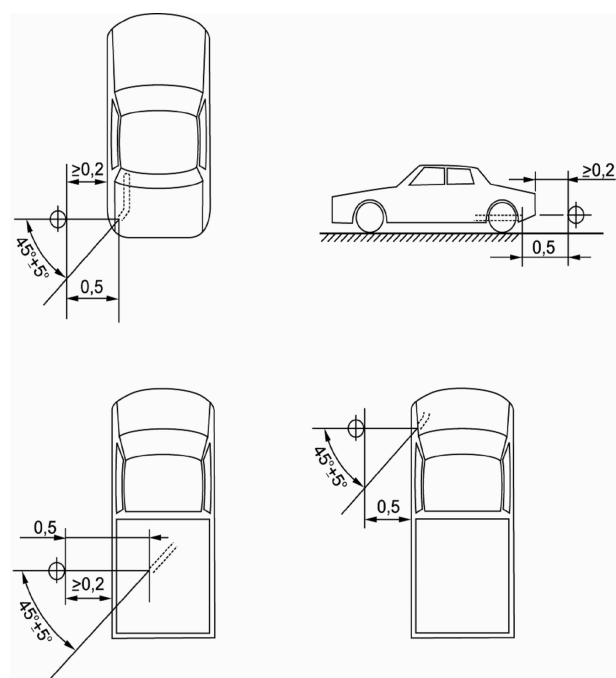

- T = pogled z vrha
- S = pogled s strani
- A = odmerjena cev
- B = navzdol upognjena cev
- C = ravna cev
- D = navpična cev
- 1 = referenčna točka
- 2 = cestišče

Slika 2: Referenčna točka

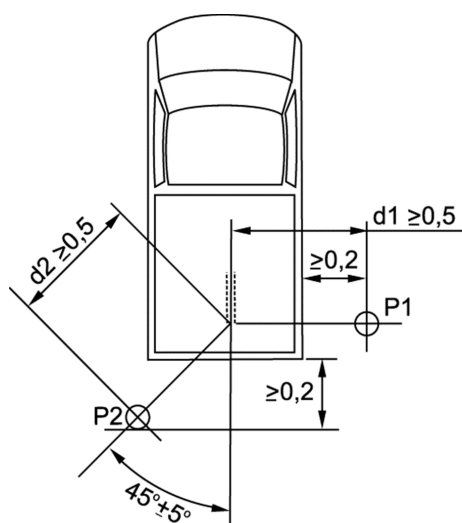

Slika 3a

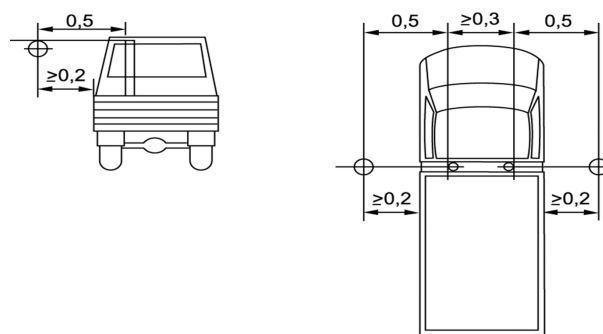

Slika 3b

Sreda, 6. februar 2013

Slika 3c

Slika 3d

Slike 3a–d: Primeri namestitve mikrofona, odvisno od lege izpušne cevi

PRILOGA III

Mejne vrednosti

Raven hrupa, izmerjena skladno z določbami Priloge II *in zaokrožena na najbližje celo število, kadar je r manjši od 0,5, in zaokrožen na najbližje število, če je r enak ali večji od 0,5*, ne sme presegati naslednjih vrednosti:

Kategorija vozila	Opis kategorije vozila	Mejne vrednosti, izražene v dB(A) [(decibelih (A))]					
		Mejne vrednosti za homologacijo novih tipov vozil		Mejne vrednosti za homologacijo novih tipov vozil		Mejne vrednosti za registracijo, prodajo in začetek uporabe novih vozil	
		Faza 1 velja od [2 leti po objavi]		Faza 2 velja od [5 let po objavi]		Faza 3 velja od [7 let po objavi]	
		splošno vozilo	terensko vozilo (*)	splošno vozilo	terensko vozilo (*)	splošno vozilo	terensko vozilo (*)
M	vozila za prevoz potnikov						
M _T	št. sedežev ≤ 9	70	71 (**)	68	69 (**)	68	69 (**)
M _T	št. sedežev ≤ 9; indeks razmerja moči in mase > 150 kW/tono	71	71	69	69	69	69

Sreda, 6. februar 2013

Kategorija vozila	Opis kategorije vozila	Mejne vrednosti, izražene v dB(A) [(decibelih (A))]					
		Mejne vrednosti za homologacijo novih tipov vozil		Mejne vrednosti za homologacijo novih tipov vozil		Mejne vrednosti za registracijo, prodajo in začetek uporabe novih vozil	
		Faza 1 velja od [2 leti po objavi]		Faza 2 velja od [5 let po objavi]		Faza 3 velja od [7 let po objavi]	
		splošno vozilo	terensko vozilo (*)	splošno vozilo	terensko vozilo (*)	splošno vozilo	terensko vozilo (*)
M ₂	št. sedežev > 9; masa ≤ 2 toni	72	72	70	70	70	70
M ₂	št. sedežev > 9; 2 toni < masa ≤ 3,5 tone	73	74	71	72	71	72
M ₂	št. sedežev > 9; 3,5 tone < masa ≤ 5 ton nazivna moč motorja < 150 kW	74	75	72	73	72	73
M ₂	št. sedežev > 9; 3,5 tone < masa ≤ 5 ton nazivna moč motorja ≥ 150 kW	76	78	74	76	74	76
M ₃	št. sedežev > 9; masa > 5 ton nazivna moč motorja < 150 kW	75	76	73	74	73	74
M ₃	št. sedežev > 9; masa > 5 ton nazivna moč motorja ≥ 150 kW	77	79	75	77	75	77
N	vozila za prevoz blaga						
N ₁	masa ≤ 2 toni	71	71	69	69	69	69
N ₁	2 toni < masa ≤ 3,5 tone	72	73	70	71	70	71
N ₂	3,5 tone < masa ≤ 12 ton; nazivna moč motorja < 75 kW	74	75	72	73	72	73
N ₂	3,5 tone < masa ≤ 12 ton; 75 ≤ nazivna moč motorja < 150 kW	75	76	73	74	73	74

Sreda, 6. februar 2013

Kategorija vozila	Opis kategorije vozila	Mejne vrednosti, izražene v dB(A) [(decibelih (A))]					
		Mejne vrednosti za homologacijo novih tipov vozil		Mejne vrednosti za homologacijo novih tipov vozil		Mejne vrednosti za registracijo, prodajo in začetek uporabe novih vozil	
		Faza 1 velja od [2 leti po objavi]		Faza 2 velja od [5 let po objavi]		Faza 3 velja od [7 let po objavi]	
		splošno vozilo	terensko vozilo (*)	splošno vozilo	terensko vozilo (*)	splošno vozilo	terensko vozilo (*)
N ₂	3,5 tone < masa ≤ 12 ton; nazivna moč motorja ≥ 150 kW	77	79	75	77	75	77
N ₃	masa > 12 ton; 75 ≤ nazivna moč motorja < 150 kW	77	78	75	76	75	76
N ₃	masa > 12 ton; nazivna moč motorja ≥ 150 kW	80	82	78	80	78	80

Kategorija vozila	Opis kategorije vozila	Mejne vrednosti za homologacijo novih tipov vozil, izražene v dB(A) [(decibelih (A)) (*)]	Mejne vrednosti za homologacijo novih tipov vozil in za registracijo, prodajo in začetek uporabe novih vozil, izražene v dB(A) [(decibelih (A)) (*)]
		Faza 1 velja od [6 let po objavi]	Faza 2 velja od [8 let po objavi]
M	Vozila za prevoz potnikov		
M ₁	št. sedežev ≤ 9; ≤ 125 kW/tono	68	68
	št. sedežev ≤ 9; 125 kW/tono < indeks razmerja moči in mase ≤ 150 kW/tono	70	70
	št. sedežev ≤ indeks razmerja moči in mase > 150 kW/tono	73	73

Sreda, 6. februar 2013

Kategorija vozila	Opis kategorije vozila	Mejne vrednosti za homologacijo novih tipov vozil, izražene v dB(A) [(decibelih (A)) (*)	Mejne vrednosti za homologacijo novih tipov vozil in za registracijo, prodajo in začetek uporabe novih vozil, izražene v dB(A) [(decibelih (A)) (*)
		Faza 1 velja od [6 let po objavi]	Faza 2 velja od [8 let po objavi]
M ₁	št. sedežev ≤ 4 vključno z voznikom; indeks razmerja moči in mase > 200 kw/tono; točka R voznikovega sedeža < 450 mm od tal	74	74
M ₂	št. sedežev > 9; masa ≤ 2,5 tone	69	69
	št. sedežev > 9; 2,5 tone < masa < 3,5 tone	72	72
	št. sedežev > 9; 3,5 tone < masa < 5 ton;	75	75
M ₃	št. sedežev > 9; masa > 5 ton; nazivna moč motorja ≤ 180 kW	74	74
	št. sedežev > 9; masa > 5 ton; 180 kW < nazivna moč motorja ≤ 250 kW	77	77
	št. sedežev > 9; masa > 5 ton; nazivna moč motorja > 250 kW	78	78
N	Vozila za prevoz blaga		
N ₁	masa < 2,5 toni	69	69
	2,5 toni < masa < 3,5 tone	71	71
N ₂	3,5 tone < masa < 12 ton; nazivna moč motorja < 150 kW	75	75
	3,5 tone < masa ≤ 12 ton; nazivna moč motorja > 150 kW	76	76

Sreda, 6. februar 2013

Kategorija vozila	Opis kategorije vozila	Mejne vrednosti za homologacijo novih tipov vozil, izražene v dB(A) [(decibelih (A))] (*)	Mejne vrednosti za homologacijo novih tipov vozil in za registracijo, prodajo in začetek uporabe novih vozil, izražene v dB(A) [(decibelih (A))] (*)
		Faza 1 velja od [6 let po objavi]	Faza 2 velja od [8 let po objavi]
N ₃	masa > 12 ton; nazivna moč motorja ≤ 180 kW	77	77
	masa > 12 ton; 180 < nazivna moč motorja ≤ 250 kW	79	79
	masa > 12 ton; nazivna moč motorja > 250 kW	81	81

(*) Povečane Mejne vrednosti veljajo le, če je vozilo v skladu z zadevno opredelitvijo **se povečajo za 1dB za vozila, ki ustrezajo zadevni opredelitvi** terenskih vozil iz točke 4 oddelka A Priloge II k Direktivi EU 2007/46/ES.

(**) Za vozila M₁ povečane mejne vrednosti za terenska vozila veljajo samo, če je najvišja odobrena masa > 2 toni. [Sprememba 61]

PRILOGA IV

Sistemi za dušenje zvoka z vlaknastimi materiali, ki absorbirajo zvok

1. Splošno

Vlaknasti materiali, ki absorbirajo zvok, se lahko uporabljajo v sistemih za dušenje zvoka ali sestavnih delih, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- (a) izpušni plin ni v stiku z vlaknastimi materiali;
- (b) sistem za dušenje zvoka ali njegovi sestavni deli so iz iste družine konstrukcije kot sistemi ali sestavni deli, za katere je bilo v postopku homologacije v skladu z zahtevami iz te uredbe za drugi tip vozila dokazano, da se ne poslabšajo.

Če noben od teh pogojev ni izpolnjen, se za celoten sistem za dušenje zvoka ali njegove sestavne dele izvede konvencionalno kondicioniranje, pri čemer se uporabi ena od treh namestitev in postopkov, opisanih v nadaljevanju.

1.1 Nепrekinjena vožnja 10 000 km po cesti.

1.1.1 50 ± 20 % te vožnje je sestavljeno iz mestne vožnje, druga polovica pa iz vožnje na dolge razdalje pri visoki hitrosti; neprekinjena vožnja po cesti se lahko nadomesti z ustreznim programom na preskusni progi.

1.1.2 Oba hitrostna režima vožnje se zamenjata vsaj dvakrat.

Sreda, 6. februar 2013

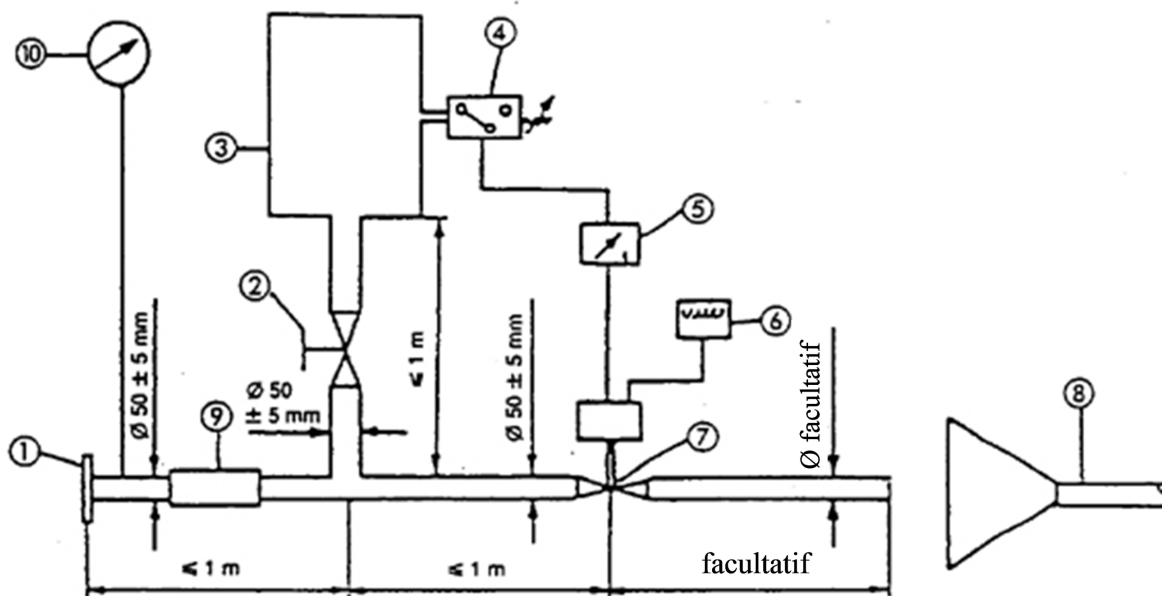
- 1.1.3 Celotni preskusni program vsebuje najmanj 10 odmorov, ki trajajo najmanj tri ure, da se pokažejo učinki hlajenja motorja in kondenzacije, ki bi lahko nastopili.
- 1.2 Kondicioniranje na preskusni napravi
- 1.2.1 Izpušni sistem ali njegovi sestavni deli se ob uporabi standardnih delov in ob upoštevanju navodil proizvajalca pritrdijo na vozilo iz točke 1.3 Priloge I ali motor iz točke 1.4 Priloge I. V primeru vozila iz točke 1.3 Priloge I je treba vozilo namestiti na dinamometer z valji. V primeru motorja iz točke 1.4 Priloge I je treba motor povezati z dinamometerom.
- 1.2.2 Preskus se izvede v šestih šesturnih obdobjih z najmanj 12-urnim odmorom med vsakim obdobjem, da se pokažejo učinki hlajenja motorja in kondenzacije, ki bi lahko nastopili.
- 1.2.3 Med vsakim šesturnim preskusnim ciklom motor deluje zaporedoma pod naslednjimi pogoji:
- (a) pet minut v prostem teku;
 - (b) eno uro pri četrtinski obremenitvi s $3/4$ največje nazivne vrtilne frekvence (S);
 - (c) eno uro pri polovični obremenitvi s $3/4$ največje nazivne vrtilne frekvence (S);
 - (d) 10 minut pri polni obremenitvi s $3/4$ največje nazivne vrtilne frekvence (S);
 - (e) 15 minut pri polovični obremenitvi z največjo nazivno vrtilno frekvenco (S);
 - (f) 30 minut pri četrtinski obremenitvi z največjo nazivno vrtilno frekvenco (S).
- Celotna dolžina šestih zaporedij: tri ure.
- Vsako obdobje obsega dve seriji teh pogojev v zaporedju od (a) do (f).
- 1.2.4 Med preskusom se dušilca zvoka ali njegovih sestavnih delov ne sme hladiti z umetnim prepihom, ki bi simuliral običajno gibanje zraka okoli vozila. Kljub temu se sme na zahtevo proizvajalca dušilec zvoka hladiti, da ne bi bila prekoračena vstopna temperatura plinov v dušilec zvoka, ko vozilo obratuje pri najvišji hitrosti.
- 1.3 Kondicioniranje z nihanjem tlaka
- 1.3.1 Izpušni sistem ali njegovi sestavni deli se pritrdijo na vozilo iz točke 1.3 Priloge I ali motor iz točke 1.4 Priloge I. V prvem primeru se vozilo namesti na dinamometer z valji.
- V drugem primeru se motor poveže z dinamometerom. Preskusno napravo, katere podroben diagram je prikazan na sliki 1, se namesti na odprtino izpušnega sistema. Sprejemljiva je vsaka druga preskusna naprava, ki daje enakovredne rezultate.
- 1.3.2 Preskusno napravo se nastavi tako, da se pretok izpušnih plinov izmenično prekinja in ponovno vzpostavlja s hitrozapornim ventilom v 2 500 ciklih.
- 1.3.3 Ventil se odpre, ko protitlak izpušnih plinov, merjen najmanj 100 mm navzdol od vstopne prirobnice, doseže vrednost med 0,35 in 0,40 k_{pa}. Zaprt je, ko se ta pritisk ne razlikuje za več kot 10 % od ustaljene vrednosti, merjene pri odprtem ventilu.
- 1.3.4 Časovni rele se nastavi na čas trajanja izpuha plinov iz določb točke 1.3.3.
- 1.3.5 Vrtilna frekvenca motorja mora biti 75 % vrtilne frekvence (S), pri kateri motor razvije največjo moč.

Sreda, 6. februar 2013

- 1.3.6 Moč, ki jo kaže dinamometer, mora biti 50 % moči pri polnem plinu, merjene pri 75 % vrtilne frekvence motorja (S).
- 1.3.7 Med preskusom so zaprte vse drenažne odprtine.
- 1.3.8 Celoten preskus se konča v 48 urah.

Po potrebi se izvede eno obdobje ohlajevanja po vsaki uri.

Dodatek 1

Slika 1

Preskusna naprava za kondicioniranje z nihanjem tlaka

1. Priključna prirobnica ali obojka za povezavo z zadnjim delom preskusnega izpušnega sistema
2. Ročni regulacijski ventil
3. Kompenzacijska posoda z največjo prostornino 40 l in časom polnjenja, daljšim od ene sekunde
4. Tlačno stikalo z območjem delovanja med 0,05 in 2,5 bara
5. Časovni rele
6. Števec impulzov

Sreda, 6. februar 2013

7. Hitri ventil, kot je ventil motorne (izpušne) zavore s premerom 60 mm, ki ga poganja pnevmatski valj s silo 120 N pri 4 bar. Odzivni čas pri odpiranju in zapiranju ne sme presežati 0,5 sekunde.
8. Odvod izpušnih plinov
9. Gibljiva cev
10. Merilnik tlaka

PRILOGA V

Hrup stisnjenega zraka

1. Metoda merjenja

Merjenje se opravi na mirujočem vozilu pri položajih mikrofona 2 in 6 skladno s sliko 1. Največja A-vrednotena raven hrupa se zabeleži med odzračevanjem regulatorja tlaka ter odzračevanjem po uporabi delovne in parkirne zavore.

Hrup odzračevanja iz tlačnega regulatorja se meri pri prostem teku motorja. Hrup odzračevanja se zabeleži pri uporabi delovne in parkirne zavore; pred vsakim merjenjem je treba v agregatu stisnjenega zraka ustvariti največji dovoljeni delovni tlak, nato pa motor izklopiti.

2. Vrednotenje rezultatov

Pri vseh položajih mikrofona se opravita dve meritvi. Za nadomestitev netočnosti merilne naprave se od vrednosti, odčitane na merilni napravi, odšteje 1 dB(A), zmanjšana vrednost pa velja kot rezultat meritve. Rezultati se štejejo za veljavne, če razlika med meritvami pri enem položaju mikrofona ne presega 2 dB(A). Kot rezultat velja največja izmerjena vrednost. Če ta vrednost preseže mejno vrednost hrupa za 1 dB(A), se pri ustreznem položaju mikrofona opravita še dve meritvi. V tem primeru morajo biti trije od štirih rezultatov meritev pri tem položaju mikrofona v skladu z mejno vrednostjo hrupa.

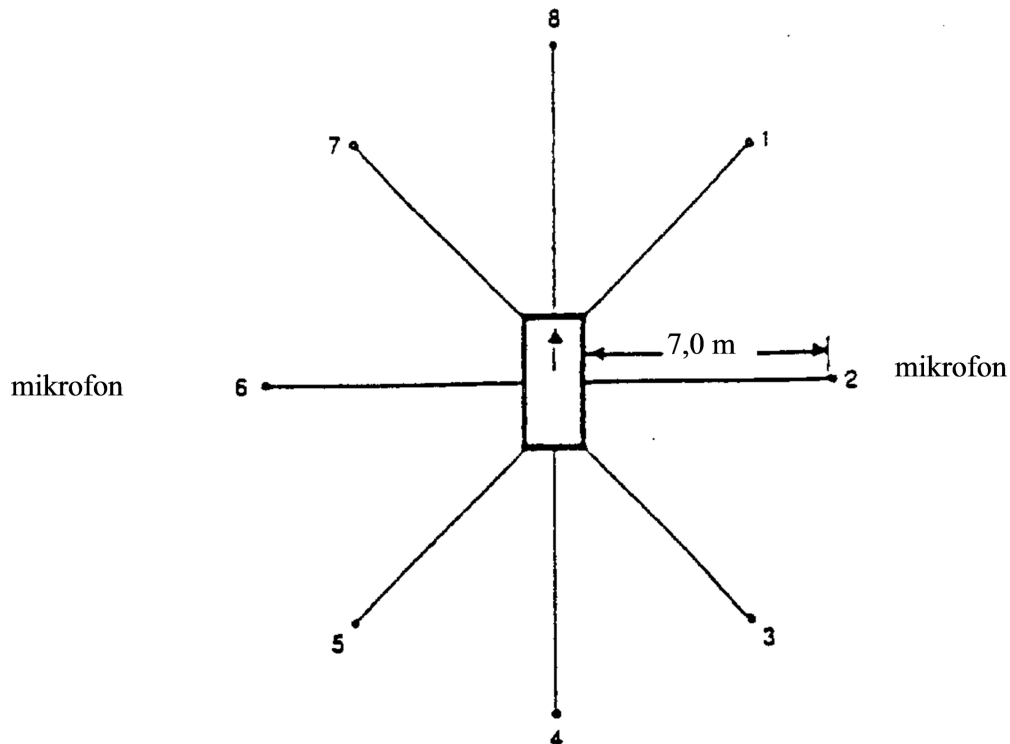
3. Mejna vrednost

Raven hrupa ne sme preseči mejne vrednosti 72 dB (A).

Sreda, 6. februar 2013

Dodatek 1

Slika 1: Položaji mikrofонов pri merjenju hrupa stisnjenega zraka

Meritev se izvede na mirujočem vozilu v skladu s sliko 1, in sicer z mikrofonom v dveh položajih na oddaljenosti 7 m od roba vozila in 1,2 m nad tlemi.

PRILOGA VI

Preverjanje skladnosti proizvodnje vozil

1. Splošno

Te zahteve so v skladu s preskusi, ki jih je treba izvajati za preverjanje skladnosti proizvodnje v skladu s točko 5 Priloge I.

2. Preskusni postopek

Preskusni poligon in merilne naprave so opisane v Prilogi II.

2.1 Na preskušanih vozilih se opravi preskus merjenja hrupa med vožnjo, kot je opisan v točki 4.1 Priloge II.

2.2 Hrup stisnjenega zraka

Vozila, katerih največja dovoljena masa presega 2 800 kg in so opremljena s sistemi stisnjenega zraka, je treba dodatno preskusiti z merjenjem hrupa stisnjenega zraka iz točke 1 Priloge V.

Sreda, 6. februar 2013

2.3 Dodatne določbe za emisije hrupa

Proizvajalec vozila oceni skladnost z dodatnimi določbami za emisije hrupa z ustreznim vrednotenjem ali pa izvede preskus, opisan v Prilogi VIII.

3. Vzorčenje in vrednotenje rezultatov

Izbrano mora biti eno vozilo, za katerega se izvedejo preskusi iz točke 2. Če rezultati preskusa izpolnjujejo zahteve glede skladnosti proizvodnje iz Priloge X Direktive 2007/46/ES, se za vozilo šteje, da je v skladu z zahtevami glede skladnosti proizvodnje. **Veljavne zahteve glede skladnosti proizvodnje so mejne vrednosti, določene v Prilogi III, z dodatnim odstopanjem 1 dB(A). [Sprememba 52]**

Če eden od rezultatov preskusa ne izpolnjuje zahteve glede skladnosti proizvodnje iz Priloge X Direktive 2007/46/ES, se preskusi v skladu s točko 2 te Priloge izvedejo še za dve vozili istega tipa.

Če rezultati preskusa drugega in tretjega vozila izpolnjujejo zahteve glede skladnosti proizvodnje iz Priloge X Direktive 2007/46/ES, se za vozilo šteje, da je v skladu z zahtevami glede skladnosti proizvodnje

Če eden od rezultatov preskusa za drugo in tretje vozilo ne izpolnjuje zahteve glede skladnosti proizvodnje iz Priloge X Direktive 2007/46/ES, se za tip vozila šteje, da ni v skladu z zahtevami iz te uredbe in proizvajalec vozil sprejme ukrepe, potrebne za ponovno doseganje skladnosti.

PRILOGA VII

Zahteve za preskusni poligon

1. Uvod

V tej prilogi so opisane zahteve v zvezi s fizičnimi lastnostmi in izgradnjo preskusne steze. Te zahteve na podlagi posebnega standarda ⁽¹⁾ opisujejo zahtevane fizične lastnosti in metode za preskus teh lastnosti.

2. Zahtevane lastnosti površine

Površina ustreza temu standardu, kadar izmerjene vrednosti za strukturo in vsebino praznin ali koeficient vpijanja zvoka izpolnjujejo vse zahteve iz točk 2.1 do 2.4 in če so izpolnjene zahteve glede konstrukcije iz točke 3.2.

2.1 Vsebina preostalih praznin v tlaku

Vsebina preostalih praznin, VC, v mešanici za tlakovanje preskusne steze ne presega 8 %. Glede merilnega postopka glej točko 4.1.

2.2 Koeficient vpijanja zvoka

Če površina ne izpolnjuje zahtev glede vsebine preostalih praznin, je površina sprejemljiva le, če je koeficient vpijanja zvoka $\alpha \leq 0,10$. Glede merilnega postopka glej točko 4.2. Zahteva iz točke 2.1 in te točke je izpolnjena tudi, če je bilo izmerjeno samo vpijanje zvoka, ki je $\alpha \leq 0,10$.

⁽¹⁾ ISO 10844 Prvih pet let po začetku veljavnosti te uredbe lahko proizvajalci uporabljajo preskusne proge, certificirane v skladu s standardom ISO 10844:1994 ali standardom ISO 10844:2011. Po tem datumu proizvajalci uporabljajo le preskusne proge, ki so v skladu s standardom ISO 10844:2011. [Sprememba 53]

Sreda, 6. februar 2013

Opozoriti je treba, da je najpomembnejša lastnost vpijanje zvoka, vendar je med graditelji cest bolj poznana vsebina preostalih praznin. Vendar je vpijanje zvoka treba meriti samo, kadar površina ne izpolnjuje zahtev glede praznin. Razlog za to je, da so te zahteve povezane s sorazmerno veliko negotovostjo na področju meritev in ustreznosti ter se lahko zato nekatere površine na podlagi merjenja praznin napačno zavrnejo.

2.3 Globina strukture

Globina strukture (TD), izmerjena po volumetrijskem postopku (glej točko 4.3), je:

$$TD \geq 0,4 \text{ mm}$$

2.4 Homogenost površine

Z vsemi sredstvi se zagotovi, da je površina preskusnega poligona izdelana čim bolj homogeno. To zajema strukturo površine in količino praznin, treba pa je upoštevati tudi dejstvo, da je zaradi intenzivnejšega valjanja na posameznih mestih struktura lahko različna in se lahko pojavijo odstopanja v enakomernosti, ki povzročijo zračne luknje.

2.5 Obdobje preskušanja

Da bi preverili, ali površina še vedno ustreza zahtevam glede strukture in vsebine praznin oziroma vpijanja zvoka, ki so predpisane v tem standardu, je treba površino redno preskušati v naslednjih presledkih:

(g) Vsebine preostalih praznin ali vpijanje zvoka:

ko je površina nova;

če nova površina ustreza zahtevam, redna preverjanja niso potrebna. Če nova površina zahtevam ne ustreza, jim lahko ustreza pozneje, saj površine postopoma postanejo zamašene in zbite;

(h) Globina strukture (TD):

ko je površina nova;

na začetku preskusa hrupa (opomba: najmanj štiri tedne po izgradnji);

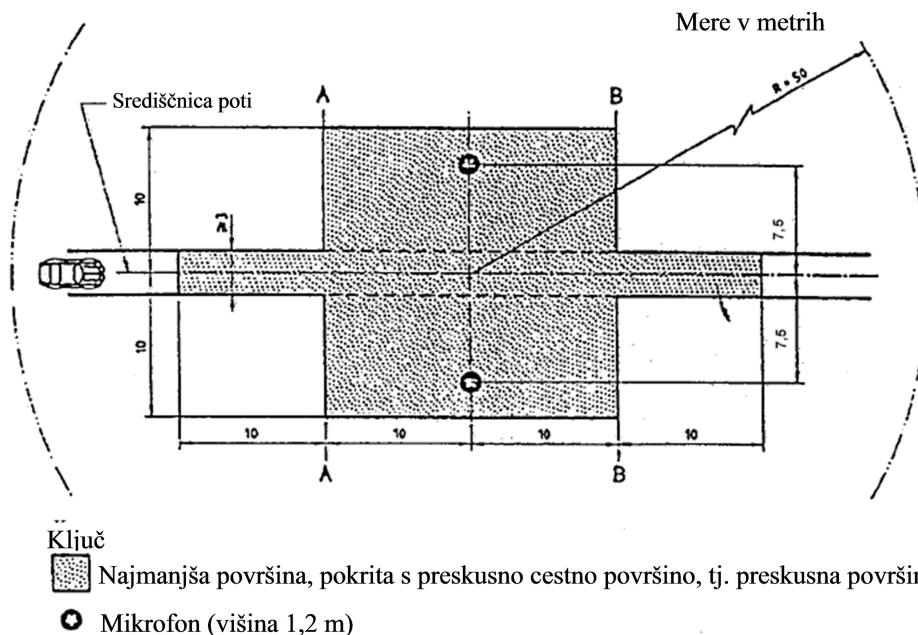
potem vsakih dvanajst mesecev.

3. Konstrukcija preskusne površine

3.1 Površina

Pri načrtovanju preskusne steze je pomembno zagotoviti vsaj to, da je vozni pas za vozila na preskusnem delu prekrit z materialom, predpisanim za preskusno stezo, in da obstajajo ustrezni robniki, ki omogočajo varno in uporabno vožnjo. Zato mora biti steza široka najmanj 3 m, dolžina steze pa mora na vsaki strani presegati črti AA in BB za najmanj 10 m. Na sliki 1 je prikazan načrt ustreznega preskusnega poligona, ki določa najmanjšo površino, ki mora biti strojno položena in strojno valjana z materiali, predpisanimi za preskusno stezo. V skladu s točko 4.1.1 Priloge II se meritve opravijo na vsaki strani vozila. To lahko opravimo z merjenjem z dvema mikrofonoma (vsakim na eni stani steze) in vožnjo v eno smer ali merjenjem z mikrofonom le na eni strani steze in vožnjo v obeh smereh. Če se uporablja slednja metoda, za tisto stran steze, kjer ni mikrofona, ni nobenih zahtev glede površine.

Sreda, 6. februar 2013

OPOMBA: v tem polmeru ne sme biti večjih zvočnoodbojnih predmetov.

Slika 1: Najmanjše zahteve za površino preskusne steze. Senčeni del se imenuje „preskusna površina“.

3.2 Konstrukcija in priprava površine

3.2.1 Osnovne zahteve glede konstrukcije

Preskusna površina izpolnjuje štiri zahteve glede konstrukcije.

3.2.1.1 izdelana je iz kompaktnega asfaltnege betona;

3.2.1.2 zrnca peska imajo premer največ 8 mm (z dovoljenim odstopanjem med 6,3 in 10 mm);

3.2.1.3 debelina obrabne plasti je ≥ 30 mm;

3.2.1.4 vezivo je nemodificiran bitumen, ki je sposoben penetracije.

3.2.2 Smernice za konstrukcijo

Za pomoč graditelju površine je na sliki 2 prikazana krivulja zrnivosti agregata z zaželenimi lastnostmi. Poleg tega tabela 1 vključuje nekaj smernic za doseganje zaželenih strukture in trdnosti. Za krivuljo zrnivosti velja naslednja enačba:

$$P (\% \text{ presevka}) = 100 \cdot (d/d_{\max})^{1/2}$$

kjer je:

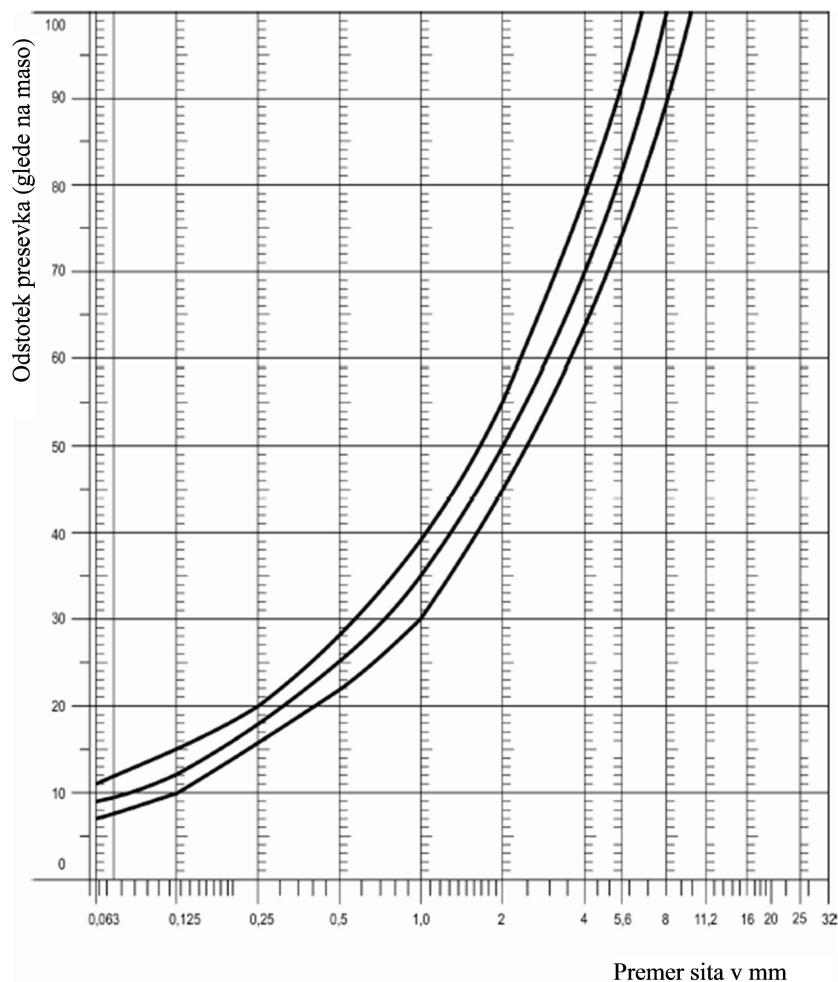
d = premer zanke na situ v mm

$d_{\max} = 8$ mm za središčno krivuljo

$d_{\max} = 10$ mm za spodnjo krivuljo odstopanja

$d_{\max} = 6,3$ mm za zgornjo krivuljo odstopanja

Sreda, 6. februar 2013

Slika 2: Krivulja zrnivosti agregata v asfaltni mešanici z dovoljenim odstopanjem.

Poleg zahtev iz **točk 1 do 3.2.2.** morajo biti izpolnjene naslednje zahteve **standarda ISO 10844:2011 ali mora biti zagotovljen sklic na standard ISO 10844:1994 za petletno prehodno obdobje: [Sprememba 54]**

- frakcija peska ($0,063 \text{ mm} < \text{premer zanke na situ} < 2 \text{ mm}$) vsebuje največ 55 % naravnega peska in najmanj 45 % drobljenega peska;
- zgornji in spodnji nosilni sloj v skladu z najboljšimi praksami cestne gradnje zagotavljata dobro stabilnost in ravnost;
- uporabljajo se zrnca peska (drobljena na vseh straneh) iz materiala z visoko porušitveno trdnostjo;
- zrnca peska, uporabljena v mešanici, se operejo;
- na površino se ne dodajo dodatna zrnca peska;
- trdnost veziva, izražena kot vrednost PEN, je 40 do 60, 60 do 80 ali celo 80 do 100, odvisno od podnebnih razmer posamezne države. Praviloma se v skladu z običajno prakso izbere čim trdnjše vezivo;
- temperatura mešanice pred valjanjem se izbere tako, da se v nadaljevanju pri postopku valjanja doseže zahtevana količina praznin. Zaradi povečanja verjetnosti, da bodo izpolnjene zahteve iz točk 2.1 do 2.4, je treba preučiti kompresijsko razmerje ne samo glede na izbiro temperature mešanice, temveč tudi glede na število prehodov valjarja in glede na izbiro valjarja.

Sreda, 6. februar 2013

Tabela 1: Smernice za konstrukcijo

	Ciljne vrednosti		Dovoljena odstopanja
	Glede na skupno maso mešanice	Glede na maso agregata	
Masa drobljenca, sito (SM) > 2 mm	47,6 %	50,5 %	± 5
Masa peska 0,063 < SM < 2 mm	38,0 %	40,2 %	± 5
Masa drobnega materiala SM < 0,063 mm	8,8 %	9,3 %	± 2
Masa veziva (bitumen)	5,8 %	se ne uporablja	± 0,5
Največji premer zrnca peska	8 mm		6,3–10
Trdota veziva	(glej točko 3.2.2 (f))		
Koeficient obrabe (PSV)	> 50		
Kompresijsko razmerje proti kompresijskemu razmerju po Marshallu	98 %		

4. Preskusna metoda

4.1 Merjenje vsebine preostalih praznin

Za te meritve se vzorci izvirajo na najmanj štirih različnih mestih preskusne steze, ki so enakomerno razporejeni na preskusni površini med črtama AA in BB (glej sliko 1). V izogib nehomogenosti in neravnosti na kolesnicah vzorcev ni treba izvrtati v kolesnicah, temveč v njihovi bližini. (Najmanj) dva vzorca se izvrtata v bližini kolesnic in (najmanj) en vzorec približno na sredini med kolesnicami in vsakim mikrofonom.

Če obstaja sum, da pogoji homogenosti (glej odstavek 2.4) niso izpolnjeni, se vzorci odvzamejo na več mestih na preskusni površini.

Na vsakem vzorcu se določi vsebina preostalih praznin, nato pa se izračuna srednja vrednost za vse vzorce, ki se primerja z zahtevami iz točke 2.1. Poleg tega vrednost vsebine praznin v posameznem vzorcu ne sme presegati 10 %. Pri konstrukciji preskusne steze je treba upoštevati težave, ki lahko nastanejo pri jemanju vzorcev, če se preskusna steza ogreva s cevmi ali z električnimi prevodniki. Takšne naprave je treba skrbno načrtovati glede na prihodnje vrtanje vzorcev. Priporočljivo je pustiti nekaj delov, velikih približno 200 x 300 mm, na katerih ne bo prevodnikov/cevi ali pa bodo ti nameščeni dovolj globoko, da se pri vzorčenju iz površinske plasti ne bi poškodovali.

4.2 Koeficient vpijanja zvoka

Koeficient vpijanja zvoka (navpični vpad) se meri po postopku impedančne cevi v skladu s postopkom iz standarda ISO 10534-1: „Akustika – Določanje koeficienta vpijanja zvoka in impedance po postopku impedančne cevi“⁽¹⁾.

Za preskusne vzorce veljajo iste zahteve kot pri vsebini preostalih praznin (glej točko 4.1). Vpijanje zvoka se meri v frekvenčnem področju med 400 in 800 Hz ter področju med 800 in 1 600 Hz (vsaj pri srednjih frekvencah tretjinskih pasov oktave), za obe frekvenčni področji pa se določijo največje vrednosti. Povprečna vrednost teh največjih vrednosti za vse preskusne vzorce pomeni končni rezultat.

4.3 Volumetrično merjenje makrostrukture

Za namen tega standarda se globina strukture meri na najmanj 10 mestih, enakomerno razporejenih vzdolž kolesnic na preskusni poti, povprečna vrednost pa se primerja s predpisano najmanjšo globino strukture. Za opis postopka glej standard ~~ISO 10844:1994~~ **ISO 10844:2011**. [Sprememba 55]

⁽¹⁾ Še ni objavljeno.

Sreda, 6. februar 2013

5. Odpornost proti staranju in vzdrževanje

5.1 Vpliv staranja

Podobno kot pri številnih drugih cestnih površinah se pričakuje, da se lahko na preskusni površini izmerjena raven hrupa, ki ga povzročajo pnevmatike pri vožnji po cestišču, v 6 do 12 mesecih po izgradnji rahlo poveča.

Površina doseže predpisane lastnosti šele po štirih tednih po izgradnji. Vpliv staranja na hrup je pri vožnji tovornjakov praviloma nižji kot pri vožnji osebnih avtomobilov.

Odpornost proti staranju se določa zlasti z obrabo in kompresijo, ki ju povzročajo vozila na vozišču. Odpornost je treba preverjati v skladu z obdobjem preskušanja iz točke 2.5.

5.2 Vzdrževanje površine

S površine cestišča je treba odstraniti kamenčke ali prah, ki bi lahko znatno zmanjšali učinkovito globino strukture. V državah z zimskim podnebjem se za odstranjevanje ledu včasih uporablja sol za posipavanje. Sol lahko površino začasno ali celo trajno spremeni tako, da poveča hrup, zato njena uporaba ni priporočljiva.

5.3 Popravilo preskusne površine

Če je treba preskusno stezo popraviti, je treba običajno popraviti le preskusno pot (s širino 3 m na sliki 1), po kateri vozijo vozila, pod pogojem, da je preostala preskusna površina ustrezala zahtevam glede vsebine preostalih praznin ali vpijanja zvoka, ko so bile te meritve opravljene.

6. Dokumentacija o preskusni stezi in opravljenih preskusih

6.1 Podatki o preskusni površini

V dokumentu, v katerem je opisana preskusna površina, se navedejo naslednji podatki:

6.1.1 lokacija preskusne steze;

6.1.2 vrsta veziva, trdnost veziva, vrsta agregata, največja nazivna gostota betona (D_R), debelina obrabne plasti ter krivulja zrnivosti, dobljena na podlagi izvrtanih vzorcev;

6.1.3 postopek valjanja (npr. tip valjarja, masa valjarja, število prehodov valjarja);

6.1.4 temperatura mešanice, temperatura zraka okolja ter hitrost vetra med gradnjo preskusne steze;

6.1.5 datum izgradnje preskusne steze in ime izvajalca;

6.1.6 vse rezultate preskusa ali vsaj rezultate zadnjih preskusov z naslednjimi podatki:

6.1.6.1 vsebina preostalih praznin vsakega izvrtanega vzorca;

6.1.6.2 mesta na preskusni površini, kjer so bili izvrtani vzorci za merjenje vsebine praznin;

6.1.6.3 koeficient vpijanja zvoka vsakega izvrtanega vzorca (če se meri). Navedejo se rezultati za vsak vzorec in vsako frekvenčno področje ter povprečje celotne vrednosti;

6.1.6.4 mesta na preskusni površini, kjer so bili izvrtani vzorci za merjenje vpijanja zvoka;

6.1.6.5 globina strukture, vključno s številom preskusov in standardnim odstopanjem;

6.1.6.6 pristojna ustanova za preskuse skladno s točkama 6.1.6.1 in 6.1.6.2 ter tip uporabljene opreme;

6.1.6.7 datum preskusov in datum vzorčenja s preskusne površine.

Sreda, 6. februar 2013

6.2 Podatki o preskusih ravni hrupa vozil, opravljenih na preskusni stezi

V dokumentu, ki opisuje preskuse ravni hrupa vozil, se navede, ali so bile izpolnjene vse zahteve tega standarda. Pri tem se v skladu s točko 6.1 sklicuje na dokument, pri čemer se navedejo rezultati, ki to potrjujejo.

PRILOGA VIII

Merilna metoda za ocenjevanje skladnosti z dodatnimi določbami za emisije hrupa

1. Splošno

Ta priloga opisuje merilno metodo za ocenjevanje skladnosti vozila z dodatnimi določbami za emisije hrupa iz člena 8.

Ko proizvajalec zaprosi za homologacijo, ni obvezno, da izvede dejanske preskuse. Proizvajalec podpiše potrdilo o skladnosti iz Dodatka 1 k tej prilogi. Homologacijski organ lahko zahteva dodatne informacije o potrdilu o skladnosti in izvede preskuse, opisane v nadaljevanju.

Analiza iz Priloge VIII zahteva izvedbo preskusa v skladu s Prilogo II. Preskus iz Priloge II se izvede na isti preskusni stezi v pogojih, ki so podobni pogojem, zahtevanih v preskusih iz te priloge.

2. Merilna metoda

2.1 Merilne naprave in pogoji za merjenje

Če ni določeno drugače, so merilne naprave, pogoji za merjenje in pogoj glede vozila enaki tistim iz točk 2 in 3 Priloge II.

Če ima vozilo različne načine, ki vplivajo na emisije hrupa, morajo biti vsi načini skladni z zahtevami iz te priloge. Če je proizvajalec izvedel preskuse, s katerimi homologacijskemu organu dokaže skladnost s temi zahtevami, se vsi načini, ki so bili med preskusi uporabljeni, zabeležijo v poročilu o preskusu.

2.2 Preskusna metoda

Če ni določeno drugače, se uporabijo pogoji in postopki iz točk 4.1 do 4.1.2.1.2.2 Priloge II. Za namen te priloge se meri in oceni ena preskusna vožnja.

2.3 Območje delovanja

Pogoji delovanja so:

Hitrost vozila $V_{AA \text{ ASEP}}$: $v_{AA} \geq 20 \text{ km/h}$

Pospešek vozila $a_{wot \text{ ASEP}}$: $a_{wot} \leq 5,0 \text{ m/s}^2 \leq 4,0 \text{ m/s}^2$ [Sprememba 56]

Vrtilna frekvenca motorja $n_{BB \text{ ASEP}}$: $n_{BB} \leq 2,0 * \text{PMR}-0,222 * s$ ali

$n_{BB} \leq 0,9 * s$, pri čemer se upošteva najnižja vrednost

Hitrost vozila $V_{BB \text{ ASEP}}$:

če je $n_{BB \text{ ASEP}}$ dosežena z eno prestavo $v_{BB} \leq 70 \text{ km/h}$

v vseh drugih primerih $v_{BB} \leq 80 \text{ km/h}$

prestave $k \leq$ prestavno razmerje i , kot je določeno v Prilogi II

Če vozilo v najnižji veljavni prestavi ne doseže največje vrtilne frekvence pod 70 km/h, je omejitev hitrosti vozila 80 km/h.

Sreda, 6. februar 2013

2.4 Prestavna razmerja

Zahteve iz dodatnih določb za emisije hrupa veljajo za vsako prestavno razmerje k , ki zagotavlja rezultate preskusa v območju delovanja, kakor je opredeljeno v točki 2.3 te priloge.

Da bo preskus ASEP reprezentativen in ponovljiv (za homologacijski organ), se vozila preskušajo na podlagi proizvajalčeve kalibracije menjalnika. [Sprememba 57]

Pri vozilih z avtomatskimi menjalniki, prilagodljivimi menjalniki in CVT⁽¹⁾, ki se preskušajo z odklenjenimi prestavnimi razmerji, se lahko pri preskusu izvede sprememba prestavnega razmerja v nižje razmerje in višji pospešek. Sprememba prestave v višjo in manjši pospešek nista dovoljena. Menjanju prestav v prestavno razmerje, zaradi katerega pride do pogoja, ki ni v skladu z robnimi pogoji, se je treba izogniti. V takih primerih je dovoljeno uvesti in uporabiti elektronske ali mehanske naprave, vključno z nadomestnimi položaji prestavne ročice.

2.5 Ciljni pogoji

Emisije hrupa se merijo za vsako veljavno prestavno razmerje na štirih preskusnih točkah, kot je navedeno v nadaljevanju.

Prva preskusna točka P_1 se določi z uporabo vstopne hitrosti v_{AA} , ki znaša 20 km/h. Če stabilnega pospeška ni mogoče doseči, se hitrost povečuje v korakih po 5 km/h, dokler ni dosežen stabilni pospešek.

Četrta preskusna točka P_4 se določi z največjo hitrostjo vozila pri BB' s prestavnim razmerjem v okviru robnih pogojev v skladu s točko 2.3.

Drugi dve preskusni točki se določita s formulo:

Preskusna točka P_j : $v_{BB_j} = v_{BB_1} + ((j - 1)/3) * (v_{BB_4} - v_{BB_1})$ za $j = 2$ in 3

pri čemer je:

v_{BB_1} = hitrost vozila pri BB' preskusne točke P_1

v_{BB_4} = hitrost vozila pri BB' preskusne točke P_4

Odstopanje za v_{BB_j} : ± 3 km/h

Za vse preskusne točke morajo biti izpolnjeni robni pogoji iz točke 2.3.

2.6 Preskus vozila

Pot središčnice vozila poteka čim bližje črti CC' med celotnim preskusom, od približevanja črti AA' in vse dokler zadnji del vozila ne prečka črte BB'.

Pri črti AA' se pedal popolnoma pritisne. Da bi dosegli bolj stabilen pospešek ali se izognili prestavljanju navzdol med črto AA' in BB', se lahko pred črto AA' uporabi predpospešek. Pedal za plin se ohrani v tem položaju, dokler zadnji del vozila ne doseže črte BB'.

Za vsako posamezno preskusno vožnjo se določijo in zabeležijo naslednji parametri:

Največja A-vrednotena raven zvočnega tlaka na obeh straneh vozila, ugotovljena med vsako vožnjo vozila med črtama AA' in BB', ki se jo zaokroži na eno decimalno ($L_{wot, kj}$). Če se ugotovi temenska vrednost hrupa, ki očitno ni značilna za splošno raven zvočnega tlaka, se meritev ne upošteva. Meritve na levi in desni strani se lahko opravijo hkrati ali ločeno.

Odčitki hitrosti vozila pri črtah AA' in BB' se navedejo s prvo pomembno števko za decimalnim mestom ($v_{AA, kj}$; $v_{BB, kj}$).

⁽¹⁾ Brezstopenjski menjalniki.

Sreda, 6. februar 2013

Po potrebi se odčitki vrtilne frekvence pri črtah AA' in BB' navedejo kot celo število ($n_{AA, kj}$; $n_{BB, kj}$).

Izračunani pospešek se določi v skladu s formulo v točki 4.1.2.1.2 Priloge II in navede do druge številke za decimalnim mestom ($a_{wot, test, kj}$).

3. Analiza rezultatov

3.1 Določanje sidrne točke (*anchor*) za vsako prestavno razmerje

Za meritve v prestavi i in nižje je sidrna točka sestavljena iz največje ravni hrupa L_{woti} , zabeležene vrtilne frekvence n_{woti} in hitrosti vozila v_{woti} pri BB' prestavnega razmerja i preskusa pospeševanja iz Priloge II.

$$L_{anchor, i} = L_{woti, Priloga II}$$

$$n_{anchor, i} = n_{BB, woti, Priloga II}$$

$$v_{anchor, i} = v_{BB, woti, Priloga II}$$

Za meritve v prestavi $i + 1$ je sidrna točka sestavljena iz največje ravni hrupa L_{woti+1} , zabeležene vrtilne frekvence n_{woti+1} in hitrosti vozila v_{woti+1} pri BB' prestavnega razmerja $i + 1$ preskusa pospeševanja iz Priloge II.

$$L_{anchor, i+1} = L_{woti+1, Priloga II}$$

$$n_{anchor, i+1} = n_{BB, woti+1, Priloga II}$$

$$v_{anchor, i+1} = v_{BB, woti+1, Priloga II}$$

3.2 Naklon regresijske premice za vsako prestavo

Meritve hrupa se ocenijo kot funkcija vrtilne frekvence motorja v skladu s točko 3.2.1.

3.2.1 Izračun naklona (*slope*) regresijske premice za vsako prestavo

Linearna regresijska premica se izračuna z uporabo sidrne točke in štirih soodvisnih dodatnih meritev.

$$Slope_k = \frac{\sum_{j=1}^5 (n_j - \bar{n})(L_i - \bar{L})}{\sum_{j=1}^5 (n_j - \bar{n})^2}$$

(v dB/1 000 min⁻¹)

$$\text{pri čemer je: } \bar{L} = \frac{1}{5} \sum_{j=1}^5 L_j \text{ in } \bar{n} = \frac{1}{5} \sum_{j=1}^5 n_j ;$$

pri čemer je n_j = vrtilna frekvenca motorja pri črti BB'

3.2.2 Naklon regresijske premice za vsako prestavo

Naklon_k določene prestave za nadaljnji izračun je rezultat, dobljen z izračunom v točki 3.2.1, zaokrožen na prvo decimalno mesto, vendar ne višji od 5 dB/1 000 min⁻¹."

3.3 Izračun linearnega zvišanja ravni hrupa, pričakovanega pri vsaki meritvi

Raven hrupa $L_{ASEP, kj}$ za merilno točko j in prestavo k se izračuna z uporabo vrtilne frekvence motorja, izmerjene za vsako merilno točko, z uporabo naklona iz točke 3.2 za določeno sidrno točko za vsako prestavno razmerje.

Sreda, 6. februar 2013

Za $n_{BB,k,j} \leq n_{anchor,k}$:

$$L_{ASEP,k,j} = L_{anchor,k} + (naklon_k - Y) * (n_{BB,k,j} - n_{anchor,k})/1\ 000$$

Za $n_{BB,k,j} > n_{anchor,k}$:

$$L_{ASEP,k,j} = L_{anchor,k} + (naklon_k + Y) * (n_{BB,k,j} - n_{anchor,k})/1\ 000$$

Pri čemer je $Y = 1$

3.4 Vzorci

Na zahtevo homologacijskega organa se izvedeta dve dodatni vožnji v okviru robnih pogojev v skladu s točko 2.3 te priloge.

4. Ovrednotenje rezultatov

Oceni se vsaka posamezna meritev hrupa.

Raven hrupa vsake določene merilne točke ne sme preseči navedenih omejitev:

$$L_{kj} \leq L_{ASEP,k,j} + x$$

pri čemer je:

$x = 3$ dB(A) za vozilo z avtomatskim menjalnikom ali brezstopenjskim menjalnikom, ki ga ni mogoče zakleniti

$x = 2$ dB(A) + mejna vrednost L_{urban} iz Priloge II za vsa druga vozila

Če izmerjena raven hrupa na točki preseže omejitve, se na isti točki izvedeta še dve meritvi, da se preveri negotovost meritve. Vozilo je še vedno v skladu s posebnimi določbami za emisije hrupa, če povprečje treh veljavnih meritev na tej določeni točki izpolnjuje zahtevo.

5. Ocena referenčnega hrupa

Referenčni hrup se oceni na eni sami točki v eni nepovezani prestavi, ki simulira stalni pospešek z začetno hitrostjo pri v_{aa} enako 50 km/h in končno hitrostjo pri v_{bb} enako 61 km/h. Skladnost hrupa na tej točki se lahko izračuna s pomočjo rezultatov iz točke 3.2.2 in navedeno zahtevo ali pa oceni z neposrednimi meritvami z uporabo prestave, kot je navedeno.

5.1 Prestava k se določi na naslednji način:

$k = 3$ za vse ročne menjalnike in za avtomatske menjalnike z do 5 prestavami;

$k = 4$ za avtomatske menjalnike s 6 ali več prestavami

Če nepovezane prestave niso na voljo, npr. za avtomatske menjalnike ali brezstopenjske menjalnike, ki jih ni mogoče zakleniti, se prestavno razmerje za nadaljnji izračun določi na podlagi rezultata preskusa pospeševanja iz Priloge II z zabeleženo vrtilno frekvenco motorja in hitrostjo vozila pri črti BB'.

5.2 Določanje referenčne vrtilne frekvence motorja $n_{ref,k}$

Referenčna vrtilna frekvenca motorja, $n_{ref,k}$, se izračuna s prestavnim razmerjem prestave k pri referenčni hitrosti $v_{ref} = 61$ km/h.

5.3 Izračun L_{ref}

$$L_{ref} = L_{anchor,k} + naklon_k * (n_{ref,k} - n_{anchor,k})/1\ 000$$

L_{ref} je manjši od ali enak 76 dB(A).

Za vozila, opremljena z ročnim menjalnikom z več kot štirimi prestavami za vožnjo naprej in z motorjem z nazivno močjo, ki presega 140 kW (UN/ECE), in pri katerih razmerje med nazivno močjo in največjo maso presega 75 kW/t, je L_{ref} manjši od ali enak 79 dB(A).

Sreda, 6. februar 2013

Za vozila, opremljena z avtomatskim menjalnikom z več kot štirimi prestavami za vožnjo naprej in z motorjem z nazivno močjo, ki presega 140 kW (UN/ECE), in pri katerih razmerje med nazivno močjo in največjo maso presega 75 kW/t, je L_{ref} manjši od ali enak 78 dB(A).

6. Ovrednotenje dodatnih določb za emisije hrupa z uporabo načela L_{Urban}

6.1 Splošno

Ta postopek vrednotenja je nadomestna metoda, ki jo proizvajalec vozila izbere namesto postopka iz točke 3 te priloge in velja za vse tehnologije za vozila. Proizvajalec vozila mora določiti ustrezen način preskušanja. Če ni določeno drugače, se vsi preskusi in izračuni izvedejo, kakor je določeno v Prilogi II k tej uredbi.

6.2 Izračun $L_{urban ASEP}$

Iz katerega koli $L_{wot ASEP}$ izmerjenega v skladu s to prilogo, se $L_{urban ASEP}$ izračuna na naslednji način:

(a) izračuna se $a_{wot test ASEP}$ s pomočjo izračuna pospeševanja iz točke 4.1.2.1.2.1 ali točke 4.1.2.1.2.2 Priloge II k tej uredbi, kakor je primerno;

(b) določi se hitrost vozila ($v_{BB ASEP}$) pri BB med preskusom $L_{wot ASEP}$;

(c) izračuna se $k_{p ASEP}$ kot sledi:

$$k_{p ASEP} = 1 - (a_{urban/a wot test ASEP})$$

Rezultate preskusa, pri katerih so $a_{wot test ASEP}$ nižji od a_{urban} , se zanemari;

(d) izračuna se $L_{urban measured ASEP}$ kot sledi:

$$L_{urban measured ASEP} = L_{wot ASEP} - k_{p ASEP} * (L_{wot ASEP} - L_{crs})$$

Za nadaljnji izračun se uporabi L_{urban} iz Priloge II k tej uredbi brez zaokroževanja, kar velja tudi za števko po decimalki (xx, x);

(e) izračuna se $L_{urban normalized}$, kot sledi:

$$L_{urban normalized} = L_{urban measured ASEP} - L_{urban};$$

(f) izračuna se $L_{urban ASEP}$, kot sledi:

$$L_{urban ASEP} = L_{urban normalized} - (0,15 * (v_{BB ASEP} - 50));$$

(g) skladnost z omejitvami:

$L_{urban ASEP}$ je manjši od ali enak 3,0 dB.

Dodatek 1

Izjava o skladnosti z dodatnimi določbami za emisije

(Največji format: A4 (210 x 297 mm))

(Ime proizvajalca) potrjuje, da so vozila tega tipa (tip vozila glede na emisije hrupa v skladu z Uredbo EU št. ...) skladna z zahtevami iz člena 8 Uredbe št. ...

Sreda, 6. februar 2013

(Ime proizvajalca) to izjavlja v dobri veri po izvedeni ustrezni oceni emisij hrupa vozil.

Datum:

Ime in priimek pooblaščenega zastopnika:

Podpis pooblaščenega zastopnika:

PRILOGA IX

Ukrepi za zagotavljanje slišnosti hibridnih in električnih vozil

Ta priloga obravnava sistem vozila za zvočno opozarjanje (Acoustic Vehicle Alerting System – AVAS) za hibridna električna in samo električna cestna vozila (HEV in EV).

A Sistem vozila za zvočno opozarjanje

1. Opredelitev pojmov

Sistem vozila za zvočno opozarjanje (AVAS) je ~~naprava~~ **sistem za hibridna električna in električna cestna vozila**, ki ~~oddaja zvočni signal ter je namenjena opozarjanju pešcev in ranljivih udeležencev~~ **pešce in ranljive udeležence v prometu opozarja na delovanje vozila. [Sprememba 58]**

2. Zmogljivost sistema

Če je na vozilo nameščen sistem AVAS, mora izpolnjevati zahteve, navedene v nadaljevanju.

3. Pogoji delovanja

(a) Način oddajanja zvočnega signala

Sistem AVAS samodejno oddaja zvočni signal v najnižjem razponu hitrosti vozila od zagona vozila do hitrosti približno 20 km/h in med vzvratno vožnjo, če je to primerno za zadevno kategorijo vozila. Če ima vozilo motor z notranjim izgorevanjem, ki deluje v prej navedenem razponu hitrosti vozila, ni potrebno, da sistem AVAS oddaja zvočni signal.

Za vozila, ki imajo vzvratno zvočno opozorilno napravo, ni potrebno, da sistem AVAS med vzvratno vožnjo oddaja zvočni signal.

(b) Stikalo za začasno prenehanje delovanja

Sistem AVAS ima lahko stikalo, ki začasno prekine njegovo delovanje („stikalo za začasno prenehanje delovanja“).

Če je vgrajeno stikalo za začasno prenehanje delovanja, mora biti vozilo opremljeno tudi z napravo, ki vozniku na voznikovem sedežu kaže stanječasneustavitve delovanja naprave, ki opozarja na približevanje vozila.

Sistem AVAS mora biti po ustavitvi s stikalom za začasno prenehanje delovanja sposoben ponovno vzpostaviti delovanje.

Če je stikalo za začasno prekinitev delovanja nameščeno v vozilo, mora biti nameščeno tako, da ga voznik zlahka najde in z njim upravlja.

Sreda, 6. februar 2013

- (c) Zmanjševanje jakosti zvočnega signala

Jakost zvočnega signala sistema AVAS se med obdobji delovanja vozila lahko zmanjša.

4. Vrsta in jakost zvočnega signala

- (a) Zvočni signal, ki ga oddaja sistem AVAS, mora biti neprekinjen zvočni signal, ki pešcem in ranljivim udeležencem v cestnem prometu zagotavlja informacije o delovanju vozila. **Zvočni signal mora jasno nakazovati obnašanje vozila in mora biti podoben zvočnemu signalu vozila iste kategorije, ki ima motor z notranjim izgorevanjem.**

Naslednje vrste zvočnega signala in tem podobne vrste zvočnega signala niso sprejemljive:

- (i) sirena, hupa, zvonjenje in zvočni signali, ki jih oddajajo intervencijska vozila;
- (ii) alarmni signali, npr. za požar, tatvino, ogenj;
- (iii) prekinjajoč zvočni signal.

Izogibati se je treba naslednjim ali podobnim vrstam zvočnega signala:

- (iv) melodičnim zvokom, zvokom živali in žuželke;
- (v) zvokom, ki ovirajo pravilno identifikacijo vozila in/ali njegovega delovanja (npr. pospeševanje, zmanjševanje hitrosti itd.). **[Sprememba 59]**

- (b) Zvočni signal, ki ga oddaja sistem AVAS, **mora** jasno nakazovati obnašanje vozila **in smer vožnje**, na primer, s pomočjo samodejnega nihanja jakosti zvočnega signala ali značilnosti sinhronizacije s hitrostjo vozila

- (c) Jakost zvočnega signala, ki ga oddaja sistem AVAS, ne **sme** presehati približne jakosti hrupa podobnega vozila iste kategorije, ki ima motor z notranjim izgorevanjem in deluje pod enakimi pogoji.

Okoljski vidiki:

Pri razvoju sistema AVAS je treba upoštevati vpliv hrupa na celotno skupnost. **[Sprememba 60]**

PRILOGA X

EU-homologacija za ravni hrupa izpušnih sistemov kot samostojnih tehničnih enot (izpušnih sistemov kot nadomestnih delov)

1. VLOGA ZA EU-HOMOLOGACIJO

- 1.1 Vlogo za podelitev EU-homologacije v skladu s členom 7(1) in (2) Direktive 2007/46/ES v zvezi z nadomestnimi izpušnimi sistemi ali njihovimi sestavnimi deli kot samostojnimi tehničnimi enotami vložijo proizvajalec vozila ali proizvajalec samostojne tehnične enote.

- 1.2 V Dodatku 1 je podan vzorec opisnega lista.

Sreda, 6. februar 2013

- 1.3 Na zahtevo zadevne tehnične službe mora vlagatelj predložiti:
 - 1.3.1 dva primera sistema, za katerega je bila vložena zahteva za EU-homologacijo;
 - 1.3.2 izpušni sistem tipa, ki je bil prvotno nameščen na vozilo, ko je bila podeljena EU-homologacija;
 - 1.3.3 vozilo, ki je predstavnik tipa, v katerega je treba vgraditi sistem, ki izpolnjuje zahteve točke 2.1 Priloge VI k tej uredbi;
 - 1.3.4 posebej motor, ki ustreza opisanemu tipu vozila.
2. OZNAKE
 - 2.4.1 Nadomestni izpušni sistem ali njegovi sestavni deli, razen pritrdilnih delov in cevi, morajo imeti:
 - 2.4.1.1 blagovno znamko proizvajalca nadomestnega sistema in njegovih delov,
 - 2.4.1.2 proizvajalčevo trgovsko oznako.
 - 2.4.2 Te oznake morajo biti tudi po vgradnji na vozilo jasno čitljive in neizbrisne.
3. PODELITEV EU-HOMOLOGACIJE
 - 3.1 Če so izpolnjene ustrezne zahteve, se EU-homologacija podeli na podlagi člena 9(3), in če se uporablja, člena 10(4) Direktive 2007/46/ES.
 - 3.2 V Dodatku 2 je podan vzorec certifikata o EU-homologaciji.
 - 3.3 Homologacijska številka v skladu s Prilogo VII k Direktivi 2007/46/ES se podeli za vsak tip nadomestnega izpušnega sistema ali njegovega sestavnega del, ki je bil homologiran kot samostojna tehnična enota; v delu 3 homologacijske številke je navedena številka direktive, ki se je uporabljala v času homologacije vozila. Ista država članica ne sme dodeliti iste homologacijske številke še enemu tipu nadomestnega izpušnega sistema ali njegovega dela.
4. OZNAKA EU-HOMOLOGACIJE
 - 4.1 Vsak nadomestni izpušni sistem ali njegov sestavni del, razen pritrdilnih delov in cevi, ki je v skladu s tipom, homologiranim po tej uredbi, mora imeti oznako EU-homologacije.

Sreda, 6. februar 2013

4.2 Ta oznaka EU-homologacije sestoji iz pravokotnika, ki obdaja malo črko „e“ in črkovno ali številčno oznako države članice, ki je podelila homologacijo:

- „1“ za Nemčijo,
- „2“ za Francijo,
- „3“ za Italijo,
- „4“ za Nizozemsko,
- „5“ za Švedsko,
- „6“ za Belgijo
- „7“ za Madžarsko,
- „8“ za Češko,
- „9“ za Španijo,
- „11“ za Združeno kraljestvo,
- „12“ za Avstrijo,
- „13“ za Luksemburg,
- „17“ za Finsko,
- „18“ za Dansko,
- „19“ za Romunijo,
- „20“ za Poljsko,
- „21“ za Portugalsko,
- „23“ za Grčijo,
- „24“ za Irsko,
- „26“ za Slovenijo,
- „27“ za Slovaško,
- „29“ za Estonijo,
- „32“ za Latvijo,
- „34“ za Bolgarijo,
- „36“ za Litvo,
- „49“ za Ciper,
- „50“ za Malto.

V bližini pravokotnika mora biti navedena tudi „osnovna homologacijska številka“ iz dela 4 homologacijske številke iz Priloge VII k Direktivi 2007/46/ES, in sicer takoj za dvema številoma, ki predstavljata zaporedno številko, dodeljeno najnovejši večji tehnični spremembi te uredbe, ki se je uporabljala v času homologacije vozila.

4.3 Oznaka mora biti jasno čitljiva in neizbrisna tudi po vgradnji nadomestnega izpušnega sistema ali njegovega sestavnega dela v vozilo.

4.4 Primer oznake EU-homologacije je prikazan v Dodatku 3.

5. SPECIFIKACIJE

5.1 Splošne specifikacije

Sreda, 6. februar 2013

- 5.1.1 Nadomestni izpušni sistem ali njegov sestavni del mora biti zasnovan, konstruiran in primeren za vgradnjo tako, da se zagotovi skladnost vozila z določbami te uredbe ob normalnih pogojih uporabe, ne glede na tresljaje, ki bi jim lahko bilo izpostavljeno.
- 5.1.2 Sistem za dušenje zvoka ali njegovi sestavni deli morajo biti zasnovani, izdelani in primerni za vgradnjo tako, da se zagotovi zadostna odpornost proti koroziji, ki ji je izpostavljen ob upoštevanju pogojev uporabe vozila.
- 5.1.3 Dodatni predpisi v zvezi z nepooblaščenimi posegi v večnačinske, ročno nastavljive izpušne sisteme ali sisteme za dušenje hrupa
- 5.1.3.1 Vsi izpušni sistemi ali sistemi za dušenje hrupa morajo biti konstruirani tako, da ni mogoče zlahka odstraniti loput, izhodnih stožcev in drugih delov, ki so sestavni deli posod za dušenje zvoka/razteznihih posod. Kadar je vgradnja takega dela nujna, mora biti pritrjen tako, da ga ni mogoče zlahka odstraniti (npr. s pritrdilnimi elementi z navojem), če se ga odstrani, pa mora biti sklop trajno/nepopravljivo poškodovan.
- 5.1.3.2 Izpušni sistemi ali sistemi za dušenje zvoka z večnačinskimi, ročno nastavljivimi načini delovanja morajo izpolnjevati zahteve v vseh načinih delovanja. Zabeležene ravni hrupa so tiste, ki nastanejo v načinu z najvišjimi ravnmi hrupa.
- 5.2 Specifikacije glede ravni hrupa
- 5.2.1 Pogoji za meritev
- 5.2.1.1 Preskus hrupa sistema za dušenje zvoka in nadomestnega sistema za dušenje zvoka mora biti izveden z enakimi „običajnimi“ pnevmatikami (kot je opredeljeno v odstavku 2.8 Pravilnika UN/ECE št. 117 (UL L 231, 29.8.2008, str. 19). Preskusi se ne smejo izvajati s pnevmatikami „za posebno uporabo“ ali „zimskimi“ pnevmatikami, kot je opredeljeno v odstavkih 2.9 in 2.10 Pravilnika UN/ECE št. 117. Takšne pnevmatike bi lahko povečale raven hrupa vozila ali pa vplivale na primerjavo zmanjševanja hrupa. Pnevmatike so lahko rabljene, vendar morajo izpolnjevati pravne zahteve glede uporabe v prometu.
- 5.2.2 Uspešnost zmanjšanja hrupa nadomestnega sistema za dušenje zvoka ali njegovih sestavnih delov se preveri s pomočjo metod, opisanih v členih 7 in 8 ter točki 1 Priloge II. Za uporabo te točke se zlasti navede sklic na raven spremembe te uredbe, ki je veljala v času homologacije novega vozila.

(a) Meritev s premikajočim se vozilom

Ko so nadomestni sistem za dušenje zvoka ali njegovi sestavni deli vgrajeni v vozilo, opisano v zgornjem odstavku 1.3.3, morajo pridobljene ravni hrupa izpolnjevati enega od naslednjih dveh pogojev:

- (i) izmerjena vrednost (zaokrožena na najbližje celo število) vrednosti pri homologaciji v skladu s to uredbo za tip zadevnega vozila ne sme preseči za več kot 1 dB(A);
- (ii) izmerjena vrednost (preden je zaokrožena na najbližje celo število) izmerjene vrednosti hrupa (preden je zaokrožena na najbližje celo število) za vozilo iz točke 1.3.3 ne sme preseči za več kot 1 dB(A), ko je v to vozilo vgrajen sistem za dušenje zvoka, ki ustreza tipu, vgrajenemu v vozilo, predloženemu za homologacijo v skladu s to uredbo.

Če je za uporabo točke 4.1.2.1.4.2 in/ali točke 4.1.2.2.1.2 Priloge II te uredbe izbrana neposredna primerjava nadomestnega sistema z izvornim sistemom, je dovoljena sprememba prestave v višji pospešek, uporaba elektronskih ali mehanskih naprav, da se prepreči prestavljanje v nižjo prestavo, pa ni obvezna. Če je pod temi pogoji raven hrupa preskušane vozila višja od vrednosti pri preverjanju skladnosti proizvodnje, tehnična služba sprejme odločitev glede reprezentativnosti preskušane vozila.

Sreda, 6. februar 2013

(b) Meritev z mirujočim vozilom

Ko so nadomestni sistem za dušenje zvoka ali njegovi sestavni deli vgrajeni v vozilo, opisano v zgornjem odstavku 1.3.3, pridobljene ravni hrupa izpolnjujejo enega od naslednjih dveh pogojev:

- (i) izmerjena vrednost (zaokrožena na najbližje celo število) vrednosti pri homologaciji v skladu s to uredbo za tip zadevnega vozila ne sme preseči za več kot 2 dB(A);
- (ii) izmerjena vrednost (preden je zaokrožena na najbližje celo število) izmerjene vrednosti hrupa (preden je zaokrožena na najbližje celo število) za vozilo iz točke 1.3.3 ne sme preseči za več kot 2 dB(A), ko je v to vozilo vgrajen sistem za dušenje zvoka, ki ustreza tipu, vgrajenemu v vozilo, predloženemu v homologacijo v skladu s to uredbo.

5.2.3 Poleg zahtev iz Priloge II mora vsak nadomestni sistem za dušenje zvoka ali njegov sestavni del izpolniti ustrezne specifikacije iz Priloge VII k tej uredbi. Za tipe vozila, homologirane pred začetkom veljavnosti te uredbe in zlasti zahtev iz Priloge VIII (ASEP), specifikacije iz točk 5.2.3.1 do 5.2.3.3 te priloge ne veljajo.

5.2.3.1 Če je nadomestni sistem za dušenje zvoka ali njegov sestavni del sistem ali sestavni del s spremenljivo geometrijo, proizvajalec vozila vlogi za homologacijo priloži izjavo (v skladu z Dodatkom 1 k Prilogi VIII), da je tip sistema za dušenje zvoka, ki ga je treba homologirati, v skladu z zahtevami iz točke 5.2.3. te priloge. Homologacijski organ lahko zahteva kateri koli ustrezen preskus, da preveri skladnost tipa sistema za dušenje zvoka z dodatnimi določbami za emisije hrupa.

5.2.3.2 Če nadomestni sistem za dušenje zvoka ali njegov del ni sistem ali del s spremenljivo geometrijo, zadošča, da proizvajalec vozila vlogi za homologacijo priloži izjavo (v skladu z Dodatkom 1 k Prilogi VIII), da je tip sistema za dušenje zvoka, ki ga je treba homologirati, v skladu z zahtevami iz točke 5.2.3 te priloge.

5.2.3.3 Ta izjava o skladnosti se glasi: „(Ime proizvajalca) potrjuje, da je ta tip sistema za dušenje zvoka skladen z zahtevami iz točke 5.2.3 Priloge X Uredbe (EU) št. ... [te uredbe]. (Ime proizvajalca) to izjavlja v dobri veri po izvedbi ustrezne inženirske ocene emisij hrupa vozil v ustreznem območju delovanja.“

5.3 Meritev zmogljivosti vozila

5.3.1 Nadomestni sistem za dušenje zvoka ali njegovi sestavni deli morajo biti takšni, da je zagotovljeno, da je zmogljivost vozila primerljiva z zmogljivostjo, doseženo z izvirnim sistemom za dušenje zvoka ali njegovim sestavnim delom.

5.3.2 Nadomestni sistem za dušenje zvoka ali, odvisno od izbire proizvajalca, njegovi sestavni deli se primerjajo z izvirnim sistemom za dušenje zvoka ali sestavnimi deli, ki so tudi v novem stanju postopno vgrajeni v vozilo, navedeno v točki 1.3.3.

5.3.3 Preverjanje se izvaja z merjenjem protitlaka v skladu s točko 5.3.4.

Vrednost, izmerjena z nadomestnim sistemom za dušenje zvoka, ne presega vrednosti, izmerjene z izvirnim standardiziranim sistemom za dušenje zvoka, za več kot 25 % v skladu s spodaj navedenimi pogoji.

5.3.4 Preskusna metoda

5.3.4.1 Preskusna metoda na motorju

Meritev se izvede na motorju iz točke 1.3.4, ki je spojen z dinamometrom. Pri popolnoma odprti dušilni loputi je treba preskusno napravo nastaviti tako, da je dosežena vrtilna frekvenca motorja (S), ki ustreza največji nazivni moči motorja.

Sreda, 6. februar 2013

Razdalja od izpušnega kolektorja, na kateri se namesti tlačna izpušna odprtina, ki jo je treba uporabiti za meritev protitlaka, je opredeljena v Dodatku 5.

5.3.4.2 Preskusna metoda na vozilu

Meritve se izvedejo na vozilu iz točke 1.3.3. Preskus se izvede na cesti ali na dinamometru z valji.

Pri popolnoma odprti dušilni loputi je treba motor obremeniti tako, da dosežena vrtilna frekvenca motorja (S) ustreza največji nazivni moči motorja (vrtilna frekvenca S).

Razdalja od izpušnega kolektorja, na kateri se namesti tlačna izpušna odprtina, ki jo je treba uporabiti za meritev protitlaka, je opredeljena v Dodatku 5.

5.4 Dodatne specifikacije v zvezi z nadomestnimi sistemi za dušenje zvoka ali sestavnimi deli z vlaknastimi materiali, ki absorbirajo zvok

5.4.1 Splošno

Vlaknasti materiali, ki absorbirajo zvok, se lahko uporabljajo samo v sistemih za dušenje zvoka ali sestavnih delih, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- (a) izpušni plin ni v stiku z vlaknastimi materiali;
- (b) sistem za dušenje zvoka ali njegovi sestavni deli so iz iste družine konstrukcije kot sistemi ali sestavni deli, za katere je bilo v postopku homologacije v skladu z zahtevami iz te uredbe dokazano, da se ne poslabšajo.

Če eden od teh pogojev ni izpolnjen, se za celoten sistem za dušenje zvoka ali njegov sestavni del izvede konvencionalno kondicioniranje, pri čemer se uporabi ena od treh namestitvev in postopkov, opisanih v nadaljevanju.

5.4.1.1 Neprekinjena vožnja 10 000 km po cesti

5.4.1.1.1 50 ± 20 % te vožnje je sestavljeno iz mestne vožnje, druga polovica pa iz vožnje na dolge razdalje pri visoki hitrosti; neprekinjena vožnja po cesti se lahko nadomesti z ustreznim programom na preskusni progi.

Oba hitrostna režima vožnje se zamenjata vsaj dvakrat.

Celotni preskusni program vsebuje najmanj 10 odmorov, ki trajajo najmanj tri ure, da se pokažejo učinki hlajenja motorja in kondenzacije, ki bi lahko nastopili.

5.4.1.2 Kondicioniranje na preskusni napravi

5.4.1.2.1 Izpušni sistem ali njegovi sestavni deli se ob uporabi standardnih delov in ob upoštevanju navodil proizvajalca pritrdijo na vozilo iz točke 1.3.3 ali motor iz točke 1.3.4. V prvem primeru se vozilo poveže z dinamometrom z valji. V drugem primeru je treba motor povezati z dinamometrom.

5.4.1.2.2 Preskus se izvede v šestih šesturnih obdobjih z najmanj 12-urnim odmorom med vsakim obdobjem, da se pokažejo učinki hlajenja motorja in kondenzacije, ki bi lahko nastopili.

5.4.1.2.3 Med vsakim šesturnim preskusnim ciklom mora motor delovati zaporedoma pod naslednjimi pogoji:

- (a) pet minut v prostem teku;
- (b) eno uro pri četrtnski obremenitvi s 3/4 največje nazivne vrtilne frekvence (S);
- (c) eno uro pri polovični obremenitvi s 3/4 največje nazivne vrtilne frekvence (S);
- (d) 10 minut pri polni obremenitvi s 3/4 največje nazivne vrtilne frekvence (S);
- (e) 15 minut pri polovični obremenitvi z največjo nazivno vrtilno frekvenco (S);
- (f) 30 minut pri četrtnski obremenitvi z največjo nazivno vrtilno frekvenco (S).

Vsako obdobje obsega dve seriji teh pogojev v zaporedju od (a) do (f).

Sreda, 6. februar 2013

- 5.4.1.2.4 Med preskusom se dušilca zvoka ali njegovih sestavnih delov ne sme hladiti z umetnim prepihom, ki bi simuliral običajno gibanje zraka okoli vozila.
Kljub temu se sme na zahtevo proizvajalca dušilec zvoka hladiti, da ne bi bila prekoračena vstopna temperatura plinov v dušilec zvoka, ko vozilo obratuje pri najvišji hitrosti.
- 5.4.1.3 Kondicioniranje z nihanjem tlaka
- 5.4.1.3.1 Sistem za dušenje zvoka ali njegovi sestavni deli so vgrajeni v vozilo iz točke 1.3.3 ali motor iz točke 1.3.4. V prvem primeru mora biti vozilo nameščeno na dinamometer z valji, v drugem primeru pa mora biti motor nameščen na dinamometer.
- 5.4.1.3.2 Preskusna naprava, katere podroben diagram je prikazan na sliki 1 iz Dodatka 1 k Prilogi IV, se namesti na odprtino izpušnega sistema. Sprejemljiva je vsaka druga preskusna naprava, ki daje enakovredne rezultate.
- 5.4.1.3.3 Preskusna naprava se nastavi tako, da je pretok izpušnih plinov izmenoma prekinjen in ponovno vzpostavljen s hitro delujočim ventilom v 2 500 ciklih.
- 5.4.1.3.4 Ventil se odpre, ko protitlak izpušnih plinov, merjen najmanj 100 mm navzdol od vstopne prirobnice, doseže vrednost med 35 in 40 kPa. Ventil se mora zapreti, ko se ta protitlak za največ 10 % razlikuje od vrednosti stabiliziranega protitlaka, izmerjenega pri odprtem ventilu.
- 5.4.1.3.5 Časovni rele se nastavi na čas trajanja izpuha plinov iz določb točke 5.4.1.3.4.
- 5.4.1.3.6 Vrtilna frekvenca motorja mora biti 75 % vrtilne frekvence (S), pri kateri motor razvije največjo moč.
- 5.4.1.3.7 Moč, ki jo kaže dinamometer, mora biti 50 % moči pri polnem plinu, merjene pri 75 % vrtilne frekvence (S).
- 5.4.1.3.8 Med preskusom morajo biti zaprte vse drenažne odprtine.
- 5.4.1.3.9 Celoten preskus se konča v 48 urah. Po potrebi se izvede eno obdobje ohlajevanja po vsaki uri.
- 5.4.1.3.10 Po kondicioniranju se raven hrupa preveri v skladu z točko 5.2.
6. Razširitev homologacije
- Proizvajalec sistema za dušenje zvoka ali ustrezno pooblaščen zastopnik lahko zaprosi upravni organ, ki je podelil homologacijo sistemov za dušenje zvoka za enega ali več tipov vozil, za razširitev homologacije za druge tipe vozila.
- Ta postopek je opisan v točki 1. Obvestilo o razširitvi homologacije (ali zavrnitvi razširitve) se predloži državam članicam v skladu s postopkom iz Direktive 2007/46/ES.
7. Sprememba tipa sistema za dušenje zvoka
- V primeru sprememb tipa, homologiranega v skladu s to direktivo, veljajo členi od 13 do 16 in člen 17(4) Direktive 2007/46/ES.
8. Skladnost proizvodnje
- 8.1 Ukrepi za zagotavljanje skladnosti proizvodnje se sprejmejo v skladu z zahtevami iz člena 12 Direktive 2007/46/ES.
- 8.2 Posebne določbe:
- 8.2.1 Preskusi, ki so opisani v točki 2.3.5 Priloge X k Direktivi 2007/46/ES, ustrezajo preskusom, predpisanim v Prilogi VI k tej uredbi.

Sreda, 6. februar 2013

8.2.2 Preverjanja iz točke 3 Priloge X k Direktivi 2007/46/ES se običajno izvedejo enkrat na dve leti.

—————
Dodatek 1

**Opisni list št. ... v zvezi z EU-homologacijo kot samostojno tehnično enoto izpušnih sistemov motornih vozil
(Uredba št. ...)**

Naslednje informacije, če je potrebno, morajo biti predložene v treh izvodih in vključevati kazalo. Kakršne koli risbe pa morajo biti dovolj podrobne in predložene v ustreznem merilu in v formatu A4 ali zložene na ta format. Morebitne fotografije morajo prikazovati dovolj podrobnosti.

Če se sistemi, sestavni deli ali samostojne tehnične enote upravljajo elektronsko, morajo biti dodane informacije o njihovem delovanju.

- 0. Splošno
- 0.1 Znamka (blagovno ime proizvajalca):
- 0.2 Tip in trgovska oznaka:
- 0.5 Ime in naslov proizvajalca
- 0.7 Za sestavne dele in samostojne tehnične enote mesto in način pritrditve oznake EU-homologacije:
- 0.8 Naslovi proizvodnih tovarn:
- 1. Opis vozila, za katerega je naprava namenjena (če je naprava namenjena za vgradnjo v več kot en tip vozila, je treba zahtevane podatke v tej točki predložiti za vsak zadevni tip)
 - 1.1 Znamka (blagovno ime proizvajalca):
 - 1.2 Tip in trgovska oznaka:
 - 1.3 Podatki za identifikacijo tipa, če je oznaka na vozilu:
 - 1.4 Kategorija vozila:
 - 1.5 Številka EU-homologacije glede na raven hrupa:
 - 1.6 Vse informacije iz točk 1.1 do 1.4 certifikata o homologaciji v zvezi z vozilom (Priloga I, Dodatek 2 k tej uredbi):
- 1. Dodatne informacije
 - 1.1 Deli samostojne tehnične enote:
 - 1.2 Blagovna znamka tipa motornega vozila, na katera bo vgrajen dušilec zvoka⁽¹⁾
 - 1.3 Tipi vozil in njihove številke homologacije:
 - 1.4 Motor
 - 1.4.1 Tip (prisilni vžig, dizel):
 - 1.4.2 Način delovanja: dvotaktni, štiritahtni:
 - 1.4.3 Delovna prostornina valjev:

Sreda, 6. februar 2013

- 1.4.4 Največja nazivna moč motorja ... kW pri ... min⁻¹
- 1.5 Število prestavnih razmerij:
- 1.6 Uporabljena prestavna razmerja:
- 1.7 Prestavna razmerja pogonske osi:
- 1.8 Vrednosti ravni hrupa:
vozilo med vožnjo: ... dB(A), pred pospeškom stabilizirana hitrost
pri ... km/h;
vozilo v mirovanju dB (A) pri ... min⁻¹
- 1.9 Vrednost protitlaka izpušnih plinov:
- 1.10 Morebitne omejitve glede uporabe in navodila za vgradnjo:
2. Opombe:
3. Opis naprave
- 3.1 Opis nadomestnega izpušnega sistema z navedbo relativnega položaja vsakega sestavnega dela sistema, skupaj z navodili glede vgradnje:
- 3.2 Podrobne risbe vsakega sestavnega dela, tako da jih je mogoče brez težav locirati in opredeliti, ter podatek o uporabljenih materialih. Na risbah je treba označiti prostor za predpisano oznako EU-homologacije.

Datum, spis

Dodatek 2

VZOREC

CERTIFIKAT O EU-HOMOLOGACIJI

(Največji format: A4 (210 × 297 mm))

Žig homologacijskega organa

Sporočilo o

- homologaciji ⁽¹⁾
- razširitvi homologacije ⁽¹⁾
- zavrnitvi homologacije ⁽¹⁾
- preklicu homologacije ⁽¹⁾

tipa vozila/sestavnega dela/samostojne tehnične enote ⁽¹⁾ v skladu s Pravilnikom št. .

Številka homologacije:

Razlog za razširitev:

⁽¹⁾ Neustrezno črtati.

Sreda, 6. februar 2013

ODDELEK II

- 0.1 Znamka (blagovno ime proizvajalca):
- 0.2 Tip in trgovska oznaka:
- 0.3 Oznake za identifikacijo tipa, če je oznaka na vozilu/sestavnem delu/samostojni tehnični enoti ⁽¹⁾ ⁽²⁾:
- 0.3.1 Mesto te oznake:
- 0.4 Kategorija vozila ⁽³⁾:
- 0.5 Ime in naslov proizvajalca:
- 0.7 Za sestavne dele in samostojne tehnične enote mesto in način pritrditve oznake EU-homologacije:
- 0.8 Naslovi proizvodnih tovarn:

DEL II

1. Dodatne informacije (po potrebi): glej Dopolnilo
2. Tehnična služba, pristojna za opravljanje preskusov:
3. Datum poročila o preskusu:
4. Številka poročila o preskusu:
5. Morebitne pripombe: glej Dopolnilo
6. Kraj:
7. Datum:
8. Podpis:
9. Priložen je seznam dokumentov, ki se nahajajo pri homologacijskem organu in jih je mogoče pridobiti na zahtevo.

⁽¹⁾ Neustrezno črtati.

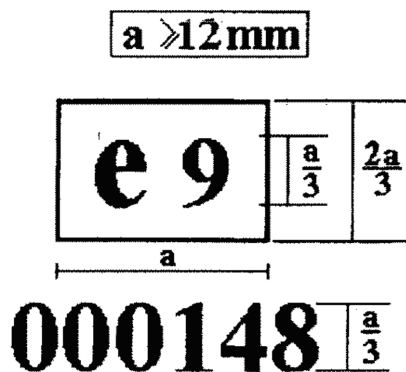
⁽²⁾ Če oznake tipa vsebujejo znake, ki niso bistveni za opis tipa vozila, sestavnega dela ali samostojne tehnične enote, zajete v tem certifikatu o homologaciji, se v dokumentaciji ti znaki označijo s simbolom: „?“ (npr. ABC??123??).

⁽³⁾ Kot je opredeljeno v točki (A) Priloge IIA k Direktivi 2007/46/ES.

Sreda, 6. februar 2013

Dodatek 3

Vzorec oznake EU-homologacije

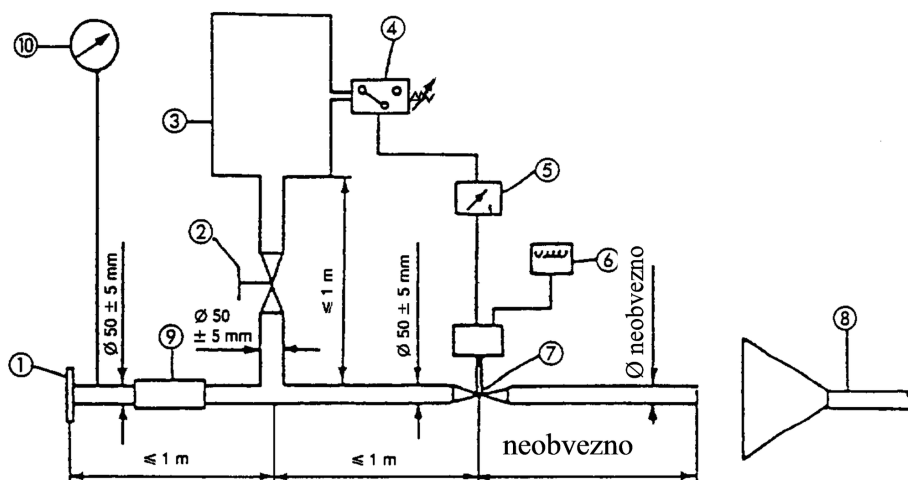

Nadomestni izpušni sistem ali njegov sestavni del z zgornjo oznako EU-homologacije je naprava, ki je bila homologirana v Španiji (e 9) v skladu z Uredbo št. . pod osnovno homologacijsko številko 0148.

Uporabljene številke so samo za ponazoritev.

Dodatek 4

Preskusna naprava

1. Vstopna prirobnica ali puša – povezava z zadnjim delom preskusnega sistema za dušenje zvoka.
2. Ventil za reguliranje (ročno vodeni).
3. Kompenzacijska posoda s prostornino 35 do 40 litrov.
4. Tlačno stikalo 5 kPa do 250 kPa – za odpiranje postavke 7.
5. Časovni rele – za zapiranje postavke 7.

Sreda, 6. februar 2013

6. Števec impulzov.
7. Hitro delujoči ventil – kot je ventil za motorne zavore premera 60 mm, ki ga poganja pnevmatski valj z reakcijsko silo 120 N pri 400 kPa. Odzivni čas, tako pri odpiranju kot zapiranju, ne sme preseči 0,5 sekunde.
8. Odvod izpušnih plinov
9. Gibljiva cev
10. Merilnik tlaka

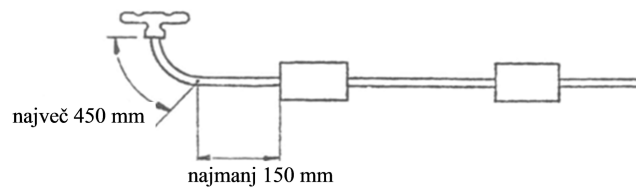
Dodatek 5

Merilne točke za protitlak izpušnih plinov

Primeri mogočih merilnih točk za preskuse padca tlaka. Točna merilna točka je določena v poročilu o preskusu. Je na področju, kjer je pretok plina reden.

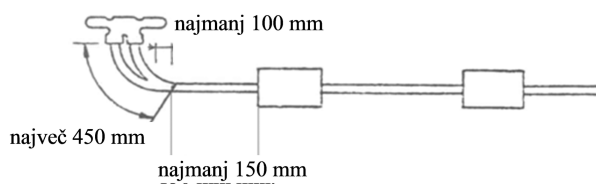
1. Slika 1

Enojna cev

2. Slika 2

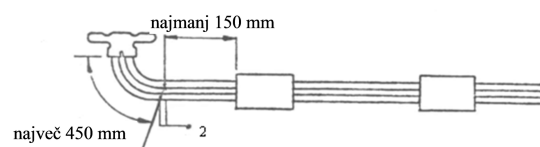
Delno dvojna cev 1

¹ Če ni mogoče, glej sliko 3.

3. Slika 3

Dvojna cev

² Dve merilni točki, eno odčitavanje.

Sreda, 6. februar 2013

PRILOGA XI

Preverjanje skladnosti proizvodnje izpušnega sistema kot samostojne tehnične enote

1. Splošno

Te zahteve so skladne s preskusom, ki ga je treba v skladu s točko 1 Priloge I k tej uredbi opraviti za preverjanje skladnosti proizvodnje.

2. Preskušanje in postopki

Metode preskušanja, merjenja instrumentov in razlaganja rezultatov so opisane v točki 5 Priloge X. Izpušni sistem ali sestavni del iz preskusa je predmet preskusa, kot je opisan v točkah 5.2, 5.3 in 5.4 Priloge X.

3. Vzorčenje in vrednotenje rezultatov

3.1 Izbere se en sistem za dušenje zvoka ali sestavni del, na katerem se izvedejo preskusi iz točke 2. Če rezultati preskusa izpolnjujejo zahteve glede skladnosti proizvodnje iz točke 8.1 Priloge X, se za tip sistema za dušenje zvoka ali sestavni del šteje, da je v skladu z zahtevami glede skladnosti proizvodnje.

3.2 Če eden od rezultatov preskusa ne izpolnjuje zahteve glede skladnosti proizvodnje iz točke 8.1 Priloge X, se preskusi v skladu s točko 2 izvedejo še za dva sistema ali sestavna dela istega tipa.

3.3 Če rezultati preskusa drugega in tretjega sistema za dušenje hrupa ali sestavnega dela izpolnjujejo zahteve glede skladnosti proizvodnje iz točke 8.1 Priloge X, se za tip sistema za dušenje zvoka ali sestavni del šteje, da je v skladu z zahtevami glede skladnosti proizvodnje

3.4 Če eden od rezultatov preskusa za drugi in tretji sistem za dušenje zvoka ali sestavni del ne izpolnjuje zahteve glede skladnosti proizvodnje iz točke 8.1 Priloge X, se za tip sistema za dušenje zvoka ali sestavni del šteje, da ni v skladu z zahtevami iz te uredbe, in proizvajalec vozil sprejme ukrepe, potrebne za ponovno doseganje skladnosti.

PRILOGA XII

Primerjalna tabela

(iz člena 15.2)

Direktiva 70/157/EGS	Ta uredba
—	Člen 1
—	Člen 2
—	Člen 3
Člen 2	Člen 4(1)
Člen 2a	Člen 4(2) in (3)
—	Člen 5
—	Člen 6

Sreda, 6. februar 2013

Direktiva 70/157/EGS	Ta uredba
—	Člen 7
—	Člen 8
—	Člen 9
—	Členi 10, 11, 12 in 13
—	Člen 14
—	Člen 15
—	Člen 16
Priloga I, točka 1	Priloga I, točka 1
Priloga I, točka 3	Priloga I, točka 2
Priloga I, točka 4	Priloga I, točka 3
Priloga I, točka 5	Priloga I, točka 4
Priloga I, točka 6	Priloga I, točka 5
Priloga I, Dodatek 1	Priloga I, Dodatek 1
Priloga I, Dodatek (2) (brez Dopnila)	Priloga I, Dodatek 2
—	Priloga I, Dodatek 3
—	Priloga II
Priloga I, točka 2	Priloga III
—	Priloga IV
—	Priloga V
—	Priloga VI
—	Priloga VII
—	Priloga VIII
—	Priloga IX
Priloga II, točke 1, 2, 3 in 4	Priloga X, točke 1, 2, 3 in 4
—	Priloga X, točki 5 in 6
Priloga II, točki 5 in 6	Priloga X, točki 7 in 8

Sreda, 6. februar 2013

Direktiva 70/157/EGS	Ta uredba
Priloga II, Dodatek 1	Priloga X, Dodatek 1 (+ dodatne informacije)
Priloga II, Dodatek 2 (brez Dopolnila)	Priloga X, Dodatek 2
Priloga II, Dodatek 3	Priloga X, Dodatek 3
—	Priloga X, dodatka 4 in 5
—	Priloga XI
—	Priloga XII
Priloga III, točka 1	—
Priloga III, točka 2	—

P7_TA(2013)0042

Evropski sklad za begunce, Evropski sklad za vračanje in Evropski sklad za vključevanje državljanov tretjih držav *I**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Odločbe št. 573/2007/ES, Odločbe št. 575/2007/ES in Odločbe Sveta 2007/435/ES z namenom povečanja stopnje sofinanciranja v okviru Evropskega sklada za begunce, Evropskega sklada za vračanje in Evropskega sklada za vključevanje državljanov tretjih držav v zvezi z nekaterimi določbami, povezanimi s finančnim poslovanjem za nekatere države članice, ki imajo ali jim grozijo hude težave v zvezi z njihovo finančno stabilnostjo (COM(2012)0526 – C7-0302/2012 – 2012/0252(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(2016/C 024/24)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2012)0526),
- ob upoštevanju člena 294(2) ter členov 78(2), 79(2) in (4) Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C7-0302/2012),
- ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju predstavnika Sveta, ki se je v pismu z dne 19. decembra 2012 zavezal, da bo odobril stališče Evropskega parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,

Sreda, 6. februar 2013

— ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A7-0004/2013),

1. sprejme predlog Komisije kot svoje stališče v prvi obravnavi;
2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P7_TC1-COD(2012)0252

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 6. februarja 2013 z namenom sprejetja Sklepa št. .../2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi odločb št. 573/2007/ES in št. 575/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbe Sveta 2007/435/ES z namenom povečanja stopnje sofinanciranja v okviru Evropskega sklada za begunce, Evropskega sklada za vračanje in Evropskega sklada za vključevanje državljanov tretjih držav v zvezi z nekaterimi določbami, povezanimi s finančnim poslovanjem za nekatere države članice, ki imajo ali jim grozijo hude težave v zvezi z njihovo finančno stabilnostjo

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Sklepu št. 258/2013/EU.)

P7_TA(2013)0043

Sklad za zunanje meje *I**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Odločbe št. 574/2007/ES z namenom povečanja stopnje sofinanciranja v okviru Sklada za zunanje meje za nekatere države članice, ki imajo ali jim grozijo hude težave v zvezi z njihovo finančno stabilnostjo (COM(2012)0527 – C7-0301/2012 – 2012/0253(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(2016/C 024/25)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2012)0527),
- ob upoštevanju člena 294(2) in člena 77(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C7-0301/2012),
- ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 19. decembra 2012, da bo odobril stališče Evropskega parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A7-0433/2012),

Sreda, 6. februar 2013

1. sprejme predlog Komisije kot svoje stališče v prvi obravnavi;
2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P7_TC1-COD(2012)0253

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 6. februarja 2013 z namenom sprejetja Sklepa št. .../.../EU Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Odločbe št. 574/2007/ES z namenom povečanja stopnje sofinanciranja v okviru Sklada za zunanje meje za nekatere države članice, ki imajo ali jim grozijo hude težave v zvezi z njihovo finančno stabilnostjo

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Sklepu št. 259/2013/EU.)

P7_TA(2013)0044

Ohranjanje ribolovnih virov s tehničnimi ukrepi za varovanje nedoraslih morskih organizmov *I**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. februarja 2013 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 850/98 za ohranjanje ribolovnih virov s tehničnimi ukrepi za varovanje nedoraslih morskih organizmov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1288/2009 (COM(2012)0298 – C7-0156/2012 – 2012/0158(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(2016/C 024/26)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2012)0298),
 - ob upoštevanju člena 294(2) in člena 43(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C7-0156/2012),
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 18. septembra 2012 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 7. novembra 2012, da bo odobril stališče Evropskega parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ribištvo (A7-0342/2012),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju ⁽²⁾;

⁽¹⁾ UL C 351, 15.11.2012, str. 83.

⁽²⁾ To stališče nadomešča spremembe, sprejete 22. novembra 2012 (Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0448).

Sreda, 6. februar 2013

2. odobri izjavo Parlamenta, ki je priložena tej resoluciji;
3. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
4. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P7_TC1-COD(2012)0158

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 6. februarja 2013 z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. .../2013 Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 850/98 za ohranjanje ribolovnih virov s tehničnimi ukrepi za varovanje nedoraslih morskih organizmov in Uredbe Sveta (ES) št. 1434/98 o opredelitvi pogojev, pod katerimi se lahko sled iztovarja za gospodarske namene, ki ne zajemajo neposredne človeške uporabe

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Uredbi (EU) št. 227/2013.)

PRILOGA K ZAKONODAJNI RESOLUCIJI

Izjava Evropskega parlamenta o izvedbenih aktih

Evropski parlament izjavlja, da so določbe te uredbe o izvedbenih aktih rezultat občutljivega kompromisa. Evropski parlament je z namenom, da bi se dosegel sporazum na prvi obravnavi pred iztekom veljavnosti Uredbe (ES) št. 850/98 do konca leta 2012, sprejel možnost uporabe izvedbenih aktov v določenih posebnih primerih iz Uredbe (ES) št. 850/98. Evropski parlament poudarja zlasti predlog Komisije uredbe o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 850/98 za ohranjanje ribolovnih virov s tehničnimi ukrepi za varovanje nedoraslih morskih organizmov.

Četrtek, 7. februar 2013

P7_TA(2013)0051

Skupni sistem davka na dodano vrednost in mehanizem za hiter odziv v primerih goljufij na področju DDV ***Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. februarja 2013 o predlogu direktive Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost glede mehanizma za hiter odziv v primerih goljufij na področju DDV (COM(2012)0428 – C7-0260/2012 – 2012/0205(CNS))****(Posebni zakonodajni postopek – posvetovanje)**

(2016/C 024/27)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Svetu (COM(2012)0428),
 - ob upoštevanju člena 113 Pogodbe o delovanju Evropske unije, v skladu s katerim se je Svet posvetoval s Parlamentom (C7-0260/2012),
 - ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A7-0014/2013),
1. odobri predlog Komisije, kakor je bil spremenjen;
 2. poziva Komisijo, naj ustrezno spremeni svoj predlog na podlagi člena 293(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije;
 3. poziva Svet, naj obvesti Parlament, če namerava odstopiti od besedila, ki ga je odobrila Parlament;
 4. poziva Svet, naj se ponovno posvetuje s Parlamentom, če namerava bistveno spremeniti predlog Komisije;
 5. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu, Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

Sprememba 1**Predlog direktive****Uvodna izjava - 1 (novo)**

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

- (-1) **Okrepljen boj proti davčnim goljufijam in utajam je ključnega pomena za obnovo in ohranjanje stabilnosti in odpornosti javnih financ po vsej Uniji.**

Četrtek, 7. februar 2013

Sprememba 2
Predlog direktive
Uvodna izjava 1

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

- (1) Davčne goljufije na področju davka na dodano vrednost (DDV) **povzročajo znatne proračunske izgube** ter vplivajo na konkurenčne pogoje in s tem na delovanje notranjega trga. Posebne oblike nepričakovanih in velikih davčnih goljufij so se nedavno razvile zlasti zaradi uporabe elektronskih sredstev, ki omogočajo hitro in obsežno nezakonito trgovino.

Sprememba

- (1) Davčne goljufije na področju davka na dodano vrednost (DDV) **vodijo k znatnim izgubam v javnih financah** ter **negativno** vplivajo na konkurenčne pogoje in s tem na **pravično in učinkovito** delovanje notranjega trga. **Takšne izgube bi bilo treba omejiti, še zlasti v času javnofinančnega varčevanja.** Posebne oblike nepričakovanih in velikih davčnih goljufij so se nedavno razvile zlasti zaradi uporabe elektronskih sredstev, ki omogočajo hitro in obsežno nezakonito trgovino, **ki pogosto sega prek meja posamezne države članice.**

Sprememba 3
Predlog direktive
Uvodna izjava 2

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

- (2) V skladu z Direktivo Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost lahko države članice zaprosijo za odstopanje od navedene direktive, da preprečijo nekatere oblike davčnih utaj ali izogibanje davku. Takšno odstopanje se odobri na podlagi predloga Komisije, ki ga sprejme Svet. Nedavne izkušnje so pokazale, da postopek za odobritev odstopanj ni vedno dovolj prilagodljiv, da bi se zagotovila takojšnja in primerna obravnava zahtev držav članic.

Sprememba

- (2) V skladu z Direktivo Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost lahko države članice zaprosijo za odstopanje od navedene direktive, da preprečijo nekatere oblike davčnih utaj ali izogibanje davku. Takšno odstopanje se odobri na podlagi predloga Komisije, ki ga sprejme Svet. Nedavne izkušnje so pokazale, da postopek za odobritev odstopanj ni vedno dovolj **hiter ali** prilagodljiv, da bi se zagotovila takojšnja in primerna obravnava zahtev držav članic.

Četrtek, 7. februar 2013

Sprememba 4
Predlog direktive
Uvodna izjava 7

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

- (7) Določitev, da je za plačilo DDV odgovoren prejemnik (**obrnjena davčna obveznost**), je učinkovit ukrep, da se hkrati takoj ustavijo najbolj znane vrste davčnih utaj v nekaterih sektorjih. Ker pa se lahko razmere sčasoma spremenijo, bi bilo morda treba dovoliti tudi sprejetje drugih ukrepov. V zvezi s tem bi **moral Svet na predlog Komisije** po potrebi **določiti** morebitne druge ukrepe, ki spadajo na področje uporabe mehanizma za hiter odziv. Določiti bi bilo treba vrsto ukrepov, ki bi bili lahko dovoljeni, da bi se skrajšal čas, potreben za odobritev odstopanj s strani Komisije.

Sprememba

- (7) Določitev, da je za plačilo DDV odgovoren prejemnik („**mehanizem obrnjene davčne obveznosti**“), je učinkovit ukrep, da se hkrati takoj ustavijo najbolj znane vrste davčnih utaj v nekaterih sektorjih („**davčni vrtiljak**“). **Z ozirom na obstoječe slabosti sistema DDV in glede na to, kako se bodo** razmere sčasoma **spremenile**, pa bi bilo morda treba dovoliti tudi sprejetje drugih ukrepov. V zvezi s tem bi **morala Komisija** po potrebi **predlagati** morebitne druge ukrepe, ki spadajo na področje uporabe mehanizma za hiter odziv. **Te ukrepe bi moral soglasno odobriti Svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom. Natančno in pregledno** bi bilo treba določiti vrsto ukrepov, ki bi bili lahko dovoljeni, da bi se skrajšal čas, potreben za odobritev odstopanj s strani Komisije.

Sprememba 5
Predlog direktive
Uvodna izjava 9 a (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

- (9a) **Za stalen razvoj in izboljšave mehanizma za hiter odziv bi morala Komisija redno poročati Evropskemu parlamentu in Svetu o njegovi uporabi ter pri tem med drugim preučiti druge ukrepe, ki naj se dodajo področju uporabe mehanizma, in nove načine za okrepitev sodelovanja med državami članicami v splošnem okviru mehanizma.**

Sprememba

Sprememba 6
Predlog direktive
Uvodna izjava 9 b (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

- (9b) **Za uspešno delovanje mehanizma za hiter odziv bi morala imeti Komisija v vsakem trenutku možnost, da v zvezi s temi zadevami ukrepa hitro in natančno. Zato bi bilo treba za mehanizem zagotoviti ustrezne človeške in druge vire ter vzpostaviti in vzdrževati pospešen interni postopek odločanja.**

Sprememba

Četrtek, 7. februar 2013

Sprememba 7
Predlog direktive
Uvodna izjava 9 c (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

- (9c) *Uporaba posebnega ukrepa v eni državi članici bi lahko imela posledice za sisteme DDV drugih držav članic, zato bi Komisija morala zaradi ohranjanja preglednosti obvestiti vse države članice o vseh vloženih zahtevah in vseh sprejetih sklepih v zvezi s temi zahtevami.*

Sprememba 8
Predlog direktive
Uvodna izjava 9 d (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

- (9d) *Komisija bi se morala v svojih prizadevanjih za okrepitev in uravnavanje mehanizma za hiter odziv temeljito posvetovati s podjetji v sektorjih, ki so izpostavljeni goljufijam, in z drugimi zadevnimi interesnimi skupinami.*

Sprememba 9
Predlog direktive
Uvodna izjava 10

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

- (10) Ker cilja ukrepa, ki ga je treba sprejeti, in sicer obravnavanja pojava nepričakovanih in velikih goljufij na področju DDV, ki imajo zelo pogosto mednarodno razsežnost, ni mogoče zadovoljivo doseči na ravni držav članic, ker se te same ne morejo boriti proti krogotokom goljufij, ki so povezani z novimi oblikami trgovine in se hkrati izvajajo v več državah, in je mogoče ta cilj zaradi zagotavljanja hitrejšega ter s tem tudi primernejšega in učinkovitejšega odziva na take goljufije lažje uresničiti na ravni Unije, **lahko** Unija **sprejme** ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

- (10) Ker cilja ukrepa, ki ga je treba sprejeti, in sicer obravnavanja pojava nepričakovanih in velikih goljufij na področju DDV, ki imajo zelo pogosto mednarodno razsežnost, ni mogoče zadovoljivo doseči na ravni držav članic, ker se te same ne morejo boriti proti krogotokom goljufij, ki so povezani z novimi oblikami trgovine in se hkrati izvajajo v več državah, in je mogoče ta cilj zaradi zagotavljanja hitrejšega ter s tem tudi primernejšega in učinkovitejšega odziva na take goljufije lažje uresničiti na ravni Unije, **bi morala** Unija **sprejeti** ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

Četrtek, 7. februar 2013

Sprememba 10
Predlog direktive
Člen 1

Direktiva 2006/112/ES

Oddelek 1a – člen 395a – odstavek 1 – točka a

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

- (a) določitev prejemnika kot osebe, zavezane za plačilo DDV za posamezno dobavo blaga in storitev z odstopanjem od člena 193, in sicer na podlagi zahteve za tak ukrep iz odstavka 2 tega člena;

Sprememba

- (a) določitev prejemnika kot osebe, zavezane za plačilo DDV za določeno dobavo blaga in storitev z odstopanjem od člena 193 („**mehanizem obrnjene davčne obveznosti**“), in sicer na podlagi zahteve za tak ukrep iz odstavka 2 tega člena;

Sprememba 11
Predlog direktive
Člen 1

Direktiva 2006/112/ES

Oddelek 1a – člen 395a – odstavek 1 – točka b

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

- (b) kateri koli drug ukrep, ki ga soglasno **določi** Svet **na predlog Komisije**.

Sprememba

- (b) kateri koli drug ukrep, ki ga **predlaga Komisija in** soglasno **odobri** Svet **po posvetovanju z Evropskim parlamentom**.

Sprememba 12
Predlog direktive
Člen 1

Direktiva 2006/112/ES

Oddelek 1a – člen 395a – odstavek 1 – pododstavek 2

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Za namene **točke** (a) se za **poseben ukrep** uporabljajo ustrezni nadzorni ukrepi, ki jih izvajajo države članice v zvezi z davčnimi zavezanci, ki zagotavljajo blago ali storitve, za katere se zadevni ukrep uporablja.

Sprememba

Za namene **točk** (a) **in** (b) se za **izvajanje vsakega posebnega ukrepa** uporabljajo ustrezni nadzorni ukrepi, ki jih izvajajo države članice v zvezi z davčnimi zavezanci, ki zagotavljajo blago ali storitve, za katere se zadevni ukrep uporablja.

Četrtek, 7. februar 2013

Sprememba 13
Predlog direktive
Člen 1

Direktiva 2006/112/ES

Oddelek 1a – člen 395a – odstavek 1 – pododstavek 4 a (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

Postopek iz tega odstavka se zaključi v treh mesecih.

Sprememba 14
Predlog direktive
Člen 1

Direktiva 2006/112/ES

Oddelek 1a – člen 395a – odstavek 2 – pododstavek 1

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

2. Država članica, ki želi uvesti ukrep iz odstavka 1, pošlje zahtevek Komisiji. Država članica Komisiji zagotovi informacije o zadevnem sektorju, vrsti in značilnostih goljufije, njenem nepričakovanem in obsežnem značaju ter njenih posledicah v smislu znatnih in nenadomestljivih finančnih izgub. Če Komisija meni, da nima vseh potrebnih informacij, o tem v enem mesecu od prejetja zahtevka obvesti zadevno državo članico in opredeli, katere dodatne informacije potrebuje.

2. Država članica, ki želi uvesti ukrep iz odstavka 1, pošlje zahtevek Komisiji. Država članica Komisiji, **pristojnim odborom Evropskega parlamenta in Računskemu sodišču** zagotovi informacije o zadevnem sektorju, vrsti in značilnostih goljufije, njenem nepričakovanem in obsežnem značaju ter njenih posledicah v smislu znatnih in nenadomestljivih finančnih izgub. Če Komisija meni, da nima vseh potrebnih informacij, o tem v dveh tednih od prejetja zahtevka obvesti zadevno državo članico in opredeli, katere dodatne informacije potrebuje. **Kadar je primerno in mogoče, se Komisija posvetuje tudi z ustreznim gospodarskim sektorjem.**

Sprememba 15
Predlog direktive
Člen 1

Direktiva 2006/112/ES

Oddelek 1a – člen 395a – odstavek 2 – pododstavek 2

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

Potem ko ima Komisija vse informacije, za katere meni, da jih potrebuje za oceno zahteve, v enem mesecu poseben ukrep odobri ali obvesti zadevno državo članico, da zahtevanemu ukrepu nasprotuje.

Potem ko ima Komisija vse informacije, za katere meni, da jih potrebuje za oceno zahteve:

Četrtek, 7. februar 2013

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

- (a) o tem obvesti državo članico, ki je vložila zahtevo;
- (b) posreduje zahtevo v izvirnem jeziku drugim državam članicam;
- (c) v enem mesecu poseben ukrep odobri ali, če mu nasprotuje, o tem obvesti zadevno državo članico, **druge države članice, pristojni odbor Evropskega parlamenta in Računsko sodišče, ter jim predloži podrobno utemeljitev.**

Sprememba 16

Predlog direktive

Člen 1

Direktiva 2006/112/ES

Oddelek 1a – člen 395c (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

Člen 395c

Komisija vsaka tri leta in prvič do 1. julija 2014 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o uporabi mehanizma za hiter odziv, vzpostavljenega na podlagi tega oddelka. Poročilo med drugim preuči nadaljnje posebne ukrepe, ki naj se dodajo področju uporabe mehanizma, in nove načine za krepitev sodelovanja med državami članicami v splošnem okviru mehanizma.

Sprememba 17

Predlog direktive

Člen 1 a (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Sprememba

Člen 1a

Komisija do 1. januarja 2014 predloži poročilo o tem, kako bi se lahko redni postopek za odobritev odstopanja iz člena 395 Direktive 2006/112/ES pospešil. Namen poročila je ugotoviti, katere spremembe obstoječih struktur in postopkov bi zagotovile, da bi Komisija vsak postopek zaključila v petih mesecih od prejetja zahteve države članice. Poročilu se po potrebi priložijo ustrezni zakonodajni predlogi.

Četrtek, 7. februar 2013

Sprememba 18
Predlog direktive
Člen 2 – odstavek 2

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila glavnih določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Sprememba

2. Države članice sporočijo **Evropskemu parlamentu in** Komisiji besedila glavnih določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Sprememba 19
Predlog direktive
Člen 3

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Sprememba

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije. **Prečiščeno besedilo Direktive 2006/112/ES, ki jo spreminja ta direktiva, se pripravi do ... (*)**

(*) Datum: tri mesece po začetku veljavnosti te direktive.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL